

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2566

คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

สิงหาคม 2566

คำนำ

ตามกฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการ สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2552 สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัด มีภารกิจในการศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเพื่อใช้เป็นแผนแม่บท ในการแปลงนโยบายของ รัฐบาล นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ไปสู่การปฏิบัติเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเกษตรให้ สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และตอบสนองต่อความต้องการของเกษตรกรมากที่สุด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี 2566 จึงเป็น แผนเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมการพัฒนาการเกษตรของจังหวัดระนองในทุกบริบทที่มีความสำคัญ ภายใต้วิสัยทัศน์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและก้าวทันเทคโนโลยี” ทั้งนี้ มีพื้นฐานความคิดมาจาก “กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว (White Ocean Strategy)” “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” โดยที่กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว มุ่งสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน เติบโตอย่างมีคุณธรรมและมีสติ ในขณะเดียวกันเศรษฐกิจชีวภาพ ฯ เป็นการพัฒนา เศรษฐกิจใน 3 รูปแบบ ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ซึ่งอาศัยฐานศักยภาพ และความเข้มแข็งของจังหวัด อันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้กับผลผลิตทางการเกษตร เพื่อผลักดันให้ภาคการเกษตรมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน เชื่อมโยงสู่ เกษตรมูลค่าสูงใน 6 ด้าน (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ และ ระบบนิเวศการเกษตร) ด้วยการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเป็นระบบ ตลอดจนการพัฒนาเกษตรกร ให้ก้าวไปสู่การเป็นเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) และอยู่บนพื้นฐานของความสมดุลระหว่างความต้องการของ มนุษย์กับทรัพยากรที่มีอยู่ และการเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ขอขอบคุณทุกภาคีเครือข่ายที่ให้ความอนุเคราะห์ข้อมูลและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในทุก ขั้นตอนของกระบวนการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวน ปี 2566 ซึ่งจะได้นำไปใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำคำของบประมาณ การเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ การติดตาม ประเมินผล และการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรร่วมกันต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

สิงหาคม 2566

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ 1 บทนำ	1
1. ความเป็นมา	1
2. ความเชื่อมโยงทิศทาง นโยบายและยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องฯ	
2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580)	3
2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580)(ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) ประเด็นการเกษตร	6
2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)	13
2.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)	14
2.5 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570)	17
2.6 แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570	18
2.7 แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)	18
2.8 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 – 2570	19
2.9 แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570)	22
2.10 แผนปฏิบัติราชการ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	27
2.11 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	29
2.12 นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์	32
2.13 การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรฯ	38
2.14 (ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2565 – 2569	40
2.15 (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570	42
2.16 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)	43
2.17 (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค	53
2.18 (ร่าง) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)	55
2.19 แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	55
2.20 แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	57
2.21 กรอบการพัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2561-2579)	59
2.22 แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง	60
2.23 ไทยแลนด์ 4.0	60
2.24 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)	61

	หน้า
2.25 แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570	62
2.26 แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593	63
3. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	66
4. คำนิยาม	66
5. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	66
ส่วนที่ 2 ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง	67
1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด	
1.1 ด้านกายภาพ	67
1.1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์	67
1.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ	68
1.1.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ	70
1.1.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ	71
1.1.5 ปัญหาสาธารณสุขจากธรรมชาติ	80
1.2 ด้านการปกครอง	
1.2.1 การแบ่งเขตการปกครอง	87
1.2.2 ประชากร	87
1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค	
1.3.1 การคมนาคมขนส่ง	88
1.3.2 ด้านกักกันของจังหวัด	89
1.3.3 ไฟฟ้า	90
1.3.4 โทรศัพท์	90
1.3.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์	90
1.3.6 ประปา	91
1.3.7 บ่อน้ำบาดาล	91
1.3.8 โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม	94
1.4 ด้านสังคม	
1.4.1 การศึกษา	95
1.4.2 การศาสนา	97
1.4.3 การสาธารณสุข	97
1.4.4 ประเพณีและวัฒนธรรม	98
1.4.5 ข้อมูลแรงงานของจังหวัดระนอง	99
1.4.6 คริวเรือนยาจนของจังหวัดระนอง ตามระบบ TPMAP	102

1.5 ด้านเศรษฐกิจ	
1.5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ปี 2564	103
1.5.2 ขนาดเศรษฐกิจจังหวัดระนอง (GPP ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. 2565	104
1.5.3 สรุปข้อมูลและสถานการณ์การนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตร จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565	105
1.5.4 รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี 2566	108
1.5.5 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2565 และแนวโน้ม ปี 2566 จังหวัดระนอง	114
1.5.6 สรุปภาวะการค้าชายแดนไทย – เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง	118
2. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด	
2.1 โครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร	120
1) ดิน	120
2) เขตปฏิรูปที่ดินในจังหวัดระนอง	123
3) พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน	124
4) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร	125
5) การประมง	126
2.2 สังคมเกษตร	127
1) คริวเรือนเกษตรกร	127
2) องค์กรเกษตรกร	128
3) อาสาสมัครเกษตรของจังหวัด	130
4) การสำรวจและคัดกรองเกษตรกร/บุคลากรภาครัฐของจังหวัดระนอง ตามนโยบาย Smart Farmer/Smart Officer	130
5) สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด	131
6) ประชาชนชาวบ้านของจังหวัดภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	132
7) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	133
8) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)	134
9) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	135
10) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ เครือข่าย ศพก. ในพื้นที่จังหวัดระนอง	136
11) พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่จังหวัดระนอง (รายอำเภอ) ตั้งแต่ปี 2559-2566	138

	หน้า
12) โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ.2564	140
13) โครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนองโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง	140
14) โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2549-2565	140
15) จำนวนสินค้าของจังหวัดระนอง ที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร	142
16) การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565	142
2.3 ข้อมูลสำคัญ ด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง	142
1) การเกษตรกรรม	143
2) การปศุสัตว์	150
3) การประมง	153
2.4 การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมตามเขตความเหมาะสม สำหรับสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง	155
2.5 สถานประกอบการเกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร	156
2.6 การขับเคลื่อนอาหารปลอดภัยของจังหวัดระนอง	157
ส่วนที่ 3 การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	167
1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายใน	
1.1 จุดแข็ง (Strengths: S)	167
1.2 จุดอ่อน (Weakness: W)	168
2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอก	
2.1 โอกาส (Opportunity: O)	169
2.2 ภัยคุกคาม (Threat: T)	170
3. การจัดทำ TOWS Matrix	
3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO)	170
3.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)	171
3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)	172
3.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT)	173
4. บริบทการเปลี่ยนแปลงของสภาวะแวดล้อม	179
4.1 นโยบายและแผนในระดับต่างๆ	179
4.2 ด้านเศรษฐกิจ	180

	หน้า
4.3 ด้านสังคม	193
4.4 ด้านเทคโนโลยี	196
4.5 ด้านกฎหมาย	197
4.6 ด้านสิ่งแวดล้อม	197
ส่วนที่ 4 แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวนปี 2566	201
➤ พื้นฐานแนวคิด	201
➤ การประยุกต์ใช้ การประยุกต์ใช้ “กลยุทธ์น่านน้ำสีเขียว” “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” กับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง”	201
➤ กรอบแนวคิด	202
➤ หลักการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	202
1. วิสัยทัศน์ (Vision)	203
2. พันธกิจ (Mission)	203
3. เป้าประสงค์หลัก (Goals)	203
4. ประเด็นการพัฒนา (Strategic Issue)	203
5. สรุปประเด็นการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570) ฉบับทบทวนปี 2566	206
6. แผนภาพแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	210
ส่วนที่ 5 โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	211
ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2566	
ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง	212
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร	221
ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	235
ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัด	240
ภาคผนวก 1 คำสั่งต่างๆ	244
ภาคผนวก 2 สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2560-2565	258
ประมวลภาพกิจกรรม	262

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 แสดงลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	68
ตารางที่ 2 แสดงปริมาณน้ำฝน (เฉลี่ยรายปี) ปี 2552-2565	69
ตารางที่ 3 แสดงอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด-ต่ำสุด (เฉลี่ยรายปี) ปี 2552-2565	69
ตารางที่ 4 แสดงชื่อป่าชุมชนและที่ตั้งในจังหวัดระนอง	72
ตารางที่ 5 แสดงการแบ่งพื้นที่ในพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง	79
ตารางที่ 6 แสดงสถิติความเสียหายจากอุทกภัย ปี พ.ศ.2562-2564	81
ตารางที่ 7 แสดงข้อมูลแหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำ (ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก) และฝายที่สำคัญในพื้นที่	83
ตารางที่ 8 แสดงพื้นที่ที่มีโอกาสหลุมยุบของจังหวัดระนอง	85
ตารางที่ 9 แสดงการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง	87
ตารางที่ 10 แสดงจำนวนประชากรครัวเรือนเกษตรกรของจังหวัดระนอง	88
ตารางที่ 11 แสดงที่ทำกรไปรษณีย์ในพื้นที่จังหวัดระนอง	90
ตารางที่ 12 แสดงจำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาลที่ขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565	91
ตารางที่ 13 แสดงจำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาลข้อมูลจากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง)	93
ตารางที่ 14 แสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม	94
ตารางที่ 15 แสดงอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของจังหวัดระนอง	95
ตารางที่ 16 แสดงจำนวนสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ	95
ตารางที่ 17 แสดงจำนวนนักเรียนและครูจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ	96
ตารางที่ 18 จำนวนผู้เรียน/นักเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตาม อัธยาศัยจำแนกตามกิจกรรมการศึกษาและเพศเป็นรายอำเภอ	96
ตารางที่ 19 แสดงจำนวนสถานศึกษา อาจารย์ และนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาจำแนกตามสังกัดและเพศ	96
ตารางที่ 20 แสดงจำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด และสามเณร เป็นรายอำเภอ	97
ตารางที่ 21 แสดงจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ไตรมาสที่ 3/2565 จังหวัดระนอง	99
ตารางที่ 22 แสดงจำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดระนองจำแนกตามประเภท อุตสาหกรรม ปี 2565	100
ตารางที่ 23 แสดงจำนวนผู้มีงานทำจังหวัดระนองจำแนกตามอาชีพและเพศ ปี 2565	101
ตารางที่ 24 แสดงครัวเรือนที่ยากตามระบบ TP MAP จังหวัดระนอง ปี 2565	102
ตารางที่ 25 ครัวเรือนเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในระบบ TP MAP ปี 2565 ระยะที่ 2	102

	หน้า
ตารางที่ 26 แสดงผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี 2557-2564 (จำแนกตามสาขาการผลิต)	103
ตารางที่ 27 แสดงสถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2565 (เดือน ต.ค.-ก.ย. 2565)	107
ตารางที่ 28 แสดงสถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2565 (เดือน ต.ค.2564 - ก.ย.2565)	107
ตารางที่ 29 แสดงสถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2564 – 2565	115
ตารางที่ 30 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมัน ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	116
ตารางที่ 31 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของยางพารา ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	116
ตารางที่ 32 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของทุเรียน ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	116
ตารางที่ 33 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมังคุด ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	116
ตารางที่ 34 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของกาแฟโรบัสตา ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	117
ตารางที่ 35 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของเงาะ ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	117
ตารางที่ 36 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	117
ตารางที่ 37 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปี ปี 2565-2566 ในพื้นที่จังหวัดระนอง	118
ตารางที่ 38 แสดงรายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือน กรกฎาคม 2566	118
ตารางที่ 39 รายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง 10 อันดับแรก เดือน กรกฎาคม 2566	119
ตารางที่ 40 แสดงลักษณะดินในพื้นที่จังหวัดระนอง	120
ตารางที่ 41 แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง	121
ตารางที่ 42 แสดงการกระจายของกลุ่มดินที่พบในพื้นที่ 5 อำเภอ	122
ตารางที่ 43 แสดงสภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง	122
ตารางที่ 44 แสดงพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดระนอง	123

ตารางที่ 45	แสดงพื้นที่ ส.ป.ก. ในจังหวัดระนอง	124
ตารางที่ 46	แสดงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดระนอง ปี 2565	125
ตารางที่ 47	แสดงข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565	126
ตารางที่ 48	แสดงข้อมูลองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จำแนกเป็นรายอำเภอ ปี 2565	127
ตารางที่ 49	แสดงข้อมูลจำนวนพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนอง ปี 2565	127
ตารางที่ 50	แสดงจำนวนท่าเทียบเรือของจังหวัดระนอง	127
ตารางที่ 51	แสดงครุเรือเกษตรกรและรายได้เฉลี่ยของครุเรือรายอำเภอ	127
ตารางที่ 52	แสดงประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก	128
ตารางที่ 53	แสดงสถานะสหกรณ์	128
ตารางที่ 54	แสดงจำนวนและสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง	129
ตารางที่ 55	แสดงสถานะกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง	129
ตารางที่ 56	แสดงจำนวนกลุ่มและสมาชิกของสถาบันเกษตรกรจังหวัดระนอง (รายอำเภอ)	129
ตารางที่ 57	แสดงอาสาสมัครเกษตรของจังหวัดระนอง	130
ตารางที่ 58	แสดงจำนวนกลุ่มและสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (รายอำเภอ)	130
ตารางที่ 59	สรุปผลการสำรวจและคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนอง	130
ตารางที่ 60	แสดงจำนวนเกษตรกรตามกรอบ Smart Farmer แบ่งตามสาขา	130
ตารางที่ 61	แสดง Smart Officer จังหวัดระนอง	131
ตารางที่ 62	แสดงรายชื่อสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด	132
ตารางที่ 63	แสดงรายชื่อศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	133
ตารางที่ 64	แสดงข้อมูลศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)	134
ตารางที่ 65	แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	135
ตารางที่ 66	แสดงข้อมูลศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.หลัก)	136
ตารางที่ 67	แสดงข้อมูลศูนย์เครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.เครือข่ายฯ) ในพื้นที่ 5 อำเภอ ทั้งหมด 58 ศูนย์เครือข่าย	136
ตารางที่ 68	แสดงพื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ตั้งแต่ ปี 2559-2566	138
ตารางที่ 69	แสดงข้อมูลเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564	140
ตารางที่ 70	แสดงจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนอง โดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง จำแนกรายอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2564	140
ตารางที่ 71	แสดงจำนวนเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) ในพื้นที่จังหวัดระนอง ตั้งแต่ปี 2549-2566 จำแนกรายอำเภอและตำบล	141
ตารางที่ 72	แสดงจำนวนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP	142

ตารางที่ 73 แสดงสรุปผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565	142
ตารางที่ 74 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี 2566	143
ตารางที่ 75 แสดงข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดระนอง	144
ตารางที่ 76 แสดงข้อมูลการปลูกยางพารา จังหวัดระนอง	144
ตารางที่ 77 แสดงข้อมูลการปลูกทุเรียน จังหวัดระนอง	145
ตารางที่ 78 แสดงข้อมูลการปลูกมังคุด จังหวัดระนอง	145
ตารางที่ 79 แสดงข้อมูลการปลูกกาแฟโรบัสต้า จังหวัดระนอง	146
ตารางที่ 80 แสดงข้อมูลการปลูกหมาก จังหวัดระนอง	146
ตารางที่ 81 แสดงข้อมูลการปลูกสะตอ จังหวัดระนอง	146
ตารางที่ 82 แสดงข้อมูลการปลูกมะพร้าว จังหวัดระนอง	147
ตารางที่ 83 แสดงข้อมูลการปลูกมะม่วงหิมพานต์ จังหวัดระนอง	147
ตารางที่ 84 แสดงข้อมูลการปลูกข้าวนาปี จังหวัดระนอง	148
ตารางที่ 85 แสดงพื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปี 2563/2564 - ปี 2565/2566 จังหวัดระนอง	148
ตารางที่ 86 แสดงพื้นที่ปลูกข้าว ปีเพาะปลูก 2564/2565 และ 2565/2566	149
ตารางที่ 87 แสดงข้อมูลการปลูกลองกอง จังหวัดระนอง	149
ตารางที่ 88 แสดงข้อมูลการปลูกจำปาตะ จังหวัดระนอง	150
ตารางที่ 89 แสดงข้อมูลการปลูกเงาะ จังหวัดระนอง	150
ตารางที่ 90 แสดงข้อมูลการส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ณ ปี 2565	150
ตารางที่ 91 แสดงข้อมูลการส่งซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ด้านกักกันสัตว์ระนอง	151
ตารางที่ 92 แสดงปริมาณและมูลค่าของสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2563-2565	151
ตารางที่ 93 แสดงจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปลูกพืชอาหารสัตว์ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566	151
ตารางที่ 94 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร แพะและแกะในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ ปี 2566	152
ตารางที่ 95 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่และไก่ลูกผสม ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	152
ตารางที่ 96 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยง เป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่และนกกระทา ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	152
ตารางที่ 97 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อื่นๆและผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ในพื้นที่จำแนกรายอำเภอ	152
ตารางที่ 98 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565	153
ตารางที่ 99 แสดงจำนวนปริมาณสัตว์น้ำที่แจ้งเข้า-ออก ผ่านศูนย์ควบคุมแจ้งเรือเข้า-ออก จังหวัดระนอง ปี 2565	153
ตารางที่ 100 แสดงพื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจำแนกเป็นรายอำเภอ ปี 2565	154
ตารางที่ 101 แสดงข้อมูลการทำประมงชายฝั่ง (เรือประมงต่ำกว่า 10 ตันกรอส) ของจังหวัดระนอง ปี 2564	154
ตารางที่ 102 แสดงพื้นที่การเลี้ยงปลาน้ำจืดจำแนกเป็นรายอำเภอ ปี 2565	154

ตารางที่ 103	แสดงข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก สินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565	155
ตารางที่ 104	แสดงจำนวนสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร	156
ตารางที่ 105	แสดงจำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องจากปาล์มน้ำมัน	157
ตารางที่ 106	แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์	157
ตารางที่ 107	แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP	159
ตารางที่ 108	แสดงสินค้าเกษตรด้านพืช ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง	159
ตารางที่ 109	แสดงโรงงานคัดบรรจุ ตัดแต่ง ผัก/ผลไม้ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP	160
ตารางที่ 110	แสดงข้อมูลสินค้าเกษตรตามประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจังหวัดระนอง	160
ตารางที่ 111	แสดงสินค้าเกษตรตามปศุสัตว์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง	161
ตารางที่ 112	แสดงจำนวนร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q รายอำเภอ	161
ตารางที่ 113	แสดงจำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทแผงร้านค้าในตลาดสด	162
ตารางที่ 114	แสดงจำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทร้านค้าพาณิชยกรรม	163
ตารางที่ 115	แสดงการดำเนินงานตามตัวชี้วัดฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง	164
ตารางที่ 116	แสดงข้อมูลสถานที่จำหน่ายไข่สดปลอดภัย (ไข่ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)	165
ตารางที่ 117	จำนวนกลุ่มส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	165
ตารางที่ 118	Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์	173
ตารางที่ 119	อัตราการใช้โตของภาคเกษตร ไตรมาสที่ 2/2566	192

สารบัญภาพ

	หน้า
ภาพที่ 1 แผนที่จังหวัดระนอง	67
ภาพที่ 2 แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ	70
ภาพที่ 3 ลักษณะหน้าตัดดินที่มาสายควอดต์ฝู (เส้นไขปลาสีขาว) และรอยเลื่อนตัดผ่าน (เส้นประสีดำ)ฯ ในพื้นที่แหล่ง “เขาทรายแดง”	76
ภาพที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่แหล่งธาตุหายาก 3 แหล่ง ในจังหวัดระนอง	76
ภาพที่ 5 พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant)	77
ภาพที่ 6 ปูเจ้าฟ้า หรือ ปูสิรินธร	78
ภาพที่ 7 ดาราพิลาส (Cute Star Flower)	78
ภาพที่ 8 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังกลุ่มรอยเลื่อนระนอง	86
ภาพที่ 9 แผนผังโครงสร้างประชากรจังหวัดระนอง	100
ภาพที่ 10 แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)	210

ส่วนที่ 1

บทนำ

1. ความเป็นมา

1.1 รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 6 แนวนโยบายแห่งรัฐ มาตรา 72 รัฐพึงดำเนินการเกี่ยวกับที่ดิน ทรัพยากรน้ำ และพลังงาน (1) วางแผนการใช้ที่ดินของประเทศให้เหมาะสมกับสภาพของพื้นที่ และศักยภาพของที่ดินตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน (3) จัดให้มีมาตรการกระจายการถือครองที่ดินเพื่อให้ประชาชนสามารถมีที่ทำกินได้อย่างทั่วถึงและเป็นธรรม (4) จัดให้มีทรัพยากรน้ำที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภคของประชาชน รวมทั้งการประกอบเกษตรกรรม อุตสาหกรรม และการอื่น มาตรา 73 รัฐพึงจัดให้มีมาตรการหรือกลไกที่ช่วยให้เกษตรกรประกอบเกษตรกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ได้ผลผลิตที่มีปริมาณและคุณภาพสูงมีความปลอดภัย โดยใช้ต้นทุนต่ำและสามารถแข่งขันในตลาดได้ และพึงช่วยเหลือเกษตรกรผู้ยากไร้ให้มีที่ทำกินโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่นใด และมาตรา 75 รัฐพึงจัดระบบเศรษฐกิจให้ประชาชนมีโอกาสได้รับประโยชน์จากความเจริญเติบโตไปพร้อมกันอย่างทั่วถึง เป็นธรรม และยั่งยืน สามารถพึ่งพาตนเองได้ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

1.2 แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) ซึ่งสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี มุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีแนวทางไปสู่เป้าหมาย คือ ประเด็นการพัฒนาที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ประเด็นการพัฒนาที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ประเด็นการพัฒนาที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

1.3 ในห้วงของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566 – 2570) อยู่ภายใต้ห้วงเวลาของแผนยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) อันเป็นระยะ 5 ปีต่อมา (พ.ศ.2566 – 2570) ของแผนยุทธศาสตร์เกษตรฯ เนื่องจากแผนการปฏิรูปประเทศและแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 ได้สิ้นสุดระยะเวลาของแผนฯ ซึ่งสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติได้จัดทำแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 ขึ้น โดยจากการทบทวนความสอดคล้องกับแผน 3 ระดับ¹กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีความสอดคล้องกับ **แผนระดับที่ 1** ยุทธศาสตร์ชาติ 5 ด้าน (จาก 6 ด้าน) ประกอบด้วย ด้านความมั่นคง ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ สำหรับ **แผนระดับที่ 2** มีความเกี่ยวข้องกับแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561-2580 จำนวน 16 ประเด็น ได้แก่ ประเด็นความมั่นคง ประเด็นต่างประเทศ ประเด็นการเกษตร ประเด็นการท่องเที่ยว ประเด็นพื้นที่และเมืองน่าอยู่ ประเด็นโครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์และดิจิทัล ประเด็นผู้ประกอบการ ประเด็นเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประเด็นพลังทางสังคม ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก ประเด็นการเติบโตอย่างยั่งยืน ประเด็นการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ ประเด็นบริการประชาชนฯ ประเด็นต่อต้านการทุจริตฯ ประเด็นกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และประเด็นการวิจัยและพัฒนานวัตกรรม มีความสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) ใน 4 มิติ 9 หมวด หมายถึง (จาก 13 หมวดหมาย) ได้แก่ **มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย** หมวดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง หมวดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้น

¹กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. (2564, พฤศจิกายน)

คุณภาพและความยั่งยืน หมายความว่า 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค **มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม** หมายความว่า 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ หมายความว่า 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน หมายความว่า 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม **มิติความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** หมายความว่า 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ หมายความว่า 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ **มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ** หมายความว่า 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทยประชาชนมีความสอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลด้านเกษตร คือ การเพิ่มรายได้ เพิ่มประสิทธิภาพ พัฒนาสินค้า พัฒนาเกษตรกร และส่งเสริมปศุสัตว์และประมง การสร้างความเข้มแข็งให้วิสาหกิจชุมชนสหกรณ์ กลุ่มผู้นำสตรี การยกระดับรายได้เกษตรกร และการปรับปรุงระบบที่ทำกินและการบริหารจัดการน้ำ และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ซึ่งขับเคลื่อนประเด็นนโยบายต่อเนื่อง 5 ประเด็น ประกอบด้วย 1.ตลาดนำการผลิต 2.เทคโนโลยีเกษตร 4.0 3.3'S(Safety-Security-Sustainability) 4.บริหารเชิงรุกแบบบูรณาการโมเดล “เกษตร-พาณิชย์ทันสมัย” และ 5.เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวทางศาสตร์พระราชา สำหรับ **แผนระดับ 3** มีความสอดคล้องกับแผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566-2570) ประกอบด้วย 5 ประเด็น คือ 1.เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร 2.ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร 3.สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร 4.บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน 5.พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร ซึ่งเป็นการขับเคลื่อนพันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ภายใต้วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี (ปี พ.ศ.2566-2570)” โดยมีกระบวนการขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ ผ่านกลไกขับเคลื่อนในระดับนโยบาย และหน่วยปฏิบัติ ที่จะช่วยกำกับให้ทุกหน่วยงานจัดทำแผนงาน/โครงการสำคัญที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนา ภายใต้แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) รวมทั้งติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนงาน/โครงการสำคัญดังกล่าวให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งที่ช่วยขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่ความ **มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน** ได้ในท้ายที่สุด

ดังนั้น เพื่อให้การพัฒนาภาคการเกษตรของประเทศบรรลุตามเป้าหมายและการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคการเกษตรในระดับพื้นที่เกิดผลสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงมอบหมายให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดทุกจังหวัด เป็นหน่วยงานหลักในการบูรณาการการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมจากทุกภาคีเครือข่ายโดยต้องมีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับนโยบายและการพัฒนาในระดับต่าง ๆ ในขณะเดียวกันก็ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาของประชาชนและศักยภาพของพื้นที่ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี 2566 จึงเป็นศูนย์รวมการพัฒนาภาคการเกษตรที่ครอบคลุมในทุกบริบทของการพัฒนาที่มีความสำคัญ โดยจังหวัดระนองขับเคลื่อนการจัดทำแผนดังกล่าวผ่านคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (ซึ่งเป็นคณะทำงานฯ ภายใต้คณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด) คณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด (SCP) และคณะทำงานการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับอำเภอ (SCD)

2. ความเชื่อมโยง ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัด

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) นโยบาย รัฐบาล แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาฯ นโยบายของ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของ จังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยงสอดคล้องกับนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ดังนี้

แผนระดับที่ 1

2.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561 - 2580)²

เพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศที่พัฒนาแล้วด้วยการ พัฒนาตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” นำไปสู่การพัฒนาให้คนไทยมีความสุข และตอบสนองต่อการบรรลุ ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ในการที่จะพัฒนาคุณภาพชีวิตสร้างรายได้ระดับสูงเป็นประเทศพัฒนาแล้ว และสร้าง ความสุขของคนไทย สังคมมีความมั่นคง เสมอภาคและเป็นธรรม ประเทศสามารถแข่งขันได้ในระบบเศรษฐกิจ ประกอบด้วยยุทธศาสตร์ชาติ 6 ด้าน ดังนี้

- 1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง
- 2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
- 3) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์
- 4) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม
- 5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศใน หลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพสร้างโอกาสและความเสมอ ภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อ ประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม โดยการประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย

- 1) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- 2) ชีตความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- 3) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- 4) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- 5) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- 6) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (1) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านความมั่นคง (2) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (4) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (5) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (6) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการ ภาครัฐซึ่งยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันอันเป็นยุทธศาสตร์หลักมีรายละเอียด ดังนี้

1) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐาน

²ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (พ.ศ.2561-2580) (2561, ตุลาคม)

แนวคิด 3 ประการ ได้แก่ (1) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นำมาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (2) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (3) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคอร์ปใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดีรวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขันจึงกำหนดแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาภาคเอกชนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการและการท่องเที่ยว โดยให้ประเทศสามารถยกระดับการผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าให้สูงขึ้นขณะที่มีอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่จะเป็นกลไกขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต รวมทั้งรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวระดับโลกในขณะเดียวกันจำเป็นต้องพัฒนาปัจจัยสนับสนุนต่าง ๆ ทั้งในส่วนของโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี และโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลกและรับมือกับการเปลี่ยนแปลงสู่อนาคต

(1) เป้าหมาย

- (1.1) ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- (1.2) ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(2) ตัวชี้วัด

- (2.1) รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
- (2.2) ผลผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจัยการผลิตและแรงงาน
- (2.3) การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
- (2.4) ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

(2) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง คือ

(2.1) การเกษตรสร้างมูลค่าประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตภาพการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

(2.2) อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้าง โอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหล่อหลอมเทคโนโลยี ดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและ สังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึง

จำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต ที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคตเพิ่มบุคลากรที่มีทักษะ และความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุน การพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน ประกอบด้วย **อุตสาหกรรมชีวภาพ** สร้างประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อต่อยอดจากภาคเกษตรไทยและมุ่งสู่อุตสาหกรรมบนฐานชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงพลังงานชีวมวล **อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบวงจร** **อุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล** **ข้อมูล** และ**ปัญญาประดิษฐ์** **อุตสาหกรรมและบริการขนส่งและโลจิสติกส์** **อุตสาหกรรมความมั่นคงของประเทศ**

(2.3) **สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว** โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของ การท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนา ธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากยิ่งขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และใช้ประโยชน์จากข้อมูล และภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับ ทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่ม รวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่อง พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละ พื้นที่การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศและทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพเพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืนและพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่นๆ ในภูมิภาคเพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจ ตลอดจนการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ ประกอบด้วย **ท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม** **ท่องเที่ยวเชิงธุรกิจ** **ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ** **ความงาม** และ**แพทย์แผนไทย** **ท่องเที่ยวสำราญทางน้ำ** **ท่องเที่ยวเชื่อมโยงภูมิภาค**

(2.4) **โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก** โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทย ในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียนและเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรงโครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคมพื้นที่และเมืองรวมถึงเทคโนโลยีตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยง ประเทศไทยกับประชาคมโลก **เชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมไร้รอยต่อ** **สร้างและพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ** **เพิ่มพื้นที่และเมืองเศรษฐกิจ** **พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเทคโนโลยีสมัยใหม่** **รักษาและเสริมสร้างเสถียรภาพทางเศรษฐกิจมหภาค**

(2.5) **พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่** สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้นวิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจนโดยมีนวัตกรรมใน 3 ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจ นวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการและนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติการค้ามีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศสามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศรวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล **สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะ** **สร้างโอกาสเข้าถึงบริการทางการเงิน** **สร้างโอกาสเข้าถึงตลาด** **สร้างโอกาสเข้าถึงข้อมูล** **ปรับบทบาทและโอกาสการเข้าถึงบริการภาครัฐ**

แผนระดับที่ 2

2.2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม)³

(3) ประเด็นการเกษตร

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติเป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่าง ๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี 2580 โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด 23 ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 16 ฉบับ ได้แก่ (01) ความมั่นคง(02) ต่างประเทศ (03) การเกษตร (หลัก) (05) การท่องเที่ยว (06) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (07) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (08) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (09) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (15) พลังทางสังคม (16) เศรษฐกิจฐานราก (18) การเติบโตอย่างยั่งยืน (19) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (20) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (21) การต่อต้านการทุจริตและประพฤติมิชอบ (22) กฎหมายและกระบวนการยุติธรรม และ (23) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรมซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานรับผิดชอบหลักในแผนแม่บทการเกษตร

โดยในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่นและเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิตและการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง โดยมีเป้าหมายและตัวชี้วัดของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นการเกษตรดังนี้

(1) เป้าหมายระดับประเด็น / ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

(1.1) ผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด คือ อัตราการขยายตัวของผลผลิตทั้งหมดรวมในประเทศสาขาเกษตร (ร้อยละต่อปี)

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2566-2570) ,

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2571-2575)

ขยายตัว ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 4.5 (ปี 2576-2580)

(1.2) ผลผลิตการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด คือ อัตราผลผลิตการผลิตของภาคเกษตร (เฉลี่ยร้อยละ)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.0 (ปี 2566-2570)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.2 (ปี 2571-2575)

เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า ร้อยละ 1.3 (ปี 2576-2580)

และมีแผนย่อยของแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น การเกษตรประกอบด้วย 6 แผนย่อย ดังนี้

1) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ และการสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น และสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตร

³แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม) (2566, กุมภาพันธ์)

อัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออกการพัฒนาและต่อยอดสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นซึ่งครอบคลุมสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ทางการเกษตรที่มีเอกลักษณ์โดดเด่นเฉพาะพื้นที่ สินค้าจากภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทย สินค้าศิลปาชีพ สินค้าหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ รวมถึงสินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และพืชผลเกษตรและผลไม้เขตร้อน โดยการนำจุดเด่นของอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยมาใช้ในการผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มสูงรวมทั้งสินค้าที่ได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีความโดดเด่นจากทำเลที่ตั้งในเขตร้อน และความหลากหลายของผลผลิตทางการเกษตรของไทยในแต่ละพื้นที่ที่มีเอกลักษณ์ และนำมาผสมผสานภูมิปัญญาท้องถิ่นมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญานวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาดสม่ำเสมอรวมถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

(2) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

(3) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้างความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการและส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) ไม่น้อยกว่า 10	(ปี 71-75) ไม่น้อยกว่า 13	(ปี 76-80) ไม่น้อยกว่า 15

2) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่างๆ รวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัยสร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัยและส่งเสริมด้านการขยายตลาดบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้านเพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

ผลจากกฎกติกาการค้าระหว่างประเทศ และกระแสการบริโภคที่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยอาหารทำให้การผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้เข้าสู่ระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยของอาหารเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและภาพลักษณ์ที่ดีต่อสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่เกี่ยวข้องตลอดห่วงโซ่ที่มีคุณภาพและความปลอดภัยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งจากการลด ละ เลิกการใช้สารเคมีที่เป็นอันตราย ตลอดจนส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน อาทิ เกษตรผสมผสาน เกษตรธรรมชาติ เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ และวนเกษตร เป็นต้น เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ไม่มีการปนเปื้อนของสารเคมีอันตรายในสินค้าเกษตรและอาหารและสร้างความปลอดภัยและมั่นคงด้านอาหารในระดับครัวเรือน

(2) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพจากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ รวมถึงการพัฒนาคุณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร ตลอดจนพัฒนาระบบการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

(3) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และพัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

(4) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัยเพื่อสุขภาพและโภชนาการที่เหมาะสม และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

(5) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ควบคู่กับการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งในและต่างประเทศ

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัยและคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัยที่ได้รับการรับรอง (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5 มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5	(ปี 71-75) มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5 มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5	(ปี 76-80) มูลค่าสินค้าเกษตรที่ผ่านการตรวจรับรอง GAP ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5 มูลค่าสินค้าอินทรีย์ขยายตัว ไม่น้อยกว่า 5
การจัดอันดับดัชนีคุณภาพและความปลอดภัยภายใต้ดัชนีความมั่นคงทางอาหาร (อันดับของโลก)		
(ปี 66-70) ไม่เกิน 70	(ปี 71-75) ไม่เกิน 68	(ปี 76-80) ไม่เกิน 65

3) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้ และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อมเพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูปและพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ รวมถึงพัฒนาเชื่อมโยงไปสู่ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่อง และใช้ฐานการทำเกษตรกรรมยั่งยืนเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมและส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

การพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มจากเกษตรชีวภาพซึ่งครอบคลุมการทำเกษตรที่อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติเกษตรชีวภาพ ปลอดภัยจากสารพิษ และคำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เพื่ออนุรักษ์พันธุ์พันธุ์พื้นเมือง และผลิตอาหารที่ปลอดภัยจากสารพิษและเกษตรอินทรีย์ รวมถึงการใช้ประโยชน์จากความหลากหลายทางชีวภาพในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยกระบวนการทางชีวภาพ เพื่อนำไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มีมูลค่าสูงมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์ เพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(2) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

(3) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

(4) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย โดยใช้โอกาสจากความต้องการของผู้บริโภคในปัจจุบันที่หันมาใส่ใจสุขภาพ และการรักษาสิ่งแวดล้อมทั้งตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และวิสาหกิจการเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งในทุกตำบลเพิ่มขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) ไม่น้อยกว่า 18	(ปี 76-80) ไม่น้อยกว่า 20
การจดทะเบียนดำเนินการของวิสาหกิจชุมชนที่เกี่ยวข้องกับเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) วิสาหกิจเกษตรชีวภาพมีการจดทะเบียนดำเนินการเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25

4) **แผนย่อยเกษตรแปรรูป** สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดและผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่ง และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

การสร้างมูลค่าโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทาน เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร ตลอดจนมีการสนับสนุนต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูงโดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

(2) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

(3) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุก๊าซอัจฉริยะ ควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุก๊าซ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

(4) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70)	(ปี 71-75)	(ปี 76-80)
ไม่น้อยกว่า 4	ไม่น้อยกว่า 5	ไม่น้อยกว่า 6

5) **แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ** ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมพัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งสนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่เข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

การพัฒนาศักยภาพการผลิต เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพโดยอาศัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรในรูปแบบต่าง ๆ รวมถึงการใช้และการเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตร เทคโนโลยีดิจิทัลและระบบข้อมูลสำหรับวางแผนการผลิต เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่สามารถนำองค์ความรู้ไปประยุกต์ใช้พัฒนาไปสู่รูปแบบฟาร์มอัจฉริยะมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต อาทิ เกษตรแม่นยำ เกษตรในร่ม และเกษตรแนวตั้ง เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิต และเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการเกษตรทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ ตลอดจนเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และทดแทนแรงงานภาคเกษตรที่ลดลงและเข้าสู่สังคมสูงอายุ

(2) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงองค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาดต่าง ๆ ตลอดจนการใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ เพื่อการวางแผนการเกษตรและพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

(3) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนให้เข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีแก่เกษตรกรในราคาที่เข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของ

ตลาดเพื่อเพิ่มผลิตภาพการผลิต เพิ่มผลผลิตทางการเกษตรในเชิงมูลค่าและปริมาณต่อพื้นที่สูงสุดและทดแทนการผลิตดั้งเดิม

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น และผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น** และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ

มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 5	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 6	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 7
ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25

6) แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยให้การสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม อาทิ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการทรัพยากรทางการเกษตร และการพัฒนาฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรและระบบติดตาม เฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตรให้ทันกับสถานการณ์ การส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร การส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตรที่สอดคล้องกับความต้องการ และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค การส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ การเพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็ว และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า

เพื่อสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาเกษตรกรและภาคเกษตรมีการปรับตัวไปสู่กระบวนการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ เพื่อให้มีการเจริญเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง จึงต้องมีการสนับสนุนส่งเสริมระบบนิเวศของภาคเกษตรในด้านต่างๆ มีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

(1) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ เพื่อสนับสนุนการสร้างมูลค่าและความมั่นคงอาหาร อาทิ ทรัพยากรน้ำ ทรัพยากรดิน ให้มีความอุดมสมบูรณ์ การคุ้มครองที่ดินทางการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร เพื่อนำมาวางแผนการผลิตให้สอดคล้องกับข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตร และนำไปสู่การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม สอดคล้องกับแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก

(2) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน โดยสร้างความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการให้เกิดขึ้นในระดับครัวเรือน ชุมชน ท้องถิ่น และประเทศ สนับสนุนให้ชุมชนทำการเกษตรของท้องถิ่น เพื่อเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ลดการพึ่งพาอาหารจากภายนอก ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อให้ครัวเรือนสามารถพึ่งพาตนเองได้ และเป็นฐานในการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน สนับสนุนให้หน่วยงานของรัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน เพื่อให้สามารถเข้าถึงอาหารอย่างเพียงพอและเหมาะสมรวมทั้งการมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง การติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหารและผลกระทบ

(3) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูลอุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม และข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร รวมทั้งการพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย และกลไกการจัดการปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ในมิติต่าง ๆ ทั้งด้านอุปสงค์และอุปทาน อาทิ เสถียรภาพราคาสินค้า ภาวะเบียดการค้ำระหว่างประเทศ ภัยพิบัติธรรมชาติ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ความมั่นคงอาหาร โดยกำหนดมาตรการรองรับ มาตรการเตือนภัย มาตรการการปรับตัว ระบบสำรองอาหารในภาวะวิกฤต และการประกันความเสี่ยงให้ทันกับสถานการณ์ รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจนเชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

(4) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร เพื่อสร้างความเข้มแข็งและพัฒนาเครือข่ายความร่วมมือระหว่างวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ รวมถึงเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งสนับสนุนการขยายเครือข่ายธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ และสนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น เพื่อยกระดับการพัฒนาเกษตรกรไปสู่การเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความเข้มแข็ง ตลอดจนการให้มีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

(5) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐานรวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ เพื่อรองรับการพัฒนาการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ทั้งในส่วนของการผลิต เทคโนโลยีการเกษตร เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์ที่รองรับกับบริบทการเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นและส่งผลกระทบต่อภาคเกษตร และสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในเชิงพาณิชย์ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ โดยใช้ประโยชน์จากศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรในท้องถิ่น เพื่อพัฒนาการผลิตและยกระดับเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร

(6) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค รวมทั้งจัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

(7) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือต่าง ๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่าง ๆ โดยการใช้สื่อแบบดั้งเดิมและบนอินเทอร์เน็ตทั้งในและต่างประเทศ การจัดนิทรรศการและงานแสดงสินค้า การรณรงค์ให้ความรู้ความเข้าใจถึงคุณค่าหรือเรื่องราวของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ และการสร้างตราสินค้าไทยให้เป็นที่ยอมรับระดับสากลรวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรมและแนวคิดสร้างสรรค์ในการออกแบบบรรจุภัณฑ์ให้มีความสวยงาม โดยคำนึงถึงประโยชน์ต่อการใช้งาน ความต้องการของผู้บริโภค และสิ่งแวดล้อม ตลอดจนยกระดับการคุ้มครองทรัพย์สินทางปัญญาทั้งในและต่างประเทศตลอดห่วงโซ่การผลิต

(8) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า รวมทั้งการพัฒนาโลจิสติกส์การเกษตร เพื่อลดการสูญเสียระหว่างการขนส่งลดขั้นตอนและระยะเวลาในการส่งสินค้า ตลอดจนเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตรที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

โดยมีเป้าหมายของแผนย่อย คือ **ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น และสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม เป้าหมาย) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรฯ มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น และมีตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ**

ผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 15	(ปี 71-75) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 20	(ปี 76-80) เพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่า 25
สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)		
(ปี 66-70) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 50 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 35 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 35	(ปี 71-75) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 55 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 40 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 40	(ปี 76-80) สหกรณ์เข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 60 วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพระดับดี ไม่น้อยกว่า 45 กลุ่มเกษตรกรเข้มแข็งระดับ 1 และ 2 ไม่น้อยกว่า 45

2.3 แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)⁴

แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมาย 3 ประการ ตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ประกอบด้วย (1) ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคีปรองดอง มีการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง และมีความสมดุลระหว่างการพัฒนาด้านวัตถุกับการพัฒนาด้านจิตใจ (2) สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกัน เพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำและ (3) ประชาชนมีความสุข มีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ และการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 ธันวาคม 2562 ที่เห็นชอบการปรับปรุงแผนการปฏิรูปประเทศให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทฯ และมติคณะรัฐมนตรีที่เกี่ยวข้องโดยกำหนดประเด็นในการปรับปรุง 6 ประเด็นได้แก่ (1) การกำหนดเป้าหมายและตัวชี้วัดในระดับแผนให้ชัดเจน สามารถวัดผลการดำเนินการได้ (2) การปรับตัดกิจกรรมที่เข้าข่ายเป็นภารกิจปกติของหน่วยงานและคัดเลือกเฉพาะกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ (Big Rock) ซึ่งเป็นกิจกรรมที่มีความสำคัญเร่งด่วนและดำเนินการร่วมกันหลายหน่วยงาน สามารถดำเนินการและวัดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม (3) การทบทวนกฎหมายภายใต้แผนการปฏิรูปประเทศ โดยคัดเลือกเฉพาะกฎหมายที่มีความสำคัญ รวมทั้ง จัดลำดับความสำคัญของการเสนอกฎหมาย (4) การทบทวนข้อเสนอให้จัดตั้งหน่วยงานของรัฐตามแผนการปฏิรูปประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรี (5) พิจารณาความเห็นของหน่วยงานรับผิดชอบตามแผนการปฏิรูปประเทศ (6) ปรับแก้โครงสร้างของแผนการปฏิรูปประเทศ แต่ละด้านให้เป็นรูปแบบเดียวกันโดยแผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) มีจำนวน 13 ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 5 ฉบับได้แก่ (5) **เศรษฐกิจ (หลัก) เน้นกิจกรรม Big Rock การสร้างเกษตรมูลค่าสูง** (6) **ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม** (7) **สาธารณสุข** (9) **สังคมและ** (10) **พลังงาน** โดยแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ **กิจกรรมปฏิรูปที่ 1 การสร้างเกษตรมูลค่าสูง**

⁴แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) (2564, กุมภาพันธ์)

เป้าหมาย “ยกระดับรายได้ภาคการเกษตร อาหารแปรรูป และผลิตภัณฑ์ชีวภาพ” โดยมีตัวชี้วัด คือ

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ 3.8
- 2) มูลค่าของสินค้าเกษตรแปรรูป เกษตรชีวภาพและเกษตรที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 20 ของ GDP ภาคเกษตร ภายใน 5 ปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิทางการเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ 5 ต่อปี

8 ประเด็นสำคัญในการปฏิรูปด้านการสร้างเกษตรมูลค่าสูง ประกอบด้วย 1) ปรับเปลี่ยนพื้นที่จากการทำเกษตรมูลค่าต่ำและไม่เหมาะสมกับพื้นที่ไปสู่การปลูกพืชเชิงปศุสัตว์และประมงที่มีมูลค่าสูง 2) สนับสนุนการทำเกษตรแบบรวมผลผลิตและรวมจำหน่าย (เกษตรแปลงใหญ่หรือสหกรณ์) 3) ขยายพื้นที่ชลประทานให้เกษตรกรมีน้ำใช้สำหรับการผลิตสินค้าเกษตรอย่างเหมาะสม เพียงพอ ทัวถึงและเป็นธรรม 4) พัฒนาคลังสตอร์พ่นธุ์พืช พันธุ์สัตว์และส่งเสริมให้มีความหลากหลายทางชีวภาพการเกษตร 5) พัฒนาสหกรณ์การเกษตรให้มีความเข้มแข็งและส่งเสริมให้เกิดผู้ให้บริการด้านการจัดการเกษตรสมัยใหม่ อย่างครบวงจร 6) สร้างผู้ประกอบการเกษตร (Smart Farmer) 7) ส่งเสริมเกษตรกรให้สามารถเข้าถึงข้อมูล BIG DATA ด้านการเกษตรและใช้ประโยชน์จากดิจิทัลแพลตฟอร์ม 8) เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรไปสู่อุตสาหกรรมอาหารและเศรษฐกิจชีวภาพตามแนวทาง BCG

2.4 แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570)⁵

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. 2561 บัญญัติให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 มีผลบังคับใช้ถึงวันที่ 30 กันยายน 2565 ส่งผลให้กรอบระยะเวลา 5 ปีของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 เริ่มต้น ณ วันที่ 1 ตุลาคม 2565 ครอบคลุมปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 – 2570 ซึ่งเป็นระยะ 5 ปีที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 อยู่บนความตั้งใจที่จะให้แผนมีจุดเน้นและเป้าหมายของการพัฒนาที่เป็นรูปธรรม สามารถบ่งบอกทิศทางพัฒนาที่ชัดเจนที่ประเทศควรมุ่งไปในระยะ 5 ปี ถัดไป นอกจากนี้การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังอยู่ในช่วงเวลาที่ทั่วโลก รวมถึงประเทศไทยต้องเผชิญกับข้อจำกัดหลากหลายประการที่เป็นผลสืบเนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 ซึ่งไม่เพียงแต่ก่อให้เกิดการเจ็บป่วยและเสียชีวิตของประชากร แต่ยังส่งผลให้เกิดเงื่อนไขทางเศรษฐกิจและการดำเนินชีวิตของประชาชนทุกกลุ่ม นอกจากนี้ ในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังเป็นช่วงเวลาที่แนวโน้มของการพัฒนาของเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่มีความรุนแรงเพิ่มขึ้น การเป็นสังคมสูงวัยของประเทศไทยและหลายประเทศทั่วโลก ตลอดจนการเปลี่ยนแปลงด้านภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างประเทศ ดังนั้น การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศท่ามกลางกระแสแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงต้องให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความเข้มแข็งจากภายในให้สามารถเติบโตต่อไปได้อย่างมั่นคง ท่ามกลางความผันแปรที่เกิดขึ้นรอบด้านและคำนึงถึงผลประโยชน์ของประเทศทั้งทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ในการกำหนดทิศทางของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ให้ประเทศสามารถก้าวข้ามความท้าทายต่าง ๆ เพื่อให้ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” ตามเจตนารมณ์ของยุทธศาสตร์ชาติ ได้อาศัยหลักการและแนวคิด 4 ประการ ดังนี้

1) **หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง** โดยสืบสาน รักษา ต่อยอดการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ผ่านการกำหนดทิศทางพัฒนาประเทศอย่างมีเหตุผล ความพอประมาณ ภูมิคุ้มกัน บนฐานของความรู้ คุณธรรม และความเพียร โดยคำนึงถึงความสอดคล้องกับสถานการณ์และเงื่อนไขระดับประเทศและระดับโลกทั้งในปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ และศักยภาพของทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม และทุนทางทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของประเทศ ให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างความ

⁵แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ.2566-2570) (2565,ตุลาคม)

สมดุลในมิติต่าง ๆ ทั้งความสมดุลระหว่างการพัฒนาความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศกับความสามารถในการพึ่งตนเองได้อย่างมั่นคง ความสมดุลของการกระจายโอกาสเพื่อลดความเหลื่อมล้ำระหว่างกลุ่มคนและพื้นที่ และความสมดุลทางธรรมชาติเพื่อให้คนอยู่ร่วมกับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้อย่างยั่งยืน รวมถึงการบริหารจัดการองค์ความรู้ทางวิชาการที่รอบด้านและพิจารณาด้วยความรอบคอบ ควบคู่กับการยึดถือผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมเป็นที่ตั้ง และมุ่งมั่นผลักดันให้การพัฒนาบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้

2) การสร้างความสามารถในการ “ล้มแล้ว ลุกไว” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาใน 3 ระดับ ประกอบด้วย (1) การพร้อมรับหรือ ระดับ “อยู่รอด” ในการแก้ไขข้อจำกัดหรือจุดอ่อนที่มีอยู่ ซึ่งเป็นผลให้ประชาชน ประสบความยากลำบากในการดำรงชีวิต หรือทำให้ประเทศมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงจากภายนอกและภายใน รวมถึงการสร้างความพร้อมในทุกระดับในการรับมือกับสภาวะวิกฤติที่อาจเกิดขึ้นให้สามารถฟื้นคืนสู่ภาวะปกติได้อย่างรวดเร็ว (2) การปรับตัวหรือระดับ “พอเพียง” ในการปรับเปลี่ยน ปัจจัยที่จำเป็นเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ตั้งแต่ในระดับครอบครัว ชุมชน พื้นที่ และประเทศ รวมถึงปรับทิศทาง รูปแบบ และแนวทางการพัฒนาให้สอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกยุคใหม่ และ (3) การเปลี่ยนแปลงเพื่อพร้อมเติบโตอย่างยั่งยืน หรือ ระดับ “ยั่งยืน” ในการผลักดันให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างในมิติต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างความสามารถของบุคคลและสังคมในการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งเพื่อสนับสนุนให้ประเทศสามารถเติบโตได้อย่างมีคุณภาพและยั่งยืน

3) เป้าหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืนของสหประชาชาติ โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาที่อยู่บนพื้นฐานของแนวคิด “ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง” มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตที่ดีให้กับประชาชนทุกกลุ่ม ทั้งในมิติของการมีปัจจัยที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตขั้นพื้นฐานที่เพียงพอ การมีสภาพแวดล้อมที่ดี การมีปัจจัย สนับสนุนให้มีสุขภาพที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกายและจิตใจ การมีโอกาสที่จะใช้ศักยภาพของตน ในการสร้างความเป็นอยู่ที่ดีและการมุ่งส่งต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีไปยังคนรุ่นต่อไป

4) การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว โดยให้ความสำคัญกับการประยุกต์ใช้องค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ และความคิดสร้างสรรค์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจ ควบคู่กับการรักษาความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์จากฐานทรัพยากรธรรมชาติและ ความหลากหลายทางชีวภาพ รวมถึงการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต การให้บริการและการบริโภคเพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ การจัดทำแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 ยังคำนึงถึงเงื่อนไขและข้อจำกัดของการพัฒนาประเทศที่สืบเนื่องมาจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 รวมทั้งปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการแพร่ระบาดฯ ซึ่งจะส่งผลให้บริบทของประเทศและของโลกเปลี่ยนแปลงไปในอนาคต

การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ได้กำหนดเป้าหมายหลักจำนวน 5 ประการ ประกอบด้วย

1. การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับมูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม

2. การพัฒนาคนสำหรับโลกยุคใหม่ โดยพัฒนาให้คนไทยมีทักษะและคุณลักษณะที่เหมาะสมกับโลกยุคใหม่ทั้งทักษะในด้านความรู้ทักษะทางพฤติกรรม และคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคมเตรียมพร้อมกำลังคนที่มีคุณภาพสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน เอื้อต่อการปรับโครงสร้าง

เศรษฐกิจไปสู่ภาคการผลิตและบริการเป้าหมายที่มีศักยภาพและผลิตภาพสูงขึ้น รวมทั้งพัฒนาหลักประกันและความคุ้มครองทางสังคมเพื่อส่งเสริมความมั่นคงในชีวิต

3. การมุ่งสู่สังคมแห่งโอกาสและความเป็นธรรมโดยลดความเหลื่อมล้ำทั้งในเชิงรายได้ความมั่งคั่ง และโอกาสในการแข่งขันของภาคธุรกิจ สนับสนุนช่วยเหลือกลุ่มเปราะบางและผู้ด้อยโอกาสให้มีโอกาสในการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคม รวมถึงจัดให้มีบริการสาธารณสุขที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม

4. การเปลี่ยนผ่านไปสู่ความยั่งยืนโดยปรับปรุงการใช้ทรัพยากรธรรมชาติในการผลิตและบริการให้มีประสิทธิภาพและสอดคล้องกับขีดความสามารถในการรองรับของระบบนิเวศ แก้ไขปัญหามลพิษสำคัญด้วยวิธีการที่ยั่งยืน โดยเฉพาะมลพิษทางอากาศ ขยะ และมลพิษทางน้ำ และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อมุ่งสู่การปล่อยก๊าซเรือนกระจกสุทธิเป็นศูนย์ในระยะยาว

5. การเสริมสร้างความสามารถของประเทศในการรับมือกับความเปลี่ยนแปลงและการเปลี่ยนแปลงภายใต้บริบทโลกใหม่โดยการสร้างความพร้อมในการรับมือและแสวงหาโอกาสจากการเป็นสังคมสูงวัยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ภัยโรคระบาด และภัยคุกคามทางไซเบอร์พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและกลไกทางสถาบันที่เอื้อต่อการเปลี่ยนแปลงสู่ดิจิทัล รวมทั้งปรับปรุงโครงสร้างและระบบการบริหารงานของภาครัฐให้สามารถตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของบริบททางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีได้อย่างทันเวลามีประสิทธิภาพ และมีธรรมาภิบาล

หมุดหมายการพัฒนา

เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่ภาพของการขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา(Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดันการพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม แผนพัฒนาฯ ฉบับที่ 13 จึงได้กำหนด**หมุดหมายการพัฒนาจำนวน 13 ประการ**ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ ‘เป็น’ มุ่งหวังจะ ‘มี’ หรือต้องการจะ ‘ขจัด’ เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” หมุดหมายการพัฒนาที่กำหนดขึ้นเป็นประเด็นที่มีลักษณะเชิงบูรณาการ ซึ่งสามารถนำไปสู่การพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมไปพร้อม ๆ กัน ทำให้หมุดหมายแต่ละประการสามารถสนับสนุนเป้าหมายหลักได้มากกว่าหนึ่งข้อ โดยหมุดหมายทั้ง 13 ประการ แบ่งออกได้เป็น 4 มิติดังนี้

1. มิติภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

หมุดหมายที่ 1 ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 2 ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน

หมุดหมายที่ 3 ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าที่สำคัญของโลก

หมุดหมายที่ 4 ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

หมุดหมายที่ 5 ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของ

ภูมิภาค

หมุดหมายที่ 6 ไทยเป็นศูนย์กลางด้านดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของ

อาเซียน

2. มิติโอกาสและความเสมอภาคทางเศรษฐกิจและสังคม

หมุดหมายที่ 7 ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

หมุดหมายที่ 8 ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน

หมุดหมายที่ 9 ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม

3. มิติตความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ 10 ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

หมวดหมู่ที่ 11 ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

4. มิติปัจจัยผลักดันการพลิกโฉมประเทศ

หมวดหมู่ที่ 12 ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต

หมวดหมู่ที่ 13 ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

โดยมีหมวดหมู่ที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน 9 หมวดหมู่ ได้แก่ (01) ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง (02) ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน (05) ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ ที่สำคัญของภูมิภาค (07) ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูงและสามารถแข่งขันได้ (08) ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ปลอดภัย เด็บโตได้อย่างยั่งยืน (09) ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม (10) ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ (11) ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (13) ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน

2.5 นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570)⁶

เป็นแผนระยะปานกลาง 5 ปี ที่มีสถานะเป็นแผนระดับที่ 2 รองรับการดำเนินการในห้วงที่สองของยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ 1) โดยนโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติฉบับนี้มีความเชื่อมโยงและประสานสอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นความมั่นคง และประเด็น การต่างประเทศ ตลอดจนกำหนดขอบเขตและหลักเกณฑ์พิจารณา “ประเด็นความมั่นคง” เพื่อตอบสนอง ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายที่ต้องเห็นผลสัมฤทธิ์ภายในปี 2570 การยกระดับขีดความสามารถในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคง โดยมุ่งขยายผลกรอบแนวคิดความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้หน่วยงานของรัฐมีกรอบ จัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ 3 โดยนำเป้าหมายและตัวชี้วัดที่กำหนดไว้ไปกำหนดแผนงาน โครงการ กิจกรรม หรือการดำเนินการอื่น ๆ ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างชัดเจนและมีประสิทธิภาพมากขึ้น นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) จึงให้ความสำคัญกับการวางรากฐานความมั่นคงของประเทศ โดยเริ่มต้นจากหน่วยย่อยของสังคม คือ สถาบันครอบครัวและสถาบันการศึกษา โดยส่งเสริมการเข้ามามีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน เพื่อให้เกิดการบูรณาการการทำงานร่วมกัน โดยเฉพาะภาคประชาชน **มีวิสัยทัศน์** คือ “ประเทศชาติมีเสถียรภาพ ประชาชนอยู่ดีมีสุข ปลอดภัยจากภัยคุกคามทุกรูปแบบ มีศักยภาพบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม และรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติอย่างยั่งยืน” **วัตถุประสงค์** 1) เพื่อเป็นกรอบทิศทางในการดำเนินการป้องกัน แจ้างเตือน แก้ไข หรือระงับยับยั้งภัยคุกคาม เพื่อธำรงไว้ซึ่งความมั่นคงแห่งชาติ 2) เพื่อถ่ายทอดยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคงไปสู่การปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรมและเป็นไปตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ 3) เพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบทิศทางในการจัดทำและขับเคลื่อนแผนระดับที่ 3 (แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ แผนปฏิบัติราชการของหน่วยงาน แผนพัฒนาในระดับพื้นที่) ที่เกี่ยวข้องกับด้านความมั่นคงได้อย่างสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน **เป้าหมายในภาพรวม** ประเทศไทยมีความมั่นคงและมีเสถียรภาพมากขึ้น ประชาชนดำรงชีวิตโดยปกติสุข รวมทั้งมีการพัฒนาศักยภาพบริหารจัดการ เพื่อเสริมสร้างความมั่นคงแบบองค์รวมและรักษาไว้ซึ่งผลประโยชน์แห่งชาติ ความสำเร็จของการบรรลุค่าเป้าหมายที่กำหนดไว้ในแต่ละตัวชี้วัดย่อยของ

⁶นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566 – 2570) (2566, มีนาคม)

17 นโยบายและแผนความมั่นคง ประกอบด้วย 1) การเสริมสร้างความมั่นคงของสถาบันหลักของชาติ 2) การปกป้องอธิปไตยและผลประโยชน์ของชาติและการพัฒนาศักยภาพการป้องกันประเทศ 3) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติพื้นที่ชายแดน 4) การรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติทางทะเล 5) การป้องกันและแก้ไขปัญหาจังหวัดชายแดนภาคใต้ 6) การบริหารจัดการผู้หลบหนีเข้าเมืองและผู้โยกย้ายถิ่นฐานแบบไม่ปกติ 7) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการค้ามนุษย์ 8) การป้องกันปราบปราม และแก้ไขปัญหายาเสพติด 9) การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย 10) การป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์ 11) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการก่อการร้าย 12) การสร้างดุลยภาพระหว่างประเทศ 13) การบริหารจัดการภาวะฉุกเฉินด้านสาธารณสุขและโรคติดต่ออุบัติใหม่ 14) การพัฒนาศักยภาพการเตรียมพร้อมแห่งชาติ และการบริหารจัดการวิกฤตการณ์ระดับชาติ 15) การพัฒนาระบบข่าวกรองแห่งชาติ 16) การบูรณาการข้อมูลด้านความมั่นคง และ 17) การเสริมสร้างความมั่นคงเชิงพื้นที่ มุ่งเน้นการป้องกัน และแก้ไขปัญหาความมั่นคงในพื้นที่เป้าหมายระดับตำบลเพื่อให้เกิดความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน โดยขยายแนวคิด การพัฒนาพื้นที่เพื่อเสริมความมั่นคงของชาติและแผนตำบล มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน ให้เป็นรูปธรรม โดยพัฒนาคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างภูมิคุ้มกันด้านความมั่นคงเชิงพื้นที่ให้แก่ประชาชน

ซึ่งระดับพื้นที่ ให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนที่เกี่ยวข้องกับกลไกการบริหารแผนพัฒนาในระดับพื้นที่ตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารงานเชิงพื้นที่แบบบูรณาการโดยมีหน่วยงาน/กลไกที่รับผิดชอบ ได้แก่ กระทรวงมหาดไทย คณะกรรมการบริหารงานจังหวัดแบบบูรณาการ (ก.บ.จ.) และคณะอนุกรรมการจัดทำแผนงานด้านความมั่นคงจังหวัด

แผนระดับ 3

2.6 แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570⁷

มุ่งเน้นการพัฒนาภายใต้ 5 สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น 1 ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไก จตุภาคี ประกอบด้วย หน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากร ความหลากหลายทางชีวภาพ และวัฒนธรรมด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็ง ด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่ ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน และยุทธศาสตร์ที่ 4 เสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเกี่ยวข้องในทุกยุทธศาสตร์

2.7 แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579)⁸

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579) เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาภาคเกษตรให้สามารถดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมุ่งในการแก้ไขจุดอ่อนและเสริมจุดแข็งให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมีประเด็นการพัฒนาที่สำคัญ ดังนี้

⁷ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 – 2570 (2565, กุมภาพันธ์)

⁸ แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) (2560, เมษายน)

ประเด็นการพัฒนาคำที่ 1 สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร

แนวทางการพัฒนา

- 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise
- 2) เสริมสร้างความภูมิใจและความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 3) บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับสังคมเกษตรผู้สูงอายุ

ประเด็นการพัฒนาคำที่ 2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้า

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้าสู่มาตรฐานระดับสากล โดยใช้วิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและความรู้แบบองค์รวม
- 2) ส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาดและมูลค่าสูง มุ่งสู่การเป็นฟาร์มอัจฉริยะ

ประเด็นการพัฒนาคำที่ 3 เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตร 4.0 ภายใต้ Thailand 4.0
- 2) บริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการเกษตรให้เกษตรกรเข้าถึงและนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึง
- 3) พัฒนางานวิจัยและสารสนเทศให้ไปสู่เชิงพาณิชย์ ประชาสัมพันธ์และเชื่อมโยงเครือข่ายข้อมูลในระดับโลก

ประเด็นการพัฒนาคำที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1) บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืนที่สอดคล้องกับ SDGs (Sustainable Development Goals)
- 2) ฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้มีความสมดุลและยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาคำที่ 5 พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาบุคลากรและนักวิจัย ให้เป็น Smart Officer และ Smart Researchers
- 2) เชื่อมโยงและบูรณาการการทำงานของหน่วยงานทุกภาคส่วนโดยกลไกภาครัฐ และปรับระบบบริหารงานให้ทันสมัย
- 3) ปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตรเพื่อรองรับบริบทการเปลี่ยนแปลง

2.8 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 – 2570⁹

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ในฐานะหน่วยงานที่มีภารกิจหลักด้านการวางแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของประเทศ ซึ่งเป็นไปตามพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. 2522 ภายใต้การกำกับดูแลของคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อให้เป็นแผนพัฒนาประเทศรายสาขาการเกษตร โดยมีความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแผนการปฏิรูปประเทศ

⁹ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566 -2570 (2565, ตุลาคม)

(ฉบับปรับปรุง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรซึ่งแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566-2570 จะเป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนากิจการเกษตรของประเทศ ใน 5 ปีข้างหน้า เพื่อให้ส่วนราชการ องค์การมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคเกษตร ทั้งในและนอกระบบเกษตรและสหกรณ์ ใช้เป็น แนวทางในการจัดทำ รายละเอียดแผนงานโครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะ หน่วยงานเจ้าภาพและหน่วยงาน สนับสนุน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและ แผนระดับต่าง ๆ ต่อไป ภายใต้กรอบแนวคิดของการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของภาคเกษตรโดยการวิเคราะห์ปัจจัยภายในด้วยการวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนที่มีต่อภาคเกษตรและการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอกด้วยการวิเคราะห์โอกาสและอุปสรรครวมทั้งแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงที่สำคัญ ในอนาคตที่อาจส่งผลกระทบต่อพัฒนาภาคเกษตรซึ่งจะช่วยให้สามารถวิเคราะห์ได้ครอบคลุมในทุกมิติรวมทั้งพิจารณา จากยุทธศาสตร์ชาติแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรได้แก่ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทย ด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564 - 2570 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2562 - 2570) ยุทธศาสตร์และแนวทางการขับเคลื่อนการค้าของชาติพ.ศ. 2565 - 2570 แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2566 - 2570) และแผนพัฒนาการท่องเที่ยวแห่งชาติฉบับที่ 3 (พ.ศ. 2566 - 2570) รวมถึงเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ขององค์การ สหประชาชาติซึ่งเป็นกรอบการพัฒนาประเทศในระดับสากล เพื่อให้ครอบคลุมบริบทด้านการเกษตรในปัจจุบัน และอนาคตโดยนำผลการวิเคราะห์มาเชื่อมโยงกับความต้องการและความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่เกี่ยวข้อง เป็นสำคัญ

วิสัยทัศน์ คือ “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการเกษตรมีอาชีพสามารถยกระดับผลิตภาพการผลิตภาคเกษตรให้สูงขึ้น ด้วยความร่วมมือเครือข่ายจากทุกภาคส่วน
- 2) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าเกษตรในระดับนานาชาติด้วยวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- 3) เพื่อส่งเสริมและพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ควบคู่ไปกับภูมิปัญญาท้องถิ่นให้สามารถใช้ประโยชน์/ ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ได้อย่างแท้จริง
- 4) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตรให้เพียงพอและทั่วถึง
- 5) เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุด
- 6) เพื่อสร้างความเข้มแข็งในระดับฐานรากให้สามารถพึ่งตนเองและลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

เป้าหมาย

- 1) ผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
- 2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- 4) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟูและใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- 5) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณท์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ 4.5 ต่อปี
- 2) ดัชนีความผาสุกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ 90 ภายในปี 2570

- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า 537,000 บาทต่อครัวเรือน ภายในปี 2570
- 4) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ รวม 2,376,015 ครัวเรือน ภายในปี 2570
- 5) พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า 10 ล้านไร่ ภายในปี 2570
- 6) ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน 1,470,000 ไร่ ภายในปี 2570

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร สมัยใหม่

แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
- 2) สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
- 3) ส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 4) สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
- 5) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- 2) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
- 3) ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
- 5) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและ มีความปลอดภัย

6) ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถีชีวิต

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- 2) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
- 3) ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste)
- 4) สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
- 5) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

แนวทางการพัฒนา คือ

- 1) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
- 2) สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร
- 3) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- 5) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
- 6) ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

2.9 แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570)¹⁰

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จัดทำแผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 - 2570) เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในช่วงระยะที่ 2 (พ.ศ. 2566 - 2570) ของยุทธศาสตร์ชาติ โดยขับเคลื่อนพันธกิจภายใต้ **วิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี” (ปี 2566 - 2570)** โดยให้ความสำคัญกับการขับเคลื่อนภารกิจหลัก 3 ด้าน อย่างต่อเนื่อง ได้แก่ แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาล และวางรากฐานภาคการเกษตร รวมทั้ง ยังคงผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรให้เกิดความยั่งยืน โดยผลักดันแผนแม่บทการเกษตร 6 แผนย่อย (เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป) ภายใต้กรอบ “เกษตรมูลค่าสูง” โดยหัวใจของการยกระดับภาคการเกษตรของจังหวัด ยังคงต้องเร่งยกระดับการทำงานผลักดัน “ตลาดนำการผลิต” โดยมี **พันธกิจหลัก 7 ข้อ** คือ

- 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- 2) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 3) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต
- 4) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- 6) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร ร้อยละ 3.0 ต่อปี
- 2) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.0 ต่อปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

(1) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 อย่างน้อยร้อยละ 95

(2) วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง อย่างน้อยร้อยละ 30

- 5) ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม 2,576,015 ครัวเรือน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา 28 แนวทางการพัฒนา คือ

ประเด็นที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนาการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร เน้นการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร ด้วยการน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงและศาสตร์พระราชา มาใช้เป็นกรอบแนวทางในการส่งเสริมการประกอบอาชีพด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้ การป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU Fishing) การป้องกันและแก้ไขปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ รวมถึงการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคงทางไซเบอร์

ประเด็นที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เทคโนโลยีและนวัตกรรม การขึ้นทะเบียนและคุ้มครองสิทธิให้กับสินค้าและผลิตภัณฑ์ การพัฒนาคุณภาพมาตรฐานของสินค้าและผลิตภัณฑ์ การสร้างความเข้มแข็งของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาอัตลักษณ์พื้นถิ่น รวมทั้งสร้างอัตลักษณ์หรือเรื่องราวแหล่งกำเนิด สร้างความแตกต่างและความโดดเด่น

¹⁰แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ. 2566 – 2570) (2564,ตุลาคม)

ตลอดจนสร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น และส่งเสริมการบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นทั้งในระดับประเทศและเพื่อการส่งออก

2) เกษตรปลอดภัย พัฒนาคุณภาพมาตรฐานและระบบการรับรองความปลอดภัยในระดับต่างรวมถึงการตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับของตลาดทั้งในและต่างประเทศ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัย เพิ่มความสามารถในการเข้าถึงอาหารอย่างทั่วถึงและปลอดภัย สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของเกษตรปลอดภัย และส่งเสริมด้านการขยายตลาดบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย รวมทั้งสนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์ตั้งแต่ระดับอินทรีย์วิถีชาวบ้าน เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอินทรีย์เชิงพาณิชย์ที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์

3) เกษตรชีวภาพ สนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพทางการเกษตรเพื่อนำไปสู่การผลิตและขยายผลเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาองค์ความรู้และประยุกต์ใช้นวัตกรรมจากภูมิปัญญาท้องถิ่นและเทคโนโลยีที่คำนึงถึงสิ่งแวดล้อม เพื่อการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และพัฒนาผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพเชื่อมโยงไปสู่อุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมทั้งส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสม และส่งเสริมให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ประโยชน์ในอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพ

4) เกษตรแปรรูป สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะและผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด และผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์ ตลอดจนให้ความสำคัญกับตราสินค้าและปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของสินค้าเกษตร

5) เกษตรอัจฉริยะ ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรแห่งอนาคต เพื่อนำมาใช้ในกระบวนการผลิตและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร ทั้งเชิงปริมาณ คุณภาพ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พัฒนาศักยภาพเกษตรกรให้เข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร เทคโนโลยีอวกาศ และภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล เพื่อวางแผนการผลิต และพัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรอัจฉริยะที่มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ โดยการถ่ายทอดและสนับสนุนเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในราคาที่เข้าถึงได้ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

6) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ให้ความสำคัญกับมาตรการสนับสนุนที่จะช่วยในการสร้างมูลค่าในภาคเกษตรดำเนินการได้อย่างต่อเนื่องและเป็นรูปธรรม ได้แก่ การเพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร สร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน การพัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศและการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกร วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สนับสนุนภาคการเกษตร พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตร และการอำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร

7) ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม สร้างสรรค์คุณค่าสินค้าและบริการบนฐานของทุนทางวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น มุ่งเน้นการใช้องค์ความรู้และนวัตกรรมผนวกกับจุดแข็งในด้านความหลากหลายทางทรัพยากรธรรมชาติ วัฒนธรรม และวิถีชีวิต เพื่อสร้างคุณค่าให้กับสินค้าและบริการด้านการท่องเที่ยวที่ตอบสนองพฤติกรรม ความต้องการนักท่องเที่ยว และสร้างทางเลือกของประสบการณ์ใหม่ ๆ ให้กับนักท่องเที่ยว

8) โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานหรือสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตรของสถาบันเกษตรกร และระบบเทคโนโลยีที่ทันสมัยให้มีความพร้อม

และเพียงพอต่อการให้บริการในพื้นที่ตามเส้นทางระเบียงเศรษฐกิจหรือจุดเปลี่ยนถ่ายสินค้าและด่านที่มีการขนถ่ายสินค้าเกษตร รวมถึงสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้เป็นผู้รวบรวม กระจาย และขนถ่ายสินค้าเกษตร ซึ่งจะเป็นการเชื่อมโยงกิจกรรมด้านโลจิสติกส์ระหว่างเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโลจิสติกส์ตลอดโซ่อุปทานภาคเกษตร

9) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่ก้าวหน้าและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ในการสร้างมูลค่าให้กับสินค้าเกษตรและบริการ การขยายช่องทางการตลาด การสร้างตราสินค้าให้เป็นที่ยอมรับและการใช้ประโยชน์จากทรัพย์สินทางปัญญาในเชิงพาณิชย์ รวมทั้งการปรับตัวสู่ธุรกิจรูปแบบใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนธุรกิจ สนับสนุนความรู้เกี่ยวกับกระบวนการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรมการส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกรต้นแบบ เพื่อให้กิจการของสถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็งและพึ่งพาตนเองได้ สอนแนะนำการจัดทำบัญชี การจัดทำงบการเงิน การใช้ข้อมูลทางบัญชีในการบริหารจัดการ กำกับแนะนำการจัดทำบัญชี และติดตามผลการจัดทำบัญชี

10) การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ ได้แก่ เขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก พื้นที่ ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ และเขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดน โดยยกระดับประสิทธิภาพการผลิตโดยใช้เทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพ ด้วยการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรและเทคโนโลยีชีวภาพเพื่อสร้างมูลค่าผ่านคลัสเตอร์เกษตรที่สนับสนุนอุตสาหกรรม S-Curve และ New S-Curve รวมทั้งขยายผลการใช้เทคโนโลยีเพื่อการเกษตรสมัยใหม่ พัฒนาศูนย์กลางการแปรรูปการเกษตรและการประมงในภาคใต้ รวมถึงผลิตภัณฑ์ทางทะเล โดยยกระดับเกษตรกรรายย่อย ให้มีความสามารถในการผลิตและแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนาด่านสินค้าเกษตรชายแดน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพของการอำนวยความสะดวกในการผ่านแดนเพิ่มศักยภาพในการตรวจสอบสินค้าเกษตรที่จะนำเข้าประเทศไทยและอำนวยความสะดวกในการเคลื่อนย้ายสินค้าเกษตรที่ผ่านด่านชายแดนให้มีความสะดวกและรวดเร็ว

ประเด็นที่ 3 สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร

แนวทางการพัฒนา

1) การเสริมสร้างทุนทางสังคม ส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ การพัฒนาพื้นที่โครงการหลวง ดำเนินการส่งเสริมอาชีพด้านการเกษตร โดยอบรม ให้ความรู้ สอนแนะนำการจัดทำบัญชีต้นทุน ถ่ายทอดเทคโนโลยีให้แก่เกษตรกรในพื้นที่โครงการฯ ทั้งด้านพืช ประมง ปศุสัตว์ พัฒนาและส่งเสริมสหกรณ์ในพื้นที่โครงการ สร้างทายาทเกษตรกร สำรวจและวางแผนการใช้ที่ดิน จัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ สอนแนะนำการจัดทำบัญชี และพัฒนาแหล่งน้ำให้เกษตรกรในพื้นที่โครงการ

2) การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก เพิ่มบทบาททางเศรษฐกิจและสังคมของเกษตรกรผู้สูงอายุส่งเสริมการนำความรู้ ประสบการณ์ และภูมิปัญญาที่สั่งสมมาตลอดช่วงชีวิตของเกษตรกรผู้สูงอายุ มาถ่ายทอดสู่คนรุ่นหลัง เพื่อให้เกิดการสืบสานและต่อยอดการพัฒนาสังคม รวมทั้งส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรผู้สูงอายุเพื่อทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์และสามารถช่วยเหลือชุมชนและสังคม

3) การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ ด้วยการเสริมสร้างเศรษฐกิจฐานราก โดยเฉพาะเกษตรกรรายย่อยให้มีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเอง ช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน สนับสนุนให้เกษตรกรเรียนรู้ทางการเกษตรผ่านศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) พัฒนาเกษตรกรปราดเป็รื่อง (Smart Farmer) เพื่อส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของเกษตรกร และยกระดับเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีศักยภาพ

4) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก สนับสนุนการเข้าถึงทรัพยากรและปัจจัยการผลิต โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีที่ดินทำกิน ด้วยการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ด้อยโอกาส รวมถึงการจัดที่ดินให้แก่เกษตรกรในเขตปฏิรูปที่ดิน

ประเด็นที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
แนวทางการพัฒนา

1) **การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ** ส่งเสริมให้เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรเชิงพื้นที่ระดับภาคเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันให้กระจายทั่วทุกภูมิภาคโดยการเสริมสร้างองค์ความรู้และเพิ่มศักยภาพให้แก่เกษตรกรในทุกพื้นที่ให้เป็นกลไกในการขับเคลื่อนและสร้างความเข้มแข็งให้กับประเทศด้านเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นรากฐานที่มั่นคงและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ประเทศจัดทำฐานข้อมูลด้านการพัฒนาพื้นที่เมืองชนบทเกษตรกรรมอุตสาหกรรมเชิงนิเวศและพื้นที่อนุรักษ์โดยกำหนดให้จังหวัดเป็นฐานในการพัฒนาเชิงพื้นที่

2) **การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว** โดยอนุรักษ์และฟื้นฟูระบบนิเวศและแหล่งที่อยู่อาศัยตามธรรมชาติที่มีความหลากหลายทางชีวภาพสูงควบคู่กับการลดภัยคุกคามต่อพื้นที่ชนิดสัตว์สัตว์น้ำและพืชเฉพาะถิ่นสร้างระบบฐานข้อมูลและธนาคารพันธุกรรมมีการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืนทั้งการเพาะปลูกปศุสัตว์และประมงตลอดห่วงโซ่คุณค่า

3) **การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล** ปรับปรุงฟื้นฟูและสร้างใหม่ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบโดยพัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรประมงในแหล่งน้ำธรรมชาติประกอบกับการดูแลที่มีประสิทธิภาพภายใต้แนวทางการบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน

4) **การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ** ศึกษาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อพืชปศุสัตว์ประมงและทรัพยากรทางการเกษตรสร้างและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อรับมือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยพัฒนาเครื่องมือเพื่อการวิเคราะห์ผลกระทบและการเตือนภัย

5) **การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล** ส่งเสริมการหยุดการเผาในพื้นที่การเกษตรด้วยการถ่ายทอดความรู้และพัฒนาศักยภาพเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการของเสียจากฟาร์มปศุสัตว์และเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและจัดการสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

6) **การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ** จัดระบบการจัดการน้ำในภาวะวิกฤติเพื่อบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้สามารถแก้ไขปัญหาภัยแล้งน้ำท่วมการขาดแคลนน้ำภาคการผลิตน้ำอุปโภคบริโภคและเพิ่มประสิทธิภาพแหล่งน้ำ

7) **การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัดรู้คุณค่าและสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล** ด้วยการพัฒนาเพิ่มประสิทธิภาพอนุรักษ์ฟื้นฟูแหล่งน้ำระบบกระจายน้ำและเชื่อมโยงวางระบบเครือข่ายน้ำ/ลุ่มน้ำทั้งในและนอกเขตชลประทานและปฏิบัติการทำฝนหลวงเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำในพื้นที่เกษตรป่าไม้และเขื่อนเก็บกักน้ำแก้ไขภาวะภัยแล้งให้แก่เกษตรกรและประชาชนผู้ใช้น้ำทั่วไป

ประเด็นที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร
แนวทางการพัฒนา

1) **การพัฒนาบริการประชาชน** พัฒนารูปแบบการให้บริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ให้มีความสะดวกรวดเร็วและครบวงจรรวมทั้งนำเทคโนโลยีดิจิทัลและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในการให้บริการประชาชน

2) **การพัฒนากระบวนการบริหารงานภาครัฐ** พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็นภาครัฐทันสมัยเปิดกว้างเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์มีความโปร่งใสยืดหยุ่นปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์การและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่นคล่องตัวกระชับทันสมัยสามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติ

3) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อให้บุคลากรภาครัฐเป็นคนที่คนเก่งมีคุณธรรมมีจริยธรรม มีจิตสำนึกมีความสามารถสูง มีภาวะผู้นำและมีความรู้ความสามารถในการทำงานรับใช้ประเทศชาติและประชาชนอย่างแท้จริง มีทักษะในการปฏิบัติงานที่ทันสมัยและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลก

4) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบส่งเสริมการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการและเจ้าหน้าที่ของรัฐ ให้มีความใสสะอาดปราศจากพฤติกรรมที่ส่อไปในทางทุจริต โดยการปฏิบัติหน้าที่ราชการอย่างเปิดเผยโปร่งใสถูกต้องเป็นธรรม

5) การพัฒนากฎหมายพัฒนากฎหมายระเบียบข้อบังคับและมาตรการต่างๆ ให้สอดคล้องกับบริบทและเอื้อต่อการพัฒนาประเทศ โดยประเมินผลสัมฤทธิ์ทบทวนความจำเป็นและความเหมาะสมของกฎหมายที่มีอยู่ทุกลำดับชั้นของกฎหมายแก้ไขปรับปรุงกฎหมาย ให้ทันสมัยยกเลิกกฎหมายที่มีเนื้อหาไม่จำเป็นหรือเป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาประเทศ

6) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในภาคการเกษตรเป้าหมายของประเทศ ทั้งด้านเศรษฐกิจสังคมสิ่งแวดล้อมและองค์ความรู้พื้นฐาน รวมถึงปัจจัยสนับสนุนในการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมเพื่อยกระดับรายได้ลดรายจ่าย และลดปัจจัยเสี่ยงในการทำการเกษตรให้กับเกษตรกรตลอดจนรักษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่น

การขับเคลื่อนพันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ด้วยกระบวนการ 1) แก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร แก้ไขปัญหาให้เกษตรกรหลังจากผลกระทบโควิด-19 ปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร (ภัยแล้ง/น้ำท่วม/โรค/แมลงศัตรูพืช/โรคระบาดสัตว์) แก้ไขปัญหานี้สินและฟื้นฟูอาชีพให้เกษตรกร เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง 2) ขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติและนโยบายรัฐบาลวางแผน/เร่งขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ/แผนแม่บทการเกษตร 6 แผนย่อย (อัตลักษณ์พื้นถิ่น/ปลอดภัย/ชีวภาพ/แปรรูป/อัจฉริยะ/นิเวศเกษตร)/แผนแม่บทเฉพาะกิจฯ/แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง)/(ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง มุ่งผลักดันการสร้างมูลค่าภาคเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูง ขับเคลื่อน BCG Model บูรณาการร่วมกับทุกภาคส่วน เร่งขับเคลื่อนนโยบายการตลาดนำการผลิต เร่งขับเคลื่อนเป้าหมาย SDGs เพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหาร 3) วางรากฐานภาคการเกษตร โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร/ขยายพื้นที่ชลประทาน พัฒนากำลังคนเกษตรกร Smart Farmer & Smart Officer ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรและสร้างเครือข่ายการจัดการ พัฒนา Big Data ภาคการเกษตร/เทคโนโลยีดิจิทัล วิจัยและพัฒนาพันธุ์/ยกระดับคลัสเตอร์พันธุ์พืช สัตว์ ประมง พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรในและต่างประเทศ พัฒนาระบบมาตรฐานและการจัดการโลจิสติกส์ภาคเกษตร

มาตรการผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรใน 6 รูปแบบ ให้เกิดความยั่งยืน ดังนี้ 1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น โดยการยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้า สนับสนุนเงินทุน/สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ สร้างอัตลักษณ์/นำเสนอเรื่องราวแหล่งกำเนิดให้สินค้าในแต่ละท้องถิ่นต่อยอดสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตร 2) เกษตรปลอดภัย โดยการส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน (ทฤษฎีใหม่/ผสมผสาน/อินทรีย์/วนเกษตร/ธรรมชาติ) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐาน/ขยายผลการรับรองและถ่ายโอนภารกิจการตรวจรับรอง/ระบบการตรวจสอบย้อนกลับ ส่งเสริมให้ผลิตสินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน (GAP และเกษตรอินทรีย์) 3) เกษตรชีวภาพ โดยส่งเสริมการผลิต พัฒนาสินค้าเกษตร และผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากร ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจมูลค่าสูง มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในอุตสาหกรรม 4) เกษตรแปรรูป โดยการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่อง BCG Model ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าและขยาย

ช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ 5) **เกษตรอัจฉริยะ** โดยการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกล อุปกรณ์ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต พัฒนาเกษตรกรใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยี และนวัตกรรมทางการเกษตรส่งเสริมระบบฟาร์มอัจฉริยะ ใช้เทคโนโลยีดิจิทัล และประโยชน์จากข้อมูลปรับเปลี่ยนผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับตลาด 6) **ระบบนิเวศการเกษตร** พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศด้านเกษตร การวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตรส่งเสริมการรวมกลุ่มสร้างความเข้มแข็ง พัฒนาเครือข่ายให้เกษตรกรยกระดับการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐานส่งเสริมด้านตลาดสินค้าและผลิตภัณฑ์การเกษตร อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรผลักดันให้มีการทำประกันภัยพืชผล และทำเกษตรพันธสัญญา ผลักดันการพัฒนาภาคการเกษตรสู่เกษตรมูลค่าสูงในระบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (EEC) ช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรผู้ประสบภัยในกรณีปฏิบัติตามมาตรการ/ประกาศของรัฐเป็นหลักเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นเกษตรปลอดภัยเกษตรแปรรูปเกษตรชีวภาพระบบนิเวศการเกษตร และเกษตรอัจฉริยะ

2.10 แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์¹¹

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยแผนปฏิบัติการฯ ดังกล่าวจะเป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำ งบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการ สำคัญประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

ภายใต้ **วิสัยทัศน์ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ “เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี”**

พันธกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1) ยกระดับคุณภาพชีวิตเกษตรกรให้มีความมั่นคง
- 2) พัฒนาเศรษฐกิจภาคการเกษตรและสหกรณ์ให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ
- 3) วางแผนการผลิตด้วยหลักการตลาดนำการผลิต
- 4) บริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดห่วงโซ่อุปทานอย่างมีประสิทธิภาพ
- 5) ส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อนำมาใช้ประโยชน์ได้จริง
- 6) ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน
- 7) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรและสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

เป้าประสงค์

- 1) เกษตรกรกินดีอยู่ดี มีทักษะ มีความเชี่ยวชาญ และมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
- 2) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีความเข้มแข็ง และเป็นผู้ประกอบการธุรกิจการเกษตร
- 3) การพัฒนาเศรษฐกิจการเกษตรของประเทศไทยให้ดีขึ้น และปรับตัวได้ทันตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรสมัยใหม่
- 4) การเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
- 5) การบริหารจัดการภาครัฐอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

¹¹แผนปฏิบัติการ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (2564, พฤศจิกายน)

เป้าหมาย

- 1) ผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น
- 2) ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น
- 5) การบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

- 1) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3.0 ต่อปี
- 2) อัตราผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 1.0 ต่อปี
- 3) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตร เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 10 ต่อปี
- 4) สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับกระทรวงเกษตร

และสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน

(1) สหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับ 1 และ 2 อย่างน้อยร้อยละ 91

(2) วิสาหกิจชุมชน/กลุ่มเกษตรกรมีความเข้มแข็ง อย่างน้อยร้อยละ 30

- 5) ครัวเรือนเกษตรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม 2,192,337 ครัวเรือน

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา 29 แนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น 2) เกษตรปลอดภัย 3) เกษตรชีวภาพ 4) เกษตร

แปรรูป 5) เกษตรอัจฉริยะ 6) การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร 7) อุตสาหกรรมและบริการการแพทย์ครบ

วงจร 8) ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม 9) โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์การเกษตร

10) การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็น

ผู้ประกอบการยุคใหม่ 11) การพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) การเสริมสร้างทุนทางสังคม 2) การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก

3) การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ 4) การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่

ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและ

ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา 1) การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ 2) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

บนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว 3) การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล 4) การสร้างการเติบโต

อย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ 5) การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีใน

ภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล 6) การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความ

มั่นคงด้านน้ำของประเทศ 7) การเพิ่มผลิตภาพของน้ำทั้งระบบ ในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้าง

มูลค่าเพิ่ม จากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร

แนวทางการพัฒนา 1) การพัฒนาบริการประชาชน 2) การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ

3) การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ 4) การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ 5) การพัฒนากฎหมาย

6) การวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร

2.11 นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภาเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2562 โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน ที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคงสังคมไทยมีความสุขสามัคคีและเอื้ออาทรคนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ 21 เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้นควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงโดยมีนโยบายประกอบด้วยนโยบายหลัก 12 ด้านนโยบายเร่งด่วน 12 เรื่อง โดยมีนโยบายหลักที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

1) นโยบายหลัก 8 ด้าน ประกอบด้วย

นโยบายหลักที่ 1 การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์

นโยบายหลักที่ 4 การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก

นโยบายหลักที่ 5 การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย

1.1) การพัฒนาภาคอุตสาหกรรม

พัฒนาอุตสาหกรรมเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) โดยนำความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาพัฒนาต่อยอดและสร้างมูลค่าเพิ่มจากทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมในการผลิตสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมและบริการของท้องถิ่น ปรับระบบการบริหารจัดการการผลิตและระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนการใช้ประโยชน์จากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาเพิ่มมูลค่า การบริหารจัดการของเสียอุตสาหกรรมและขยะแบบคลัสเตอร์ระหว่างอุตสาหกรรมและชุมชนในแต่ละพื้นที่ของจังหวัด กลุ่มจังหวัด เพื่อลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ พร้อมทั้งให้ความสำคัญกับกฎระเบียบทางด้านสิ่งแวดล้อมในระดับประเทศและระหว่างประเทศ

1.2) พัฒนาภาคเกษตร

1.2.1) รักษาเสถียรภาพราคาสินค้าเกษตรและรายได้ให้กับเกษตรกรในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพด โดยผ่านเครื่องมือและมาตรการที่เหมาะสม มีประสิทธิภาพ ไม่เป็นภาระกับงบประมาณแผ่นดินเกินสมควร จัดให้มีระบบประกันภัยสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบตลาดที่เชื่อมโยงผลผลิตของเกษตรกรถึงผู้ประกอบการแปรรูปและผู้บริโภคอย่างเป็นธรรม การใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือในการขยายและเข้าถึงตลาดในรูปแบบต่างๆ การอำนวยความสะดวกในการค้า และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตรที่มีประสิทธิภาพ

1.2.2) ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตที่เหมาะสมและไม่ก่อให้เกิดภาวะทางการเงินการคลังของภาครัฐ โดยจัดให้มีมาตรการที่เกี่ยวข้องกับการเพิ่มรายได้และลดต้นทุนการเกษตรครบวงจร ตั้งแต่การปรับโครงสร้างต้นทุนการผลิต อาทิ เมล็ดพันธุ์ พื้นที่เพาะปลูก ปุ๋ย เครื่องจักรกลและอุปกรณ์ทางการเกษตร แหล่งน้ำ และระบบไฟฟ้าเพื่อการเกษตร การลดภาระหนี้สินโดยให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุนในระบบที่มีต้นทุนต่ำ การลดความเสี่ยงจากราคาพืชผลทางการเกษตร การพัฒนาทักษะอาชีพเสริมรายได้ รวมทั้งการวิจัยพัฒนาเทคโนโลยีการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิต และการปรับเปลี่ยนการผลิตให้เหมาะสมกับฐานทรัพยากรในพื้นที่และความต้องการของตลาด นำระบบข้อมูลสารสนเทศการเกษตร ระบบแผนที่เกษตรเพื่อการจัดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) และส่งเสริมกลไกอาสาสมัครเกษตรกรหมู่บ้านรวมทั้งระบบการบริหารจัดการเชิงรุกมาใช้ในการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับพื้นที่

1.2.3) พัฒนานอกระบบเกษตรกรรมและเกษตรกรรมใหม่ โดยเพิ่มทักษะการประกอบอาชีพและพัฒนาความเชื่อมโยงของกลุ่มเกษตรกร วิชากิจชุมชน และสหกรณ์ในทุกกระดับ โดยเฉพาะด้านการตลาด การค้าออนไลน์ ระบบบัญชี เพื่อขยายฐานการผลิตและฐานการตลาดของสถาบันเกษตรกรให้เข้มแข็งมี

ความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งการพัฒนาเกษตรกรรมรุ่นใหม่ไปสู่เกษตรกรอัจฉริยะ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรได้อย่างมั่นคงต่อไปในอนาคต

1.2.4) ส่งเสริมการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร เพื่อยกระดับรายได้และคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกร โดยใช้ประโยชน์จากฐานความหลากหลายทางชีวภาพ การลด ละ เลิกใช้ยาปราบศัตรูพืชโดยเร็ว โดยต้องจัดหาสารทดแทนที่มีประสิทธิภาพเพียงพอและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร การส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าเพิ่มและโอกาสทางเศรษฐกิจ อาทิ เกษตรอินทรีย์ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป เพื่อต่อยอดสู่เกษตรอุตสาหกรรม ส่งเสริมการวิจัยพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีในการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ รวมทั้งส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย

1.2.5) ดูแลเกษตรกรผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกิน แหล่งเงินทุน โครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยการผลิตต่างๆ รวมทั้งดูแลและลดความเสียหายจากการทำการเกษตรในพื้นที่ประสบภัยทางธรรมชาติซ้ำซาก โดยกำหนดเขตพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning)

1.2.6) ส่งเสริมการปลูกไม้มีค่าเป็นพืชเศรษฐกิจ โดยการสนับสนุนพันธุ์กล้าไม้ และให้ความรู้ในการบริหารจัดการเชิงพาณิชย์อย่างเหมาะสม ทั้งในด้านการปลูก บำรุงรักษา ดูแล และการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ซึ่งจะช่วยเพิ่มรายได้ให้แก่เกษตรกรอีกทางหนึ่ง

1.2.7) ส่งเสริมการทำปศุสัตว์ให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น โดยส่งเสริมการตลาด วิจัยและพัฒนาพันธุ์สัตว์เศรษฐกิจและสัตว์พื้นบ้าน อาทิ โคเนื้อ แพะ และแกะ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม พัฒนามาตรฐานการผลิตและคุณภาพของผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับในระดับสากล และสอดคล้องกับความต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในประเทศและต่างประเทศ รวมทั้งสนับสนุนการส่งออกผลิตภัณฑ์ดังกล่าวไปสู่ตลาดโลก

1.2.8) พื้นฟูและสนับสนุนอาชีพการทำประมงให้เกิดความยั่งยืนบนพื้นฐานของการรักษาทรัพยากรทางการประมงและทรัพยากรทางทะเลให้มีความสมบูรณ์อย่างต่อเนื่อง โดยเพิ่มขีดความสามารถในการทำประมงอย่างถูกต้องในกลุ่มประมงพื้นบ้านและเชิงพาณิชย์ การเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อเพิ่มศักยภาพในการสร้างรายได้และลดต้นทุนการทำประมง ลดอุปสรรคในการประกอบอาชีพ ส่งเสริมการรวมกลุ่มประมงชายฝั่งและประมงพื้นบ้าน เพื่อสร้างพลังในการประกอบอาชีพควบคู่ไปกับการอนุรักษ์พื้นที่ และเร่งการพัฒนาการเพาะเลี้ยงในทะเลที่สอดคล้องกับแผนการใช้ประโยชน์เชิงพื้นที่ รวมถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมจากภูมิปัญญาในการแปรรูปมาเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และสินค้าประมง

นโยบายหลักที่ 6 การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค

นโยบายหลักที่ 7 การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก

ส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนและผลิตภัณฑ์ชุมชน สร้างมูลค่าเพิ่มวิสาหกิจชุมชนผ่านอัตลักษณ์ของพื้นที่ โดยส่งเสริมให้ผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ของไทย ผู้ประกอบการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์และสหกรณ์ในชุมชนให้สามารถใช้ประโยชน์และต่อยอดจากสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ ภูมิปัญญาวัฒนธรรม และทรัพยากรในพื้นที่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อสร้างสรรคคุณค่าผลิตภัณฑ์และบริการของชุมชนที่มีอัตลักษณ์และมีมาตรฐานการผลิตตามหลักสากล ซึ่งจะช่วยสร้างรายได้สู่ชุมชนอย่างทั่วถึง นำไปสู่การเศรษฐกิจชุมชนที่สามารถพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนและมีบทบาทต่อระบบเศรษฐกิจของจังหวัดมากขึ้น

นโยบายหลักที่ 10 การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน

1) ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินและลดความเหลื่อมล้ำด้านการถือครองที่ดิน โดยจัดสรรที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยให้แก่ราษฎรที่ยากไร้และเกษตรกรตามหลักการของคณะกรรมการนโยบายที่ดินแห่งชาติ การกระจายสิทธิการถือครองให้แก่ผู้ที่อยู่ในพื้นที่ที่ไม่ได้รกร้าง และมีมาตรการป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในครอบครองของผู้ที่มีใช้เกษตรกรและผู้ยากจน จัดทำระบบฐานข้อมูลเพื่อการบริหารจัดการที่ดิน จัดทำหลักฐานการถือครองที่ดินของรัฐทุกประเภท จัดทำแผนที่แสดงแนวเขตที่ดินของรัฐให้ชัดเจน และเร่งแก้ไขปัญหาดินที่ทับซ้อนและแนวเขตพื้นที่ป่าที่ไม่ชัดเจน เพื่อลดข้อขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเจ้าหน้าที่รัฐ

2) ส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ แหล่งน้ำชุมชน และทะเล โดยเชื่อมโยงกับแผนบริหารจัดการน้ำ 20 ปี ของประเทศ เพิ่มผลผลิตในการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน จัดให้มีน้ำสะอาดใช้ทุกครัวเรือนในชุมชนชนบท ในปริมาณ คุณภาพ และราคาที่เข้าถึงได้ มีระบบการจัดการน้ำชุมชนที่เหมาะสม พร้อมทั้งส่งเสริมฟื้นฟู อนุรักษ์ พื้นที่ต้นน้ำ พื้นที่ชุ่มน้ำ พื้นที่พักน้ำ แหล่งน้ำธรรมชาติ แอ่งน้ำบาดาล การระบายน้ำชายฝั่ง เพิ่มผลผลิตของน้ำทั้งระบบ และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมระดับสากล ดูแลภัยพิบัติจากน้ำ พัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบ และเพิ่มพื้นที่ชลประทาน เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ และสร้างระบบจัดสรรน้ำที่เป็นธรรม รวมทั้งส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมบริหารจัดการน้ำในชุมชนตามแนวพระราชดำริ

3) แก้ไขปัญหาก๊าซเรือนกระจกและผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยมุ่งเน้นการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก สร้างสังคมคาร์บอนต่ำและปลอดภัยขนาดไม่เกิน 2.5 ไมครอน กำหนดมาตรการควบคุมการเผาพื้นที่ทำการเพาะปลูก ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และสร้างความรู้ความเข้าใจของประชาชนในการรับมือและปรับตัว เพื่อลดความเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ ส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาปรับปรุงระบบบริหารจัดการต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง เพื่อมุ่งสู่เป้าหมายตามพันธกรณีระหว่างประเทศที่ไทยเข้าร่วมและให้สัตยาบันไว้

4) พัฒนากลไกแก้ไขปัญหาความขัดแย้งด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำระบบการประเมินสิ่งแวดล้อมระดับยุทธศาสตร์มาใช้เป็นเครื่องมือเชิงนโยบายในการเพิ่มขีดความสามารถในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาาร่วมกันของภาคส่วนต่างๆ ในสังคม และบูรณาการการทำงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐทั้งระดับประเทศ ราชสาขา และเชิงพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน ลดความขัดแย้งระหว่างยุทธศาสตร์ต่างๆ โดยเฉพาะระหว่างยุทธศาสตร์รายสาขากับยุทธศาสตร์เชิงพื้นที่

นโยบายหลักที่ 11 การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ

นโยบายหลักที่ 12 การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

2) **นโยบายเร่งด่วน 10** เรื่องประกอบด้วย

นโยบายเร่งด่วนที่ 1 การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน

โดยลดข้อจำกัดในการประกอบอาชีพของคนไทย การจัดการระบบการขนส่งสาธารณะผ่านเทคโนโลยีดิจิทัล ทบทวนรูปแบบและมาตรฐานหาบเร่แผงลอยในกรุงเทพมหานครและปริมณฑลเพื่อยังคงเอกลักษณ์ของเมืองหลวงแห่งร้านอาหารริมถนน ทำให้บ้านเมืองเป็นระเบียบเรียบร้อยและสวยงาม แก้ไขปัญหาหนี้สินและลดภาระหนี้สินของประชาชนในกองทุนหมู่บ้าน กองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาหนี้สินนอกระบบ การฉ้อโกงหลอกลวงประชาชนโดยครอบคลุมไปถึงการฉ้อโกงหลอกลวงผ่านระบบออนไลน์ ปรับปรุงระบบภาษีและการให้สินเชื่อที่เอื้อให้ประชาชนสามารถมีที่อยู่อาศัยเป็นของตนเองได้ตามความพร้อม ปรับปรุงระบบที่ดินทำกินให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงได้ จัดทำแนวทางการกำหนดสิทธิและการจัดการสิทธิในที่ดินของเกษตรกรที่เหมาะสม ลดอุปสรรคในธุรกิจประมงพาณิชย์และประมงชายฝั่ง รวมทั้งช่วยดูแลประมงพื้นที่ โดยยังต้องสอดคล้องกับมาตรฐานด้านการประมงขององค์การระหว่างประเทศ

นโยบายเร่งด่วนที่ 3 มาตรการเศรษฐกิจ

นโยบายเร่งด่วนที่ 4 การให้ความช่วยเหลือเกษตรกรและพัฒนานวัตกรรม

โดยจัดพื้นที่การเกษตรให้สอดคล้องกับระบบบริหารจัดการน้ำและคุณภาพของดินตาม Agri-Map กำหนดเป้าหมายรายได้เกษตรกรให้สามารถมีรายได้จากผลผลิตทางการเกษตรที่มีคุณภาพในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์ม อ้อย และข้าวโพด ด้วยการชดเชย การประกันรายได้

ส่งเสริมระบบประกันภัยสินค้าเกษตร หรือเครื่องมือทางการเงินสมัยใหม่ที่ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบทางวินัย การเงินการคลังของภาครัฐในระยะยาว ส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา และศึกษารูปแบบระบบแบ่งปันผลกำไร สินค้าเกษตรที่เป็นธรรมแก่เกษตรกร แก้ไขปัญหาข้าวครบวงจร ส่งเสริมการใช้ยางพาราในภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศ ส่งเสริมการใช้ผลผลิตทางการเกษตรในอุตสาหกรรมพลังงาน สร้างนวัตกรรมและเครื่องมือทางการเกษตรในราคาที่เข้าถึงได้ เพื่อลดต้นทุนการผลิต ควบคุมมาตรฐานการใช้ สารเคมีหรือปุ๋ยเคมีในการเกษตรเพื่อนำไปสู่การลด ละ เลิกการใช้สารเคมีหรือปุ๋ยเคมี โดยจัดหาสิ่งทดแทนที่มี ประสิทธิภาพและเป็นที่ยอมรับของเกษตรกร ต่อยอดภูมิปัญญาและความรู้ของประชาชนชาวบ้านในการสร้าง นวัตกรรมผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป รวมทั้งเร่งศึกษาวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีการใช้กัญชา กัญชง และพืช สมุนไพรในทางการแพทย์ อุตสาหกรรมทางการแพทย์ และผลิตภัณฑ์อื่นๆ เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจและ สร้างรายได้ของประชาชน โดยกำหนดกลไกการดำเนินงานที่รัดกุม เพื่อมิให้เกิดผลกระทบทางสังคมตามที่ กฎหมายบัญญัติไว้อย่างเคร่งครัด

นโยบายเร่งด่วนที่ 5 ยกระดับศักยภาพแรงงาน

นโยบายเร่งด่วนที่ 6 การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต

โดยต่อยอดอุตสาหกรรมเป้าหมายและวางรากฐานการพัฒนาภายใต้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว ดึงดูดการลงทุนของภาคเอกชนในเขตพัฒนาพิเศษภาค ตะวันออกเขตเศรษฐกิจพิเศษ เมืองอัจฉริยะ และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ทันสมัย รวมทั้งวางรากฐาน การพัฒนาเทคโนโลยีสื่อสารไร้สายในระบบ 5G ควบคู่ไปกับการพัฒนาทักษะของผู้ประกอบการขนาดกลาง และขนาดย่อมและชุมชน ในการเข้าถึงตลาดในประเทศและตลาดโลกผ่านแพลตฟอร์มพาณิชย์อิเล็กทรอนิกส์ และการใช้ประโยชน์ของเทคโนโลยีสื่อสารสมัยใหม่ในการให้บริการสาธารณสุขและการศึกษาทางไกล การ สร้างผู้ประกอบการอัจฉริยะทั้งในส่วนผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดย่อม เกษตรกร รวมถึง ผู้ประกอบการยุคใหม่ พร้อมทั้งส่งเสริมการใช้ปัญญาประดิษฐ์เพื่อเป็นฐานในการขับเคลื่อนประเทศด้วย ปัญญาประดิษฐ์ในอนาคต

นโยบายเร่งด่วนที่ 7 เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ 21

นโยบายเร่งด่วนที่ 8 การแก้ไขปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่าย การเมืองและฝ่ายราชการประจำ

นโยบายเร่งด่วนที่ 9 การแก้ไขปัญหายาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดน ภาคใต้

นโยบายเร่งด่วนที่ 10 การพัฒนาระบบการให้บริการประชาชน

นโยบายเร่งด่วนที่ 11 การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

ตั้งแต่การป้องกันก่อนเกิดภัยการให้ความช่วยเหลือระหว่างเกิดภัย และการแก้ปัญหาใน ระยะยาว โดยจัดระบบติดตามสถานการณ์อย่างต่อเนื่องและกำหนดมาตรการที่เหมาะสม เพื่อให้สามารถ บรรเทาความเดือดร้อนของประชาชนให้ได้มากที่สุดและทันท่วงที รวมทั้งพัฒนาการปฏิบัติการฝนหลวงให้มี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

2.12 นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

ที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มอบนโยบายให้ผู้บริหาร เพื่อขับเคลื่อนงานกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เมื่อวันที่ 7 ธันวาคม 2565 ณ ห้องประชุมกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 134-135 รวมทั้งบุคลากรหน่วยงานในสังกัดกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และในต่างประเทศร่วมรับฟังนโยบายผ่าน Application Zoom และ Facebook Live กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ สรุปสาระสำคัญได้ คือ ในปีที่ผ่านมากระทรวง เกษตรและสหกรณ์สามารถ แก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการให้กับพี่น้องเกษตรกร และภาคส่วน ต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมถึงประชาชน ผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ สร้างความมั่นใจเรื่องความมั่นคง

ทางด้านอาหารให้กับผู้บริโภค ซึ่งกระทรวงได้ขยายขอบเขตภารกิจออกไปเป็นที่ประจักษ์ต่อสังคม นอกจากการส่งเสริม การผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและมาตรฐานเพิ่มขึ้นแล้ว ยังมีบทบาทสำคัญในการร่วมบูรณาการกับกระทรวงพาณิชย์ ภาคเอกชน และภาคส่วนต่างๆ ที่เกี่ยวข้องในการส่งเสริมและบริหารจัดการด้านการตลาดให้กับพี่น้องเกษตรกรด้วย ทั้งนี้ในปี 2566 คาดว่าสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา (COVID-19) ไม่รุนแรงเท่าปีที่ผ่านมา จึงขอให้ทุกหน่วยงานนำบทเรียนจากการแพร่ระบาดของ COVID-19 มาศึกษาเพื่อเตรียมพร้อมรับมือกับโรคอุบัติใหม่ ทั้งจากคนและสัตว์ และผลกระทบจากโรคที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต และร่วมกันขับเคลื่อนการทำงานโดยยึด 5 ยุทธศาสตร์และ 15 นโยบายเป็นกรอบในการทำงานปรับตัวตามสถานการณ์และเพิ่มทำงานในเชิงรุกมากขึ้น รวมทั้งปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยยังคงให้ยึดกรอบ 5 ยุทธศาสตร์และ 15 นโยบายสำคัญ

1) การขับเคลื่อนการทำงาน 5 ยุทธศาสตร์ประกอบด้วย

1.1) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์กระทรวงอุตสาหกรรมสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถานีวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลายทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูปเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกรอีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญาเพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการโดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญได้แก่

- **ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์** การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิตผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง 2 กระทรวงโดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อนได้แก่ (1) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (2) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิตพาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (3) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและการตรวจสอบย้อนกลับและ (4) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

- **ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย** โดยพัฒนาเกษตรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรมในสินค้าเกษตรสำคัญอาทิยางพาราปาล์มน้ำมันอ้อยโรงงานข้าวโพดหวานและมะเขือเทศร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรมทั้งด้านปริมาณคุณภาพและช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้พื้นที่เป้าหมายคือพื้นที่เกษตรกรที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน 100 กิโลเมตรเพื่อลดภาระต้นทุนการจัดการด้านโลจิสติกส์

- **การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการของตลาด** โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้กับสินค้าเกษตรด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่องและการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้การใช้งานของเกษตรกรเช่นการ Live จำหน่ายสินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้าตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลัสเตอร์ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรโดยการพัฒนากลไกเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

1.2) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร 4.0 เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิตการแปรรูปจนถึงการตลาดโดย

- พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกรรวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่เพื่อให้เกษตรกรสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

- พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตรสนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตรการประดิษฐ์นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตรอัจฉริยะ

- พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเป็รื่อง (Smart Farmer) และส่งเสริมสถาบันเกษตรกรวิสาหกิจชุมชนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตรและเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

1.3) ยุทธศาสตร์ 3'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่งของภาคการเกษตรและอาหารและ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

- **Safety** เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัยเชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐานสามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากลและมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบเพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

- **Security** เน้น 4 ด้านได้แก่ (1) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลกสามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอและสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทยอาทิข้าวมันสำปะหลังไก่สุกคั่วประมง (2) Health Security ไทยมีมาตรการควบคุมป้องกันการระบาดของโรคที่เข้มนวด (3) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืชรวมทั้งศัตรูพืชการนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (4) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งส่งเสริมเกษตรพอเพียงและ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

- **Sustainability** ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสานเกษตรอินทรีย์เกษตรธรรมชาติและวนเกษตรการ ลด ละ เลิกการใช้สารเคมีประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรวมให้ความสำคัญกับความยั่งยืนของดินการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบรวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพเศรษฐกิจหมุนเวียนและเศรษฐกิจสีเขียว (Bio Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

1.4) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วนโดยเฉพาะโมเดล “เกษตร-พาณิชย์ทันสมัย”

- การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆเพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตร ที่สำคัญที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดียิ่งขึ้นการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้าน ทั้งสินค้าการตลาดและทรัพยากรและครอบคลุมพื้นที่ทั้ง 77 จังหวัดเพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากร

ทางการเกษตรนำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบรวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

- **สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตรการนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกันเพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน** เช่น ความร่วมมือด้านการตลาดร่วมกับกระทรวงพาณิชย์สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทยสภาหอการค้าแห่งประเทศไทยแพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลายใช้ในการซื้อขายได้จริง

1.5) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชาน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกรได้แก่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯเกษตรทฤษฎีใหม่และโครงการหลวงด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกรเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

2) นโยบายหลักเพื่อการดำเนินงาน 15 นโยบายประกอบด้วย

2.1) ตลาดนำการผลิตเป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด จัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขาย เพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ภายใต้โมเดล “เกษตร-พาณิชย์ทันสมัย”

2.2) การสร้างความเข้มแข็งให้แก่สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกรมีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยง เครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรอง ในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว(Green Market)และการท่องเที่ยวเชิงเกษตร สร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกร เอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

2.3) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start up เป็นหน่วยธุรกิจ ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers: ASP) เพื่อยกระดับสู่การ ให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยีในการดูแลรักษาการถ่วงดินและการเตรียมดินและ การเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกรแบบครบวงจร

2.4) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจและความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับ ผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

2.5) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture)

2.6) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษา คุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

2.7) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอ สำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

2.8) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดินได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri-Map

2.9) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้ และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่าง ๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

2.10) การประกันภัยพืชผลให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่าง ๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอนาคตให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

2.11) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกัน และสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหารของไทยให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน 5ร อันได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

2.12) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้า จากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

2.13) การวิจัยและพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทย เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทยบนพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

2.14) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์ และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่าง ๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสมเพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

2.15) การประกันรายได้ของเกษตรกร

3) ปี พ.ศ. 2566 มุ่งสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคเกษตรกรรม

3.1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร การพัฒนาคนเพื่อรองรับสิ่งต่างๆ ที่เป็นอนาคตของประเทศและของโลกเป็นสิ่งสำคัญ กระทรวงต้องเร่งพัฒนาสร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ยกตัวอย่าง กระทรวงกำหนดเป้าหมายจะยกระดับความเข้มแข็งขององค์กรกลุ่มสตรี โดยให้กรมส่งเสริมการเกษตรกำหนดเป็นเป้าหมายการขับเคลื่อนงาน เป็นต้น เชื่อมั่นว่าหากกระทรวง พัฒนาเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งแล้ว การขับเคลื่อนนโยบายต่างๆ ก็จะสัมฤทธิ์ผล

3.2) เร่งผลักดันการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกในภาคเกษตร ขอให้ทุกหน่วยงานร่วมกันกำหนดเป้าหมายและวางแผนผลักดันมาตรการลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกและการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิต ซึ่งทุกหน่วยงานมีภารกิจและมีส่วนรับผิดชอบในเรื่องนี้คาดว่าในระยะเวลาไม่เกิน 2-3 ปีนี้ประเทศต่างๆ จะมีมาตรการกีดกันทางการค้าที่อ้างอิงเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการลดการปลดปล่อยก๊าซเรือนกระจกอย่างเต็มที่ ดังนั้น จึงต้องเร่งดำเนินการ โดยขอให้มุ่งหวังเป็น

โอกาสที่สำคัญในการเพิ่มรายได้ให้ภาคเกษตรโดยเฉพาะการบริหารจัดการคาร์บอนเครดิต และเพื่อให้สินค้าเกษตรของเราได้มาตรฐานสามารถส่งออกได้อย่างต่อเนื่อง และได้มอบแนวทางการทำงานในประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

(1) เร่งหามาตรการลดการปล่อยก๊าซมีเทนในการผลิต ที่เกิดขึ้นจากการผลิตทั้งพืช ปศุสัตว์ และประมง ตามที่นักวิทยาศาสตร์ออกมาเตือนถึงผลกระทบต่อสภาพภูมิอากาศ ซึ่งอาจส่งผลกระทบต่อการส่งออกสินค้าเกษตรของไทย จึงขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการหามาตรการต่างๆ และดำเนินการอย่างเป็นรูปธรรม เพื่อแสดงความพร้อมในการรองรับสถานการณ์โลกที่เปลี่ยนแปลงไป

(2) ส่งเสริมการปลูกโกโก้ในพื้นที่ป่า โกโก้พืชเป็นเศรษฐกิจทางเลือกใหม่ ควรส่งเสริมการผลิตร่วมกับพืชชนิดอื่น ลดการปลูกพืชเชิงเดี่ยว และส่งเสริมการผลิตและแปรรูปให้มีคุณภาพตรงตามความต้องการของตลาด ลดการนำเข้า เนื่องจากประเทศไทยต้องนำเข้าโกโก้มูลค่าหลายหมื่นล้านบาท

(3) ปัญหาการปลูกยางพาราในพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิการใช้ที่ดิน (บัตรสีชมพู) ขอให้การยางแห่งประเทศไทยไปศึกษาว่าการรับรองพื้นที่ดังกล่าวจะเกี่ยวข้องหรือไม่เป็นไปตามมาตรการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยงการค้าไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรปหรือไม่ และพื้นที่ที่ปลูกไปแล้วต้องผลักดันการลดพื้นที่ปลูกลด Supply ผลผลิตออกจากระบบ และจำแนกผลผลิตจากพื้นที่ที่มีเอกสารสิทธิการใช้ที่ดิน (บัตรสีเขียว) และพื้นที่ที่ไม่มีเอกสารสิทธิการใช้ที่ดิน (บัตรสีชมพู) ให้ชัดเจนไม่ให้ปะปนกัน ซึ่งต้องหามาตรการมารองรับและทำความเข้าใจกับเกษตรกร

(4) การผลิตในพื้นที่ ส.ป.ก. ควรได้รับการยกเว้นจากมาตรการห้ามนำเข้าผลิตภัณฑ์ที่เชื่อมโยงการค้าไม้ทำลายป่าของสหภาพยุโรป เพราะเป็นพื้นที่ที่ภาครัฐออกเอกสารสิทธิ ขอให้ฝ่ายกฎหมายของสำนักงานการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมศึกษาความเป็นไปได้ในการขอรับการยกเว้น

3.3) เร่งประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้การดำเนินนโยบายของกระทรวงให้ทั่วถึง ที่ผ่านมาสภาพปัญหาต่างๆ ของภาคเกษตรที่เกิดขึ้น สาเหตุสำคัญเกิดจากเกษตรกรและประชาชนยังไม่เข้าใจการทำงานของภาครัฐ ก่อให้เกิดแรงต้านการทำงาน ซึ่งอาจทำให้ไม่สามารถขับเคลื่อนงานได้สำเร็จ ดังนั้น จึงต้องเร่งประชาสัมพันธ์สร้างการรับรู้ให้เกษตรกรและประชาชนทั่วไปมีความเข้าใจการดำเนินงานของภาครัฐ โดยเฉพาะมาตรการต่างๆ ในด้านการเกษตร เช่น การเลี้ยงสัตว์ การจัดการน้ำ ปุ๋ย ดิน วิธีการปลูก การตัด การเก็บเกี่ยวการใช้พันธุ์พืชที่เหมาะสม เป้าหมายเพื่อให้ผลผลิตมีคุณภาพมาตรฐาน เกษตรกรจะเป็นผู้ได้รับประโยชน์โดยตรงซึ่งต้องมีคณะทำงานบูรณาการด้านการประชาสัมพันธ์ เพื่อบริหารจัดการแก้ไขปัญหาดังกล่าวอย่างเร่งด่วน

3.4) พัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมให้กับเกษตรกรเพื่อเพิ่มคุณภาพและมูลค่าสินค้า โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้จัดตั้ง ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC) ซึ่งร่วมบูรณาการกับสถาบันอุดมศึกษา ราชภัฏท้องถิ่น และองค์กรต่าง ๆ ทั้งนี้ยังมีปัญหาเรื่องการไม่ได้รับจัดสรรงบประมาณ ดังนั้น หากมีแนวทางแก้ปัญหาในเรื่องงบประมาณได้จะทำให้มีเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาส่งเสริมให้เกษตรกรใช้ประโยชน์สามารถลดต้นทุนการผลิต การแปรรูปเพิ่มมูลค่าตรงตามความต้องการของตลาด เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะเป็นการยกระดับภาคการเกษตรของไทย

3.5) ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย เนื่องจากเกษตรปลอดภัยคือหัวใจของการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ต้องมีมาตรการที่ทำให้เกษตรกรและผู้บริโภคปลอดภัย การสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคไม่ส่งเสริมให้ใช้วัตถุอันตรายทางการเกษตร ซึ่งใช้กันมากเป็นระยะเวลานาน กระทรวงต้องมีมาตรการที่เหมาะสมในการผลักดันให้การผลิตสินค้าเกษตรทุกชนิดได้มาตรฐานและมีความปลอดภัย

3.6) ผลักดันค่าตอบแทนให้กับอาสาสมัครเกษตรหมู่บ้าน (อกม.) ขอให้ทุกหน่วยงานให้ความสำคัญในการสร้างขวัญกำลังใจแก่อาสาสมัครเกษตรหมู่บ้านของทุกหน่วยงาน เนื่องจากอาสาสมัครเกษตรเป็นฟันเฟืองที่สำคัญมากในพื้นที่แต่ยังไม่มีค่าตอบแทน ซึ่งกระทรวงจะผลักดันเรื่องนี้อย่างเต็มที่ ในเบื้องต้นขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องสร้างขวัญกำลังใจ และแรงจูงใจในการทำงานให้กับอาสาสมัครเกษตรทุกคน

3.7) บริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ การบริหารจัดการน้ำที่ดีต้องใช้น้ำอย่างมีคุณค่าให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ให้เกิดปัญหาน้อยที่สุด มีแผนการจัดการน้ำที่ดีให้เกิดประโยชน์กับประเทศชาติกับเกษตรกรมากที่สุด ในสถานการณ์ฤดูฝนภาคใต้ปัจจุบัน ขอให้กรมชลประทานเตรียมพร้อมรับมือและประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงเพื่อสร้างความอุ่นใจให้กับประชาชน เมื่อเกิดกรณีน้ำท่วมฉุกเฉิน รวมทั้งพื้นที่ที่ได้รับความเสียหายแล้ว ขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเร่งดำเนินการเข้าช่วยเหลือเยียวยาผู้ได้รับผลกระทบและรายงานให้ผู้บริหารได้รับทราบทันที

3.8) เร่งขับเคลื่อน BCG Model ไปสู่การปฏิบัติให้สัมฤทธิ์ผลตามเป้าหมายของนโยบายรัฐบาล เพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรประเทศไทยไปสู่ 3 สูง ได้แก่ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และรายได้สูง ซึ่งถือว่าเป็นการปรับเปลี่ยนภาคเกษตรที่สำคัญ ต้องมุ่งเน้นที่การสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกรเกี่ยวกับเป้าหมายของนโยบาย แนวทางการปฏิบัติและประโยชน์ที่เกษตรกรจะได้รับ

3.9) ส่งเสริมความรู้พืชเศรษฐกิจใหม่ผลักดันไทยเป็นครัวโลก โดยขอให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องพิจารณาคาดการณ์สถานการณ์ตลาดโลก ตลาดผู้บริโภคในอนาคตว่าแนวโน้มความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารเป็นอย่างไร กำหนดแผนการทำงานการส่งเสริมพืชเศรษฐกิจใหม่ที่มีมูลค่าสูง และสนับสนุนเครื่องมือและองค์ความรู้ที่เกี่ยวข้องเพื่อสร้างโอกาสให้กับเกษตรกร ซึ่งนอกจากพืชอาหารคนแล้วควรให้ความสำคัญกับพืชอาหารสัตว์ให้มากขึ้นเพราะประเทศไทยยังต้องนำเข้าวัตถุดิบอาหารสัตว์ในปริมาณและมูลค่าสูงมากในแต่ละปี ต้องเร่งหาวิธีการเพิ่มผลผลิตพืชอาหารสัตว์ในประเทศเพื่อลดการนำเข้าให้มากที่สุด

3.10) ผลักดันให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นกระทรวงเศรษฐกิจอย่างแท้จริงภาคการเกษตร เป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญที่สุด ถึงแม้ตัวเลข GDP ภาคเกษตรอยู่ที่ประมาณร้อยละ 8 ของ GDP ภาพรวมของประเทศ และมูลค่าผลิตภัณฑ์ที่ได้จากการแปรรูปสินค้าเกษตรจะไปเป็นตัวเลข GDP ของภาคอุตสาหกรรมก็ตาม แต่ภาคการเกษตรยังดำรงความสำคัญมากที่สุด การใช้งบประมาณในการแก้ไขปัญหาของพี่น้องเกษตรกรที่ผ่านมาหลายฝ่ายอาจประเมินว่าสูงเกินไป แท้จริงแล้วไม่ได้สูงมากเมื่อเปรียบเทียบกับทำให้เศรษฐกิจฐานรากได้ขับเคลื่อนต่อไปได้ เนื่องจากมีประชากรกว่า 30 ล้านคนที่อยู่ในครัวเรือนเกษตร ซึ่งเป็นทั้งผู้ผลิตและผู้บริโภคที่สำคัญ จึงขอให้ทุกหน่วยงานเร่งขับเคลื่อนภารกิจและนโยบายต่างๆ เพื่อให้เกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ มาตรฐาน มีมูลค่าสูง เพื่อเพิ่มรายได้ มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ยกกระดับภาคการเกษตรให้เป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศต่อไป

3.11) ปฏิบัติงานด้วยความโปร่งใส ตรวจสอบได้ โดยขอให้การบริหารและการปฏิบัติงานเป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หลักเกณฑ์ต่างๆ อย่างเคร่งครัด ขอให้ข้าราชการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทุกคนทำในสิ่งที่ถูกต้อง เพื่อภาพลักษณ์ที่ดี และเป็นประโยชน์ต่อพี่น้องเกษตรกรและประชาชน

3.12) ให้ความสำคัญกับเกษตรกรเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน เนื่องจากปัญหาในภาคการเกษตรมีมากบางปัญหาเรื้อรังสะสมมาช้านาน บางปัญหาเกิดจากความไม่รู้ไม่เข้าใจ บางปัญหาเกิดจากอัตตาศักดิ์นิยมปฏิบัติในแบบเดิม ๆ ไม่ยอมเปลี่ยนแปลง ขอให้ทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงร่วมกัน บูรณาการกันแก้ไขปัญหาต่างๆ ให้ดีที่สุด ให้เต็มกำลังความสามารถเมื่อแก้ไขปัญหาได้ก็จะเป็นความภาคภูมิใจของพวกเราชาวกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทุกคน

ทั้งนี้ นายประยูร อินสกุล ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้เน้นย้ำให้หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ร่วมกันขับเคลื่อน 5 ยุทธศาสตร์และ 15 นโยบาย รวมทั้งนโยบายที่จะมุ่งเน้นดำเนินการในปี 2566 ของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติแบบบูรณาการร่วมกับหน่วยงานราชการและภาคีเครือข่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุเป้าหมาย

2.13 การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรฯ

การขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG ของกระทรวงเกษตรฯ โดยมีมติ ครม. เมื่อวันที่ 19 มกราคม พ.ศ. 2564 เห็นชอบให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจ

สีเขียว (Bio-Circular-Green Economy: BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นวาระแห่งชาติ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2564 เป็นต้นมาและให้คณะกรรมการบริหารการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน เศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ส่วนราชการ และหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ พิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการ (ตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ) ให้ถูกต้องเหมาะสมและสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. 2564-2570) กระทรวงเกษตรฯ ขับเคลื่อน BCG Model ภายใต้นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” โดยมีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทย สู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง โดยโมเดล BCG ภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ BCG 4 ประเด็นยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลาย ทางชีวภาพด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

แนวทางการพัฒนาของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มีแนวทางการขับเคลื่อนภาคการเกษตรด้วย BCG Model เป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง “ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง” จำนวน 4 แนวทาง ดังนี้

แนวทางที่ 1 อนุรักษ์และใช้ทรัพยากรทางการเกษตร ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน อนุรักษ์ พื้นฟู ดินและน้ำ สิ่งแวดล้อม และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพอย่างสมดุล สร้างเทคโนโลยีและนวัตกรรมการผลิตด้วยเทคโนโลยีชีวภาพ สร้างระบบเศรษฐกิจหมุนเวียน การผลิตและการบริโภคอย่างยั่งยืน สร้างการรับรู้ และการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

แนวทางที่ 2 ส่งเสริมเกษตรสมัยใหม่และการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง นำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมมายกระดับการเกษตรดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ ส่งเสริมการผลิตที่มีคุณภาพ มาตรฐาน และปลอดภัยเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ บูรณาการความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง

แนวทางที่ 3 พัฒนาเกษตรกรมืออาชีพและเสริมสร้างความเชี่ยวชาญของบุคลากรภาครัฐ เพิ่มขีดความสามารถให้แก่เกษตรกร (Smart Farmer) เพิ่มขีดความสามารถให้แก่บุคลากรภาครัฐ (Smart Officer)

แนวทางที่ 4 การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก สนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐาน สนับสนุนแหล่งเงินทุน พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องส่งเสริมและพัฒนางานวิจัยทางการเกษตร ส่งเสริมการตลาดเชิงรุก

BCG Value Chain ภาคการเกษตรขับเคลื่อนภายใต้นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” มีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง ด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมผสมผสาน ภูมิปัญญา มุ่งยกระดับผลผลิตเกษตรสู่ มาตรฐานสูง ครอบคลุมทั้งด้านคุณภาพ โภชนาการ ความปลอดภัย และระบบการผลิตที่ยั่งยืน เพื่อเป้าหมายให้การทำเกษตรเป็นอาชีพที่สร้างรายได้สูงด้วยการผลิตสินค้าเกษตรที่เน้นความเป็นพรีเมียมมีความหลากหลาย และกำหนดราคาขายได้ตามคุณภาพของผลผลิตเกษตร ที่เชื่อมโยงตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ คน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์การเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับและสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวิจัยและพัฒนา คุณภาพมาตรฐาน Big Data และแหล่งเงินทุน

2.14 (ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT)

ระยะเวลา 5 ปี พ.ศ. 2565 – 2569¹²

ภายใต้วิสัยทัศน์ พ.ศ. 2579 “อนุภูมิภาคแห่งบูรณาการ การพัฒนาที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรม ความเหลื่อมล้ำน้อย และเติบโตอย่างยั่งยืน ในปี พ.ศ. 2579” ซึ่งปัจจุบันอยู่ในช่วงแผนการดำเนินงานระยะ ปี พ.ศ. 2565-2569

แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) ปัจจุบันได้มีการจัดทำแผน 5 ปี (Implementation Blueprint: IB 2022-2026) ในการทำให้ IMT-GT เป็นอนุภูมิภาคที่มีการบูรณาการมีนวัตกรรม ลดความเหลื่อมล้ำ และยั่งยืน ตามที่กำหนดไว้ภายใต้วิสัยทัศน์ของ IMT-GT ปี พ.ศ. 2579 (IMT-GT Vision 2036) โดยวัตถุประสงค์โดยรวมของ IB 2022 – 2026 คือ การเสริมสร้างการ บูรณาการความร่วมมือทางเศรษฐกิจ IMT-GT ระหว่างประเทศสมาชิก ดังนั้นแผนการดำเนินงาน IB 2022 – 2026 จึงเป็นแผนการดำเนินงานที่จะใช้เป็นแนวทาง เพื่อจัดการดำเนินการ รวมถึงติดตามและตรวจสอบโครงการและกิจกรรมที่ขับเคลื่อนความร่วมมือ IMT-GT ด้วยการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของรัฐบาลท้องถิ่นและภาคเอกชน และจากการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด ครั้งที่ 18 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) เมื่อวันที่ 30 กรกฎาคม 2564 ผ่านระบบการประชุมทางไกล โดยที่ประชุมรับทราบถึงการจัดทำแผนดำเนินงานระยะห้าปี พ.ศ. 2565 – 2569 (IB 2022-2026) ภายใต้วิสัยทัศน์ ปี พ.ศ. 2579 โดยมีวัตถุประสงค์ประกอบไปด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ได้แก่

(1) การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจเพื่อการบูรณาการอนุภูมิภาค คือ ระเบียงเศรษฐกิจ 6 การนำ 5 ทางเดินเศรษฐกิจที่กำหนดค่าใหม่มาใช้และการลดความซับซ้อนของกระบวนการข้ามพรมแดน

(2) การเติบโตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและทะเล และเศรษฐกิจหมุนเวียน คือ การนำเศรษฐกิจสีเขียว สิ้นน้ำเงิน และเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้กรอบ SUDF และอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ

(3) การเจริญเติบโตด้วยการขับเคลื่อนของภาคเอกชน คือ การปรับปรุง JBC และทำให้กฎกฎหมายสร้างพันธมิตรที่แข็งแกร่งกับภาคเอกชน-CMGF – UNINET

(4) การเจริญเติบโตแบบมีส่วนร่วม คือ ส่งเสริมระดับเล็ก ระดับกลาง และ MSMEs Reskill & upskill บุคลากรส่งเสริมการเชื่อมโยงคนสู่คนและการเปลี่ยนไปสู่ดิจิทัล

(5) การจัดตั้งกลไกเชิงสถาบันที่มีความตื่นตัวสูง คือ การประชุมข้ามสาขาที่ดำเนินการโครงการเพิ่มเติม และส่งเสริมยกระดับ NSs, CMGF & CIMT

ซึ่งแผนการดำเนินงานดังกล่าวจะเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของรัฐและจังหวัดภายใต้ IMT-GT และยังสนับสนุนความร่วมมือในการส่งเสริมภาคส่วนต่าง ๆ ใน IMT-GT รวมทั้งดำเนินโครงการเพื่อบรรเทาผลกระทบจากสถานการณ์โควิด-19 และการฟื้นฟูเศรษฐกิจของอนุภูมิภาคในระยะต่อไปนอกจากนี้ได้มีการเน้นย้ำถึงการจัดทำแผนการดำเนินงานฯ ที่ประกอบด้วยโครงการที่เป็นรูปธรรม รวมทั้งสร้างผลกระทบและสามารถใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีในการเร่งการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจ

สถานะของแผนฯ จากรายงานการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด (Chief Ministers and Governors' Forum: CMGF) แผนงาน IMT-GT ครั้งที่ 19 วันที่ 15 กันยายน 2565 ณ โรงแรมทราย ลากูน่า ภูเก็ต จังหวัดภูเก็ต โดยมีนายณรงค์ วุ่นซิ้ว ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต เป็นประธานการประชุม นั้น มีการนำเสนอแนวคิดการฟื้นฟูการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด (CMGF) แผนงาน IMT-GT โดยมีแนวคิดที่ว่า โอกาสจากระเบียงเศรษฐกิจ ผ่านกลยุทธ์ ดังนี้ 1) เน้นการหารือโครงการ/กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมืออนุภูมิภาค 2) ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีในการดำเนินโครงการที่เกี่ยวข้องกับความร่วมมืออนุภูมิภาค 3) กำหนดรูปแบบใหม่สำหรับการประชุมระดับมุขมนตรีและผู้ว่าราชการจังหวัด IMT-GT (CMGF) :

¹²(ร่าง) แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่ายอินโดนีเซีย - มาเลเซีย - ไทย (IMT-GT) (2565, มีนาคม)

โดยการจัดตั้ง CMGF กลุ่มเล็ก ๆ เพื่อเร่งดำเนินการความร่วมมือในระเบียงเศรษฐกิจ ซึ่งมีการแบ่งกลุ่ม CMGF ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจ ดังนี้

EC	ประธาน	แนวระเบียงเศรษฐกิจ	สมาชิก (จังหวัด/รัฐ)
EC1	ไทย	แนวระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ของประเทศไทย-มาเลเซียตอนเหนือ-สุมาตราเหนือ (ขยายระเบียงเศรษฐกิจสงขลา-ปีนัง-เมดาน)	สุมาตราเหนือ ปีนัง เคดาห์ เพอร์ลิส สงขลา* นครศรีธรรมราช ชุมพร สุราษฎร์ธานี และพัทลุง
EC2	มาเลเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจทะเลอันดามัน-ช่องแคบมะละกา (ระเบียงเศรษฐกิจช่องแคบมะละกา)	รัฐเปอร์ลิส เประ ปีนัง สลังงอร์ เคดาห์* มะละกา กระบี พังงา ตรัง ยะลา และสตูล
EC3	อินโดนีเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจทรานส์-สุมาตรา (ระเบียงเศรษฐกิจบันดาอาเจห์-เมดาน-เปกันบารู-ปาเล็มบัง)	อาเจห์* สุมาตราเหนือ เรียว สุมาตราตะวันตก จัมบี สุมาตราใต้ เบงกูลู และลัมปุง
EC4	อินโดนีเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจสุมาตรากลาง-มาเลเซียตอนใต้ (ระเบียงเศรษฐกิจมะละกา-คูไม)	เรียว* สุมาตราตะวันตก มะละกา และยะโฮร์
EC5	ไทย	แนวระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ฝั่งตะวันตกของประเทศไทย-สุมาตราเหนือ-มาเลเซียฝั่งตะวันตกเฉียงเหนือ (ระเบียงเศรษฐกิจระนอง-ภูเก็ต-อาเจห์)	อาเจห์ เคดาห์ ระนอง ภูเก็ต* กระบี และพังงา
EC6	มาเลเซีย	แนวระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้สุดของไทย-มาเลเซียตะวันออก-สุมาตราใต้	สุมาตราใต้ หมูเกาะเรียว บังกาเบลิตุง กลันตัน* ตรังกานู ปะหัง เประ สลังงอร์ มะละกา ยะโฮร์ ปัตตานี ยะลา นราธิวาส

*** ประธานในแต่ละแนวระเบียงเศรษฐกิจ**

ที่มา: <http://www.cmgfthailand.psu.ac.th/index.php/2023-04-07-08-54-24/2023-04-07-08-54-44>

สำนักงานฝ่ายเลขานุการฯ CMGF (CMGF Secretariat Thailand)

โดยโครงการความร่วมมือระดับอนุภูมิภาคของรัฐและจังหวัด และกรอบการพัฒนาเมืองที่ยั่งยืน (SUDF) ประเทศไทย มีโครงการนำเสนอใหม่ จำนวน 21 โครงการ

และวันที่ 16 กันยายน 2565 ผลการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 28 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย โดยมีนายอาคม เติมพิทยาไพสิฐ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลัง ในฐานะรัฐมนตรีประจำแผนงาน IMT-GT ของไทย เป็นประธานการประชุมระดับรัฐมนตรี ครั้งที่ 28 แผนงานการพัฒนาเขตเศรษฐกิจสามฝ่าย อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย (Indonesia-Malaysia-Thailand Growth Triangle: IMT-GT) การประชุมครั้งนี้ รัฐมนตรีประจำแผนงาน IMT-GT ของทั้ง 3 ประเทศได้รับทราบรายงานความก้าวหน้าการดำเนินงานของแผนงาน IMT-GT ดังนี้

1) แผนงานการก่อสร้างความเชื่อมโยงทางกายภาพ (Physical Connectivity Projects: PCPs) จำนวน 36 โครงการ มูลค่ารวมกว่าประมาณ 2.10 ล้านล้านบาท โดยโครงการของไทยที่ที่ความก้าวหน้าอย่างเป็นรูปธรรม คือ โครงการก่อสร้างถนนเชื่อมโยงระหว่างด่านศุลกากรสะเดา-บูkitกะยูอิตัม โครงการก่อสร้างสะพานข้ามแม่น้ำโก-ลก แห่งที่ 2 (สุโหงโก-ลก-รันเตาปันยัง) โครงการก่อสร้างสะพานแห่งใหม่ (ตากใบ-เปิงกาลี-กูโบร์) โครงการก่อสร้าง Motor Way หาดใหญ่-สะเดา โครงการพัฒนาท่าอากาศยานภูเก็ตระยะที่ 2 และโครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ หาดใหญ่-ปะดังเบซาร์

2) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้เป็นสักขีพยานการลงนามในบันทึกความเข้าใจว่าด้วยโครงการเมืองพยาธาและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางในอนุภูมิภาค IMT-GT เพื่อร่วมมือกันกำหนดนโยบาย

และทิศทางการดำเนินกลยุทธ์ในการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมยาง เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของห่วงโซ่มูลค่าของอุตสาหกรรมยางพารา และเสริมสร้างศักยภาพของเมืองยางพาราของอนุภูมิภาค IMT-GT

3) ยินดีที่อินเดียเข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนการพัฒนาของ IMT-GT ซึ่งเป็นประเทศแรกที่เข้าร่วมเป็นหุ้นส่วนการพัฒนา โดยทั้งสามประเทศจะร่วมกันกำหนดแผนการดำเนินงานกับอินเดียบนฐานของการใช้ความรู้ความชำนาญเฉพาะด้าน รวมทั้งยังมุ่งที่จะขยายความร่วมมือกับธนาคารพัฒนาเอเชีย สำนักเลขาธิการอาเซียน และหุ้นส่วนการพัฒนาอื่น ๆ เพื่อสร้างให้เศรษฐกิจของอนุภูมิภาคเติบโตอย่างเข้มแข็งพร้อมไปด้วยกัน

4) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้ให้ความเห็นชอบต่อแผนดำเนินงานระยะห้าปี พ.ศ. 2565-2569 ภายใต้วิสัยทัศน์ พ.ศ. 2579 ซึ่งจะเป็กรอบการพัฒนาอนุภูมิภาค IMT-GT โดยมุ่งให้ความสำคัญกับความมั่นคงทางพลังงานและอาหาร การเปลี่ยนผ่านด้านดิจิทัล การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ การปฏิวัติอุตสาหกรรม ความร่วมมือกับหุ้นส่วนการพัฒนาและทุกภาคส่วน ด้านการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน การขับเคลื่อนโดยภาคเอกชน การเติบโตอย่างสมดุล การลดความเหลื่อมล้ำ และพัฒนากลไกการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น

5) รัฐมนตรีแผนงาน IMT-GT ทั้ง 3 ประเทศได้ให้ความเห็นชอบในหลักการต่อแผนงานการดำเนินงานเพื่อเฉลิมฉลองในโอกาสครบรอบ 30 ปีแห่งการจัดตั้งแผนงานความร่วมมือ IMT-GT ในปี พ.ศ. 2566 และ The IMT-GT Visit Year พ.ศ. 2566-2568 เพื่อเป็นการพลิกฟื้นและฟื้นฟูอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวในอนุภูมิภาค IMT-GT

และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังได้เน้นย้ำถึงผลประโยชน์ของประเทศไทยในการจัดการประชุมในครั้งนี้คือการอำนวยความสะดวกให้กับนักลงทุนภาคเอกชนเพื่อการลงทุนในอุตสาหกรรมอุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมัน และอาหารฮาลาล ซึ่งการลงทุนลงนามในบันทึกความเข้าใจด้วยโครงการเมืองยางพาราและความร่วมมือด้านอุตสาหกรรมยางในอนุภูมิภาค IMT-GT จะส่งผลให้เกิดการอำนวยความสะดวกการค้าในธุรกิจ และเกิดการกระจายรายได้สู่เกษตรกรผู้ปลูกยางพารา นอกจากนี้ ผลการประชุมสภาธุรกิจ IMT-GT ได้สนับสนุนโครงการฝึกอบรมผู้ให้การอบรมเพื่อยกระดับการท่องเที่ยวชุมชนเข้าสู่เศรษฐกิจดิจิทัล นับเป็นโครงการที่ส่งประโยชน์ให้กับผู้ประกอบการธุรกิจท่องเที่ยว SMEs โดยการนำใช้ดิจิทัลเทคโนโลยีมาเป็นตัวช่วยจัดการ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งผู้ประกอบการ SMEs เพื่อพลิกฟื้นภาคธุรกิจท่องเที่ยว และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงการคลังยังได้ให้ข้อเสนอแนะ 3 ประการเพื่อพลิกโฉมอุตสาหกรรมที่เป็นจุดแข็งของ IMT-GT ประกอบด้วย (1) เร่งพัฒนาและต่อยอดโครงการเพื่อสนับสนุนการเป็นจุดหมายปลายทางเดียวกันด้านการท่องเที่ยว (2) มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เช่น ยางพาราและปาล์มน้ำมัน และ (3) พัฒนาระบบการรับรองมาตรฐานฮาลาลให้เป็นที่ยอมรับของตลาดโลก ขณะเดียวกันยังเสนอแผนงาน IMT-GT พัฒนาโครงข่ายระบบคมนาคมให้เชื่อมต่อกันอย่างไร้รอยต่อ ปรับปรุงกฎระเบียบให้เกื้อหนุนกัน คำนึงถึงความยั่งยืนทางสิ่งแวดล้อม และยกระดับศักยภาพแรงงานซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาอนุภูมิภาค

ที่มา: https://www.nesdc.go.th/ewt_news.php?nid=12970&filename=index สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (กันยายน, 2565)

2.15 (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570¹³

1) กรอบทิศทางการพัฒนาภาคใต้ ภาคใต้มีบทบาทสำคัญในการสร้างรายได้ให้กับภาคและประเทศจากการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวทางทะเลที่มีชื่อเสียง และแหล่งท่องเที่ยวทางบกที่มีศักยภาพสามารถเชื่อมโยงการท่องเที่ยวระหว่างกันได้และเป็นแหล่งผลิตพืชเศรษฐกิจสำคัญของภาค โดยเฉพาะยางพาราและปาล์มน้ำมันที่มีการผลิตและการแปรรูปเพื่อการส่งออก ตลอดจนภาคใต้มีความได้เปรียบด้านสภาพที่ตั้งทางภูมิศาสตร์ที่สามารถเชื่อมโยงการพัฒนาทั้งพื้นที่ภาคอื่นๆ ของประเทศ รวมทั้งภูมิภาคเอเชียใต้และเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ โดยเฉพาะด้านชายแดนที่มีมูลค่าการค้าสูงสุดของประเทศ

¹³(ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570 (2564, กรกฎาคม)

2) **ทิศทางการพัฒนาภาคใต้** เป็น “แหล่งท่องเที่ยวและบริการที่มีคุณภาพ แหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและมีมูลค่าสูง เชื่อมโยงเศรษฐกิจระหว่างภูมิภาค” โดยกำหนดทิศทางการพัฒนาภาคใต้ (S Direction) ที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนา PEARL โดยมุ่งยกระดับการบริการด้านการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ มาตรฐาน ปลอดภัย และมีมูลค่าสูง (P: Premium Services & Tourism) การอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานการผลิตสำหรับสาขาเศรษฐกิจสำคัญของภาค (E: Environment & Natural Resources Reservation) ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (A: Agro-based Industries and Organic Farmland) ส่งเสริมการนำงานวิจัยและพัฒนาและนวัตกรรมในการแปรรูปสินค้าเกษตรหลักของภาคเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง (R: Research, Innovation & Technology) และพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ที่สามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจทั้งในและนอกภูมิภาค (L: Linked Economic Corridor)

3) เป้าหมายรวม

- 3.1) อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคใต้ขยายตัวเพิ่มขึ้น
- 3.2) สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคใต้ลดลง

4) แนวทางการพัฒนาดังนี้

- 4.1) พัฒนาและยกระดับการท่องเที่ยวและบริการ และธุรกิจต่อเนื่องด้านการท่องเที่ยวสู่การท่องเที่ยวและบริการที่มีมาตรฐานและมีมูลค่าสูง
- 4.2) พัฒนาและยกระดับอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 4.3) พัฒนาและส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตรหลักของภาค
- 4.4) อนุรักษ์ ฟื้นฟู และบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างเป็นระบบเพื่อเป็นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืน
- 4.5) พัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษชายแดนและด่านชายแดนให้เอื้อต่อการค้าการลงทุน
- 4.6) พัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เพื่อเป็นพื้นที่เศรษฐกิจใหม่และสามารถเชื่อมโยงการค้าการลงทุนกับเขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก และกลุ่มประเทศ BIMSTEC (จังหวัดชุมพรระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช)

2.16 แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)¹⁴

1) **เป้าหมายการพัฒนา** “ศูนย์กลางการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าและเกษตรแนวใหม่เพื่อสังคมแห่งความสุขและวิถีชีวิตที่ยั่งยืน”

นิยาม

การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า หมายถึง การท่องเที่ยวที่มีทรัพยากรธรรมชาติเป็นฐาน (Sun, Sand, Sea) โดยเพิ่มคุณค่า ประสบการณ์ การเรียนรู้ ให้นักท่องเที่ยว ด้วยต้นทุนที่มีอยู่หรือที่สร้างขึ้นใหม่ เช่น การท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ นักท่องเที่ยวมาเที่ยวชมทัศนียภาพที่สวยงาม และได้รับคุณค่าเพิ่มในบริการด้านสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ท่องเที่ยวชุมชน ฯลฯ

การเกษตร หมายถึง พืช ประมง และปศุสัตว์

เกษตรกรรมยั่งยืน (Sustainable agriculture) หมายถึง ระบบการเกษตรที่ครอบคลุมถึงวิถีชีวิตของเกษตรกร กระบวนการผลิต และการจัดการทุกรูปแบบเพื่อให้เกิดความสมดุลทางเศรษฐกิจสังคม สิ่งแวดล้อม และระบบนิเวศ ซึ่งนำไปสู่การพึ่งตนเองและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเกษตรกรและผู้บริโภค

เกษตรกรรมสมัยใหม่ (Smart farming) หมายถึง เกษตรที่ใช้นวัตกรรม การวิจัย วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เป็นการทำการเกษตรแบบแม่นยำ ควบคุมปัจจัยผันแปร (เช่น ดิน น้ำ อากาศ

¹⁴แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล) (2564, กันยายน)

ใช้เครื่องจักรกลเกษตร) ได้เต็มประสิทธิภาพ รวมกลุ่มการผลิต และมีมาตรฐาน สอบกลับได้ เทียบเคียงได้กับต่างประเทศ

ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง หมายถึง แนวคิดและปรัชญาในการดำรงชีพ ที่ได้รับพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช

2) พันธกิจ (Mission)

2.1) พี่นฟู เยียวยา ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) ผลักดันให้เกิดโครงการที่มีผลกระทบหลายมิติและทุกภาคส่วนได้รับประโยชน์ เช่น โครงการบ่อปลายักษ์

2.2) เร่งสร้างนวัตกรรมบริการและการท่องเที่ยวที่มีมูลค่าสูง (High valued services) ซึ่งมีความหลากหลาย นำไปสู่การพัฒนาและสร้างรูปแบบการท่องเที่ยวสำหรับวิถีชีวิตใหม่ (New normal) โดยใช้ความโดดเด่นของทรัพยากรท่องเที่ยวที่มีความหลากหลาย เน้นประสบการณ์ การเรียนรู้ ผสมผสานวิถีชีวิต เช่น ท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงเกษตร เชิงวัฒนธรรม

2.3) ส่งเสริมให้พัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานและความปลอดภัย โดยพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณสุขโรค รวมทั้งพัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมด้านการตลาดประชาสัมพันธ์ในระดับโลก เพื่อยกระดับรายได้จากการท่องเที่ยว

2.4) ผลักดันให้เกิดการเกษตรยั่งยืน (Sustainable Farming) และเกษตรสมัยใหม่ (Smart Farming) อย่างครบวงจร ให้มีผลิตผลและมีมูลค่าสูงอย่างยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร และสนับสนุนอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

2.5) พัฒนาและเสริมสร้างทักษะด้านต่าง ๆ เช่น การพัฒนา SME ให้เป็นผู้ประกอบการแบบ Smart Enterprise ทักษะการใช้เทคโนโลยีในการทำเกษตรรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งสร้างความเข้มแข็งโดยการรวมกลุ่มการสร้างตลาดรองรับผลิตผลเกษตร ซึ่งจะสร้างรายได้ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและยั่งยืน

2.6) พัฒนาให้อันดามันเป็นเมืองอัจฉริยะและน่าอยู่ (Andaman Smart and Livable City) โดยยกระดับโครงสร้างพื้นฐาน การคมนาคม สิ่งอำนวยความสะดวก เน้นความปลอดภัย ด้วยเทคโนโลยีล้ำสมัย และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

2.7) พัฒนาทักษะให้คนมีสมรรถนะสูงและมีความรับผิดชอบต่อสังคม กระจายรายได้ลดความเหลื่อมล้ำเป็นสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค สร้างความเข้มแข็งให้ชุมชนและสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม

2.8) ส่งเสริมให้เกิดการพัฒนาาระบบสาธารณสุข โดยใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ ป้องกันและเตรียมพร้อมรับการเปลี่ยนแปลงต่อภัยพิบัติและเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการภาครัฐ

3) เป้าประสงค์รวม (Objectives)

3.1) เพื่อให้ผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) สามารถฟื้นตัวกลับมาได้อย่างรวดเร็ว

3.2) เพื่อยกระดับการพึ่งพาตนเองภายในท้องถิ่น เน้นการสร้างเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ๆ ที่หลากหลาย เช่น การส่งเสริมการท่องเที่ยวเน้นมูลค่าที่มีมาตรฐานและปลอดภัย การใช้การเกษตรยั่งยืนและเกษตรแนวใหม่อย่างครบวงจร เพื่อเพิ่มมูลค่าในการผลิตของห่วงโซ่มูลค่า (Value chain) ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

3.3) เพื่อให้สังคมมีความสุขถ้วนหน้า ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง มีความมั่นคงในทุกมิติ มีความยืดหยุ่นสามารถนำพาตนเองและครอบครัวให้ก้าวผ่านวิกฤติต่าง ๆ รวมทั้งใช้ประโยชน์จากการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น (Resilience)

3.4) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารภาครัฐที่ตอบสนองกับความต้องการของประชาชน

4) ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ (Strategic Positioning) จากการวิเคราะห์จุดแข็งและความพร้อมของแต่ละจังหวัดในกลุ่มอันดามัน โดยแยกเป็นศักยภาพพร้อม และศักยภาพเฉพาะจังหวัด จึงกำหนดจุดยืนของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ดังนี้

- 4.1) World Class Wellness Tourism แหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพด้วยทรัพยากรธรรมชาติระดับโลก
- 4.2) Sustainable High-Value Agriculture แหล่งเกษตรกรรมมูลค่าสูงที่ยั่งยืน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร ปลอดภัย และยั่งยืน
- 4.3) Andaman Seafood Paradise แหล่งอาหารประมงทะเลชั้นนำของประเทศ

ที่มา: แผนพัฒนาภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ.2566-2570 (ระนอง พังงา ภูเก็ต กระบี่ ตรัง และสตูล)(2564,กันยายน)

5) ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน พ.ศ. 2566-2570

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : ฟื้นฟูเศรษฐกิจ และเยียวยาผู้ประกอบการ บุคลากรด้านการท่องเที่ยวและกิจการต่อเนื่องอื่น ๆ ที่ได้รับผลกระทบจากโรคระบาดไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19)

แนวทางการพัฒนาที่ 1.1 สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อพัฒนาแนวทางในการฟื้นฟูเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีประสิทธิภาพ

- 1) ขยายเวลาการพักชำระหนี้ ทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยของธนาคารพาณิชย์และธนาคารเฉพาะกิจ รวมถึงลดดอกเบี้ยให้ระหว่างการพักหนี้
- 2) สนับสนุนสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ (Soft Loan) สำหรับฟื้นฟูกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่องในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจาก COVID-19
- 3) เร่งศึกษาพฤติกรรม ความคาดหวังของนักท่องเที่ยว ที่เปลี่ยนแปลงไปภายหลังการระบาดของ COVID-19 เพื่อพัฒนามาตรฐานและรูปแบบการท่องเที่ยวใหม่ ๆ (New normal tourism)
- 4) จัดตั้งกองทุนระดับท้องถิ่นเพื่อเยียวยา ช่วยเหลือผู้ได้รับผลกระทบด้วยมาตรการสร้างแรงจูงใจด้านภาษี
- 5) เร่งสร้างความเข้มแข็งแก่เครือข่ายชุมชนท้องถิ่น ให้สามารถจัดการกับวิกฤติเบื้องต้นได้ด้วยตนเอง

แนวทางการพัฒนาที่ 1.2 เร่งสร้างความเชื่อมั่น ความปลอดภัย Surveillance และการบริการที่เป็นมาตรฐานให้กับนักท่องเที่ยว ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

- 1) เร่งยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมให้ได้มาตรฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
- 2) ยกระดับมาตรฐานบริการด้านการท่องเที่ยวให้เป็นไปตามแนวทางการความปลอดภัยด้านสุขอนามัย
- 3) เร่งรัดการพัฒนาและแก้ไขปัญหาด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่ เช่น การประกอบกิจการที่ไม่เป็นไปตามกฎหมาย หรือการหลอกลวงนักท่องเที่ยว เป็นต้น
- 4) เร่งจัดการบริหารระบบบริการสาธารณสุข ให้สามารถรองรับสภาวะวิกฤติใหม่ได้อย่างฉับไวและเพียงพอ เช่น การฉีดวัคซีนป้องกัน Covid-19 เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันหมู่

แนวทางการพัฒนาที่ 1.3 เร่งการจ้างงาน เพิ่มทักษะอาชีพ การตลาดดิจิทัล บุคลากรด้านท่องเที่ยวและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง

- 1) เร่งการจ้างงาน ผู้ว่างงาน ผู้ได้รับผลกระทบจาก Covid-19
- 2) ฝึกอบรมอาชีพใหม่ หรือเพิ่มทักษะใหม่ ๆ

แนวทางการพัฒนาที่ 1.4 ถอดบทเรียนจากโมเดลต่าง ๆ ทั้งจากในและต่างประเทศ เพื่อเตรียมความพร้อมและป้องกัน

- 1) ศึกษาผลการดำเนินงาน จุดอ่อน จุดแข็ง (Pros & Cons) ของโมเดลการป้องกันและแก้ปัญหาในต่างประเทศหรือเมืองที่มีความใกล้เคียงกันเพื่อนำมาออกแบบแนวทางที่เหมาะสม เช่น Phuket Tourism Sandbox สนับสนุนให้เกิดโอกาสและแนวทางใหม่ ๆ ในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจในท้องถิ่น เพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจโลก

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 : สนับสนุนและพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนาที่ 2.1 พัฒนาและฟื้นฟูโครงสร้างพื้นฐาน สิ่งอำนวยความสะดวกของแหล่งท่องเที่ยวให้มีมาตรฐานความปลอดภัย

- 1) พัฒนาและฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐานให้มีศักยภาพรองรับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 2) พัฒนาและยกระดับมาตรฐานความปลอดภัยและสุขอนามัยสิ่งแวดล้อมแหล่งท่องเที่ยวและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อสร้างความเชื่อมั่นแก่นักท่องเที่ยว
- 3) เพิ่มประสิทธิภาพระบบป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพื่อสร้างความเชื่อมั่นและรองรับภัยพิบัติและสาธารณภัยด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย
- 4) พัฒนาระบบมาตรฐานความปลอดภัยด้านการท่องเที่ยวเพื่อเพิ่มความเชื่อมั่นในด้านความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินรองรับกลุ่มนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ
- 5) ฟื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยวเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- 6) เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวอย่างชาญฉลาด
- 7) เชื่อมโยงการคมนาคมทั้งทางบก ทางอากาศและทางทะเล ที่เชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวเมืองรองกับแหล่งท่องเที่ยวเมืองหลัก
- 8) วางแผนและพัฒนาระบบสาธารณูปโภค อาทิ พลังงานไฟฟ้า น้ำอุปโภค บริโภค ให้เพียงพอกับการขยายตัวของนักท่องเที่ยวและเศรษฐกิจในอนาคต
- 9) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากครัวเรือนและกิจกรรมด้านเศรษฐกิจอย่างครบวงจร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม Re-use, Recycle

10) พัฒนาระบบผังเมืองและการใช้ประโยชน์ที่ดิน ให้สอดคล้องต่อความต้องการของท้องถิ่นและการพัฒนาที่สมดุล เพื่อรองรับการขยายตัวของเมือง และการเป็นบ้านหลังที่สอง (Second home) ของชาวไทยและชาวต่างชาติ

แนวทางการพัฒนาที่ 2.2 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมการท่องเที่ยวเน้นคุณค่าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

- 1) ร่วมกับสถาบันการศึกษาในพื้นที่ พัฒนาการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ การท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 2) วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อพยากรณ์แนวโน้มทิศทางและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคต
- 3) ศึกษา วิจัย และสร้างมาตรการควบคุมจำนวนนักท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานตามความสามารถในการรองรับ (Carrying Capacity) ในภาพรวมของกลุ่มจังหวัดอันดามัน
- 4) วางแผนการพัฒนายุทธศาสตร์ด้านการท่องเที่ยว
- 5) พัฒนาระบบข้อมูลข่าวสารและสร้างเครือข่ายความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเพื่อสร้างการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน
- 6) วางระบบการบริหารจัดการ สร้างความสมดุล การขยายตัวและการเติบโตของนักท่องเที่ยวและการรองรับของแหล่งท่องเที่ยว
- 7) ส่งเสริมการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจบนฐานการรักษาสิ่งแวดล้อมที่เชื่อมโยงกับการท่องเที่ยว
- 8) จัดตั้งศูนย์บริการข้อมูลสำหรับนักท่องเที่ยวที่จะลงทุนในด้านท่องเที่ยวอันดามัน

แนวทางการพัฒนาที่ 2.3 พัฒนากำลังคนด้านการท่องเที่ยวหลากหลายรูปแบบ

- 1) พัฒนาหลักสูตรการศึกษาทุกระดับ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรมและผู้เรียน
- 2) พัฒนาบุคลากร ผู้ประกอบการให้มีทักษะการท่องเที่ยวที่สอดคล้องกับการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 3) จัดตั้งศูนย์หรือสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากรการท่องเที่ยว
- 4) พัฒนาทักษะภาษา Reskill/Upskill ประชาชนในพื้นที่เพื่อเป็นฐานทรัพยากรด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ 2.4 พัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์การท่องเที่ยวที่สร้างสรรค์หลากหลาย ตอบสนองการท่องเที่ยววิถีใหม่ และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- 1) ส่งเสริมและพัฒนารูปแบบการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ ที่เน้นคุณภาพ และเพิ่มมูลค่าจากฐานทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลายและมีชื่อเสียงระดับโลก (World Class Value-Based Tourism) Satun Geo-Park, Phuket Gastronomy city, อ่าวเจมส์ บอนด์ ฯลฯ เช่น Romantic Andaman Route, Andaman Go Green
- 2) กำหนดจุดเน้นเพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวระดับโลก โดยเชื่อมโยงจุดแข็งในพื้นที่และกิจกรรมระหว่างกลุ่ม เช่น เส้นทางท่องเที่ยวเชิงกีฬาอันดามัน การเชื่อมโยงสปากับเชิงการแพทย์ (Andaman Health Tourism)
- 3) สร้างการมีส่วนร่วมกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาการท่องเที่ยวเน้นคุณค่า
- 4) สนับสนุนให้มีระบบติดตาม ระบบการรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

5) สร้างมาตรฐานการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งศึกษาและเสนอการปรับปรุงร่างกฎหมายที่สนับสนุนการพัฒนาการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนาที่ 2.5 ส่งเสริมการตลาดการท่องเที่ยวในระดับโลกและสร้างความหลากหลายของช่องทางการขาย ลดการพึ่งพาแพลตฟอร์มผู้ขาดจากต่างประเทศ

1) ผลักดัน ขับเคลื่อน และเตรียมความพร้อมการเป็นเจ้าภาพจัดงานระดับโลกและภูมิภาค อาทิ Specialized Expo 2028, ASEAN Games การประชุมวิชาการนานาชาติในสาขาต่าง ๆ

2) พัฒนาและยกระดับการตลาดท่องเที่ยวในทุกสาขาให้มีศักยภาพต่อการแข่งขันในตลาดโลก

3) ใช้ข้อมูล Big data วิเคราะห์ในการสร้างภาพลักษณ์และจัดการข้อร้องเรียนด้านการท่องเที่ยว การบริการ ให้มีความเหมาะสมและเป็นธรรม

4) การเชื่อมโยงการบริการระหว่างธุรกิจการท่องเที่ยวในแต่ละรูปแบบและผู้เล่นที่เกี่ยวข้องเพื่อให้ได้แพคเกจที่สร้างสรรค์และน่าสนใจ

5) ขยายตลาดโดยสร้างเครือข่ายและเชื่อมโยงวิสาหกิจท่องเที่ยวต่าง ๆ ภายในกลุ่มจังหวัด เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกับท่องเที่ยวชุมชน

6) ในการท่องเที่ยวแต่ละแบบ เชื่อมโยงธุรกิจที่เกี่ยวข้องให้เกิดประสิทธิภาพเพื่อบริการที่ดีและยุติธรรมต่อนักท่องเที่ยว เช่น ท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ ทำการเชื่อมโยงการบริการเชิงการแพทย์ การบริการสปา การบริการรถเช่า ของฝาก ฯลฯ

7) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศเพื่อการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวรูปแบบต่าง ๆ และส่งเสริมการนำข้อมูลสารสนเทศและงานวิจัยมาใช้ในการพัฒนา

8) เชื่อมโยงเครือข่ายทางการท่องเที่ยว การค้าและบริการกับกลุ่มประเทศเพื่อนบ้าน

9) พัฒนาความสัมพันธ์กับต่างประเทศในรูปแบบบ้านพี่เมืองน้องหรือแลกเปลี่ยนด้านวัฒนธรรมและเป็นฐานเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

10) ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชนเพื่อสร้างความเข้มแข็งด้านการท่องเที่ยวเน้นการสื่อสารที่เป็นจุดแข็งและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

11) พัฒนาระบบเทคโนโลยีดิจิทัลที่สนับสนุนการเติบโตด้านการตลาดท่องเที่ยวในอนาคต

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : ส่งเสริมการเกษตรยั่งยืนและเกษตรสมัยใหม่ให้มีประสิทธิภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ 3.1 พัฒนาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ โครงสร้างพื้นฐานโลจิสติกส์ ระบบสาธารณูปโภคที่สนับสนุนการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนอย่างครบวงจร

1) ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติที่เอื้อให้เกิดสมดุลและเพิ่มมูลค่าการเกษตร

2) พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจรและยั่งยืน จัดทำโครงการธนาคารน้ำใต้ดินอย่างจริงจังและเร่งด่วน

3) ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน สนับสนุนเครือข่ายอินเทอร์เน็ตเพื่อเกษตรกรรม

4) พัฒนาระบบการขนส่ง (Logistic) ผลิตผลทางการเกษตร อาหารทะเล ทั้งทางบกทางราง ทางอากาศ ทางน้ำให้มีประสิทธิภาพและราคาที่แข่งขันได้

5) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการของเสียจากการเกษตร เช่น น้ำเสีย ขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล โดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสม

6) ส่งเสริมการใช้พลังงานทางเลือก พลังงานสะอาด เพื่อลดต้นทุนการเกษตร

แนวทางการพัฒนาที่ 3.2 วิจัยและพัฒนานวัตกรรมทางการเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรยั่งยืนด้วยศาสตร์พระราชาและหลักการเศรษฐกิจ BCG

- 1) พัฒนาสินค้าประมงและสัตว์น้ำมูลค่าสูง ให้เป็นผลิตภัณฑ์เรือธงของอันดามัน (Andaman Seafood Paradise)
- 2) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนานวัตกรรมอาหาร การเกษตรสมัยใหม่ ตามแนวทางการสร้างเศรษฐกิจ BCG และถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ประชาชน
- 3) ศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนาและคัดเลือกสายพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับพื้นที่ และพัฒนากระบวนการเพาะปลูกหรือเก็บเกี่ยวอย่างถูกต้องเหมาะสม เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพมากยิ่งขึ้น
- 4) วิเคราะห์ข้อมูลและวางแผนการผลิตเพื่อตอบสนองความมั่นคงทางอาหารของกลุ่มจังหวัดอันดามัน และตอบสนองการท่องเที่ยวของกลุ่มในอนาคต
- 5) ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย
- 6) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีนวัตกรรม งานวิจัย และการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่
- 7) ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการบริหารจัดการโรงงาน/ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ตามแนวทางและกระบวนการที่วางไว้
- 8) ศึกษาข้อปัญหาทางกฎหมายที่ส่งผลการพัฒนาเกษตรกรรม การประมง การปศุสัตว์และดำเนินแนวทางการแก้ไขปัญหาดังกล่าว
- 9) เพิ่มประสิทธิภาพการจัดการข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร

แนวทางการพัฒนาที่ 3.3 พัฒนาเกษตรกรยุคใหม่ (Smart Farmers) และส่งเสริมการรวมกลุ่ม

- 1) พัฒนาเกษตรกรและเครือข่ายการทำงานให้มีทักษะและศักยภาพในการทำเกษตรสมัยใหม่
- 2) พัฒนาองค์ความรู้ในการวิเคราะห์ ประเมินสถานการณ์ด้านการตลาดทางการเกษตร
- 3) ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปแบบสหกรณ์วิสาหกิจชุมชน หรือรูปแบบบริษัทประชารัฐ เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับทุกกลุ่ม
- 4) สร้างเกษตรกรรุ่นใหม่ที่มีความรู้ทั้งทางทฤษฎีและการปฏิบัติ เพื่อไปประกอบอาชีพเกษตรกรรมและเป็นแบบอย่างที่ดีแก่เกษตรกรรายอื่น เพื่อให้เกิดการพัฒนาการเกษตรที่ยั่งยืน

แนวทางการพัฒนาที่ 3.4 พัฒนาและยกระดับการทำเกษตร และอุตสาหกรรมแปรรูปสินค้าเกษตร ด้วยนวัตกรรมเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- 1) ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งและการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อเป็นแหล่งอาหารทะเลระดับโลก (Andaman Seafood Paradise)
- 2) ส่งเสริมภาคการเกษตรให้ใช้เทคโนโลยีช่วยในการผลิตและแปรรูปอย่างครบวงจรเพื่อลดต้นทุนและได้ผลผลิตที่มีมูลค่าสูง ในลักษณะ Smart Farming หรือ Precision Agriculture การทำเกษตรแม่นยำโดยใช้เทคโนโลยี IoT
- 3) ส่งเสริมให้ทำเกษตรยั่งยืนเพื่อให้เกิดความปลอดภัยและสามารถพึ่งพาตนเองได้ เกิดความมั่นคงทางอาหาร ความเข้มแข็งของเกษตรกร การหมุนเวียนของเศรษฐกิจในชุมชน BCG Economy ด้วยหลักศาสตร์พระราชา

- 4) ส่งเสริมการแปรรูป ต่อยอดผลผลิตทางการเกษตรสู่อุตสาหกรรมเพื่อเพิ่มมูลค่า เช่นอุตสาหกรรมถลุงมือยาง
- 5) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ให้กับเกษตรกรอย่างครบวงจร โดยเฉพาะแพะ
- 6) จัดหาแหล่งทุน สินเชื่อดอกเบี้ยต่ำกองทุน และวางแผนบริหารต้นทุนการเกษตร แนวใหม่
- 7) ส่งเสริมการจัดโซนนิ่งสินค้าเกษตรที่เป็นสินค้าสำคัญของจังหวัด และ/หรือสินค้าเกษตรทางเลือกให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ ให้ดำเนินการได้ครบห่วงโซ่อุปทานเชื่อมโยงทุกจังหวัดอัน ตามั่น
- 8) ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ ในการขับเคลื่อนความร่วมมือ ภาคการเกษตรสร้างเป็นเครือข่ายเกษตรกรที่มีความเข้มแข็ง

แนวทางการพัฒนาที่ 3.5 ยกระดับและพัฒนาแนวทางการตลาดสำหรับสินค้าเกษตรสู่ ตลาดโลก

- 1) ส่งเสริมและผลักดันให้มีศูนย์กลาง หรือ Digital Platform ด้านการค้าผลิตผลทางการเกษตรเพื่อเชื่อมโยงและกระจายสินค้าไปสู่ภูมิภาคทั้งใน (SEC) และต่างประเทศ
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการแก้ปัญหาราคาสินค้าเกษตรตกต่ำและวาง แนวทางการเติบโตอย่างยั่งยืน
- 3) ส่งเสริมการเป็นประตูการค้าฝั่งตะวันตก การลงทุน ด้านสินค้าการเกษตร เชื่อมโยงการค้าชายแดน บนฐานโครงสร้างการคมนาคมที่หลากหลายกับประเทศเพื่อนบ้านอินเดีย บังคลาเทศ ศรีลังกา เมียนมา เช่น ศูนย์กระจายสินค้าทางการเกษตรศูนย์จำหน่ายสินค้าเกษตรแปรรูป โดยเฉพาะใน แหล่งท่องเที่ยวสำคัญ
- 4) สร้างกิจกรรมการค้าระหว่างผู้ผลิตกับผู้บริโภค เช่น มหกรรมเกษตรแฟร์ มีตลาด กลางระดับจังหวัด แลกเปลี่ยนสินค้า มหกรรมสินค้าไทยเมียนมาร์ ตลาดชายแดน ระดับกลุ่มจังหวัด
- 5) สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็น ระบบครบวงจร
- 6) พัฒนาระบบและบริหารจัดการเครือข่าย เพื่อเชื่อมโยงเครือข่ายและสถาบัน เกษตรกรในกลุ่มจังหวัด
- 7) ส่งเสริมและสนับสนุนสถาบันเกษตรกรให้มีขีดความสามารถในการดำเนินธุรกิจ และช่วยเหลือสมาชิกในด้านการผลิตและการตลาด

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การพัฒนาสังคมและความมั่นคงในทุกระดับ

แนวทางการพัฒนาที่ 4.1 ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานและการบริหารจัดการ ให้เป็นเมือง นาน้อยอย่างทั่วถึง ยั่งยืน และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

- 1) ปรับปรุงระบบบริหารจัดการน้ำอย่างยั่งยืน ให้สามารถดำเนินชีวิต ธุรกิจ การใช้น้ำภาคอุตสาหกรรม ได้อย่างต่อเนื่องและเพียงพอ
- 2) ปรับปรุงและวางแผนระบบไฟฟ้าให้มีความเสถียร เพียงพอ และทั่วถึง รองรับ การขยายตัวของเมืองและเศรษฐกิจในอนาคต
- 3) ยกระดับโครงสร้างพื้นฐานการคมนาคมขนส่งมวลชน ที่มีมาตรฐานปลอดภัย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยเทคโนโลยีอันชาญฉลาด (Smart mobility) เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค เช่น โครงการรถไฟรางเบา
- 4) ส่งเสริมการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตให้ทั่วถึง เพื่อรองรับสังคมแห่งการเรียนรู้ การเรียนรู้ผ่านสื่อออนไลน์ (e-Learning) และการดำเนินชีวิตวิถีใหม่

5) สร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการออกแบบผังเมือง และโครงสร้างทางกายภาพให้สามารถรองรับคนทุกกลุ่ม ทั้งผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส (Universal design) และการส่งเสริมสุขภาพของคนทุกช่วงวัย เช่น สถานที่ออกกำลังกาย ทางจักรยาน

6) ส่งเสริมการเปิดประตูการค้า การลงทุน และการขนส่งระดับภูมิภาค ด้วยการคมนาคมหลากหลายรูปแบบเชื่อมโยงต่อยอดเป็นศูนย์กลางทางการค้า เช่น Marina hub พัฒนาเป็นเส้นทางทางทะเลเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน มาเลเซีย พม่า และภูมิภาคอื่น ๆ ในโลก SEC สนามบินนานาชาติ ท่าเทียบเรือน้ำลึก ท่าเรือระนอง และถนนที่เชื่อมต่อกัน

แนวทางการพัฒนาที่ 4.2 บริหารจัดการพลังงานและทรัพยากรธรรมชาติ ให้มีความสมดุลและยั่งยืน

1) บริหารจัดการขยะอย่างมีประสิทธิภาพ และสนับสนุนการสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนจากขยะและสิ่งเหลือใช้

2) แก้ปัญหาการจัดการน้ำเสียให้มีการกำจัดอย่างถูกวิธี ไม่ทำลายสภาพแวดล้อม และสามารถนำกลับมาใช้ประโยชน์ได้

3) ลดปัญหาและวางแผนป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งทะเลจากปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Climate change)

4) อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง บริหารการใช้ประโยชน์อย่างสมดุลตาม Carrying capacity ในภาพรวมของชายฝั่งทะเลอันดามัน

5) สนับสนุนการใช้พลังงานทดแทนในรูปแบบต่าง ๆ ทั้งในระดับครัวเรือนและชุมชนเพื่อลดการพึ่งพาพลังงานจากฟอสซิล เช่น Solar roof การสร้างโรงไฟฟ้าชุมชนรถไฟฟ้า แก๊สชีวมวล

6) สร้างจิตสำนึกและส่งเสริมให้เกิดกลไกการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการแก้ปัญหาขยะ น้ำเสีย และอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เช่น การสร้างต้นแบบ Best Practice ในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

7) สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม ระบบข้อมูล สารสนเทศเพื่อบริหารจัดการ ติดตาม และเฝ้าระวัง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

8) ยกระดับความร่วมมือระดับนานาชาติ เพื่อพัฒนานโยบายและกลไกในการบริหารจัดการมลพิษไร้ขอบเขตอย่างยั่งยืน เช่น P.M. 2.5

9) จัดตั้งกองทุนสิ่งแวดล้อม เพื่อให้มีงบประมาณในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่อันดามันอย่างคล่องตัวและทันเหตุการณ์

แนวทางการพัฒนาที่ 4.3 พัฒนาทุนมนุษย์ทุกช่วงวัย เพื่อสร้างโอกาสในการแข่งขัน มีความยืดหยุ่น (Resilience) และมีทักษะในศตวรรษที่ 21

1) พัฒนากำลังคนให้มีสมรรถนะสูง เป็นแรงงานเปรี๊ยะปัญญา (Knowledge worker) เพิ่มโอกาส ในการประกอบอาชีพใหม่ ๆ (Reskill/New skill) ตอบโจทย์ความต้องการและการพัฒนาแห่งอนาคต เช่น ธุรกิจเกี่ยวกับดิจิทัล (e-Sport, Data Science, AI) ธุรกิจเกี่ยวกับสุขภาพ (การดูแลผู้สูงอายุ เครื่องมือแพทย์ สมุนไพร กัญชา) โลจิสติกส์วิศวกรรมอุตสาหกรรม เป็นต้น

2) พัฒนาทักษะคนทุกช่วงวัยให้สูงขึ้น (Up-skill) สร้างโอกาสในการเข้าถึงความรู้ เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และเปิดโอกาสสู่สาขาอาชีพใหม่ ๆ

3) พัฒนาทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ 21 เพื่อให้สามารถแข่งขันในระดับสากลปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลง และใช้โอกาสจากการเปลี่ยนแปลงที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (Resilience)

4) พัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ให้ตอบโจทย์ความต้องการของอุตสาหกรรม และการอยู่ร่วมกันกับชนหลายชาติ หลายวัฒนธรรม (พหุวัฒนธรรม)

5) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลอย่างเหมาะสม (Digital literacy) เช่น การใช้ Socialmedia, e-Commerce อย่างปลอดภัยและมีวิจารณญาณ เพิ่มโอกาสในการเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้ด้วยตนเอง

6) พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิทักษ์รักษาเกียรติภูมิ ประโยชน์ของชาติและสาธารณสมบัติของแผ่นดิน ความเป็นไทย จิตสาธารณะ วินัยความรับผิดชอบ และชื่อเสียงสุจริต

แนวทางการพัฒนาที่ 4.4 ลดความเหลื่อมล้ำเพื่อสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

1) ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือและพัฒนาคุณภาพชีวิตของกลุ่มคนยากจนกลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง ให้เข้าถึงบริการสาธารณสุข โครงสร้างพื้นฐานการศึกษาได้อย่างทั่วถึง เพื่อสร้างสังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค

2) ส่งเสริมอาชีพกลุ่มเปราะบางกลุ่มคนยากจน ไร้บ้าน ให้มีที่ยืนในสังคมและพึ่งตนเองได้

3) ส่งเสริมและบูรณาการการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ในการแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินที่อยู่อาศัย

4) พัฒนาระบบฐานข้อมูลและสารสนเทศ เพื่อการสำรวจ วิเคราะห์ บริหารจัดการ เชื่อมโยงการพัฒนาความมั่นคงด้านที่อยู่อาศัย และเพิ่มคุณภาพชีวิตให้แก่กลุ่มเปราะบาง

5) พัฒนาระบบอิเล็กทรอนิกส์ของภาครัฐ ให้สามารถเฝ้าระวัง ป้องกัน และติดตามปัญหาด้านสังคม ความรุนแรงในครอบครัว การดูแลกลุ่มคนยากจน กลุ่มเปราะบาง และกลุ่มผู้มีภาวะพึ่งพิงสูง

6) บูรณาการความร่วมมือด้านกฎหมายและการใช้เทคโนโลยี เพื่อสร้างมาตรการในการให้ความช่วยเหลือประชาชนที่ด้อยโอกาส ชาดที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย

แนวทางการพัฒนาที่ 4.5 สร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ด้วยพื้นฐานครอบครัวที่อบอุ่น และหลักการ “บวร” เพื่อคุณภาพชีวิต สังคมที่ดีและยั่งยืน

1) ส่งเสริมให้เกิดเศรษฐกิจตาม BCG Economy Model เพื่อดึงดูดแข็งด้านความหลากหลายของทรัพยากรทั้งในทะเลและบนบกของอันดามันร่วมกับวัฒนธรรมอันดามันสู่เศรษฐกิจในท้องถิ่นที่ยั่งยืน โดยน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาปรับใช้ในการดำรงชีวิต สร้างความมั่นคงให้แก่ชุมชนอย่างทั่วถึงได้

2) ส่งเสริมและสนับสนุนเศรษฐกิจระดับท้องถิ่น ให้เข้มแข็ง เติบโตอย่างต่อเนื่องและมั่นคงเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันจากผลกระทบของเศรษฐกิจมหภาค เช่น วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม โครงการหนึ่งโรงแรมหรือหนึ่งผู้ประกอบการหนึ่งชุมชน

3) พัฒนา SME วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ให้ใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสมัยใหม่

4) จัดตั้งกองทุนเพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษา อบรมอาชีพใหม่ และสนับสนุนวิสาหกิจชุมชน เพื่อลดการพึ่งพางบประมาณภาครัฐ และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริการภาครัฐ

5) สร้างสถาบันครอบครัวที่เข้มแข็งเพื่อสร้างภูมิคุ้มกันทางสังคม ลดปัญหาครอบครัวแห้วกลาง แยกแยก ปัญหาหย่าร้าง ปัญหายาเสพติด

6) ป้องปรามและปราบปรามการใช้อาเสพติด และรณรงค์ให้เห็นถึงโทษของยาเสพติดโดยใช้สื่อที่สอดคล้องกับกลุ่มเป้าหมาย

7) วางแผนแก้ปัญหาสังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง เร่งสนับสนุนสุขอนามัย สร้างความเชื่อมั่นและแรงจูงใจในการมีบุตรเพิ่ม เพื่อลดภาระของคนวัยทำงานในอนาคต เช่น เพิ่มอัตราการรอดชีวิตของทารกแรกเกิด พัฒนาคุณภาพการศึกษาในท้องถิ่น

8) ส่งเสริมให้ประชาชนเห็นความสำคัญของการออกกำลังกาย สุขอนามัย เพื่อสุขภาพที่ดีทั้งกายและใจ

9) ยกระดับกลไกความร่วมมือจากทุกภาคส่วน สภาพลเมือง หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง กฎหมาย และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกช่วงวัย ในการสร้างความเข้มแข็งอย่างยั่งยืนให้สถาบันครอบครัว ลดปัญหาการค้ำมนุษย์ เช่น การจัดค่ายพัฒนาเยาวชนการทำงานแบบรัฐร่วมราษฎร์ หลักการทำงานร่วมกันแบบ บวร (บ้าน วัด โรงเรียน)

แนวทางการพัฒนาที่ 4.6 เตรียมความพร้อมป้องกัน และรับมือการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ

1) ใช้กลไกความร่วมมือระหว่างภาครัฐและประชาชน สร้างมาตรการป้องกันความเสี่ยงการบริหารจัดการในภาวะฉุกเฉิน และการแก้ปัญหาจากภัยพิบัติ โรคอุบัติใหม่และวิกฤตต่าง ๆ รวมทั้งความไม่สงบ ในประเทศเพื่อนบ้าน

2) พัฒนาระบบการแพทย์แม่นยำทันสมัย รักษาโรคซับซ้อน กลไกการบริหารจัดการวัคซีนและเพิ่มบุคลากรทางการแพทย์เพื่อรองรับโรคอุบัติใหม่ ภัยพิบัติ และการเข้าสู่สังคมผู้สูงวัย

3) พัฒนาระบบบริหารจัดการเพื่อประเมินความเสี่ยงที่อาจจะส่งผลกระทบต่อสถานการณ์ฉุกเฉิน

4) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีในการป้องกัน แก้ปัญหาอาชญากรรมและอุบัติเหตุต่าง ๆ

5) พัฒนาทุนมนุษย์ให้สามารถปรับตัว ยืดหยุ่น เรียนรู้และปรับตัวเข้ากับสิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็ว (Resilience)

แนวทางการพัฒนาที่ 4.7 การบริหารจัดการภาครัฐที่มีประสิทธิภาพ

1) ผลักดันโครงการเขตเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ฝั่งอันดามัน เพื่อสนับสนุนด้านการท่องเที่ยวเกษตรกรรม ดิจิทัล และอุตสาหกรรมในอนาคต

2) พัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน ประชาสังคม โดยจัดกิจกรรมที่สร้างความร่วมมือ บูรณาการทุกภาคส่วน

3) กำหนดให้จังหวัดในฝั่งอันดามันเป็นเขตปกครองตนเอง เพื่อให้เกิดความคล่องตัวในการบริหารมิติต่าง ๆ

4) ส่งเสริมช่องทางตรวจสอบ และเพิ่มความโปร่งใสในการใช้งบประมาณของภาครัฐ

5) สร้างศูนย์การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อใช้ติดตามและคาดการณ์ในการบริหารจังหวัดในอนาคต

6) ติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานตามแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการแต่ละระดับ

2.17 (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค¹⁵

คณะกรรมการนโยบายการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ (กพศ.) ในคราวประชุมครั้งที่ 1/2565 เมื่อวันที่ 5 พฤษภาคม 2565 และคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 20 กันยายน 2565 ได้มีมติที่เกี่ยวข้องกับ การพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ ซึ่งได้กำหนดพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาคมีขอบเขตเป็นระดับจังหวัด (รวม 16 จังหวัด) โดยจังหวัดระนอง เป็นหนึ่งจังหวัดในระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (Southern Economic Corridor: SEC) (พื้นที่จังหวัดชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) เพื่อพัฒนาเป็นศูนย์กลางของภาคใต้เชื่อมโยงการค้าและโลจิสติกส์กับพื้นที่เศรษฐกิจหลักของประเทศและภูมิภาคฝั่งทะเลอันดามันเป็นฐานการพัฒนาอุตสาหกรรม

¹⁵(ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค (มกราคม, 2566) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ชีวภาพและการแปรรูปเกษตรมูลค่าสูง และยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่ระดับนานาชาติและมีมิติเกี่ยวกับการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษตามองค์ประกอบของการพัฒนา 5 ด้าน ได้แก่ การให้สิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกการลงทุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ การพัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการและการวิจัยและพัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยี เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องใช้เป็นกรอบในการพัฒนาแต่ละพื้นที่และสามารถบูรณาการการดำเนินงานภายใต้ขอบเขตพื้นที่ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ความก้าวหน้าการดำเนินการ จากการประชุม ครม. เมื่อวันที่ 31 มกราคม 2566 มีมติเห็นชอบผลการประชุม กพศ. ครั้งที่ 2/2565 เมื่อวันที่ 25 ตุลาคม 2565 ตามที่ กพศ. เสนอ โดยมีมติเห็นชอบคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายของแต่ละระเบียงฯ และสิทธิประโยชน์ ซึ่งระเบียงฯ ภาคใต้ส่งเสริมคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร เช่น กิจกรรมผลิตอาหารอินทรีย์ สารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติที่ใช้เทคโนโลยีการสกัดขั้นสูง รวมถึงนิคมอุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร (2) อุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น ผลิตภัณฑ์เคมีชีวภาพ (ผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีคัล) จากวัตถุดิบปาล์มน้ำมัน สารสกัดจากยางพารา และ (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) เช่น ศูนย์แสดงศิลปะวัฒนธรรม พิพิธภัณฑ์ และศูนย์การแพทย์แผนไทย

ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ (SEC) เน้นการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและโลจิสติกส์เพื่อสนับสนุนการเป็น ประตูการค้าฝั่งตะวันตกเชื่อมโยง BIMSTEC และเชื่อมโยงอันดามัน-อ่าวไทย ภาคใต้ และ EEC โดยเชื่อมโยงโครงข่ายคมนาคมขนส่งทางบก (ระบบถนน/ระบบราง) ทางน้ำ(ท่าเรือ) และทางอากาศ (สนามบิน) ให้ได้มาตรฐานและเชื่อมกันอย่างเป็นระบบ โครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการวิจัย พัฒนาและการถ่ายทอดเทคโนโลยีในภาคการเกษตร โดยเฉพาะอุตสาหกรรมเกษตรและแปรรูปอาหารและอุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น เคมีภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (ผลิตภัณฑ์โอเลโอเคมีคัล) ผลิตภัณฑ์จากสารสกัดจากวัตถุดิบทางธรรมชาติรวมทั้งโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนการท่องเที่ยว ธรรมชาติ ประวัติศาสตร์ และการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) เพื่อยกระดับคุณภาพและมาตรฐานการท่องเที่ยวสู่นานาชาติ ตัวอย่างการดำเนินโครงการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้มีการพัฒนาโครงการสำคัญและดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่สนับสนุนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ เช่น โครงการก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 4 เป็น 4 ช่องทางจราจร สายชุมพร - ระนอง ก่อสร้างแล้วเสร็จ และโครงการก่อสร้างขยายทางหลวงหมายเลข 4006 สายราชกรูด (จ.ระนอง) - หลังสวน (จ.ชุมพร) เป็น 4 ช่องทางจราจร อยู่ระหว่างก่อสร้างคาดว่าจะแล้วเสร็จตลอดเส้นทางในปี 2567 โครงการพัฒนาถนนเลียบริบ ชายฝั่งทะเล (Royal Coast) เส้นทางสมุทรสงคราม-เพชรบุรี-ประจวบฯ-ชุมพร-ระนอง(659 กิโลเมตร)อยู่ระหว่างการก่อสร้าง โดยจะแล้วเสร็จตลอดเส้นทางในปี 2566 โครงการก่อสร้างรถไฟทางคู่ช่วงนครปฐม-ชุมพร จะแล้วเสร็จในปี 2566 และโครงการรถไฟสายใหม่ช่วงชุมพร-ระนองอยู่ระหว่างศึกษาออกแบบรายละเอียด และจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) คาดว่าจะศึกษาแล้วเสร็จปี 2566 การพัฒนาและเชื่อมโยงห่วงโซ่การผลิตและบริการ โดยส่งเสริมและพัฒนาเครือข่าย กิจกรรมทางเศรษฐกิจเชื่อมโยงในพื้นที่กับพื้นที่โดยรอบและกับพื้นที่เศรษฐกิจแห่งอื่น ในประเทศและประเทศในภูมิภาค ทั้งในส่วนของกิจกรรมหลักและกิจกรรมสนับสนุน เพื่อกระจายประโยชน์ทางเศรษฐกิจในลักษณะของห่วงโซ่มูลค่าหรือห่วงโซ่อุปทาน ที่มีการเชื่อมโยงการผลิต/บริการไปข้างหน้า (Forward Linkage) และการเชื่อมโยง ไปข้างหลัง (Backward Linkage) ในรูปแบบต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ รวมทั้งสร้างโอกาสให้ผู้ประกอบการและชุมชนมีส่วนร่วมในห่วงโซ่อุปทานและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาโดยมีคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมายสำหรับแต่ละระเบียง โดยระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคใต้ ส่งเสริมคลัสเตอร์อุตสาหกรรมเป้าหมาย ได้แก่ (1) อุตสาหกรรมเกษตรและอาหาร (2) อุตสาหกรรมชีวภาพ และ (3) อุตสาหกรรมท่องเที่ยว และท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Wellness Tourism) การพัฒนาแรงงานและสนับสนุนผู้ประกอบการ (กระทรวงแรงงาน และกระทรวงพาณิชย์) โดยมีมาตรการส่งเสริมการพัฒนาแรงงานเพื่อ

รองรับกิจการเป้าหมายในพื้นที่การพัฒนา โดย SEC เน้นการพัฒนาแรงงานภาคการเกษตรและแปรรูป ประมง การค้าและท่องเที่ยวและควรกำหนดมาตรการบริหารจัดการแรงงานต่างด้าวภายใต้สถานการณ์ ปัจจุบันอย่างเหมาะสม ซึ่งรวมถึงด้านสาธารณสุขและด้านการตรวจคนเข้าเมืองเพื่อจัดระเบียบและเสริมสร้างความมั่นคงชายแดน เนื่องจากพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในบางพื้นที่ครอบคลุมพื้นที่ชายแดนหลักของประเทศ

2.18 (ร่าง) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)¹⁶

ด้วยศักยภาพของจังหวัดระนองมีที่ตั้งติดกับประเทศเพื่อนบ้านคือสาธารณรัฐแห่งสหภาพพม่า จังหวัดระนองมีความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว โดยเฉพาะแหล่งน้ำแร่ร้อนที่มีคุณภาพ การท่องเที่ยวทางทะเลที่สวยงามและสมบูรณ์ สังคมที่น่ายุ่และสงบ จังหวัดระนองจึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาและประเด็นการพัฒนาจังหวัดระนองที่สำคัญของจังหวัดในระยะที่ผ่านมา (พ.ศ. 2561 – 2565) **เป้าหมายการพัฒนา “เมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับชั้นนำในภูมิภาคเอเชีย” ประเด็นการพัฒนา**

- 1) ส่งเสริมและพัฒนากิจการท่องเที่ยวและบริการสุขภาพเชื่อมโยงในอาเซียน 2) ส่งเสริมภาคการเกษตรแบบครบวงจร 3) เสริมสร้าง ความมั่นคง ปลอดภัย และยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน 4) การจัดการอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากร ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน 5) ส่งเสริม และพัฒนาการค้า การลงทุน และการค้าชายแดน

และ (ร่าง) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585) “ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพระดับโลก” โดยตัวชี้วัดการพัฒนาจังหวัดระยะ 20 ปี และถ่ายทอดในแต่ละช่วงระยะเวลา 5 ปี ดังนี้ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (พ.ศ. 2566–2570) พัฒนาและยกระดับด้านบริการและผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพ (พ.ศ.2571–2575) ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวและผลิตภัณฑ์เชิงสุขภาพให้เป็นที่รู้จักในระดับเอเชีย(พ.ศ. 2576–2580) และส่งเสริมให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงสุขภาพชั้นนำระดับโลก (พ.ศ.2581–2585)

2.19 แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)¹⁷

1) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

“ระนองเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ การเกษตรมูลค่าสูง เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิต”

2) เป้าประสงค์

- 2.1) เพื่อพัฒนาและสร้างรายได้จากการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพภายใต้การมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างยั่งยืน
- 2.2) เพื่อพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง สร้างความได้เปรียบทางการแข่งขัน
- 2.3) เพื่อยกระดับคุณภาพของประชาชนและพัฒนาจังหวัดระนองให้เป็นเมืองปลอดภัย น่ายุ่ภายใต้สภาพแวดล้อมของชุมชนคนเมืองระนอง เสริมสร้างความเข้มแข็งมั่นคงชุมชนสู่การพึ่งตนเองที่ยั่งยืนด้วยหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- 2.4) เพื่อเสริมสร้าง อนุรักษ์ ฟื้นฟู จัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดระนอง
- 2.5) เพื่อสร้างการเติบโตทางด้านเศรษฐกิจ โดยเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน

3) ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด

- 3.1) อัตราการเพิ่มขึ้นของรายได้จากการท่องเที่ยว
- 3.2) ร้อยละที่ลดลงของต้นทุนการผลิตขององค์กรเกษตรกร/กลุ่มเกษตรกร

¹⁶(ร่าง) เป้าหมายการพัฒนาจังหวัดระนอง 20 ปี (พ.ศ. 2566 – 2585)

¹⁷แผนพัฒนาจังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) (2564, กันยายน)

- 3.3) อัตราการเกิดคดีอาชญากรรมสำคัญต่อประชากรแสนคน
- 3.4) ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้จังหวัดระนองที่ได้รับการอนุรักษ์ฟื้นฟู
- 3.5) มูลค่าการค้าชายแดนไทย-เมียนมาไม่น้อยกว่า 16,000 ล้านบาท/ปี

4) ประเด็นการพัฒนาของจังหวัดและแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 5 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและชุมชนอย่างยั่งยืน

แนวทางการพัฒนา

- 1.1) แหล่งท่องเที่ยวและระบบบริการพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก
- 1.2) วิจัยและพัฒนาเพื่อยกระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและแพทย์
- 1.3) พัฒนากิจกรรมและบริการท่องเที่ยวให้มีความหลากหลายและสร้างสรรค์
- 1.4) ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

ทางเลือก

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาการเกษตรมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

- 2.1) พัฒนาคุณภาพวิถีเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง
- 2.2) วิจัยและพัฒนาด้านการเกษตรสมัยใหม่และเกษตรยั่งยืนด้านศาสตร์

พระราชอาและหลักการเศรษฐกิจ BCG

2.3) พัฒนาและยกระดับการทำเกษตรและอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

- 2.4) ยกระดับและพัฒนา แนวทางการตลาดสินค้าเกษตรทันสมัยและหลากหลาย

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 ยกระดับคุณภาพ ชีวิตของประชาชน

แนวทางการพัฒนา

3.1) พัฒนาคุณภาพชีวิตวัยทำงานและวัยสูงอายุ ลดอัตราการตายของผู้ป่วยโรคหลอดเลือดสมอง และโรคกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันชนิด STEMI

- 3.2) ส่งเสริมการดำเนินงาน“ชุมชนวิถีใหม่ ห่างไกล NCDs”ในชุมชน
- 3.3) ขับเคลื่อนการดำเนินงานป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น
- 3.4) เสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคีเครือข่ายและระบบบริการอนามัยการเจริญ

พันธุ์

- 3.5) พัฒนาคุณภาพชีวิตตลอดทุกช่วงวัย
- 3.6) สังคมมีความเข้มแข็งสามัคคีปรองดอง ประชาชนอยู่ดีกินดีและมีความสุข
- 3.7) การสร้างความมั่นคงปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
- 3.8) การกำหนดเขตพื้นที่แนวกันชน พร้อมทั้งการจัดทำผังเมือง
- 3.9) พัฒนากลไกเฝ้าระวังแจ้งเตือน ป้องกัน และแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่อาจ

เกิดขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 อนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

อย่างสมดุล

แนวทางการพัฒนา

4.1) อนุรักษ์ คุ้มครอง ฟื้นฟู ส่งเสริมและพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและหลากหลายทางชีวภาพอย่างยั่งยืน

- 4.2) บริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ทั้งน้ำผิวดินและน้ำใต้ดิน
- 4.3) ป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อม

4.4) การปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 การเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน
แนวทางการพัฒนา

- 5.1) พัฒนาส่งเสริมเป็นผู้ประกอบการยุคใหม่
- 5.2) พัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องจากประมง
- 5.3) การแลกเปลี่ยนข้อมูลสินค้าเพื่อใช้เป็นฐานในการพัฒนา
- 5.4) เพิ่มช่องทางการค้าการลงทุนส่งเสริมและพัฒนาผู้ประกอบการ

2.20 แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง¹⁸

1) เป้าหมายการพัฒนา

“เป็นองค์กรหลักในการรวมพลังเพื่อพัฒนาท้องถิ่นจังหวัดระนอง ให้เจริญ มั่นคง ยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง”

2) ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย 7 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 : การพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

เป้าประสงค์

- 1) การบริหารงานให้มีประสิทธิภาพและมีการบูรณาการทุกภาคส่วน
- 2) เป็นหน่วยงานหลักในการประสานงาน การแก้ไขปัญหาและวางแผนพัฒนาท้องถิ่น
- 3) การพัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน
- 2) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
- 3) พัฒนาศักยภาพของหน่วยงาน

ประเด็นการพัฒนาที่ 2: การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

เป้าประสงค์

- พัฒนาเส้นทางคมนาคม
- การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- การแก้ไขปัญหาการระบายน้ำ

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาเส้นทางคมนาคมให้มีมาตรฐาน
- 2) การแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- 3) การแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังและการระบายน้ำ
- 4) การจัดวางผังเมืองและใช้ประโยชน์ในที่ดิน

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 : การพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต

เป้าประสงค์

- 1) พัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทุกระดับ
- 2) การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชนและป้องกันโรคติดต่อ
- 3) การพัฒนาอาชีพและสร้างรายได้ของประชาชน

¹⁸แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570 องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง

- 4) จัดและส่งเสริมการศึกษาและให้ความรู้แก่ประชาชนทุกระดับ
- 5) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว

แนวทางการพัฒนา

- 1) การเสริมสร้างสุขภาพของประชาชน
- 2) การป้องกันและควบคุมโรคติดต่อ
- 3) การพัฒนาการกีฬา จำนวนกีฬาที่จัดการส่งเสริมหรือแข่งขัน
- 4) การจัดเตรียมความพร้อมของสังคมและสวัสดิการแก่เด็กสตรี คนชรา ผู้ด้อยโอกาส
- 5) การพัฒนาอาชีพของประชาชน
- 6) การพัฒนาคุณภาพทางการศึกษา
- 7) การพัฒนาคุณธรรม จริยธรรมเด็ก เยาวชนและประชาชน
- 8) การสร้างเข้มแข็งให้กับสถาบันครอบครัวและชุมชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 : การจัดระเบียบชุมชนและการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์

- 1) การเสริมสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- 2) การพัฒนาประชาธิปไตย
- 3) การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม

แนวทางการพัฒนา

- 1) ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาคและสิทธิเสรีภาพของประชาชน
- 2) การจัดระบบการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
- 3) การแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- 4) การรักษาความสงบเรียบร้อยและศีลธรรมอันดีของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาที่ 5 : การส่งเสริมการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

- 1) การพัฒนาสถานที่ท่องเที่ยวให้มีศักยภาพ
- 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- 1) พัฒนาสถานที่ท่องเที่ยว
- 2) การพัฒนาระบบบริหารจัดการการท่องเที่ยว
- 3) การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว

ประเด็นการพัฒนาที่ 6 : การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

- 1) ทรัพยากรธรรมชาติมีความอุดมสมบูรณ์
- 2) ประชาชนมีจิตสำนึก และหวงแหนในทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) การจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม

แนวทางการพัฒนา

- 1) การสร้างจิตสำนึกของประชาชน
- 2) การพัฒนา ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติ
- 3) การป้องกันและควบคุมมลพิษ

ประเด็นการพัฒนาที่ 7 : การอนุรักษ์ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น เป้าประสงค์

- 1) การอนุรักษ์ สืบทอด วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) การจัดกิจกรรมทำนุบำรุงศาสนา

แนวทางการพัฒนา

- 1) การอนุรักษ์สืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี อันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 2) การส่งเสริมและทำนุบำรุงศาสนา

2.21 กรอบการพัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2561-2579)

กรอบแนวทางการจัดการด้านอาหารฉบับนี้ มุ่งสู่วิสัยทัศน์ที่ว่า “ประเทศไทยมีความมั่นคงด้านอาหารและโภชนาการ เป็นแหล่งอาหารที่มีคุณภาพสูง ปลอดภัย และมีคุณค่าทางโภชนาการเพื่อชาวไทยและชาวโลกอย่างยั่งยืน” ประกอบด้วย 4 ประเด็นการพัฒนา ดังนี้

1) ด้านความมั่นคงอาหาร

- 1.1) เร่งรัดปฏิรูปการถือครองที่ดินและการคุ้มครองพื้นที่การเกษตร
- 1.2) จัดการทรัพยากรน้ำ และดินเพื่อการเกษตร และป่าชุมชน
- 1.3) สร้างความสมดุลระหว่างพืชอาหารกับพืชพลังงาน
- 1.4) พัฒนาประสิทธิภาพการผลิตอาหาร
- 1.5) สร้างแรงจูงใจในการทำการเกษตร และเพิ่มจำนวนเกษตรกรรุ่นใหม่
- 1.6) ส่งเสริมการเข้าถึงอาหารในระดับชุมชนและครัวเรือน
- 1.7) ปรับปรุงและพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านสินค้าเกษตรและอาหาร
- 1.8) สร้างความร่วมมือระหว่างภาครัฐ เอกชน และภาคประชาชนในการรักษาความมั่นคง

ด้านอาหาร

- 1.9) วิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมตลอดห่วงโซ่อาหาร
- 1.10) จัดระบบเพื่อรองรับความมั่นคงด้านอาหารในภาวะวิกฤติ

2) ด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

- 2.1) สร้างมาตรฐานด้านความปลอดภัยอาหารให้เป็นมาตรฐานเดียวและส่งเสริมการบังคับใช้
- 2.2) พัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรขั้นต้น (Primary product) ให้มีคุณภาพและความปลอดภัยตามมาตรฐานและคุณค่าทางโภชนาการเพิ่มขึ้น
- 2.3) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตในระดับชุมชน (Community based) เพื่อป้องกันการสูญเสียและเพิ่มมูลค่าเบื้องต้นให้กับผลผลิต
- 2.4) เสริมสร้างความเข้มแข็งภาคการผลิตในระดับอุตสาหกรรม (Industrial based) ทุกระดับ
- 2.5) ส่งเสริมการค้าและการตลาดผลิตภัณฑ์มาตรฐานทั้งที่มาจากการผลิตในระดับชุมชน

และอุตสาหกรรม

- 2.6) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัยของอาหารของประเทศ

3) ด้านอาหารศึกษา

- 3.1) ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือ และบูรณาการของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนในเรื่องอาหารศึกษา
- 3.2) สนับสนุนให้มีการวิจัยที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ด้านอาหารได้
- 3.3) ให้มีการจัดการองค์ความรู้ในเรื่องอาหารศึกษา และเผยแพร่ความรู้ทุกระดับอย่างต่อเนื่อง
- 3.4) ส่งเสริมให้เกษตรกร และชุมชนมีความรู้ด้านอาหารศึกษาอย่างเหมาะสม
- 3.5) ส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน

4) ด้านการบริหารจัดการ

- 4.1) ปรับปรุงและเสริมความเข้มแข็งโครงสร้างองค์กรในห่วงโซ่อาหาร
- 4.2) พัฒนาและปรับปรุงกฎหมายในห่วงโซ่อาหาร
- 4.3) การพัฒนาฐานข้อมูลและการจัดการ

2.22 แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง (ตามมติคณะกรรมการนโยบายการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ หรือ กนร.)

คณะอนุกรรมการ กนร. ได้มีมติเปิดให้ผู้ใช้แรงงานด้านการประมงเข้ามาลงทะเบียนผู้ใช้แรงงานพร้อมกับการจัดให้มีการขึ้นทะเบียนเรือ โดยมูลค่าการส่งออกด้านประมงมีมากถึงปีละกว่า 270,000 ล้านบาท ทั้งนี้ได้มีการเชิญภาคเอกชนที่มีส่วนเกี่ยวข้องเข้าร่วมหารือเพื่อกำหนดแผนแม่บทและแนวทางปฏิบัติด้านแรงงานที่ดี (GLP) ซึ่งเป็นระบบมาตรฐานที่ได้รับการยอมรับจากองค์กรแรงงานระหว่างประเทศ และให้องค์การแรงงานระหว่างประเทศ (ILO) เป็นผู้ตรวจสอบและติดตาม

อย่างไรก็ตาม แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง ประกอบด้วย

1) การขยายผลการปฏิบัติตามแนวปฏิบัติการใช้แรงงานที่ดี หรือ GLP แบบเต็มรูปแบบให้ครอบคลุมทั้งสายการผลิต ตั้งแต่สถานแปรรูปเบื้องต้น โรงงานแปรรูป ฟาร์มเพาะเลี้ยงกุ้งทะเลและเรือประมง โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรือประมงนอกน่านน้ำ เรือประมงพาณิชย์ในน่านน้ำและเรือขนถ่ายสัตว์น้ำที่ควรมีการสอดส่องดูแลอย่างเข้มงวด เนื่องจากเป็นกลุ่มที่เสี่ยงต่อการกระทำผิดด้านแรงงาน

2) การจัดทำ GLP Platform ร่วมกันกับกระทรวงแรงงานภายใต้ความร่วมมือกับองค์การแรงงานต่างประเทศหรือ ILO เพื่อให้เป็นศูนย์กลางของการขยายผล GLP ในภาคประมงอย่างยั่งยืน

3) จัดระเบียบเรือประมงไทยเพื่อป้องกันการประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) และการค้ามนุษย์ในภาคการประมง ซึ่งที่ผ่านมาได้มีการออกหน่วยเคลื่อนที่ หรือ Mobile Unit ร่วมกับกรมเจ้าท่าในการจดทะเบียนเรือ เพื่อเร่งรัดให้ผู้ประกอบการเรือประมงมาขอจดทะเบียนบัตรทำการประมงให้ถูกต้องกับกรมประมง

4) สนับสนุนการบูรณาการตรวจร่วมเรือประมงและแรงงานประมง

5) การตรวจตราเรือประมงพาณิชย์ในน่านน้ำที่เข้า – ออกจากท่า

6) การสนับสนุนจากกองทัพเรือ ช่วยตรวจตราเรือประมงร่วมกับประเทศเพื่อนบ้านในลักษณะ Joint Patrol เพื่อสอดส่องดูแล เพื่อป้องกันและปราบปรามการทำประมงที่ผิดกฎหมาย (IUU) และปัญหาการค้ามนุษย์บนเรือประมงนอกน่านน้ำ

7) จัดการฝึกอบรมให้ความรู้ความเข้าใจแก่เจ้าหน้าที่รัฐและผู้ประกอบการเรือประมงในเรื่องที่เกี่ยวกับการป้องกันและปราบปรามการค้ามนุษย์ควบคู่ไปด้วย

8) การส่งเสริมภาพลักษณ์และสร้างความเชื่อมั่นต่อสินค้าประมงของไทยในต่างประเทศผ่านการประชุมหรือแสดงสินค้าและอาหารทะเลต่าง ๆ รวมถึงกรมประมงได้มีการจัดทำเว็บไซต์ Good Fisheries Labour Practices (GLP)

2.23 ไทยแลนด์ 4.0

การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศที่แบ่งออกเป็น 4 ยุค คือ Thailand 1.0 ยุคแรกจะเน้นภาคเกษตร Thailand 2.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมเบา และ Thailand 3.0 เน้นภาคอุตสาหกรรมหนักและการส่งออกทั้ง 3 โมเดลที่ผ่านมา ทำให้ประเทศไทยจัดอยู่ในกลุ่มประเทศ “รายได้ปานกลางชั้นสูง” แต่ก็หยุดยู่แค่นั้น “หยุดนานจนเกินไป” ทำให้มีแนวคิด Thailand 4.0 คือเศรษฐกิจที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมอันหมายความว่าเราจะเปลี่ยนจากการผลักดันสินค้าโภคภัณฑ์ไปสู่สินค้าเชิงนวัตกรรมทุกอย่างจะต้องมีเรื่องราวมีคุณค่าและมูลค่าต้องผูกโยงกับเทคโนโลยี ความคิดสร้างสรรค์ และเปลี่ยนจากการเน้นภาคการผลิตสินค้าไปสู่การเน้นภาคบริการมากขึ้น โดยเฉพาะภาคเกษตร “เราจะเปลี่ยนจากเกษตรแบบดั้งเดิมสู่เกษตรสมัยใหม่ เน้นบริหารจัดการและเทคโนโลยีเตรียมปั้นเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการ ทั้งยังเป็นเกษตรกรที่มีฐานะร่ำรวย”

โดยรัฐบาลจะใช้นโยบาย“**ประชารัฐ**”คือการร่วมมือกันระหว่างภาครัฐ เอกชน และประชาชน “เป้าหมายที่ได้จากโมเดลนี้คือเปลี่ยนประเทศไทยที่จัดอยู่ในกลุ่มประเทศ“รายได้ปานกลางชั้นสูง”ให้กลายเป็นกลุ่ม “ประเทศที่มีรายได้สูง” ด้วยนวัตกรรมที่ช่วยยกระดับคุณภาพของเศรษฐกิจ จากกลไกต่างๆ เน้นการนำเทคโนโลยี เข้ามาปรับใช้ ผสมกับภูมิปัญญาต่างๆ”รัฐบาลหวังจะใช้ภาคเกษตรเป็นตัวขับเคลื่อนเศรษฐกิจ เพราะ“**เกษตร คือ ประเทศไทย**” เป็นจุดเริ่มต้นของเศรษฐกิจต่างๆมากมาย เช่น อาหาร พลังงาน ฯลฯ “ประเทศไทยจะต้องขับเคลื่อน ด้วยภาคเกษตร” ประเทศไทย 4.0 จึงเป็นการเปลี่ยนผ่านทั้งระบบใน 4 องค์ประกอบสำคัญ คือ

1) เปลี่ยนจากอุตสาหกรรมดั้งเดิม (Traditional Farming) ในปัจจุบัน ไปสู่การเกษตรสมัยใหม่ ที่เน้นการบริหารจัดการและเทคโนโลยี (Smart Farming) โดยเกษตรกรต้องร่ำรวยขึ้น และเป็นเกษตรกรแบบ เป็นผู้ประกอบการ (Entrepreneur)

2) เปลี่ยนจาก Traditional SMEs หรือ SMEs ที่มีอยู่ที่รัฐต้องให้ความช่วยเหลืออยู่ตลอดเวลา ไปสู่การเป็น Smart Enterprises และ Startups ที่มีศักยภาพสูง

3) เปลี่ยนจาก Traditional Servicers ซึ่งมีกรรมมูลค่าน้อยกว่าค่า ไปสู่ High Value Servicers

4) เปลี่ยนจากแรงงานทักษะต่ำไปสู่แรงงานที่มีความรู้ ความเชี่ยวชาญ และทักษะสูง

2.24 แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)¹⁹

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบ โลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570) ซึ่งเป็นแผนระดับที่ 3 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางการพัฒนาระบบโลจิสติกส์สาขาเกษตร เชื่อมโยงกับกรอบแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศไทย (พ.ศ. 2566 -2570) ที่ครอบคลุมโลจิสติกส์ทุกสาขาทั้งอุตสาหกรรมการค้าและการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานและการคมนาคมและการท่องเที่ยวและบริการ โดยแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ.2566-2570) มีความ สอดคล้องกับแผนระดับที่ 1 ยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. 2561–2580 แผนระดับที่ 2 แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (พ.ศ. 2566-2570) ซึ่งการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ ภาคการเกษตรเป็นสาขาหนึ่งที่สนับสนุนการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ของประเทศ เนื่องจากต้นทุนโลจิสติกส์เกษตร เกิดขึ้นในทุกกิจกรรมการเกษตรและเกี่ยวเนื่องกับอุตสาหกรรมเกษตรตลอดโซ่อุปทานตั้งแต่การผลิตต้นทางผ่าน กระบวนการแปรรูปกลางทางและส่งขายไปยังผู้บริโภคปลายทางซึ่งต้นทุนดังกล่าวมีส่วนสำคัญต่อการบริหารจัดการ ของเกษตรกร สถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ผู้ประกอบการโลจิสติกส์หรือผู้ให้บริการด้าน การเกษตรและด้วยข้อจำกัดของสินค้าเกษตร **แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 - 2570)** ได้มีการกำหนดนิยามของ “โลจิสติกส์เกษตร” ตามขอบเขตภารกิจของกระทรวงเกษตรและ สหกรณ์ ให้ครอบคลุมกระบวนการวางแผนการบริหารจัดการและควบคุมการเคลื่อนย้าย รวบรวม กระจาย และ จัดเก็บสินค้าเกษตรตั้งแต่กระบวนการหลังการเก็บเกี่ยวจนถึงปลายทางผู้บริโภค เพื่อให้ได้รับสินค้าที่มีคุณภาพ จัดส่งครบจำนวนตรงตามเวลาที่กำหนดมีต้นทุนโลจิสติกส์ที่เหมาะสม และตอบสนองความพึงพอใจของลูกค้า โดยมี **วิสัยทัศน์** คือ “ประเทศไทยเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์เกษตรของภูมิภาคอาเซียน” เป้าหมาย คือ **ลดต้นทุนและเพิ่มประสิทธิภาพโลจิสติกส์ภาคการเกษตร**

ตัวชี้วัด

- 1) ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- 2) มูลค่าการค้าเงินธุรกิจรวบรวมของสหกรณ์เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ 3 ต่อปี
- 3) การอำนวยความสะดวกและให้บริการด้านโลจิสติกส์เกษตรเป็นไปตามระยะเวลาที่กำหนดร้อยละ 100

¹⁹แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570)(มีนาคม,2565)

ประเด็นการพัฒนา

- 1) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกร และผู้ประกอบการในการบริหารจัดการโลจิสติกส์เกษตร
- 2) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์เกษตร
- 3) ส่งเสริมการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการขับเคลื่อนโลจิสติกส์ภาคการเกษตร

2.25 แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570²⁰

ความจำเป็นของแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เนื่องจากเกษตรอินทรีย์เป็นแนวทางการบริหารจัดการผลผลิตทางการเกษตรแบบองค์รวม ให้ความสำคัญกับเกษตรกร ผู้ผลิต และชุมชนท้องถิ่น มุ่งหวังที่จะสร้างความมั่นคงในการทำการเกษตร เน้นคุณภาพและความปลอดภัยอาหารของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งผู้ผลิต ผู้บริโภค รวมทั้งเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับกระแสโลกในปัจจุบัน คณะรัฐมนตรีจึงได้มีมติมอบหมายให้กระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการภายใต้คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบายและแผนปฏิบัติการที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) เพื่อผลักดันและขับเคลื่อนการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของประเทศ ดำเนินการบูรณาการแนวทาง มาตรการ แผนงานและงบประมาณกับส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ซึ่งแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2560-2565 กำลังจะสิ้นสุดในปี 2565 คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ จึงได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 - 2570 เพื่อใช้เป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยสำหรับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง นำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำแผนงาน/โครงการ เพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์ของประเทศไทยเป็นไปอย่างต่อเนื่องและมีประสิทธิภาพ โดยมีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยเป็นผู้นำเกษตรอินทรีย์ของภูมิภาคอาเซียน บนพื้นฐานการพัฒนาที่ยั่งยืนภายในปี 2570”

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อส่งเสริมระบบการผลิตเกษตรอินทรีย์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม สอดคล้องกับวิถีธรรมชาติรักษาความสมดุลให้กับระบบนิเวศ มีความปลอดภัยนำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีของผู้ผลิตและผู้บริโภค
- 2) เพื่อยกระดับการผลิตเกษตรอินทรีย์ให้ได้มาตรฐานในระดับชุมชน ระดับประเทศ และระดับสากลให้เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ รวมทั้งเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร

เป้าหมาย

สินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยมีคุณภาพและมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับทั้งในระดับชุมชน ระดับประเทศและระดับสากล สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและยกระดับรายได้ให้เกษตรกร นำไปสู่ความเป็นอยู่และสุขภาพที่ดีอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย คือ อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรองเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปี

ประเด็นการพัฒนา 4 ประเด็นการพัฒนา ประกอบด้วย

- 1) พัฒนาศักยภาพการผลิตและการบริหารจัดการตลอดโซ่อุปทานเกษตรอินทรีย์ มีแนวทางการพัฒนา 8 แนวทางการพัฒนา คือ
 - 1.1) ถ่ายทอดความรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ตลอดโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ที่เกี่ยวข้อง
 - 1.2) เสริมสร้างและพัฒนาศักยภาพด้านเกษตรอินทรีย์ให้กับบุคลากร ผู้นำเกษตรกรในระดับชุมชนและท้องถิ่น

²⁰ แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570 (ตุลาคม, 2565) คณะกรรมการพัฒนาเกษตรอินทรีย์แห่งชาติ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์

- 1.3) ส่งเสริมและสนับสนุนการจัดทำหลักสูตรความรู้พื้นฐานด้านเกษตรอินทรีย์
- 1.4) พัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่สู่เกษตรอินทรีย์ (Young Organic Smart Farmer)
- 1.5) สร้างความเข้มแข็งให้กลุ่มเกษตรกรผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์
- 1.6) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตเกษตรอินทรีย์แบบครบวงจร
- 1.7) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์
- 1.8) สนับสนุนการบริหารจัดการระบบโลจิสติกส์ของสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์

2) ยกระดับมาตรฐานและระบบการตรวจสอบรับรองเกษตรอินทรีย์ โดยการผลักดันมาตรฐานเกษตรอินทรีย์และระบบการตรวจรับรองเกษตรอินทรีย์ ใน 3 ระดับ ได้แก่ ระดับชุมชน คือ ระบบการรับรองแบบมีส่วนร่วม (Participatory Guarantee System: PGS) ระดับประเทศ คือ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทย ระดับภูมิภาคและระดับสากล ได้แก่ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ของอาเซียนมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ IFOAM มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ประเทศอื่นๆ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์แก่ผู้บริโภคทั้งในและต่างประเทศ ซึ่งมีแนวทางการพัฒนา 3 แนวทางการพัฒนา คือ

- 2.1) ยกระดับมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไทยให้เทียบเท่ามาตรฐานเกษตรอินทรีย์ระดับภูมิภาค หรือระดับสากล
- 2.2) ยกระดับการตรวจสอบรับรองตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์
- 2.3) พัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Traceability System)

3) พัฒนาการตลาดและสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์ มีแนวทางการพัฒนา 5 แนวทางการพัฒนา คือ

- 3.1) ส่งเสริมและเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรอินทรีย์
- 3.2) ส่งเสริมและสนับสนุนการส่งออกสินค้าเกษตรอินทรีย์และผลิตภัณฑ์ในประชาคมอาเซียนและประเทศคู่ค้าที่สำคัญ
- 3.3) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้าเกษตรอินทรีย์ (Branding) ให้กับผู้ผลิตและผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเชื่อมั่นและยอมรับของผู้บริโภค โดยการสร้างเรื่องราว (Storytelling) และผลักดันให้สินค้าเกษตรอินทรีย์จดทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indications: GI) เป็นสินค้าอินทรีย์พรีเมียม
- 3.4) ประชาสัมพันธ์แหล่งผลิตและจำหน่ายสินค้าเกษตรอินทรีย์ของไทยทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- 3.5) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับเกษตรอินทรีย์

4) ส่งเสริมการวิจัย พัฒนาเทคโนโลยี นวัตกรรม และฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์ มีแนวทางการพัฒนา 2 แนวทางการพัฒนา คือ

- 4.1) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรอินทรีย์แบบมีส่วนร่วมตลอดโซ่อุปทาน
- 4.2) พัฒนาและจัดการฐานข้อมูลเกษตรอินทรีย์

2.26 แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593²¹

แผนแม่บทฯ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้มีกรอบแนวทางระยะยาวของประเทศที่ครอบคลุมในการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ครอบคลุมประเด็นสำคัญทั้งด้านการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและการส่งเสริมรูปแบบการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำตามแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อใช้เป็นกรอบในเชิงนโยบาย (policy framework) ที่จะนำไปสู่การสร้างกลไกและเครื่องมือเพื่อให้หน่วยงานของรัฐและองค์กรที่เกี่ยวข้องสามารถใช้เป็นกรอบแนวทางการจัดทำแผนปฏิบัติการในรายละเอียดเพื่อให้หน่วยงานที่รับผิดชอบการบริหารจัดการงบประมาณใช้เป็นกรอบในการจัดสรรงบประมาณ

²¹แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593 (กรกฎาคม, 2558) สำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (climate change) ตามความหมายทางอุตุนิยมวิทยา หมายถึง การเปลี่ยนแปลงลักษณะอากาศเฉลี่ยในพื้นที่หนึ่ง ลักษณะอากาศเฉลี่ย หมายความว่ารวมถึงลักษณะทั้งหมดที่เกี่ยวข้องกับอากาศ เช่น อุณหภูมิฝน ลม เป็นต้น แต่ในความหมายตามกรอบอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (United Nations Framework Convention on Climate Change: UNFCCC) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอันเป็นผลทางตรงหรือทางอ้อมจากกิจกรรมต่างๆ ของมนุษย์ที่ทำให้องค์ประกอบของบรรยากาศเปลี่ยนแปลงไป ความหมายที่ใช้ในคณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change: IPCC) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ว่าจะเนื่องมาจากความผันแปรตามธรรมชาติหรือจากกิจกรรมของมนุษย์ (กรมอุตุนิยมวิทยา 2556, กัณฑ์บุญประกอบ 2554)

ความเชื่อมโยงกับปัจจัยการพัฒนา การปล่อยก๊าซเรือนกระจกจากกิจกรรมของมนุษย์นับเป็นสาเหตุหลักที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ภาวะเรือนกระจกและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเราสามารถจำแนกสาขาของกิจกรรมมนุษย์ที่มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก แบ่งเป็น 7 สาขา ได้แก่ (1) การผลิตและจัดหาพลังงาน (2) การคมนาคมขนส่ง (3) อุตสาหกรรม (4) เกษตรกรรม (5) การใช้พลังงาน ในอาคารที่พักอาศัยและอาคารพาณิชย์ (6) ป่าไม้และการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดิน และ (7) ชยะและน้ำเสีย (IPCC 2007) ซึ่งสาขาเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เป็นกิจกรรมการพัฒนาหรือเป็นผลมาจากกิจกรรมการพัฒนาทั้งสิ้น ดังนั้น การพิจารณาการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจึงมีความจำเป็นที่จะต้องคำนึงถึงทิศทางหรือรูปแบบของการพัฒนา ซึ่งมักจะได้รับอิทธิพลจากการลงทุน และนโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคต่างๆ ของประเทศ โดยเฉพาะโครงสร้างพื้นฐานทางด้านพลังงาน การคมนาคมขนส่งและอาคารรวมถึงการสนับสนุนการลงทุนในภาคการผลิตและบริการที่เป็นปัจจัยหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

การเปลี่ยนแปลงในประเทศไทยมีการศึกษาทั้งในเชิงสถิติและการคาดการณ์โดยแบบจำลองภูมิอากาศ ข้อมูลการตรวจวัดที่ผิวพื้นและในบรรยากาศจากสถานีอุตุนิยมวิทยาทั่วประเทศ บ่งชี้ว่าอุณหภูมิในประเทศไทยในรอบ 55 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2497 – 2552) เพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99 หรือค่า $p < 0.001$) โดยค่าเฉลี่ยรายปีของอุณหภูมิสูงสุด อุณหภูมิเฉลี่ยและอุณหภูมิต่ำสุดมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น 0.86 0.95 และ 1.45 องศาเซลเซียส ตามลำดับ และมีอัตราการเปลี่ยนแปลงต่อทศวรรษเท่ากับ 0.156 0.174 และ 0.263 องศาเซลเซียส ตามลำดับ ซึ่งอัตราการเพิ่มขึ้นของอุณหภูมิเฉลี่ยต่อทศวรรษของไทย (0.174 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ) มีอัตราการเพิ่มขึ้นสูงกว่าของโลก (0.126 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ) (อัสมน ลิมสกุล และแสงจันทร์ ลิมจิรกาล 2554) อุณหภูมิผิวน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยและทะเลอันดามันมีแนวโน้มสูงขึ้นประมาณ 0.1 องศาเซลเซียสต่อทศวรรษ ในรอบ 50 ปี (พ.ศ. 2510 – 2549) สำหรับระดับน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยมีแนวโน้มสูงขึ้น โดยข้อมูลจากสถานีวัดระดับน้ำ 4 สถานีในอ่าวไทยในรอบกว่า 60 ปี (พ.ศ. 2438 – 2547) พบว่า ระดับน้ำทะเลเฉลี่ยในอ่าวไทยมีแนวโน้มสูงขึ้นด้วยอัตรา 3.0 – 5.0 มิลลิเมตรต่อปี ขณะที่ข้อมูลจากจานดาวเทียมวัดระดับน้ำทะเลในรอบ 17 ปี (พ.ศ. 2536 – 2552) แสดงอัตราเพิ่มขึ้นของระดับน้ำทะเลเฉลี่ยที่สอดคล้องในทิศทางเดียวกัน แต่สำหรับในทะเลอันดามันยังไม่มีการศึกษาอย่างชัดเจน (ปีทมา สิงห์รักษ์และธชณัฐ ภัทรสถาพรกุล 2554) นอกจากนี้ค่าเฉลี่ยรายปีของความชื้นสัมพัทธ์และอุณหภูมิมิมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ในขณะที่อัตราการระเหยของน้ำกลับลดลง สำหรับปริมาณฝนสะสมรายปีของประเทศไทยในรอบ 55 ปีที่ผ่านมา มีแนวโน้มลดลงเพียงเล็กน้อยซึ่งไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 95 แต่พบว่าการเปลี่ยนแปลงของปริมาณฝนสะสมของประเทศไทยมีความเชื่อมโยงกับปรากฏการณ์เอน์โซ โดยจะมีปริมาณฝนสะสมรายปีต่ำกว่าปกติในปีที่เกิดเหตุการณ์เอลนีโญ และปริมาณฝนสะสมรายปีจะเพิ่มขึ้นในปีที่ตรงกับเหตุการณ์ลานีญา (สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย 2554)

แผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558-2593 มีการ กำหนดวิสัยทัศน์ 2593 “ประเทศไทยมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและมีการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำตาม แนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน”

พันธกิจ

- (1) พัฒนาฐานข้อมูล องค์ความรู้ และเทคโนโลยี เพื่อสนับสนุนการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงการพัฒนาแบบปล่อยคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน
- (2) สร้างภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาประเทศ โดยผลักดันให้เกิดการบูรณาการแนวทางและมาตรการในการปรับตัวเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในทุกภาคส่วนและทุกระดับ
- (3) ลดอัตราการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศ และสร้างกลไกให้เกิดการเติบโตแบบปล่อยคาร์บอนต่ำอย่างยั่งยืน
- (4) เสริมสร้างศักยภาพและความตระหนักรู้ของภาคีการพัฒนาในทุกระดับ เพื่อสร้างความพร้อมในการดำเนินมาตรการตามนโยบายและแผนด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการดำเนินงาน

- (1) การปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้แก่ การจัดการน้ำ อุทกภัย และภัยแล้ง การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร การท่องเที่ยว สาธารณสุข การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ และการตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์
- (2) การลดก๊าซเรือนกระจกและส่งเสริมการเติบโตที่ปล่อยคาร์บอนต่ำ ได้แก่ การผลิตไฟฟ้า การคมนาคมขนส่ง การใช้พลังงานภายในอาคาร ภาคอุตสาหกรรม ภาคของเสีย ภาคการเกษตร ภาคป่าไม้ และภาคการจัดการเมือง
- (3) การสร้างขีดความสามารถด้านการบริหารจัดการการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้แก่ การพัฒนาข้อมูลงานศึกษาวิจัยและเทคโนโลยี การพัฒนากลไกสนับสนุนการดำเนินงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสร้างการตระหนักรู้และเสริมสร้างศักยภาพด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และแนวทางความร่วมมือระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

สำหรับจังหวัดระนอง จากการประชุมคณะทำงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ 2/2566 ภายใต้โครงการการพัฒนาศักยภาพสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด²² เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566 ณ ห้องประชุมรัตนรังสรรค์ ชั้น 5 ศาลากลางจังหวัดระนอง โดยมีรองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง เป็นประธานการประชุมฯ นั้น ทีมนักวิจัยของมหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์ จังหวัดนครศรีธรรมราชได้รายงานผลการศึกษาโดยมีสาระสำคัญ ดังนี้

1) ผลการประเมินการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของจังหวัดในปีฐาน (พ.ศ. 2562) ซึ่งพบว่าจังหวัดระนอง มีการปล่อยก๊าซเรือนกระจก 472,706 tCO₂eq และมีความเข้มข้นการปล่อยก๊าซเรือนกระจก (GHG Intensity) 2.22 tCO₂eq/คน โดยการปล่อยก๊าซเรือนกระจกจังหวัดระนอง มาจากกิจกรรม อันดับที่ (1) กิจกรรมด้านพลังงาน (2) การขนส่ง (3) การจัดการของเสีย (4) การเกษตร ป่าไม้ และการใช้ประโยชน์ที่ดิน

2) ผลการคาดการณ์ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในอนาคต (พ.ศ. 2573) จะปรับตัวเป็น 671,720 tCO₂eq หากไม่มีการใช้มาตรการใดๆ โดยจะมีการปรับแต่ละกิจกรรม ดังนี้

-ภาคพลังงาน ปี 62	=43.86%	---> ปี 73 เป็น 31.92%
-ภาคการขนส่งปี 62	=29.36%	---> ปี 73 เป็น 39.82%
-ภาคการจัดการของเสีย ปี 62	=19.49%	---> ปี 73 เป็น 25.29%
-ภาคเกษตร ป่าไม้ฯ ปี 62	= 7.29%	---> ปี 73 เป็น 2.97%

²² เอกสารประกอบการประชุมคณะทำงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด จังหวัดระนองครั้งที่ 2/2566 ภายใต้โครงการการพัฒนาศักยภาพสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด เมื่อวันที่ 31 พฤษภาคม 2566

3) ขั้นตอนการเก็บข้อมูลสภาพการณ์ความเสี่ยง และขั้นตอนจัดทำแผนปฏิบัติการปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยแบ่งเป็น 6 สาขา คือ (1) การจัดการน้ำ (2) การเกษตรและความมั่นคงทางอาหาร (3) การท่องเที่ยว (4) สาธารณสุข (5) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ (6) การตั้งถิ่นฐานและความมั่นคงของมนุษย์

4) ที่ประชุมมีมติเห็นชอบ ดังนี้

4.1) มาตรการในการลดก๊าซเรือนกระจกเบื้องต้นและการวิเคราะห์ศักยภาพในการลดก๊าซเรือนกระจก โดยมีการเสนอ 17 มาตรการ (เป็นด้านการเกษตร 1 มาตรการ คือ การใช้ปุ๋ยอินทรีย์ ด้านการป่าไม้และพื้นที่สีเขียว 3 มาตรการ คือ การส่งเสริมการปลูกป่า การปลูกสวนไม้เศรษฐกิจโตเร็ว การอนุรักษ์ป่าชายเลนคงสภาพ)

4.2) การกำหนดเป้าหมายในการลดก๊าซเรือนกระจกของจังหวัดระนองภายในปี พ.ศ. 2573 คือ ลดให้ได้ 30% (จากปีฐานปี พ.ศ. 2562)

3. วัตถุประสงค์ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

3.1 เพื่อเป็นกรอบแนวทางในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

3.2 เพื่อเป็นกรอบในการจัดทำคำของบประมาณของส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง

3.3 เพื่อเป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณ (อาทิ แผนพัฒนาจังหวัดและแหล่งงบประมาณอื่นๆ ในพื้นที่) และการติดตามแผนงาน/โครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

4. คำนิยาม

แผนพัฒนาจังหวัด เป็นแผนที่มีความครอบคลุมทุกมิติการพัฒนามุ่งตอบสนอง ความต้องการและแก้ไขปัญหาที่สำคัญของจังหวัดและขับเคลื่อนประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ แผนระดับชาติ นโยบายรัฐบาล และแผนพัฒนาภาค ตามศักยภาพและโอกาสของพื้นที่

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด หมายความว่าแผนซึ่งแสดงถึงทิศทางแนวทางและเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคตที่มีความสอดคล้องกับกรอบยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี (ประเด็นการเกษตร) การพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 20 ปี แผนพัฒนาการเกษตรในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นโยบายรัฐบาล นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาจังหวัด โดยแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และโครงการในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

5. แนวทางการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในระดับจังหวัดเป็นการกำหนดภาพรวมของการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ดังนั้น ในการจัดทำต้องคำนึงถึงสิ่งดังต่อไปนี้

5.1 ความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 นโยบายรัฐบาล แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. 2564-2570 แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ.2566-2570 นโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และแผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัดรวมทั้งสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส สภาพปัญหาความต้องการของเกษตรกรและภาคส่วนต่างๆ ในจังหวัด

5.2 การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด จะต้องผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน มีการรับฟังข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะ ที่มีต่อแผน จากผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ได้แก่ ผู้แทนหน่วยงานใน-นอกสังกัด กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรภาคเอกชน สถาบันเกษตรกร สภาเกษตรกรจังหวัด ผู้แทนเกษตรกร ฯลฯ

5.3 การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ต้องมีการทบทวนและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพการเปลี่ยนแปลงของทุกบริบทเป็นประจำทุกปี

ส่วนที่ 2

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนอง

1. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัด

1.1 ด้านกายภาพ

1.1.1 ลักษณะทางภูมิศาสตร์

1) ที่ตั้ง ขนาดพื้นที่

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดภาคใต้ตอนบนตั้งอยู่ฝั่งทะเลอันดามันและมีชายแดนติดกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาตั้งอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ 10 องศา 47 ลิปดาถึง 9 องศา 18 ลิปดาเหนือและเส้นแวงที่ 97 องศา 49 ลิปดาถึง 95 องศา 58 ลิปดาตะวันออกห่างจากกรุงเทพมหานครโดยทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ประมาณ 568 กิโลเมตรมีเนื้อที่ประมาณ 3,298.045 ตารางกิโลเมตรหรือ 2,061,278 ไร่คิดเป็นร้อยละ 0.63 ของเนื้อที่ทั้งประเทศเป็นจังหวัดที่มีพื้นที่มากเป็นอันดับที่ 60 ของประเทศ

2) อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อกับ	อำเภอท่าแซะจังหวัดชุมพร
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับ	อำเภอเมืองอำเภอสวีอำเภอพะโต๊ะจังหวัดชุมพรและ อำเภอไชยาอำเภอท่าฉางอำเภอบ้านตาขุนอำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศใต้	ติดต่อกับ	อำเภอคุระบุรีจังหวัดพังงาและอำเภอคีรีรัฐนิคม จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับ	จังหวัดเกาะสองสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาและ ทะเลอันดามัน

ภาพที่ 1 แผนที่จังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ จากทิศเหนือสุดจดใต้สุดยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร และมีส่วนแคบที่สุดอยู่ที่คอคอดกระอ่าวเกาะบุรี กว้าง 9 กิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขาสลับซับซ้อน ประมาณ 86% ของพื้นที่ เป็นพื้นที่ราบ 14% และเป็นป่าปกคลุมทางทิศตะวันออกของจังหวัด พื้นที่ลาดเอียงลงสู่ทะเลอันดามันทางทิศตะวันตก ซึ่งมีสภาพเป็นป่าชายเลนภูเขาที่สูงที่สุดของจังหวัด คือ ภูเขาพ้อตาโขงโดง สูง 1,700 ฟุต และยังมีหมู่เกาะต่าง ๆ กระจายอยู่ในทะเลอันดามัน จำนวน 62 เกาะ และมีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา นอกจากนี้ ยังมีลำน้ำต่างๆ ที่สำคัญ ได้แก่ คลองจั่น คลองลำเลียง และคลองละอุ่น ทำให้พื้นที่บริเวณดังกล่าวเหมาะสมกับการทำการเกษตร

ตารางที่ 1 ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่

ลักษณะภูมิประเทศของพื้นที่	จำนวน (ไร่)
พื้นที่ราบ เกือบราบ มีความลาดชัน 0-2%	288,580
พื้นที่ราบลูกคลื่นลอนลาด มีความลาดชันเล็กน้อย (2-8%)	756,170
พื้นที่ลูกคลื่นลอนชัน ได้แก่ พื้นที่ซึ่งมีความลาดชันปานกลาง (8-16%)	590,590
พื้นที่ที่เป็นเขา เป็นพื้นที่ที่มีความลาดชันมาก คือ 16-35%	380,722
พื้นที่สูงชัน ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน 35-50%	42,050
พื้นที่สูงชันมาก ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชัน 50-70%	1,954
พื้นที่สูงชันมากที่สุด ได้แก่ พื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า 75%	1,212
รวม	2,061,278

1.1.2 ลักษณะภูมิอากาศ

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่ได้ชื่อว่า “ฝนแปดแดดสี่” เนื่องจากอยู่ทางด้านตะวันตก และติดกับทะเลอันดามัน จึงได้รับอิทธิพลจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ซึ่งพัดปกคลุมประเทศไทยระหว่างกลางเดือนพฤษภาคม ถึงเดือนตุลาคม ทำให้มีเมฆมากและฝนตกทั่วไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งตามบริเวณชายฝั่งทะเลจังหวัดระนอง และเทือกเขาด้านรับลมจะมีฝนมากกว่าบริเวณอื่น โดยปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,068.4 มิลลิเมตรต่อปี มีฝนตกประมาณ 196 วันเดือนที่มีฝนตกมากที่สุดคือเดือนสิงหาคมซึ่งมีฝนรวมเฉลี่ย 789.1 มิลลิเมตรและมีฝนตกเฉลี่ย 28 วัน ฝนตกในแต่ละปีประมาณ 8 เดือน ตั้งแต่เดือนเมษายน – พฤศจิกายน หรือบางปีมากกว่าและตกมากที่สุดในช่วงเดือนพฤษภาคม – ตุลาคม เฉลี่ยช่วงนี้เดือนละ 25.02 วัน อุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย 32.2 องศาเซลเซียส อุณหภูมิสูงสุดที่เคยวัดได้ 39.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย 23.6 องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดที่เคยวัดได้ 16.1 องศาเซลเซียส อุณหภูมิเฉลี่ยตลอดปีประมาณ 27.1 องศาเซลเซียส

1) ฤดูกาล

ฤดูกาลของจังหวัดระนอง แบ่งตามลักษณะลมฟ้าอากาศของประเทศไทยออกได้เป็น 3 ฤดู คือ

ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ระยะเวลาเป็นช่วงว่างของฤดูมรสุมจะมีลมจากทิศตะวันออกเฉียงใต้พัดปกคลุม ทำให้อากาศร้อนทั่วไป อากาศจะร้อนที่สุดในเดือนเมษายน แต่ไม่ร้อนมากนัก เนื่องจากภูมิประเทศเป็นคาบสมุทรอยู่ใกล้ทะเล กระแสลมและไอน้ำจากทะเลทำให้อากาศคลายความร้อนลงไปมาก

ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่กลางเดือนพฤษภาคม ถึงกลางเดือนตุลาคม จะมีลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดปกคลุมประเทศไทย และร่องความกดอากาศต่ำจะพัดผ่านภาคใต้เป็นระยะๆ ทำให้มีฝนตกมากตลอดฤดู และมีฝนตกชุกที่สุดในรอบปีในเดือนกรกฎาคม - สิงหาคม

ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่กลางเดือนตุลาคม ถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ ในระยะนี้จะมีลมมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือซึ่งเย็นและแห้งจากประเทศจีนพัดปกคลุมประเทศไทย ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็น แต่เนื่องจากจังหวัดระนองอยู่ใกล้ทะเลอุณหภูมิจึงลดลงเล็กน้อยเป็นครั้งคราว อากาศจะไม่หนาวเย็นมากนัก และมีฝนจากฝั่งอ่าวไทยข้ามมาตกได้บ้างแต่มีปริมาณและการกระจายไม่มาก

2) ปริมาณน้ำฝน*

ตารางที่ 2 ปริมาณน้ำฝน (เฉลี่ยรายปี) ปี พ.ศ. 2552-2565

ปี พ.ศ.	ปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
2552	367.08
2553	276.27
2554	345.96
2555	463.73
2556	377.90
2557	400.13
2558	299.66
2559	445.60
2560**	392.04
2561**	412.94
2562**	319.06
2563**	253.48
2564**	460.83
2565**	394.82

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง, 2565

หมายเหตุ: ** ปริมาณน้ำฝน จำแนกรายเดือน ระหว่าง ปี 2560-2565 แสดงในภาคผนวก

* ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถใช้ประกอบนิตกรรมได้

3) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์* (ข้อมูล 14 ปี)

ตารางที่ 3 อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด-ต่ำสุด (เฉลี่ยรายปี) ปี พ.ศ. 2552-2565

ปี พ.ศ.	อุณหภูมิเฉลี่ย (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
2552	34.00	21.70	27.18	95.00	47.83	78.43
2553	33.26	23.21	27.60	95.67	45.83	78.81
2554	33.58	21.63	29.48	97.08	48.17	79.83
2555	33.65	21.31	27.16	96.58	50.75	81.51
2556	31.95	23.45	27.35	95.92	50.67	80.67
2557	32.19	23.92	28.08	94.92	79.50	89.32
2558	34.54	22.35	28.25	95.5	80.75	90.03
2559	34.79	22.60	28.25	94.66	80.83	91.78
2560**	33.87	21.41	27.19	96.50	49.25	81.38
2561**	34.02	22.19	27.31	96.17	50.58	80.34
2562**	34.48	22.67	27.66	95.08	48.67	78.44
2563**	34.89	22.42	27.80	95.58	45.33	77.08
2564**	34.28	21.79	27.31	95.58	45.33	77.08
2565**	33.77	21.99	27.20	96.25	50.25	80.41

ที่มา: สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง, 2565

หมายเหตุ: ** อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ จำแนกรายเดือน ระหว่างปี 2560-2565 แสดงในภาคผนวก

* ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถใช้ประกอบนิตกรรมได้

4) การคาดหมายลักษณะอากาศในช่วงฤดูฝน ปี 2566 ลักษณะอากาศทั่วไป ช่วงประมาณปลายเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนมิถุนายน บริเวณประเทศไทยจะมีฝนเพิ่มมากขึ้นและต่อเนื่อง โดยจะมีฝนฟ้า

คะนองร้อยละ 40 - 60 ของพื้นที่เป็นส่วนใหญ่ กับจะมีฝนตกหนักถึงหนักมากในบางแห่งเว้นแต่บริเวณภาคตะวันออกเฉียงเหนือและภาคใต้ฝั่งตะวันตกจะมีฝนฟ้าคะนองร้อยละ 60 - 80 ของพื้นที่ กับมีฝนหนักหลายพื้นที่และหนักมากในบางแห่ง เนื่องจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้จะพัดปกคลุมทะเลอันดามันและประเทศไทยโดยจะมีกำลังแรงเป็นระยะๆ ประกอบกับในบางช่วงจะมีร่องมรสุมพาดผ่านบริเวณประเทศไทยตอนบนเป็นระยะๆ นอกจากนี้ในบางช่วงจะมีหย่อมความกดอากาศต่ำกำลังแรงก่อดำบริเวณทะเลอันดามันแล้วทวีกำลังแรงขึ้นเป็นพายุดีเปรสชันหรือพายุไซโคลนและเคลื่อนตัวเข้าใกล้ด้านตะวันตกของประเทศไทยจากนั้นในช่วงประมาณกลางเดือนมิถุนายนถึงกลางเดือนกรกฎาคมปริมาณและการกระจายของฝนจะลดลงและจะทำให้เกิดการขาดแคลนน้ำด้านการเกษตรในหลายพื้นที่โดยเฉพาะพื้นที่แล้งซ้ำซากนอกเขตชลประทานทั้งนี้เนื่องจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามันและประเทศไทยจะมีกำลังอ่อนลง ส่วนร่องมรสุมจะเลื่อนขึ้นไปพาดผ่านบริเวณตอนใต้ของประเทศจีน สำหรับช่วงตั้งแต่มิถุนายนถึงกันยายน ประเทศไทยจะกลับมาจะมีฝนตกชุกหนาแน่นอีกครั้งโดยส่วนใหญ่จะมีฝนฟ้าคะนองร้อยละ 60 - 80 ของพื้นที่ กับมีฝนหนักหลายพื้นที่และหนักมากในบางแห่งซึ่งจะก่อให้เกิดสภาวะน้ำท่วมฉับพลัน น้ำป่าไหลหลากรวมทั้งน้ำล้นตลิ่งในบางแห่งทั้งนี้เนื่องจากมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมทะเลอันดามันและประเทศไทยจะกลับมาีกำลังแรงและต่อเนื่องประกอบกับร่องมรสุมจะเลื่อนกลับลงมาพาดผ่านบริเวณประเทศไทยตอนบนในบางช่วง ส่วนในเดือนตุลาคมภาคเหนือและภาคตะวันออกเฉียงเหนือปริมาณและการกระจายของฝนจะลดลงและเริ่มจะมีอากาศหนาวเย็นในตอนเช้า ส่วนภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคใต้ยังคงมีฝนฟ้าคะนองร้อยละ 60-80 ของพื้นที่ กับมีฝนตกหนักหลายพื้นที่และหนักมากบางแห่ง ทั้งนี้เนื่องจากบริเวณความกดอากาศสูงจากประเทศจีนจะเริ่มแผ่ลงมาปกคลุมภาคตะวันออกเฉียงเหนือและตอนบนของภาคเหนือประกอบกับในบางช่วงจะมีร่องมรสุมพาดผ่านบริเวณภาคกลางตอนล่าง ภาคตะวันออกและภาคใต้ตอนบน นอกจากนี้ มรสุมตะวันตกเฉียงใต้ที่พัดปกคลุมประเทศไทยจะเริ่มเปลี่ยนเป็นมรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมแทน

ที่มา: แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ปี 2566 (พฤษภาคม, 2566) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

1.1.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

จังหวัดระนองมีแม่น้ำลำคลองที่เกิดจากเทือกเขาทางด้านทิศตะวันออกเป็นส่วนใหญ่ มีลักษณะเป็นทางน้ำสายสั้นๆ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันทางด้านทิศตะวันตก มีแม่น้ำ ห้วย ลำธาร คลอง 272 สายซึ่งในจำนวนนี้มีที่ใช้งานในฤดูแล้ง 261 สาย มีหนองบึง 21 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 20 แห่งมีน้ำพุ น้ำซับ 2 แห่ง ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 2 แห่ง และแหล่งน้ำอื่นๆ ที่มีสภาพใช้งานได้ในฤดูแล้ง 2 แห่ง

ภาพที่ 2 แหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ

1. แม่น้ำกระบุรี
2. คลองกระบุรี
3. คลองปากจั่น
4. คลองวัน
5. คลองลำเสียง
6. คลองละอูน
7. คลองหาดส้มแป้น
8. คลองบางรีน
9. คลองละออง
10. คลองราชกรูด
11. คลองกะเปอร์
12. คลองบางหิน
13. คลองนาคา
14. คลองกำพวน

- 1) **แม่น้ำกระบุรี** เป็นแม่น้ำสายสำคัญกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทย และประเทศสหภาพเมียนมาร์ ต้นน้ำเกิดจากเขาต่วน และเขาจอมแหทางทิศเหนือ ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บริเวณตำบลปากน้ำจังหวัดระนอง ความยาวประมาณ 95 กิโลเมตร
- 2) **คลองกระบุรี** ต้นน้ำเกิดจากเขาผักแว่น เขตจังหวัดชุมพร - จังหวัดระนอง ไหลผ่านอำเภอกระบุรีลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านน้ำจืด อำเภอกระบุรี ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- 3) **คลองจั่น** ต้นน้ำเกิดจากเขาปลายคลองบางนาทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านนาน้อย ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- 4) **คลองวัน** ต้นน้ำเกิดจากเขาหินลุทางทิศเหนือของจังหวัด ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านทับทิม ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- 5) **คลองลำเลียง** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาบางใหญ่ และเขาแดนทางทิศเหนือ ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านลำเลียง ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร
- 6) **คลองละอุ่น** ต้นน้ำเกิดจากเขาห้วยเสียด และเขาหินต่างทางทิศตะวันออก ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านเขาฝาชี ความยาวประมาณ 50 กิโลเมตร
- 7) **คลองหาดส้มแป้น** ต้นน้ำเกิดจากเทือกเขาจอมแหลม และเขานมสาว ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านเกาะกลาง ความยาวประมาณ 19 กิโลเมตร
- 8) **คลองบางรีน** ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว และเขาพ่อตาเขาสูง ไหลลงสู่แม่น้ำกระบุรีที่บ้านบางรีน ความยาวประมาณ 25 กิโลเมตร
- 9) **คลองละออง** ต้นน้ำเกิดจากเขานมสาว ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านละออง ความยาวประมาณ 12 กิโลเมตร
- 10) **คลองราชกรูด** ต้นน้ำเกิดจากเขาพ่อตาโขงโดง ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านราชกรูด ความยาวประมาณ 12 กิโลเมตร
- 11) **คลองกะเปอร์** ต้นน้ำเกิดจากเขายายหม่อม ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านบางลำพู ความยาวประมาณ 32 กิโลเมตร
- 12) **คลองบางหิน** ต้นน้ำเกิดจากคลองเคียนงาม ไหลลงสู่คลองกะเปอร์ ความยาวประมาณ 6.6 กิโลเมตร
- 13) **คลองนาคา** ต้นน้ำเกิดจากเขานาคา และเขาพระหมี ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านนาพรุ ความยาวประมาณ 30 กิโลเมตร
- 14) **คลองกำพวน** ต้นน้ำเกิดจากเขาพระหมี ไหลลงสู่ทะเลอันดามันที่บ้านกำพวน ความยาวประมาณ 19 กิโลเมตร

1.1.4 ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ

- ทรัพยากรป่าไม้ จังหวัดระนอง มีพื้นที่ป่าบก ซึ่งแบ่งตามลักษณะของการดูแลรักษา ออกเป็น พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ จำนวน 13 แห่ง เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 5 แห่ง และอุทยานแห่งชาติ จำนวน 4 แห่ง

1) ป่าสงวนแห่งชาติจำนวน 13 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,393,095.00ไร่ ประกอบด้วย			
1.1) ป่าน้ำขาวอำเภอกระบุรี	เนื้อที่	164,521.00	ไร่
1.2) ป่าน้ำจืด-ป่ามะม่วง-ป่าปากจั่น	เนื้อที่	76,513.00	ไร่
1.3) ป่าลำเลียง	เนื้อที่	143,406.00	ไร่
1.4) ป่าคลองลำเลียงละอุ่น	เนื้อที่	27,643.00	ไร่
1.5) ป่าละอุ่น-ป่าราชกรูด	เนื้อที่	492,922.00	ไร่
1.6) ป่าคลองเสรีจกวด-ป่าเขาหินช้าง- ป่าเขาสามแหลม	เนื้อที่	19,412.50	ไร่

1.7) ป่าคลองหัวเขี้ยว-ป่าคลองเกาะสุย	เนื้อที่	77,825.00	ไร่
1.8) ป่าเกาะช้าง	เนื้อที่	12,434.00	ไร่
1.9) ป่าเกาะพยาม	เนื้อที่	10,875.00	ไร่
1.10) ป่าเขาน้ำตกหงาว	เนื้อที่	1,831.25	ไร่
1.11) ป่าคลองหินกอง-ป่าคลองม่วงกลาง	เนื้อที่	72,712.25	ไร่
1.12) ป่าเลนคลองม่วงกลาง-แหลมหน้าทุ่ง	เนื้อที่	100,000.00	ไร่
1.13) ป่ากะเปอร์	เนื้อที่	256,000.00	ไร่
2) อุทยานแห่งชาติจำนวน 4 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,378,250 ไร่ ประกอบด้วย			
2.1) อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว	เนื้อที่	417,500	ไร่
2.2) อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี	เนื้อที่	100,000	ไร่
2.3) อุทยานแห่งชาติหมู่เกาะพยาม	เนื้อที่	183,125	ไร่
2.4) อุทยานแห่งชาติแหลมสน	เนื้อที่	677,625	ไร่
3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและเขตห้ามล่าสัตว์ป่า จำนวน 5 แห่ง รวมเนื้อที่ทั้งสิ้น 1,029,641 ไร่ ประกอบด้วย			
3.1) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองนาคา ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ	เนื้อที่	331,456	ไร่
3.2) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าควนแม่ยายหม่อน	เนื้อที่	297,760	ไร่
3.3) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าทุ่งระยะนาสัก ตำบลน้ำจืด อำเภอกระบุรี	เนื้อที่	211,650	ไร่
3.4) เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าอุทยานเสด็จในกรม กรมหลวงชุมพร-จปร. ทิศใต้	เนื้อที่	106,875	ไร่
3.5) เขตห้ามล่าสัตว์ป่าคลองม่วงกลาง	เนื้อที่	81,900	ไร่
4) ป่าชุมชน			

ตารางที่ 4 ชื่อป่าชุมชนและที่ตั้ง ในจังหวัดระนอง

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ			
						ไร่	งาน	ตร.วา	ไร่	งาน	ตร.วา	
1	ป่าชุมชนบ้านตรอกปรีอ	ตรอกปรีอ	4	น้ำจืดน้อย	กระบุรี				11	0	0	43
2	ป่าชุมชนห้วยไทร	ห้วยไทร	2	ลำเลียง	กระบุรี				57	0	0	43,56
3	ป่าชุมชนบ้านทองกลาง	ทองกลาง	3	บ้านนา	กะเปอร์				10	0	0	43
4	ป่าชุมชนบ้านบางแก้วใหญ่	บางแก้วใหญ่	2	บางแก้ว	ละอุ่น				27	0	0	43
5	ป่าชุมชนบ้านผาพิง	ผาพิง	1	โนวงเหนือ	ละอุ่น	40	0	0				43
6	ป่าชุมชนบ้านคอกช้าง	คอกช้าง	2	โนวงเหนือ	ละอุ่น	20	0	0				43
7	ป่าชุมชนบ้านหินใหญ่	หินใหญ่	9	น้ำจืด	กระบุรี				16	0	0	44
8	ป่าชุมชนบ้านบางแก้ว	บางแก้ว	1	บางแก้ว	ละอุ่น				6	0	0	44
9	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่			บางพระเหนือ	ละอุ่น				4	0	0	44
10	ป่าชุมชนบ้านบางเกาะ	บางเกาะ	4	ละอุ่นใต้	ละอุ่น				4	0	0	44
11	ป่าชุมชนบ้านพรุข่า	พรุข่า	5	ละอุ่นใต้	ละอุ่น				5	0	0	44
12	ป่าชุมชนบ้านวังลุ่ม	วังลุ่ม	4	ละอุ่นเหนือ	ละอุ่น				4	0	0	44
13	ป่าชุมชนบ้านนิคมฝั่ง4	นิคมฝั่ง 4	4	จปร.	กระบุรี				5	0	0	45
14	ป่าชุมชนบ้านปลายคลอง	ปลายคลอง	1	น้ำจืด	กระบุรี	10	0	0				45
15	ป่าชุมชนบ้านบางหมี่เหนือ	บางหมี่เหนือ	7	น้ำจืด	กระบุรี				5	0	0	45
16	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่เหนือ	บางใหญ่เหนือ	3	บางใหญ่	กระบุรี	43	0	0				45,57

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ			
						ไร่	งาน	ตร. วา	ไร่	งาน	ตร. วา	
17	ป่าชุมชนบ้านคลองเงิน	คลองเงิน	7	ปากจั่น	กระบุรี				4	0	0	45
18	ป่าชุมชนบ้านหาดตุน	หาดตุน	8	ปากจั่น	กระบุรี				15	0	0	45
19	ป่าชุมชนบ้านปลายคลองวัน	ปลายคลองวัน	9	ปากจั่น	กระบุรี				5	0	0	45
20	ป่าชุมชนบ้านทับหลี	ทับหลี	4	มะมุ	กระบุรี				11	0	0	45,57
21	ป่าชุมชนบ้านแพรกขวา	แพรกขวา	8	ลำเลียง	กระบุรี	12	0	0				45,56
22	ป่าชุมชนบ้านห้วยไทรงาม	ห้วยไทรงาม	10	ลำเลียง	กระบุรี	48	0	0				45,56
23	ป่าชุมชนบ้านหินขาว	หินขาว	9	กะเปอร์	กะเปอร์				53	0	0	46,54
24	ป่าชุมชนบ้านย่านยาว	ย่านยาว	2	เขี้ยว เหลียง	กะเปอร์				5	0	0	46
25	ป่าชุมชนบ้านแพรกขวา	แพรกขวา	5	บ้านนา	กะเปอร์				5	0	0	46
26	ป่าชุมชนบ้านนาเดิม	นาเดิม	63	บ้านนา	กะเปอร์				5	0	0	46
27	ป่าชุมชนบ้านคอกช้าง			โนวงเหนือ	ละอุ่น				13	0	60	46
28	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน น้ำขาว	น้ำขาว	7	จปร.	กระบุรี	50	0	0				47
29	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน รังแตน	รังแตน	1	จปร.	กระบุรี	78	0	0				47
30	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน บางสองรา	บางสองรา	2	บางใหญ่	กระบุรี	250	0	0				47
31	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน บางสองราใต้	บางสอง ราใต้	4	บางใหญ่	กระบุรี				8	0	41	47
32	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน ทับจาก	ทับจาก	5	บางใหญ่	กระบุรี	200	0	0				47
33	ป่าชุมชนบ้านบางใหญ่ล่าง	บางใหญ่ล่าง	5	บางใหญ่	กระบุรี	154	0	0				47,57
34	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน วังเข้	วังเข้	6	ลำเลียง	กระบุรี				5	0	0	47
35	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน บางนา	บางนา	9	ลำเลียง	กระบุรี	200	0	0				47
36	ป่าชุมชนบ้านบางลำภู	บางลำภู	3	กะเปอร์	กะเปอร์				240	0	0	47,54
37	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน ม่วงกลาง	ม่วงกลาง	1	ม่วงกลาง	กะเปอร์				100	0	0	47
38	ป่าชุมชนบ้านบางนอน	บางนอนใน	1	บางนอน	เมือง	28	0	0				47,53
39	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน บางนอน	บางนอน	2	บางนอน	เมือง	50	0	0				47
40	ป่าชุมชนบ้านหาดส้มแป้น	หาดส้มแป้น	3	หาดส้ม แป้น	เมือง	84	2	46				47,53
41	ป่าพื้นบ้านอาหารชุมชนบ้าน บางนอนนอก	บางนอนนอก	3	บางนอน	เมือง	75	0	0	75	0	0	48
42	ป่าชุมชนบ้านบุรีรัมย์	บุรีรัมย์	1	โนวงใต้	ละอุ่น	150	0	0				49
43	ป่าชุมชนบ้านเนินทอง	เนินทอง	2	โนวงใต้	ละอุ่น	400	0	0				49
44	ป่าชุมชนบ้านทับเหนือ	ทับเหนือ	3	โนวงใต้	ละอุ่น	300	0	0				49
45	ป่าชุมชนบ้านหมอลำ	หมอลำ	3	โนวงเหนือ	ละอุ่น	200	0	0				49
46	ป่าชุมชนบ้านท่ากลาง	ท่ากลาง	3	หงาว	เมือง	60	0	0				50
47	ป่าชุมชนบ้านระวี	ระวี	5	บางพระ เหนือ	ละอุ่น	130	0	0				50
48	ป่าชุมชนบ้านพุดตาโรย	พุดตาโรย	5	บางแก้ว	ละอุ่น	200	0	0				50
49	ป่าชุมชนบ้านรังแตนใต้	รังแตนใต้	11	จปร.	กระบุรี	300	0	0				50

ที่	ชื่อโครงการ	ที่ตั้ง				เนื้อที่ตามประเภทป่า						ปีงบประมาณ			
		บ้าน	หมู่	ตำบล	อำเภอ	ป่าสงวนฯ			ป่า พ.ร.บ.ฯ						
						ไร่	งาน	ตร.	ไร่	งาน	ตร.				
50	ป่าชุมชนบ้านละออง	ละออง	1	ราชกรูด	เมือง				150	0	0				51
51	ป่าชุมชนบ้านราชกรูด	ราชกรูด	3	ราชกรูด	เมือง	350	0	0							51
52	ป่าชุมชนบ้านห้วยน้ำใส	ห้วยน้ำใส	4	ราชกรูด	เมือง	200	0	0							51
53	ป่าชุมชนบ้านทุ่งคา	ทุ่งคา	1	หาดส้ม แป้น	เมือง	35	0	0							52
54	ป่าชุมชนบ้านพรรั้ง	พรรั้ง	3	บางริน	เมือง				250	0	0				52
55	ป่าชุมชนบ้านบางริน	บางริน	2	บางริน	เมือง	59	0	0							54
56	ป่าชุมชนบ้านล่าง	ล่าง	4	หวาง	เมือง				429	0	0				54
57	ป่าชุมชนบ้านทรายแดง	ทรายแดง	1	ทรายแดง	เมือง				100	0	0				58
รวม						3,726	3	141	1,637	3	166				

ที่มา: สำนักจัดการทรัพยากรป่าไม้ที่ 11 (สุราษฎร์ธานี), 2561

- ทรัพยากรป่าชายเลนจังหวัดระนองอยู่ติดกับทะเลอันดามัน ชายฝั่งมีน้ำทะเลท่วมถึงทำให้เกิดสภาพป่าอีกชนิดหนึ่งเรียกว่าป่าชายเลนเป็นป่าที่มีสภาพทางนิเวศวิทยาที่สำคัญมาก เป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำวัยอ่อน จากข้อมูลการแปลภาพถ่ายดาวเทียมกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช พ.ศ. 2547 พบว่าพื้นที่ป่าชายเลนจังหวัดระนอง 250.9 ตารางกิโลเมตร คิดเป็นร้อยละ 0.076 ของพื้นที่ทั้งหมดของจังหวัด ป่าชายเลนของจังหวัดระนองได้รับการรับรองให้เป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ ประกอบด้วยระบบนิเวศพื้นที่ชุ่มน้ำหลายแบบที่ผสมผสานกันเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำผืนใหญ่ ได้แก่ หาดเลน หาดทราย แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเลและป่าชายเลนดึกดำบรรพ์ มีความอุดมสมบูรณ์มากแห่งหนึ่งของประเทศไทยพบต้นโกงกางขนาดใหญ่ที่มีอายุมากกว่า 300 ปี เป็นแหล่งที่อยู่อาศัยหลบภัยและขยายพันธุ์ของสิ่งมีชีวิตนานาชนิด ความหลากหลายทางชีวภาพสูงมากซึ่งระบบนิเวศดังกล่าวล้วนมีความสำคัญต่อสิ่งมีชีวิตที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ ชายฝั่งเพราะเป็นแหล่งที่อยู่อาศัย แหล่งอาหาร แหล่งขยายพันธุ์และอนุบาลสัตว์วัยอ่อนสิ่งมีชีวิตทุกขนาด ตั้งแต่ขนาดเล็กขนาดใหญ่จนถึงมนุษย์ได้ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติจากป่าชายเลน ป่าชายหาดแหล่งหญ้าทะเล และแนวปะการัง ทั้งทางตรงและทางอ้อมในการดำรงชีวิต นอกจากนี้ป่าชายเลนบริเวณปากแม่น้ำกระบุรี ยังเป็นศูนย์กลางการศึกษาวิจัยระดับนานาชาติเกี่ยวกับป่าชายเลนได้รับประกาศเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑล ลำดับที่ 4 ของประเทศไทยจัดเป็นพื้นที่สงวนชีวมณฑลประเภทป่าชายเลนแห่งแรกของโลก

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่มีทรัพยากรธรรมชาติ ระบบนิเวศ และความหลากหลายทางชีวภาพที่อุดมสมบูรณ์ มีเอกลักษณ์โดดเด่น ทั้งในระดับชาติและระดับนานาชาติอันได้แก่ เขตสงวนชีวมณฑลระนอง (Ranong Biosphere Reserve) ซึ่งได้รับการประกาศจากองค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมสหประชาชาติ (ยูเนสโก) ร่วมกับรัฐบาลไทยเมื่อปี พ.ศ.2540 นอกจากนี้ พื้นที่ชุ่มน้ำอุทยานแห่งชาติแหลมสนปากแม่น้ำกระบุรี และปากคลองกะเปอร์ จังหวัดระนอง ยังได้รับการขึ้นทะเบียนเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระหว่างประเทศ หรือแรมซาร์ไซต์ ลำดับที่ 1183 เมื่อวันที่ 14 สิงหาคม 2545

จังหวัดระนอง มีแหล่งธรรมชาติอันควรอนุรักษ์ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2532 จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ หาดแหลมสน หาดประพาส ถ้ำพระขยงค์ น้ำตกหงาว น้ำตกบุญบาล และน้ำร้อนธรรมชาติ อีกทั้ง จังหวัดระนองมีพลับพลึงธาร (*Crinum thianum* Schultze) ซึ่งเป็นพืชน้ำเฉพาถิ่นที่อยู่ในสถานะถูกคุกคามอย่างหนัก และใกล้สูญพันธุ์ตาม Thailand Data Red List ของสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นอกจากนี้ จังหวัดระนองยังจัดเป็นเมืองเก่ากลุ่มที่ 2 ตามความเห็นของคณะกรรมการกลั่นกรองและพิจารณาแผนการดำเนินงานในพื้นที่เก่า เมื่อวันที่ 28 มกราคม 2554 เนื่องจากจังหวัดระนอง

เป็นแหล่งรวมของศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี ตลอดจนโบราณสถานที่สวยงามและมีคุณค่าควรแก่การอนุรักษ์ เช่น สุสานเจ้าเมืองระนอง เนินประวัติศาสตร์ซึ่งเป็นที่ตั้งพระที่นั่งรัตนรังสรรค์ กำแพงเมืองระนอง พระบรมธาตุไชยย่อ จ.ป.ร. รัชกาลที่ 5 ตลอดจนอาคารเก่าแก่อายุ 100 ปี เป็นต้น อีกทั้ง ในปี 2554 จังหวัดระนองได้รับการเสนอให้เป็นจังหวัดนำร่อง “แหล่งมรดกของชาติไทย (Thai National Heritage)” โดยสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรณี ของจังหวัดระนองที่สำคัญ เหมือนแร่แร่ที่สำคัญของจังหวัดในปัจจุบัน ได้แก่ แร่ดีบุกและดินขาว ซึ่งปัจจุบันมีการนำทรัพยากรแร่ขึ้นมาใช้ประโยชน์อยู่ จำนวน 2 ชนิด ได้แก่

1. แร่ดินขาวผู้ได้รับอนุญาตประทานบัตรตั้งอยู่ในเขตตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

2. แร่ดีบุก วุลแฟรม และดินขาว แร่ดีบุกเคยได้รับอนุญาตประทานบัตร ปัจจุบันประทานบัตรได้สิ้นอายุลงหมดแล้ว (ปัจจุบันจะเป็นใบอนุญาตแร่ร้อน) โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) ประทานบัตร มีทั้งหมดจำนวน 6 แปลง เปิดดำเนินการ จำนวน 4 แปลง

1.1) แร่ดีบุก วุลแฟรม และดินขาว จำนวน 1 แปลง

1.2) แร่ดินขาว จำนวน 3 แปลง

ยังไม่ได้เปิดดำเนินการ จำนวน 2 แปลง (เพิ่งได้รับอนุญาตประทานบัตรแร่ดินขาว)

2) คำขอประทานบัตรแร่ดินขาว จำนวน 13 แปลง

3) คำขออาชญาบัตรผูกขาดสำรวจแร่ จำนวน 1 แปลง

4) คำขออาชญาบัตรพิเศษ จำนวน - แปลง

5) โรงแต่งแร่ดินขาว จำนวน 2 โรง

6) ร้านซื้อแร่ จำนวน 2 ราย

7) ใบอนุญาตมีแร่ไว้ในครอบครอง จำนวน 6 ราย

8) โรงงานไม่ บด และย่อยหิน มีใบอนุญาต จำนวน - โรง

9) ใบอนุญาตร่อนแร่ดีบุก จำนวน 462 ราย

แหล่งแร่หายากของจังหวัดระนอง

แหล่ง “เขาทรายแดง (RE_M3)” (ขนาดพื้นที่ 4 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.ทรายแดง อ.เมือง จ.ระนอง มีลักษณะทางธรณีวิทยารองรับด้วยหินมีสโคไวต์-ไบโอไทต์แกรนิต แทรกดันเข้ามาในชั้นหินตะกอนของกลุ่มหินแก่งกระเจานที่ประกอบด้วยหินโคลนกึ่งแปรสภาพ หินทรายกึ่งแปรสภาพและหินควอร์ตซีสต์ โดยเนื้อหินแกรนิตมักแสดงการเรียงตัวของเม็ดแร่ในแนวทิศตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งเป็นผลจากแรงเฉือนตามแนวรอยเลื่อนระนอง มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 21,500 ตันโลหะ ที่ความสมบูรณ์เฉลี่ย 505 ppm โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่าระดับ 333

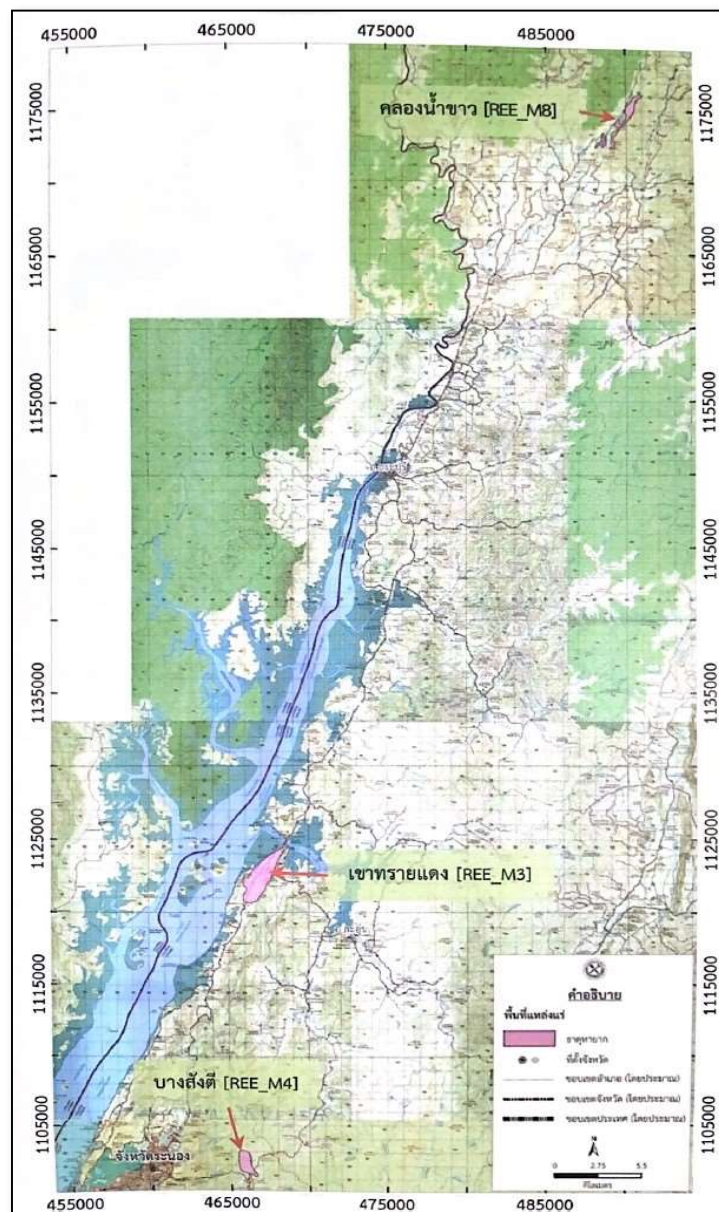
แหล่ง “บางสังติ (RE_M4)” (ขนาดพื้นที่ 1 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.หาดส้มแป้น อ.เมือง จ.ระนอง มีลักษณะทางธรณีวิทยารองรับด้วยหินแกรนิตหลายเนื้อ ประกอบด้วย มีสโคไวต์-ไบโอไทต์ แกรนิต เนื้อดอก ไบโอไทต์- มีสโคไวต์แกรนิต มีสโคไวต์แกรนิต ทัวร์มาลีน-มีสโคไวต์แกรนิต และทัวร์มาลีนแกรนิต แทรกดันเข้ามาในชั้นหินตะกอนของกลุ่มหินแก่งกระเจานที่ประกอบด้วยหินโคลนกึ่งแปรสภาพ หินทรายกึ่งแปรสภาพ และหินฮอร์นเฟลส์ มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 1,869 ตันโลหะ ที่มีความสมบูรณ์เฉลี่ย 337 ppm โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งอยู่ในระดับปานกลาง และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่าระดับ 333

แหล่ง “คลองน้ำขาว (RE_M8)” (ขนาดพื้นที่ 0.5 ตร.กม.) อยู่ในเขต ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง ลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นชั้นตะกอนทางน้ำและตะกอนเชิงเขาอายุควอเทอร์นารีซึ่งมีการสะสมตัวของแร่หนักโดยเป็นแนวสัมผัสระหว่างหินแกรนิตกับหินท้องที่ซึ่งเป็นหินตะกอนอายุไซลูเรียนถึงเพอร์เมียน

จัดเป็นแหล่งธาตุหายากแบบลานแร่สัมพันธ์กับแหล่งแร่ดีบุก มีปริมาณทรัพยากรธาตุหายากรวม (TEYs) ประมาณ 114 ตัน TREE_2O_3 โดยมีศักยภาพของการพัฒนาแหล่งที่อยู่ในระดับต่ำ และมีชั้นความเชื่อมั่นของการประเมินปริมาณทรัพยากรเบื้องต้นตามหลักการของ UNFC-2009 เทียบเท่ากับระดับ 332

ภาพที่ 3 ลักษณะหน้าตัดดินที่มาสายควอดต์ผุ (เส้นไขปลาสีขาว) และรอยเลื่อนตัดผ่าน (เส้นประสีดำ) เข้ามาในเนื้อหินมัสโควิต-ไบโอไทต์ผุอยู่ ในพื้นที่แหล่ง “เขาทรายแดง”

ภาพที่ 4 แผนที่แสดงตำแหน่งพื้นที่แหล่งธาตุหายาก 3 แหล่ง ใน จ.ระนอง

เนื่องจากสภาพภูมิประเทศเป็นเทือกเขาจำนวนมาก และมีฝนตกชุกเกือบตลอดปี จึงทำให้มีสภาพป่าหลายชนิดอยู่ในพื้นที่ป่า ส่วนใหญ่จะเป็นป่าดงดิบชื้น และป่าเบญจพรรณอยู่ทั่วไป นอกจากนั้นจะเป็นทุ่งหญ้าเป็นหย่อม ๆ พรรณไม้ที่พบจำนวนมาก ได้แก่ ยาง ยุง ตะเคียน หลุมพอ ตะแบก กระบาก จำปา ป่าเสียดช่อ ตาเสือ อินทนิล กอ ส่วนไม้พื้นล่าง ได้แก่ ไม้ ปาล์ม เต่าร้าง หมากป่า ระกำ หวาย เฟิร์น และเถาวัลย์ต่าง ๆ พรรณไม้ที่เป็นอาหารของสัตว์ป่า ได้แก่ เหยียง สะตอ มะขามป้อม มะกอก ไทร และคอแลน เป็นต้น

พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant) ชื่อวิทยาศาสตร์ *Crinum thaianum* อยู่ในวงศ์พลับพลึง (Amaryllidaceae) จัดเป็นพืชชอบน้ำดอกมีสีขาว มี 6 กลีบ ในก้านชูดอกหนึ่งๆ จะมีหลายก้านดอกจะทยอยบานติดต่อกันไป ดอกหนึ่งๆ จะมีก้านเกสร 6 อัน มีเกสรสีเหลืองที่ปลายก้านเกสร ตรงกลางดอกจะมีก้านเกสรตัวเมียโผล่มาจากแกนกลางของดอก หลังจากผสมเกสร กระเปาะเมล็ดจะเจริญเติบโตที่โคนก้านดอก กระเปาะหนึ่งจะมีจำนวนเมล็ดที่ไม่เท่ากัน มีลักษณะบุดเบี้ยวเป็นทรงที่ไม่แน่นอน พอเมล็ดแก่จะหลุดออกจากกระเปาะพัฒนาสายรอกออกด้านใดด้านหนึ่งของเมล็ด ตรงปลายสายรอกจะพัฒนาเป็นต้นใหม่และมีรากยึดติดกับพื้นโคลงในระหว่างที่รากยังไม่สามารถเกาะยึดพื้นโคลงได้ เมล็ดจะเป็นแหล่งอาหารให้กับต้นอ่อนได้นาน 3-4 เดือน หัวมีลักษณะคล้ายหัวหอม จึงมีชื่อเรียกว่า "หอมน้ำ" หัวจะโผล่ขึ้นเหนือผิวดินประมาณ 1 ใน 3 เพื่อป้องกันการเน่า ใบจะเป็นสีเขียวเรียวยาวเหมือนริบบิ้น ความยาวขึ้นอยู่กับระดับน้ำ บางพื้นที่ที่น้ำลึกใบอาจยาวได้ถึง 4 เมตร พลับพลึงธารเป็นพืชน้ำเฉพาะถิ่นที่อยู่ในสถานะถูกคุกคามอย่างหนัก สามารถพบได้เพียงแห่งเดียวในโลกตั้งแต่จังหวัดระนองตอนล่างถึงพังงาตอนบนเท่านั้น ปัจจุบันสำนักนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จัดอันดับให้พลับพลึงธารอยู่ในสถานะเสี่ยงต่อการสูญพันธุ์ (endangered species) และเป็น 1 ใน 10 ชนิดพันธุ์พืช ที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประกาศให้มีมาตรการคุ้มครองชนิดพันธุ์รวมทั้งปกป้องถิ่นที่อยู่อาศัยโดยจังหวัดระนองได้มีประกาศเรื่อง ห้ามขุดลอกคลองที่เป็นแหล่งที่พบพลับพลึงธาร ลงวันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2560 โดยห้ามบุคคลใดหรือหน่วยงานของรัฐขุดลอกคลอง เว้นแต่มีเหตุภัยพิบัติร้ายแรงที่มีผลกระทบในวงกว้าง จังหวัดระนองจะได้พิจารณาเป็นกรณีไป ได้แก่ คลองบางปรุ และคลองกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง คลองบางมัน และคลองนาคา อำเภอสูขุภำระยู จังหวัดระนอง

ภาพที่ 5 พลับพลึงธาร หรือ หอมน้ำ (Onion plant)

ปูเจ้าฟ้า หรือปูสิรินธร หรือปูน้ำตก (Panda crab) ชื่อวิทยาศาสตร์: *Phricotelphusasirindhorn* เป็นปูน้ำตกพบที่อุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว อำเภอมะเอนก จังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 6 ธันวาคม พ.ศ. 2529 เป็นปูที่มีสีส้มสวยงาม กระดองและก้ามทั้งสองข้างเป็นสีขาว ขาเดินทั้งสี่คู่ เบ้าตา และบริเวณปากเป็นสีม่วงดำ มีลักษณะปล้องท้องและอวัยวะเพศผู้คู่ที่ 1 ต่างจากปูชนิดอื่น ได้รับพระราชทานพระราชนุญาตอนุรักษ์พระนามาภิไธยของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เป็นชื่อวิทยาศาสตร์ของปูชนิดนี้ เพื่อเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสเสด็จพระราชดำเนินมาทรงเปิดพิพิธภัณฑ์สถานธรรมชาติวิทยาแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อวันที่ 24 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2531 ปัจจุบัน เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าแห่งประเทศไทย พุทธศักราช 2535

ภาพที่ 6 ปูเจ้าฟ้า หรือปูสีรินธร

ดารราพิลาส (Cute Star Flower) ชื่อวิทยาศาสตร์: *Lasianthus ranongensis* Sinbumroong & Napiroon โดยได้ตั้งให้เป็นเกียรติแก่ จ.ระนอง พื้นที่ที่ค้นพบครั้งแรก และทีมผู้ศึกษาค้นพบ ซึ่งได้ถูกตอบรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการทางวิทยาศาสตร์ชีวภาพด้านชีววิทยาพืช PeerJ (Section Plant biology) ของสหรัฐอเมริกา ส่วนหนึ่งได้รับการสนับสนุนการวิจัยจากความร่วมมือในโครงการ Flora of Thailand

ดารราพิลาส เป็นหนึ่งในสมาชิกพืชสกุลกำลังเจ็ดข้างสาร วงศ์เข็มหรือวงศ์กาแฟ (Rubiaceae) หลายชนิดในสกุลนี้เป็นพืชป่าสมุนไพรรที่อุดมไปด้วยสารสำคัญทางพฤกษเคมี เช่น สารสโคโคโพลีเลตินที่พบในปริมาณสูง ซึ่งจากจำนวนกลีบดอกตามหลักชีววิทยาของพืชหรือพฤกษศาสตร์ จำนวนกลีบดอกไม่ได้อยู่ในเกณฑ์ 4-5 กลีบดอก หรือเป็นทวีคูณของจำนวนดังกล่าวตามลักษณะพืชใบเลี้ยงคู่ทั่วไป แต่ปรากฏให้เห็นอยู่ในป่าเขตร้อนของไทย โดยมีลักษณะของส่วนสืบพันธุ์ที่แตกต่างจากชนิดใกล้เคียงภายในสกุลเดียวกัน รวมถึงส่วนประกอบอื่น ๆ ของพืช เช่น ลักษณะรูปใบ สิ่งปกคลุมพื้นผิวกลีบดอกแบบขนสายสร้อยลูกปัด กลีบเลี้ยงลักษณะรูปทรงหุบ เป็นต้น ลักษณะเหล่านี้เป็นลักษณะที่มีการควบคุมโดยพันธุกรรม และบ่งบอกเอกลักษณ์ความเป็นชนิดได้เป็นอย่างดีในทางชีววิทยาวิวัฒนาการและพฤกษศาสตร์

ภาพที่ 7 ดารราพิลาส (Cute Star Flower)

เขตสงวนชีวมณฑล (Biosphere Reserve)

พื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง ตั้งอยู่ในเขตอำเภอเมือง ทิศเหนือจรดคลองระนองและปากน้ำระนอง ทิศใต้จรดทะเลอันดามันและคลองทรายขาว ทิศตะวันออกจรดอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว ทิศตะวันตกจรดทะเลอันดามัน ครอบคลุมพื้นที่ตำบลหงาว บางส่วนของตำบลปากน้ำ ตำบลบางรีน และตำบลราชกรูด ภาพพื้นที่ป่าชายเลนยังมีสภาพสมบูรณ์ที่สุดแห่งหนึ่งของประเทศไทย มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 303.09 ตารางกิโลเมตร หรือ 189,431 ไร่ ซึ่งเป็นป่าชายเลนผืนใหญ่ที่มีความอุดมสมบูรณ์ มีความหลากหลายทางชีวภาพสูง รัฐบาลไทยจึงได้จัดทำโครงการร่วมกับประเทศสมาชิกยูเนสโกประกาศพื้นที่ชายฝั่งบริเวณนี้เป็น เขตสงวนชีวมณฑลโลก (International Coastal and Marine Biosphere Reserve) ซึ่งเป็นแห่งที่ 4 ของประเทศไทย โดยมีจุดประสงค์หลักเพื่อเป็นที่สงวนความหลากหลายทางธรรมชาติ โดยพื้นที่ของชายฝั่งเกิดจากการจมน้ำของชายฝั่งทะเล

อันเนื่องมาจากการ เกิดรอยเลื่อน (fault) ต่าง ๆ ในบริเวณคาบสมุทร ทำให้เกิดพื้นที่ดินเลนกว้างขวางและได้รับอิทธิพลจากการท่วมถึงของน้ำทะเลเป็นประจำจนกลายเป็นป่าชายเลนในเวลาต่อมา มีน้ำขึ้นลงวันละ 2 ครั้ง แบบน้ำคู่ (Semi-diurnal tide)

ปัจจุบันอยู่ในความดูแลของศูนย์วิจัยและถ่ายทอดเทคโนโลยีทรัพยากรป่าชายเลนที่ 3 (ระนอง) กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง มีการแบ่งพื้นที่อาศัยภูมิประเทศและความสมบูรณ์ของป่า กิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยแบ่งออกเป็น 3 เขต คือพื้นที่แกนกลาง พื้นที่กันชน และพื้นที่เปลี่ยนสภาพ

ตารางที่ 5 การแบ่งพื้นที่ในพื้นที่สงวนชีวมณฑลระนอง

การแบ่งพื้นที่	ลักษณะสำคัญ	พื้นที่	
		ตารางกิโลเมตร	ไร่
พื้นที่แกนกลาง (Core Zone)	เป็นป่าที่สมบูรณ์และไม่ถูกรบกวนจากมนุษย์ เหมาะสมเป็นแหล่งสงวนและอนุบาลสัตว์น้ำและป้องกันการพังทลายของชายฝั่ง	65.22	40,762
พื้นที่กันชน (Buffer Zone)	พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นป่าชายเลน บางส่วนเป็นพื้นที่นาทุ่งและเกษตรกรรม รวมทั้งป่าบก	42.79	26,744
พื้นที่เปลี่ยนสภาพ (Transition Zone)	พื้นที่ส่วนนี้ถูกเปลี่ยนเป็นถนน สวนยาง สวนปาล์ม สวนมะพร้าว และที่อยู่อาศัย	65.09	40,681
รวม	-	173.10	108,187

ที่มา : กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง, 2561

“น้ำแร่ร้อน” เป็นปรากฏการณ์ของธรรมชาติที่น้ำใต้ดินบริเวณหินอัคนีหรือหินภูเขาไฟ ที่ได้รับความร้อนและแร่ธาตุใต้พื้นดินแทรกตัวขึ้นมาบนพื้นผิวโลกจนทำให้บริเวณดังกล่าวเกิดเป็นแหล่งน้ำแร่ร้อนซึ่งน้ำแร่ร้อนในแต่ละที่ก็จะมีอุณหภูมิความร้อนและแร่ธาตุแตกต่างกันออกไป จังหวัดระนองเป็นเมืองแห่งน้ำแร่ธรรมชาติที่มีชื่อเสียง โดยน้ำแร่ของจังหวัดระนองไม่เหม็นกลิ่นกำมะถัน ทั้งยังประกอบด้วยแร่ธาตุสำคัญ เช่น แคลเซียม โซเดียมซัลเฟต แมกนีเซียม ช่วยบำบัดโรคได้หลายอย่าง **จังหวัดระนองมีแหล่งน้ำแร่ 7 แห่ง** โดยแหล่งน้ำแร่ร้อนรักษะวารินและแหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านพรุรังเป็นที่ยอมรับมากกว่าแหล่งอื่น

1) แหล่งน้ำแร่ร้อนรักษะวาริน เป็นน้ำพุร้อนที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ตั้งอยู่ในสวนสาธารณะรักษะวาริน ริมคลองหาดส้มแป้น ห่างจากตัวเมืองระนองเพียง 2 กิโลเมตร บางคนเรียกว่าแหล่งน้ำแร่ร้อนวัดตโปทาราม เพราะอยู่ใกล้วัดนี้ มีบ่อน้ำแร่ทั้งหมด 3 บ่อ บ่อใหญ่สุดเรียกบ่อพ้อมีเส้นผ่านศูนย์กลางเกือบ 3 เมตร รองลงมาคือบ่อลูก มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 2 เมตร บ่อเล็กที่สุดคือบ่อแม่ มีเส้นผ่านศูนย์กลาง 1.5 เมตร น้ำแร่ร้อนมีอุณหภูมิ 65 องศาเซลเซียส ที่นี่เป็นบ่อน้ำแร่ร้อนที่มีชื่อเสียงที่สุดของจังหวัด น้ำในบ่อค่อนข้างใส มีสีอมฟ้า มีสารแคลเซียมคาบอร์เนตปนอยู่ในน้ำซึ่งทำให้สารแขวนลอยในน้ำตกตะกอนน้ำเลยใส แต่ก็ไม่สามารถทานได้เพราะมีหินปูนอยู่ในน้ำ สังเกตได้จากขอบบ่อมีหินปูนสีเหลืองเกาะอยู่ปริมาณมาก แหล่งน้ำแร่ร้อนรักษะวาริน มีสภาพแวดล้อมอย่างสวยงาม สะอาด สะดวกสบายสำหรับการแช่น้ำแร่ มีทั้งแบบบ่อแช่รวม แบบตักอาบ และมีบ่อแช่ทำบริการ

2) **แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านพรุรั้ง** ตั้งอยู่ในเขตอุทยานแห่งชาติน้ำตกหงาว บ้านพรุรั้ง ตำบลบางรีน อำเภอมืองระนอง ห่างจากตัวเมืองราว 10 กิโลเมตร มีบรรยากาศร่มรื่นด้วยไม้ใหญ่ แหล่งนี้มีบ่อน้ำแร่ 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 54-55 องศาเซลเซียส และยังมีตาน้ำแร่ร้อนผุดขึ้นมาสบกับธารน้ำเย็นพรุรั้งเกิดเป็นแอ่งน้ำอุ่น มีบ่อแช่น้ำแร่อย่างเป็นสัดส่วน สะอาด ทั้งบ่อแช่เท้า บ่อแช่ตัวและห้องอาบน้ำกลางแจ้ง พร้อมห้องเปลี่ยนเสื้อผ้าในบริเวณใกล้เคียงยังมีอาคารที่พักบริการด้วย

3) **แหล่งน้ำแร่ร้อนคลองบางรีน** อยู่ที่บ้านทุ่งยอ ตำบลบางรีน อำเภอมืองระนอง ห่างจากตัวเมืองไปทางทิศใต้ราว 6 กิโลเมตร แหล่งน้ำแร่นี้เกิดในบริเวณคลองบางรีน น้ำแร่ร้อนไหลซึมขึ้นมาตามรอยแตกของหินกลางคลองอุณหภูมิน้ำแร่ 50 องศาเซลเซียส แต่เนื่องจากธารน้ำเย็นมีมากกว่าทำให้น้ำมีอุณหภูมิไม่สูงพอจึงไม่เป็นที่นิยม

4) **แหล่งน้ำแร่ร้อนค่ายรัตนรังสรรค์** อยู่ในค่ายรัตนรังสรรค์ (ร.25 พัน 2) ตำบลราชกรูด อำเภอมืองระนอง ห่างจากตัวเมือง 22 กิโลเมตร มีทั้งหมด 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 43-45 องศาเซลเซียส บ่อน้ำแร่ที่นี่ดูเหมือนบ่อน้ำธรรมดาเนื่องจากยังไม่มีมีการปรับปรุงภูมิทัศน์

5) **แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านหาดยาย** อยู่ในเขตหน่วยพิทักษ์อุทยานแห่งชาติลำน้ำกระบุรี ที่ กบ.1 (บ้านหาดยาย) บริเวณบ้านหาดยาย ตำบลบางพระเหนือ อำเภอละอุ่น ห่างจากตัวเมืองระนอง 38 กิโลเมตรที่นี่มีบ่อน้ำแร่ 3 บ่อ อุณหภูมิน้ำแร่ 39-50 องศาเซลเซียส ไม่มีการสร้างบ่อแช่ตัว จึงต้องใช้วิธีตักอาบแต่มีการสร้างสะพานเส้นทางเดิน ศาลาที่พักและห้องน้ำไว้บริการ

6) **แหล่งน้ำแร่ร้อนพรุหลุมพี** อยู่ที่บ้านทุ่งยอ ตำบลบางรีน อำเภอมืองระนอง ห่างจากแหล่งน้ำแร่ร้อนคลองบางรีน 1.5 กิโลเมตร มีบ่อน้ำแร่เป็นรูปหกเหลี่ยม ความยาว 2 เมตร อุณหภูมิน้ำแร่ 40 องศาเซลเซียส มีการสร้างบ่อแช่ตัว 2 บ่อ ห้องอาบน้ำและร้านค้า แต่นักท่องเที่ยวสามารถเข้าไปใช้บริการอาบน้ำแร่โดยการตักอาบได้

7) **แหล่งน้ำแร่ร้อนบ้านนา** อยู่ที่บ้านแพรกซ้าย ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ พื้นที่ในความรับผิดชอบของเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าคลองยัน จึงมีลักษณะเป็นป่าธรรมชาติที่ยังคงความอุดมสมบูรณ์ อยู่ห่างจากตัวเมืองระนอง 72 กิโลเมตร แต่มีความน่าสนใจตรงที่เป็นธารน้ำร้อนอุณหภูมิ 65-75 องศาเซลเซียส ซึ่งไหลไปบรรจบกับธารน้ำเย็น ทำให้น้ำอุ่นกำลังดี ลงแช่ได้อย่างสบาย ใกล้เคียงกับแหล่งน้ำแร่ร้อนมีน้ำตกละอองดาวให้แวะเที่ยวชม

1.1.5 ปัญหาสาธารณสุขจากธรรมชาติ

1) **อุทกภัย** เป็นสาธารณสุขภัยที่เกิดจากฝนตกหนัก และฝนตกสะสมเป็นเวลานานทำให้เกิดน้ำป่าไหลหลาก น้ำท่วมฉับพลัน น้ำท่วมขัง และน้ำล้นตลิ่ง และยังส่งผลให้มวลดินและหินไม่สามารถรองรับการอุ้มน้ำได้ จึงเกิดการเคลื่อนตัวตามอิทธิพลของแรงโน้มถ่วงของโลก ประชาชนได้รับความเดือดร้อนสิ่งสาธารณประโยชน์และทรัพย์สินของประชาชนได้รับความเสียหายโดยมีสาเหตุหลัก คือ อิทธิพลจากร่องอากาศต่ำที่พัดผ่านและอิทธิพลของลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ส่งผลให้เกิดฝนตกในพื้นที่จังหวัดระนอง ปริมาณน้ำฝนเฉลี่ย 4,068.4 มิลลิเมตรต่อปี จะมีฝนตกชุกระหว่างเดือนพฤษภาคม - พฤศจิกายน ของทุกปี

ในระยะหลังปัญหาอุทกภัยเริ่มมีความรุนแรงขึ้นมีมูลค่าความเสียหายสูงมากขึ้น แต่เป็นมูลค่าความเสียหายที่ปรากฏอันเนื่องมาจากสิ่งสาธารณประโยชน์ได้รับความเสียหาย เช่น ถนน สะพาน และบ้านเรือนของราษฎร แต่ไม่มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต ยกเว้นปี พ.ศ. 2561 เกิดปัญหาอุทกภัยขึ้น จำนวน 2 ครั้ง ครอบคลุมพื้นที่ 5 อำเภอ มีผู้เสียชีวิต 1 ราย คร่าวเรือนที่ประสบภัย จำนวน 3,004 คร่าวเรือน มูลค่าความเสียหาย 8,000,000 บาท

ตารางที่ 6 สถิติความเสียหายจากอุทกภัยปี พ.ศ. 2562 – 2564

ปี พ.ศ.	ได้รับผลกระทบ/ความเสียหาย			
	เกิดภัย (ครั้ง)	จำนวนอำเภอ/ตำบล/หมู่บ้าน ความเสียหายด้านทรัพย์สิน	จำนวน ครัวเรือน	ประมาณการค่าความ เสียหาย (บาท)
2562	7	3 อำเภอ 14 ตำบล 53 หมู่บ้าน 2 ชุมชน/ถนน 2 สาย ฝาย 1 แห่ง	292	-
2563	2	2 อำเภอ 9 ตำบล 23 หมู่บ้าน สะพาน/คอ 4 แห่ง กระชังปลา 120 แห่ง	83	-
2564	12	5 อำเภอ 23 ตำบล 104 หมู่บ้าน 2 ชุมชน	1,512	-

ที่มา : แผนเผชิญเหตุอุทกภัย จังหวัดระนอง พ.ศ. 2565 สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดระนอง

1.1) พื้นที่เสี่ยงอุทกภัยจังหวัดระนอง 5 อำเภอ 29 ตำบล 3 ชุมชน 130 หมู่บ้าน

ประกอบด้วย

1.1.1) อำเภอเมือง 8 ตำบล 26 หมู่บ้าน 3 ชุมชน

(1) ต.เขานิเวศน์ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนระนองแลนด์ ชุมชนโรงกลวง และชุมชน

ด้านท่าเมือง

(2) ต.หาดส้มแป้น 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3

(3) ต.บางรีน 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 และ 6

(4) ต.หวาง 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(5) ต.ปากน้ำ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(6) ต.เกาะพยาม 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 2

(7) ต.ราชกรูด 8 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 8

(8) ต.บางนอน 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 4

1.1.2) อำเภอกระบุรี 7 ตำบล 47 หมู่บ้าน

(1) ต.มะมุ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 3 และ 5

(2) ต.จ.ป.ร. 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 11

(3) ต.น้ำจืด 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 9

(4) ต.น้ำจืดน้อย 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1

(5) ต.ปากจั่น 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 5 , 6 , 7 , 8 , 10 และ 11

(6) ต.ลำเลียง 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 , 7 , 8 , 9 , 10 และ 11

(7) ต.บางใหญ่ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 5

1.1.3) อำเภอละอุ่น 6 ตำบล 30 หมู่บ้าน

(1) ต.ละอุ่นใต้ 6 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 6

(2) ต.ละอุ่นเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 5

(3) ต.โนวงเหนือ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3

- (4) ต.บางพระเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5
- (5) ต.บางพระใต้ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 3
- (6) ต.โนนวงใต้ 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 - 3
- (7) ต.บางแก้ว 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5

1.1.4) อำเภอเกาะเปอรัง 5 ตำบล 13 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขี้ยวเหลียง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 5 , และ 7
- (2) ต.กะเปอรัง 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 7 และ 10
- (3) ต.บางหิน 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1
- (4) ต.บ้านนา 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 3 , 7 และ 8
- (5) ต.ม่วงกลวง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.1.5) อำเภอสุขสำราญ 2 ตำบล 14 หมู่บ้าน

- (1) ต.กำพวน 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 - 7
- (2) ต.นาคา 7 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ 1 – 7

1.2) พื้นที่เสี่ยงน้ำท่วมซ้ำซาก 5 อำเภอ 19 ตำบล 3 ชุมชน 56 หมู่บ้าน

1.2.1) อำเภอเมือง 2 ตำบล 3 ชุมชน 1 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขานิวเวอสน์ 3 ชุมชน ได้แก่ ชุมชนระนองแลนด์ ชุมชนโรงกลวง และชุมชนด่าน

ท่าเมือง

- (2) ต.ราชกรูด 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.2) อำเภอกระบุรี 6 ตำบล 32 หมู่บ้าน

- (1) ต.มะมู 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3
- (2) ต.จ.ป.ร. 11 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 11
- (3) ต.น้ำจืด 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 3 , 4 และ 9
- (4) ต.บางใหญ่ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 และ 5
- (5) ต.ปากจั่น 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2 , 5 , 6 และ 7
- (6) ต.ลำเลียง 9 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 4 , 5 , 7 , 8 , 9 , 10 และ 11

1.2.3) อำเภอละอุ่น 6 ตำบล 15 หมู่บ้าน

- (1) ต.ละอุ่นใต้ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 3 , 4 , 5 และ 6
- (2) ต.ละอุ่นเหนือ 5 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 – 5
- (3) ต.โนนวงเหนือ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2
- (4) ต.บางพระเหนือ 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 และ 4
- (5) ต.บางพระใต้ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2
- (6) ต.โนนวงใต้ 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.4) อำเภอเกาะเปอรัง 4 ตำบล 11 หมู่บ้าน

- (1) ต.เขี้ยวเหลียง 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3 , 5 , และ 7
- (2) ต.กะเปอรัง 4 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 2 , 7 และ 10
- (3) ต.บ้านนา 3 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 1 , 3 และ 8

(4) ต.ม่วงกลวง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 3

1.2.5) อำเภอสุขสำราญ 2 ตำบล 3 หมู่บ้าน

(1) ต.นาคา 2 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 4 และ 5

(2) ต.กำแพง 1 หมู่บ้าน ได้แก่ หมู่ที่ 2

ที่มา: แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ปี 2566 (พฤษภาคม,2566) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

2) ปัญหาภัยแล้ง เกิดขึ้นเนื่องจากน้ำ น้ำฝน น้ำใต้ดิน น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ หรืออ่างเก็บน้ำมีน้อยกว่าปกติในช่วงเวลาหนึ่ง โดยมีปริมาณน้อยกว่าที่พืช คน หรือสัตว์ต้องการ ซึ่งเป็นสภาวะการขาดแคลนน้ำอุปโภคและบริโภค รวมถึงน้ำเพื่อการเกษตรและอุตสาหกรรมในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่งเป็นเวลานานจนก่อให้เกิดความเสียหายและส่งผลกระทบต่ออย่างกว้างขวางต่อชุมชน สังคม และระบบเศรษฐกิจโดยรวม และจากสภาวะการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศเป็นสาเหตุให้ฤดูฝนสั้นขึ้น ซึ่งหมายถึงว่าฤดูแล้งจะยาวนานขึ้น โดยเฉพาะพื้นที่นอกเขตชลประทาน นอกจากนี้ความเจริญของชุมชน การขยายตัวทางเศรษฐกิจ เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคธุรกิจบริการ และจำนวนประชากรที่ได้มีการขยายตัวเพิ่มขึ้นพร้อมกัน ทำให้มีความต้องการใช้น้ำในกิจกรรมต่าง ๆ ของทุกภาคส่วนมากขึ้น จึงเป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้เกิดปัญหาการขาดแคลนน้ำตามมา แต่ไม่มีผู้บาดเจ็บและเสียชีวิต

ตารางที่ 7 ข้อมูลแหล่งน้ำ อ่างเก็บน้ำ (ขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก) และฝายที่สำคัญในพื้นที่

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ/ฝาย	ปริมาณเก็บกัก (ลบ.ม.)
เมืองระนอง	หาดส้มแป้น	หาดส้มแป้น	อ่างเก็บน้ำหาดส้มแป้น	10 ล้าน
		ทุ่งคา	ฝายคลองหินเพิง	50,000
	ปากน้ำ	หินช้าง	ฝายคลองหินช้าง	50,000
	บางรีน	บ้านพรุ้ง	ฝายน้ำล้นพรุ้ง	50,000
		บางรีน	ฝายน้ำล้นบางรีน	100,000
	หวาว	เกาะทรายดำ	อ่างเก็บน้ำเกาะทรายดำ	100,000
		หวาว	ฝายน้ำล้นชลประทาน	70,000
	ทรายแดง	บางสีกิม	ฝายบางสีกิม	50,000
	เกาะพยาม	เกาะพยาม	อ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่	200,000
	ราชกรูด	ราชกรูด	เขื่อน 40 ไร่	100,000
กระบุรี	น้ำจืด	ปลายคลอง	ปลายคลอง	16,800
	มะมุ	สองพี่น้อง	อ่างเก็บน้ำชันเศียร	3 ล้าน
		สวีส์ตี	ฝายคลองสวะ	3 ล้าน
			สระเก็บน้ำคลองสวะ	700,000
		คลองวัน	ฝายน้ำล้นคลองวัน	1 ล้าน
			ฝายคลองวันแพรกซ้าย	1 ล้าน
		บางไทร	ฝายคลองบางไทร	1 ล้าน
	มะมุ	อ่างห้วยตาลัง	80,000	
	ปากจั่น	คลองเงิน	สระหนองใหญ่	110,400
		หนองจิก	สระหนองจิก	23,350
น้ำจืดน้อย	ห้วยตารุ้ง	สระน้ำห้วยตารุ้ง	40,000	

อำเภอ	ตำบล	หมู่บ้าน	ชื่อแหล่งน้ำ/ฝาย	ปริมาณเก็บกัก (ลบ.ม.)
	ลำเสียง	บางบอน	สระเก็บน้ำบ้านบางบอน	112,200
		บางนา	หนองน้ำบ้านบางนา	29,545
ละอุ่น	บางพระเหนือ	บางขุนแพ่ง	ขุมเหมืองเก่า	30,000
		บางใหญ่	อาคารอัดน้ำบางธรรมะ	35,000
	บางแก้ว	ทุ่งตาพล	ฝายปลายคลอง	18,000
			สระน้ำซอยหลวงสี	67,500
			สระเก็บน้ำซอยบางพรวด	20,000
		เขาฝาชี	สระน้ำหลังวัด	20,000
			สระน้ำห้วยนพเสี้ย	37,500
	ในวงเหนือ	คอกช้าง	สระเก็บน้ำสาธารณะ	60,000
บางพระใต้	เทิก	สระน้ำบ้านเทิก	100,000	
กะเปอร์	บ้านนา	บ้านแพรกขวา	ฝายคลองแพรกขวา	20,000
		บ้านทองกลาง	ฝายน้ำล้นห้วยโคน	17,000
			สระเก็บน้ำบ้านทองกลาง	9,600
		บ้านกลาง	สระเก็บน้ำห้วยเตย	26,500
		บ้านแพรกซ้าย	สระห้วยเคียน	21,600
	บ้านนา	สระเก็บน้ำบ้านบางมุด	28,800	
	เขี้ยวเหลียง	บ้านน้ำแดง	แหล่งน้ำคลองบางแรด	7,650
		บ้านขุนรอง	ฝายคลองขุนรอง	12,000
		บ้านนาใน	ฝายน้ำล้นพรุใหญ่	105,600
		บ้านชลนิมิตร	สระเก็บน้ำคอกวัว	20,819
			สระเก็บน้ำหมู่ 7	12,000
			สระเก็บน้ำห้วยเตย	20,000
	กะเปอร์	บางปรุเหนือ	สระน้ำตารัญ	22,500
			ฝายแพรกซ้าย	10,000
			ฝายห้วยช้างตาย	10,500
		หินขาว	สระน้ำหมู่ 9	15,000
		ฝายท่า	สระในวัด	13,500
		คอกช้าง	สระน้ำที่วัด	6,000
	ม่วงกลวง	บ้านม่วงกลวง	สระเก็บน้ำประปา	29,900
		บ้านสำนัก	สระเก็บน้ำคลองนานอก	11,500
		บางเบน	สระน้ำประปาบ้านบางเบน	66,000
	บางหิน	บางหิน	สระน้ำจุฬารักษ์	60,000
	สุขสำราญ	กำพวน	โตนกลอย	ฝายคลองโตนกลอย
นาคา		ฝายท่า	เขื่อนฝายท่า	8,400

ที่มา: แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ปี 2566 (พฤษภาคม, 2566) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

3) รอยเลื่อน รอยเลื่อนที่สำคัญที่พบในพื้นที่จังหวัดระนองได้แก่ กลุ่มรอยเลื่อนระนอง เป็นกลุ่มรอยเลื่อนตามแนวระดับ วางตัวในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ประกอบด้วยรอยเลื่อนต่าง ๆ แผ่กระจายเป็นบริเวณกว้างขนานกัน พาดผ่านตั้งแต่ทะเลอันดามันจังหวัดระนอง ไปยังอ่าวไทยในทิศตะวันออกเฉียงเหนือ จนถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์และจังหวัดชุมพร ยาวประมาณ 300 กิโลเมตร โดยมีการเคลื่อนตัวไปทางขวา รอยแตกส่วนใหญ่อยู่ในแนวตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้และตะวันตกเฉียงเหนือ-ตะวันออกเฉียงใต้ อิทธิพลจากกลุ่มรอยเลื่อนระนองที่ตัดเข้ามาในกลุ่มหินแก่กระงาน ทำให้มีพุร้อนหลายแห่ง เช่น พุร้อนบ้านหาดยาย พุร้อนรักษะวาริน พุร้อนบางริน และพุร้อนพรรั้ง เป็นต้น

4) ปัญหาดินถล่ม/ หลุมยุบ/ รอยเลื่อนและการเกิดแผ่นดินไหว

4.1) ปัญหาดินถล่ม จังหวัดระนองเป็นจังหวัดที่มีความเสี่ยงต่อดินถล่มอยู่ในเกณฑ์สูงโดยอยู่ในระดับที่ 1 ที่เป็นสีแดง ดินมีโอกาสถล่มเมื่อมีปริมาณน้ำฝน 100 มิลลิเมตรต่อวัน หน้าดินขาดรากไม้ยึดเหนี่ยวและความลาดเอียงของพื้นที่มากกว่า 30 องศา ถ้าครบทั้ง 3 ปัจจัยก็มีโอกาสเกิดดินถล่มสูงมาก แต่ถึงหน้าดินจะมีรากไม้ยึดเหนี่ยวก็เชื่อว่าดินจะไม่ถล่ม ถ้าปริมาณน้ำฝนเยอะมากจนดินไม่สามารถอุ้มน้ำได้อีกต่อไปด้วยลักษณะภูมิประเทศที่เป็นเทือกเขาสูงสลับซับซ้อนทางด้านตะวันออกของจังหวัดระนอง จึงมีความเสี่ยงต่อการเกิดธรณีพิบัติภัยดินถล่มมาก เมื่อมีร่องความกดอากาศต่ำ (ร่องฝน) ทำให้เกิดฝนตกสะสมหลายวันก็ทำให้พื้นที่เสี่ยงต่อการเกิดดินถล่มได้ พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มส่วนใหญ่จะอยู่บริเวณแนวเทือกเขาทางด้านตะวันออกของจังหวัด พื้นที่เสี่ยงภัยดินถล่มและหมู่บ้านเสี่ยงภัย ปี 2566 ครอบคลุมพื้นที่ทั้งหมด 5 อำเภอ 27 ตำบล ประกอบด้วย

(1) อำเภอเมืองระนอง จำนวน 9 ตำบล ได้แก่ ตำบลเกาะพยาม เขานิเวศน์ ทราญแดง บางนอน บางริน ปากน้ำ ราชกรูด หงาว และหาดส้มแป้น

(2) อำเภอกระบุรี จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลน้ำจืด น้ำจืดน้อย บางใหญ่ ปากจั่น มะมู และลำเลียง

(3) อำเภอกะเปอร์ จำนวน 4 ตำบล ได้แก่ ตำบลกะเปอร์ เขียวเหลียง บ้านนา และม่วงกลวง

(4) อำเภอละอุ่น จำนวน 6 ตำบล ได้แก่ ตำบลในวงเหนือ บางแก้ว บางพระใต้ บางพระเหนือละอุ่นใต้ และละอุ่นเหนือ

(5) อำเภอสุขสำราญ จำนวน 2 ตำบล ได้แก่ ตำบลกำพวน และนาคา

ที่มา : แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตรในช่วงฤดูฝน ปี 2566 (พฤษภาคม,2566) สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

4.2) ปัญหาหลุมยุบ

พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบเป็นพื้นที่ที่รองรับด้วยหินปูน ภูเขาหินปูนส่วนใหญ่จะพบเป็นเขาโดดลูกเล็ก ๆ กระจายตัวอยู่ทางด้านตะวันออกเฉียงใต้ของอำเภอละอุ่น และด้านใต้ของอำเภอกระบุรี หลังเหตุการณ์แผ่นดินไหวและคลื่นยักษ์เมื่อวันที่ 26 ธันวาคม 2547 ได้ส่งผลกระทบต่อให้เกิดหลุมยุบในหลายพื้นที่รวมทั้งพื้นที่จังหวัดระนองซึ่งโดยธรรมชาติหินปูนมักจะมีโพรงอยู่แล้ว เมื่อมีคลื่นแผ่นดินไหวอาจทำให้ผนังโพรงด้านบนแตกและทำให้เกิดหลุมยุบ พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบของจังหวัดระนอง ครอบคลุมพื้นที่ 2 อำเภอ 6 ตำบล

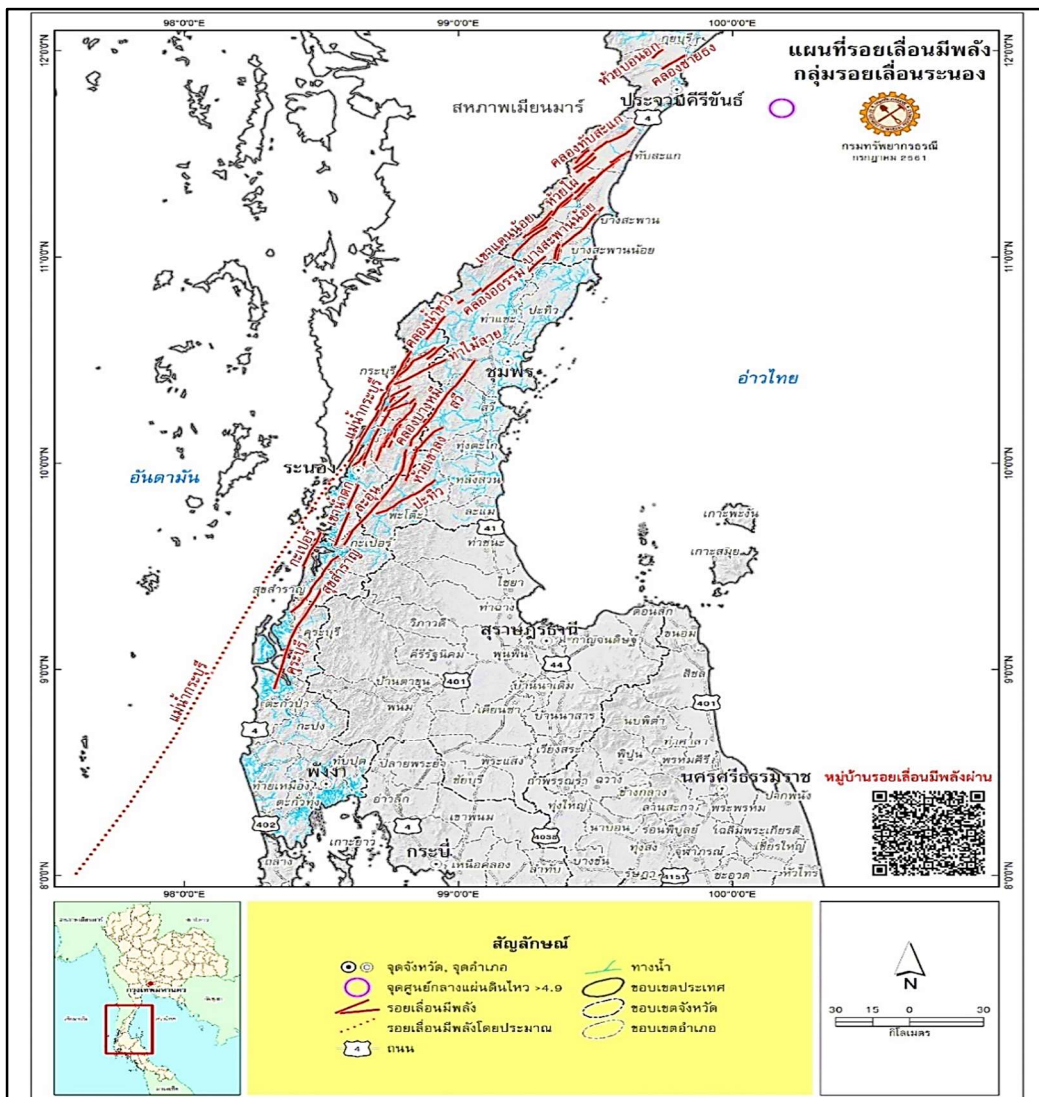
ตารางที่ 8 พื้นที่ที่มีโอกาสเกิดหลุมยุบของจังหวัดระนอง

ลำดับ	อำเภอ	รายชื่อตำบล			
1	ละอุ่น	ละอุ่นเหนือ	บางแก้ว	ในวงเหนือ	ในวงใต้
2	กระบุรี	น้ำจืด	ลำเลียง		

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งที่ 6 (พังงา), 2564

4.3) รอยเลื่อนและการเกิดแผ่นดินไหว กลุ่มรอยเลื่อนระนอง วางตัวในทิศ ตะวันออกเฉียงเหนือ-ตะวันตกเฉียงใต้ เริ่มตั้งแต่ในทะเลอันดามันตามหลักฐานการสำรวจจิโตรเลียมขึ้นแผ่นดิน ที่อำเภอตะกั่วป่า และอำเภอกระบุรี ของจังหวัดพังงา ต่อเนื่องมายังพื้นที่อำเภอสุขสำราญ อำเภอเกาะเปอร์ อำเภอเมืองระนอง อำเภอละอุ่น และอำเภอกระบุรี ของจังหวัดระนอง พาดผ่านพื้นที่อำเภอพะโต๊ะ อำเภอสวี อำเภอเมืองชุมพร และอำเภอท่าแซะ ของจังหวัดชุมพร และต่อเนื่องไปในพื้นที่อำเภอบางสะพานน้อย อำเภอบางสะพาน อำเภอทับสะแก อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ และอำเภอกุยบุรี ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และลง อ่าวไทยบริเวณทิศตะวันออกของอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวเฉพาะส่วนที่ปรากฏ บนแผ่นดินประมาณ 300 กิโลเมตร หินต่าง ๆ ที่ถูกรอยเลื่อนนี้ตัดผ่านคือ หินโคลนปนกรวด หินทราย หินดินดาน และหินปูน เป็นส่วนใหญ่ รองลงมาเป็นหินแกรนิต ลักษณะธรณีสัณฐานที่สำคัญประกอบด้วย ธาร เหลื่อม พุน้ำร้อน และผาสามเหลี่ยม ซึ่งบ่งชี้ว่ารอยเลื่อนระนองมีการเลื่อนตัวตามแนวระนาบเหลื่อมซ้าย (ข้อมูลปี พ.ศ. 2550) เหตุการณ์แผ่นดินไหวที่เกิดขึ้นสัมพันธ์กับกลุ่มรอยเลื่อนนี้ ตามข้อมูลของสำนักสำรวจ ธรณีวิทยาของสหรัฐอเมริกา (USGS) ระบุว่าได้เกิดขึ้นเมื่อวันที่ 27 - 28 กันยายน 2549 มีขนาด 4.1 - 4.7 จำนวน 6 ครั้ง และในวันที่ 8 ตุลาคม 2549 มีขนาด 5.0 จำนวน 1 ครั้ง ทั้งสองเหตุการณ์นี้มีศูนย์กลางเกิดในอ่าว ไทยด้านทิศตะวันออกของอำเภอสามร้อยสามยอด ประชาชนในหลายท้องที่รู้สึกได้ถึงแรงสั่นสะเทือนของ พื้นดิน ได้แก่ อำเภอหัวหิน อำเภอสามร้อยยอด อำเภอกุยบุรี อำเภอปราณบุรี อำเภอบางสะพาน และอำเภอ ทับสะแกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อำเภอชะอำ และอำเภอท่ายางของจังหวัดเพชรบุรี

ภาพที่ 8 แผนที่รอยเลื่อนมีพลังกลุ่มรอยเลื่อนระนอง

ที่มา: สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง, 2564

1.2 ด้านการปกครอง

1.2.1 การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดระนองแบ่งเขตการปกครองออกเป็น 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน 20 ชุมชน และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น 31 แห่ง โดยแบ่งเป็น องค์การบริหารส่วนจังหวัด 1 แห่ง เทศบาลเมือง 2 แห่ง เทศบาลตำบล 10 แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล 18 แห่ง

ตารางที่ 9 การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการ อำเภอห่าง จากศาลา กลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน						
				ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาล เมือง	เทศบาล ตำบล	อบต.	ชุมชน
1.เมือง ระนอง	713.723	21.64	-	9	38	1	2	5	4	20
2.กระบุรี	783.010	23.74	61	7	61			2	6	-
3.ละอุ่น	748.546	22.70	- ด้านถนน สายหาดส้ม แป้น- บางพระใต้ = 39 กม. - ด้านถนน เพชรเกษม- ละอุ่น แยก กิโลเมตรที่ 30 = 43 กม.	7	30			1	3	-
4.กะเปอร์	657.688	19.94	52	5	34			1	4	-
5.สุขสำราญ	395.078	11.98	94	2	15			1	1	-
รวม	3,298.045	100	-	30	178	1	2	10	18	20

ที่มา: สำนักงานส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นจังหวัดระนอง, 2565

1.2.2 ประชากร

จังหวัดระนอง ณ เดือนธันวาคม พ.ศ. 2565 มีครัวเรือนทั้งหมด 95,752 ครัวเรือน มีประชากรทั้งหมด 194,226 คน โดยประชากรอำเภอเมืองระนอง มีจำนวนมากที่สุด 94,185 คน คิดเป็นร้อยละ 48.49 ของประชากรทั้งหมด รองลงมา ได้แก่ อำเภอกระบุรี จำนวน 48,234 คน คิดเป็นร้อยละ 24.83 อำเภอกะเปอร์ จำนวน 22,073 คน คิดเป็นร้อยละ 11.36 อำเภอละอุ่น จำนวน 15,243 คน คิดเป็นร้อยละ 7.85 และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 14,491 คน คิดเป็นร้อยละ 7.46 ตามลำดับ โดยเป็นประชากรเพศชาย จำนวน 97,803 คน และเพศหญิง จำนวน 96,423 คน โดยเป็นครัวเรือนเกษตรกร 24,854 ครัวเรือน นอกภาคเกษตร 70,898 ครัวเรือน

ตารางที่ 10 จำนวนประชากรครัวเรือนเกษตรกร ของจังหวัดระนอง

อำเภอ	จำนวนประชากร (คน)			ความหนาแน่น (คน/ตร.กม.)	จำนวนครัวเรือนประชากร (ครัวเรือน)		
	ชาย	หญิง	รวม		ภาคเกษตร	นอกภาคเกษตร	รวม
เมืองระนอง	47,252	46,933	94,185	131.963	4,642	45,682	50,324
กระบุรี	24,463	23,771	48,234	61.601	10,350	14,539	24,889
กะเปอร์	11,132	10,941	22,073	33.562	3,920	4,990	8,910
ละอุ่น	7,724	7,519	15,243	20.363	4,004	2,912	6,916
สุขสำราญ	7,232	7,259	14,491	36.679	1,938	2,775	4,713
รวม	97,803	96,423	194,226	58.891	24,854	70,898	95,752

ที่มา: ที่ทำการปกครองจังหวัดระนอง ณ ธันวาคม 2565, สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระนอง ข้อมูลครัวเรือนเกษตรกรจากสำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

1.3 โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

1.3.1 การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดระนองอยู่ห่างจากกรุงเทพมหานครประมาณ 568 กิโลเมตร โดยสามารถเดินทางด้วยวิธีการต่างๆ ดังต่อไปนี้

ทางบก

จากกรุงเทพฯ ใช้เส้นทางสายธนบุรี-ปากท่อ ระยะทาง 90 กิโลเมตร แยกซ้ายเข้าเส้นทางสายหลักคือ ทางหลวงหมายเลข 4 (ถนนเพชรเกษม) ผ่าน จ.เพชรบุรี จ.ประจวบคีรีขันธ์ ถึง จ.ชุมพร (สี่แยกปฐมพร) หรือสายรอง คือ ทางหลวงหมายเลข 4006 จากสามแยกราชกรูด อำเภอเมืองไปจดทางหลวงหมายเลข 41 อำเภอหลังสวน จ. ชุมพร

จังหวัดระนองมีเส้นทางคมนาคมที่สำคัญคือ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข 4 (เพชรเกษม) เชื่อมต่อกับจังหวัดชุมพรทางด้านทิศเหนือของจังหวัดระนองและเชื่อมต่อกับจังหวัดพังงาทางด้านทิศใต้ของจังหวัดระนองซึ่งเป็นเส้นทางที่ใช้เชื่อมต่อทุกอำเภอและมีทางหลวงหมายเลข 4006 (ราชกรูด - หลังสวน) เชื่อมต่ออำเภอเมืองระนองกับอำเภอพะโต๊ะและอำเภอหลังสวนของจังหวัดชุมพรทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง และทางหลวงหมายเลข 4096 (ปากแพรง - หุ่นตะโก) เชื่อมต่ออำเภอละอุ่นกับอำเภอห้วยตะโกของจังหวัดชุมพร ทางด้านทิศตะวันออกของจังหวัดระนอง

ส่วนภายในจังหวัดระนอง มีถนนที่เชื่อมต่อระหว่างตำบล ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของทางหลวงท้องถิ่น และองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนอง จำนวน 24 เส้นทางในการขนส่ง ใช้เส้นทางถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทางหลักในการคมนาคมและมีสถานีขนส่งผู้โดยสารระดับจังหวัด ซึ่งองค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองเป็นผู้ดูแล

รถประจำทาง ปัจจุบันมีรถโดยสารปรับอากาศของบริษัท ขนส่ง จำกัด และของเอกชนสายกรุงเทพฯ-ระนอง ออกจากสถานีขนส่งสายใต้ ถนนบรมราชชนนี กรุงเทพฯ ทุกวันๆ ละหลายเที่ยวใช้เวลาเดินทางประมาณ 8 ชั่วโมง

รถไฟ จังหวัดระนองไม่มีเส้นทางรถไฟ หากประสงค์จะเดินทางโดยรถไฟ สามารถใช้รถไฟที่สถานีรถไฟชุมพร แล้วต่อรถโดยสารประจำทางชุมพร-ระนอง ระยะทาง 122 กิโลเมตร

ทางอากาศ

จังหวัดระนองมีสนามบินพาณิชย์ จำนวน 1 แห่ง ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของกรมการบินพลเรือน กระทรวงคมนาคม ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 1 ตำบลราชกรูด อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง (ข้อมูล ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2563) มีสายการบินให้บริการ จำนวน 2 สายการบิน คือ สายการบินนกแอร์ (ดอนเมือง-ระนอง - ดอนเมือง) และสายการบินไทยแอร์เอเชีย (ดอนเมือง-ระนอง-ดอนเมือง)

ทางน้ำ

จังหวัดระนองมีท่าเทียบเรือ แยกประเภทได้ ดังนี้

- 1) ท่าเทียบเรืออเนกประสงค์ (ท่าเรือระนอง) ซึ่งสามารถรองรับเรือขนาด 12,000 เดดเวทตัน (DWT) เพื่อใช้ในการขนส่งสินค้า ซึ่งอยู่ในความรับผิดชอบของท่าเทียบเรือแห่งประเทศไทย กระทรวงคมนาคม จำนวน 1 แห่ง
- 2) ท่าเทียบเรือประมง จำนวน 1 แห่ง ซึ่งใช้ในการขนส่งผลผลิตทางการประมง
- 3) ท่าเทียบเรือ สำหรับการเดินทางของประชาชน และนักท่องเที่ยว จำนวน 2 แห่ง

1.3.2 ด้านกักกันของจังหวัด

- 1) ด้านศุลกากร ตั้งอยู่ที่ ต.ปากน้ำ ประเภทด่านชายแดน
- 2) ด้านตรวจพืช ตั้งอยู่ที่ ต.ปากน้ำ - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- ไม่มีที่ตั้งสถานกักกันพืช
- 3) ด้านตรวจประมง ตั้งอยู่ที่ ต.ราชกรูด - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- ไม่มีที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ
- 4) ด้านปศุสัตว์ ตั้งอยู่ที่ ต.บางนอน - ไม่มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น
- มีที่ตั้งด่านกักกันสัตว์

นอกจากนี้ จังหวัดระนองได้ออกประกาศจังหวัดระนอง เรื่อง เปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง - เกาะสอง บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ลงวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2557 มีเนื้อความ ดังนี้

ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2540 เรื่องการเปิดจุดผ่านแดนถาวรด้านจังหวัดเชียงราย ตาก และระนอง โดยจังหวัดระนอง กำหนดให้มีจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง จำนวน 3 จุด คือ บริเวณท่าเทียบเรือสะพานปลา ด้านตรวจคนเข้าเมืองจังหวัดระนอง และท่าเทียบเรือบริษัทอ้นดามันคลับ ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง ไว้แล้ว นั้น

เพื่อเป็นการส่งเสริมเศรษฐกิจและความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ ตามยุทธศาสตร์ของจังหวัดระนอง และเป็นการเตรียมการรองรับประชาคมอาเซียน การเสริมสร้างความเข้าใจอันดี และความร่วมมือทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม รวมทั้งความมั่นคง และการรักษาความสงบเรียบร้อยตามแนวชายแดนไทย สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ซึ่งจะนำไปสู่พัฒนาการในทุกมิติความสัมพันธ์ของประเทศเพื่อนบ้าน และภูมิภาคอาเซียนสืบไป

จังหวัดระนอง โดยความเห็นชอบของคณะกรรมการความมั่นคงชายแดนไทย-สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ในการประชุมครั้งที่ 4/2556 เมื่อวันที่ 10 ตุลาคม 2556 จึงเปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป การปฏิบัติเกี่ยวกับการเดินทาง เข้า-ออก การนำสินค้า เข้า-ออก และการควบคุมพื้นที่ให้เป็นไปตามความตกลงระหว่างรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยกับรัฐบาลสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมาว่าด้วยการข้ามแดนทั้งสองประเทศลงวันที่ 16 พฤศจิกายน 2540 รวมทั้งกฎหมาย และระเบียบอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องอนึ่ง ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องเพิ่มความเข้มงวดกวดขันในการป้องกันการก่ออาชญากรรม การลักลอบหลบหนีเข้าเมือง และการกระทำผิดกฎหมาย โดยเฉพาะ ยาเสพติด อาวุธสงครามฯ และสิ่งต้องห้ามตามกฎหมายอื่นๆ ตั้งแต่วันที่ 10 กุมภาพันธ์ 2557 เป็นต้นไป

(คณะกรรมการเพื่อพัฒนาและบริหารจัดการท่าเทียบเรือเพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายชายแดนจังหวัดระนอง เมื่อวันที่ 30 กันยายน 2556 มีมติเห็นชอบในหลักการให้เปิดจุดตรวจของจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง เพิ่มเติม บริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง โดยจุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง ได้เปิดทำการเมื่อวันที่ 15 สิงหาคม 2540 ตามประกาศกระทรวงมหาดไทย ลงวันที่ 11 สิงหาคม 2540 และจังหวัดระนองได้ออกประกาศจังหวัด ลงวันที่ 16 สิงหาคม 2543 กำหนดจุดตรวจไว้ 3 ช่องทาง คือ 1) ท่าเทียบ

เรือสะพานปลา 2) ปากน้ำระนอง และ 3) ท่าเทียบเรือบริษัทอันตามันคลับ การเพิ่มจุดตรวจบริเวณท่าเทียบเรือศุลกากรระนอง ทำให้ปัจจุบัน จุดผ่านแดนถาวรระนอง-เกาะสอง มีจุดตรวจรวมทั้งสิ้น 4 แห่ง)

1.3.3 ไฟฟ้า

จังหวัดระนองได้รับกระแสไฟฟ้าจากการไฟฟ้าการผลิตแห่งประเทศไทย โดยการเชื่อมโยงการรับกระแสไฟฟ้าจากจังหวัดกระบี่และสุราษฎร์ธานีอยู่ในความรับผิดชอบของ 2 หน่วยงานประกอบด้วย

1) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ 96% ของพื้นที่ประกอบด้วย อำเภอกระบุรีบางส่วน (ตำบลบางใหญ่ ตำบลลำเลียง และตำบลน้ำจืดบางส่วน) และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลบางแก้ว ตำบลละอุ่นเหนือ ตำบลละอุ่นใต้ ตำบลบางพระเหนือ และตำบลบางพระใต้) รวมพื้นที่ประมาณ 508 ตารางกิโลเมตร อำเภอเมืองระนอง พื้นที่ 1,736 ตารางกิโลเมตร อำเภอกะเปอร์ พื้นที่ 657 ตารางกิโลเมตร อำเภอสุขสำราญ พื้นที่ 395 ตารางกิโลเมตร มีสถานีไฟฟ้าจำนวน 2 สถานี ประกอบด้วย สถานีไฟฟ้ารระนอง 1 ตำบลราชกรูด และสถานีไฟฟ้ารระนอง 2 ตำบลบางนอน

2) การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดชุมพร รับผิดชอบในพื้นที่ประมาณ 4% คือ ในพื้นที่อำเภอกระบุรีบางส่วน(ตำบล จปร.ตำบลปากจั่น ตำบลมะมุ ตำบลน้ำจืดน้อยและตำบลน้ำจืดบางส่วน)และอำเภอละอุ่นบางส่วน (ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้)

ในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง ยังมีหมู่บ้านที่ยังไม่มีไฟฟ้าใช้ จำนวน 5 หมู่บ้าน ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง 4 หมู่บ้าน อำเภอสุขสำราญ 1 หมู่บ้าน เนื่องจากเป็นหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บนเกาะ

1.3.4 โทรศัพท์ จำนวนผู้ใช้หมายเลขโทรศัพท์ แยกตามประเภทโทรศัพท์สำนักงาน/โทรศัพท์บ้าน

ฯลฯ ของจังหวัดระนอง ปี พ.ศ.2561 แบ่งเป็น 1) ผู้พักอาศัย 2,886 เลขหมาย 2) ใช้ภายในชุมสาย 137 เลขหมาย 3) หน่วยงานราชการ 658 เลขหมาย 4) โทรศัพท์สาธารณะทางไกล 28 เลขหมาย

ปัจจุบันการติดต่อสื่อสารยังครอบคลุมถึงการติดต่อผ่านอุปกรณ์สารสนเทศอื่นๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต และการใช้โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

สถานีถ่ายทอดสัญญาณโทรทัศน์ ทุกช่อง 3 5 7 9 NBT และ Thai PBS มีสถานีวิทยุกระจายเสียงหลัก 3 สถานี ได้แก่ สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทย สถานีวิทยุ อ.ส.ม.ท. สถานีวิทยุกระจายเสียงแห่งประเทศไทยเพื่อการศึกษาและสถานีวิทยุชุมชน 12 สถานี

สถานีรับ-ส่ง ถ่ายทอดโทรทัศน์ มีสถานีรับ-ส่ง ถ่ายทอดสัญญาณดาวเทียมจำนวน 6 แห่ง และถ่ายทอดสัญญาณเคเบิลทีวี จำนวน 1 แห่ง

1.3.5 ไปรษณีย์หรือการสื่อสารหรือการขนส่งและวัสดุครุภัณฑ์

การไปรษณีย์ให้บริการครอบคลุม 5 อำเภอ การไปรษณีย์จังหวัดระนอง มีเครือข่ายการสื่อสารไปรษณีย์สามารถติดต่อได้ทุกอำเภอ โดยมีที่ทำการไปรษณีย์ทั้งสิ้น จำนวน 6 แห่ง แยกได้ ดังนี้

ตารางที่ 11 ที่ทำการไปรษณีย์ในพื้นที่จังหวัดระนอง จำนวน 6 แห่ง

อำเภอ	จำนวนที่ทำการไปรษณีย์	สาขาที่ทำการไปรษณีย์	รหัสไปรษณีย์พื้นที่
อำเภอเมืองระนอง	3	ที่ทำการไปรษณีย์ระนอง	85000
		ที่ทำการไปรษณีย์ปากน้ำระนอง	85000
		เคาน์เตอร์ไปรษณีย์ศูนย์ราชการจังหวัดระนอง	85000
อำเภอกระบุรี	1	ที่ทำการไปรษณีย์กระบุรี	85110
อำเภอกะเปอร์	1	ที่ทำการไปรษณีย์กะเปอร์	85120
อำเภอละอุ่น	1	ที่ทำการไปรษณีย์ละอุ่น	85130
อำเภอสุขสำราญ	-	-	85120

1.3.6 ประปา

การให้บริการน้ำในระบบประปาแก่ประชาชนในพื้นที่จังหวัดระนองมีหลายหน่วยงานสามารถแยกได้ ดังนี้

- 1) การประปาส่วนภูมิภาคจังหวัดระนอง รับผิดชอบให้บริการในเขตพื้นที่เทศบาลเมืองระนอง เทศบาลตำบลปากน้ำ เทศบาลเมืองบางรีนบางส่วน และเทศบาลตำบลบางนอนบางส่วน
- 2) การประปาของเทศบาลตำบล ซึ่งรับผิดชอบให้บริการประชาชนในเขตเทศบาลตำบลน้ำจืด เทศบาลตำบลละอุ่น เทศบาลตำบลหงาว และเทศบาลตำบลกะเปอร์
- 3) ระบบประปาหมู่บ้าน ชนิดท่อถังสูงของเทศบาลตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลในพื้นที่ แหล่งน้ำดิบที่ใช้ในการผลิตประปา มี 4 แห่งด้วยกัน คือ คลองหาดส้มแป้น คลองบางรีนชุมเหมือนอกหลวง และห้วยวังพง ซึ่งในฤดูแล้งจะประสบปัญหาน้ำประปาไม่ไหล ขาดแคลนน้ำสำหรับการอุปโภค บริโภคจึงก่อสร้างอ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้น เพื่อรองรับการใช้น้ำอุปโภคบริโภค ใช้น้ำจากเขื่อนนี้เป็นแหล่งน้ำถาวรและใช้แหล่งน้ำดิบปัจจุบันเป็นแหล่งน้ำสำรอง ซึ่งแก้ไขปัญหาขาดแคลนน้ำประปาได้อย่างถาวร

1.3.7 บ่อน้ำบาดาล

ข้อมูลการใช้น้ำบาดาลจังหวัดระนอง ในปี พ.ศ. 2565 มีบ่อน้ำบาดาลรวม 694 บ่อ จำแนกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

(1) บ่อน้ำบาดาลที่มีการขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง รวมจำนวน 295 บ่อ มีปริมาณการใช้น้ำบาดาล จำนวน 1,691 ลูกบาศก์เมตร/วัน จำแนกเป็นบ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภค/บริโภคมากที่สุด จำนวน 155 บ่อ รองลงมา ได้แก่ บ่อน้ำบาดาลเพื่อธุรกิจ จำนวน 80 บ่อ และ บ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน 60 บ่อ

(2) ข้อมูลบ่อน้ำบาดาลในพื้นที่จังหวัดระนอง จากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง) พบว่ามีบ่อน้ำบาดาล จำนวน 399 บ่อ จำแนกเป็นบ่อน้ำบาดาลเพื่อการอุปโภค/บริโภค จำนวน 354 บ่อ และบ่อน้ำบาดาลเพื่อการเกษตร จำนวน 45 บ่อ มีปริมาณการใช้น้ำเฉลี่ย 6.61 ลูกบาศก์เมตร/ชั่วโมง แสดงดังตารางที่ 8 – 9

ตารางที่ 12 จำนวนบ่อน้ำบาดาลและการใช้น้ำบาดาล ที่ขออนุญาตกับสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565

อำเภอ	ตำบล	รวมทุกประเภท			อุปโภค/บริโภค			ธุรกิจ			เกษตรกรรม		
		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)	
			ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง
เมืองระนอง	เขานิเวศน์	5	370	37	1	80		4	290	37			
	ราชกรูด	29	2,952	321	13	1,366		2	120	7	14	1,466	314
	หงาว	18	2,372	190	11	1,602	111	5	570	79	2	200	
	บางรีน	35	3,996	68	2	216	9	30	3,567	42	3	213	17
	ปากน้ำ	13	1,153	26	5	475	12	5	250	14	3	428	
	บางนอน	41	4,147	886	11	1,234	398	18	1,978	429	12	935	59
	หาดส้มแป้น	7	660		6	610					1	50	
	ทรายแดง	6	336	5	2	156	3				4	210	2
	เกาะพยาม	2	84	2				2	84	2			
รวมอำเภอเมืองระนอง		156	16,100	1,535	51	5,739	533	66	6,859	610	39	3,502	392

อำเภอ	ตำบล	รวมทุกประเภท			อุปโภค/บริโภค			ธุรกิจ			เกษตรกรรม		
		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)		จำนวน (บ่อ)	ปริมาณน้ำ (ลบ.ม./วัน)	
			ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง		ตามใบอนุญาต	ใช้จริง
กระบุรี	น้ำจืด	4	368	4	2	160	4				2	208	
	น้ำจืดน้อย	7	1,690	19	6	1,594		1	96	19			
	มะมุ	1	60								1	60	
	ปากจั่น	8	537	12	5	378		2	63	12	1	96	
	ลำเลียง	2	180	27	1	60					1	120	27
	จ.ป.ร.	4	500		4	500							
	บางใหญ่	2	150		2	150							
รวมอำเภอกระบุรี		28	3,485	62	20	2,842	4	3	159	31	5	484	27
ละอุ่น	ละอุ่นใต้	2	116		1	60					1	56	
	บางพระเหนือ	12	1,151		9	957					3	194	
	บางแก้ว	5	268		3	179		1	25		1	64	
รวมอำเภอละอุ่น		19	1,535		13	1,196		1	25		5	314	
กะเปอร์	ม่วงกลวง	11	972	19	7	612		1	90	19	3	270	
	กะเปอร์	38	3,690	37	27	3,171	20	6	235	17	5	284	
	เขี้ยวเหลี่ยม	3	530		3	530							
	บ้านนา	4	310		4	310							
	บางหิน	10	1,192	1	6	944		1	100	1	3	148	
รวมอำเภอกะเปอร์		66	6,694	57	47	5,567	20	8	425	37	11	702	
สุขสำราญ	นาคา	10	1,991	6	9	1,895		1	96	6			
	กำพวน	16	1,291	31	15	1,141	28	1	150	3			
รวมอำเภอสุขสำราญ		26	3,282	37	24	3,036	28	2	246	9			
รวม		295	31,096	1,691	55	18,380	585	80	7,714	687	60	5,002	419

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง ระบบสารสนเทศเพื่อการควบคุมกิจการน้ำบาดาล (GCL), 2565

ตารางที่ 13 จำนวนบ่อบาดาลและการใช้น้ำบาดาล ข้อมูลจากสำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง)
ปี พ.ศ. 2565

อำเภอ	ตำบล	ประเภทบ่อ (จำนวน)		ความลึกบ่อเฉลี่ย (เมตร)	คุณภาพน้ำ		ปริมาณน้ำเฉลี่ย (ลบ.ม./ชม.)
		อุปโภคบริโภค	การเกษตร		ใช้ได้ (บ่อ)	ใช้ไม่ได้ (บ่อ)	
เมืองระนอง	เขานิเวศน์	8	-	72.51	8	-	6.02
	ราชกรูด	21	4	64.33	25	-	6.88
	หวาว	14	3	71.71	17	-	8.18
	บางรีน	15	-	49.50	15	-	5.33
	ปากน้ำ	12	-	66.37	12	-	5.15
	บางนอน	15	1	60.04	16	-	8
	หาดส้มแป้น	5	3	50.63	8	-	6.25
	ทรายแดง	6	-	66.83	6	-	5.83
รวมอำเภอเมืองระนอง		96	11	62.73	107	0	6.67
กระบุรี	น้ำจืด	11	3	73.04	14	-	5.24
	น้ำจืดน้อย	5	-	119.2	5	-	3.2
	มะมู	10	-	47.10	10	-	4.83
	ปากจั่น	6	1	81.93	7	-	3.79
	ลำเลียง	11	-	62.23	11	-	5.90
	จ.ป.ร.	11	-	74	11	-	3.74
	บางใหญ่	4	-	51.22	4	-	7.55
รวมอำเภอกระบุรี		58	4	70.43	62	0	4.85
กะเปอร์	ม่วงกลาง	9	-	57.56	9	-	4.2
	กะเปอร์	56	7	60.99	63	-	8.14
	เขี้ยวเหลียง	18	1	69.58	19	-	6.16
	บ้านนา	17	-	76.24	17	-	6.09
	บางหิน	20	1	59.74	21	-	5.73
รวมอำเภอกะเปอร์		120	9	63.82	129	0	6.92
ละอุ่น	ละอุ่นใต้	15	-	61.43	15	-	5.47
	ละอุ่นเหนือ	8	1	55.33	9	-	6.11
	ในวงเหนือ	1	1	30	2	-	7
	บางพระใต้	1	-	51	1	-	7
	บางพระเหนือ	5	1	50.67	6	-	6.33
	บางแก้ว	5	-	40.2	5	-	6.6
รวมอำเภอละอุ่น		35	3	53.57	38	0	6.03
สุขสำราญ	นาคา	21	7	56.22	29	-	7.28
	กำพวน	24	10	54.85	34	-	7.69
รวม อ.สุขสำราญ		45	18	55.48	63	0	7.50
รวมจังหวัดระนอง		354	45	62.26	399	0	6.54

ที่มา : สำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง สำนักทรัพยากรน้ำบาดาล เขต 6 (ตรัง), 2565

1.3.8 โครงสร้างการผลิตภาคอุตสาหกรรม

1) การผลิตภาคอุตสาหกรรม

โรงงานอุตสาหกรรมในจังหวัดระนองส่วนใหญ่เป็นอุตสาหกรรมขนาดกลางและขนาดย่อม โดยข้อมูลสะสม ณ 30 พฤศจิกายน 2565 มีจำนวนโรงงาน รวมทั้งสิ้น จำนวน 227 โรงงาน มีเงินลงทุนทั้งสิ้น จำนวน 4,325.109 ล้านบาท และมีคนงาน ทั้งสิ้น จำนวน 6,644 คน โรงงานอุตสาหกรรมส่วนใหญ่ ตั้งอยู่ใน เขตอำเภอเมือง เนื่องจากมีความเจริญ ด้านสาธารณูปการต่างๆ

1.1) อุตสาหกรรมที่สำคัญ

อุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัดระนอง ได้แก่ อุตสาหกรรมต่อเนื่องจากการประมง ได้แก่ แปรรูปอาหารทะเล ห้องเย็น โรงปลาป่น น้ำแข็งชอง เมื่อพิจารณาตามหมวดอุตสาหกรรม พบว่าหมวด อุตสาหกรรม ที่มีเงินลงทุนสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่

(1) อุตสาหกรรมหมวดอาหาร ประกอบด้วย การผลิตเกี่ยวกับสัตว์น้ำเป็นหลัก เช่น การแปรรูปอาหารทะเล รองลงมาได้แก่การผลิตเกี่ยวกับการทำน้ำแข็งหรือบด ย่อยน้ำแข็ง และการผลิตเกี่ยวกับอาหารสัตว์ (ปลาป่น) ตามลำดับ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 58 โรงงาน เงินลงทุน 1,787.94 ล้านบาท คนงาน 4,207 คน

(2) อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้ประกอบด้วย การไส ซอยไม้แปรรูป แปรรูปไม้ ยางพารา รองลงมาได้แก่การเลื่อยไม้ทำวงกบประตูหน้าต่างไม้และการเครื่องเรือนจากไม้ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 28 โรงงาน เงินลงทุน 554.12 ล้านบาท คนงาน 738 คน

(3) อุตสาหกรรมหมวดโลหะ ประกอบด้วย การผลิตผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับบอโลหะ เช่น ผลิตภัณฑ์คอนกรีตผสมเสร็จ ปัจจุบันมีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น 14 โรงงาน เงินลงทุน 205.70 ล้านบาท คนงาน 156 คน ดังตารางที่ 14

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนโรงงานแยกตามหมวดอุตสาหกรรม

ที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (แห่ง)	เงินทุน (บาท)	แรงงาน (คน)
1	อุตสาหกรรมเกษตร	3	31,500,000	155
2	อุตสาหกรรมอาหาร	58	1,787,936,074	4,207
3	อุตสาหกรรมเครื่องตี	1	300,000,000	43
4	อุตสาหกรรมแปรรูปไม้	28	554,120,829	738
5	อุตสาหกรรมปิโตรเคมีฯ	7	127,220,000	57
6	อุตสาหกรรมยาง	5	92,816,700	37
7	อุตสาหกรรมพลาสติก	3	24,503,000	47
8	อุตสาหกรรมอโลหะ	14	205,700,000	156
9	อุตสาหกรรมโลหะ	3	4,670,000	53
10	อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ	4	27,896,000	37
11	อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล	9	35,725,000	115
12	อุตสาหกรรมขนส่ง	12	188,637,724	207
13	อุตสาหกรรมอื่นๆ	70	525,296,500	868
รวม		217	3,906,021,827	6,720

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, 2565

1.2) โครงสร้างภาคอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของจังหวัดระนอง คือ อุตสาหกรรมหมวดอาหาร มีเงินลงทุนทั้งสิ้น 2,162.60 ล้านบาท

ตารางที่ 15 แสดงอุตสาหกรรมที่มีเงินลงทุนเป็นสัดส่วนสูงที่สุดของจังหวัดระนอง

ลำดับที่	หมวดอุตสาหกรรม	จำนวน (โรง)	เงินทุน (ล้านบาท)	แรงงาน (คน)
1	เกษตร	4	74.5	352
2	อาหาร	62	2,162.6	3,806
3	เครื่องดื่ม	2	364.6	128
4	แปรรูปไม้	29	543.3	632
5	เครื่องเรือน	1	2.8	31
6	ปิโตรเคมีฯ	7	127.2	57
7	ยาง	5	94.5	60
8	พลาสติก	3	24.5	47
9	โลหะ	17	205.7	156
10	โลหะ	3	4.6	53
11	ซ่อมแซมโลหะ	4	27.8	37
12	เครื่องจักรกล	9	35.7	115
13	ผลิตยานพาหนะ	13	188.6	207
14	อื่นๆ	72	532.2	889

1.4 ด้านสังคม

1.4.1 การศึกษา

จังหวัดระนองมีการจัดระบบการศึกษาครบถ้วน 3 รูปแบบ ประกอบด้วย การศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย การศึกษาในระบบ มีสถานศึกษา รวมทั้งสิ้น จำนวน 156 แห่ง โดยมีสถานศึกษาซึ่งสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา มีจำนวนสถานศึกษา นักเรียนและครุมากที่สุด ซึ่งแสดงรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 16 จำนวนสถานศึกษาจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สังกัด				รวม
	สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน	สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน	กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น	สังกัดอื่นๆ*	
เมืองระนอง	29	7	18	1	55
กระบุรี	26	1	16	-	43
กะเปอร์	13	1	8	-	22
ละอุ่น	9	-	8	-	17
สุขสำราญ	10	1	8	-	19
รวม	87	10	58	1	156

หมายเหตุ: *ส่วนราชการอื่น ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

ตารางที่ 17 จำนวนนักเรียนและครูจำแนกตามสังกัดเป็นรายอำเภอ

อำเภอ	สังกัด								รวมทั้งสิ้น	
	สนง.คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน		สนง.คณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน		กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น		อื่นๆ*			
	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู	นร.	ครู
	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)	(คน)
เมืองระนอง	9,982	349	3,845	142	1,648	55	23	3	15,498	549
กระบี่	6,135	260	528	24	-	-	-	-	6,663	284
กะเปอร์	2,985	142	76	18	-	-	-	-	3,061	160
ละอุ่น	1,540	69	-	-	304	16	-	-	1,844	85
สุขสำราญ	1,648	89	525	22	-	-	-	-	2,173	111
รวม	22,290	909	4,974	206	1,952	71	23	3	29,239	1,189

หมายเหตุ: *ส่วนราชการอื่น ได้แก่ โรงเรียนพระปริยัติธรรม

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

ตารางที่ 18 จำนวนผู้เรียน/นักเรียน ในสังกัดสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจำแนกตามกิจกรรมการศึกษาและเพศ เป็นรายอำเภอ

อำเภอ	การศึกษาขั้นพื้นฐาน (คน)			การศึกษาเพื่อพัฒนาอาชีพ (คน)			การศึกษาเพื่อพัฒนาสังคมและชุมชน (คน)			รวมทั้งสิ้น (คน)
	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม	
เมืองระนอง	1,879	1,211	3,090	67	264	331	177	65	242	3,663
กระบี่	549	452	1,001	43	157	200	230	525	755	1,956
กะเปอร์	317	267	584	32	110	142	9	135	144	870
ละอุ่น	423	368	791	112	129	241	106	214	320	1,352
สุขสำราญ	411	426	837	65	80	145	58	96	154	1,136
รวม	3,579	2,724	6,303	319	740	1,059	580	1,035	1,615	8,977

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

องค์การบริหารส่วนจังหวัดระนองมีโรงเรียนในสังกัด จำนวน 1 แห่ง คือ โรงเรียนบ้านโนง (โรงเรียนตำรวจตระเวนชายแดนบ้านโนง) ตั้งอยู่หมู่ที่ 1 บ้านผาพิง ตำบลโนงเหนือ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง ได้รับมอบมาอยู่ในสังกัด เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2551 ภายใต้การกำกับดูแลของกองการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีบุคลากรทางการศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 16 คน นักเรียนจำนวน 304 คน

ตารางที่ 19 จำนวนสถานศึกษา อาจารย์ และนักเรียนในระดับอาชีวศึกษา และอุดมศึกษาจำแนกตามสังกัดและเพศ

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา	อาจารย์(คน)			นักศึกษา(คน)		
		ชาย	หญิง	รวม	ชาย	หญิง	รวม
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา	3	66	51	117	1,125	876	2,108
-สถาบันอาชีวศึกษารัฐบาล	3	66	51	117	1,125	876	2,108
-สถาบันอาชีวศึกษาภาคเอกชน	-	-	-	-	-	-	-
สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา	2	11	19	30	142	188	324
-สถาบันอุดมศึกษาของรัฐ	2	11	19	30	142	188	324
-สถาบันอุดมศึกษาของเอกชน	-	-	-	-	-	-	-
รวม	5	73	70	147	1,267	1,064	2,432

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

การศึกษานอกระบบ มีหน่วยงานในการให้บริการการศึกษานอกระบบ ประกอบด้วย

- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยจังหวัดระนอง โดยมีสำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอ จำนวน 5 แห่ง ศูนย์การเรียนรู้ชุมชน จำนวน 37 แห่ง

- ห้องสมุดประชาชนจังหวัด	จำนวน	1	แห่ง
- ห้องสมุดประชาชนอำเภอ	จำนวน	4	แห่ง
- ที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน	จำนวน	176	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาฝีมือแรงงานจังหวัดระนอง	จำนวน	1	แห่ง
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก	จำนวน	48	แห่ง

1.4.2 การศาสนา

จังหวัดระนอง มีวัด จำนวน 29 แห่ง รองลงมาเป็นสำนักสงฆ์ จำนวน 16 แห่ง และมีพระภิกษุ จำนวน 451 รูป และสามเณร จำนวน 51 รูป ตามลำดับ อีกทั้ง มีมัสยิด จำนวน 32 แห่ง และโบสถ์คริสต์ จำนวน 1 แห่ง โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 20 จำนวนวัด สำนักสงฆ์ โบสถ์คริสต์ มัสยิด และสามเณร เป็นรายอำเภอ

อำเภอ	วัด (แห่ง)	สำนักสงฆ์ (แห่ง)	โบสถ์คริสต์ (แห่ง)	มัสยิด (แห่ง)	พระภิกษุ	สามเณร
เมืองระนอง	11	4	1	12	203	48
กระบุรี	6	6	-	-	122	-
กะเปอร์	5	2	-	6	61	1
ละอุ่น	5	4	-	-	55	2
สุขสำราญ	2	-	-	14	10	-
รวม	29	16	1	32	451	51

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2564

1.4.3 การสาธารณสุข

จังหวัดระนองมีสถานบริการทางด้านสาธารณสุข ดังนี้

1) สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐ ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลชุมชน เต็มคนไข้ 30 เตียง	จำนวน	2	แห่ง
- โรงพยาบาลชุมชน เต็มคนไข้ 10เตียง	จำนวน	2	แห่ง
- โรงพยาบาลทั่วไป เต็มคนไข้ 300 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล (รวม สอน.)	จำนวน	46	แห่ง
- ศูนย์บริการสาธารณสุขเทศบาลเมือง	จำนวน	1	แห่ง

2) สถานบริการสาธารณสุขภาคเอกชน ประกอบด้วย

- โรงพยาบาลทั่วไปขนาดเล็ก ขนาด 5 เตียง	จำนวน	1	แห่ง
- คลินิกเวชกรรม	จำนวน	7	แห่ง
- คลินิกเวชกรรมเฉพาะทาง	จำนวน	14	แห่ง
- คลินิกทันตกรรม (ชั้น 1)	จำนวน	13	แห่ง
- คลินิกการพยาบาลและผดุงครรภ์	จำนวน	9	แห่ง
- คลินิกกายภาพบำบัด	จำนวน	3	แห่ง
- คลินิกการแพทย์แผนไทย/แผนไทยประยุกต์	จำนวน	4	แห่ง
- สหคลินิก	จำนวน	3	แห่ง

- ร้านขายยาแผนปัจจุบัน	จำนวน	48 แห่ง
- ร้านขายยาแผนปัจจุบันเฉพาะยาบรรจุน้ำยา	จำนวน	8 แห่ง
โดยมีบุคลากรทางการแพทย์และบุคลากรด้านสาธารณสุข ประกอบด้วย		
- แพทย์	จำนวน	75 คน
- ทันตแพทย์	จำนวน	39 คน
- เภสัชกร	จำนวน	49 คน
- พยาบาล	จำนวน	507 คน
- นักวิชาการสาธารณสุข	จำนวน	126 คน
- เจ้าพนักงานสาธารณสุขชุมชน	จำนวน	66 คน
- อาสาสมัครสาธารณสุข ประกอบด้วย		
* อาสาสมัครสาธารณสุข (ชนบท)	จำนวน	2,823 คน
* อาสาสมัครสาธารณสุข (เขตเมือง)	จำนวน	120 คน
* ศูนย์สาธารณสุขมูลฐานชุมชน	จำนวน	8 คน

1.4.4 ประเพณีและวัฒนธรรม

จังหวัดระนองมีประเพณีและงานประจำปี ที่สำคัญที่นิยมปฏิบัติสืบทอดกันมาจนถึงปัจจุบันคือ

1) **ประเพณีสวดกลางบ้าน** มีการประกอบพิธีทางศาสนา สวดภาณยักษ์ไล่ภูตผีปีศาจทั้งหลาย โดยชาวบ้านทุกครัวเรือนจะตัดผม ตัดเล็บ ห่อด้วยกระดาษขาวหรือกระดาษแดงใส่ลงแพที่ทำด้วยไม้ระกำ และประดับประดารอบๆ แพด้วยธงแดงที่ทำจากกระดาษสี เมื่อน้ำทะเลในแม่น้ำขึ้นเต็มที่จะมีการปล่อยแพไปตามแม่น้ำ ถือเป็นประเพณีสะเดาะเคราะห์มีการจัดงาน 3 วัน 3 คืน และมีการจัดแสดงมหรสพด้วย กำหนดจัดงานเดือนเมษายนของทุกปี

2) **งานขึ้นถ้ำพระขยงค์** จัดในช่วงเทศกาลตรุษจีน บริเวณถ้ำพระขยงค์เพื่อให้ประชาชนเข้าไปสักการะสิ่งศักดิ์สิทธิ์ ชมความสวยงามของถ้ำ และมีพันธุ์ไม้หายาก ซึ่งเชื่อกันว่ามีผู้นำมาปลูกไว้เป็นเวลานานแล้ว กำหนดจัดงานประมาณเดือนกุมภาพันธ์ของทุกปี

3) **งานเทศกาลสงกรานต์น้ำแร่ แช่น้ำศักดิ์สิทธิ์** มีวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมประเพณีสงกรานต์ สร้างเอกลักษณ์ความเป็นหนึ่งเดียวในประเทศไทย โดยมีเอกลักษณ์ “สงกรานต์น้ำแร่แช่น้ำศักดิ์สิทธิ์” และเพื่อเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพกำหนดจัดงานวันที่ 12-15 เมษายนของทุกปี

4) **ประเพณีออกพรรษา** ในวันออกพรรษาจะมีประเพณีที่นิยมปฏิบัติกัน คือ ประเพณีตักบาตรเทโว เกิดจากความเชื่อกันว่า ในวันออกพรรษานี้เป็นวันที่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเสด็จลงมาจากริมดาวดึงส์ลงมาโปรดมนุษย์โลก เมื่อถึงวันนี้ชาวพุทธจะนำอาหารคาวหวานมาใส่บาตร ซึ่งเป็นประเพณีทางศาสนาที่ปฏิบัติสืบทอดกันมาช้านาน กำหนดจัดงานในวันออกพรรษาของทุกปี

5) **ประเพณีเทศน์มหาชาติและพิธีการกวนข้าวทิพย์** เป็นประเพณีอันดีงามที่มีมาแต่โบราณ เป็นการสืบทอดประเพณีของพุทธศาสนิกชน และสร้างความสามัคคีของประชาชน โดยมีการเทศน์มหาชาติและพิธีกวนข้าวทิพย์ กำหนดจัดงานในช่วงเทศกาลตรุษจีน (เดือนเมษายนของทุกปี)

6) **เทศกาลวันวิสาขบูชาและสมโภชพระเจดีย์ดาดู** จัดในวันวิสาขบูชาของทุกๆ ปี เพื่อเป็นการส่งเสริมให้ประชาชนชาวระนองและประชาชนชาวพม่าที่นับถือศาสนาพุทธได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ไว้ซึ่งประเพณีวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ณ พระเจดีย์ดาดู วัดสุวรรณคีรีวิหาร อำเภอเมือง จังหวัดระนอง กำหนดจัดงานช่วงเดือนพฤษภาคม

7) **ประเพณีงานลอยกระทง** เป็นประเพณีที่มาตั้งแต่สมัยสุโขทัยเป็นประเพณีของพราหมณ์เพื่อบูชาพระเจ้าทั้งสาม คือ พระอิศวร พระนารายณ์ และพระพรหม ศาสนาพุทธก็จัดลอยกระทง เพื่อบูชาพระบรมสารีริกธาตุ จังหวัดระนองได้จัดประเพณีลอยกระทง ในวันเพ็ญเดือน 12 ของทุกปี

8) งานอาบน้ำแร่ แลระนอง เป็นงานประจำปีของจังหวัดโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อเป็นการส่งเสริมและประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยวของจังหวัดให้รู้จักแพร่หลาย รวมทั้งการจัดกิจกรรมด้านการส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากน้ำแร่ เพื่อส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพที่มีคุณภาพระดับเอเชีย ธุรกิจสปาและการแพทย์แผนไทยกิจกรรมในงานประกอบด้วย กิจกรรมด้านสปาและน้ำแร่และสุขภาพ, การส่งเสริมการท่องเที่ยวและแหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติของจังหวัดระนอง, กิจกรรมวิถีชุมชนชาวระนอง, ของดีศรีท้องถิ่น, การประกวดธิดาน้ำแร่ระนอง ธิดาสองแผ่นดิน และเทพธิดาระนอง, ประกวดขบวนรดสวยงามของดีแต่ละอำเภอ, การประกวดความสามารถพิเศษ (Talent), การเดินแบบผ้าพื้นเมือง, การประกวดร้องเพลงท้องถิ่น/ท้องถิ่น, กิจกรรมออกร้านกาชาด, การแสดงบนเวทีลานวัฒนธรรม, การจำหน่ายสินค้าโอท็อป, การแสดงดนตรีของเหล่าศิลปินนักร้อง-นักแสดงมากมายโดยกำหนดจัดงานในวันศุกร์สัปดาห์ที่สองของเดือนมีนาคมของทุกปี

1.4.5 ข้อมูลด้านแรงงานของจังหวัดระนอง

1) แรงงานในจังหวัดระนอง

สถานการณ์ด้านแรงงานจังหวัดระนอง

จังหวัดระนองมีประชากรที่อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ 15 ปีขึ้นไป จำนวน 228,967 คนเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน 147,840 คน คิดเป็น ร้อยละ 64.57 และเป็นผู้ที่ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน 81,127 คน คิดเป็น ร้อยละ 35.43 สำหรับกลุ่มผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานทั้งหมด 147,840 คน นั้น แยกเป็น ผู้มีงานทำ จำนวน 146,623 คน คิดเป็นร้อยละ 99.18 ของผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงาน แบ่งเป็นผู้มีงานทำใน ภาคเกษตร จำนวน 53,286 คน (ร้อยละ 36.34) ผู้มีงานทำนอกภาคเกษตร จำนวน 93,337 คน (ร้อยละ 63.66) การมีงานทำนอกภาคเกษตร จำแนกตามอุตสาหกรรม 5 อันดับแรก ดังนี้

- 1) การขายส่ง การขายปลีก 38,658 คน (ร้อยละ 26.37)
- 2) ที่พักและการบริการ ด้านอาหาร 12,799 คน (ร้อยละ 8.73)
- 3) การผลิต 11,120 คน (ร้อยละ 7.58)
- 4) การก่อสร้าง 8,965 คน (ร้อยละ 6.11)
- 5) การบริหารราชการ 7,198 คน (ร้อยละ 4.91)

และผู้ว่างงานซึ่งหมายถึง ผู้ไม่มีงานทำและพร้อมจะทำงานจำนวน 1,217 คน คิดเป็นร้อยละ 0.82

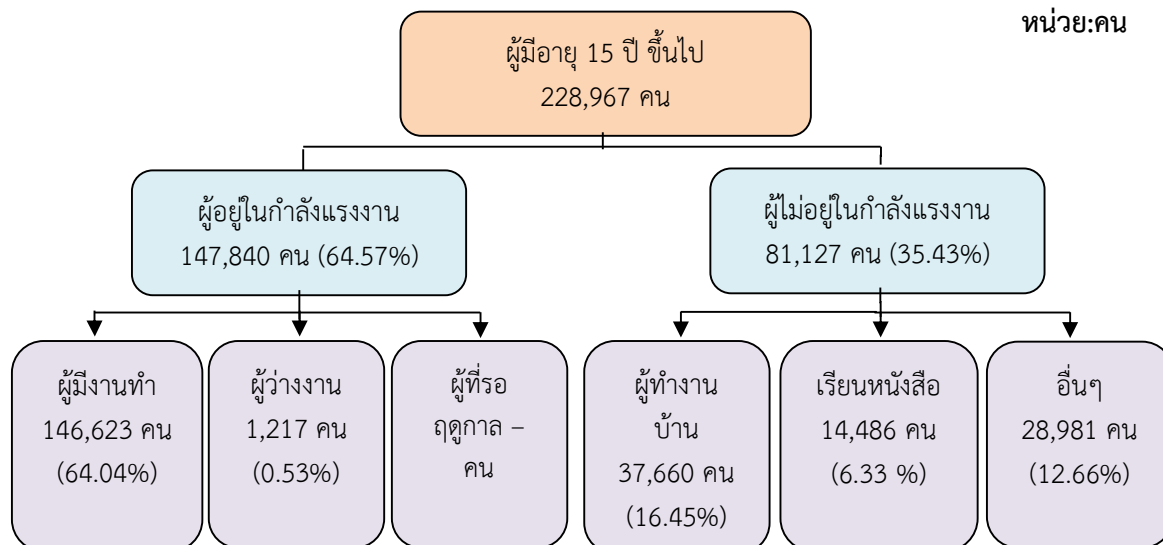
ตารางที่ 21 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงานและเพศ ไตรมาสที่ 3/2565 จังหวัดระนอง

สถานภาพแรงงาน	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวม(คน)
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	110,196	118,771	228,967
ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	91,340	56,500	147,840
- ผู้มีงานทำ	90,748	55,875	146,623
- ผู้ว่างงาน	592	625	1,217
- กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	18,856	62,271	81,127
- ทำงานบ้าน	788	36,872	37,660
- เรียนหนังสือ	5,724	8,762	14,486
- อื่นๆ	12,344	16,637	28,981

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2565

ภาพที่ 9 แผนผังโครงสร้างประชากรจังหวัดระนอง

หน่วย:คน

2) ข้อมูลจำนวนแรงงานนอกระบบ

ข้อมูลแรงงานนอกระบบ สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง ได้ดำเนินการสำรวจข้อมูลแรงงานโดยดำเนินการสำรวจในปี 2565 พบว่าผู้มีงานทำอยู่ในแรงงานนอกระบบมีจำนวน 80,623 คน แรงงานนอกระบบส่วนใหญ่จะทำงานในภาคเกษตรกรรม (อาชีพด้านเกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง) จำนวน 41,263 คน คิดเป็นร้อยละ 51.15 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด รองลงมาเป็นการขายส่ง การขายปลีก จำนวน 19,585 คน คิดเป็นร้อยละ 24.29 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร จำนวน 9,723 คน คิดเป็นร้อยละ 12.06 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด การก่อสร้างจำนวน 3,200 คน คิดเป็นร้อยละ 3.97 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด การผลิตจำนวน 3,125 คน คิดเป็นร้อยละ 3.88 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด กิจกรรมการขนส่งจำนวน 1,460 คน คิดเป็นร้อยละ 1.81 ของจำนวนแรงงานนอกระบบทั้งหมด

ตารางที่ 22 จำนวนผู้มีงานทำที่อยู่ในแรงงานนอกระบบจังหวัดระนอง จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรม ปี 2565

ประเภทอุตสาหกรรมใน/นอกภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
ในภาคเกษตรกรรม	31,156	10,107	41,236
1.เกษตรกรรม การป่าไม้และการประมง	31,156	10,107	41,236
นอกภาคเกษตรกรรม	19,432	19,928	39,360
2. เหมืองแร่และเหมืองหิน	-	-	-
3. การผลิต	1,795	1,330	3,125
4. ไฟฟ้า ก๊าซ และประปา	-	-	-
5. การจัดหา น้ำ การบำบัดน้ำเสีย	-	-	-
6. การก่อสร้าง	3,093	107	3,200
7. การขายส่ง การขายปลีก	9,010	10,575	19,585
8. การขนส่งสถานที่เก็บสินค้า และการคมนาคม	1,314	146	1,460
9. ที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	3,269	6,463	9,732
10. ข้อมูลข่าวสาร และการสื่อสาร	-	-	-
11. กิจกรรมด้านการเงินและการประกันภัย	-	-	-
12. อสังหาริมทรัพย์การให้เช่า และกิจกรรมทางธุรกิจ	85	-	85
13. กิจกรรมทางวิชาชีพและเทคนิค	167	189	356
14. กิจกรรมการบริหารและการสนับสนุน	125	41	166
15. บริหารราชการและป้องกันประเทศ	-	-	-

ประเภทอุตสาหกรรมใน/นอกภาคเกษตร	ชาย	หญิง	รวม
16. การศึกษา	91	-	91
17. ด้านสุขภาพและสังคมสงเคราะห์	80	281	361
18. ศิลปะ บันเทิงและนันทนาการ	-	-	-
19. กิจกรรมบริการอื่นๆ	493	706	1,199
20. การจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล	-	-	-
21. องค์การระหว่างประเทศ	-	-	-
22. ไม่ทราบ	-	-	-
รวม	50,588	30,035	80,623

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 23 จำนวนผู้มีงานทำจังหวัดระนองจำแนกตามอาชีพและเพศ ปี 2565

ประเภทอาชีพ	ชาย	หญิง	รวม
1. ผู้บัญญัติกฎหมายข้าราชการระดับอาวุโสและผู้จัดการ	1,504	100	1,604
2. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านต่างๆ	230	253	483
3. ผู้ประกอบวิชาชีพด้านเทคนิคสาขาต่างๆและอาชีพที่เกี่ยวข้อง	396	571	967
4. เสมียน	-	231	231
5. พนักงานบริการและพนักงานในร้านค้าและตลาด	9,579	16,090	25,669
6. ผู้ปฏิบัติงานด้านการเกษตรและการประมง	30,873	10,153	41,026
7. ผู้ปฏิบัติงานด้านความสามารถทางฝีมือและธุรกิจการค้าที่เกี่ยวข้อง	4,160	1,338	5,498
8. ผู้ปฏิบัติการโรงงานและเครื่องจักรและผู้ปฏิบัติงานด้านการประกอบ	1,368	146	1,513
9. อาชีพขั้นพื้นฐานต่าง ๆ ในด้านการขายและการให้บริการ	2,477	1,154	3,631
10. คนงานซึ่งมิได้จำแนกไว้ในหมวดอื่น	-	-	-
รวม	50,588	30,035	80,623

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง, 2565

3) แรงงานต่างด้าว แรงงานต่างด้าวในจังหวัดระนอง จำนวน 38,310 คน โดยเป็นชาวเมียนมา 33,624 คน ชาวลาว 160 คน ชาวกัมพูชา 20 คน และอื่นๆ 506 คน จำแนกเป็นแรงงานต่างด้าวตามมติคณะรัฐมนตรี จำนวน 37,069 คน แรงงานต่างด้าวที่เข้ามาในลักษณะไป-กลับ หรือตามฤดูกาล จำนวน 635 คน ชนกลุ่มน้อย 409 คน นำเข้าตาม MOU จำนวน 100 คน และทั่วไป 97 คน

ที่มา: สำนักงานจัดหางานจังหวัดระนอง, ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2565

4) จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกับสำนักงานประกันสังคม

➔ จำนวนนายจ้างและผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนเงินทดแทน ปี 2565

(ข้อมูล ณ 30 พ.ย. 2565)

- จำนวนผู้ประกันตนที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม 47,680 คน
(มาตรา 33, 39 และ 40)

- จำนวนสถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนกองทุนประกันสังคม 1,958 แห่ง

➔ การจ่ายจากกองทุนประกันสังคม รวม 7 กรณี จ่ายประโยชน์ทดแทน ปี 2565
(ม.ค.-พ.ย. 2565) จำนวนทั้งหมด 46,712 คน

➔ ผู้ประกันตนขึ้นทะเบียนขอรับประโยชน์ทดแทนกรณีว่างงาน ปี 2565

(ม.ค. - พ.ย. 2565) จำนวน 4,382 คน จำนวนเงิน 16,863,368 บาท

ที่มา : สำนักงานประกันสังคม, 2565

อัตราค่าจ้างแรงงานขั้นต่ำ จังหวัดระนอง 332 บาท/วัน ประกาศบังคับใช้ ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม 2565 เป็นต้นไป

1.4.6 ครั้วเรือนยากจนของจังหวัดระนอง ตามระบบ TPMAP

จากการสำรวจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (สศช.) และ ศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ (เนคเทค-สวทช.) กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ผ่านระบบ TPMAP จังหวัดระนองมีประชาชนที่เข้าข่ายกลุ่มเป้าหมายครั้วเรือนยากจน ตามระบบ TPMAP ใน 5 มิติ ปี 2565 จำนวน 1,842 ครั้วเรือน คิดเป็นร้อยละ 1.95 ของครั้วเรือนทั้งหมด (94,295 ครั้วเรือน) แบ่งเป็น

ตารางที่ 24 ครั้วเรือนที่ยากตามระบบ TPMAP จังหวัดระนอง ปี 2565

อำเภอ	ครั้วเรือนทั้งหมด (ครั้วเรือน)	ครั้วเรือนเป้าหมาย (ครั้วเรือน)	จำนวนครั้วเรือนยากจน จำแนกตามมิติของปัญหา (ครั้วเรือน)				
			ด้านสุขภาพ	ด้านความเป็นอยู่	ด้านการศึกษา	ด้านรายได้	ด้านการเข้าถึงบริการของรัฐ
เมืองระนอง	49,565	704	165	224	101	484	28
กระบุรี	24,543	383	229	22	81	82	5
กะเปอร์	8,748	192	28	14	8	89	4
ละอุ่น	6,814	84	14	10	10	55	0
สุขสำราญ	4,625	479	23	306	81	100	0
รวม	94,295	1,842	459	576	281	780	37

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 25 ครั้วเรือนเป้าหมายในการดำเนินการให้ความช่วยเหลือในระบบ TPMAP ปี 2565 ระยะที่ 2 จำนวน 13,282 ครั้วเรือน

อำเภอ	ครั้วเรือนเป้าหมายในระบบ TPMAP ปี 2565 (ครั้วเรือน)	จำนวนครั้วเรือน Thai QM (ครั้วเรือน)	จำนวนครั้วเรือนกลุ่มเปราะบาง (ครั้วเรือน)	รวมเป้าหมายช่วยเหลือระยะ 2 (ครั้วเรือน)
เมืองระนอง	704	4,577	1,570	6,147
กระบุรี	383	1,776	974	2,750
กะเปอร์	192	49	613	662
ละอุ่น	84	2,228	370	2,598
สุขสำราญ	479	738	387	1,125
รวม	1,842	9,368	3,914	13,282

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2565

1.5 ด้านเศรษฐกิจ

1.5.1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ปี 2564 จังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์มวลรวม (Gross Provincial Product : GPP) มีมูลค่าเพิ่มรวม ณ ราคาประจำปี 2564 เท่ากับ 29,824 ล้านบาท โครงสร้างการผลิตของจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปีประกอบด้วย ภาคเกษตร 13,616 ล้านบาท (มีสัดส่วนร้อยละ 45.65) ภาคนอกเกษตร 16,208 ล้านบาท (มีสัดส่วนร้อยละ 54.35) ได้แก่ ภาคบริการ มูลค่า 13,452 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.10) ภาคอุตสาหกรรม มูลค่า 2,756 ล้านบาท (คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.24) (ข้อมูลจากสำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ) ภาวะเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง พบว่าส่วนใหญ่จะอยู่ในภาคเกษตร มีมูลค่า 13,616 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 45.65 เป็นการผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง รองลงมาคือภาคบริการ มูลค่า 13,452 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 45.10 ได้แก่ สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยายนยนต์ 4,568 ล้านบาท สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า 1,650 ล้านบาท สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย 1,473 ล้านบาท สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์ 1,145 ล้านบาท สาขาการก่อสร้าง 1,030 ล้านบาท และด้านการศึกษา 1,070 ล้านบาท ตามลำดับ และภาคอุตสาหกรรมมูลค่า 2,756 ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ 9.24 เป็นสาขาการผลิตถึง 2,093 ล้านบาท และสาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ 405 ล้านบาท และประชากรมีรายได้ต่อหัว/คน/ปี (GPP Per capita (Baht)) เท่ากับ 105,256 บาท

ตารางที่ 26 ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดระนอง ณ ราคาประจำปี 2557 – 2564

(จำแนกตามสาขาการผลิต)

GROSS PROVINCIAL PRODUCT AT CURRENT MARKET PRICES

0303 - RANONG

(Million Baht)

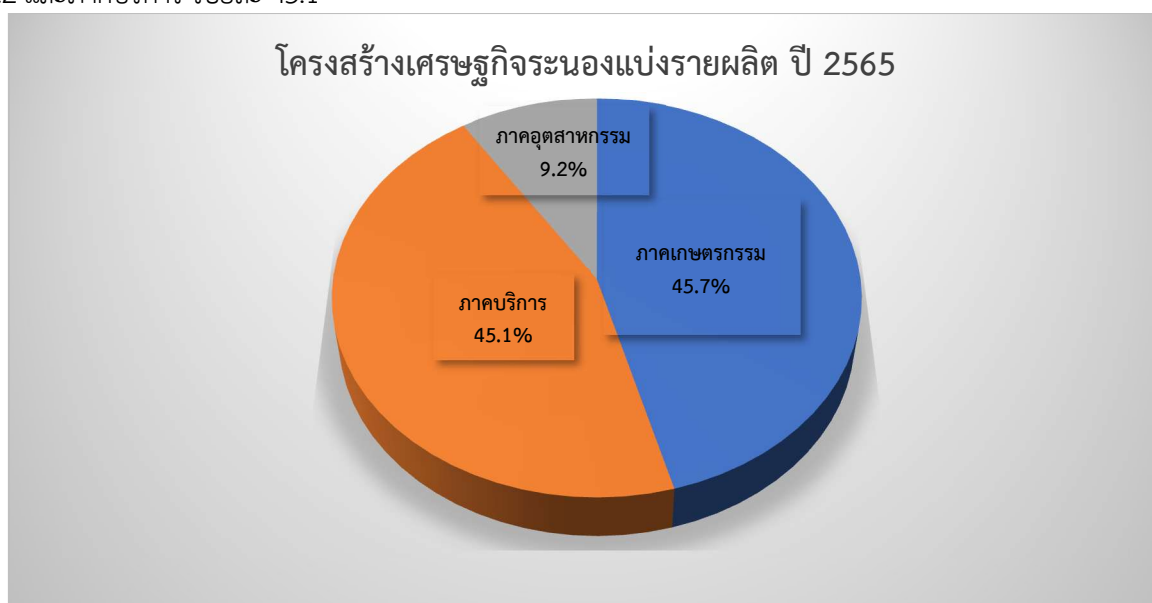
สาขาการผลิต/ปี ค.ศ.	2014	2015	2016	2017	2018	2019r	2020r	2021p
Agriculture	9,877	8,754	10,333	11,550	11,749	11,307	13,520	13,616
Agriculture, forestry and fishing	9,877	8,754	10,333	11,550	11,749	11,307	13,520	13,616
Non-Agriculture	13,392	13,781	15,187	16,386	16,514	16,622	16,703	16,208
Industrial	2,444	2,249	2,306	2,672	3,167	2,847	3,020	2,756
Mining and quarrying	115	114	133	127	138	140	137	151
Manufacturing	1,859	1,676	1,665	2,019	2,544	2,224	2,358	2,093
Electricity, gas, steam and air conditioning supply	411	397	412	420	372	383	411	405
Water supply; sewerage, waste management and remediation activities	58	61	96	107	113	100	115	107
Services	10,948	11,532	12,881	13,714	13,347	13,775	13,683	13,452
Construction	659	887	1,047	1,054	1,090	1,285	1,089	1,030
Wholesale and retail trade and repair of motor vehicles and motorcycle	3,065	3,251	3,861	4,329	4,275	4,206	4,635	4,568
Transportation and storage	2,265	2,299	2,486	2,718	2,082	2,157	1,881	1,650
Accommodation and food service activities	224	261	283	305	345	367	196	127
Information and communication	181	201	173	206	207	225	212	290
Financial and insurance activities	1,155	1,251	1,440	1,406	1,470	1,456	1,449	1,473
Real estate activities	809	812	907	914	935	999	1,134	1,145
Professional, scientific and technical activities	2	2	2	2	3	3	3	3
Administrative and support service activities	74	78	80	87	93	98	35	16

สาขาการผลิต/ปี ค.ศ.	2014	2015	2016	2017	2018	2019r	2020r	2021p
Public administration and defence; compulsory social security	630	749	769	799	846	908	944	982
Education	1,213	1,037	1,082	1,095	1,053	1,052	1,038	1,070
Human health and social work activities	540	557	595	625	690	755	801	821
Arts, entertainment and recreation	52	53	67	78	91	106	97	105
Other service activities	79	92	89	96	168	157	169	171
Gross provincial product (GPP)	23,269	22,535	25,520	27,936	28,263	27,929	30,224	29,824
GPP Per capita (Baht)	90,012	86,273	96,694	104,757	104,891	101,861	108,395	105,256
Population (1,000 persons)	259	261	264	267	269	274	279	283

ที่มา: ผลิตภัณฑ์ภาคและจังหวัด แบบปริมาณลูกโซ่ ฉบับ พ.ศ. 2564 (Gross Regional and Provincial Product Chain Volume Measures 2021 Edition) (https://www.nesdc.go.th/main.php?filename=gross_regional) สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, 2566

1.5.2 ขนาดเศรษฐกิจจังหวัดระนอง (GPP ณ ราคาประจำปี) พ.ศ. 2565 “มีมูลค่าประมาณ 36,027 ล้านบาท” ประชากรมีรายได้ต่อหัวประมาณปีละ 125,168 บาท

โครงสร้างเศรษฐกิจระนอง แบ่งรายผลิต ดังนี้ ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 45.7 ภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 9.2 และภาคบริการ ร้อยละ 45.1

อัตราการเติบโตเฉลี่ย (Long term Growth) ย้อนหลัง 5 ปี (2561-2565) โดยปี 2565 ขยายตัว อยู่ที่ร้อยละ 5.5 สูงกว่าอัตราการขยายตัวของประเทศเฉลี่ย อยู่ที่ร้อยละ 0.9 อัตราเงินเฟ้อของจังหวัดระนอง เฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 0.6

ปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจจังหวัด ประกอบด้วย จำนวนนักท่องเที่ยว ราคาสินค้าเกษตร ยางพารา ปาล์ม น้ำมัน และไม้ผล การผลิตภาคอุตสาหกรรมแปรรูป อาหารทะเล อาหารทะเลแช่แข็ง การค้าชายแดน การใช้จ่ายภาครัฐ และการเติบโตของเศรษฐกิจโลก การสะสมทุนจังหวัดจากด้านการค้าชายแดน สนามบินจังหวัดระนอง ท่าเรือระนอง โครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC) ทรัพยากรธรรมชาติ เช่น น้ำแร่ร้อน ทะเล น้ำตก ภูเขา โครงสร้างแรงงาน การจ้างงานและประชากร ปี พ.ศ.2565 จำนวนประชากร 287,936 คน มีจำนวนการจ้างงาน 146,623 คน จำแนกเป็นภาคบริการ ร้อยละ 49.6 ภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 36.3 และภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ 14.1 โครงการที่คาดว่าจะก่อให้เกิดการสะสมทุนและการจ้างงานในอนาคต ได้แก่ โครงการขยายสนามบินระนอง โครงการก่อสร้างระบบส่ง-จำหน่าย ไฟฟ้าแรงสูง โครงการพัฒนาพื้นที่ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ (Ranong Wellness Tourism) โครงการพัฒนาการเกษตรมูลค่าสูงแบบครบวงจร โครงการเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่ม

ประเทศ BIMSTEC โครงการขยายท่าเรือน้ำลิกระนอง และโครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อรองรับ SEC (แลนด์บริดจ์ ธรนอง-ชุมพร)

ที่มา: กลุ่มงานนโยบายและเศรษฐกิจจังหวัดระนอง สำนักงานคลังจังหวัดระนอง, 2566

1.5.3 สรุปข้อมูลและสถานการณ์การนำเข้า-ส่งออกสินค้าเกษตร จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 – 2565 (ข้อมูล ต.ค. 2563 - ก.ย. 2564 และ ต.ค. 2564 - ก.ย. 2565)

1) สินค้าด้านพืช ที่ผ่านด่านตรวจพืชท่าเรือระนอง

ชนิดสินค้านำเข้า	รวมปีงบประมาณ 2564		รวมปีงบประมาณ 2565	
	ปริมาณ(กก.)	มูลค่า(บาท)	ปริมาณ(กก.)	มูลค่า(บาท)
กากเมล็ดในปาล์ม	3,914,850.00	33,889,980.31 ¹		
เมล็ดปาล์มน้ำมัน kernel (ไม่เหมาะสำหรับเพาะปลูก)	4,448,844.00	13,022,790.09 ²	10,499,678.00	60,341,319.02 ²
เมล็ดมะม่วงหิมพานต์	43,400.00	2,466,629.25 ³	336,900.00	23,940,079.77 ³
เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ทั้งเปลือก			61,600.00	3,441,495.00
เมล็ดมะม่วงหิมพานต์กะเทาะเปลือก			31,800.00	2,135,239.63
หวาย	161,000.00	2,253,541.24 ⁴	386,770.00	3,060,818.17
กากปาล์ม	444,910.00	1,099,828.52	504,980.00	1,073,900.47
ใบจากแห้ง	210,000.00	790,000.00	226,000.00	1,356,000.00
เนื้อในเมล็ดปาล์มน้ำมัน	259,980.00	643,528.50	4,738,613.00	8,065,199.66 ⁵
ไม้ไผ่	127,500.00	388,316.41		
ไม้กวาดดอกกล้วย	13,750.00	124,709.06	11,250.00	119,831.40
เมล็ดข้าวโพด			5,300,000.00	66,678,869.79 ¹
หอมแดง			725,600.00	8,852,422.07 ⁴
หอมหัวใหญ่			119,180.00	1,001,704.52
กาบมะพร้าว			96,000.00	288,000.00
รวมสินค้านำเข้า	9,624,234.00	54,679,323.38	23,038,371.00	180,354,879.50
ชนิดสินค้าส่งออก				
ปุย	7,730,456.00	91,156,041.20	8,111,670.22	162,529,162.00
เมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน			20,092.00	1,781,414.00
รวมสินค้าส่งออก	7,730,456.00	91,156,041.20	8,131,762.22	164,310,576.00

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 มีมูลค่าการนำเข้า 54.6793 ล้านบาท ปริมาณสินค้านำเข้า 9,624.234 ตัน และมูลค่าการส่งออก 91.1560 ล้านบาท ปริมาณสินค้าส่งออก 7,730.456 ตัน โดยมูลค่าสินค้านำเข้าสูงสุด 4 อันดับแรก คือ 1) กากเมล็ดในปาล์ม ปริมาณ 3,914.850 ตัน มูลค่า 33.8899 ล้านบาท 2) เมล็ดปาล์ม น้ำมัน kernel (ไม่เหมาะสำหรับเพาะปลูก) ปริมาณ 4,448.844 ตัน มูลค่า 13.0228 ล้านบาท 3) เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ปริมาณ 43.40 ตัน มูลค่า 2,466.6293 ล้านบาท และ 4) หวาย ปริมาณ 161 ตัน มูลค่า 2.2535 ล้านบาท ส่วนสินค้าส่งออก คือ ปุย ปริมาณ 7,730.4560 ตัน มูลค่า 91.1560 ล้านบาท

ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 มีมูลค่าการนำเข้า สูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ.2564 ถึง 125.6756 ล้านบาท และมีมูลค่าการส่งออกสูงกว่าปีงบประมาณ พ.ศ. 2564 ถึง 73.1545 ล้านบาท

โดยมีมูลค่าการนำเข้า 180.3549 ล้านบาท ปริมาณสินค้านำเข้า 23,038.371 ตัน และมูลค่าการส่งออก 164.3105 ล้านบาท ปริมาณสินค้าส่งออก 8,131.762 ตัน โดยมูลค่าสินค้านำเข้าสูงสุด 4 อันดับแรก คือ 1) เมล็ดข้าวโพด ปริมาณ 5,300 ตัน มูลค่า 66.6788 ล้านบาท 2) เมล็ดปาล์มน้ำมัน kernel (ไม่เหมาะสำหรับเพาะปลูก) ปริมาณ 5,300 ตัน มูลค่า 60.3413 ล้านบาท 3) เมล็ดมะม่วงหิมพานต์ ปริมาณ 336.9 ตัน

มูลค่า 23.9401 ล้านบาท 4) หอมแดง ปริมาณ 725.600 ตัน มูลค่า 8.8524 ล้านบาท ส่วนสินค้าส่งออก คือ
 ปุย ปริมาณ 8,111.6702 ตัน มูลค่า 162.5292 ล้านบาท และเมล็ดพันธุ์ปาล์มน้ำมัน 20.092 ตัน มูลค่า
 1.7814 ล้านบาท

2) สินค้าด้านปศุสัตว์ที่ผ่านด่านกักกันสัตว์ระนอง

ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ที่เคลื่อนย้าย	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ไก่ไข่	975 ตัว	0.0821 ลบ.	300 ตัว	0.0202 ลบ.	480 ตัว	0.0346 ลบ.
ไก่เนื้อ	6,780 ตัว	0.4803 ลบ.	5,950 ตัว	0.3642 ลบ.	4,490 ตัว	0.3262 ลบ.
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่แข็ง	239.47 ตัน	10.20 ลบ.	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น	-	-	237.34 ตัน	9.737 ลบ.	237.426 ตัน	9.8992 ลบ.
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	23.21 ตัน	2.77 ลบ.	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น	-	-	19.770 ตัน	2.3680 ลบ.	16.92 ตัน	2.0984 ลบ.
ไข่ไก่บริโภค	-	-	697,000 ฟอง	1.9510 ลบ.	176,000 ฟอง	0.4928 ลบ.
รวมมูลค่า	13.5324 ลบ.		14.4404 ลบ.		12.8512 ลบ.	

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง, 2565

การเคลื่อนย้ายสินค้าปศุสัตว์ของระนอง ประจำเดือนกันยายน 2565 ภาพรวมมีมูลค่าลดลงจาก เดือน
 กันยายน 2564 ประมาณ 1.5892 ล้านบาท ซึ่งเดือนกันยายน 2565 มีการเคลื่อนย้ายไก่ไข่ จำนวน 480 ตัว
 มูลค่า 0.0346 ล้านบาท ไก่เนื้อ 4,490 ตัว มูลค่า 0.3262 ล้านบาท ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น 237.426 ตัน มูลค่า
 9.8992 ล้านบาท ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 16.92 ตัน มูลค่า 2.0984 ล้านบาท ไข่ไก่บริโภค 176,000 ฟอง มูลค่า
 0.4928 ล้านบาท

3) มูลค่าสินค้าปศุสัตว์ ส่งออกสินค้าปศุสัตว์ ปี พ.ศ. 2563-2565

ชนิดสินค้าปศุสัตว์ ส่งออก 3 อันดับแรก	ปีงบประมาณ พ.ศ. 2563		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564		ปีงบประมาณ พ.ศ. 2565	
	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า	ปริมาณ	มูลค่า
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่แข็ง	2,947.57 ตัน	119.42 ลบ.	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสัตว์ปีกแช่เย็น	-	-	3,039.30 ตัน	127.283 ลบ.	3,024.742 ตัน	125.7734 ลบ.
ชิ้นส่วนสุกรแช่แข็ง	242.67 ตัน	29.32 ลบ.	-	-	-	-
ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น	-	-	281.595 ตัน	34.642 ลบ.	232.47 ตัน	29.4753 ลบ.
ไข่ไก่บริโภค	2,747,400 ฟอง	6.84 ลบ.	8,061,200 ฟอง	22.056 ลบ.	2,618,000 ฟอง	7.3302 ลบ.
รวมมูลค่าสินค้า ปศุสัตว์ส่งออกภาพทั้งสิ้น	155.5800 ล้านบาท		191.0330 ล้านบาท		168.4665 ล้านบาท	

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง, 2565

ปีงบประมาณ พ.ศ.2564-2565 สินค้าปศุสัตว์ที่มีการส่งออกมูลค่าสูงสุด 3 อันดับแรก คือ 1) ชิ้นส่วน
 สัตว์ปีกแช่เย็น 2) ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 3) ไข่ไก่บริโภค โดยในปีงบประมาณ พ.ศ.2565 รวมปริมาณสินค้า
 ปศุสัตว์ส่งออกทั้งสิ้นมูลค่า 168.4665 ล้านบาท โดยมีสินค้าปศุสัตว์ส่งออก 3 อันดับแรก คือ 1) ชิ้นส่วนสัตว์
 ปีกแช่เย็น 3,024.742 ตัน มูลค่า 125.7734 ล้านบาท 2) ชิ้นส่วนสุกรแช่เย็น 232.47 ตัน มูลค่า 29.4753
 ล้านบาท 3) ไข่ไก่บริโภค 2,618,000 ฟอง มูลค่า 7.3302 ล้านบาท

4) สินค้าด้านประมงที่ผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง

- การนำเข้าสินค้าประมง ปี 2565 (มกราคม 2565 - ธันวาคม 2565) มีการนำเข้าสินค้า
 ประมงรวมทั้งสิ้น 245,042.80 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 3,754.03 ล้านบาท

- การส่งออกสินค้าประมง ปี 2565 (มกราคม 2565 - ธันวาคม 2565) มีการส่งออกรวมทั้งสิ้น
 653.57 ตัน คิดเป็นมูลค่ารวม 50.38 ล้านบาท

5) สินค้านำเข้า-ส่งออกชายแดนไทย-เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

(1) สินค้านำเข้า : ในปี 2565 จังหวัดระนองมีการนำเข้าสินค้าผ่านชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง จำนวน 370,392.64 ตัน มูลค่ารวม 7,039.38 ล้านบาท สินค้า นำเข้าที่มีมูลค่ารวมมากที่สุด คือ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น) จำนวน 175,685.52 ตัน มูลค่า 2,401.43 ล้านบาท รองลงมา คือ ปลาป่น จำนวน 22,735.00 ตัน มูลค่า 892.21 ล้านบาท และปลาหมึกแช่ เย็น,แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต จำนวน 15,037.10 ตัน มูลค่า 376.33 ล้านบาท (ข้อมูลเดือน ตุลาคม 2564 – กันยายน 2565)

ตารางที่ 27 สถิติสินค้านำเข้า 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2565
(เดือน ต.ค. - ก.ย. 2565)

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
1	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	302	175,685.52	2,401.429
2	ปลาป่น	2301	22,735.00	892.214
3	ปลาหมึกแช่เย็น,แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	307	15,037.10	376.334
4	ถ่านไม้ป่าเลน	4402	59,173.80	266.192
5	ท่อผนังชนิดไร้ตะเข็บใช้ในชุดเจาะฯ	7304	3,031.74	249.926
6	ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยทะเลสด กุ้ง กุ้ง	306	4,419.04	224.401
7	ของทำด้วยเหล็ก	7326	2,422.86	221.933
8	ปั๊มใช้ในโครงการชุดเจาะปิโตรเลียม	8413	276.43	168.517
9	ดีบุกสภาพสินแร่	2609	485.42	152.644
10	ปลาเปิดไม่เหมาะสำหรับบริโภค	511	33,193.39	124.821
11	อื่นๆ		53,932.34	1,960.972
รวม จำนวนใบขนฯ ขาเข้า 9,960 ฉบับ			370,392.64	7,039.383

(2) สินค้าส่งออก : ในปี 2565 จังหวัดระนองมีการส่งออกสินค้าผ่านชายแดนไทย-เมียนมาด้าน จังหวัดระนอง จำนวน 675,531.22 ตัน มูลค่ารวม 20,780.15 ล้านบาท สินค้าส่งออก ที่มีมูลค่ารวมมากที่สุด คือ น้ำมันเชื้อเพลิง/หล่อลื่น จำนวน 303,856.74 ตัน มูลค่า 9,577.23 ล้านบาท รองลงมา คือ สายไฟ, สายเคเบิลใช้ในโครงการชุดเจาะปิโตรเลียม จำนวน 10,094.28 ตัน มูลค่า 2,079.90 ล้านบาท และของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์จำนวน 13,088.04 ตัน มูลค่า 483.03 ล้านบาท (ข้อมูลเดือน ตุลาคม 2564 – กันยายน 2565)

ตารางที่ 28 สถิติสินค้าส่งออก 10 อันดับ ณ ด้านศุลกากรระนอง ปีงบประมาณ 2565
(เดือน ต.ค. 2564 - ก.ย. 2565)

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง,หล่อลื่น	2710	303,856.74	9,577.230
2	สายไฟ,สายเคเบิลใช้ในโครงการ ชุดเจาะปิโตรเลียม	8544	10,094.28	2,079.900
3	ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	2309	13,088.04	483.030
4	เครื่องดื่มให้พลังงาน	2202	16,754.17	458.480
5	ท่อผนังชนิดไร้ตะเข็บใช้ในชุดเจาะฯ	7304	4,302.80	411.330
6	ปูนซีเมนต์	2523	186,626.87	391.070
7	ตาข่ายจับปลา	5608	2,077.12	313.510

ลำดับที่	รายการสินค้า	พิกัด	น้ำหนัก(ตัน)	มูลค่า(ล้านบาท)
8	น้ำมันปาล์ม	1516	4,960.81	274.010
9	ของทำด้วยเหล็ก	7326	1,846.06	228.890
10	ขนมอบกรอบ	1905	1,723.60	177.320
	อื่นๆ		130,200.73	6,385.380
รวม จำนวนใบขนฯ ขาออก 22,325 ฉบับ			675,531.22	20,780.150

ที่มา: https://ranong.customs.go.th/list_strc_download.php?ini_content=statistics_report01&order_by=co_priority&sort_type=0&lang=th&root_left_menu=menu_report_and_news&left_menu=menu_statistics_report01 ด้านศุลกากรระนอง, 2566

1.5.4 รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ปี 2566

เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 8.7 โดยได้รับปัจจัยสนับสนุนจาก (1) ภาคเกษตรกรรม (2) ภาคอุตสาหกรรม (3) ภาคบริการ (4) การบริโภคภาคเอกชน (5) การลงทุนภาคเอกชน และ (6) การใช้จ่ายภาครัฐ สำหรับอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ (3.5) - (4.5)

แนวโน้มเศรษฐกิจจังหวัดระนองในปี 2566

ด้านการขยายตัวทางเศรษฐกิจ เศรษฐกิจจังหวัดระนองปี 2566 คาดว่ามีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ 8.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ ร้อยละ 8.1 – 9.1) ขยายตัวในอัตราชะลอลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 11.6

ด้านอุปทาน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 9.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 9.1 – 10.1) ขยายตัวจากการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ โดยได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคที่ปรับตัวดีขึ้นและภาคการท่องเที่ยวที่ขยายตัวอย่างต่อเนื่อง ตามกิจกรรมทางเศรษฐกิจและความเชื่อมั่นที่ปรับตัวดีขึ้น ธุรกิจบริการ และการท่องเที่ยวคาดว่าจะขยายตัวจากนักท่องเที่ยวต่างชาติ โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวจากภูมิภาคเอเชียและกลุ่ม สหภาพยุโรป ประกอบกับการเดินทางท่องเที่ยวในช่วงวันหยุดยาวของนักท่องเที่ยวไทย รวมถึงนักท่องเที่ยวจีน ที่จะทยอยเข้ามาเพิ่มขึ้น

ด้านอุปสงค์ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 4.1 – 5.1) โดยการบริโภคภาคเอกชนขยายตัว ตามกำลังซื้อที่เพิ่มขึ้นจากรายได้ที่ฟื้นตัวตามสถานการณ์เศรษฐกิจภายในประเทศการลงทุน ภาคเอกชนขยายตัว จากความเชื่อมั่นของเศรษฐกิจภายในประเทศที่เริ่มกลับมาดีขึ้นตามทิศทางของเศรษฐกิจ โดยรวม การใช้จ่ายภาครัฐขยายตัว ตามการใช้จ่ายรายจ่ายประจำของภาครัฐ และรายจ่ายประจำ และรายจ่าย ลงทุนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ขณะที่การค้าชายแดนหดตัว โดยมีปัจจัยกดดันจากสถานการณ์ความขัดแย้ง ทางการเมืองของประเทศคู่ค้า

ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจ คาดว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วไปในปี 2566 อยู่ที่ร้อยละ 4.0 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 3.5 – 4.5) โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากราคาพลังงานและสินค้าโภคภัณฑ์ที่มีแนวโน้มลดลง เนื่องจากฐานราคาปรับตัวสูงขึ้น ในปีก่อน เป็นปัจจัยที่ทำให้การขยายตัวของเงินเฟ้อในปี 2566 อยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก

ปัจจัยสนับสนุนทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2566

- 1) การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว จากนโยบายผลักดันการท่องเที่ยวของภาครัฐและนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่มากขึ้น ส่งผลให้ภาคบริการและการท่องเที่ยวมีทิศทางขยายตัวมากขึ้น
- 2) การฟื้นตัวของอุปสงค์ภาคเอกชน จากมาตรการเยียวยาของภาครัฐ เพื่อกระตุ้นและฟื้นฟูเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง อาทิ มาตรการทางการเงิน มาตรการภาษี มาตรการชดเชยรายได้ มาตรการเสริมสภาพคล่องสำหรับผู้ประกอบการ และมาตรการส่งเสริมและกระตุ้นการท่องเที่ยวในประเทศ
- 3) แรงขับเคลื่อนจากการลงทุนภาครัฐ เพิ่มประสิทธิภาพและเร่งรัดการใช้จ่ายงบประมาณอย่างต่อเนื่องเพื่อให้มีเม็ดเงินเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจโดยเร็ว และเป็นไปตามเป้าหมายที่รัฐบาลกำหนด
- 4) การจ้างงานในภาคบริการฟื้นตัวต่อเนื่อง ส่งผลให้รายได้ครัวเรือนปรับตัวเพิ่มขึ้น รวมถึงรายได้ในภาคเกษตรยังคงเติบโตได้ดี ตามแนวโน้มราคาสินค้าเกษตรที่คาดว่าจะเพิ่มขึ้นจากความต้องการสินค้าอาหาร

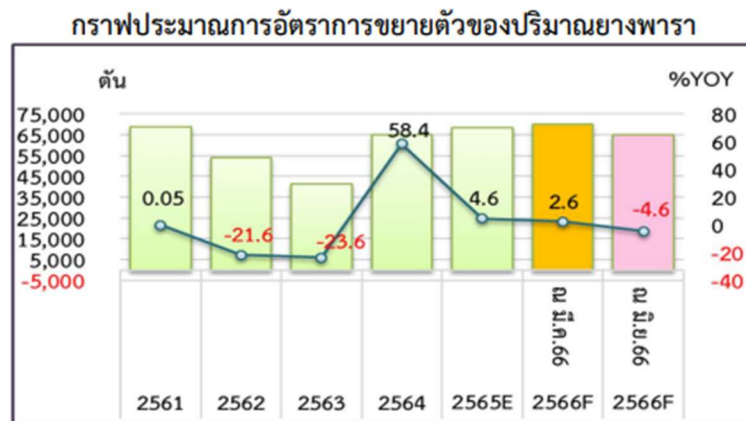
ปัจจัยเสี่ยงทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ในปี 2566

- 1) ความผันผวนของระบบเศรษฐกิจและการเงินโลก ตลาดการเงินยังคงมีความผันผวนสูงจากการดำเนินนโยบายการเงินที่เข้มงวดของประเทศคู่ค้าหลัก และความกังวลต่อแนวโน้มเศรษฐกิจที่ถดถอย
- 2) เงื่อนไขและบรรยากาศทางการเมือง แนวโน้มความล่าช้าของกระบวนการงบประมาณประจำปี 2567 และความไม่แน่นอนของการจัดตั้งรัฐบาล
- 3) การชะลอตัวของเศรษฐกิจโลก จากความเสี่ยงทางภูมิรัฐศาสตร์โลกในภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งอาจส่งผลต่อความมั่นคงระหว่างประเทศและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ ถือเป็นปัจจัยเชิงลบที่มีต่อเศรษฐกิจไทยและเศรษฐกิจจังหวัดระนองในระยะยาว
- 4) ปัญหาระเหินสินภาคครัวเรือนมีอัตราสูงขึ้น เป็นอุปสรรคต่อการฟื้นตัว และมีแนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น

สมมติฐานหลักในการประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง

- 1) ด้านอุปทานในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ 9.7 (ช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ 9.1 – 10.1) ชะลอลงจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 16.0 ตามการผลิตภาคเกษตรกรรม ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการที่ขยายตัวร้อยละ 11.1, 1.4 และ 9.4 ตามลำดับ และมีข้อมูลอุปทานที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรกรรม ดังนี้

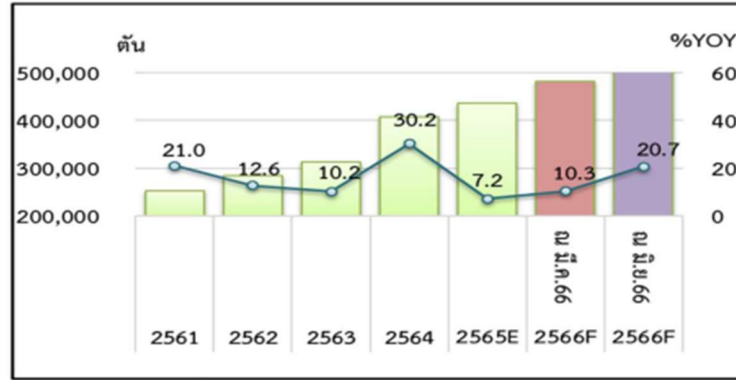
- 1.1) ปริมาณผลผลิตยางพารา ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -4.6 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.6) หดตัวจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 4.6 ตามสภาพอากาศที่ไม่เอื้ออำนวย ทำให้เกิดโรคใบร่วงของยางพารา ประกอบกับขาดแคลนแรงงาน

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

- 1.2) ปริมาณผลผลิตปาล์มน้ำมัน ในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 20.7 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 10.3) ขยายตัวต่อเนื่องจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 7.2 ตามผลผลิตต่อไร่ที่ปรับเพิ่มขึ้น จากสภาพอากาศเอื้ออำนวย และปริมาณฝนเพียงพอต่อการผลิต

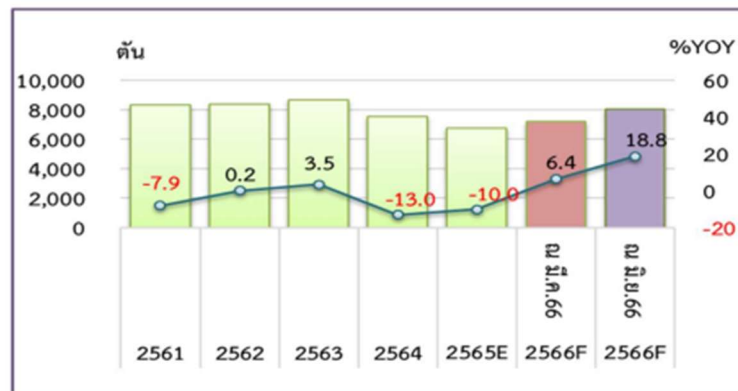
กราฟประมาณการปริมาณปาล์มน้ำมันและอัตราการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

1.3) ปริมาณผลผลิตกุ้งขาว ในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 18.8 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.4) กลับมาขยายตัวจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -10.0 เนื่องจากเกษตรกรมีการบริหารจัดการดีขึ้น ทำให้มีอัตราการเลี้ยงรอดสูงขึ้น ประกอบกับได้รับแรงสนับสนุนจากการบริโภคกุ้งในประเทศเพิ่มขึ้นตามการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และการส่งออกอาหารทะเลแช่แข็ง ที่คาดว่าจะขยายตัวตามความต้องการบริโภคของตลาดต่างประเทศ ส่งผลให้เกษตรกรมีแรงจูงใจและเพิ่มปริมาณการเพาะเลี้ยงกุ้งขาวมากขึ้น

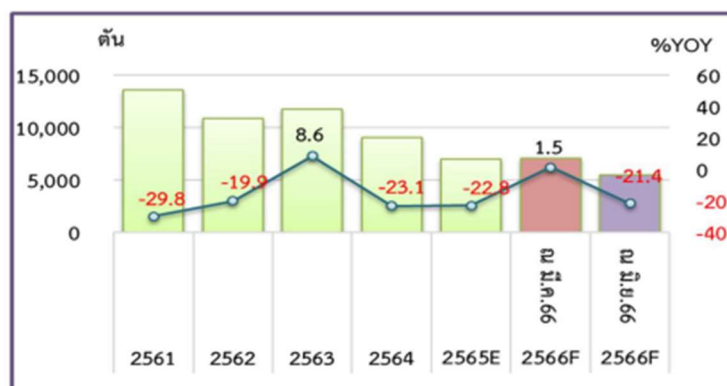
กราฟประมาณการปริมาณกุ้งขาวและอัตราการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดระนอง

1.4) ปริมาณปลาขึ้นท่า ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -21.4 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5) หดตัวน้อยลงจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -22.8 เนื่องจากเป็นช่วงปิดอ่าวฝั่งทะเลอันดามัน ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน - 30 มิถุนายน 2566 เพื่อควบคุมการทำประมงในฤดูกาลปลาวางไข่

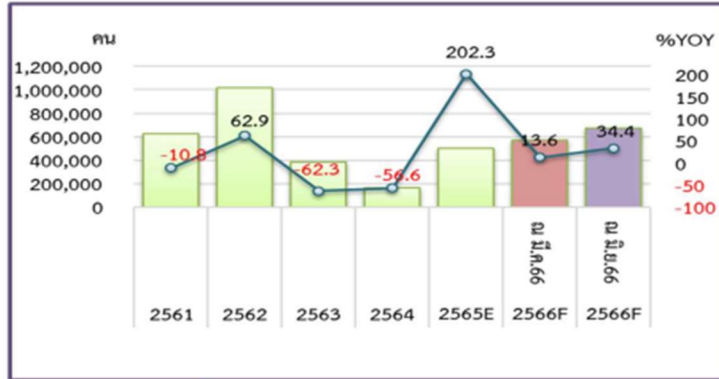
กราฟประมาณการปริมาณปลาขึ้นท่าและอัตราการขยายตัว

ที่มา : ท่าเทียบเรือประมงระนอง

1.5) จำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัด ในปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 34.4 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566) ชะลอตัวจากปีก่อนที่ขยายตัวร้อยละ 202.3 โดยได้รับแรงสนับสนุนจากกิจกรรมในภาคบริการโดยเฉพาะกลุ่มที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ทั้งธุรกิจโรงแรมและร้านอาหารสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวไทยและต่างชาติที่เพิ่มขึ้น

กราฟประมาณการจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามาในจังหวัดและอัตราการขยายตัว

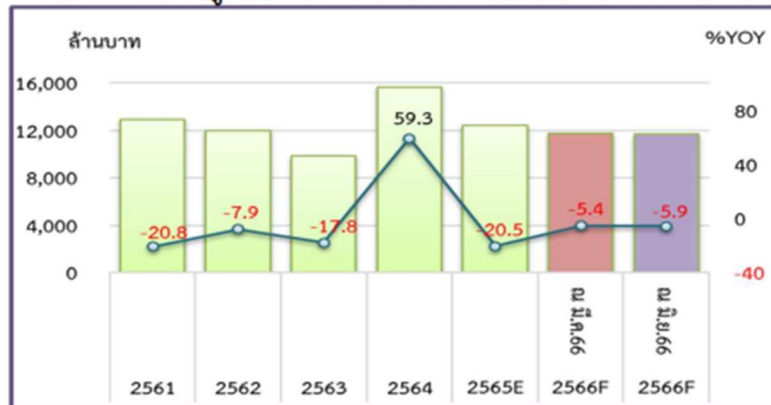

ที่มา : ททท. สำนักงานสุราษฎร์ธานี

2) ด้านอุปสงค์ ปี 2565 คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.6 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะขยายตัวร้อยละ 4.1) ตามการขยายตัวของการบริโภคภาคเอกชน การลงทุนภาคเอกชนและการใช้จ่ายภาครัฐที่ขยายตัวร้อยละ 8.6, 6.8 และ 2.2 ตามลำดับ ขณะที่การค้าชายแดน หดตัวร้อยละ -5.9

มูลค่าการค้าชายแดนเฉลี่ย ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -5.9 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -5.4) ปรับลดลงจากปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -20.5 โดยมูลค่าการนำเข้าปรับเพิ่มขึ้นจากไตรมาสก่อน โดยเฉพาะการนำเข้า ปลาป่น ถ่านไม้ป่าเลน อาหารสัตว์ และอุปกรณ์ที่ใช้ในการขุดเจาะปิโตรเลียม สำหรับมูลค่าการส่งออกลดลงจากไตรมาสก่อน ตามอุปสงค์ของประเทศคู่ค้าที่ชะลอลง โดยเฉพาะการส่งออกน้ำมันเชื้อเพลิง ปูนซีเมนต์ และตาข่ายจับปลา

กราฟประมาณการมูลค่าการค้าชายแดนโดยเฉลี่ยและอัตราการขยายตัว

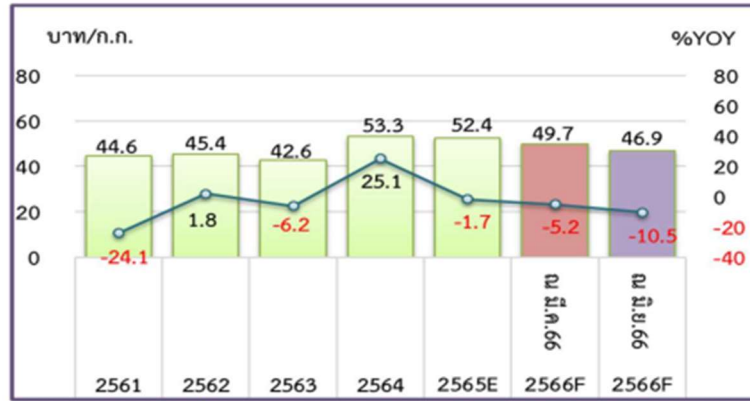

ที่มา: ด้านศุลกากรระนอง

3) รายได้เกษตรกรในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -8.1 (สูงกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดการณ์ว่าจะหดตัวร้อยละ -6.9) จากด้านราคาเป็นสำคัญ โดยราคายางพารา ตามความต้องการของประเทศคู่ค้าที่ลดลง เนื่องจากสต็อกยางยังอยู่ในระดับสูง ราคาปาล์มน้ำมันจากผลของฐานสูงในปีก่อนที่ราคาที่น้ำมันปรับเพิ่มขึ้นจากสถานการณ์ความขัดแย้งระหว่างรัสเซีย-ยูเครน ส่งผลให้ภาพรวมรายได้เกษตรกรลดลง

3.1) ราคายางพารา ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -10.5 โดยราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 46.9 บาท (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2566) หดตัวต่อเนื่องจากปีก่อนที่ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 52.4 บาท ตามความต้องการยางพาราที่ใช้ในอุตสาหกรรมยานยนต์ลดลง เนื่องจากสต็อกยางยังอยู่ในระดับสูง

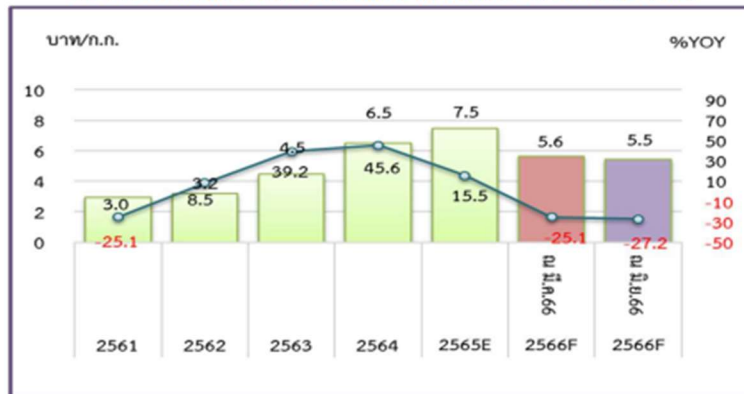
กราฟประมาณการราคายางพาราและอัตรการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

3.2) ราคาปาล์มน้ำมัน ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -27.2 มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 5.5 บาท (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ ณ เดือนมีนาคม 2566) ปรับลดลงจากปีก่อนที่มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 7.5 แนวน้ำมันราคาปรับตัวลดลง เนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมาก ขณะที่ความต้องการใช้ภายในประเทศยังคงทรงตัว ประกอบกับราคาน้ำมันปาล์มดิบของโลกมีแนวโน้มลดลงทำให้ราคาปาล์มน้ำมันปรับตัวลดลง

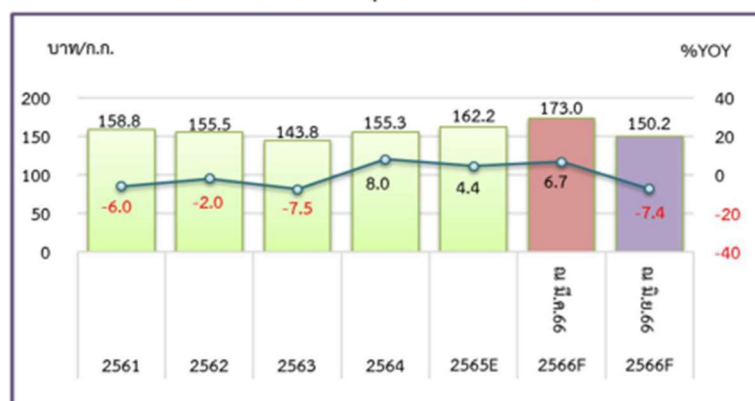
กราฟประมาณการราคาปาล์มน้ำมันและอัตรการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

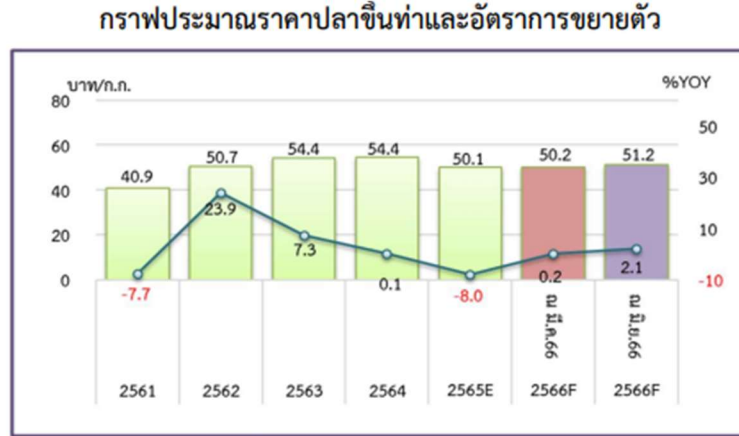
3.3) ราคากุ้งขาว ในปี 2566 คาดว่าจะหดตัวร้อยละ -7.4 โดยราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 150.2 บาท (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2566) ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 6.7) หดตัวจากปีก่อนที่ราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 162.2 บาท เนื่องจากผลผลิตออกสู่ตลาดมาก จากที่เกษตรกรเร่งจับกุ้งในช่วงที่สภาพอากาศแปรปรวนเพื่อลดความเสียหายและการส่งออกกุ้งของไทยมีแนวโน้มลดลง จากความต้องการของประเทศคู่ค้าสำคัญที่ชะลอตัวตามภาวะเศรษฐกิจโลก

กราฟประมาณการราคากุ้งขาวและอัตรการขยายตัว

ที่มา : สำนักงานประมงจังหวัดระนอง

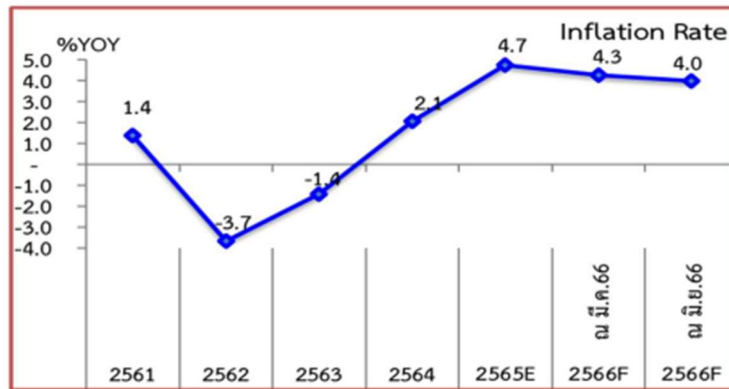
3.4) **ราคาปลาขึ้นท่า ในปี 2566** คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.1 มีราคาเฉลี่ยกิโลกรัมละ 51.2 บาท (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2566 ที่คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 0.2) กลับมาขยายตัวจาก ปีก่อนที่หดตัวร้อยละ -8.0 เนื่องจากเป็นช่วงปิดอ่าวฝั่งทะเลอันดามันเพื่อควบคุมการทำประมงฤดูกาลปลาวางไข่ ทำให้ปริมาณการจับสัตว์น้ำลดลงขณะที่ความต้องการของตลาดยังมีอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ราคาปลาขึ้นท่ายังขยายตัวได้ดี

ที่มา : ท่าเรือประมงระนอง

4) ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี 2566

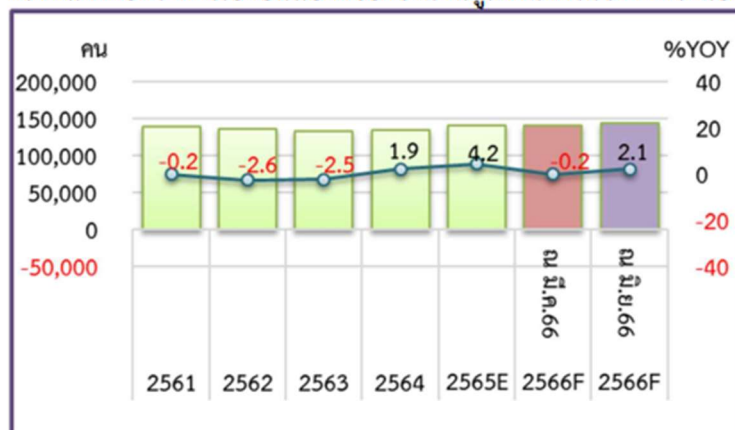
4.1) **อัตราเงินเฟ้อทั่วไป ในปี 2566** คาดว่าอยู่ที่ร้อยละ 4.0 (ต่ำกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2566) ลดลงจากปีก่อนที่ร้อยละ 4.7 จากผลของฐานสูงในหมวดอาหารสดและหมวดเงินเพื่อพื้นฐานในหมวดเครื่องประกอบอาหารและอาหารสำเร็จรูป โดยเฉพาะราคาน้ำมันพืชขณะที่อัตราเงินเฟ้อหมวดพลังงานเพิ่มขึ้นตามราคาน้ำมันดิบในตลาดโลก

ที่มา : สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง

4.2) **ด้านการจ้างงาน ในปี 2566** คาดว่าผู้มีงานทำจำนวน 142,791 คน (สูงกว่าที่คาดการณ์ไว้ ณ เดือนมีนาคม 2566) เพิ่มขึ้นจากปีก่อนที่ผู้มีงานทำ จำนวน 139,879 คน ตลาดแรงงานปรับดีขึ้นสะท้อนจากความเชื่อมั่นของผู้ประกอบอาชีพอิสระนอกภาคเกษตรที่ส่งสัญญาณเชิงบวกต่อเนื่อง โดยเฉพาะด้านการท่องเที่ยวและธุรกิจเกี่ยวเนื่อง มีการจ้างงานเพิ่มขึ้นทั้งพนักงานประจำและพนักงานชั่วคราว เพื่อรองรับจำนวนนักท่องเที่ยวที่เข้ามา มากขึ้นรวมถึงการจัดกิจกรรมกระตุ้นเศรษฐกิจภายในจังหวัด ส่งผลให้การจ้างงานปรับตัวเพิ่มขึ้น

กราฟแสดงอัตราการเปลี่ยนแปลงของจำนวนผู้มีงานทำในจังหวัดระนอง

ที่มา: สำนักงานสถิติจังหวัดระนอง

ที่มา: รายงานประมาณการเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ฉบับที่ 2/2566 วันที่ 30 มิถุนายน 2566
สำนักงานคลังจังหวัดระนอง

(https://www.cgd.go.th/cs/rng/rng/%E0%B8%9C%E0%B8%A5%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%9B%E0%B8%8F%E0%B8%B4%E0%B8%9A%E0%B8%B1%E0%B8%95%E0%B8%B4%E0%B8%87%E0%B8%B2%E0%B8%99.html?page_locale=th_TH)

1.5.5 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2565 และแนวโน้ม ปี 2566 จังหวัดระนอง

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2565 หดตัวร้อยละ 2.4

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรปี 2565 หดตัวร้อยละ 2.4 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกัน ของปีที่ผ่านมาเนื่องจากสาขาประมง ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ 61.88 ของ GPP ภาคเกษตรหดตัวร้อยละ 3.8 เนื่องจากสภาพอากาศค่อนข้างแปรปรวน เกษตรผู้เลี้ยงกุ้งจึงชะลอการปล่อยลูกกุ้ง เพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตและการควบคุมโรค ประกอบกับปัจจัยการผลิตปรับตัวสูงขึ้น ผู้ประกอบการเดินเรือพาณิชย์ชะลอและลดการออกเรือลงสาขาพืช สาขาปศุสัตว์ สาขาป่าไม้ และสาขาบริการทางการเกษตร หดตัวร้อยละ 0.2 , 2.7, 2.6, และ 0.5 ตามลำดับ

สาขาประมง หดตัวร้อยละ 3.8 เนื่องจากสภาพอากาศค่อนข้างแปรปรวน เกษตรผู้เลี้ยงกุ้งจึงชะลอการปล่อยลูกกุ้ง เพื่อลดความเสี่ยงในการผลิตและการควบคุมโรค ประกอบกับปัจจัยการผลิตปรับตัวสูงขึ้น ผู้ประกอบการเดินเรือพาณิชย์ชะลอและลดการออกเรือลง (กุ้งเพาะเลี้ยง (-12.9)% ประมงทะเล (-11.5)%)

สาขาพืช หดตัวร้อยละ 0.2 เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวยต่อการผลิตพืชสำคัญ ทั้งทุเรียนและมังคุด ที่มีฝนตกช่วงออกดอกและติดผลอ่อน ทำให้ดอกและผลอ่อนร่วง รวมถึงผลผลิตยางพาราที่ลดลง จากเนื้อที่กรีดยางและจำนวนวันกรีดยางลดลง ส่งผลให้สาขาพืชหดตัว (ปาล์มน้ำมัน 5.2% ยางพารา (-1.5)% ทุเรียน (-2.0)% มังคุด (-42.1)%)

สาขาปศุสัตว์ หดตัวร้อยละ 2.7 เนื่องจากระบาดของโรคคอหิวตแอฟริกา (ASF) ประกอบกับต้นทุนการเลี้ยงสูง เกษตรกรจึงลดปริมาณการเลี้ยงลง ทำให้ปริมาณการผลิตปศุสัตว์ทั้งจังหวัดลดลง (ไก่เนื้อ 1.5%, สุกร (-34.2)%)

สาขาป่าไม้ หดตัวร้อยละ 2.6 เนื่องจากผลผลิตไม้ยางลดลงตามพื้นที่เป้าหมายของการตัดโค่นพื้นที่สวนยางพาราของ กยท. ที่ลดลง ส่งผลให้สาขาป่าไม้หดตัว

สาขาบริการทางการเกษตร หดตัวร้อยละ 0.5 เนื่องจากการตัดโค่นพื้นที่ยางพาราที่ลดลง รวมถึงการขยายพื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมันลดลงด้วยจึงส่งผลให้มีการจ้างบริการไถเตรียมดิน และบริการทางการเกษตรที่เกี่ยวข้องลดลง

ตารางที่ 29 สถานการณ์ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2564 – 2565

สินค้า	ปี 2564	ปี 2565	% Δ
ปาล์มน้ำมัน (ตัน)	437,579	460,419	5.2
ยางพารา (ตัน)	66,410	65,417	-1.5
ทุเรียน (ตัน)	29,257	28,667	-2.0
มังคุด (ตัน)	11,347	6,566	-42.1
สุกร (ตัว)	15,284	10,064	-34.2
ไก่เนื้อ (ตัว)	85,124	86,426	1.5
กุ้งเพาะเลี้ยง (ตัน)	7,834	6,827	-12.9
ประมงทะเล (ตัน)	44,756	39,591	-11.5

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2566 คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 1.9 - 2.9

สาขาพืช	ขยายตัว	2.6% - 3.6%
สาขาประมง	ขยายตัว	1.5% - 2.5%
สาขาปศุสัตว์	ขยายตัว	1.3% - 2.3%
สาขาป่าไม้	ขยายตัว	(-0.9)% - 0.1%
สาขาบริการทางการเกษตร	ขยายตัว	(-0.8)% - 0.2%

ปัจจัยสนับสนุน

- 1) สภาพอากาศเอื้ออำนวย ปริมาณน้ำฝนเพียงพอ
- 2) การบริหารจัดการน้ำที่ดี
- 3) การสนับสนุนจากภาครัฐ เช่น การส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและยกระดับคุณภาพ

สินค้าเกษตร, สร้างมาตรฐานสินค้าเกษตรให้เป็นที่ยอมรับ, ส่งเสริมการรวมกลุ่ม เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรโดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต, เพิ่มช่องทางให้เกษตรกรเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) และพัฒนาระบบ Logistic ให้มีประสิทธิภาพ

ปัจจัยเสี่ยง

- 1) ความแปรปรวนของสภาพอากาศ
- 2) ราคาปัจจัยการผลิตเพิ่มสูงขึ้น
- 3) ปัญหาโรคระบาดในพืช และสัตว์ ที่ยังต้องมีการติดตาม และเฝ้าระวังอย่างต่อเนื่อง
- 4) ความไม่แน่นอนของสถานการณ์การระบาดของโรค Covid-19
- 5) ภาวะเศรษฐกิจโลก และความขัดแย้งระหว่างประเทศ

ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ส่วนแผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี (เอกสารประกอบการประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง ครั้งที่ 1/2566 วันที่ 22 มีนาคม 2566)

สถานการณ์สินค้าเกษตรที่สำคัญ ปี 2565 และแนวโน้ม ปี 2566 ของจังหวัดระนอง

ตารางที่ 30 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของปาล์มน้ำมัน ปี 2565-2566

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ล้านไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ล้านไร่)			ผลผลิต (ล้านตัน)			ผลผลิตต่อไร่(กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	4.7797	4.8365	1.19	4.5886	4.6674	1.72	15.1717	15.0554	-	3,306	3,226	-2.42
ระนอง	0.1689	0.1705	0.91	0.1558	0.1597	2.51	0.4999	0.5038	0.77	3,209	3,155	-1.68

ที่มา: ปี 2565-2566 ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูล ณ มิถุนายน 2566

ตารางที่ 31 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของยางพารา ปี 2565-2566

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ล้านไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ล้านไร่)			ผลผลิต (ล้านตัน)			ผลผลิตต่อไร่(กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	6.4558	6.3303	-	5.7682	5.7612	-	1.3456	1.3808	2.62	233	240	2.74
ระนอง	0.3511	0.3473	-	0.2894	0.2859	-	0.0637	0.0652	2.38	220	228	3.64
			1.94			0.12						
			1.09			1.21						

ที่มา: ปี 2565-2566 ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ข้อมูล ณ มีนาคม 2566

ตารางที่ 32 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของทุเรียน ปี 2565-2566

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	511,688	551,722	7.82	390,874	417,916	6.92	406,478	474,307	16.70	1,040	1,135	9.13
ระนอง	45,891	46,190	0.65	33,767	37,287	10.42	28,667	35,636	24.31	849	956	12.60

ที่มา: -ปี 2565 การประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้

ครั้งที่ 2/2565 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565

-ปี 2566 ผลการประชุมคณะกรรมการย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ วันที่ 16 สิงหาคม 2566

-ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8

ตารางที่ 33 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของมังคุด ปี 2565-2566

ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัด ภาคใต้ ตอนบน	186,949	182,787	-	180,533	177,283	-	25,237	123,733	390.28	140	698	398.57
ระนอง	15,048	14,438	-	14,693	14,038	-	6,566	11,214	70.79	447	799	78.75
			2.23			1.80						
			4.05			4.46						

ที่มา: -ปี 2565 การประชุมคณะกรรมการพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้

ครั้งที่ 2/2565 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565

-ปี 2566 ผลการประชุมคณะทำงานย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ วันที่ 16 สิงหาคม 2566
-ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8

ตารางที่ 34 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของกาแฟโรบัสตาปี 2565-2566
ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่(กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัดภาคใต้ตอนบน	93,156	89,631	-3.78	84,235	52,284	-	7,844	4,785	-	93	92	-1.08
ระนอง	24,542	22,346	-8.95	21,293	18,948	-	1,911	1,407	-	90	74	-17.78
						11.01			26.37			

ที่มา: - ปี 2565 ผ่านการประชุมคณะพัฒนาข้อมูลด้านพืช ภาคใต้ ครั้งที่ 1/2565 วันที่ 2 สิงหาคม 2565

- ปี 2566 ข้อมูลพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8

ตารางที่ 35 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของเงาะ ปี 2565-2566
ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่(กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัดภาคใต้ตอนบน	45,421	41,166	-	44,366	40,092	-	22,691	39,506	74.10	511	985	92.76
ระนอง	299	276	-	287	269	-	85	170	100	296	632	113.51
			7.69			6.27						

ที่มา: - ปี 2565 การประชุมคณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้ ครั้งที่ 2/2565 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565

- ปี 2566 ผลการประชุมคณะทำงานย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ วันที่ 16 สิงหาคม 2566

- ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8

ตารางที่ 36 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของลองกอง ปี 2565-2566
ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%	2565	2566	%
จังหวัดภาคใต้ตอนบน	41,495	31,671	-	40,936	31,505	-	1,175	7,822	565.70	29	248	755.17
ระนอง	2,296	1,780	-	2,231	1,728	-	127	769	505.51	57	445	680.70
			22.47			22.55						

ที่มา: - ปี 2565 การประชุมคณะทำงานพัฒนาคุณภาพข้อมูลปริมาณการผลิตสินค้าเกษตรด้านพืชภาคใต้ ครั้งที่ 2/2565 วันที่ 10 พฤศจิกายน 2565

- ปี 2566 ผลการประชุมคณะทำงานย่อยเพื่อพัฒนาระบบข้อมูลและโลจิสติกส์ภาคใต้ วันที่ 16 สิงหาคม 2566

- ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8

ตารางที่ 37 พยากรณ์เนื้อที่ยืนต้น เนื้อที่ให้ผลผลิต ผลผลิตต่อไร่ของข้าวนาปี ปี 2565/66-2566/67 ในพื้นที่จังหวัดระนอง

จังหวัด	เนื้อที่ยืนต้น (ไร่)			เนื้อที่ให้ผล (ไร่)			ผลผลิต (ตัน)			ผลผลิตต่อไร่ (กก./ไร่)		
	2565/66	2566/67	%	2565/66	2566/67	%	2565/66	2566/67	%	2565/66	2566/67	%
จังหวัดภาคใต้ตอนบน	257,240	248,191	- 3.518	253,961	245,051	- 3.508	117,312	116,628	- 0.583	462	476	3.03
ระนอง	470	456	- 2.979	470	456	- 2.979	180	180		386	394	2.07

ที่มา: -ปี 2565 การประชุมคณะอนุฯ ด้านพืช ณ ตุลาคม 2565 ศูนย์สารสนเทศการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร

- ปี 2566 ข้อมูลการพยากรณ์ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 ณ วันที่ 1 พฤษภาคม 2566

1.5.6 สรุปภาวะการค้าชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

ปี พ.ศ. 2565

การค้าชายแดนไทย-เมียนมา การค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านจังหวัดระนอง ในปี 2565 (มกราคม - กันยายน 2565) มีมูลค่ารวมการค้ารวมทั้งสิ้น 18,625.12 ล้านบาท และเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนลดลง 3,442.31 ล้านบาท (มกราคม - กันยายน 2564 มีมูลค่าการค้ารวม 22,067.43 ล้านบาท)

มูลค่าการส่งออก เดือนมกราคม - กันยายน 2565 มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 13,663.03 ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (มกราคม - กันยายน 2564) ลดลง 1,581.07 ล้านบาท (มกราคม - กันยายน 2564 มีมูลค่า 15,244.10 ล้านบาท) โดยประเภทสินค้าที่มีการส่งออก 5 อันดับแรก ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง, น้ำมันหล่อลื่น ของปรุงแต่งที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ เครื่องดื่มให้พลังงาน น้ำมันปาล์ม และปูนซีเมนต์

มูลค่าการนำเข้า เดือนมกราคม - กันยายน 2565 มีมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้น 4,926.09 ล้านบาท เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อน (มกราคม - กันยายน 2564) ลดลง 1,897.24 ล้านบาท (มกราคม - กันยายน 2564 มีมูลค่า 6,823.33 ล้านบาท) โดยประเภทสินค้าที่มีการนำเข้า 5 อันดับแรก ได้แก่ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น) ปลาป่น ดิบุกสภาพสินแร่ ถ่านไม้ป่า เลน และเมล็ดข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

ประจำเดือนกรกฎาคม พ.ศ. 2566

มูลค่าการค้ารวม การค้าชายแดนกับประเทศสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ด้านจังหวัดระนอง ประจำเดือนกรกฎาคม 2566 มีมูลค่าการค้ารวมทั้งสิ้น 1,304.07 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 494.38 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 27.49 (มิถุนายน 2566 มีมูลค่าการค้ารวม 1,798.45 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนลดลง 267.67 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 17.03 (กรกฎาคม 2565 มีมูลค่าการค้ารวม 1,571.74 ล้านบาท)

มูลค่าการส่งออก เดือนกรกฎาคม 2566 มีมูลค่าการส่งออกทั้งสิ้น 942.30 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 273.00 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 22.46 (มิถุนายน 2566 มีมูลค่าการส่งออกรวม 1,215.30 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนลดลง 310.54 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 24.79 (กรกฎาคม 2565 มีมูลค่าการส่งออก รวม 1,252.84 ล้านบาท)

ตารางที่ 38 รายการสินค้าส่งออก ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

10 อันดับแรก เดือน กรกฎาคม 2566

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	น้ำมันเชื้อเพลิง, หล่อลื่น	10,322.92	283.87	49
2	ปุ๋ยเคมี	4,748.50	74.40	13

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
3	ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์	1,737.85	71.98	12
4	ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช	676.45	28.14	5
5	หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง	468.39	25.97	4
6	ตาข่ายจับปลา	147.21	23.89	4
7	เครื่องดัดให้พลังงาน	582.01	23.33	4
8	ของทำด้วยเหล็ก	130.57	19.25	3
9	สตาร์ชทำจากมันสำปะหลัง	870.00	15.83	3
10	เชือกชนิดทไวน์ คอร์เดจ โรบ และชนิดเคเบิล	178.65	14.88	3
รวม		19,862.55	581.54	
11	อื่นๆ	12,060.48	360.76	
รวมทั้งสิ้น		31,923.03	942.30	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2566

มูลค่าการนำเข้า เดือนกรกฎาคม 2566 มีมูลค่าการนำเข้าทั้งสิ้น 361.77 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 221.38 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.96 (มิถุนายน 2566 มีมูลค่าการนำเข้ารวม 583.15 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนเพิ่มขึ้น 42.87 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 13.44 (กรกฎาคม 2565 มีมูลค่านำเข้ารวม 318.90 ล้านบาท)

ตารางที่ 39 รายการสินค้านำเข้า ชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง

10 อันดับแรก เดือน กรกฎาคม 2566

ลำดับที่	ชนิดของสินค้าส่งออก	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	สัดส่วนส่งออก (ร้อยละ)
1	สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น)	12,482.50	171.79	55
2	ปลาป่น	1,815.00	63.23	20
3	ถ่านไม้ป่าเลน	4,433.50	19.95	6
4	ของทำด้วยเหล็ก	85.71	14.11	5
5	ปลาหมึกแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต	551.78	13.90	4
6	ปุ๋ยเคมี ปุ๋ยทะเลสด กุ้ง กุ้ง	183.09	8.78	3
7	ออสซีโลสโคป	0.23	7.87	3
8	ชุดเครื่องกำเนิดไฟฟ้า	1.80	5.93	2
9	ดีบุกสภาพสินแร่	21.43	4.60	1
10	เมล็ดปาล์มและเนื้อใน	1,249.21	4.24	1
รวม		20,824.25	314.40	
11	อื่นๆ	1,126.83	47.37	
รวมทั้งสิ้น		21,951.08	361.77	

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง, 2566

ดุลการค้า เดือนกรกฎาคม 2566 ดุลการค้าเกินดุล 580.53 ล้านบาท ลดลงจากเดือนที่ผ่านมา 51.62 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 8.17 (มิถุนายน 2566 เกินดุลการค้า 632.15 ล้านบาท) และเมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปีก่อนลดลง 353.41 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 37.84 (กรกฎาคม 2565 เกินดุลการค้า 933.94 ล้านบาท)

ภาพรวมการค้าชายแดนไทย - เมียนมา ด้านจังหวัดระนอง เดือนกรกฎาคม 2566 เมื่อเทียบกับเดือนก่อนหน้า (มิถุนายน 2566) จะเห็นว่ามูลค่าการค้ารวมปรับตัวลดลงร้อยละ 27.49 ด้านการส่งออกปรับตัวลดลงร้อยละ 22.46 โดยสินค้าที่มีมูลค่าส่งออกลดลง ได้แก่ น้ำมันเชื้อเพลิง หล่อลื่น ปุ๋ยเคมี ของปรุงแต่งชนิดที่ใช้ในการเลี้ยงสัตว์ ไขมันหรือน้ำมันที่ได้จากสัตว์หรือพืช หลอดหรือท่อ และโพรไฟล์กลวง เป็นต้น

ด้านการนำเข้าปรับตัวลดลงร้อยละ 37.96 โดยสินค้าที่มีมูลค่านำเข้าลดลง ได้แก่ สัตว์น้ำ (ปลาแช่เย็น) ปลาปน ถ่านไม้ปาเลน ของทำด้วยเหล็ก ปลาหมึกแช่เย็น แช่เย็นจนแข็ง หอยแครงมีชีวิต เป็นต้น

จังหวัดระนองมีจุดผ่านแดนถาวรและจุดผ่อนปรน ดังนี้

1. จุดผ่านแดนถาวร ระนอง-เกาะสอง กำหนดช่องทางเข้า-ออก ไว้ 4 จุด ได้แก่

ลำดับที่	ท่าเทียบเรือ	ที่ตั้ง	เวลาเปิด-ปิด
1	ท่าเทียบเรือสะพานปลา	ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30 -24.00 น. ของทุกวัน
2	ท่าเทียบเรือของบริษัทอัน ตามันคลับ จำกัด	ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน
3	ด่านตรวจคนเข้าเมือง ระนอง	หมู่ที่ 1 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน
4	ท่าเทียบเรือด่านศุลกากร ระนอง	บริเวณบ้านเขานางหงส์ หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมือง ระนอง จังหวัดระนอง	06.30-24.00 น. ของทุกวัน

2. จุดผ่อนปรน บ้านเขาฝาชี หมู่ที่ 4 ตำบลบางแก้ว อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง เวลาเปิดปิด 08.00 – 16.00 น. ของทุกวัน โดยจะมีผู้คนจากฝั่งเพื่อนบ้านเดินทางข้ามมาด้วยเรือเพื่อจับจ่ายใช้สอยสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นประจำ ซึ่งสินค้าหลัก ได้แก่ สินค้าประเภทอาหารและข้าวของเครื่องใช้จำเป็นต่างๆ เช่น แก้วหูตุ้ม เนื้อสัตว์ ผักผลไม้ต่างๆ อุปกรณ์ในครัวเรือน เป็นต้น

2. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัด

2.1 โครงสร้างพื้นฐานภาคการเกษตร

1) ดิน

ลักษณะดินในพื้นที่จังหวัดระนอง แยกออกเป็นประเภทตามลักษณะของเนื้อดิน ได้เป็นประเภทดินทราย ดินร่วน ดินเหนียว และดินปนกรวด ซึ่งพื้นที่ส่วนใหญ่ประมาณร้อยละ 90 เป็นดินที่มีปัญหาต่อการเกษตรและไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูกมากนัก ทั้งนี้ สามารถจำแนกดินตามลักษณะประจำกลุ่มชุดดินได้ ดังนี้

ตารางที่ 40 แสดงลักษณะดินในพื้นที่จังหวัดระนอง

ลักษณะกลุ่มชุดดิน	เนื้อที่(ไร่)
1. ดินเค็ม - ดินเค็มชายทะเลที่เป็นดินเลนและมีศักยภาพเป็นดินเปรี้ยว	159,397
2. ดินทราย - ดินทรายหนาถึงหนามากที่ไม่มีดานอินทรีย์	10,069
3. ดินตื้น - ดินตื้นในพื้นที่ตอนถึงชั้นลูกรัง ก้อนกรวด หรือเศษหิน - ดินตื้นในพื้นที่ตอนถึงชั้นลูกรัง ก้อนกรวด หรือเศษหินดินลิกปานกลางในพื้นที่ตอน มีปฏิกริยาดินเป็นกรด - ดินตื้นในพื้นที่ตอนถึงชั้นหิน	9,354 1,063 125,864
4. พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน - พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อน	1,456,717
5. ทรัพยากรดินอื่น ๆ - ดินเปรี้ยวจัดที่พบชั้นดินกรดกำมะถันในระดับตื้น - ดินเหนียวในพื้นที่ลุ่ม มีปฏิกริยาดินเป็นกรด - ดินเหนียวในพื้นที่ดอน - ดินร่วนละเอียดในพื้นที่ดอน - ดินลิกปานกลางในพื้นที่ตอน มีปฏิกริยาเป็นกรด	34,615 42,745 3,962 3,708 9,153

ลักษณะกลุ่มชุดดิน	เนื้อที่(ไร่)
- ดินที่พบบริเวณริมน้ำ	43,787
6. พื้นที่น้ำ	77,857
7. ที่อยู่อาศัย	30,339
8. พื้นที่อื่นๆ	52,648
รวมเนื้อที่ทั้งหมด	2,061,278

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2564

1.1) กลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง

ตารางที่ 41 แสดงกลุ่มชุดดินที่พบในจังหวัดระนอง

กลุ่มชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ลุ่ม	
3	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนน้ำกร่อย อาจพบชั้นดินเลนของตะกอนน้ำทะเลที่ไม่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถันภายในความลึก 150 ซม. จากผิวดินปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
6	ดินเหนียวลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมากถึงเป็นกรดจัดการระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
13	ดินเลนเค็มชายทะเลที่มีศักยภาพก่อให้เกิดเป็นดินกรดกำมะถัน ปฏิกิริยาดินเป็นกลางถึงเป็นด่าง การระบายน้ำเร็วมาก ความอุดมสมบูรณ์ปานกลางถึงสูง
17	ดินร่วนละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
23	กลุ่มดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงปานกลาง การระบายน้ำเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
59	ดินตะกอนน้ำพาเชิงซ้อน ชั้นดินมีลักษณะเป็นชั้นสลับ เนื้อดินไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับตะกอนที่มาทับถม ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดถึงเป็นกลาง การระบายน้ำเร็วถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ดอนที่อยู่ในเขตดินขึ้น	
26	ดินเหนียวลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อละเอียด ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
32	ดินร่วนหรือดินทรายแปงละเอียดลึกมากที่เกิดจากตะกอนริมแม่น้ำ ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ปานกลาง
34	ดินร่วนละเอียดลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
39	ดินร่วนหยาบลึกถึงลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือวัตถุต้นกำเนิดดินเนื้อหยาบปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
42	ดินทรายที่มีชั้นดานอินทรีย์ภายในความลึก 100 ซม. จากผิวดิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นกลาง การระบายน้ำค่อนข้างมากอยู่บนชั้นดินที่มีการระบายน้ำดีปานกลางถึงค่อนข้างเร็ว ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
43	ดินทรายลึกมากที่เกิดจากตะกอนลำน้ำหรือสันทรายชายทะเล ปฏิกิริยาดินเป็นกรดเล็กน้อยถึงเป็นด่าง การระบายน้ำค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
45	ดินต้นถึงลูกรัง เศษหินหรือก้อนหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดีถึงดีปานกลาง ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
50	ดินร่วนลึกปานกลางถึงเศษหิน ก้อนหินหรือชั้นหินพื้น ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดมาก การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ

กลุ่ม ชุดดิน	ลักษณะเด่น
กลุ่มชุดดินในพื้นที่ตอนที่อยู่เขตดินขึ้น	
51	ดินตื้นถึงชั้นหินพื้นปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัดการระบายน้ำดีถึงค่อนข้างมาก ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
53	ดินเหนียวลึกลับานกลางถึงชั้นหินพื้น ลูกรังหรือเศษหิน ปฏิกิริยาดินเป็นกรดจัด การระบายน้ำดี ความอุดมสมบูรณ์ต่ำ
พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนหรือพื้นที่ภูเขา	
62	พื้นที่ลาดชันเชิงซ้อนที่มีความลาดชันมากกว่า 35 เปอร์เซ็นต์ พื้นที่บริเวณนี้ยังไม่มีการศึกษา สำรวจและจำแนกดิน เนื่องจากสภาพพื้นที่มีความลาดชันสูง ซึ่งถือว่ายากต่อการจัดการดูแลบำรุงรักษาสำหรับการเกษตร

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2563

1.2) การกระจายของกลุ่มดินที่พบในอำเภอต่างๆ (เรียงลำดับตามกลุ่มที่มีพื้นที่มากไปหาน้อย)

ตารางที่ 42 แสดงการกระจายของกลุ่มดินที่พบในอำเภอ

อำเภอ	กลุ่มชุดดิน	
	ดินในพื้นที่ลุ่ม	ดินในพื้นที่ตอน
เมืองระนอง	13 23 17p	62 62B 26C 34C 34B 26D/53D 26B/26C 26B/26C 26E/53E 34 26C/53C 34D/50D 26E 26C/26D 34/34B 39B 26D 26/26B 53D 32B 43 42 53C 53E
ละอุ่น	13 6 6/26B 59	62 26B 26/26B 26C/53C 26B/26C 26C 26D/53D 26C/26D 26 34/34B 32 26B/53B
กะเปอร์	13 17p	62 26B 53D 26C 26C/53C 32B 26D 26D/53D 43 45B 45D/45E 26 26D/26E 34B 53E 26E 45C 32 53C
กระบุรี	13 3 6 53 6sp	62 32 45C/50C 34B/34C 26B/53B 26B 26/26B 34B 26C/53C 26E/53E 34B/50B 45D/50D 45B/50B 34D/34E 45C/53C 34C 26D/53D 45D/45E 45E/50E 34E 34D/50D 34C/45C 26B/26C 26D/26E 26C 51C/53C 26D 26/53 34D/45D 50C/51C 26
สุขสำราญ	13 6	62 26B 26B/53B 43 26C 26C/53C 45D 53C 32B 26E 32 26 45D/50D 45E 39B 53D 45C

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2563

1.3) สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง จากฐานข้อมูลแผนที่สภาพการใช้ที่ดินของกรมพัฒนาที่ดิน

ตารางที่ 43 สภาพการใช้ที่ดินปัจจุบันของจังหวัดระนอง

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ร้อยละ
พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	50,846	2.46
พื้นที่เกษตรกรรม	744,482	36.12
พื้นที่นา	2,697	0.13
พืชไร่	304	0.01
ไม้ยืนต้น	665,813	32.30
ไม้ผล	61,896	3.01

ประเภทการใช้ที่ดิน	เนื้อที่	
	ไร่	ไร่
พืชสวน	116	-
ทุ่งหญ้าเลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	1,165	0.06
สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	12,491	0.61
พื้นที่ป่าไม้	1,162,945	56.42
พื้นที่นา	76,877	3.73
พื้นที่เบ็ดเตล็ด	26,128	1.27
รวม	2,061,278	100.00

ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามมาตรฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-Map จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564 (<https://agri-map-online.moac.go.th>, 2564)

หมายเหตุ: 1. การใช้ที่ดินเป็นการใช้ที่ดินทั้งในและนอกพื้นที่เขตป่าตามกฎหมาย

2. เนื้อที่ได้จากการคำนวณโดยระบบภูมิสารสนเทศ (GIS) และทำการถ่วงน้ำหนักกับเนื้อที่จากกรมการปกครอง 3,298.045 ตารางกิโลเมตร หรือ 2,061,278 ไร่

3. x+y หมายถึงพื้นที่ที่มีการใช้ที่ดิน 2 ครั้งต่อปี การใช้ที่ดินฤดูฝน + การใช้ที่ดินในฤดูแล้ง

การวิเคราะห์พืชเศรษฐกิจหลัก

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญพิจารณาจากพืชที่มีพื้นที่ปลูกมากและมีมูลค่าการส่งออกหรือแปรรูปโดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ประกาศพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิดพืช ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลังยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย เงาะ ทูเรียน มังคุด มะพร้าวและกาแฟ จากพื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจดังกล่าว กรมพัฒนาที่ดินได้กำหนดระดับความเหมาะสมของพื้นที่ปลูกรายจังหวัด โดยวิเคราะห์จากสภาพพื้นที่ ลักษณะของดิน ปริมาณน้ำฝน แหล่งน้ำชลประทานร่วมกับการจัดการพื้นที่และลักษณะรายพืช โดยแบ่งระดับความเหมาะสม เป็น 4 ระดับ ได้แก่

ระดับที่ 1 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมสูง (S1) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง

ระดับที่ 2 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) การปลูกพืชให้ผลตอบแทนสูง แต่พบข้อจำกัดบางประการซึ่งสามารถบริหารจัดการได้

ระดับที่ 3 เป็นพื้นที่ความเหมาะสมเล็กน้อย (S3) มีข้อจำกัดของดินและน้ำ ส่งผลให้การผลิตพืชให้ผลตอบแทนต่ำการใช้พื้นที่ต้องใช้ต้นทุนสูงในการจัดการ และมีความเสี่ยงจากน้ำท่วมและขาดน้ำ

ระดับที่ 4 เป็นพื้นที่ไม่เหมาะสม (N) จังหวัดระนอง มีพื้นที่พืชเศรษฐกิจสำคัญที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรก ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมันทูเรียน และมังคุด ตามลำดับ

ตารางที่ 44 พื้นที่ปลูกพืชเศรษฐกิจที่มีพื้นที่ปลูกมาก 4 ลำดับแรกของจังหวัดระนอง

พืชเศรษฐกิจที่สำคัญ	เนื้อที่ (ไร่)	ร้อยละของพื้นที่เกษตรกรรม
1. ยางพารา	188,643	25.95
2. ปาล์มน้ำมัน	96,809	13.32
3. ทูเรียน	12,754	1.75
4. มังคุด	12,241	1.68

ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามมาตรฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-Map จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564 (<https://agri-map-online.moac.go.th>, 2564)

2) เขตปฏิรูปที่ดินในจังหวัดระนอง

พื้นที่ ส.ป.ก. กระจายอยู่ครอบคลุมทั้ง 5 อำเภอ พื้นที่ดำเนินการรวมทั้งสิ้น 134,194 ไร่ พื้นที่ดำเนินการจัดที่ดินแล้ว จำนวน 5 อำเภอ จำนวน 8,308 ราย 11,452 แปลง เนื้อที่ประมาณ 110,947 ไร่ ส่วน

ใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรี จำนวน 3,487 ราย 4,921 แปลง เนื้อที่ประมาณ 55,094 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 49.66 ของพื้นที่ สปก.ทั้งจังหวัด รองลงมาคืออำเภอละอุ่น จำนวน 1,639 ราย 2,337 แปลง 22,281 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 20.08 อำเภอเมืองระนอง จำนวน 1,969 ราย 2,562 แปลง 21,007 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 18.93 อำเภอกะเปอร์ จำนวน 768 ราย 1,033 แปลง 8,000 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 7.21 และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 445 ราย 599 แปลง 4,565 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 4.11

ตารางที่ 45 พื้นที่ ส.ป.ก. ในจังหวัดระนอง

อำเภอ	ตำบล	มอบ สปก 4-01			
		จำนวน (ราย)	จำนวน (แปลง)	จำนวน (ไร่)	คิดเป็นร้อยละจากพื้นที่ ส.ป.ก.
กระบุรี	7	3,487	4,921	55,094	49.66
ละอุ่น	5	1,639	2,337	22,281	20.08
เมืองระนอง	7	1,969	2,562	21,007	18.93
กะเปอร์	5	768	1,033	8,000	7.21
สุขสำราญ	2	445	599	4,565	4.11
รวม	26	8,308	11,452	110,947	100.00

ที่มา: สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, 2566 (ข้อมูลจากการประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง (SCP) ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2566)

3) พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน

โครงการชลประทานระนองมีขอบเขตความรับผิดชอบในเขตพื้นที่จังหวัดระนอง รวม 5 อำเภอ 30 ตำบล 178 หมู่บ้าน ครอบคลุมพื้นที่ 2,061,281 ไร่ เป็นพื้นที่ราบประมาณ 14% พื้นที่เกษตรกร 597,386 ไร่ โดยมีพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการชลประทานขนาดกลาง โครงการชลประทานขนาดเล็ก (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ), โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ป้องกันตนเองชายแดน), โครงการชลประทานขนาดเล็กที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น, โครงการชลประทาน ประเภทสระเก็บน้ำต่าง ๆ โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยแยกได้ ดังนี้

3.1) โครงการชลประทานขนาดกลาง 1 แห่งอ่างเก็บน้ำคลองหาดส้มแป้น ขนาดความจุที่ระดับเก็บกัก 10,000,000 ล้าน ลบ.ม. เป็นแหล่งน้ำต้นทุนผลิตประปาเมืองระนอง

3.2) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำ (อันเนื่องมาจากพระราชดำริ) จำนวน 10 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 11,800 ไร่ 1,893 ครัวเรือน อ่างเก็บน้ำขนาดความจุ 200,000 ลบ.ม. 1 แห่ง (เกาะพยาม)

3.3) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำ (ป้องกันตนเองชายแดน) จำนวน 25 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 28,975 ไร่ 7,166 ครัวเรือน

3.4) โครงการชลประทานขนาดเล็ก ประเภทฝายทดน้ำและอาคารอัดน้ำที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 56 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 46,650 ไร่ 6,179 ครัวเรือน

3.5) โครงการชลประทานประเภทสระเก็บน้ำต่างๆ ที่ถ่ายโอนภารกิจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 32 แห่ง พื้นที่รับประโยชน์ 12,385 ไร่ 1,223 ครัวเรือน

แผนการพัฒนาแหล่งน้ำชลประทานขนาดกลาง

จังหวัดระนองเป็นจังหวัดหนึ่ง ที่มีปริมาณฝนตกเฉลี่ยมากที่สุดของประเทศ แต่เนื่องจากจังหวัดระนองพื้นที่ส่วนใหญ่จะเป็นภูเขาสูงในด้านทิศตะวันออก และลาดลงสู่ทะเลในด้านตะวันตก ภูเขาต่างๆ ก่อให้เกิดแม่น้ำ ลำคลองสายสั้นๆ และมีความลาดชันสูง ระนองเป็นเมืองที่มีปริมาณฝนมากถึง 4,000 มม.โดยเฉลี่ยแต่น้ำฝนดังกล่าวได้ไหลลงสู่คลองและแม่น้ำต่างๆ ลงสู่ทะเลในเวลาอันรวดเร็ว ไม่สามารถเก็บกักไว้ในท้องน้ำของ

แม่น้ำหรือคลอง พอเข้าสู่ฤดูร้อน ปัญหาการขาดแคลนน้ำจึงเกิดขึ้น กรมชลประทานจึงได้วางโครงการฯ เพื่อแก้ไขบรรเทาปัญหาดังกล่าว โดยมีแผนงาน ดังนี้

1. อ่างเก็บน้ำคลองเคียนงาม หมู่ 3 ต.บางหิน อ.กะเปอร์ จ.ระนอง ความจุ 20.00 ล้าน ลบ.ม.
 2. อ่างเก็บน้ำคลองจั่น หมู่ 8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 26.00 ล้าน ลบ.ม.
 3. อ่างเก็บน้ำคลองละอุ่น หมู่ 4 ต.ละอุ่นเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง ความจุ 33.00 ล้าน ลบ.ม.
 4. อ่างเก็บน้ำคลองวัน หมู่ 5 ต.มะมู อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 12.00 ล้าน ลบ.ม.
 5. อ่างเก็บน้ำคลองกระบุรีตอนล่าง หมู่ 1 ต.น้ำจืด อ.กระบุรี จ.ระนอง ความจุ 15.00 ล้าน ลบ.ม.
 6. อ่างเก็บน้ำคลองบางรีน หมู่ 2 ต.บางรีน อ.เมือง จ.ระนอง ความจุ 26.00 ล้าน ลบ.ม.
 7. อ่างเก็บน้ำคลองกะเปอร์ หมู่ 4 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง ความจุ 43.00 ล้าน ลบ.ม.
- จังหวัดระนองมี โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ จำนวน 11 โครงการ

ได้แก่

1. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยหอยพร้อมระบบส่งน้ำบ้านบุรีรัมย์ หมู่ที่ 1 ตำบลโนงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
 2. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านโป่งรวายพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 7 ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
 3. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยน้ำพุพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 10 ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
 4. โครงการฝายคลองรังแตน หมู่ที่ 11 ตำบล จ.ป.ร. อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
 5. โครงการอาคารอัดน้ำคลองวังยวน หมู่ที่ 9 ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
 6. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านห้วยไทรงาม หมู่ที่ 10 ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
 7. โครงการอ่างเก็บน้ำอ่าวใหญ่ หมู่ที่ 1 ตำบลเกาะพยาม อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง
 8. โครงการฝายคลองหินเพิง หมู่ที่ 1 ตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง
 9. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านบางปรักพร้อมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ หมู่ที่ 9 ตำบลปากจั่น อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
 10. โครงการอาคารอัดน้ำบ้านเนินทองพร้อมระบบส่งน้ำ หมู่ที่ 2 ตำบลโนงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
 11. โครงการอาคารอัดน้ำห้วยธารสะอาดพร้อมระบบส่งน้ำ ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง
- อยู่ระหว่างดำเนินการคาดว่าจะแล้วเสร็จภายในเดือนกันยายน 2566

4) การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร

จังหวัดระนอง มีพื้นที่ทั้งหมด 2,061,278 ไร่ มีพื้นที่ถือครองทางการเกษตร จำนวน 638,753 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.99 ของพื้นที่ทั้งหมดเป็นพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น 572,418 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 89.61 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกไม้ผล 64,534 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 10.10 ของพื้นที่ทำการเกษตร พื้นที่ปลูกพืชไร่ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ สมุนไพร และเครื่องเทศ 1,314 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.21 ของพื้นที่ทำการเกษตร และมีพื้นที่ปลูกข้าว 539 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.08 ของพื้นที่ทำการเกษตร

ตารางที่ 46 แสดงการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอจังหวัดระนอง ปี 2565

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)					รวม
	ทำนา	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชไร่ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ สมุนไพร และเครื่องเทศ		
เมืองระนอง	-	3,934	68,866	182.8		72,982
กระบุรี	527	29,097	314,225	159.35		344,008
กะเปอร์	12	7,177	70,300	495.39		77,984
ละอุ่น	-	21,717	81,503	96		103,316

อำเภอ	พื้นที่ทำการเกษตร (ไร่)					รวม
	ทำนา	ไม้ผล	ไม้ยืนต้น	พืชไร่ พืชผัก ไม้ดอก ไม้ประดับ สมุนไพร และเครื่องเทศ		
สุขสำราญ	-	2,609	37,525	380		40,514
รวม	539	64,534	572,418	1,314		638,805

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

5) การประมง

จังหวัดระนอง เป็นจังหวัดที่ติดกับชายฝั่งทะเลอันดามัน มีพื้นที่ชายฝั่งทะเลยาว 137.92 กิโลเมตร มีเกาะใหญ่น้อย ในทะเลอันดามัน จำนวน 62 เกาะ พื้นที่มีลักษณะรูปร่างเรียวยาวและแคบ ระยะทางจากทิศเหนือจรดทิศใต้ยาว 169 กิโลเมตร มีส่วนที่กว้างที่สุดที่เป็นพื้นดิน ประมาณ 25 กิโลเมตร และมีส่วนที่แคบที่สุด 9 กิโลเมตร มีแม่น้ำกระบุรีกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทยและประเทศเมียนมามีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่หลากหลาย ทรัพยากรทาง ทะเลและชายฝั่ง มีความอุดมสมบูรณ์ เนื่องจากมีป่าชายเลนสมบูรณ์ มีภูมิประเทศเป็นป่าเขาและมี ผนตกชุก จึงเกิดแม่น้ำลำคลองและแหล่งน้ำผิวดินจำนวนมาก เช่น แม่น้ำกระบุรี คลองลำเลียง คลองปากจั่น คลองวัน คลองกระบุรี คลองละอูน คลองหาดสมแป้น คลองบางริน คลองกะเปอร์ คลองกำพวน คลองละออง คลองราชกรูด มีศักยภาพด้านการประมงทั้งน้ำจืด น้ำกร่อย และทะเล แหล่งน้ำที่สำคัญ คือ แม่น้ำกระบุรี เป็นแม่น้ำสายสำคัญกั้นพรมแดนระหว่าง ประเทศไทย และประเทศเมียนมา มีความยาวประมาณ 95 กิโลเมตร คลองลำเลียง ความยาวประมาณ 20 กิโลเมตร

(1) การประมงทะเล

การประมงทะเลในจังหวัดระนอง จำแนกได้เป็น 2 กลุ่มตามขนาดของเครื่องมือทำการประมง คือ กลุ่มประมงพื้นบ้านและ กลุ่มประมงพาณิชย์

(1.1) กลุ่มประมงพื้นบ้าน ชาวประมงจะอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บริเวณ เกาะต่างๆ ริมคลอง หรือปากแม่น้ำที่มีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลโดยพื้นที่จังหวัดระนองมีเรือประมง พื้นบ้านอยู่จำนวน 3,236 ลำ

ตารางที่ 47 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565

เรือประมงพื้นบ้าน	อำเภอ					รวม
	กระบุรี	กะเปอร์	เมืองระนอง	ละอูน	สุขสำราญ	
จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ	150	598	1,642	141	705	3,236

(1.2) กลุ่มประมงพาณิชย์ ชาวประมงจะใช้เรือประมงขนาดใหญ่ หรือเรือที่ใช้เครื่องยนต์ มีกำลังแรงม้ามาก ซึ่งจะมีทั้งชาวประมงที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดข้างเคียง โดยในปีการประมง 2565 -2566 จังหวัดระนองมีชาวประมงได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน 354 ใบ จำแนกตามประเภทเครื่องมือ

(2) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดระนองมีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกร นิยมเลี้ยง คือ กุ้งทะเล ปลากระพงขาว และปูทะเล

(3) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จังหวัดระนองมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดในพื้นที่ทุกอำเภอ ซึ่งเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภค ภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่

(4) องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จังหวัดระนองมีองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น ที่ขึ้นได้แจ้งขึ้นทะเบียนไว้กับ กรมประมงมีจำนวนทั้งหมด 48 กลุ่ม เป็นองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นด้านประมงทะเลนอกชายฝั่ง จำนวน 1 กลุ่ม ด้านประมงทะเลชายฝั่ง จำนวน 27 กลุ่ม ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ จำนวน 11 กลุ่ม และด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ จำนวน 8 กลุ่ม และด้านการประมงน้ำจืด จำนวน 1 กลุ่ม

ตารางที่ 48 ข้อมูลองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น จำแนกเป็นรายอำเภอปี 2565

องค์กรชุมชนประมงท้องถิ่น (กลุ่ม)	อำเภอ					รวม
	เมืองระนอง	กระบี่	กะเปอร์	ละอุ่น	สุขสำราญ	
1. ด้านการประมงทะเล นอกชายฝั่ง	0	0	1	0	0	1
2. ด้านประมงทะเลชายฝั่ง	1	7	10	1	8	27
3. ด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ	0	1	6	1	3	11
4. ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	2	2	1	0	3	8
5. ด้านการประมงน้ำจืด	1	0	0	0	0	1
รวม	4	10	18	2	14	48

(5) จำนวนที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนองมีพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จำนวน 4 แห่ง พื้นที่รวม 54.17 ไร่

ตารางที่ 49 ข้อมูลจำนวนที่พื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำ จังหวัดระนองปี 2565

อำเภอ	จำนวน (แห่ง)	พื้นที่(ไร่)
เมืองระนอง	3	42
กระบี่	0	0
กะเปอร์	1	12.17
ละอุ่น	0	0
สุขสำราญ	0	0
รวม	4	54.17

(6) ท่าเทียบเรือประมง จังหวัดระนองมีท่าเทียบเรือภายในที่มาจดแจ้งกับสำนักงานประมง จังหวัดระนอง มีจำนวน 107 ท่า และมาตรฐานรัฐเจ้าของท่าเรือ (Port State Measures : PSM) มีจำนวน 1 ท่า คือแพทรนสาร ตั้งอยู่ในเขตพื้นที่ อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

ตารางที่ 50 แสดงจำนวนท่าเทียบเรือของจังหวัดระนอง

อำเภอ	ประเภทกิจกรรมท่าเทียบเรือ	จำนวนท่าเทียบเรือ
เมืองระนอง	1. ขนถ่ายสัตว์น้ำสำหรับผลิตอาหารสัตว์	5
	2. บริการน้ำหรือน้ำแข็ง	5
	3. ประมงพาณิชย์	58
	4. สำหรับจอดพักเรือ	39
รวม		107

2.2 สังกมเกษตร

1) คราวเรือนเกษตรกร

จังหวัดระนอง มีคร่าวเรือนทั้งหมด 95,752 คร่าวเรือน เป็นคร่าวเรือนเกษตรกร 24,854 คร่าวเรือน คิดเป็นร้อยละ 25.96 ของคร่าวเรือนทั้งหมด มีรายได้เฉลี่ยคร่าวเรือน คร่าวเรือนละ 206,773 บาท/ปี ของคร่าวเรือนทั้งหมด

ตารางที่ 51 คร่าวเรือนเกษตรกรและรายได้เฉลี่ยของคร่าวเรือนรายอำเภอ

อำเภอ	จำนวนคร่าวเรือน ทั้งหมด (คร่าวเรือน)	จำนวนคร่าวเรือน เกษตรกร (คร่าวเรือน)	รายได้เฉลี่ยคน/ปี (บาท)	รายได้เฉลี่ยคร่าวเรือน/ ปี (บาท)
เมืองระนอง	50,324	4,642	88,042	203,121
กระบี่	24,889	10,350	78,251	191,102

อำเภอ	จำนวนครัวเรือนทั้งหมด (ครัวเรือน)	จำนวนครัวเรือน เกษตรกร (ครัวเรือน)	รายได้เฉลี่ยคน/ปี (บาท)	รายได้เฉลี่ยครัวเรือน/ ปี (บาท)
กะเปอร์	8,910	3,920	70,166	197,530
ละอุ่น	6,916	4,004	114,448	286,205
สุขสำราญ	4,713	1,938	66,417	212,599
รวม	95,752	24,854	83,881	206,773

ที่มา : จำนวนครัวเรือนทั้งหมด สำนักงานท้องถิ่นจังหวัดระนอง, 2565 รายได้เฉลี่ยจากสำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2565 จำนวนครัวเรือนเกษตรกร จากสำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

2) องค์การเกษตรกร

2.1) ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

จังหวัดระนองทั้ง 5 อำเภอ มีสหกรณ์ซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ พ.ศ. 2542 จำนวน 27 แห่ง มีสมาชิกรวม 21,313 คน

ตารางที่ 52 ประเภทสหกรณ์และจำนวนสมาชิก

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)	จำนวนสมาชิก (คน)
1. สหกรณ์การเกษตร	14	14,766
2. สหกรณ์ประมง	1	-
3. สหกรณ์นิคม	-	-
4. สหกรณ์ออมทรัพย์	6	5,103
5. สหกรณ์ร้านค้า	1	820
6. สหกรณ์บริการ	3	289
7. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	2	335
รวม	27	21,313

หมายเหตุ: จำนวนสมาชิกเฉพาะสหกรณ์ที่ดำเนินงาน/ธุรกิจในปัจจุบัน

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 53 สถานะสหกรณ์

ประเภทสหกรณ์	จำนวนสหกรณ์ (แห่ง)				จำนวนสหกรณ์ทั้งหมด (1)+(2)+(3)+(4)
	ดำเนินงาน/ ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ ธุรกิจ (2)	เลิก (3)	จัดตั้งใหม่ (4)	
1. สหกรณ์การเกษตร	11	-	3	-	14
2. สหกรณ์ประมง	-	-	1	-	1
3. สหกรณ์นิคม	-	-	-	-	-
4. สหกรณ์ออมทรัพย์	6	-	-	-	6
5. สหกรณ์ร้านค้า	1	-	-	-	1
6. สหกรณ์บริการ	3	-	-	-	3
7. สหกรณ์เครดิตยูเนียน	2	-	-	-	2
รวม	23	-	4	-	27

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

2.2) กลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนองซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตาม พ.ร.บ.สหกรณ์

จังหวัดระนอง มีกลุ่มเกษตรกรซึ่งจดทะเบียนถูกต้องตามพระราชบัญญัติสหกรณ์ จำนวน 17 กลุ่ม สมาชิก 1,838 ราย

ตารางที่ 54 จำนวนและสมาชิกกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร(แห่ง)	จำนวนสมาชิก (คน)
1.กลุ่มเกษตรกรทำสวน	11	1,340
2.กลุ่มเกษตรกรทำนา	2	190
3.กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	2	209
4.กลุ่มเกษตรกรทำประมง	2	99
รวม	17	1,838

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 55 สถานะกลุ่มเกษตรกรจังหวัดระนอง

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวนกลุ่มเกษตรกร (แห่ง)				จำนวนกลุ่มเกษตรกรทั้งหมด (1)+(2)+(3)+(4)
	ดำเนินงาน/ ธุรกิจ (1)	หยุดดำเนินงาน/ ธุรกิจ (2)	เลิก/ชำระ บัญชี (3)	จัดตั้ง ใหม่(4)	
1. กลุ่มเกษตรกรทำนา	2	-	-	-	2
2. กลุ่มเกษตรกรทำสวน	11	-	-	-	11
3. กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	2	-	-	-	2
4. กลุ่มเกษตรกรทำไร่	-	-	-	-	-
5. กลุ่มเกษตรกรทำประมง	1	-	1	-	2
6. กลุ่มเกษตรกรอื่นๆ	-	-	-	-	-
รวม	16	-	1	-	17

ที่มา: สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

2.3) สถาบันเกษตรกรจังหวัดระนองที่สำนักงานเกษตรจังหวัดส่งเสริมและสนับสนุน

จังหวัดระนองมีสถาบันเกษตรกรที่สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง ส่งเสริมและสนับสนุน ได้แก่ กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจำนวน 37 กลุ่ม กลุ่มยุวเกษตรกร จำนวน 30 กลุ่ม กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร จำนวน 27 กลุ่ม และกลุ่มวิสาหกิจชุมชน จำนวน 238 กลุ่ม และเครือข่ายวิสาหกิจชุมชน จำนวน 1 กลุ่ม สรุปเป็นรายอำเภอได้ ดังนี้

ตารางที่ 56 จำนวนกลุ่มและสมาชิกของสถาบันเกษตรกรจังหวัดระนอง (รายอำเภอ)

อำเภอ	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร		กลุ่มยุวเกษตรกร		กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร		กลุ่มวิสาหกิจชุมชน		เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองระนอง	8	115	10	164	14	389	58	1,004	-	-
กระบุรี	9	106	6	78	5	63	68	1,634	1	40
กะเปอร์	6	64	3	34	4	42	44	811	-	-
ละอุ่น	10	100	6	90	2	20	38	707	-	-
สุขสำราญ	4	40	5	52	2	20	30	473	-	-
รวม	37	424	30	418	27	534	238	4,629	1	40

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

3) อาสาสมัครเกษตรของจังหวัด

ตารางที่ 57 อาสาสมัครเกษตรของจังหวัดระนอง

อำเภอ	ครู บัญชี ¹	หมอดิน อาสา ²	ประ มง อาสา ³	เศรษฐกิจ การเกษตร อาสา ⁴	ครู ยาง ⁵	อาสาสมัคร ปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรม ⁶	อาสา สมัครเกษตร และสหกรณ์ ⁷	อาสา ปศุสัตว์ ⁸	อาสา ฝนหลวง 7	อาสา สมัคร สหกรณ์ ⁹	อาสา สมัคร ชลประทาน ¹⁰	เกษตร หมู่บ้าน ¹¹	สารวัตร เกษตร อาสา ¹²
เมืองระนอง	9	38	14	1	-	2	-	36	6	4	-	38	34
ละอุ่น	1	30	22	1	11	8	7	31	5	1	-	30	15
กะเปอร์	6	34	21	1	6	4	3	18	2	4	-	34	4
กระบุรี	6	61	21	1	23	15	7	36	5	7	1	61	54
สุขสำราญ	6	15	22	1	6	1	-	17	3	4	1	15	1
รวม	28	178	100	5	46	30	17	138	21	20	2	178	108

ที่มา: 1. สำนักตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง 2. สถานีพัฒนาที่ดินระนอง 3. สนง.ประมงจังหวัด 4. สนง.เศรษฐกิจการเกษตร 5. การยางแห่งประเทศไทยระนอง 6. สนง.การปฏิรูปที่ดินระนอง 7. สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง 8. สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง 9. สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง 10. โครงการชลประทานระนอง 11. สนง.เกษตรจังหวัดระนอง 12. ศวพ.ระนอง, 2565

ตารางที่ 58 จำนวนกลุ่มและสมาชิกกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (รายอำเภอ)

อำเภอ	เป็นนิติบุคคล		ไม่เป็นนิติบุคคล	
	กลุ่ม	สมาชิก	กลุ่ม	สมาชิก
เมืองระนอง	6	570	57	4,762
กระบุรี	19	1,694	97	1,393
กะเปอร์	3	536	71	8,232
ละอุ่น	5	489	38	5,156
สุขสำราญ	3	178	26	2,196
รวม	36	3,467	289	21,739

ที่มา: สำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร สาขาจังหวัดระนอง

4) การสำรวจและคัดกรองเกษตรกร/บุคลากรภาครัฐของจังหวัดระนองตามนโยบาย Smart Farmer/Smart Officer

4.1) สรุปผลการสำรวจคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนองตามแบบประเมิน Smart Farmer

ตารางที่ 59 สรุปผลการสำรวจและคัดกรองเกษตรกรของจังหวัดระนอง

เกษตรกรทั้งหมด	Existing	Developing	Smart Farmer ต้นแบบ	Smart Officer ต้นแบบ
24,499	487	24,012	7	26

โดยมีข้อมูลแบ่งตามสาขา ดังนี้

ตารางที่ 60 จำนวนเกษตรกรตามกรอบ Smart Farmer แบ่งตามสาขา

ที่	สาขา	รวม	รายได้ไม่ต่ำกว่า 180,000 บาท	รายได้ต่ำกว่า 180,000 บาท	Existing	Developing
1	ข้าว	28	1	27	0	28
2	ปาล์มน้ำมัน	2,504	715	1,789	89	2,415
3	ยางพารา	13,024	4,162	8,862	67	12,957
4	เกษตรผสมผสาน	6,522	2,269	4,253	121	6,401
5	ประมง	43	6	37	1	42
6	ปศุสัตว์	94	23	71	21	73
	รวม	22,215	7,176	15,039	299	21,916

หมายเหตุ: (สาขาอาชีพอื่นๆ มีจำนวน 2,284 ราย ซึ่งในระบบยังไม่สามารถดึงข้อมูลได้)

4.2) Smart Farmer ต้นแบบจำนวน 6 ราย แยกเป็นสาขาได้ ดังนี้

1) สาขาปาล์มน้ำมัน

- นายสมนึก โมราศิลป์
- นายไมตรี สุภา

2) สาขาเกษตรผสมผสาน

- นายธรรมบุญ จันทร์ภักดี
- นายแดง มีแสง
- นายสมชาย บุญเชื่อง

3) สาขาสหกรณ์

- นายบุญเลิศ จันทร์เจริญ

4.3) Smart Officer จังหวัดระนอง

ตารางที่ 61 Smart Officer จังหวัดระนอง

ที่	ชื่อ - นามสกุล	ตำแหน่ง	หน่วยงาน
1	นางสาวปรียานุช เรืองเพชร	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง
2	นางสาวภมรรัตน์ แยมจรัส	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรชำนาญการ	สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองระนอง
3	นางสาวอรุณวรรณ อินพาล้า	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอกระบุรี
4	นายประมาณ เพชรชิต	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตร	สำนักงานเกษตรอำเภอกะเปอร์
5	นายจักรวาล พึ่งแดง	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอละอุ่น
6	นางสาวนิภา จันทร์ชาติ	นักวิชาการส่งเสริมการเกษตรปฏิบัติการ	สำนักงานเกษตรอำเภอสุขสำราญ
7	นายยุทธนา อีร์สคาน	นักวิชาการประมงปฏิบัติการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
8	นางพรทิพย์ สวนขำนิ	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	นายรณยุทธ สมบึงกลาง	นักวิชาการเกษตรปฏิบัติการ	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	นางพัชนี กุลระโทก	เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
11	นายนพดล อุบลเลิศ	เจ้าพนักงานการเกษตรปฏิบัติงาน	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
12	น.ส.อังคณา คณีกุล	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
13	นางสาวลักขณ์ เกษมวราภรณ์	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
14	นางวันธนี สมบูรณ์	เจ้าพนักงานการเงินและบัญชีชำนาญงาน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
15	นางสาวจิตาภา สุพรมมา	เจ้าพนักงานธุรการชำนาญงาน	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
16	นางสาวจิรวรรณ เกลี้ยงประดับ	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
17	นางสุพรรณิ พุทธิง	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
18	นางสาวกมลนาฏย์ คงวัดใหม่	นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการ	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
19	นายขจร อีสริยานุพงศ์	นักวิชาการประมงชำนาญการ	สำนักงานประมงจังหวัดระนอง
20	นายรักษา สุวรรณชาติ	เจ้าพนักงานประมงอาวุโส	สำนักงานประมงอำเภอเมืองระนอง
21	นางสาวดวงรัตน์ เมฆพยับ	นักวิชาการสหกรณ์ชำนาญการ	สำนักงานสหกรณ์จังหวัดระนอง
22	นางสาวภาวิณี คามวุฒิ	นักวิชาการเกษตรชำนาญการ	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง
23	นายณรงค์ชัย หิตชนะนา	เจ้าพนักงานการเกษตรชำนาญงาน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง

5) สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด

สมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง มีจำนวนทั้งสิ้น 21 คน ประกอบด้วย สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้ง จำนวน 16 คน และสมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน

ตารางที่ 62 รายชื่อสมาชิกสภาเกษตรกรจังหวัด

ที่	ชื่อ-สกุล	ตำแหน่ง/ด้าน	อำเภอ
สมาชิกที่ได้รับการเลือกตั้งมาตรา 31 (1)			
1	นายสุชีพ พัฒน์ทอง	ประธานสภาฯ	ละอุ่น
2	นายสุรพันธ์ เทียนไพร	รองประธานสภาฯ คนที่ 1	เมืองระนอง
3	นายนิยม พึ่งแย้ม	รองประธานสภาฯ คนที่ 2	กระบุรี
4	นายสมเดช ชื่อดรง	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
5	นายอำรินทร์ อู่สุวรรณ	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
6	นายวิรัตน์ จันทร์เพ็ญ	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
7	นายธานุพันธ์ เงามาม	สมาชิกสภาฯ	กระบุรี
8	นายสมศักดิ์ เสบสาย	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
9	นายส่อแลห์ ภัคดี	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
10	นายสมเดช พวงปัญญา	สมาชิกสภาฯ	กะเปอร์
11	นายสนธยา จริตงาม	สมาชิกสภาฯ	เมืองระนอง
12	นายสำราญ ใจดี	สมาชิกสภาฯ	เมืองระนอง
13	นายเอกพล หิตรอด	สมาชิกสภาฯ	ละอุ่น
14	นายพรพรหม เกื้อกุล	สมาชิกสภาฯ	ละอุ่น
15	นายอัมพร น้ำจันทร์	สมาชิกสภาฯ	สุขสำราญ
16	นายสุชาติ เรียบร้อย	สมาชิกสภาฯ	สุขสำราญ
สมาชิกผู้ทรงคุณวุฒิมาตรา 31 (2)			
1	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	เมืองระนอง
2	นายสุวิทย์ รักใหม่	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	ละอุ่น
3	นายสมยศ บุญพิง	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านพืช	เมืองระนอง
4	นายวิโรจน์ เดชสองแพรก	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านสัตว์	กะเปอร์
5	นายพิศาล ยอดแก้ว	ผู้ทรงคุณวุฒิด้านประมง	เมืองระนอง

ที่มา: สำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง, 2566

6) ประชาชนชาวบ้านของจังหวัด ภายใต้โครงการเกษตรตามแนวทฤษฎีใหม่ โดยยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ในปี 2563 จังหวัดระนองมีประชาชนชาวบ้าน จำนวน 2 ราย คือ

- นายสมชาย บุญเชื้อง ประชาชนชาวบ้านอำเภอละอุ่น
ศูนย์เครือข่ายประชาชนชาวบ้าน บ้านบุรีรัมย์ ตั้งอยู่
เลขที่ 2 หมู่ที่ 1 ตำบลในวงใต้ อำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง
- นายแดง มีแสง ประชาชนชาวบ้านอำเภอกะเปอร์
ศูนย์เรียนรู้การเกษตรผสมผสานบ้านม่วงกลาง (สวนลุงแดง)
ตั้งอยู่เลขที่ 2/10 หมู่ที่ 1 ตำบลม่วงกลาง อำเภอกะเปอร์
จังหวัดระนอง

ประชาชนเกษตร อื่นๆ

- ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์ สาขาประชาชนเกษตรเศรษฐกิจพอเพียง และสาขาประชาชน
เกษตรผู้นำชุมชนและเครือข่าย ที่อยู่ 97/13 หมู่ที่ 1
ตำบลบางริน อำเภอเมือง จังหวัดระนอง

- 2) นางสาวสำอางค์ คงหาญ สาขาปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง ที่อยู่ 14/5 หมู่ที่ 7 บ้านบางปรูล่าง ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
- 3) นายบรรจบ ขนอม สาขาปราชญ์เกษตรผู้นำชุมชนและเครือข่าย ที่อยู่ 10/120 หมู่ที่ 10 บ้านคอกช้าง ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ จังหวัดระนอง
- 4) นางสมจิต สุขทอง สาขาปราชญ์เกษตรเศรษฐกิจพอเพียง ที่อยู่ 42/1 หมู่ที่ 8 บ้านบางไทร ตำบลมะมู อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง
- 5) นายอำมรินทร์ อู่สุวรรณ สาขาปราชญ์เกษตรดีเด่น ที่อยู่ 92 หมู่ที่ 3 ตำบลปากจั่น อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

แปลงยางพาราต้นแบบในพื้นที่จังหวัดระนอง

- 1) นายพูนธวัช เล่าประวัติชัย เลขที่ 85/7 หมู่ที่ 2 ตำบลน้ำจืด อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง

7) ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน

จังหวัดระนองมีศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน จำนวน 5 ศูนย์ และศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนเครือข่าย จำนวน 11 ศูนย์ กระจายอยู่ 5 อำเภอ

ตารางที่ 63 รายชื่อศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน

ที่	อำเภอ	ชื่อกลุ่มจัดตั้งเป็น ศตปช.	ที่ตั้งศูนย์	ประธานศูนย์/ เบอร์โทรศัพท์	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ	สมาชิก (คน)	พืชหลักที่ เข้าร่วม โครงการ
1	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลราชกรูด (ศูนย์หลัก)	1/19 ม.7 ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์ 089-1225929	2558	64	ปาล์มน้ำมัน
2	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลหงาว (ศูนย์เครือข่าย)	230 ม. 3 ต.หงาว อ.เมือง จ.ระนอง	นายอัญญู ยก่อง 096-6357869	2563	50	ปาล์มน้ำมัน
3	เมือง ระนอง	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลหาดส้ม แป้น (ศูนย์เครือข่าย)	72/6 ม.3 ต.หาดส้ม แป้น อ.เมือง จ.ระนอง	นายประนม โฟ้งตัน 084-8986489	2558	30	มังคุด
4	กะบุรี	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบล จ.ป.ร. (ศูนย์หลัก)	584ม.3 ต.จ.ป.ร. อ.กะบุรี จ.ระนอง	นางจิราภรณ์ รัตนภูมิ 082-0802253	2558	32	ทุเรียน, กาแฟ, ยางพารา, ปาล์มน้ำมัน
5	กะบุรี	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลลำเลียง (ศูนย์เครือข่าย)	109/12 ม.10 ต.ลำเลียง อ.กะบุรี จ.ระนอง	นายอุดร สีหาบุตร 064-6565489	2563	55	กาแฟ, ทุเรียน
6	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลกะเปอร์ (ศูนย์หลัก)	10/37 ม.10 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสายัณห์ พูนทองเสน 082-0467647	2557	33	ปาล์มน้ำมัน
7	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลม่วงกลาง (ศูนย์เครือข่าย)	71 ม.1 ต.ม่วงกลาง อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายเรืองฤทธิ์ ฉะลุเก็ม 085- 4779223	2563	30	ปาล์มน้ำมัน
8	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบางหิน (ศูนย์เครือข่าย)	3/2 ม. 4 ต. บางหิน อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสุวรรณ ภูมิวิ้ง 087-2838963	2563	51	ปาล์มน้ำมัน
9	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านนา (ศูนย์เครือข่าย)	54 ม. 7 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายสมเดช พวงปัญญา 080-6951722	2563	51	ทุเรียน

ที่	อำเภอ	ชื่อกลุ่มจัดตั้งเป็น ศพช.	ที่ตั้งศูนย์	ประธานศูนย์/ เบอร์โทรศัพท์	ปีที่เริ่ม ดำเนินการ	สมาชิก (คน)	พืชหลักที่ เข้าร่วม โครงการ
10	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลเขี้ยวเหล็ก ยง (ศูนย์เครือข่าย)	21/3 ม.5 ต.เขี้ยว เหล็กยง.กะเปอร์ จ.ระนอง	นายอนุรักษ์ สงคราม 080-8758241	2563	43	ปาล์มน้ำมัน
11	กะเปอร์	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านนา หมู่ที่ 8 (ศูนย์เครือข่าย)	ศาลาอเนกประสงค์หมู่ที่ 8 ต.บ้านนา อ.กะเปอร์ จ.ระนอง	ร.ต.ท.สุดใจ จุงศิริ 093-3608780	2564	30	ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ไม้ผล
12	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลในวงใต้ (ศูนย์หลัก)	2/6 ม.1 ต.ในวงใต้ อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นายสำลี สุวรรณบุตร 065-0465696	2557	30	ทุเรียน
13	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลละอุ่นใต้ (ศูนย์เครือข่าย)	40 ม.4 ต.ละอุ่นใต้ อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นางวรลณี เพชรวัง 061-4394438	2563	26	ยางพารา
14	ละอุ่น	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบางแก้ว (ศูนย์เครือข่าย)	9/3 ม.2 ต.บางแก้ว อ.ละอุ่น จ.ระนอง	นายจรุ คุ้มวงศ์ 087-2688115	2563	30	ปาล์มน้ำมัน
16	สุขสำราญ	ศูนย์จัดการดินปุ๋ย ชุมชนตำบลบ้านทุ่งถั่ว (ศูนย์เครือข่าย)	61/1 ม.8 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง	นายบำหรี หมดหมั่น	2563	22	พืชผักสวน ครัว

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

**8) ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.) จังหวัดระนองมีศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.) 15 ศูนย์
ตารางที่ 64 ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน (คจช.)**

ที่	อำเภอ	ศูนย์จัดการ ศัตรูพืชชุมชน	ประธานศูนย์	ที่ตั้งศูนย์	พิกัด	ชนิดพืช
1	เมือง ระนอง	คจช.ตำบลราชกรูด	ต.ต.สมนึก โมราศิลป์	1/19 ม.7 ต.ราชกรูด	X 452718 Y 1071726	ปาล์มน้ำมัน
2	เมือง ระนอง	คจช.ตำบล ทรายแดง (เครือข่าย)	นายกิตติ มากเสม	ม.4 ต.ทรายแดง	X 468367 Y 1121949	ปาล์มน้ำมัน
3	กระบุรี	คจช.ตำบลลำเลียง	นายสุรียา ศิริวงษ์	ม.9 ต.ลำเลียง	X 481214 Y 1143812	มังคุด
4	กระบุรี	คจช.ตำบล จ.ป.ร. (เครือข่าย)	นายสนั่น ทองสุข	ม.9 ต.จ.ป.ร.	X 486221 Y 1184843	ทุเรียน
5	กระบุรี	คจช.บ้านห้วยไทรงาม	นายอุดร สีหาบุตร	ม.10 ต.ลำเลียง	X 485397 Y 1140050	ทุเรียน
6	กะเปอร์	คจช.บ้านคอกช้าง	นายสายัณห์ พูนทองเสน	10/33 ม.10 ต.กะเปอร์	X 461827 Y 1063199	ปาล์มน้ำมัน
7	กะเปอร์	คจช.บ้านทรัพย์ สมบูรณ์ (เครือข่าย)	นายธงชัย สมบัติมาศ	80 ม.8 ต.บ้านนา	X 468496 Y 1062843	ทุเรียน
8	กะเปอร์	คจช.ตำบลเขี้ยวเหล็ก	นายอนุรักษ์ สงคราม	ม.5 ต.เขี้ยวเหล็ก	X 465380 Y 1060015	ปาล์มน้ำมัน
9	กะเปอร์	คจช.ตำบลม่วงกลวง	นายเรืองฤทธิ์ ฉะลุแก้ว	ม.1 ต.ม่วงกลวง	X 449472 Y 1063294	ปาล์มน้ำมัน
10	กะเปอร์	คจช.ตำบลบางหิน	นายสุวรรณ ภูมิวัง	ม.4 ต.บางหิน	X 457406 Y 1052730	ปาล์มน้ำมัน

ที่	อำเภอ	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	ประธานศูนย์	ที่ตั้งศูนย์	พิกัด	ชนิดพืช
11	กะเปอร์	ศจช.ตำบลบ้านนา (หมู่7)	นายสมเดช พวงปัญญา	ม.7 ต.บ้านนา	X 469228 Y 1060726	ทุเรียน
12	ละอุ่น	ศจช.ตำบลในวงใต้	น.ส.พรพิศ ทองพูล	2/2 ม.1 ต.ในวงใต้	X 484951 Y 1107776	ทุเรียน
13	ละอุ่น	ศจช.ตำบลในวงเหนือ (เครือข่าย)	นายไสว เดชนอก	ม.3 ต.ในวงเหนือ	X 484484 Y 1107748	ทุเรียน
14	สุขสำราญ	ศจช.ตำบลนาคา (หมู่ที่ 7)	นายสุนทร ศรีเหรียญ	1 ม.7 ต.นาคา	X 441225 Y 1036407	มังคุด
15	สุขสำราญ	ศจช.ตำบลนาคา (หมู่ที่ 4) (เครือข่าย)	นายเกษม ทองพร้อม	115 ม.4 ตำบลนาคา	X 439697 Y 1039425	ปาล์มน้ำมัน

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

9) ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ที่สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง จัดทำโครงการและส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมต่างๆ ให้กับสมาชิกของศูนย์

ตารางที่ 65 ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง

ที่	ชื่อศูนย์	ประธาน	ที่ตั้งศูนย์	กิจกรรม	จำนวนสมาชิก
1	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางไทร	นายถุชญา สุขทอง	ม.8 ต.มะมู อ.กระบุรี	กิจกรรมการผลิตพืชผักปลอดภัยจากสารพิษ จำหน่ายในชุมชนและโรงพยาบาล การผลิตดินพร้อมปลูก น้ำยาล้างจาน น้ำยาซักผ้า เพื่อลดรายจ่ายของครัวเรือนและชุมชน	30
2	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านบุรีรัมย์	นายสมชาย บุญเชื้อง	ม.1 ต.ในวงใต้ อ.ละอุ่น	กิจกรรมการอนุรักษ์พันธุ์พืชผักพื้นบ้านและผลิตเพื่อการบริโภคและจำหน่ายในชุมชน การทอเสื่อและผ้าขาวม้า เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาพื้นบ้าน	30
3	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางปรูล่าง	นายพงศ์พัฒน์ พิรัมย์แก้ว	ม.7 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์	การเลี้ยงปลานิลแดง เพื่อบริโภคในครัวเรือนและจำหน่ายในชุมชน การผลิตน้ำสมุนไพรพร้อมดื่มเพื่อจำหน่ายในชุมชน การผลิตเครื่องจักสานจากวัสดุพื้นถิ่น เพื่ออนุรักษ์ภูมิปัญญาและจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยว	30

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

10) ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ เครือข่าย ศพก. ในพื้นที่
จังหวัดระนอง

ตารางที่ 66 ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.หลัก)

ที่	ชื่อศูนย์	ชื่อเจ้าของศูนย์/ เบอร์โทร	ที่ตั้ง
1	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (มังคุด)	นายสัมฤทธิ์ เข้มสม 080-6981082	หมู่ที่ 3 ต.โนนวงใต้ อ.ละอุ่น
2	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (ยางพารา)	นายวินัย ทองพร้อม 086-2790925	หมู่ที่ 7 ต.นาคา อ.สุขสำราญ
3	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)	นายบรรจบ ขนอม 095-4210945	หมู่ที่ 10 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์
4	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (ปาล์มน้ำมัน)	ด.ต.สมนึก โมราศิลป์ 089-1225929	หมู่ที่ 7 ต.ราชกรูด อ.เมืองระนอง
5	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (มังคุด)	นายสุรียา ศิริวงศ์ 08-13964192	หมู่ที่ 9 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 67 ศูนย์เครือข่าย ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก. เครือข่ายฯ)
ในพื้นที่ 5 อำเภอ ทั้งหมด 58 ศูนย์เครือข่าย

อำเภอ	ชื่อศูนย์เครือข่ายฯ	ชื่อ-สกุล ประธานศูนย์เครือข่าย	ที่ตั้ง		
เมือง ระนอง	1	ศูนย์เรียนรู้การเลี้ยงผึ้งโพรง	นายอรุณ หอมหยก	หมู่ที่ 5 ตำบลราชกรูด	
	2	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มลานปาล์มน้ำมัน ตำบลราชกรูด	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด	
	จำนวน 11 ศูนย์ฯ	3	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นายปัญญา แทนสอน	หมู่ที่ 6 ตำบลราชกรูด
		4	การจัดการพื้นที่อย่างเหมาะสม	นายปัญญา เอกวิงบุตร	หมู่ที่ 3 ตำบลราชกรูด
		5	ศูนย์เรียนรู้การเพาะเห็ดนางฟ้า	นายชัชวาล อังกาบกาญจน์	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด
		6	กลุ่มยุวเกษตรกรโรงเรียนราช ประชานุเคราะห์ ๓๘	นายนายพงพรรณ จันทร์ประวัติ	หมู่ที่ 3 ตำบลราชกรูด
		7	ศูนย์เรียนรู้การปลูกพริกไทย	นางจิราทิพย์ ทิพย์จันทร์	หมู่ที่ 6 ตำบลราชกรูด
		8	ศูนย์ศัตรูพืชชุมชน	ดาบตำรวจสมนึก โมราศิลป์	หมู่ที่ 7 ตำบลราชกรูด
		9	แปลงเรียนรู้การติดตั้งระบบน้ำในสวน ปาล์มน้ำมัน	นายนิติ ชูแก้ว	หมู่ที่ 5 ตำบลราชกรูด
		10	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	นายสมทวน ต้นจูน	หมู่ที่ 2 ตำบลทรายแดง
		11	จุดเรียนรู้การปลูกปาล์มน้ำมัน	นางวันเพ็ญ กล้าศึก	หมู่ที่ 3 ตำบลหงาว
กระบุรี		1	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นางจิราภรณ์ รัตนภูมิ	หมู่ที่ 3 ตำบล จ.ป.ร.
	2	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสุรียา ศิริวงศ์	หมู่ที่ 9 ตำบลลำเลียง	
	3	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสนั่น ทองสุข	หมู่ที่ 9 ตำบล จ.ป.ร.	
	4	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านบางไทร	นางสมจิต สุขทอง	หมู่ที่ 8 ตำบลมะรุ	
	5	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงน้ำจืดน้อย	นายสุรติ พิทักษ์	หมู่ที่ 6 ตำบลน้ำจืดน้อย	
	6	วิสาหกิจชุมชนมังคุดน้ำตกบกกทราย	นางปราณีต ศรีโสภากา	หมู่ที่ 8 ตำบลน้ำจืด	
	7	วิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโค ธคก.บ้านห้วยหลุง	นางธัญทิพย์ กองจันทร์	หมู่ที่ 8 ตำบลปากจั่น	
	8	วิสาหกิจชุมชนหินใหญ่ร่วมใจพัฒนา	นายชัยวัฒน์ ตะโกนอก	หมู่ที่ 6 ตำบล จ.ป.ร.	
	9	วิสาหกิจชุมชนเพาะเห็ดนางฟ้าบ้านบางใหญ่	นางโสภิตา สบายใจ	หมู่ที่ 3 ตำบลบางใหญ่	
	10	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร (กาแฟ)	นายก่อพงศ์ จิตพรหม	หมู่ที่ 6 ตำบล จ.ป.ร.	

อำเภอ	ชื่อศูนย์เครือข่ายฯ	ชื่อ-สกุล ประธานศูนย์เครือข่าย	ที่ตั้ง		
	11	วิสาหกิจชุมชนเกษตรกรเศรษฐกิจพอเพียง กลุ่มกำแพงเพชร	นายบุญสม คำสอน	หมู่ที่ 4 ตำบล จ.ปร.	
	12	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร ศูนย์เครือข่ายด้านการประมง	นายวีระ ลิป่วน	หมู่ที่ 3 ตำบลบางใหญ่	
	13	วิสาหกิจชุมชนผลไม้คุณภาพอินทรีย์ จ.ปร.	นายอำมรินทร์ อู่สุวรรณ	หมู่ที่ 5 ตำบล จ.ปร.	
จำนวน 11 ศูนย์ฯ	1	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลกะเปอร์	นายสายัณห์ พุนทองเสน	หมู่ที่ 10 ตำบลกะเปอร์	
	2	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนตำบลกะเปอร์	นายสายัณห์ พุนทองเสน	หมู่ที่ 10 ตำบลกะเปอร์	
	3	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านปางปรุ	นายพงศ์พัฒน์ พริ้มแก้ว	หมู่ที่ 7 ตำบลกะเปอร์	
	4	วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บ้านคอกช้าง	นายเจริญ แลวโสภา	หมู่ที่ 10 ตำบลกะเปอร์	
	5	สหกรณ์ปาล์มน้ำมันกะเปอร์ จำกัด	นางประนอม อิศระราษฎร์	หมู่ที่ 1 ตำบลกะเปอร์	
	6	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลบ้านนา	นายธงชัย สมบัติมาศ	หมู่ที่ 8 ตำบลบ้านนา	
	7	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงโรงเรียนบ้านนา	นายธีรวิทย์ บุญโสภาส	หมู่ที่ 6 ตำบลบ้านนา	
	8	วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บ้านชลนิมิตร	นายยุทธนา กุจะพันธ์	หมู่ที่ 7 ตำบลเขี้ยวเหลียง	
	9	วิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน บ้านเขี้ยวเหลียง	นายอนุรักษ์ สงคราม	หมู่ที่ 5 ตำบลเขี้ยวเหลียง	
	10	ศูนย์เรียนรู้เกษตรผสมผสานม่วงกลวง (สวนลุงแดง)	นายแดง มีแสง	หมู่ที่ 1 ตำบลม่วงกลวง	
	11	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงบ้านย่านยาว	นางจිරันท์ ภาคอารีย์	หมู่ที่ 2 ตำบลเขี้ยวเหลียง	
จำนวน 11 ศูนย์ฯ	1	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลในวงใต้	นางสาวพรพิศ ทองพูล	ม.1 ตำบลในวงใต้	
	2	ที่ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชนตำบลในวงใต้	นายสำลี สุวรรณบุตร	ม.1 ตำบลในวงใต้	
	3	ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	นายสมชาย บุญเชื่อง	ม.1 ตำบลในวงใต้	
	4	เกษตรทฤษฎีใหม่	นายสอน แก่นดี	ม.1 ตำบลในวงใต้	
	5	การผลิตทุเรียนคุณภาพ	นายสุรินทร์ ลินกัน	ม.2 ตำบลในวงเหนือ	
	6	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบลในวงเหนือ	นางสาวไสว เดชนอก	ม.3 ตำบลในวงเหนือ	
	7	กลุ่มเลี้ยงผึ้งโพรง	นายธรรมรงค์ ทับบำ	ม.4 ตำบลละอุ่นใต้	
	8	กลุ่มเลี้ยงวัวบ้านบางแก้วใหญ่	นายสินมัทพ์ ต่อนศรี	ม.2 ตำบลบางแก้ว	
	9	การปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด	นายพยุร บุญประกอบ	ม.2 ตำบลในวงเหนือ	
	10	เกษตรอินทรีย์วิถีพอเพียง	นายโกเศษฐ พรหมคง	ม.1 ตำบลบางพระเหนือ	
	11	การปรับปรุงบำรุงดินด้วยปุ๋ยพืชสด	นายศิวรักษ์ ศรีเกต	ม.2 ตำบลละอุ่นเหนือ	
สุข สำราญ	1	ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชน	นายสุนทร ศรีหะรัญ	บ้านไร่ใน หมู่ที่ 7 ต.นาคา	
	2	ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน	นายครรชิต โททอง	บ้านไร่ใน หมู่ที่ 7 ต.นาคา	
	3	ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มมูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตร	นางระพี น้ำจันทร์	บ้านบางมัน หมู่ที่ 1 ต.นาคา	
	4	ศูนย์เรียนรู้เกษตรทฤษฎีใหม่	นายวัชรินทร์ ผดุงชาติ	บ้านทุ่งถั่ว หมู่ที่ 8 ต.นาคา	
	จำนวน 12 ศูนย์ฯ	5	ศูนย์เรียนรู้การบริหารจัดการน้ำ	นายโกมล หนูแก้ว	บ้านควนไทรงาม หมู่ที่ 4 ต.นาคา
		6	ศูนย์เรียนรู้การขยายพันธุ์พืช	นางละมุล เขียบแหลม	บ้านไร่ใน หมู่ที่ ๗ ต.นาคา
		7	ศูนย์เรียนรู้การผลิตชีวภัณฑ์	นายลิขิต ทองมี	บ้านไร่ใน หมู่ที่ ๗ ต.นาคา
		8	ศูนย์เรียนรู้การผลิตมังคุดคุณภาพ	นายสุนทร ศรีหะรัญ	บ้านไร่ใน หมู่ที่ 7 ต.นาคา
		9	ศูนย์เรียนรู้การเกษตรพอเพียงตาม รอยเท้าพ่อ	นายอับดุลมุนิตร มะเล็ก	บ้านโดนกลอย หมู่ที่ 6 ต.กำพวน
		10	ศูนย์เรียนรู้แปรรูปผลผลิตทางการเกษตร บ้านโดนกลอย	นางกาญจนา ดาวเรือง	บ้านโดนกลอย หมู่ที่ 6 ต. กำพวน
		11	ศูนย์เรียนรู้การปรับปรุงบำรุงดินบ้านทุ่งถั่ว	นายบำหรี หมาดหมั่น	บ้านทุ่งถั่ว หมู่ที่ 8 ต.นาคา
		12	ศูนย์เรียนรู้บ้านพอเพียง	นางสาวประไพ เรืองฤทธิ์	บ้านบางมัน หมู่ที่ 1 ต.นาคา

11) พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่จังหวัดระนอง (รายอำเภอ)
ตั้งแต่ปี 2559-2566 (รวม 59 แปลงหลัก)

ตารางที่ 68 พื้นที่ดำเนินงานระบบส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่ตั้งแต่ ปี 2559 - 2566

อำเภอ	ชื่อแปลง/ชนิดสินค้า	เกษตรกร (ราย)	จำนวน แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง	
เมืองระนอง จำนวน 13 แปลง	มังคุด (2 แปลง)					
	1	มังคุด ม.4 ต.ราชกรูด	56	56	164	นายไมตรี สุภา
	2	มังคุด ม. 3 ต.หาดส้มแป้น	30	30	180	นายธีรพร ณ ตะกั่วทุ่ง
	ปาล์มน้ำมัน (2 แปลง)					
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.7 ต.ราชกรูด	216	242	3,398	นายสุรพันธ์ เทียนโพธิ์
	4	ปาล์มน้ำมัน ม.3 ต.หวาง	39	47	389	นายอัญญู ยก่อง
	ฝรั่ง (4 แปลง)					
	5	ฝรั่งม.5 ต.หวาง	53	53	792	นางจันทร์ รอดพล
	6	ฝรั่งม.5 ต.ราชกรูด	103	103	500	นายอรุณ หอมหยก
	7	ฝรั่งม.3 ต.ปากน้ำ	37	37	350	นายสมควร ชมภูชนะ
	8	ฝรั่งม.2 ต.เกาะพยาม	60	60	250	นายชาญชัย โชติช่วง
	มะพร้าว (2 แปลง)					
	9	มะพร้าว ม.5 ต.ราชกรูด	100	116	300	นายขวัญชัย นิลนาค
10	มะพร้าว ม.2 ต.ทรายแดง	37	37	301	นายสมทวน ต้นจุก	
มะม่วงหิมพานต์(1 แปลง)						
11	มะม่วงหิมพานต์ม.1 ต.เกาะพยาม	39	39	1,121	นางประนอม ประสพบุญ	
กาแฟ (1 แปลง)						
12	กาแฟ ม.1 หาดส้มแป้น	31	31	215	นางจงจิตต์ สนมรัตน์	
ทุเรียน (1 แปลง)						
13	ทุเรียน ต.บางนอน	30	30	350	นายสมปอง ปกครอง	
กระบี่ จำนวน 19 แปลง	มังคุด (4 แปลง)					
	1	มังคุด ม.9 ต.ลำเลียง	53	53	300	นายสุรียา ศิริวงษ์
	2	มังคุด ม.8 ต.น้ำจืด	52	52	303	นางปราณี ศรีโสภณ
	3	มังคุด ม.5 ต.จ.ป.ร.	81	83	356	นายอำมรินทร์ อู่สุวรรณ
	4	มังคุด ม.11 ต.ปากจั่น	54	54	574	นางปณัฏฐิ์ เลื่อนมา
	กาแฟ (4 แปลง)					
	5	กาแฟ ม.10 ต.ลำเลียง	30	31	309	นายอุดร สีหาบุตร
	6	กาแฟ ม. 9 ต.จ.ป.ร.	30	31	327	นายยุทธร จันทเขตต์
	7	กาแฟ ม.4 ต.ลำเลียง	50	54	1,196	นางศิริรัตน์ แสงศรี
	8	กาแฟลำเลียง ม.7 ต.ลำเลียง	45	50	573	นางสาวจินตนา จันทร์ทอง
	ยางพารา (4 แปลง)					
	9	ยางพารา ม.7 ต.มะมุ	33	33	761	นายปรีชา แก้วเจือ
	10	ยางพาราสหกรณ์กองทุนสวนยาง จ.ป.ร. 3 จำกัด ต.จ.ป.ร.	62	66	845	นายหัสดี แคล้วคล่อง
	11	กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง บ้านบางใหญ่ ม.3 ต.บางใหญ่	49	49	723	นายสว่าง แก้วเจริญ
	12	ยางพาราบ้านหลุมพล่าง ม. 10 ต. ปากจั่น	40	40	840	นางสาวเพ็ญภา ขุมเพชร
	ทุเรียน (4 แปลง)					
	13	ทุเรียน ม.10 ต.ลำเลียง	41	41	350	นายบุญมี เวียงอินทร์
	14	ทุเรียน ม.8 ต.จ.ป.ร.	34	34	420	นายประสิทธิ์ แซ่อึ้ง
	15	ทุเรียน ม. 5 ต.จ.ป.ร.	54	54	357.5	นายวัลลภ ณ สงขลา
16	ทุเรียน ม. 9 ต.จ.ป.ร.	30	30	467.5	นายเรืองฤทธิ์ แปเมืองปัก	
17	ทุเรียน ม.6 ต.จ.ป.ร.	34	34	384	นายก่อพงศ์ จิตรพรหม	
โคเนื้อ (2 แปลง)						
18	โคเนื้อ ม.8 ต.จ.ป.ร.	40	429 ตัว	400	นายประกอบจันทร์ ทองโชติ	

อำเภอ	ชื่อแปลง/ชนิดสินค้า		เกษตรกร (ราย)	จำนวน แปลง	พื้นที่ (ไร่)	ประธานแปลง
	19	โคเนื้อ ม.8 ต.ปากจั่น	34	480	530	นางรัชฎิทธิย์ กองจันทร์
กะเปอร์ จำนวน 13 แปลง	มังคุด (2 แปลง)					
	1	มังคุด ม.5 ต.กะเปอร์	31	32	300	นายสมพงศ์ รัตนพรหม
	2	มังคุด ม.1 ต.เขี้ยวเหล็ก	53	53	462	นายขวลิต ทองทิพย์
	ปาล์มน้ำมัน (3 แปลง)					
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.10 ต.กะเปอร์	54	56	1,035	นายบรรจบ ขนอม
	4	ปาล์มน้ำมัน ม.5 ต.เขี้ยวเหล็ก	30	40	482	นายอนุรักษ์ สงคราม
	5	ปาล์มน้ำมัน ม.4 ต.บางหิน	63	63	815	นายบุญชวน ปานสุวรรณ
	กาแฟ (2 แปลง)					
	6	กาแฟ ม.8 ต.บ้านนา	30	30	337	นางอารีย์ ชვნเด็ก
	7	กาแฟ ม.9 ต.กะเปอร์	33	33	198	นายสายันท์ พูนทองเสน
	ทุเรียน (2แปลง)					
	8	ทุเรียน ม.8 ต.บ้านนา	51	51	233	นายจงชัย สมบัติมาศ
	9	ทุเรียน ม.3 ต.บ้านนา	48	48	257.75	นายสังข์ เทวโลก
10	ทุเรียน ม.7 ต.เขี้ยวเหล็ก	34	34	314.15	นายทวี ไยแก้ว	
โคเนื้อ (1 แปลง)						
11	โคเนื้อ ม.2 ต.เขี้ยวเหล็ก	31	450	450	นายรัชพงศ์ บุญเมือง	
ยางพารา (1 แปลง)						
12	ยางพารา ต.กะเปอร์	55	55	668-0-61	นายเชาว์ ทองสุข	
ผึ้งโพรง (1 แปลง)						
13	ผึ้งโพรง หมู่ที่ 2 ต.เขี้ยวเหล็ก	58	58	108	นายชูศักดิ์ ทับปาน	
ละอุ่น จำนวน 7 แปลง	มังคุด (1 แปลง)					
	1	มังคุด ม.3 ต.โนงใต้	267	324	1,910	นายสัมฤทธิ์ เข้มสม
	ปาล์มน้ำมัน (2แปลง)					
	2	ปาล์มน้ำมัน ม.2 ต.บางแก้ว	44	44	323	นายจเร คชวงศ์
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.5 ต.บางแก้ว	55	55	542	นายสุวิทย์ รักใหม่
	ทุเรียน (1 แปลง)					
	4	ทุเรียน ม.3 ต.โนงเหนือ	30	30	300	นายสอน แก่นดี
	ผึ้งโพรง (1 แปลง)					
	5	ผึ้งโพรง ม.2 ต.ละอุ่นใต้	49	49	300	นายสมศักดิ์ ไชยนาสั๊ก
กาแฟ (1 แปลง)						
6	กาแฟ ม.1-5 ต.ละอุ่นเหนือ	30	30	318	นายแอ กล้าสู้	
ยางพารา (1แปลง)						
7	ยางพารา ม.7 ต.ละอุ่นใต้	50	50	646-2-20	นายธนวัฒน์ ไชยนาสั๊ก	
สุขสำราญ จำนวน 7 แปลง	มังคุด (1 แปลง)					
	1	มังคุด ม.7 ต.นาคา	46	47	307	นายสุนทร ศรีทะราษฎร์
	ปาล์มน้ำมัน (3 แปลง)					
	2	ปาล์มน้ำมัน ม.7 ต.นาคา	90	137	1,611	นายวินัย ทองพร้อม
	3	ปาล์มน้ำมัน ม.6 ต.กำแพง	37	41	319	นายสมมารท ปรงเหล็ก
	4	ปาล์มน้ำมัน ม.1 ต.นาคา	37	37	408	นายอิศเรศ ไชยทอง
	ยางพารา (3 แปลง)					
5	ยางพารากลุ่มเกษตรกรชาวสวนยาง สภ.บ้านโตนกรอย	48	48	332	นายอาหรี สาลี	
6	กลุ่มเกษตรกรชาวสวนยางบ้านนาคา ม.5 ต.นาคา	45	45	698	นายอัมรินทร์ ประสมพล	
7	ยางพาราบ้านไร่ใน ม. 7 ต.นาคา	41	41	642	นางมาลัยวรรณ ศรีรัตน	

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

12) โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ (งบเงินกู้โควิด) จังหวัดระนอง ปีงบประมาณ พ.ศ. 2564

ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 8 กรกฎาคม 2563 ได้อนุมัติโครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่ ซึ่งกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เสนอภายใต้แผนฟื้นฟูเศรษฐกิจและสังคมที่ได้รับผลกระทบจากการระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) วงเงินงบประมาณ (เงินกู้) วัตถุประสงค์โครงการฯ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรทฤษฎีใหม่ เพื่อเพิ่มพื้นที่เก็บกักน้ำสำหรับการเกษตรทฤษฎีใหม่ทั้งในส่วนกิจกรรมหลักและกิจกรรมที่เกี่ยวข้องตลอดทั้งปี และเพื่อฟื้นฟูภาคการเกษตร ภายหลังการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) โดยมุ่งเน้นเกษตรกรที่มีความตั้งใจเอาใจใส่อย่างจริงจัง ซึ่งในพื้นที่จังหวัดระนองมีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการฯ 5 ราย ในพื้นที่ 2 ตำบล 2 อำเภอ พื้นที่เข้าร่วมโครงการฯ ทั้งหมด 17 ไร่ มีปริมาตรสระเพื่อกักเก็บน้ำ 11,900 ลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 69 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ จำแนกรายอำเภอ/ตำบล ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2564

ลำดับที่	ชื่อ-สกุล	พื้นที่ดำเนินการขุดสระ			ประเภทเอกสารสิทธิ์	ขนาดพื้นที่เข้าร่วมโครงการ (ไร่)	ขนาดสระน้ำพื้นที่เก็บกักน้ำปริมาณดินขุด (ลูกบาศก์เมตร)
		ตำบล	อำเภอ	จังหวัด			
1	นายศักดิ์ศิริ ขอบธรรม	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.4 จ	3	2,100
2	นายดรณ์ บินหัวสุ่ย	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.4 จ	3	2,100
3	นายธรรณิข อ้วนตักสาน	หวาง	เมืองระนอง	ระนอง	น.ส.3 ข	3	2,100
4	นางปราณี ขาวสะอาด	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	ส.ป.ก 4-01 ข	3	2,100
5	นายบุญเลิศ สิทธิเวช	ลำเลียง	กระบุรี	ระนอง	ส.ป.ก. 4-01 ข	5	3,500
รวมทั้งสิ้น						17	11,900

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2565

13) โครงการ “โคก หนอง นา โมเดล” ในพื้นที่จังหวัดระนองโดย สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง ตารางที่ 70 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ จำแนกรายอำเภอ ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2564 – 2565

อำเภอ	จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการฯ (งบเงินกู้)(คน)		จำนวนผู้เข้าร่วมโครงการฯ (งบหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง)(คน)		รวม	
	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2564	ปี 2565	ปี 2564	ปี 2565
เมืองระนอง	16	-	-	-	16	-
กระบุรี	-	2	2	2	2	4
กะเปอร์	9	-	-	-	9	-
ละอุ่น	12	-	-	-	12	-
สุขสำราญ	-	1	1	1	1	2
รวม	37	3	3	3	40	6

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2565

14) โครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน (บ่อจิว) โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร ในพื้นที่จังหวัดระนอง ปี 2549-2565

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มอบหมายให้ กรมพัฒนาที่ดินจัดทำโครงการแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน โดยการขุดสระน้ำในไร่นา ขนาด 1,260 ลูกบาศก์เมตร (บ่อจิว) และให้เกษตรกรมีส่วนร่วมในการออกค่าใช้จ่าย 2,500 บาท/บ่อ โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อเป็นการบรรเทาสภาพปัญหาภัยแล้ง การขาดแคลนน้ำ และเพิ่มประสิทธิภาพ การเก็บกักน้ำในพื้นที่ทำการเกษตรของเกษตรกร เพื่อเกษตรกรในพื้นที่นอกเขต

ชลประทานได้มีแหล่งน้ำที่เหมาะสม กับการเกษตร เป็นการสนับสนุนการทำเกษตรแบบผสมผสานตามหลัก ทฤษฎีใหม่อันเนื่องมาจากพระราชดำริ โดยจังหวัดระนองตั้งแต่ ปี 2549 - 2566 มีเกษตรกรเข้าร่วมโครงการ ทั้งสิ้น 404 ราย 404 บ่อ มีบ่อจิ๋วสำหรับการกักเก็บน้ำทั้งสิ้น 509,040 ลบ.ม. อยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรีมากที่สุดจำนวน 134 ราย 134 บ่อ รองมาคือในพื้นที่อำเภอละอุ่นจำนวน 110 ราย 110 บ่อ ในพื้นที่อำเภอเมือง ระนอง จำนวน 97 ราย 97 บ่อ ในพื้นที่อำเภอกะเปอร์ จำนวน 46 ราย 46 บ่อ และในพื้นที่อำเภอสุขสำราญ จำนวน 17 ราย 17 บ่อ ตามลำดับ

ตารางที่ 71 เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการแหล่งน้ำในไร่นาฯ ขนาดบ่อ/ปริมาตรเก็บน้ำ 1,260 ลบ.ม. ในพื้นที่จังหวัดระนอง ตั้งแต่ปี 2549-2566 จำแนกรายอำเภอและตำบล

		จำนวนเกษตรกร ที่เข้าร่วมโครงการฯ แต่ละปี (ราย/บ่อ)															รวม
อำเภอ	ตำบล	2549	2551	2552	2553	2554	2555	2556	2557	2558	2561	2562	2563	2564	2565	2566	
เมือง ระนอง	หาดส้มแป้น	5															5
	ปากน้ำ													2			2
	หงาว							4									4
	ราชกรูด	12			6	5	5	5			10	5	13		5	5	71
	บางนอน														1	1	2
	ทรายแดง				4									4	1	3	12
	บางริน																1
รวมอำเภอเมือง		17	0	0	10	5	5	9	0	0	10	5	17	1	11	7	97
กระบุรี	บางใหญ่									3						1	4
	ลำเลียง	21	3	10												2	36
	น้ำจืด		3							2						1	6
	น้ำจืดน้อย		4											1			5
	มะมุ		2									1	1		3	2	9
	ปากจั่น		6					4						4	2	1	17
	จ.ป.ร.		2	10				7	4	10		8	11	1	3	1	57
รวมอำเภอกระบุรี		21	20	20	0	0	0	11	4	15	0	9	12	6	8	8	134
ละอุ่น	ละอุ่นเหนือ				2			1					6		3		12
	ละอุ่นใต้											1	5		16	3	25
	ในวงเหนือ				2			2	3								7
	ในวงใต้				6			2	3								11
	บางพระเหนือ	9						5				2	3	1	1	1	22
	บางพระใต้	3													2		7
	บางแก้ว											5	6	8	5	4	28
รวมอำเภอละอุ่น		12	0	0	10	0	0	10	6	0	0	8	20	9	27	8	110
กะเปอร์	กะเปอร์						7						2		5	7	21
	เขี้ยวเหล็ก											1			1		2
	ม่วงกลวง					5	1						1		2		9
	บางหิน						2							8		1	11
	บ้านนา														1	2	3
รวมอำเภอกะเปอร์		0	0	0	0	5	10	0	0	0	0	1	3	8	9	10	46
สุขสำ ราญ	นาคา							1				1	3	1	1	1	8
	กำพวน							6						2		1	9
รวมอำเภอสุขสำราญ		0	0	0	0	0	0	7	0	0	0	1	3	3	1	2	17
รวม		50	20	20	20	10	15	37	10	15	10	24	55	27	56	35	404

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2566

15) จำนวนสินค้าของจังหวัดระนอง ที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP จากการแปรรูปผลิตภัณฑ์ทางการเกษตร

ตารางที่ 72 จำนวนผลผลิตทางการเกษตรที่ได้รับการคัดสรรเป็นสินค้า OTOP ปี 2565

อำเภอ	ผลผลิตทางการเกษตรแปรรูป (ผลิตภัณฑ์)
เมืองระนอง	62
กระบุรี	66
กะเปอร์	53
ละอุ่น	14
สุขสำราญ	20
รวม	215

ที่มา: สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง, 2565

16) การคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565

โดยกรมการพัฒนาชุมชนได้แจ้งผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ.2565 ซึ่งจังหวัดระนองมีผลิตภัณฑ์ OTOP ส่งเข้าคัดสรรในระดับจังหวัด จำนวน 96 ผลิตภัณฑ์ และส่งผลิตภัณฑ์เข้าคัดสรรในระดับประเทศ จำนวน 93 ผลิตภัณฑ์

ตารางที่ 73 สรุปผลการคัดสรรสุดยอดหนึ่งตำบล หนึ่งผลิตภัณฑ์ไทย ปี พ.ศ. 2565 ของจังหวัดระนอง

ลำดับที่	ประเภทผลิตภัณฑ์	ผลการจัดระดับดาว					รวม (ผลิตภัณฑ์)
		1 ดาว	2 ดาว	3 ดาว	4 ดาว	5 ดาว	
1	อาหาร	4	8	3	10	17	42
2	เครื่องดื่มน้ำ	-	-	-	-	6	6
3	ผ้าและเครื่องแต่งกาย	-	1	7	11	10	29
4	ของใช้ของตกแต่งของที่ระลึก	-	6	7	3	1	17
5	สมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร	-	1	1	-	-	2
รวม		4	16	18	24	34	96

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุมคณะกรรมการเครือข่ายองค์ความรู้ KBO (Knowledge – Based OTOP) จังหวัดระนอง วันที่ 23 มกราคม 2566, สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง 2566

2.3 ข้อมูลสำคัญ ด้านพืช ปศุสัตว์ และประมง

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดให้จังหวัดระนองมีสินค้าเกษตรที่มีมูลค่าสำคัญต่อเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง จำนวน 38 ชนิด ดังนี้

ด้านพืช จำนวน 19 ชนิด แบ่งเป็น

- ไม้ยืนต้น จำนวน 8 ชนิด ได้แก่ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ มังคุด ทุเรียน ลองกอง เงาะ มะพร้าว
- พืชไร่ จำนวน 1 ชนิด ได้แก่ ข้าวนาปี
- พืชผัก จำนวน 10 ชนิด ได้แก่ พริกชี้ฟ้า ข่า ตะไคร้ แตงกวา ผักบุ้ง ขมิ้น ถั่วฝักยาว แตงร้าน

กระชาย และชะอม

ด้านปศุสัตว์ จำนวน 7 ชนิด ได้แก่ สุกร โคเนื้อ แพะ ไก่เนื้อ ไก่ไข่ ไก่พื้นเมือง และไข่เป็ด

ด้านประมง จำนวน 12 ชนิด แบ่งเป็น

- สัตว์น้ำจืด ได้แก่ ปลาดุก ปลานิล ปลาทะเพียน ปลาหมอไทย และปลาอื่นๆ (ช่อน, แรด, ทับทิม, สลิด, จาระเม็ด, ยี่สก)
- กุ้งทะเลเพาะเลี้ยง ได้แก่ กุ้งขาว และกุ้งกุลาดำ

โครงสร้างเศรษฐกิจจังหวัดระนอง ในปี 2565 มีสัดส่วนผลผลิตภาคเกษตรกรรม ร้อยละ 45.7 (เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง) ภาคบริการร้อยละ 45.1 และภาคอุตสาหกรรมร้อยละ 9.2 ซึ่งรายได้จากภาคการเกษตรทั้งด้านพืช ปศุสัตว์ และประมงที่ป้อนเข้าสู่ภาคอุตสาหกรรมและเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวของจังหวัด ซึ่งจากพื้นที่ทั้งหมด 2,061,278 ไร่ เป็นพื้นที่ถือครองทางเกษตร ประมาณจำนวน 638,753 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 30.99 ของพื้นที่ทั้งหมด และส่วนใหญ่เกษตรกรประกอบอาชีพเกษตรกรรมที่มีความหลากหลาย ประกอบด้วย การปลูกยางพารา ปาล์มน้ำมัน ทูเรียน มังคุด กาแฟ หนาก สะตอ มะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ ข้าว ลองกอง จำปาตะ และเงาะ โดยพืชเศรษฐกิจสำคัญทางการเกษตรที่มีมูลค่าการผลิตสูงสุดของจังหวัดระนองในปี 2566 คือ ปาล์มน้ำมัน มูลค่า 3,621.15 ล้านบาท รองลงมา คือ ยางพารา มูลค่า 3,341.68 ล้านบาท และทูเรียน มูลค่า 3,318.68 ล้านบาท ตามลำดับ สามารถสรุปเป็นภาพรวมได้ ดังนี้

ตารางที่ 74 พืชเศรษฐกิจที่สำคัญของจังหวัดระนอง ปี 2566

ชนิดพืช	พื้นที่เพาะปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
1) ปาล์มน้ำมัน	162,159	152,907	3,201	7.40	3,621.15
2) ยางพารา	348,400	310,869	224	50.69	3,341.68
3) ทูเรียน	45,891	33,767	849	116	3,318.68
4) มังคุด	15,048	14,693	447	27.91	183.23
5) กาแฟโรบัสต้า	22,346	18,948	74	70.63	99.41
6) หนาก	7,225	5,675	1,208	9.44	70.74
7) สะตอ	3,069	2,624	722	35.10	66.50
8) มะพร้าว	4,524	3,910	788	10.06	31.06
9) มะม่วงหิมพานต์	4,415	4,194.76	189	30.50	22.57
10) ข้าวนาปี	539	539	384	59.98	12.42
11) ลองกอง	2,296	2,231	57	25	3.17
12) จำปาตะ	211	171	737	18.11	2.29
13) เงาะ	299	287	296	22.57	1.92
รวมมูลค่าพืชเศรษฐกิจ 13 ชนิด					10,774.82

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

1) การเกษตรกรรม

1.1) ปาล์มน้ำมัน

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกปาล์มน้ำมัน จำนวน 9,684 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 162,159 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 152,907 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 56,417 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.79 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 489,410 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 3,201 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 3,621.15 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกปาล์มน้ำมัน 67,147 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 23,178 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 13,740 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 11,702 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 114,493 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 47,551 ไร่ กะเปอร์ 23,008 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 19,037 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 22,856 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 119,953 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอโดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบุรี 53,512 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 22,724 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 17,567 ไร่ อำเภอสุขสำราญ 13,167 ไร่ และอำเภอละอุ่น 12,893 ไร่ ตามลำดับ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 75 ข้อมูลการปลูกปาล์มน้ำมัน จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,777	27,995	26,964	83,750	3,106	7.26	608.03
กระบุรี	4,089	56,417	52,356	172,147	3,288	7.57	1,303.15
กะเปอร์	1,988	40,204	38,071	118,477	3,112	7.00	829.34
ละอุ่น	1,296	24,260	23,101	75,494	3,268	7.81	589.61
สุขสำราญ	534	13,283	12,415	39,542	3,185	7.36	291.03
รวม	9,684	162,159	152,907	489,410	3,201	7.40	3,621.15

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.2) ยางพารา

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกยางพารา จำนวน 13,816 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกยางพาราทั้งหมด 348,400 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 310,869 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี 187,710 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 53.88 ของพื้นที่ทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 67,838 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 224 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 3,456.70 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกยางพารา โดยเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสมสูง (S1) มีเนื้อที่ 14,980 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 14,980 ไร่ เป็นพื้นที่ความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 184,291 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 68,471 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 35,892 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 35,713 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 5,749 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น 134,209 ไร่ กระจายอยู่ทั่วทุกอำเภอโดยอำเภอที่มีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือมากที่สุด ได้แก่ อำเภอกระบุรี 45,983 ไร่ อำเภอเมืองระนอง 30,126 ไร่ อำเภอกะเปอร์ 25,490 ไร่ อำเภอละอุ่น 18,951 ไร่ และอำเภอสุขสำราญ 13,659 ไร่ ตามลำดับ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 76 ข้อมูลการปลูกยางพารา จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,994	33,615	32,489	6,823	210	51.32	350.16
กระบุรี	6,460	187,710	167,923	37,279	222	51.39	1,915.77
กะเปอร์	2,025	38,903	32,558	7,000	221	50.66	364.95
ละอุ่น	2,545	67,279	59,450	12,603	222	49.88	622.70
สุขสำราญ	792	20,893	18,449	4,133	227	50.21	212.79
รวม	13,816	348,400	310,869	65,602	224	50.69	3,341.68

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.3) ทูเรียน

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกทุเรียน จำนวน 6,031 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกทุเรียนทั้งหมด 45,891 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 33,767 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี 21,575 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 47.01 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 28,667 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 849 กิโลกรัม มูลค่ารวม 3,318.68 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกทุเรียนจำนวน 49,222 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 49,222 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 14,801 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 14,801 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 12,754 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 62,126 ไร่ อยู่ใน

อำเภอกระบุรี 62,126 ไร่ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 77 ข้อมูลการปลูกทุเรียนจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	641	1,614	707	470	665	105	49.35
กระบุรี	3,083	21,575	17,719	13,909	785	110	1,529.99
กะเปอร์	725	5,101	1,521	1,100	723	119	130.90
ละอุ่น	1,520	17,271	13,701	13,126	958	122	1,601.37
สุขสำราญ	62	300	119	62	521	114	7.07
รวม	6,031	45,891	33,767	28,667	849	116	3,318.68

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.4) มังคุด

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกมังคุด จำนวน 2,153 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกมังคุด ทั้งหมดจำนวน 15,048 ไร่ ให้ผลผลิตแล้วจำนวน 14,693 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 6,535 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 43.23 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ปี 2565 มีผลผลิตรวม 6,566 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 447 กิโลกรัม มูลค่ารวม 183.23 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสูง (S1) สำหรับปลูกมังคุด 49,222 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 49,222 ไร่ พื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) มีเนื้อที่ 14,801 ไร่ กระจายอยู่ในอำเภอกระบุรี 14,801 ไร่ เป็นพื้นที่เพาะปลูกในชั้นความเหมาะสมต่างๆ ที่มีการปลูกจริง 12,241 ไร่ โดยพบว่าจังหวัดระนองมีพื้นที่ศักยภาพคงเหลือในระดับความเหมาะสมสูง (S1) และระดับความเหมาะสมปานกลาง (S2) รวมทั้งสิ้น ไร่ 62,729 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 62,729 ไร่ (ที่มา: แนวทางการส่งเสริมการเกษตรที่เหมาะสมตามฐานข้อมูลแผนที่เกษตรเชิงรุก Agri-MAP จังหวัดระนอง กรมพัฒนาที่ดิน, 2564)

ตารางที่ 78 ข้อมูลการปลูกมังคุด จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	401	1,847	1,775	687	387	21.77	14.96
กระบุรี	800	6,535	6,508	3,410	524	30.00	102.30
กะเปอร์	287	1,565	1,433	576	402	28.51	16.42
ละอุ่น	557	3,966	3,855	1,442	374	26.02	37.52
สุขสำราญ	108	1,135	1,122	451	402	26.68	12.03
รวม	2,153	15,048	14,693	6,566	447	27.91	183.23

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.5) กาแฟโรบัสต้า

จังหวัดระนอง เป็นแหล่งผลิตกาแฟพันธุ์โรบัสต้า แหล่งใหญ่เป็นอันดับ 2 ของประเทศรองจากจังหวัดชุมพรมีเกษตรกรผู้ปลูกกาแฟพันธุ์โรบัสต้า จำนวน 1,883 ครัวเรือน พื้นที่ทั้งหมด 22,346 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 18,948 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 17,645 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 78.96 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2566 มีผลผลิตรวม 1,407 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 74 กิโลกรัม มูลค่ารวม 99.41 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกกาแฟโรบัสต้ามากที่สุด จำนวน 28,818 ไร่ โดยอำเภอกระบุรี จำนวน 22,665 ไร่ อำเภอกะเปอร์ จำนวน 2,082 ไร่ อำเภอเมือง 1,480 ไร่ อำเภอละอุ่น 1,468 ไร่ และอำเภอสุขสำราญ 1,123 ไร่

ตารางที่ 79 ข้อมูลการปลูกกาแฟโรบัสต้าจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บ เกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	58	310	300	21	70	70.23	1.47
กระบุรี	1,341	17,645	14,561	1,092	75	70.92	77.44
กะเปอร์	242	2,191	2,020	145	72	62.45	9.06
ละอุ่น	231	2,011	1,946	138	71	76.91	10.61
สุขสำราญ	11	189	121	11	91	74.47	0.82
รวม	1,883	22,346	18,948	1,407	74	70.63	99.41

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2566

1.6) หมาก

จังหวัดระนองมีเกษตรกรผู้ปลูกหมาก จำนวน 2,715 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกหมากทั้งหมด 7,225 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 5,675 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 2,522 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 34.9 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2565 มีผลผลิตรวม 6,857 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 1,208 กิโลกรัม มูลค่ารวม 70.74 ล้านบาท

ตารางที่ 80 ข้อมูลการปลูกหมากจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	946	2,357	2,157	2,066	958	9.73	20.11
กระบุรี	1,289	2,522	1,950	2,580	1,323	8.27	21.33
กะเปอร์	178	730	665	831	1,249	9.56	7.94
ละอุ่น	216	721	573	708	1,235	10.38	7.35
สุขสำราญ	86	895	877	1,396	1,592	10.04	14.02
รวม	2,715	7,225	5,675	6,857	1,208	9.44	70.74

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.7) สะตอ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกสะตอ จำนวน 907 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกสะตอทั้งหมด 3,069 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 3,069 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่ อยู่ในอำเภอเมืองระนอง 2,624 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 62.03 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 1,895 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 722 กิโลกรัม มูลค่ารวม 66.50 ล้านบาท

ตารางที่ 81 ข้อมูลการปลูกสะตอจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	623	1,904	1,594	1,186	744	35.34	41.91
กระบุรี	32	33.75	25.5	17	655	34.19	0.57
กะเปอร์	183	904.05	800.05	558	697	32.00	17.84
ละอุ่น	19	54.5	51.5	37	712	48.39	1.77
สุขสำราญ	50	173.04	152.58	98	640	45.06	4.40
รวม	907	3,069	2,624	1,895	722	35.10	66.50

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.8) มะพร้าว

จังหวัดระนอง มีพื้นที่ปลูกมะพร้าวทั้งหมด 4,694 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 4,085 ไร่ ลักษณะการปลูกเป็นการปลูกแซมไม้ผล และปลูกผสมผสานกับพืชอื่น ๆ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองระนอง จำนวน 3,693 ไร่

คิดเป็นร้อยละ 77.42 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 2,952 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 723 กิโลกรัม มูลค่ารวม 29.71 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกมะพร้าวมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 9,446 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 4,346.38 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบุรีจำนวน 503.33 ไร่

ตารางที่ 82 ข้อมูลการปลูกมะพร้าวจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	1,156	3,639	3,233	2,584	799	9.87	25.50
กระบุรี	169	212	142	102	718	9.79	1.00
กะเปอร์	105	373	258	185	715	10.71	1.98
ละอุ่น	42	138	116	87	751	11.35	0.99
สุขสำราญ	60	162	161	125	779	12.70	1.59
รวม	1,532	4,524	3,910	3,083	788	10.06	31.06

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

1.9) มะม่วงหิมพานต์

มะม่วงหิมพานต์ เป็นพืชสำคัญของจังหวัดระนองซึ่งเป็นพืชที่ปลูกในยุคแรกๆ ในระนอง สถานการณ์การผลิตมีแนวโน้มลดลง ขณะนี้มีเกษตรกรผู้ปลูกมะม่วงหิมพานต์ จำนวน 514 ครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 4,415 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 4,194.76 ไร่ ซึ่งมะม่วงหิมพานต์จังหวัดระนอง มีรสชาติหวาน มัน และเมล็ดโต พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง จำนวน 4,032 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 91.33 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 740 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 176 กิโลกรัม มูลค่ารวม 22.57 ล้านบาท

ตารางที่ 83 ข้อมูลการปลูกมะม่วงหิมพานต์ จังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	462	4,032	3,847	677	189	30.33	20.54
กระบุรี	4	25.46	25.46	4	181	29.85	0.12
กะเปอร์	17	87.43	70.3	12	178	33.83	0.39
ละอุ่น	-	-	-	-	-	-	-
สุขสำราญ	31	270	252	47	192	32.15	1.52
รวม	514	4,415	4,194.76	740	189	30.50	22.57

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.10) ข้าวนาปี

จังหวัดระนองมีพื้นที่ปลูกข้าวนาปี ที่ความชื้น 15% ทั้งหมด ในปี 2565/66 มีจำนวน 539 ไร่ มีเนื้อที่เก็บเกี่ยว 539 ไร่ มีผลผลิตรวม 207 ตัน มีผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 384 กิโลกรัม ราคาที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยทั้งปี 59.98 บาทต่อกิโลกรัม มูลค่ารวม 12.42 ล้านบาท พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ที่อำเภอกระบุรี 527 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 97.77 ของพื้นที่เพาะปลูก ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าวนาปีมากที่สุดคือ 3,831 ไร่ อยู่ในอำเภอกระบุรี 3,254 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอละอุ่น จำนวน 317 ไร่ และอำเภอสุขสำราญจำนวน 260 ไร่

ตารางที่ 84 การปลูกข้าวนาปีจังหวัดระนอง

อำเภอ	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	-	-	-	-	-	-
กระบุรี	527	527	202	383	60	12.12
กะเปอร์	12	12	5	417	59	0.30
ละอุ่น	-	-	-	-	-	-
สุขสำราญ	-	-	-	-	-	-
รวม	539	539	207	384	59.98	12.42

ที่มา: สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, 2566

ตารางที่ 85 พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปี 2563/2564 - ปี 2565/2566

ปีส่งเสริมการปลูกข้าว	รอบที่	แผนการดำเนินงาน พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว (ไร่)	ผลการดำเนินงาน
ปี 2563/2564	1	100 ไร่ เป็นข้าวตลาดเฉพาะ (ข้าวสี) ในพื้นที่ อ.สุขสำราญ	- ¹ มีการปลูกข้าว พื้นที่ 676 ไร่ ให้ผลผลิต 254 ตัน
	2	401 ไร่ เป็นข้าวเจ้าพื้นแข็ง จำแนกเป็น พื้นที่ ดังนี้ 1) พื้นที่ อ. กระบุรี 347 ไร่ 2) พื้นที่ อ. กะเปอร์ 29 ไร่ 3) พื้นที่ อ. สุขสำราญ 25 ไร่	-ไม่มีการปลูกข้าว
ปี 2564/2565	1	400 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 200 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 200 ไร่	- ² มีการปลูกข้าว พื้นที่ 523 ไร่ ให้ผลผลิต 235.1 ตัน(ข้าวเปลือก)
	2	ไม่มี	-ไม่มีการปลูกข้าว
ปี 2565/2566	1	500 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 400 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 100 ไร่	- ³ มีการปลูกข้าว 63 ครัวเรือน 98 แปลง พื้นที่ 516.35 ไร่ ให้ ผลผลิต 196 ตัน (ข้าวเปลือก)
	2	ไม่มี	-ไม่มีการปลูกข้าว
ปี 2566/2567	1	600 ไร่ (อ.กระบุรี) จำแนกเป็น 1) ข้าวหอมไทย 300 ไร่ 2) ข้าวเจ้าพื้นแข็ง 300 ไร่	-

หมายเหตุ: ¹ข้อมูลเอกภาพ สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่ 8 จังหวัดสุราษฎร์ธานี

²ข้อมูล ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี

³ข้อมูลการขึ้นทะเบียนผู้ปลูกข้าว ณ วันที่ 1 กุมภาพันธ์ 2566 ,สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง

ที่มา: ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี, 2565

ตารางที่ 86 พื้นที่ส่งเสริมการปลูกข้าว ปีเพาะปลูก 2564/2565 และ 2565/2566

อำเภอ	ตำบล	หมู่ ที่	ปีเพาะปลูก 2564/2565		ปีเพาะปลูก 2565/2566	
			พื้นที่ปลูก ข้าว (ไร่)	ปริมาณผลผลิต ข้าวเปลือก (ตัน)	พื้นที่ปลูกข้าว (ไร่)	ปริมาณผลผลิต ข้าวเปลือก (ตัน)
กระบือ	น้ำจืด น้อย	1	45	20.2	37	14
		2	67	30.1	3	1
		5	139	62.5	105	40
	มะมุ	1	110	49.5	103	39
		2	28	12.6	14	5
		3	25	11.2	53	20
		4	52	23.4	62	24
		5	57	25.6	115	44
		8			11	4
	ปากจั่น	9			5	2
ลำเลียง	1			8	3	
รวม			523	235.1	516	196

ที่มา: ศูนย์เมล็ดพันธุ์ข้าวสุราษฎร์ธานี, 2565

โดยจังหวัดระนองมีศูนย์ข้าวชุมชน คือ **ศูนย์ข้าวชุมชนตำบลน้ำจืดน้อยมะมุ** ตั้งอยู่ หมู่ที่ 6 ตำบลน้ำจืดน้อย อำเภอกระบือ จังหวัดระนอง ขึ้นทะเบียนเมื่อ ปี พ.ศ. 2563 มีสมาชิกจำนวน 53 ราย พื้นที่ปลูกข้าว 523 ไร่ มีนายสมจิตต์ ชัมภูทนะ เป็นประธานศูนย์ฯ และมีการเข้าร่วมโครงการเสริมสร้างศักยภาพการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวของศูนย์ข้าวชุมชน ซึ่งมีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดีให้เพียงพอต่อความต้องการของชุมชนและของประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งศูนย์ข้าวชุมชนในการผลิตเมล็ดพันธุ์ข้าวคุณภาพดี

1.11) ลองกอง

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกลองกอง จำนวน 509 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกลองกองทั้งหมด 2,296 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 2,231 ไร่ พื้นที่ปลูกลองกองส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบือ 957 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 41.68 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมด ในปี 2565 มีผลผลิตรวม 127 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 57 กิโลกรัม มูลค่ารวม 3.17 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนองมีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกลองกองมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบือ จำนวน 7,077 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 44,410 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบือ จำนวน 40,389 ไร่

ตารางที่ 87 ข้อมูลการปลูกลองกองจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	151	350	348	21	60	26	0.54
กระบือ	153	957	937	57	61	27	1.51
กะเปอร์	84	424	407	24	59	25	0.60
ละอุ่น	91	431	418	20	48	20	0.40
สุขสำราญ	30	134	121	5	41	22	0.11
รวม	509	2,296	2,231	127	57	25	3.17

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.12) จำปาตะ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกจำปาตะ จำนวน 79 ครัวเรือน มีพื้นที่ปลูกทั้งหมด 211 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 171 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอกระบือจำนวน 113.64 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 53.91

ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2565 มีผลผลิตรวม 126 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 737 กิโลกรัมต่อไร่ มูลค่ารวม 2.29 ล้านบาท

ตารางที่ 88 ข้อมูลการปลูกจำปาตะจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว (ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	43	78	73.31	55	745	17.23	0.94
กระบุรี	25	113.64	85.39	63	740	18.26	1.15
กะเปอร์	2	3.5	3	2	516	20.95	0.03
ละอุ่น	7	11.64	5.64	4	720	23.66	0.10
สุขสำราญ	2	4	4	3	724	22.04	0.06
รวม	79	211	171	126	737	18.11	2.29

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

1.13) เงาะ

จังหวัดระนอง มีเกษตรกรผู้ปลูกเงาะ จำนวน 142 ครัวเรือน พื้นที่ปลูกเงาะทั้งหมด 299 ไร่ ให้ผลผลิตแล้ว 287 ไร่ พื้นที่ปลูกส่วนใหญ่อยู่ในอำเภอเมืองระนอง 93 ไร่ คิดเป็นร้อยละ 31.10 ของพื้นที่ปลูกทั้งหมดในปี 2565 มีผลผลิตรวม 85 ตัน ผลผลิตเฉลี่ยต่อไร่ 296 กิโลกรัม มูลค่ารวม 1.92 ล้านบาท ทั้งนี้จังหวัดระนอง มีพื้นที่ที่มีระดับความเหมาะสมสำหรับปลูกเงาะมากที่สุด ซึ่งอยู่ในอำเภอกระบุรี จำนวน 7,077 ไร่ และพื้นที่ที่เหมาะสมระดับปานกลางอยู่ในอำเภอเมือง จำนวน 44,410 ไร่ รองลงมาเป็นอำเภอกระบุรี จำนวน 40,389 ไร่

ตารางที่ 89 ข้อมูลการปลูกเงาะจังหวัดระนอง

อำเภอ	เกษตรกร (ครัวเรือน)	พื้นที่ปลูก (ไร่)	พื้นที่ เก็บเกี่ยว(ไร่)	ผลผลิต (ตัน)	ผลผลิตเฉลี่ย (กก./ไร่)	ราคาเฉลี่ย (บาท/กก.)	มูลค่ารวม (ล้านบาท)
เมืองระนอง	60	93	93	28	301	23.47	0.66
กระบุรี	23	30	30	10	333	25.00	0.25
กะเปอร์	23	87	77	26	338	21.78	0.57
ละอุ่น	27	49	47	12	255	20.57	0.25
สุขสำราญ	9	40	40	9	225	22.00	0.20
รวม	142	299	287	85	296	22.57	1.92

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัด, 2565

2) การปศุสัตว์

ปี 2565 การส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ประเภทที่มีมูลค่ามากที่สุด คือ ไก่เนื้อ จำนวน 58,350 ตัว มูลค่า 3,969,928 บาท รองลงมา คือ ลูกไก่ไข่ จำนวน 37,128 ตัว มูลค่า 1,031,556 บาท และไก่ไข่ จำนวน 12,280 ตัว มูลค่า 887,077 บาท ตามลำดับ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 5,888,561 บาท

ตารางที่ 90 การส่งออกสัตว์มีชีวิตออกนอกราชอาณาจักร ณ ปี 2565

ลำดับที่	ประเภทผลิตภัณฑ์	ปริมาณสินค้าที่ส่งออก (ตัว)	มูลค่า (บาท)
1	ไก่เนื้อ	58,350	3,969,928
2	ลูกไก่ไข่	37,128	1,031,556
3	ไก่ไข่	12,280	887,077
รวม		107,758	5,888,561

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง ตัดยอดข้อมูล ณ กันยายน 2565

ปี 2565 การส่งออกซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ณ ด่านกักกันสัตว์ระนองมูลค่าสูงสุด คือ ซากไก่ มูลค่า 123,131,060 บาท รองลงมาคือ ซากสุกรมูลค่า 29,474,290 บาท และไข่ไก่บริโภค มูลค่า 7,330,200 บาท และซากเป็ดมูลค่า 2,642,400 บาท ตามลำดับ รวมมูลค่าทั้งสิ้น 162,577,950 บาท

ตารางที่ 91 การส่งซากสัตว์ออกนอกราชอาณาจักร (ร.9) ด่านกักกันสัตว์ระนอง

ปี 2564	ซากไก่ (กิโลกรัม)	ซากสุกร (กิโลกรัม)	ไข่ไก่บริโภค (ฟอง)	ซากเป็ด (กิโลกรัม)	รวม
ปริมาณ	2,980,702	232,470	2,618,000	44,040	5,875,212
มูลค่า (บาท)	123,131,060	29,474,290	7,330,200	2,642,400	162,577,950

ที่มา: ด่านกักกันสัตว์ระนอง ตัดยอดข้อมูล ณ กันยายน 2565

สินค้าปศุสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจของจังหวัดระนอง ประกอบด้วย โคเนื้อ สุกร แพะ และไก่เนื้อ โดยในปี 2565 สัตว์ที่มีมูลค่ารวมสูงสุด คือ โคเนื้อ มูลค่า 275.93 ล้านบาท รองลงมา คือ สุกร มูลค่า 89.07 ล้านบาท แพะ มูลค่า 28.89 ล้านบาท และ ไก่เนื้อ มูลค่า 11.47 ล้านบาท ตามลำดับ

ตารางที่ 92 ปริมาณและมูลค่าของสัตว์ที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จังหวัดระนอง ปี 2563-2565

รายการ	ปี 2563		ปี 2564		ปี 2565	
	ปริมาณ (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัว)	มูลค่า (ล้านบาท)
1. โคเนื้อ	6,956	194.07	10,016	290.46	9,515	275.93
2. สุกร	6,941	41.64	14,206	90.91	13,918	89.07
3. แพะ	6,679	22.04	7,994	28.77	8,027	28.89
4. ไก่เนื้อ	159,786	11.18	169,815	10.86	163,968	11.47

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, 2565

จังหวัดระนองมีการพัฒนาโรงฆ่าสัตว์ให้ได้มาตรฐาน ภายในประเทศ จำนวน 2 แห่ง ประกอบด้วยโรงฆ่าสัตว์เทศบาลเมืองระนอง อำเภอเมืองระนอง และโรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์

ปี 2566 จังหวัดระนอง มีจำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ จำนวน 7,033 ราย อยู่ในพื้นที่อำเภอเมืองระนองมากที่สุดคิดเป็น ร้อยละ 28.91 ของผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมด รองลงมาคือพื้นที่อำเภอกะบุรี คิดเป็นร้อยละ 27.37 ของผู้เลี้ยงสัตว์ทั้งหมด และมีผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์จำนวน 172 ราย มีรายละเอียดจำแนกรายอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 93 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์และปลูกพืชอาหารสัตว์ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ (ราย)	เกษตรกรผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ (ราย)
เมืองระนอง	2,033	8
กะบุรี	1,925	67
กะเปอร์	1,125	91
ละอุ่น	1,144	2
สุขสำราญ	806	4
รวม	7,033	172

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 94 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ กระบือ สุกร แพะ และแกะ ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	โคเนื้อ		กระบือ		สุกร		แพะ		แกะ	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)
เมืองระนอง	343	2,329	51	352	23	6,571	186	2,441	5	51
กระบี่	312	2,470	22	206	83	4,540	35	1,139	-	-
กะเปอร์	261	2,578	29	270	17	2,650	73	1,612	1	10
ละอุ่น	93	461	2	11	36	707	12	188	-	-
สุขสำราญ	166	2,063	75	851	-	-	156	2,673	3	35
รวม	1,175	9,901	179	1,690	159	14,468	462	8,053	9	96

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 95 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงไก่พื้นเมือง ไก่เนื้อ ไก่ไข่ และไก่ลูกผสม ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	ไก่พื้นเมือง		ไก่เนื้อ		ไก่ไข่		ไก่ลูกผสม	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)
เมืองระนอง	1,736	42,156	3	20,397	156	70,708	-	-
กระบี่	1,610	58,246	5	13,245	181	56,360	2	18
กะเปอร์	1,006	25,111	1	10	82	903	4	61
ละอุ่น	1,020	22,080	5	73	74	946	-	-
สุขสำราญ	659	19,435	3	80	169	3,680	5	47
รวม	6,031	167,028	17	33,805	662	132,597	11	126

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 96 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงเป็ดเทศ เป็ดเนื้อ เป็ดไข่ และนกกระทา ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เป็ดเทศ		เป็ดเนื้อ		เป็ดไข่		นกกระทา	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์(ตัว)
เมืองระนอง	176	2,899	3	76	17	7,630	6	3,650
กระบี่	76	1,071	2	31	14	215	1	60
กะเปอร์	156	2,104	3	36	8	243	2	598
ละอุ่น	81	984	-	-	6	3,954	1	350
สุขสำราญ	100	2,383	2	4	49	898	-	-
รวม	589	9,441	10	147	94	12,940	10	4,658

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

ตารางที่ 97 จำนวนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์อื่นๆ และผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์ ในพื้นที่ จำแนกรายอำเภอ ปี 2566

อำเภอ	เลี้ยงสัตว์อื่นๆ				ผู้ปลูกพืชอาหารสัตว์	
	เกษตรกร (ราย)	จำนวน สัตว์ (ตัว)	จำนวน (รัง)	จำนวน (กก.)	เกษตรกร (ราย)	จำนวนพื้นที่ปลูก (ไร่)
เมืองระนอง	308	1,585	32	-	8	18
กระบี่	24	70	47	720	67	282
กะเปอร์	25	224	-	-	91	108
ละอุ่น	172	684	17	-	2	1
สุขสำราญ	41	449	47	15	4	9
รวม	570	3,012	143	735	172	418

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์อำเภอ ข้อมูล ณ วันที่ 22 พฤษภาคม 2566

รวบรวมโดย: กลุ่มสารสนเทศและข้อมูลสถิติ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร กรมปศุสัตว์

3) การประมง

3.1) การประมงทะเล

การประมงทะเลในจังหวัดระนอง จำแนกได้เป็น 2 กลุ่มตามขนาดของเครื่องมือทำการประมง คือ กลุ่มประมงพื้นบ้านและ กลุ่มประมงพาณิชย์

(1) **กลุ่มประมงพื้นบ้าน** ชาวประมงจะอยู่อาศัยกันเป็นชุมชนหรือหมู่บ้านซึ่งตั้งอยู่บริเวณเกาะต่างๆ ริมคลอง หรือปากแม่น้ำที่มีเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลโดยพื้นที่จังหวัดระนองมีเรือประมง พื้นบ้านอยู่จำนวน 3,236 ลำ

ตารางที่ 98 ข้อมูลเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นอำเภอ ปี 2565

เรือประมงพื้นบ้าน	อำเภอ					รวม
	กระบี่	กะเปอร์	เมืองระนอง	ละอุ่น	สุขสำราญ	
จำนวนเรือประมงพื้นบ้าน จำแนกเป็นรายอำเภอ	150	598	1,642	141	705	3,236

(2) **กลุ่มประมงพาณิชย์** ชาวประมงจะใช้เรือประมงขนาดใหญ่ หรือเรือที่ใช้เครื่องยนต์ มีกำลังแรงม้ามาก ซึ่งจะมีทั้งชาวประมงที่มีภูมิลำเนาในพื้นที่จังหวัดระนอง และจังหวัดข้างเคียง โดยในปีการประมง 2565 -2566 จังหวัดระนองมีชาวประมงได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ จำนวน 354 ใบ จำแนกตามประเภทเครื่องมือ

ตารางที่ 99 จำนวนปริมาณสัตว์น้ำที่แจ้งเข้า-ออก ผ่านศูนย์ควบคุมแจ้งเรือ เข้า-ออก จังหวัดระนอง ปี 2565

เดือน	ปริมาณสัตว์น้ำ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
มกราคม	7,581.46	193,327,230
กุมภาพันธ์	5,620.51	143,323,005
มีนาคม	3,318.55	84,623,025
เมษายน	2,820.94	71,933,970
พฤษภาคม	2,971.62	75,776,310
มิถุนายน	3,584.49	91,404,495
กรกฎาคม	2,387.57	60,883,035
สิงหาคม	1,624.66	41,428,830
กันยายน	807.27	20,585,385
ตุลาคม	807	20,578,500
พฤศจิกายน	1,320	33,660,000
ธันวาคม	-	-
รวม	32,844	837,523,785.00

นอกจากนี้จังหวัดระนองมีธุรกิจต่อเนื่องเกี่ยวกับการประมงทะเลที่สำคัญ ประกอบด้วย โรงงานผลิตอาหารสัตว์น้ำจำนวน 9 แห่ง ผู้ค้าปัจจัยการผลิตสัตว์น้ำจำนวน 4 ราย พ่อค้าคนกลาง ผู้รวบรวมแพจำนวน 810 ราย สถานประกอบการแปรรูปเบื้องต้นจำนวน 195 โรง สถานประกอบการห้องเย็น จำนวน 7 โรง สถานประกอบการแปรรูปพื้นเมือง จำนวน 93 โรง โรงงานแปรรูปสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์จำนวน 19 โรง ผู้นำเข้า-ส่งออกสัตว์น้ำ จำนวน 104 ราย และผู้ประกอบการเกี่ยวกับสัตว์น้ำอื่นๆ จำนวน 11 ราย

(3) **การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง** การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดระนองมีสัตว์น้ำเศรษฐกิจที่สำคัญที่เกษตรกร นิยมเลี้ยง คือ กุ้งทะเล ปลากระพงขาว และปูทะเล

(3.1)การเลี้ยงกุ้งทะเล ในปี 2565 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงกุ้งทะเลทั้งหมด จำนวน 102 ฟาร์ม 549 บ่อ คิดเป็นพื้นที่เลี้ยง 2,521.69 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอกะเปอร์ จำนวน 32 ฟาร์ม 174 บ่อ พื้นที่

เลี้ยง 772.39 ไร่ อำเภอเมืองระนอง จำนวน 33 ฟาร์ม 155 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 697.29 ไร่ อำเภอกระบุรี จำนวน 15 ฟาร์ม 28 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 121.62 ไร่ อำเภอสุขสำราญ จำนวน 16 ฟาร์ม 162 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 758.9 ไร่ และอำเภอละอุ่น จำนวน 6 ฟาร์ม 30 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 175.25 ไร่ โดยในปี 2565 มีปริมาณผลผลิตกุ้งทะเลรวม 7,833,694 กิโลกรัม

(3.2) การเลี้ยงปลากะพงขาว ในปี 2565 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงทั้งหมด จำนวน 19 ราย 19 บ่อ คิดเป็นพื้นที่เลี้ยง 37.63 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนอง จำนวน 9 ราย 9 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 20.29 ไร่ อำเภอสุขสำราญ จำนวน 6 ราย 6 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 9 ไร่ และอำเภอ กะเปอร์ จำนวน 4 ราย 4 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 2.34 ไร่ โดยในปี 2565 มีปริมาณผลผลิตปลากะพงขาว รวม 1,500 กิโลกรัม

(3.3) การเลี้ยงปูทะเล ในปี 2565 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงทั้งหมด จำนวน 52 ราย 70 บ่อ คิดเป็นพื้นที่ 209.75 ไร่ โดยเลี้ยงในเขตพื้นที่อำเภอเมืองระนองจำนวน 44 ราย 62 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 195.65 ไร่ อำเภอ กะเปอร์จำนวน 4 ราย 4 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 8.63 ไร่ อำเภอกระบุรี จำนวน 1 ราย 1 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 3.50 ไร่ และอำเภอละอุ่น จำนวน 2 ราย 2 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 0.97 ไร่ โดยในปี 2565 มีผลผลิตปูทะเล รวม 854,890 กิโลกรัม

ตารางที่ 100 พื้นที่การเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งจำแนกเป็นรายอำเภอปี 2565

อำเภอ	กุ้งทะเล			ปลากะพงขาว			ปูทะเล			รวม		
	จำนวนฟาร์ม	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)	จำนวนราย	บ่อ	เนื้อที่เลี้ยง (ไร่)
กระบุรี	15	28	121.62	0	0	0	1	1	3.50	16	29	125.12
กะเปอร์	32	174	772.39	4	4	2.34	4	4	8.63	40	182	783.36
เมืองระนอง	33	155	697.29	9	9	20.29	44	62	195.65	86	226	913.23
ละอุ่น	6	30	175.20	0	0	0	2	2	0.97	8	32	176.17
สุขสำราญ	16	162	758.9	6	6	9	1	1	1	23	169	768.9
รวม	102	549	2,521.69	19	19	31.63	52	70	209.75	173	638	2,766.8

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2565

ตารางที่ 101 ข้อมูลการทำประมงชายฝั่ง (เรือประมงต่ำกว่า 10 ตันกรอส) ของจังหวัดระนองปี 2564

อำเภอ	เบ็ด	ลอบ	อวนครอบหมึก	อวนลอย	อวนล้อมจับ	อวนจม	อื่นๆ	รวม
เมืองระนอง	428	522	1	1466	-	-	-	2,417
กระบุรี	70	60	-	51	-	-	6	187
กะเปอร์	178	316	12	547	14	-	63	1,130
ละอุ่น	59	51	-	47	-	-	16	173
สุขสำราญ	122	203	6	391	4	3	4	733
รวม	857	1,152	19	2,502	18	3	89	4,640

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2564

3.2) การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำจืด จังหวัดระนองมีการเลี้ยงปลาน้ำจืดในพื้นที่ทุกอำเภอ ซึ่งเป็นการเลี้ยงเพื่อไว้บริโภค ภายในครัวเรือนเป็นส่วนใหญ่ โดยในปี 2565 มีเกษตรกรผู้เลี้ยงปลาน้ำจืดทั้งสิ้น 1,295 ราย 1,331 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 338.93 ไร่ จำแนกเป็นการเลี้ยงปลากินพืช จำนวน 636 ราย 651 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 226.18 ไร่ การเลี้ยงปลาตูกจำนวน 651 ราย 670 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 104.07 ไร่ และ เป็นการเลี้ยงสัตว์น้ำอื่น ๆ ได้แก่ จระเข้ และกบ เป็นต้น จำนวน 8 ราย 8 บ่อ พื้นที่เลี้ยง 8.68 ไร่ โดยในปี 2565 มีปริมาณผลผลิตสัตว์น้ำจืดรวม 141,690 กิโลกรัม

ตารางที่ 102 พื้นที่การเลี้ยงปลาน้ำจืดจำแนกเป็นรายอำเภอปี 2565

อำเภอ	ปลากินพืช			ปลาตูก			สัตว์น้ำอื่นๆ			รวม		
	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่
เมืองระนอง	144	148	61.75	135	140	31.51	0	0	0	279	288	93.26

อำเภอ	ปลากินพืช			ปลาดุก			สัตว์น้ำอื่นๆ			รวม		
	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่	ราย	บ่อ	ไร่
กระบุรี	177	182	62.25	117	125	19.05	1	1	0.01	295	308	81.31
กะเปอร์	45	45	15.58	63	68	10	7	7	8.67	115	120	34.25
ละอุ่น	215	220	71.5	214	215	25.35	0	0	0	429	435	96.85
สุขสำราญ	55	56	15.10	122	124	18.16	0	0	0	177	180	33.26
รวม	636	651	226.18	651	670	104.07	8	8	8.68	1,295	1,331	338.93

ที่มา: สำนักงานประมงจังหวัดระนอง, 2565

3.3) การนำเข้า/ส่งออก สินค้าประมงผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนอง จังหวัดระนอง ในปี 2565 มีการนำเข้าสินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำ จังหวัดระนองมีปริมาณ 204,185.12 ตัน คิดเป็นมูลค่า 3,063.70 ล้านบาท มีการส่งออกสินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านตรวจสัตว์น้ำจังหวัดระนองมีปริมาณ 602.55 ตัน คิดเป็นมูลค่า 46.98 ล้านบาท

ตารางที่ 103 ข้อมูลการนำเข้า-ส่งออก สินค้าสัตว์น้ำผ่านด่านจังหวัดระนอง ปี พ.ศ. 2565

เดือน	ปี พ.ศ. 2565			
	การนำเข้า		การส่งออก	
	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)	ปริมาณ (ตัน)	มูลค่า (ล้านบาท)
มกราคม	30,576.84	461.08	56.76	3.19
กุมภาพันธ์	34,054.40	511.47	39.40	1.48
มีนาคม	31,643.42	440.51	44.19	2.11
เมษายน	25,645.65	376.62	71.00	3.12
พฤษภาคม	2,002.34	57.67	119.97	12.76
มิถุนายน	8,757.34	142.88	63.85	8.23
กรกฎาคม	12,288.24	189.48	69.74	7.18
สิงหาคม	17,419.92	255.04	51.62	3.25
กันยายน	21,344.51	320.87	50.51	3.48
ตุลาคม	20,452.46	308.08	35.51	2.18
พฤศจิกายน	-	-	-	-
ธันวาคม	-	-	-	-
รวม	240,185.12	3,063.70	602.55	46.98

2.4 การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมตามเขตความเหมาะสมสำหรับสินค้าเกษตรจังหวัดระนอง

รัฐบาลมีนโยบายกำหนดให้จัดทำเขตเกษตรเศรษฐกิจ เพื่อให้เกิดความสมดุลระหว่างอุปสงค์ (Demand) และอุปทาน (Supply) รวมทั้งใช้เป็นข้อมูลประกอบการประมาณการผลผลิตสินค้าเกษตรที่จะออกสู่ตลาดตามช่วงฤดูกาลต่างๆ และเผื่อไว้เพื่อหามาตรการรองรับได้ทันทั่วทั้งที่ ตลอดจนสนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ ในการนี้ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ออกประกาศเขตเหมาะสมสำหรับการผลิตสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ จำนวน 5 ฉบับ 20 ชนิด ได้แก่ พืช จำนวน 13 ชนิด (ข้าว มันสำปะหลัง ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ สับปะรดโรงงาน ลำไย มังคุด ทุเรียน เงาะ มะพร้าว และกาแฟ) ประมง จำนวน 2 ชนิด (กุ้งทะเล และสัตว์น้ำจืด) และปศุสัตว์ จำนวน 5 ชนิด (โคเนื้อ โคนม สุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่)

สำหรับจังหวัดระนอง มีสินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจและอยู่ในพื้นที่ที่เหมาะสมตามประกาศฯ จำนวน 10 ชนิด ได้แก่ พืช 8 ชนิด (ข้าว ยางพารา ปาล์มน้ำมัน กาแฟ และไม้ผล-ทุเรียน มังคุด เงาะ มะพร้าว) และประมง 2 ชนิด (กุ้งทะเล, สัตว์น้ำจืด)

นอกจากนี้ จังหวัดระนอง เป็นแหล่งผลิตกาแฟ อันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็น 1 ใน 5 อันดับแรกของประเทศ (ชุมพร ระนอง เชียงราย เชียงใหม่ สุราษฎร์ธานี) โดยมีแหล่งผลิตสำคัญ ได้แก่ ตำบล จ.ป.ร. และตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ และตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น และถึงแม้ว่าจังหวัดระนองจะมีเนื้อที่เก็บเกี่ยวลดลง (ปี พ.ศ.2566 จังหวัดระนองมีพื้นที่ให้ผลของกาแฟโรบัสต้า 18,948 ไร่ ลดลงจากปี พ.ศ.2565 (21,293 ไร่) จำนวน 2,345 ไร่) ประมาณร้อยละ -11.01 และผลผลิตต่อไร่ลดลง 16 กิโลกรัม/ไร่ ประมาณร้อยละ -17.78 จากผลผลิตเฉลี่ย 90 กิโลกรัม/ไร่ ในปี 2565 เป็น 74 กิโลกรัม/ไร่ ในปี 2566

อย่างไรก็ตาม สวนกาแฟโรบัสต้า มีแนวโน้มลดลงและหายไปจากระบบค่อนข้างมาก และไม่เพียงพอต่อความต้องการ ซึ่งในแต่ละปี ประเทศไทยมีความต้องการใช้ประมาณ 60,000-70,000 ตัน แต่สามารถผลิตได้เพียง 40,000-50,000 ตัน ทำให้ต้องนำเข้าจากต่างประเทศเพื่อทดแทนส่วนที่ขาด

ปัจจุบัน กรมวิชาการเกษตร ได้เร่งจัดทำสวนกาแฟต้นแบบในพื้นที่จังหวัดเชียงใหม่ เชียงราย น่าน ชุมพร ระนอง รวมกว่า 20-25 แปลง เพื่อให้เกษตรกรชาวสวนกาแฟในพื้นที่เข้ามาศึกษาเรียนรู้พัฒนาศักยภาพการผลิตกาแฟของตนเอง พร้อมส่งเสริมให้เกษตรกรผู้ปลูกกาแฟเข้าถึงเทคโนโลยีการผลิตกาแฟที่มีประสิทธิภาพ

ด้านปศุสัตว์

กระทรวงเกษตรฯ ได้ออกประกาศเขตพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปศุสัตว์ เมื่อวันที่ 7 มีนาคม 2566 จำนวน 5 ชนิด ได้แก่ โคเนื้อ โคนม สุกร ไก่เนื้อ และไก่ไข่ สำหรับจังหวัดระนอง ไม่มีพื้นที่เหมาะสมสำหรับการปศุสัตว์ ทั้ง 5 ชนิด อย่างไรก็ตามคณะกรรมการฯ ระดับจังหวัด เห็นชอบให้แพะเป็นสินค้าที่มีความเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของจังหวัดระนอง

ด้านประมง

สำหรับเขตความเหมาะสมของพื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำ แบ่งเป็น

- 1) พื้นที่เลี้ยงกุ้งทะเล มีความเหมาะสมสูง ประมาณ 40 ไร่ และเหมาะสมปานกลาง ประมาณ 9,519 ไร่
- 2) พื้นที่เลี้ยงสัตว์น้ำจืด (กุ้งก้ามกราม ปลานิล และสัตว์น้ำจืดเศรษฐกิจอื่น ๆ) มีความเหมาะสมสูง ประมาณ 42 ไร่ และเหมาะสมปานกลาง ประมาณ 37,223 ไร่

2.5 สถานประกอบการเกี่ยวเนื่องกับภาคการเกษตร

2.5.1) จังหวัดระนองมีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตรดังนี้

- มังคุด ทุเรียน กาแฟ และมะม่วงหิมพานต์มีสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับมังคุด 17 แห่ง ทุเรียน 30 แห่ง กาแฟ 6 แห่ง และมะม่วงหิมพานต์ 15 แห่ง

- ปาล์มน้ำมัน โรงงานสกัดน้ำมันปาล์มดิบ จำนวน 3 แห่ง อำเภอเมือง 2 แห่ง และอำเภอกระบุรี 1 แห่ง แหล่งรับซื้อผลผลิตประเภทลานเทกระจายอยู่ทุกอำเภอในพื้นที่จังหวัดระนอง ส่วนใหญ่อยู่ในพื้นที่อำเภอกระบุรี จำนวน 25 แห่ง อำเภอกะเปอร์ จำนวน 20 แห่ง อำเภอละอุ่นจำนวน 19 แห่ง อำเภอเมืองจำนวน 11 แห่ง และอำเภอสุขสำราญ จำนวน 7 แห่ง

ตารางที่ 104 จำนวนสถานประกอบการที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

อำเภอ	สินค้า					
	มังคุด (แห่ง)	ทุเรียน (แห่ง)	กาแฟ (แห่ง)	มะม่วงหิมพานต์ (แห่ง)	ปาล์มน้ำมัน(แห่ง)	
					โรงสกัด	ลานเท
เมือง	-	-	2	14	2	11
กะเปอร์	1	-	1	-	-	20
สุขสำราญ	3	-	-	1	-	7
ละอุ่น	-	7	-	-	-	19
กระบุรี	7	23	3	-	1	25

อำเภอ	สินค้า					
	มังคุด (แห่ง)	ทุเรียน (แห่ง)	กาแฟ (แห่ง)	มะม่วงหิมพานต์ (แห่ง)	ปาล์มน้ำมัน(แห่ง)	
					โรงสกัด	ลานเท
กระบุรี	7	23	3	-	1	25
รวม	11	30	6	15	3	82

ที่มา: สำนักงานพาณิชย์จังหวัดระนอง ข้อมูล ณ กุมภาพันธ์ 2563

2.5.2) จังหวัดระนองมีโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปาล์มน้ำมัน จำนวน 4 โรงงาน (บจก.พรีเมียมปาล์มออยล์, บจก.เจริญปาล์มราชกรูด, บจก.พี.เจ.ปาล์มออยล์ และ บจก.ทีแอนด์บี) ซึ่งขณะนี้หยุดดำเนินการผลิต จำนวน 3 โรงงาน และยังไม่มีแผนผลิตเพื่อจำหน่าย จำนวน 1 โรงงาน

ตารางที่ 105 จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องเนื่องจากปาล์มน้ำมัน

ชื่อโรงงาน	กำลัง เครื่องจักร รวม (แรงม้า)	กำลังการผลิตรวม (ตัน/ปี)	ผลผลิตหลัก		ต้องการวัตถุดิบ		หมายเหตุ
			ชื่อ	ปริมาณ (ตัน)	ชื่อ	ปริมาณ (ตัน)	
บ.เจริญปาล์ม ราชกรูด	4,751.40	72,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	12,000	ปาล์มทะเล	100,000	หยุด ดำเนินการผลิต
บ.พรีเมียม ปาล์มออยล์	4,875.20	81,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	13,770	ปาล์มทะเล	100,000	หยุด ดำเนินการผลิต
บ.ทีแอนด์บี ปาล์ม จำกัด	487.20	9,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	9,000	ปาล์มทะเล	1,620	หยุด ดำเนินการผลิต
บ.พี.เจ.ปาล์ม ออยล์ จำกัด	58,052	230,000	น้ำมัน ปาล์มดิบ	42,000	ปาล์มทะเล	230,000	ไม่มีแผนผลิต และจำหน่าย

ที่มา: สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง ข้อมูล ณ ธันวาคม 2563

2.6 การขับเคลื่อนอาหารปลอดภัยของจังหวัดระนอง

2.6.1 การรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัด

(1) พื้นที่ทำการเกษตรอินทรีย์ที่ได้รับการรับรอง **รวม 336.54 ไร่** เกษตรกร 18 ราย/18 แปลง
โรงคัดบรรจุ/แปรรูป 6 โรง และโรงงานปลาป่น 3 โรงงาน

ตารางที่ 106 ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานอินทรีย์

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง	จำนวน (ไร่)
1) ข้าว	-	-
2) พืช	18 ราย/18 แปลง	336.54
2.1) พืชผสมผสาน มะพร้าว มังคุด พืชผัก		
ที่ตั้ง	ชนิดพืช	จำนวน (ไร่)
2.1.1) นายประสิทธิ์ศิลป์ บุญเภา 137/28 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1
2.1.2) นายวัลลภ ณ สงขลา 300/19 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.5
2.1.3) นายสมศักดิ์ ศรีเจ้า 16 ม.4 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1
2.1.4) นายสมศักดิ์ คนมาก 68/6 ม.6 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	ทุเรียน, มังคุด กล้วยไข่, กล้วยหอม	4.01

ที่ตั้ง	ชนิดพืช	จำนวน (ไร่)
2.1.5) นายชนะ ชาวเหลือง 180/3 ม.8 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	5
2.1.6) นายสำรวย คลองเงิน 350 ม.8 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.25
2.1.7) นายวาฤทธิ์ คงเดิม 513/1 ม.7 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	พืชผัก	0.08
2.1.8) นางปราณี สุขสำราญ 98 ม.6 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.5
2.1.9) นายมานะ สิงห์นันท์ 190 ม.8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	3
2.1.10) นายจรัส จางบัว 166/7 ม.8 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	1.25
2.1.11) นายสมบัติ งามดี 144 ม.4 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	2.5
2.1.12) นางสาวอัญชลี คุ่มเสน 67 ม.5 ต.จ.ป.ร. อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด, มะพร้าว, กาแฟ	5.63
2.1.13) นายสมปอง ปกครอง ม.1 ต.บางนอน อ.เมืองระนอง จ.ระนอง 85000	ผักเหลียง, ผักหวานป่า	2.82
2.1.14) นายอำรินทร์ อู่สุวรรณ 92 ม.3 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	25
2.1.15) นางรุ่งทิวา เทพสิงห์ 52/1 ม.5 ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง 85000	มะพร้าว	13
2.1.16) นายธรรมบุญ จันทร์ภักดี 40 ม.8 ต.ลำเลียง อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	พืชผสมผสาน	28
2.1.17) นายชัยสิทธิ์ ศรีอักษร 60/7 ม.1 ต.น้ำจืด อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	ผักเหลียง, มะนาว, พริกไทย	12
2.1.18) บริษัท เฮอร์เทจโกรเวอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด 95/10 ม.8 ต.นาका อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	พืชผสมผสาน	228
2.2) โรงคัดบรรจุ/แปรรูป	6 โรง	-
2.2.1) บริษัท เฮอร์เทจโกรเวอร์ คอร์ปอเรชั่น จำกัด 95/10 ม.8 ต.นาका อ.สุขสำราญ จ.ระนอง 85120	1) กลุ่มผักสลัด 2) กลุ่มผักสมุนไพรสด 3) กลุ่มชาสมุนไพร 4) กลุ่มสมุนไพรอบแห้ง 5) กลุ่มผลไม้ 6) กลุ่มเม็ดมะม่วงหิมพานต์	15 ตัน/ปี 30 ตัน/ปี 3 ตัน/ปี 5 ตัน/ปี 5 ตัน/ปี 50 ตัน/ปี
2.2.2) นายอำรินทร์ อู่สุวรรณ 92 ม.3 ต.ปากจั่น อ.กระบุรี จ.ระนอง 85110	มังคุด	8 ตัน/ปี
3) ประมง	-	-
4) ปศุสัตว์ (โรงงานปลาป่น)	3 โรงงาน	-

และมีโรงงานปลาป่น ได้รับรองมาตรฐาน GMP จำนวน 6 แห่ง และได้รับรองมาตรฐาน HACCP จำนวน 5 แห่ง

(2) การรับรอง GAP ด้านพืช เกษตรกร รวม 4,775 ราย/5,052 แปลง พื้นที่ 43,920.81 ไร่ ด้านประมง เกษตรกร 145 ราย/150 ฟาร์ม พื้นที่รวม 2,629.57 ไร่ และด้านปศุสัตว์ จำนวน 17 ราย/17 ฟาร์ม พื้นที่ 222.5 ไร่ **รวมพื้นที่ ที่ได้รับรองมาตรฐาน GAP ทั้งหมด 46,772.88 ไร่**

ตารางที่ 107 ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP

ชนิดสินค้า	จำนวนราย/แปลง/ฟาร์ม	จำนวนไร่
1) ข้าว GAP	-	-
2) พืช	4,775 ราย/5,052 แปลง	43,920.81 ไร่
3) ประมง	145 ราย/150 ฟาร์ม	2,629.57 ไร่
4) ปศุสัตว์ (ไก่เนื้อ สุกร ไก่ไข่)	17 ราย/17 ฟาร์ม	222.50 ไร่

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง, ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระยอง, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระยอง, 2565

โดยจำแนกสินค้า (พืช ประมง และปศุสัตว์) ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตร ดังนี้
ตารางที่ 108 สินค้าเกษตรด้านพืช ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระยอง

ประเภท/ชนิดสินค้า	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)
มังคุด	1,351	5,415.10
ทุเรียน: ทุเรียน(2,911) ทุเรียนหมอนทอง (264)	3,175	36,033.72
ลองกอง: ลองกอง(33) ลางสาด(1)	34	160.30
กล้วย: กล้วย(3) กล้วยน้ำว้า(1)	4	9.02
กาแฟ: กาแฟ(162) กาแฟโรบัสต้า(38)	200	1,280.58
เงาะ	5	11
จำปาดะ	2	5
มะพร้าว: มะพร้าว (1) มะพร้าวน้ำหอม (2)	3	7
มะม่วงหิมพานต์	23	265.5
ปาล์มน้ำมัน	1	9
เสาวรส	1	0.75
ฝรั่ง	3	7.88
ข้าวโพดรับประทานฝักสด	1	0.01
พืชตระกูลกะหล่ำ: กวางตุ้ง(2) กวางตุ้งฮ่องเต้(1) ผักกาดขาว(2) ผักกาดขาวปลี(1) ผักกาดเขียว(1) ผักเคล (1)	7	0.08
พืชตระกูลผักกาดหอม: บัตเตอร์เฮด(1) เรดโอ๊ค(1) กรีนโอ๊ค(2) เรด คอรัล(2) กรีนคอส(1) ฟิลเลย์ไอซ์เบิร์ก(1)	8	3.40
พืชตระกูลแตง: เมล่อน(1) แตงโม(1) แตงกวา(2) บวบ(1) ฟักเขียว(1)	6	1.996
พืชตระกูลกระเพรา: กระเพรา (1) โหระพา (1)	2	0.02
ผักไฮโดรโปนิคส์: ไฮโดรโปนิคส์ (9)	9	2.257
พืชผัก: ถั่วฝักยาว (1) ผักชี (1) ผักบุ้ง (3) พริก (1)	6	0.085
ผักเหลียง	101	514.62
สตอเบอร์รี่	1	0.0625
มะเขือเทศ	1	0.01

ประเภท/ชนิดสินค้า	จำนวน (แปลง)	พื้นที่ (ไร่)
มันเทศญี่ปุ่น	1	0.01
มะนาว	2	1.7
ส้มโชกุน	3	6
สะตอ	12	33.9
สับปะรด	1	3.4
โกโก้	1	7
หมาก	7	21.37
เห็ดนางฟ้า	2	0.136
ใบเตย	1	2
ไผ่	3	3.25
ต้นอ่อนพีช	1	0.0008
ส้มโอ	1	2.5
สมุนไพรร: กระเทียม (67) กัญชง (3) กัญชา(3)	73	112.15
รวมทั้งสิ้น	5,052 แปลง	43,920.81 ไร่

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง, 2565

ตารางที่ 109 โรงงานคัดบรรจุ ตัดแต่ง ผัก/ผลไม้ ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GMP ในพื้นที่จังหวัดระยอง

ที่ตั้ง	ชนิดพืช
นางสาวมุกดา จันทร์ดี 16/5 หมู่ 3 ต.กะเปอร์ อ.กะเปอร์ จ.ระยอง	สะตอ

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระยอง, 2565

ตารางที่ 110 ข้อมูลสินค้าเกษตรด้านประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐานจังหวัดระยอง

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	จำนวน(ฟาร์ม)	มาตรฐาน	พื้นที่ (ไร่)
1	กุ้งทะเล	101	GAP	2,450.06
2	ปลากะพงขาว	6	GAP	3.54
3	ปลาทะเล	3	GAP	5.39
4	ปูทะเล	40	GAP	170.575
5	ปลาดุก	105	Safety level	30.96
6	ปลาดูบ	5	Safety level	2.25
7	ปลานิล	48	Safety level	15.40
8	ปลาสวาย	4	Safety level	1.11
9	ปลายี่สก	6	Safety level	2.45
รวมทั้งสิ้น		318		2,681.74

ที่มา: ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระยอง, 2565

สัตว์น้ำด้านประมงที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน รวม 318 ฟาร์ม แบ่งเป็น

- มาตรฐาน GAP รวม 150 ฟาร์ม ได้แก่ กุ้งทะเล ปลากะพงขาว ปลาทะเล และปูทะเล พื้นที่จำนวน 2,629.57 ไร่

- มาตรฐาน Safety level รวม 168 ฟาร์ม ได้แก่ ปลาดุก ปลาดูบ ปลานิล ปลาสวาย และปลายี่สก พื้นที่จำนวน 52.17 ไร่

ตารางที่ 111 สินค้าเกษตรด้านปศุสัตว์ที่ได้รับการรับรองมาตรฐาน GAP จังหวัดระนอง

ลำดับที่	ชนิดสินค้า	จำนวน(ฟาร์ม)	จำนวนสัตว์ (ตัว)	พื้นที่ (ไร่)
1	ไก่เนื้อ	2	54,500	20.5
2	ไก่ไข่	1	80,000	60
3	สุกร	14	17,378	142
รวมทั้งสิ้น		17	151,878	222.5

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, 2563

2.6.2 โครงการที่เกี่ยวข้องกับการส่งเสริมอาหารปลอดภัยของจังหวัด

ดำเนินการขับเคลื่อนการดำเนินงานโดยคณะกรรมการโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัย เลือกใช้สินค้า Q ซึ่งโครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) และสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผงร้านค้า/ร้านค้าหน้าฟาร์ม) นั้นมีอายุการรับรอง 3 ปี และมีการตรวจติดตามปีละ 1 ครั้ง (ตรวจติดตามร้านอาหาร, แผงร้านค้า, ร้านค้าหน้าฟาร์ม ที่เข้าร่วมโครงการฯ ทุกปีหลังการสมัคร) และเมื่อครบอายุ 3 ปี หากร้านเหล่านี้ ยังคงครองคุณสมบัติตามที่กำหนด ร้านเหล่านี้จะได้รับการต่ออายุต่อไป (รับป้าย Q ต่ออายุให้) โดยการตรวจประเมินดำเนินการโดยคณะกรรมการประเมินผลการตรวจรับรองร้านอาหาร จังหวัดระนองมีรายละเอียด ดังนี้

1) โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)

โดยมีร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant) และร้านอาหารที่พัฒนาระดับเป็นร้านอาหาร Q Restaurant ระดับ Premium (Q Restaurant Premium) ของจังหวัดระนอง ภายใต้การดำเนินงานของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยสำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง คณะกรรมการ/คณะทำงานโครงการฯ ร่วมกับสำนักงานมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหารแห่งชาติ (มกอช.) ตั้งแต่วันที่ 2555-2566 รวมจำนวน 34 ร้าน แบ่งเป็นร้านเดิม 32 ร้าน และร้านสมัครใหม่ ในปี 2566 จำนวน 2 ร้าน โดยจำแนกเป็นรายอำเภอ ดังนี้

ตารางที่ 112 จำนวนร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q รายอำเภอ

อำเภอ	จำนวน (ร้าน)	ชื่อร้าน
เมืองระนอง	27	1) ร้านจำจ้ำคอฟฟี่
		2) ร้าน Farm House
		3) ร้านครัวแมงโก้
		4) ร้านพีทีทีคิทเชน (ครัว ปตท. ระนอง)
		5) เฮอริเทจ แกรนด์ คอนเวนชั่น
		6) ร้านเคียงเล
		7) ร้านปากน้ำซีฟู้ด
		8) ร้าน เจ แอนด์ ที
		9) ร้านคูนลิน
		10) ร้านบังกีโรตีอาหาร
		11) ร้านต้นหนูน
		12) ร้านครัวกินง่าย
		13) ร้านครัวภูธรา
		14) บลูสกายเกาะพยามรีสอร์ท
		15) นิธิพรีรีสอร์ท
		16) ร้านครัวเจริญ
		17) ร้านสมบุญโภชนา
		18) ร้าน GALLA KITCHEN
		19) ร้าน The Alis Café
		20) ร้าน 168 Café Ranong
		21) ร้านระนองเบเกอร์รี่
		22) ร้าน ซิลล์ ซิลล์
		23) ร้านต๋ากัน 168
		24) ร้าน Mountain Café Ranong (น้ำใส เขาสวย รีสอร์ท)
		² 25) ร้าน บาร์โรค เลอ คาเฟ่ ระนอง (Baroque Le Café and Boutique Resort)
		² 26) ดิน คาเฟ่ (Tin Café)
		³ 27) ร้านพีตั้นอาหารเช้า

อำเภอ	จำนวน (ร้าน)	ชื่อร้าน
กระบี่	3	1) ร้านริมคลอง 2) ร้านข้าวมันไก่ทับหลี 3) ร้านระเปียงนา
กะเปอร์	3	1) ร้านอาหารน้องเมย์ 2) ร้านใบกล้วย 3) สวนลู่วร ระนองแกลมปิ้ง
สุขสำราญ	1	1) ร้านอัยอินทรีรีสอร์ท
ละอุ่น	-	ไม่มีร้านอาหารเข้าร่วมโครงการ
รวม		34 ร้าน

หมายเหตุ: 1. ร้านอาหารที่ยกระดับเป็นร้านอาหาร Q Restaurant Premium ปี 2565 : Q Premium เป็นการยกระดับมาตรฐานร้านอาหารที่มีศักยภาพสูง ให้เป็นกลุ่ม Premium และส่งเสริมการใช้วัตถุดิบสินค้า Q ที่มีความปลอดภัยจากแหล่งผลิตฟาร์มที่ปลอดภัย ได้คุณภาพมาตรฐานเพิ่มมากขึ้นมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) วัตถุดิบสินค้า Q ที่ใช้ในร้านอาหารไม่น้อยกว่า 10 ชนิดขึ้นไป หรือใช้วัตถุดิบที่เป็นสินค้า Q ทั้งหมด

ในการประกอบอาหารอย่างน้อย จำนวน 2 เมนู

2) มีผลประเมินคะแนนรวมด้านสุขลักษณะ 5 หมวด ไม่น้อยกว่าร้อยละ 90

3) คงสถานะภาพเป็นร้าน Q Restaurant ไม่น้อยกว่า 1 ปี

2. ร้านอาหารที่สมัครเข้าร่วมโครงการ Q Restaurant Premium ปี 2566

3. ร้านอาหารที่สมัครใหม่ ในโครงการ Q Restaurant ปี 2566

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2) โครงการสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผงร้านค้าในตลาดสด/ร้านค้าหน้าฟาร์ม)

จังหวัดระนองมีสถานที่จำหน่ายสินค้า Q (แผง/ร้านค้า และร้านค้าหน้าฟาร์ม) ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2556-2566 รวม 38 แห่ง แบ่งเป็น แผง/ร้านค้า 23 แห่ง (เดิม 22 แห่ง สมัครใหม่ ปี 2566 จำนวน 1 แห่ง) และร้านค้าหน้าฟาร์ม 15 แห่ง (เดิม 13 แห่ง สมัครใหม่ ปี 2566 จำนวน 2 แห่ง) มีรายละเอียด ดังนี้

2.1) แผงร้านค้าในตลาดสด/ร้านค้า มีจำนวน 23 แผง/ร้านค้า (7 ตลาดสด) (อำเภอกระบี่ 5 แผงร้านค้า อำเภอเมืองระนอง 14 แผงร้านค้า อำเภอกะเปอร์ 3 แผงร้านค้า และอำเภอสุขสำราญ 1 แผงร้านค้า)

ตารางที่ 113 จำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทแผงร้านค้าในตลาดสด

อำเภอ	ชื่อตลาด	จำนวนแผง/ร้านค้า
กระบี่	ตลาดสด บ.ข.ส. กระบี่	4 แผงร้านค้า
	ตลาดหมู่ 5 ตำบล จ.ป.ร.	1 ร้านค้า (ร้านนางสิริธร อยู่สุวรรณ)
รวมอำเภอกระบี่		5 แผงร้านค้า
เมืองระนอง	ตลาดสดเทศบาลเมืองระนอง	2 แผงร้านค้า
	ตลาดกัคดี สิริ	8 แผงร้านค้า (เดิม 8 ควบกิจการ 1 ใหม่ 1)
	ตลาดระนองธานี	2 แผงร้านค้า
	ตลาดเทศบาลตำบลหงาว	1 แผงร้านค้า (เดิม 2 เลิกกิจการ 1)
	ม.3 สามแยกราชกรูด ต.ราชกรูด อ.เมือง จ.ระนอง	1 ร้านค้า (ร้านนางเรณู แสงวงผล)
รวมอำเภอเมืองระนอง		14 แผงร้านค้า
กะเปอร์	ตลาดเทศบาลกะเปอร์	3 แผงร้านค้า
สุขสำราญ	ตลาดสดทรัพย์เพิ่มพูน	1 แผงร้านค้า

อำเภอ	ชื่อตลาด	จำนวนแผง/ร้านค้า
ละอุ่น	-	-
รวม	23 แผงร้านค้า	

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

2.2) ร้านค้าหน้าฟาร์ม จำนวน 15 แห่ง คือ อำเภอเมืองระนอง 10 แห่ง (เดิม 8 ใหม่ 2) อำเภอละอุ่น 1 แห่ง (เดิม 2 เลิกกิจการ 1) และอำเภอกระบุรี 3 แห่ง และอำเภอกะเปอร์ 1 แห่ง
ตารางที่ 114 จำนวนสถานที่จำหน่ายสินค้า Q ประเภทร้านค้าหน้าฟาร์ม

อำเภอ	ชื่อ-สกุล	ที่อยู่	สินค้าที่ได้รับการรับรอง GAP/ เกษตรอินทรีย์*
เมือง ระนอง	1.นางศิริลักษณ์ มณีวรรณ	3/4 หมู่ที่ 2 ต.บางนอน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	2.นายธนรัตน์ รัตน์นราทร	76/6 หมู่ที่ 1 ต.หวาง	กรีนโอ๊ค ผักบุง เรดโอ๊ค พิลเลย์ ไอซ์เบิร์ก บัตเตอร์เฮด เรดคอรัล กรีนคอส (GAP)
	3.นายสมปอง ปกครอง	123/18 หมู่ที่ 3 ต.บางนอน	เมล่อน ไฮโดรโปนิกส์.ข้าวโพด รับประทานผักสด มันเทศญี่ปุ่น ผักเคล มะเขือเทศ แดงโม (GAP)
	4.นายประดิษฐ์ ตริอาทิตโยธิน	20/6 ถ.ชลล่อ ต.เขานิเวศน์	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
	5.นางวรินทร์ เหมเรืองกุล	95/5 หมู่ที่ 1 ต.ปากน้ำ	กวางตุ้ง กวางตุ้งฮ่องเต้ ผักบุง ผักกาดเขียวปลี โหระพา กะเพรา เงามะ พูเรียน มังคุด แตงกวา ถั่วฝักยาว มะเขือยาว มะเขือ (GAP)
6.นางสาวภมรรัตน์ แยมจรัส (ร้านเดอะบิชฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.บางนอน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)	
7.นายศุภกร บุรพาคุณากร (รัชชาฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.บางริน	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)	
8.นางสาวจันทนา ตันติเวทเรืองเดช (ร้านดิน คาเฟ่)	หมู่ที่ 1 ต.หวาง	ผักชี ผักโขม ผักบุง พริก ถั่วฝักยาว พักเขียว ผักกาดขาว ผักกาดเขียว กวางตุ้ง (GAP)	
*9.นางสาวสุวิณี ทองสิงห์อยู่ (สุวิณีฟาร์ม)	หมู่ที่ 1 ต.ราชกรูด	ไฮโดรโปนิกส์ พูเรียน มะพร้าว น้ำหอม (GAP)	
*10. นางสาวอาทิตย์ยา เพชรเพ็ง (อาทิตย์ยาฟาร์ม)	หมู่ที่ 6 ต.ราชกรูด	ผักเหลียง สะตอ กรีนโอ๊ค เรดคอรัล เรดโอ๊ค (GAP)	
ละอุ่น	11.นายเอกวัฒน์ เยื่อนหนองค์	23/9หมู่ที่ 5 ต.บางพระเหนือ	ไฮโดรโปนิกส์ (GAP)
กระบุรี	12.นายอำรินทร์ อู่สุวรรณ	92 หมู่ที่ 3 ต.ปากจั่น	มังคุด (อินทรีย์) ผักเหลียง ถั่วฝักยาว พูเรียน สับปะรด (GAP)
	13.นายวาทูที คงเดิม	26 หมู่ที่ 7 ต.ปากจั่น	ผักกาดขาว ผักเคล กวางตุ้ง เรดโอ๊ค ผักกาดฮ่องเต้ ผักกาดหอม (อินทรีย์) เห็ดฟาง (GAP)
	14.นายสมศักดิ์ ดนมาก	68/6 หมู่ที่ 6 ต.จ.ป.ร.	มังคุด พูเรียน (GAP)
กะเปอร์	15.นางสาวสำอางค์ คงหาญ	14/3 หมู่ที่ 7 ต.กะเปอร์	ผักเหลียง (GAP)

หมายเหตุ: * ร้านค้าหน้าฟาร์ม ที่สมัครเข้าร่วมโครงการใหม่ ปี 2566

ที่มา: สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, 2566

3) การดำเนินงานสุขาภิบาลอาหาร

ตามที่กระทรวงสาธารณสุขได้จัดประชุมมอบนโยบายการดำเนินงานกระทรวงสาธารณสุข ประจำปีงบประมาณ 2565 ให้แก่ผู้บริหารกระทรวงสาธารณสุขส่วนกลางและภูมิภาค ผ่านระบบออนไลน์เมื่อวันที่ 18 ตุลาคม 2564 ณ ห้องประชุมสำนักงานปลัดกระทรวงสาธารณสุข โดยกรมอนามัยได้รับมอบหมายให้เป็นเจ้าภาพหลักในประเด็นสุขภาพวิถีใหม่: Living with COVID ขับเคลื่อนสังคมและเศรษฐกิจไทยยั่งยืน ในส่วนของการดำเนินงานสุขาภิบาลอาหารภายใต้กลยุทธ์สำคัญ คือ การยกระดับความปลอดภัย และอนามัยสิ่งแวดล้อมของกิจการ กิจกรรม และสถานประกอบการ เตรียมเปิดเมือง เปิดประเทศ และมอบหมายให้สำนักสุขาภิบาลอาหารและน้ำ กรมอนามัย ดำเนินการขับเคลื่อนงานตัวชี้วัดจังหวัดที่มีการขับเคลื่อนการดำเนินงานอาหารปลอดภัยที่มีประสิทธิภาพ ปีงบประมาณ 2565 ประกอบด้วย 4 ประเด็น ได้แก่

- (1) อาหารริมบาทวิถี (Street Food Good Health) พื้นที่ขยาย จังหวัดละ 1 แห่ง
- (2) ตลาดนัด นำซื้อ (Temporary Market) พื้นที่ขยาย จังหวัดละ 5 แห่ง
- (3) ร้านอาหาร (Clean Food Good Taste Plus) จังหวัดละ 5 แห่ง
- (4) ตลาดสดนำซื้อ วิถีใหม่ (Healthy Market) จังหวัดละ 1 แห่ง

ตารางที่ 115 การดำเนินงานตามตัวชี้วัดฯ สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง มีผลการดำเนินงาน ดังนี้

ลำดับที่	ประเภทสถานประกอบการ กิจการด้านอาหาร	รายละเอียดสถานประกอบการกิจการด้านอาหาร	ผลการดำเนินงาน
1	อาหารริมบาทวิถี (Street Food Good Health)	จุดผ่อนผันเทศบาลตำบลหงาว ม.2 ถนนประชาพิทักษ์ ตำบลหงาว อำเภอเมืองระนอง	ระดับพื้นฐาน
2	ตลาดนัด (Temporary Market)	1. ตลาดนัดเอกศิลป์ หมู่ที่ 2 ตำบลบางนอน อำเภอเมืองระนอง 2. ตลาดนัด บ.ช.ส. กระบุรี 95/10 หมู่ที่ 3 ตำบลน้ำจืด อำเภอกระบุรี 3. ตลาดนัดกะเปอร์ หมู่ที่ 1 ตำบลกะเปอร์ อำเภอกะเปอร์ 4. ตลาดนัดเทศบาลตำบลละอุ่น หมู่ที่ 5 ตำบลละอุ่นใต้ อำเภอละอุ่น 5. ตลาดนัดมัสยิดกำพวน 5 หมู่ที่ 3 ตำบลกำพวน อำเภอสุขสำราญ	ระดับพื้นฐาน ระดับพื้นฐาน ระดับดี ระดับดี ระดับดี
3	ร้านอาหาร (Clean Food Good Taste Plus)	1. คูนลิน 1/17 ถนนชลระอุ ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง 2. ร้านเคียงเล 123/6 หมู่ที่ 5 ตำบลปากน้ำ อำเภอเมืองระนอง 3. ฟาร์มเฮ้าส์ 311/1 ถนนเรืองราษฎร์ ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง 4. 168 Cafe Ranong 30/41 หมู่ที่ 1 ตำบลบางริน อำเภอเมืองระนอง 5. คริวแมงโก้ 8/35 ตำบลบางนอน อำเภอเมืองระนอง	ระดับดีมาก ระดับดีมาก ระดับดีมาก ระดับดีมาก ระดับดีมาก
4	ตลาดสดนำซื้อ วิถีใหม่ (Healthy Market)	ตลาดสดคนอง 3/3 ถนนชลระอุ ตำบลเขานิเวศน์ อำเภอเมืองระนอง	ระดับดี

ที่มา: สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง ณ 30 กันยายน 2565

4) สถานที่จำหน่าย ไช้สดปลอดภัย(ไช้ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)
 ตารางที่ 116 ข้อมูลสถานที่จำหน่าย ไช้สดปลอดภัย (ไช้ OK) และเนื้อสัตว์ปลอดภัย (ปศุสัตว์ OK)

ที่	ชื่อสถานประกอบการ	ชื่อเจ้าของสถานที่จำหน่าย	ตลาดที่จำหน่าย	ไช้สด ปลอดภัย	ชนิดเนื้อสัตว์			
					โค	สุกร	ไก่	เป็ด
1	เบทาโกรซ็อบ	สาขาระนอง	-			✓	✓	
2	แม็คโคร	สาขาระนอง	-			✓	✓	
3	เทสโก้ โลตัส	สาขาระนอง	-				✓	
4	เทสโก้ โลตัส เอ็กเพรส	สาขาตลาดเทศบาล ระนอง	-				✓	
5	ร้านแพรวไหม หมูสด	นายชัยชนะ คงหาญ	-			✓		
6	ร้านพีสุณี หมูสด	นางสุวรรณี มณีรัตน์	-			✓		
7	ร้านน้องเฟส หมูสด	นางอรสา เตียวหู	-			✓		
8	ร้านนุ่นแหวน หมูสด	นางอริษาแข่งลั่น	-			✓		
9	ร้านแก้วตา หมูสด	นางแก้วตา อาภาศิลป์	-				✓	
10	ร้านน้องเวียร์ หมูสด	นางวิลาวัลย์ ภูผา	-				✓	
11	ร้านโกสิทธิ์ หมูสด	นายประสิทธิ์ ปันธโป	-				✓	
12	ร้านเจ็ดตุ้ม ไก่สด	นางวิภา ศรีประสิทธิ์	ตลาดสด บ.ช.ส.กระบือ				✓	
13	ร้านน้องแพร์ หมูสด	นายสมพงษ์ ดำรง	ตลาดสด บ.ช.ส.กระบือ			✓	✓	
14	ร้านเจ็ทตี้ หมูสด	น.ส.บุญช่วย วิเชียรรัตน์	ตลาดสด บ.ช.ส.กระบือ			✓		
15	ร้านหมูสด เจ็ดติม	นางอำไพ ถนอมนวล	ตลาดสด บ.ช.ส.กระบือ			✓	✓	✓
16	ซีพีเฟรสมาร์ท	สาขากระบือ-น้ำจืด	-			✓	✓	✓
17	ซีพีเฟรสมาร์ท	สาขาเมืองระนอง-ท่าเมือง	-			✓	✓	✓
18	บิ๊กซีซูเปอร์เซ็นเตอร์ จำกัด	สาขาระนอง	-			✓	✓	✓

ที่มา: สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง, 2562

5) การส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

ตารางที่ 117 จำนวนกลุ่มส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร

อำเภอ	จำนวนกลุ่ม	จำนวนเกษตรกร (ราย)
เมืองระนอง	10	100
กระบือ	13	130
ละอุ่น	7	70
กะเปอร์	7	70
สุขสำราญ	3	30
รวม	40	400

ที่มา: สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, 2565

2.6.3 สินค้าสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (Geographical Indication : GI) ด้านการเกษตรของจังหวัดระนอง

ความสำคัญของสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) เพื่อเป็นการการันตีคุณภาพที่ได้รับการยอมรับจากหลายพื้นที่ทั่วโลกมีจุดเริ่มต้นจากทวีปยุโรปและเข้ามามีบทบาทสำคัญใน AEC โดยประโยชน์ที่จะได้รับเมื่อขึ้นทะเบียนสินค้าชุมชนเป็นสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ หรือ GI คือ

- 1) คุ้มครอง ชื่อสินค้าให้เป็นสิทธิของชุมชนที่ขึ้นทะเบียน
- 2) เพิ่มมูลค่า ของสินค้าและเป็นเครื่องมือการตลาด
- 3) ดูแลรักษา มาตรฐานของสินค้าและรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 4) ก้าวสู่ระดับสากล ได้รับการสนับสนุนการจดทะเบียนในระดับต่างประเทศ

- 5) สร้างความเชื่อมั่น ในแหล่งที่มาและคุณภาพของสินค้าให้กับผู้ซื้อ
- 6) สนับสนุนการท่องเที่ยวชุมชนผู้ผลิตอย่างยั่งยืน
- 7) สร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน เพื่อความสามัคคีเพื่อพัฒนาท้องถิ่น

สินค้าที่สามารถขึ้นทะเบียน GI ได้ คือ สินค้าเกษตร สินค้าหัตถกรรม และสินค้าอุตสาหกรรม (สินค้าเกษตรแปรรูป) โดยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้

1) มีความสัมพันธ์ระหว่างสินค้ากับแหล่งผลิต เช่น วัฒนธรรมท้องถิ่น ลักษณะภูมิประเทศ ภูมิอากาศที่ส่งผลต่อลักษณะพิเศษของสินค้า

2) มีพื้นที่การผลิตที่ชัดเจนและใช้วัตถุดิบหลักจากในพื้นที่

3) มีคุณภาพ หรือลักษณะเฉพาะของสินค้าที่แตกต่างจากสินค้าชนิดเดียวกันที่ผลิตจากที่อื่น

4) มีการกำหนดคุณภาพ และมีกระบวนการควบคุมตรวจสอบชัดเจน

5) มีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค

โดยจังหวัดระนองมีสินค้าที่ได้ขึ้นทะเบียนสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI (กรมทรัพย์สินทางปัญญา) จำนวน 2 ชนิดสินค้า ได้แก่

1) **ทุเรียนในวง ทะเบียนเลขที่ สข. 62100132** ประกาศเมื่อวันที่ 27 กันยายน 2562 ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2560 **ทุเรียนในวงระนอง (Naiwong Ranong Durian)** หมายถึง ทุเรียนพันธุ์หมอนทอง ผลทรงกลมรีมีร่องพูชัดเจน เปลือกบาง หนามถี่สีเขียว เนื้อหนาเนียนละเอียดสีเหลืองทอง เมล็ดลีบรสชาติหวานหอมมันกรอบ กลิ่นไม่ฉุน ปลูกในพื้นที่ตำบลในวงเหนือ และตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์ทุเรียน: หมอนทอง

(2) ลักษณะทางกายภาพ: **ผล** ผลทรงกลมรี มีน้ำหนักอยู่ระหว่าง 3-7 กิโลกรัม **เปลือกผล** เปลือกบาง สีน้ำตาลถึงน้ำตาลเข้ม หนามแหลมยาวถี่สีเขียว **เนื้อ** เนื้อสีเหลืองทอง หนา เนียนละเอียด **รสชาติ** หอมหวานมัน กรอบ กลิ่นไม่ฉุน

2) **มังคุดในวง ทะเบียนเลขที่ สข.64100160** ประกาศเมื่อวันที่ 17 สิงหาคม 2564 ทั้งนี้ให้มีผลตั้งแต่วันที่ 27 กันยายน 2560 **มังคุดในวงระนอง (Mung Kud Naiwong Ranong หรือ Naiwong Ranong Mangosteen)** หมายถึง มังคุดพันธุ์พื้นเมือง ที่มีผลกลมโต ผิวเปลือกมันเรียบสวย เมื่อสุกจะเป็นสีดำ กลีบเลี้ยงหนาสีเขียวเนื้อสีขาวปุยฝ้าย ไม่เป็นเนื้อแก้ว ไม่มียางไหล และไม่ฉ่ำน้ำ รสชาติหวานนำอมเปรี้ยวเล็กน้อย ปลูกในเขตตำบลในวงเหนือและตำบลในวงใต้ ของอำเภอละอุ่น จังหวัดระนอง

ลักษณะของสินค้า

(1) พันธุ์มังคุด พันธุ์พื้นเมือง

(2) ลักษณะทางกายภาพ: **ผล** ผลทรงกลม ขนาดผลใหญ่ **เปลือกผล** ผิวมัน เรียบ เนียน สวย กลีบเลี้ยงหนาสีเขียว เมื่อสุกเปลือกจะเป็นสีดำแต่กลีบเลี้ยงยังคงสีเขียว **เนื้อ** สีขาวปุยฝ้าย ไม่เป็นเนื้อแก้ว ไม่มียางไหล และเมื่อสุกไม่ฉ่ำน้ำ **เมล็ดเล็ก** **รสชาติ** หวานนำอมเปรี้ยวเล็กน้อย

ส่วนที่ 3

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก ที่จะมีผลกระทบต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ซึ่งข้อมูลได้มาจากการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมของคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด (SCP) แผนพัฒนาการเกษตรระดับอำเภอ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมในพื้นที่แต่ละอำเภอจากคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับอำเภอ (SCD) และการลงพื้นที่เก็บข้อมูลจากเกษตรกรและเครือข่ายภาคเกษตรในพื้นที่ โดยจะนำข้อมูลจุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรคเป็นพื้นฐานในการกำหนดทิศทางการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในโดยใช้กลยุทธ์ Mc Kinsey's 7S+ 1 ประกอบด้วย

- 1) กลยุทธ์ (Strategy)
- 2) โครงสร้างขององค์กร (Structure)
- 3) ระบบการปฏิบัติงาน (System)
- 4) บุคลากร (Staff)
- 5) ทักษะ ความรู้ ความสามารถ (Skill)
- 6) รูปแบบการบริหารจัดการ (Style)
- 7) ค่านิยมร่วม (Shared Values)
- 8) การบูรณาการ (Synergy)

1. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

1.1 จุดแข็ง (Strengths: S)

- 1.1.1 จังหวัดระนองมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ลักษณะภูมิอากาศเหมาะสมต่อการทำเกษตร
- 1.1.2 จังหวัดระนองเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ชายฝั่งเป็นแนวยาว และมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบกและทางน้ำ (ท่าเรือน้ำลึก) รองรับการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่งสินค้า
- 1.1.3 กิจกรรมของภาคเกษตรที่เป็นสาขาด้านประมงสามารถสร้างรายได้ระดับต้นๆ ของจังหวัด โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมีท่าเทียบเรือสะพานปลาซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการรองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้าประมง
- 1.1.4 เกษตรกรมีทักษะความรู้ความชำนาญเฉพาะด้านในอาชีพของตนซึ่งเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่น ประกอบกับมีปราชญ์เกษตร อาสาสมัครเกษตรในพื้นที่ที่เป็นเพื่อนคู่คิดให้กับเกษตรกร
- 1.1.5 จังหวัดระนองมีพื้นที่ผลิตกาแฟโรบัสต้าเป็นอันดับ 1 ของกลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็นอันดับ 2 ของประเทศ รองจากจังหวัดชุมพร สารกาแฟมีคุณภาพดี
- 1.1.6 มีสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด ได้แก่ กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งมีช่องทางในการพัฒนาและสามารถเป็นสินค้าสร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้ โดยเฉพาะเม็ดมะม่วงหิมพานต์เม็ดโต มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด
- 1.1.7 สินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าประมงแปรรูป) ได้รับการกำหนดให้เป็นจุดยืนตามตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- 1.1.8 มีพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการผลิตผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อการส่งออก
- 1.1.9 มีศูนย์เรียนรู้ต่างๆ เช่น ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร ศูนย์จัดการศัตรูพืชชุมชนตำบล ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบ/สถานที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้

- 1.1.10 เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลดการใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยต่อผู้บริโภค โดยมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการดำเนินงานอย่างจริงจัง
- 1.1.11 หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง มีภาคีเครือข่ายและแหล่งงบประมาณที่พร้อมให้การสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่
- 1.1.12 มีการดำเนินงานโครงการพระราชดำริด้านต่างๆ ในพื้นที่ของจังหวัด ส่งผลให้การประกอบอาชีพของเกษตรกรได้รับการพัฒนา

1.2 จุดอ่อน (Weakness: W)

- 1.2.1 แหล่งน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา (86% ของพื้นที่) ที่มีความลาดชัน(ลักษณะภูมิประเทศลาดเอียงจากฝั่งตะวันออกไปตะวันตก-ทะเลอันดามัน)ถึงแม้ฝนตกชุก แต่ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในดินได้และไม่สามารถสร้างอ่างเก็บน้ำได้เพราะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน
- 1.2.2 ดินบางพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก และเสื่อมสภาพเพราะการใช้สารเคมี ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ รวมทั้งสภาพภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ลาดเอียง เมื่อมีฝนตกชุกทำให้สูญเสียน้ำดินได้ง่ายและบางพื้นที่มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ เป็นอุปสรรคในการทำการเกษตร
- 1.2.3 ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านประมงต้องอาศัยการนำเข้าจากประเทศเพื่อนบ้าน
- 1.2.4 เกษตรกรส่วนใหญ่ ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในที่ดิน ทำให้ขาดโอกาสในการเข้าถึงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ
- 1.2.5 เกษตรกรส่วนใหญ่มีระบบการผลิตแบบพืชเชิงเดี่ยว (ปลูกยางพารา และปาล์มน้ำมัน) ทำให้มีความเสี่ยงด้านราคา และยังส่งผลให้การผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความมั่นคงด้านอาหารลดลง (ข้าว, พืชผัก)
- 1.2.6 เกษตรกรยังขาดทักษะด้านการวางแผน ในการบริหารจัดการผลผลิตสินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ (การผลิต การเชื่อมโยงตลาด) อีกทั้งการผลิตสินค้าเกษตรยังไม่มีคุณภาพ ส่วนใหญ่ยังผลิตแบบปฐมภูมิ ขาดการนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการแปรรูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร
- 1.2.7 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยขาดการรวมกลุ่ม และ/หรือขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่เข้มแข็ง (สถาบันเกษตรกร) ทำให้ไม่มีอำนาจในการต่อรองทางการตลาด
- 1.2.8 เกษตรกรมีต้นทุนในการทำการเกษตรสูง เนื่องจากทำการเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสมและขาดการบริหารจัดการที่ดี
- 1.2.9 สังคมเกษตรขาดการสืบทอดทายาททางการเกษตร เนื่องจากวัยรุ่นหนุ่มสาวไปประกอบอาชีพอื่น และแรงงานด้านการเกษตรเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ
- 1.2.10 ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรที่มีคุณภาพ เนื่องจากแรงงานส่วนใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่มีผลิตภาพต่ำและมีการเคลื่อนย้ายไปภาคการผลิตอื่น เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า
- 1.2.11 เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในการทำการเกษตร (การประชาสัมพันธ์, สัญญาณอินเทอร์เน็ต)
- 1.2.12 ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรจากแหล่งผลิต ไม่สะดวก สภาพไม่เหมาะสม
- 1.2.13 ผลผลิตทางการเกษตร (ปาล์มน้ำมัน) ไม่เพียงพอ ทำให้โรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่มีอยู่ไม่สามารถดำเนินการได้

- 1.2.14 จุฑารับซื้อหรือจตุรวบรวมผลผลิตภาคการเกษตรในพื้นที่มีไม่เพียงพอ ประกอบกับจุฑารับซื้อหรือจตุรวบรวมผลผลิตบางส่วนที่มีอยู่ขาดการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาด
- 1.2.15 หน่วยงานในระดับพื้นที่ (อำเภอ/ตำบล) ยังขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งผลให้การบริการภาครัฐ ยังทำได้ไม่เต็มที่และไม่ทั่วถึง

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกโดยใช้ PESTEL Analysis ประกอบด้วย

- 1) ด้านการเมือง (Political Factors)
- 2) ด้านเศรษฐกิจ (Economic Factors)
- 3) ด้านสังคม (Social Cultural Factors)
- 4) ด้านเทคโนโลยี (Technological Factors)
- 5) ด้านกฎหมาย (Law/Legal Factors)
- 6) ด้านสิ่งแวดล้อม (Environment Factors)

2. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

2.1 โอกาส (Opportunity: O)

- 2.1.1 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณได้ (แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด) ทำให้มีโอกาสในการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตร
- 2.1.2 การมีนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ส่งผลให้เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านเกษตรและสหกรณ์(ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี, (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, โมเดลเศรษฐกิจ BCG, นโยบายรัฐบาล-โครงสร้างพื้นฐาน/การปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร/ทรัพยากรธรรมชาติ,นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 8 ประเด็นหลัก อาทิ การบริหารจัดการแหล่งน้ำทั้งระบบ, ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน, ใช้ระบบตลาดนำการผลิต, ลดต้นทุนการผลิต, การบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน, การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร, จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร, พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร(ศพก.) และ Smart Farmer, Young Smart Farmer, Smart Officer, ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมAIC, Zoning, Big Data ฯลฯ)
- 2.1.3 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ผู้ประกอบธุรกิจการผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานการผลิต ความเข้าใจในกฎหมาย/กติการะหว่างประเทศ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ
- 2.1.4 IUU Fishing เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการประมงทะเลได้เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่ติดมาตรการการกีดกันทางการค้าที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรป-EU)
- 2.1.5 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลรวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน เป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- 2.1.6 การกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร ตามระบบ GAP, GMP และ HACCP เป็นต้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

- 2.1.7 กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย และกระแสการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนไปทำให้มีโอกาสในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตร ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ
- 2.1.8 การมีมหาวิทยาลัยหน่วยงานด้านวิชาการร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตรในพื้นที่ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้าเกษตรและการเชื่อมโยงตลาด
- 2.1.9 กรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) (from farm to table ส่งอาหารฮาลาลไปมาเลเซีย --->เป็นโอกาสให้ระนองสร้างความเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล)
- 2.1.10 กรอบความร่วมมือ BIMSTEC (ยางพารา, ระยะทางและระยะเวลาในการขนส่ง)
- 2.1.11 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง 4 จังหวัด (ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และนครศรีธรรมราช) ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในหลายโครงการ เช่น การก่อสร้างทางรถไฟ ชุมพร-ระนอง พัฒนาท่าเรือน้ำลึก ปรับปรุงสนามบิน และการพัฒนาเมืองระนอง เป็น Smart city ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดสามารถยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร
- 2.1.12 ตลาดสัตว์มีชีวิตภายนอกจังหวัดและการส่งออกภายนอกประเทศ มีความต้องการสินค้าประเภทโคเนื้อในปริมาณสูง

2.2 ภัยคุกคาม (Threat: T)

- 2.2.1 ภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาคและในประเทศชะลอตัว รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)) และโรคระบาดด้านปศุสัตว์ ส่งผลกระทบต่อราคาผลผลิตทางการเกษตร
- 2.2.2 การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องเปิดตลาดเสรีการค้าและบริการระหว่างกัน ทำให้สินค้าเกษตรอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือราคาถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด อีกทั้ง กฎกติกากีดกันทางการค้า (มาตรการที่มีใช้ภายใน) และมาตรการด้านสิทธิมนุษยชน ทำให้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก
- 2.2.3 การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (ภาวะโลกร้อน) ส่งผลให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศและฤดูกาล ทำให้ผลิตผลด้านการเกษตรได้รับผลกระทบทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ (พืช ปศุสัตว์ ประมง)
- 2.2.4 กฎหมาย/ระเบียบ ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาเชิงพื้นที่ ทำให้การขับเคลื่อนโครงการบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ (เช่นการพัฒนาเส้นทางคมนาคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการขอการรับรองสถานที่ผลิตและ/หรือผลิตภัณฑ์ (GMP, HACCP, อย.) เป็นต้น)
- 2.2.5 มาตรการ IUU Fishing ส่งผลกระทบต่อ การสืบทอดองค์ความรู้ในอาชีพประมงจากรุ่นสู่รุ่น

3. การจัดทำ TOWS Matrix

3.1 กลยุทธ์เชิงรุก (SO)

- S₁O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
- S_{1,11}O_{2,12} ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ส่งเสริมการบริหารจัดการการผลิตภายใต้ BCG Value Chain (มีการเชื่อมโยงกระบวนการ ตั้งแต่ต้นทาง กลางทาง และปลายทางใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) และ Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced

- and Sustainability) และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม (แหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์ AIC หรือหน่วยงานวิชาการ) ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้
- S_{2,3}O_{4,5} เพิ่มศักยภาพการทำประมงทะเลเชิงพาณิชย์เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- S_{4,9}O₂ เพิ่มศักยภาพ ทักษะ หลักสูตรการเรียนรู้ให้กับบุคลากรด้านการเกษตร (ปราชญ์เกษตรอาสาสมัครเกษตร) และสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ
- S₅O_{2,3} พัฒนาระบบการผลิตและแปรรูปกาแพอย่างครบวงจรส่งเสริมการผลิตกาแพคุณภาพพิเศษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกาแพ ในการเพิ่มช่องทางตลาดออนไลน์
- S₆O_{1,2,9} อนุรักษ์และพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแพ,กะปิ,กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล
- S₇O_{1,2,3,10} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าแปรรูป) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ BIMSTEC
- S₈O_{6,7,8} ส่งเสริมระบบการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง (มังคุด,ทุเรียน) ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยว
- S₉O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและเชื่อมโยงองค์ความรู้กับศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center :AIC) และ/หรือหน่วยงานวิจัย/หน่วยงานวิชาการจากนอกพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตร (Big data)
- S₁₀O_{6,7} ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสินค้าเกษตรแปรรูปตามระบบการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP,GMP,HACCP,ฮาลาล) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด
- S₁₁O_{1,2,8} บูรณาการหน่วยงานทั้งในและนอกพื้นที่ (รวมมหาวิทยาลัยและหน่วยงานวิชาการ) ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บรรจุในแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณในพื้นที่อย่างมีประสิทธิภาพ
- S₁₂O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการพระราชารดำริด้านต่างๆ และเกษตรกรรมยั่งยืนเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่ของจังหวัด
- S₂O₁₁ ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)

3.2 กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST)

- S_{1,4,7,11},T₁ หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการจัดทำแผนงาน/โครงการส่งเสริมการทำเกษตรที่หลากหลาย (ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์) ลดพื้นที่เชิงเดี่ยว (ปาล์มน้ำมัน,ยางพารา) ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรรมยั่งยืนลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ โดยเน้นประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่มีศักยภาพตาม Zoning และการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมง และปศุสัตว์
- S₃T_{4,5} เพิ่มประสิทธิภาพการทำประมงชายฝั่ง เพื่อลดความเสี่ยงการข่มขูดในการให้สัมปทานการทำประมงนอกน่านน้ำ

- S₈T₃ ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้กับสินค้าผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้า รองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ
- S₁₀T₂ ส่งเสริมกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐานตามระบบสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษี
- S₁₁T₄ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติในการแก้ปัญหาเชิงนโยบายที่สามารถผลักดันไปสู่การปฏิบัติเพื่อการวางแผนพัฒนาเชิงพื้นที่และร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานในรูปแบบของการบูรณาการเชิงพื้นที่

3.3 กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO)

- W₁O_{1,2} พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร
- W₂O_{1,2} อนุรักษ์ พื้นฟู ปรับปรุงบำรุงดิน และพัฒนาทรัพยากรดิน
- W₃O_{4,5} อนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ
- W₄O_{1,2} การบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านการผลิต และการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ
- W₅O₂ ส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ไม่สร้างภาระด้านต้นทุนในการเลี้ยงให้กับเกษตรกร (อาทิ ไก่บ้าน ไก่พื้นเมืองไก่ไข่ เป็ด โค แพะ ฯลฯ)
- W₆O₈ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ในการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร อย่างเป็นระบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป และการเชื่อมโยงตลาด)
- W₇O₂ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
- W_{6,8}O_{1,2} ส่งเสริมองค์ความรู้ในการทำเกษตร (การผลิตและการตลาด) ให้กับเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในภาคการเกษตรเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงตลาดการแปรรูปและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด
- W_{9,10}O₂ ปลุกฝังความภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) สู่ Smart Farmer เพื่อทดแทนแรงงานที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพ และเพิ่มสวัสดิการให้แรงงานภาคการเกษตร เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคการผลิตอื่น
- W₁₁O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์และสร้างเครือข่ายการทำงาน (การประชาสัมพันธ์ และให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต)
- W₁₂O₁₀ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า (Logistic) และโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตรเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาด
- W_{13,14}O_{1,2,7,10} เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่ และจัดหาช่องทางตลาดสินค้าเกษตร รวมถึงบริหารจัดการจุดรับซื้อที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ
- W_{11,15}O₂ พัฒนาระบบสารสนเทศการเกษตรด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการเกษตร

และสหกรณ์สู่ Smart Officer รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องไม้เครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง

3.4 กลยุทธ์เชิงรับ (WT)

- W₁T₃ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทาน และส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- W₃T_{2,4,5} รณรงค์การใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายในการจับสัตว์น้ำ อบรมให้ความรู้วิถีประมงพื้นบ้านให้กับเกษตรกร (Young Smart farmer) เพื่อรักษาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านประมงซึ่งจะส่งผลให้มีปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดเพิ่มขึ้น
- W_{4,5}T₁ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการผลิตพืชผักสวนครัวรั้วกินได้การปลูกพืชแซม ลดพื้นที่พืชเชิงเดี่ยวส่งเสริมทำการประมงและเลี้ยงปศุสัตว์ในครัวเรือนลดรายจ่ายครัวเรือนสร้างโอกาสให้กับแรงงานเกษตรกรคืนถิ่นในช่วงวิกฤตของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา Covid-19ซึ่งส่งผลกระทบต่อด้านเศรษฐกิจชะลอตัวเป็นวงกว้าง และส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวังป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมงและปศุสัตว์
- W₆T₂ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้คุณภาพที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดอาเซียน

สรุปในรูปแบบตาราง Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

ตารางที่ 118 Tow Matrix เพื่อกำหนดกลยุทธ์

	จุดแข็ง (S)	จุดอ่อน (W)
ปัจจัยภายใน	<p>S1 จังหวัดระนองมีทรัพยากรธรรมชาติที่อุดมสมบูรณ์ ลักษณะภูมิอากาศเหมาะสมต่อการทำเกษตร</p> <p>S2 จังหวัดระนองเป็นจังหวัดชายแดนที่มีพื้นที่ชายฝั่งเป็นแนวยาว และมีโครงสร้างพื้นฐานทั้งทางบกและทางน้ำ (ท่าเรือน้ำลึก) รองรับ การเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าอื่นๆ ที่ช่วยลดระยะเวลาและต้นทุนในการขนส่งสินค้า</p> <p>S3 กิจกรรมของภาคเกษตรที่เป็นสาขาด้านประมงสามารถสร้างรายได้ระดับต้นๆ ของจังหวัด โดยเฉพาะการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งซึ่งมีมูลค่าทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมีท่าเทียบเรือสะพานปลาซึ่งเป็นโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญในการ</p>	<p>W1 แหล่งน้ำชลประทานไม่ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตร เนื่องจากลักษณะภูมิประเทศส่วนใหญ่เป็นภูเขา (86% ของพื้นที่) ที่มีความลาดชัน (ลักษณะภูมิประเทศลาดเอียงจากฝั่งตะวันออกไปตะวันตก-ทะเลอันดามัน) ถึงแม้ฝนตกชุก แต่ไม่สามารถกักเก็บน้ำไว้ในดินได้และไม่สามารถสร้างอ่างเก็บน้ำได้เพราะอยู่ในพื้นที่ป่าสงวน</p> <p>W2 ดินบางพื้นที่ไม่เหมาะสมกับการเพาะปลูก และเสื่อมสภาพ เพราะการใช้สารเคมี ทำให้ผลผลิตต่อไร่ต่ำ รวมทั้งสภาพภูมิประเทศที่เป็นพื้นที่ลาดเอียง เมื่อมีฝนตกชุกทำให้สูญเสียหน้าดินได้ง่ายและบางพื้นที่มีความเสี่ยงต่อภัยธรรมชาติ เป็นอุปสรรคในการทำการเกษตร</p>
ปัจจัยภายนอก		

<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายใน</p>	<p>รองรับการกระจาย/ขนถ่ายสินค้า ประมง</p> <p>S4เกษตรกรมีทักษะความรู้ความ ชำนาญเฉพาะด้านในอาชีพของตน ซึ่งเรียนรู้จากรุ่นสู่รุ่นประกอบกับมี ปราชญ์เกษตร อาสาสมัครเกษตรใน พื้นที่ที่เป็นเพื่อนคู่คิดให้กับเกษตรกร</p> <p>S5จังหวัดระนองมีพื้นที่ผลิตกาแฟ โรบัสต้าเป็นอันดับ 1 ของกลุ่ม จังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน และเป็น อันดับ 2 ของประเทศ รองจาก จังหวัดชุมพร สารกาแฟมีคุณภาพดี</p> <p>S6มีสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ ของจังหวัด ได้แก่ กาแฟ, กะปิ, กุ้ง แห้ง, และมะม่วงหิมพานต์ ซึ่งมีลู่อทาง ในการพัฒนาและสามารถเป็นสินค้า สร้างรายได้ให้กับจังหวัดได้</p> <p>โดยเฉพาะเม็ดมะม่วงหิมพานต์เม็ดโต มีคุณภาพ เป็นที่ต้องการของตลาด</p> <p>S7สินค้าเกษตรที่มีความสำคัญทาง เศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าประมงแปรรูป) ได้รับการกำหนดให้เป็นจุดยืนตาม ตำแหน่งทางยุทธศาสตร์ของจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด</p> <p>S8มีพื้นที่ที่มีศักยภาพสูงในการผลิต ผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อการ ส่งออก</p> <p>S9มีศูนย์เรียนรู้ต่างๆ เช่น ศูนย์ เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร ศูนย์จัดการศัตรูพืช ชุมชนตำบล ศูนย์จัดการดินปุ๋ยชุมชน ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง ในพื้นที่ที่สามารถใช้เป็นต้นแบบ/ สถานที่ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้</p> <p>S10เกษตรกรมีความตื่นตัวในการลด การใช้สารเคมี และมีการผลิตสินค้า เกษตรที่ปลอดภัย ต่อผู้บริโภค โดยมี หน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนการ ดำเนินงานอย่างจริงจัง</p>	<p>W3 ทรัพยากรสัตว์น้ำมีจำนวนน้อย ไม่เพียงพอต่อความต้องการของ ภาคอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้าน ประมงต้องอาศัยการนำเข้าจาก ประเทศเพื่อนบ้าน</p> <p>W4เกษตรกรส่วนใหญ่ไม่มีเอกสาร สิทธิ์ในที่ดิน ทำให้ขาดโอกาสในการ เข้าถึงการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ</p> <p>W5 เกษตรกรส่วนใหญ่มีระบบการ ผลิตแบบพืชเชิงเดี่ยว (ปลูก ยางพารา และปาล์มน้ำมัน) ทำให้มี ความเสี่ยงด้านราคา และยังส่งผล ให้การผลิตสินค้าเกษตรเพื่อความ มั่นคงด้านอาหารลดลง (ข้าว, พืชผัก)</p> <p>W6 เกษตรกรยังขาดทักษะด้านการ วางแผน ในการบริหารจัดการผลผลิต สินค้าเกษตรที่มีประสิทธิภาพ (การ ผลิต การเชื่อมโยงตลาด) อีกทั้งการ ผลิตสินค้าเกษตรยังไม่มีคุณภาพ ส่วนใหญ่ยังผลิตแบบปฐมภูมิ ขาด การนำเทคโนโลยีไปปรับใช้ในการแปร รูปและพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อเพิ่ม มูลค่าให้กับสินค้าเกษตร</p> <p>W7 เกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกร รายย่อยขาดการรวมกลุ่ม และ/หรือ ขาดการบริหารจัดการกลุ่มที่เข้มแข็ง (สถาบันเกษตรกร) ทำให้ไม่มีอำนาจ ในการต่อรองทางการตลาด</p> <p>W8เกษตรกรมีต้นทุนในการทำ การเกษตรสูง เนื่องจากทำ การเกษตรในพื้นที่ไม่เหมาะสม และขาดการบริหารจัดการที่ดี</p> <p>W9สังคมเกษตรขาดการสืบทอด ทายาททางการเกษตร เนื่องจากวัย หนุ่มสาวไปประกอบอาชีพอื่น และ แรงงานด้านการเกษตรเข้าสู่สังคม ผู้สูงอายุ</p> <p>W10ขาดแคลนแรงงานภาคเกษตรที่มี คุณภาพ เนื่องจากแรงงานส่วน</p>
<p style="text-align: center;">ปัจจัยภายนอก</p>		

<p>ปัจจัยภายใน</p> <p>ปัจจัยภายนอก</p>	<p>S11หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการการทำงานร่วมกันอย่างเข้มแข็ง มีภาคีเครือข่ายและแหล่งงบประมาณที่พร้อมให้การสนับสนุนการดำเนินงานในพื้นที่ S12มีการดำเนินงานโครงการพระราชดำริด้านต่างๆ ในพื้นที่ของจังหวัด ส่งผลให้การประกอบอาชีพของเกษตรกรได้รับการพัฒนา</p>	<p>ใหญ่เป็นแรงงานต่างด้าวที่มีผลิตภาพต่ำ และมีการเคลื่อนย้ายไปภาคการผลิตอื่น เช่น ภาคอุตสาหกรรม ภาคบริการที่ให้ผลตอบแทนสูงกว่า W11 เกษตรกรยังไม่สามารถเข้าถึงแหล่งข้อมูลสารสนเทศของหน่วยงานที่เป็นประโยชน์ในการทำการเกษตร (การประชาสัมพันธ์, สัญญาณอินเทอร์เน็ต)</p> <p>W12ถนนที่ใช้ในการขนส่งสินค้าเกษตรจากแหล่งผลิต ไม่สะดวก สภาพไม่เหมาะสม</p> <p>W13ผลผลิตทางการเกษตร (ปาล์ม น้ำมัน) ไม่เพียงพอ ทำให้โรงงานสกัดปาล์มน้ำมันในพื้นที่ที่มีอยู่ไม่สามารถดำเนินการได้</p> <p>W14จุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตภาคการเกษตรในพื้นที่ไม่เพียงพอ ประกอบกับจุดรับซื้อ หรือจุดรวบรวมผลผลิตบางส่วนที่มีอยู่ขาดการบริหารจัดการที่ดี ส่งผลให้ขาดการเชื่อมโยงด้านการตลาด</p> <p>W15หน่วยงานในระดับพื้นที่ (อำเภอ/ตำบล) ยังขาดอุปกรณ์และเทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย ส่งผลให้การบริการภาครัฐ ยังทำไม่ได้เต็มที่และไม่ทั่วถึง</p>
<p>โอกาส (O)</p> <p>O1 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. 2534 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 7) พ.ศ. 2550 ให้จังหวัดและกลุ่มจังหวัดยื่นคำขอตั้งงบประมาณได้ (แผนพัฒนาจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด)ทำให้มีโอกาสนในการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตร</p> <p>O2 การมีนโยบายและแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ส่งผลให้เอื้อต่อการส่งเสริมและสนับสนุนการขับเคลื่อน</p>	<p>SO</p> <p>กลยุทธ์เชิงรุก</p> <p>S₁O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อผลักดันการพัฒนาภาคเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร</p> <p>S_{1,11}O_{2,12}ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่ (BCG Model) ส่งเสริมการบริหารจัดการการผลิตภายใต้ BCG Value Chain (มีการเชื่อมโยงกระบวนการตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation)</p>	<p>WO</p> <p>กลยุทธ์เชิงแก้ไข</p> <p>W₁O_{1,2}พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการน้ำเพื่อการเกษตร</p> <p>W₂O_{1,2} อนุรักษ์ พื้นฟู ปรับปรุงบำรุงดิน และพัฒนาทรัพยากรดิน</p> <p>W₃O_{4,5} อนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำ และเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ</p> <p>W₄O_{1,2} การบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม เพื่อการเข้าถึงแหล่งเงินทุน การเข้าสู่ระบบรับรองมาตรฐานความปลอดภัยด้านการ</p>

<p>การดำเนินงานด้านเกษตรและสหกรณ์(ยุทธศาสตร์ชาติระยะ 20 ปี, (ร่าง) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, โมเดลเศรษฐกิจ BCG, นโยบายรัฐบาล-โครงสร้างพื้นฐาน/การปรับโครงสร้างการผลิตภาคเกษตร/ทรัพยากรธรรมชาติ, นโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ 8 ประเด็นหลัก อาทิ การบริหารจัดการแหล่งน้ำทั้งระบบ, ส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน, ใช้ระบบตลาดนำการผลิต, ลดต้นทุนการผลิต, การบริหารจัดการประมงอย่างยั่งยืน, การแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร, จัดทำข้อมูลสารสนเทศด้านการเกษตร, พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และ Smart Farmer, Young Smart Farmer, Smart Officer, ศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม AIC, Zoning, Big Data ฯลฯ)</p> <p>O3 การเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ส่งผลให้ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิตสินค้าเกษตรต้องมีการปรับตัวให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น โดยเฉพาะมาตรฐานการผลิต ความเข้าใจในกฎหมาย/กติการะหว่างประเทศ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ</p> <p>O4 IUU Fishing เป็นโอกาสให้ผู้ประกอบการประมงทะเลได้เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่ติดมาตรการการกีด</p>	<p>Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) และ Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) และส่งเสริมการนำเทคโนโลยีนวัตกรรม (แหล่งต่างๆ เช่น ศูนย์ AIC หรือหน่วยงานวิชาการ) ที่เหมาะสมมาประยุกต์ใช้ S_{2,3}O_{4,5}เพิ่มศักยภาพการทำประมงทะเลเชิงพาณิชย์เข้าสู่ระบบมาตรฐานการผลิตเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน S_{4,9}O₂ เพิ่มศักยภาพ ทักษะหลักสูตรการเรียนรู้ให้กับบุคลากรด้านการเกษตร (ปราชญ์เกษตรอาสาสมัครเกษตร) และสร้างเครือข่ายการทำงาน เพื่อขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการเกษตรและสหกรณ์ให้มีประสิทธิภาพ S₅O_{2,3} พัฒนาระบบการผลิตและแปรรูปกาแพอย่างครบวงจร ส่งเสริมการผลิตกาแพคุณภาพพิเศษ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของการเป็นประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน ตลอดจนสร้างความรู้ความเข้าใจให้กับเกษตรกรผู้ผลิตกาแพ ในการเพิ่มช่องทางตลาดออนไลน์ S₆O_{1,2,9}อนุรักษ์และพัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแพ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) เพื่อสร้างโอกาสเชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล S₇O_{1,2,3,10}จัดทำแผนงาน/โครงการเชื่อมโยงแหล่งบประมาณ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า เกษตรที่สำคัญทางเศรษฐกิจ (ปาล์มน้ำมัน ยางพารา ประมงและสินค้าแปรรูป) ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนและการเชื่อมโยงกลุ่มประเทศ BIMSTEC</p>	<p>ผลิต และการให้ความช่วยเหลือต่างๆ ตามนโยบายของภาครัฐ W₅O₂ส่งเสริมการทำเกษตรในรูปแบบเกษตรกรรมยั่งยืน และเพิ่มศักยภาพการผลิตสินค้าปศุสัตว์ที่ไม่สร้างภาระด้านต้นทุนในการเลี้ยงให้กับเกษตรกร (อาทิ ไก่บ้าน ไก่พื้นเมือง ไก่ไข่ เป็ด โค แพะ ฯลฯ) W₆O₈ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้ในการวางแผนการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร อย่างเป็นระบบครบวงจร (การผลิต การแปรรูป และการเชื่อมโยงตลาด) W₇O₂เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง W_{6,8}O_{1,2}ส่งเสริมองค์ความรู้ในการทำการเกษตร (การผลิตและการตลาด) ให้กับเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสมัยใหม่ การนำนวัตกรรมมาปรับใช้ในภาคการเกษตรเพื่อก้าวสู่ยุค Thailand 4.0 ในการเพิ่มประสิทธิภาพการเชื่อมโยงตลาดการแปรรูปและการพัฒนาบรรจุภัณฑ์ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด W_{9,10}O₂ปลูกฝังความภูมิใจในอาชีพเกษตรกร สร้างแรงจูงใจและพัฒนาเกษตรกรรุ่นใหม่ (Young Smart Farmer) สู่ Smart Farmer เพื่อทดแทนแรงงานที่เข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ และพัฒนาแรงงานให้มีคุณภาพ และเพิ่มสวัสดิการให้แรงงานภาคการเกษตร เพื่อป้องกันการเคลื่อนย้ายแรงงานออกจากภาคการเกษตรไปสู่ภาคการผลิตอื่น W₁₁O_{1,2} เพิ่มประสิทธิภาพการ</p>
--	--	---

<p>กันทางการค้าที่มีใช้ภาษีของสหภาพยุโรป-EU)</p> <p>O5 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากลรวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบัน เป็นโอกาสในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>O6 การกำหนดและให้การรับรองมาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตร ตามระบบ GAP, GMP และ HACCP เป็นต้น เป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน</p> <p>O7 กระแสนิยมการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ กระแสการบริโภคอาหารปลอดภัย และกระแสการบริโภคอาหารที่เปลี่ยนไป ทำให้มีโอกาสในการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งผลิต/ผลผลิตด้านการเกษตร ให้เป็นแหล่งวัตถุดิบรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ</p> <p>O8 การมีมหาวิทยาลัย หน่วยงานด้านวิชาการร่วมขับเคลื่อนการพัฒนาด้านการเกษตรในพื้นที่ ช่วยสร้างโอกาสในการพัฒนาสินค้าเกษตรและการเชื่อมโยงตลาด</p> <p>O9 กรอบความร่วมมือ IMT-GT (อินโดนีเซีย มาเลเซีย และไทย) (from farm to table ส่งอาหารฮาลาลไปมาเลเซีย ---> เป็นโอกาสให้ระนองสร้างความ</p>	<p>S₈O_{6,7,8} ส่งเสริมระบบการผลิตสินค้าเกษตรในพื้นที่ที่มีศักยภาพสูง (มังคุด ,ทุเรียน) ให้ได้มาตรฐาน รวมถึงการแปรรูป และพัฒนาบรรจุภัณฑ์เพื่อรองรับการท่องเที่ยว</p> <p>S₉O_{1,2}เพิ่มประสิทธิภาพศูนย์เรียนรู้ต่างๆ ให้มีความพร้อมในการเป็นแหล่งเรียนรู้ของชุมชนและเชื่อมโยงองค์ความรู้กับศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC) และ/หรือ หน่วยงานวิจัย/หน่วยงานวิชาการจากนอกพื้นที่ รวมถึงส่งเสริมเทคโนโลยีสารสนเทศ การพัฒนาฐานข้อมูลด้านการเกษตร (Big data)</p> <p>S₁₀O_{6,7} ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรสินค้าเกษตรแปรรูป ตามระบบการผลิตมาตรฐานสินค้าเกษตร (GAP, GMP, HACCP, ฮาลาล) เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพของจังหวัด</p> <p>S₁₁O_{1,2,8} บูรณาการหน่วยงานทั้งในและนอกพื้นที่(รวมพลังและประสานงานวิชาการ) ในการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมที่สอดคล้องกับนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์บรรจุในแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ และเชื่อมโยงไปสู่แหล่งงบประมาณในพื้นที่อย่างมีเอกภาพ</p> <p>S₁₂O_{1,2} จัดทำแผนงาน/โครงการพระราชกรณียกิจด้านต่างๆ และเกษตรกรรมยั่งยืน เชื่อมโยงแหล่งงบประมาณเพื่อพัฒนาเกษตรกรในพื้นที่ของจังหวัด</p> <p>S₂O₁₁ ส่งเสริมการเชื่อมโยงเส้นทางการค้ากับทั้งในและต่างประเทศภายใต้กรอบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (SEC)</p>	<p>บริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์และสร้างเครือข่ายการทำงาน (การประชาสัมพันธ์ และให้ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายในการแก้ปัญหาสัญญาณอินเทอร์เน็ต)</p> <p>W₁₂O₁₀ พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้า (Logistic) และโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการกระจายสินค้าเกษตรสู่ตลาด</p> <p>W_{13,14}O_{1,2,7,10}เพิ่มประสิทธิภาพผลผลิตปาล์มน้ำมันในพื้นที่ และจัดหาช่องทางตลาดสินค้าเกษตร รวมถึงบริหารจัดการจุดรับซื้อที่มีอยู่ให้มีประสิทธิภาพ</p> <p>W_{11,15}O₂ พัฒนาระบบสารสนเทศการเกษตรด้วยเทคโนโลยีที่มีประสิทธิภาพสูง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าถึงข้อมูลด้านการเกษตร และสร้างกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ ตลอดจนพัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการเกษตรและสหกรณ์สู่ Smart Officer รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพเครื่องมือเครื่องมือ วัสดุอุปกรณ์ เทคโนโลยีสารสนเทศที่ทันสมัย เพื่อให้บริการแก่ประชาชนได้อย่างทั่วถึง</p>
--	---	---

<p>เชื่อมโยงสินค้าเกษตรในกรอบของอาหารฮาลาล) O10 กรอบความร่วมมือ BIMSTEC (ยางพารา, ระยะทางและระยะเวลาในการขนส่ง) O11 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ (Southern Economic Corridor : SEC) เชื่อมโยง 4จังหวัด ชุมพร ระนอง สุราษฎร์ธานี และ นครศรีธรรมราช ส่งผลให้เกิดการพัฒนาในหลายโครงการ เช่น การก่อสร้างรถไฟ ชุมพร-ระนอง ท่าเรือน้ำลึก สนามบิน และเมืองระนอง เป็น Smart city ซึ่งเป็นโอกาสให้จังหวัดสามารถยกระดับการผลิตและสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร O12ตลาดสัตว์มีชีวิตภายนอกจังหวัดและการส่งออกภายนอกประเทศ มีความต้องการสินค้าประเภทโคเนื้อในปริมาณสูง</p>		
<p>อุปสรรค (T) T1 ภาวะเศรษฐกิจในภูมิภาคและในประเทศชะลอตัว รวมถึงการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (Coronavirus Disease 2019 (COVID-19))และโรคระบาดด้านปศุสัตว์ ส่งผลกระทบต่อราคาผลผลิตทางการเกษตร T2การที่ประเทศสมาชิกอาเซียนต้องเปิดตลาดเสรีการค้าและบริการระหว่างกันทำให้สินค้าเกษตรอาเซียนที่มีคุณภาพดีกว่าหรือราคาถูกกว่าจะเข้ามาแข่งขันและแย่งตลาด อีกทั้ง กฎ กติกาการกีดกันทางการค้า (มาตรการที่มีใช้ภาษี) และมาตรการด้านสิทธิมนุษยชน</p>	<p>ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน S_{1,4,7,11},T₁หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ บูรณาการจัดทำแผนงาน/โครงการส่งเสริมการทำเกษตรที่หลากหลาย(ด้านพืช ด้านประมง และด้านปศุสัตว์) ลดพื้นที่เชิงเดี่ยว (ปาล์ม น้ำมัน ,ยางพารา) ยึดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรกรรมยั่งยืน ลดต้นทุนการผลิต เพิ่มผลผลิตต่อไร่ โดยเน้นประสิทธิภาพการผลิตในพื้นที่ที่มีศักยภาพตาม Zoningและการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมง และปศุสัตว์ S₃T_{4,5} เพิ่มประสิทธิภาพการทำประมงชายฝั่ง เพื่อลดความเสี่ยงการ</p>	<p>WT กลยุทธ์เชิงรับ W₁T₃เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทาน และส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน ให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ W₃T_{2,4,5} รมรณรงค์การใช้เครื่องมือที่เหมาะสมและถูกต้องตามกฎหมายในการจับสัตว์น้ำ อบรมให้ความรู้วิถีประมงพื้นบ้านให้กับเกษตรกร (Young Smart farmer) เพื่อรักษาภูมิปัญญา ท้องถิ่นด้านประมง ซึ่งจะส่งผลให้มีปริมาณทรัพยากรสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดเพิ่มขึ้น</p>

<p>ชน ทำให้สูญเสียความสามารถในการแข่งขันในตลาดโลก</p> <p>T3การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก (ภาวะโลกร้อน) ส่งผลให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศและฤดูกาล ทำให้ผลิตผลด้านการเกษตรได้รับผลกระทบทั้งเชิงปริมาณและคุณภาพ(พืช ปศุสัตว์ ประมง)</p> <p>T4กฎหมาย/ระเบียบ ของภาครัฐที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติ ส่งผลต่อการพัฒนาเขตพื้นที่ ทำให้การขับเคลื่อนโครงการบางโครงการไม่สามารถดำเนินการได้ (เช่น การพัฒนาเส้นทางคมนาคม การเข้าถึงแหล่งเงินทุน และการรับรองสถานที่ผลิตและ/หรือผลิตภัณฑ์ (GMP, HACCP, อย.) เป็นต้น)</p> <p>T5มาตรการ IUU Fishing ส่งผลกระทบต่อการสืบทอดองค์ความรู้ในอาชีพประมงจากรุ่นสู่รุ่น</p>	<p>เข้มงวดในการให้สัมปทานการทำประมงนอกน่านน้ำ</p> <p>S₈T₃ ส่งเสริมงานวิจัย นวัตกรรมและเทคโนโลยีให้กับสินค้าผลไม้ (มังคุด, ทุเรียน) เพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้ารองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ</p> <p>S₁₀T₂ ส่งเสริมกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรที่ปลอดภัยและได้มาตรฐานตามระบบสากล เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ลดความเสี่ยงเกี่ยวกับมาตรการที่มีใช้ภาษี</p> <p>S₁₁T₄ ประสานความร่วมมือกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการควบคุมเขตพื้นที่เชิงอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติในการแก้ปัญหาเชิงนโยบายที่สามารถผลักดันเพื่อการไปสู่การปฏิบัติ วางแผนพัฒนาเขตพื้นที่และร่วมกันกำหนดกรอบแนวทางการดำเนินงานในรูปแบบของการบูรณาการเขตพื้นที่</p>	<p>W_{4,5}T₁ ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เน้นการผลิตพืชผัก สวนครัวรั้วกินได้ การปลูกพืชแซม ลดพื้นที่พืชเชิงเดี่ยว ส่งเสริมทำการประมงและเลี้ยงปศุสัตว์ในครัวเรือนลดรายจ่าย ครัวเรือนสร้างโอกาสให้กับแรงงานเกษตรคืนถิ่น ในช่วงวิกฤตของการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา Covid-19ซึ่งส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจชะลอตัวเป็นวงกว้าง และส่งเสริมองค์ความรู้ด้านการเฝ้าระวัง ป้องกันและควบคุมปัญหาการระบาดของโรคพืช ประมงและปศุสัตว์</p> <p>W₆T₂ ส่งเสริมการใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับเทคโนโลยีที่ทันสมัยต่อการผลิตสินค้าเกษตร เพื่อให้ได้คุณภาพที่สามารถแข่งขันได้ในตลาดอาเซียน</p>
---	--	--

บริบทการเปลี่ยนแปลงของสถานะแวดล้อม

ระดับโลก/ประเทศ

1. นโยบายและแผนในระดับต่างๆ

1.1 ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี ,แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.2566-2580) (ฉบับแก้ไขเพิ่มเติม), แผนการปฏิรูปประเทศ (ฉบับปรับปรุง) , แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13, นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วยความมั่นคงแห่งชาติ (พ.ศ. 2566– 2570) และแผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. 2564 – 2570)

1.2 นโยบายรัฐบาล (ขณะทำแผน)

1.3 นโยบายกระทรวงเกษตรฯ (ขณะทำแผน)

1.4 แผนพัฒนารายสาขาอาชีพ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. 2566-2570 ในช่วงแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 13 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร) , แผนการพัฒนาเกษตรและสหกรณ์ระยะ 20 ปี (พ.ศ.2560 - 2579), แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2566 - 2570) และแผนปฏิบัติการราชการ พ.ศ. 2566 ของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

1.5 แผนพัฒนารายพื้นที่ อาทิ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. 2566-2570, (ร่าง) แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษ 4 ภาค, แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนจังหวัด

1.6 แผนพัฒนารายประเด็น อาทิ กรอบการพัฒนาการจัดการด้านอาหารของประเทศไทย ฉบับที่ 2 (พ.ศ.2561-2579), แผนแม่บทการดำเนินการแก้ไขปัญหาแรงงานในภาคประมง , ไทยแลนด์ 4.0, แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาระบบโลจิสติกส์ภาคการเกษตร (พ.ศ. 2566 – 2570) , แผนปฏิบัติการด้านเกษตรอินทรีย์ พ.ศ. 2566 – 2570 และแผนแม่บทรองรับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พ.ศ. 2558 – 2593

2. ด้านเศรษฐกิจ

2.1 เศรษฐกิจโลก

กองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือไอเอ็มเอฟ (IMF) เปิดเผยรายงานแนวโน้มเศรษฐกิจโลก (World Economic Outlook) ล่าสุด โดย IMF คาดการณ์การขยายตัวของเศรษฐกิจ (GDP) ที่แท้จริงทั่วโลกที่ระดับ 3.0 % ในปี 2566 เพิ่มขึ้น 0.2% จากการคาดการณ์ในเดือน เมษายน แต่ยังคงแนวโน้มสำหรับปี 2567 ไม่เปลี่ยนแปลงที่ 3.0 % พร้อมกล่าวเตือนว่า อัตราเงินเฟ้อที่สูงขึ้น อาจทำให้นักกลางต้องปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพิ่มรวมไปถึงภาวะเงินเฟ้อ ซึ่งการคาดการณ์การเติบโตนี้ (เพิ่มขึ้น 3.0%) ในปีนี้และปีหน้า ซึ่งสูงกว่าการคาดการณ์เดิมในเดือนเมษายน ที่ 0.2% อย่างไรก็ตามยังคงน้อยกว่าค่ามาตรฐานในอดีตโดยลดลงจาก 3.5% ในปีที่แล้ว และต่ำกว่าค่าเฉลี่ยในอดีตที่ 3.8% และ IMF ยังคาดการณ์ว่าอัตราเงินเฟ้อทั่วโลก ซึ่งรวมหมวดอาหารและพลังงานจะชะลอตัวสู่ระดับ 6.8% ในปี 2566 จาก 8.7% ในปี 2565 และลดลงเหลือ 5.2% ในปี 2567 ส่วนอัตราเงินเฟ้อพื้นฐาน ซึ่งไม่นับรวมหมวดอาหารและพลังงานจะลดลงอย่างค่อยเป็นค่อยไปคาดว่าจะอยู่ระดับ 6.0% ในปี 2566 จาก 6.5% ในปี 2565 และผ่อนคลายลงเหลือ 4.7% ในปี 2567 นาย Pierre-Olivier Gourinchas หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของ IMF กล่าวว่า เศรษฐกิจโลกยังคงมีการฟื้นตัวขึ้นอย่างค่อยเป็นค่อยไป หลังการแพร่ระบาดของโควิด-19 และการที่รัสเซียบุกโจมตียูเครน ทำให้มีสัญญาณความคืบหน้าในระยะใกล้ อีกทั้งการเติบโตทั่วโลกซาลงในปีนี้ การเติบโตทั่วโลกยังอยู่ในระดับที่อ่อนแอและค่อนข้างเปราะบาง เนื่องจากธนาคารกลางทั่วโลกยังคงปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อควบคุมอัตราเงินเฟ้อ โดยธนาคารกลางสหรัฐฯ มั่นใจว่าจะปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยอีก 0.25% ในการประชุมเดือนกรกฎาคม ขณะเดียวกัน IMF ยังประเมินประเทศเศรษฐกิจหลักอย่างสหรัฐอเมริกาและจีน โดยคาดว่าเศรษฐกิจสหรัฐฯ จะขยายตัว 1.8% และ 1% ในปีนี้และปีหน้าตามลำดับ และคาดว่าเศรษฐกิจจีนมีการขยายตัว 5.2% ในปีนี้ ก่อนที่จะชะลอตัวสู่ระดับ 4.5% ในปีหน้า ขณะที่มองการขยายตัวของการค้าโลกว่ามีโอกาสปรับลดลงมาอยู่ระดับ 2.0% ในปี 2566 ก่อนที่จะเพิ่มขึ้นเป็น 3.7% ในปี 2567 แต่อัตราการเติบโตทั้งสองปี ยังคงต่ำกว่า 5.2% ในปี 2565 ทั้งนี้ หากอัตราเงินเฟ้อไม่สูงขึ้นสำหรับประเทศเศรษฐกิจที่เติบโตแล้ว การเติบโตทั่วโลกยังคงคาดว่าจะสวนทางกันในปีนี้ เนื่องจากการเติบโตจะชะลอตัวอย่างมากสำหรับประเทศที่พัฒนาแล้ว จาก 2.7% ในปีที่แล้ว เหลือเพียง 1.5% ในปีนี้ แม้ว่าจะปรับเพิ่มขึ้น 0.2% จากการประมาณการในเดือนเมษายน โดยประมาณ 93% ของประเทศที่พัฒนาแล้ว IMF คาดว่าจะมีการเติบโตลดลงในปีนี้

(ที่มา:<https://www.efinancethai.com/LastestNews/LatestNewsMain.aspx?release=y&ref=M&id=QWIOSHp1NEtBdU09> โดยสำนักข่าวอีไฟแนนซ์ไทย ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2566)

ขณะเดียวกัน เมื่อมองภาพรวมของเศรษฐกิจทั่วทั้งโลก IMF ยังคงมองเห็นความกังวลด้านการฟื้นตัวทางเศรษฐกิจในหลายประเทศ เช่น เศรษฐกิจจีนที่อาจฟื้นตัวซาลงอีก เนื่องจากภาคอสังหาริมทรัพย์ที่มีภาระหนี้สินกดดันการเติบโตโดย IMF คาดว่าเศรษฐกิจจีนจะมีการขยายตัว 5.2% ในปีนี้ ก่อนที่จะชะลอตัวลงสู่ระดับ 4.5% ในปีหน้านอกจากนี้ ปัจจัยที่นำกังวลของการเติบโตทางเศรษฐกิจโลกยังหมายถึงการแตกแยกทางภูมิรัฐศาสตร์ที่อุดมคติทางภูมิรัฐศาสตร์มีแนวโน้มที่จะเปลี่ยนอำนาจทางเศรษฐกิจให้ห่างไกลจากโลกาภิวัตน์และหันไปใช้แนวทางชาตินิยมและแตกหักมากขึ้น จนอาจขัดขวางการค้า การเคลื่อนย้ายเงินและผู้คนข้ามพรมแดน รวมถึงราคาสินค้าโภคภัณฑ์ ถึงกระนั้น Gourinchas หัวหน้านักเศรษฐศาสตร์ของ IMF ชี้ว่าลำดับความสำคัญที่น่าวิตกมากที่สุดและต้องเร่งจัดการเป็นอันดับแรกก็คือการเอาชนะเงินเฟ้อ โดยรัฐบาลทั่วโลกจำเป็นต้องดำเนินนโยบายการเงินอย่างเข้มงวดจนกว่าจะมีสัญญาณที่ชัดเจนว่าอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานลดความร้อนแรงลง พร้อมชี้ว่าในหลายประเทศ นโยบายการคลังควรเข้มงวดขึ้นเพื่อสร้างกันชนทางการคลังขึ้น

ใหม่และเสริมความน่าเชื่อถือโดยรวมด้วยองค์ประกอบของการปรับเปลี่ยนการคลังให้ยืดหยุ่นพอเพื่อให้มั่นใจว่าได้ให้การสนับสนุนที่ตรงเป้าหมายสำหรับกลุ่มผู้เปราะบางที่สุด นอกจากนี้ การปรับปรุงด้านอุปทานของเศรษฐกิจจะช่วยอำนวยความสะดวกในการรวมงบการเงินและการลดลงของอัตราเงินเฟ้อเพื่อไปสู่ระดับเป้าหมายที่ 2% ได้อย่างราบรื่นมากขึ้น ขณะเดียวกัน IMF ปิดท้ายว่า ทั่วโลกจำเป็นต้องมีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือระดับโลกในด้านนโยบายสภาพภูมิอากาศ การค้าระหว่างประเทศ หรือการปรับโครงสร้างหนี้ เพื่อจัดการกับความท้าทายทั่วไป

(ที่มา: <https://thestandard.co/imf-world-economic-outlook/> โดย THE STANDARD WEALTH ณ วันที่ 26 กรกฎาคม 2566)

2.2 กติกาใหม่ของโลก/การรวมกลุ่มเศรษฐกิจ (ที่มา: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง “วิสัยทัศน์ประเทศไทย” สู่ ปี 2570)

- สินค้าเกษตรส่งออก จะได้รับผลกระทบจากการกำหนดกติกาทางการค้าใหม่ของโลก โดยเฉพาะการกำหนดมาตรการการกีดกันทางการค้าที่ไม่ใช่ภาษี (Non Tariff Barrier: NTBs) เช่น มาตรการด้านสิ่งแวดล้อม มาตรการด้านแรงงาน มาตรการสุขอนามัย การตอบโต้การทุ่มตลาดและการอุดหนุน รวมทั้งการกำหนดมาตรฐานการผลิตตามระบบ GAP, GMP, HACCP เป็นต้น ซึ่งมาตรการต่างๆ ดังกล่าว จะส่งผลกระทบต่อการผลิตสินค้าเกษตรส่งออกของภาคใต้ โดยเฉพาะสินค้าผลิตผลการประมง และผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล ฯลฯ ทำให้ผู้ผลิตต้องปรับกระบวนการผลิตให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล และความต้องการของประเทศคู่ค้า อย่างไรก็ตาม การปรับกระบวนการผลิตดังกล่าว ทำให้ผู้ประกอบการสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน รวมทั้งทำให้สินค้าอุปโภคบริโภคภายในประเทศเข้าสู่มาตรฐานสินค้าปลอดภัยมากขึ้น

- อุตสาหกรรมยางพารา ปาล์มน้ำมันและประมงต้องปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กฎกติกาใหม่ด้านสิ่งแวดล้อม ซึ่งกำหนดแนวปฏิบัติที่เกี่ยวกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การติดฉลากคาร์บอน การติดฉลาก Eco-Labeled Sustainable Seafood Product และการเรียกเก็บภาษีคาร์บอนจากสินค้านำเข้าในประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นต้น ทำให้ผู้ประกอบการด้านการผลิตผลิตภัณฑ์ยางพารา ปาล์มน้ำมัน และประมง ต้องมีการลงทุนพัฒนากระบวนการผลิตเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งการทำประมงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเปลี่ยนแปลงกฎ กติกาข้างต้น ทำให้ต้องมีการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ผู้ประกอบการเพื่อสร้างความเข้าใจ และให้ผู้ประกอบการสามารถพัฒนาการผลิตตามเงื่อนไข เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่ค้าอื่นได้

- อุตสาหกรรมหลัก/กิจกรรมทางการเกษตรที่ใช้แรงงานต่างด้าว ต้องปฏิบัติตามมาตรการด้านสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอุตสาหกรรมประมงที่จะต้องปฏิบัติเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองและไม่เอารัดเอาเปรียบแรงงานต่างด้าว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการต้องให้ความสำคัญกับการกำหนดค่าจ้างแรงงานและสวัสดิการที่เป็นธรรมมากขึ้น และอาจมีผลทำให้ต้นทุนในการบริหารจัดการของสถานประกอบการเพิ่มสูงขึ้น

- การเปลี่ยนแปลงชีวอำนาจทางเศรษฐกิจและตลาดเกิดใหม่ มีบทบาทสูงขึ้น ดึงดูดการลงทุนจากประเทศมหาอำนาจและผลักดันให้เกิดการรวมกลุ่มเศรษฐกิจรูปแบบใหม่ เพื่อสร้างอำนาจในการต่อรองทางการค้า การบริการ และการเคลื่อนย้ายแรงงานอย่างเสรี

2.3 การฟื้นตัวของเศรษฐกิจโลก การเกิดชีวอำนาจของเศรษฐกิจใหม่ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนการรวมกลุ่มทางเศรษฐกิจ และการเปิดเสรีทางการค้า

- การผลิตยางพารา ผลไม้ และอาหารทะเล จะได้รับโอกาสจากการที่ประเทศจีน และอินเดียเป็นประเทศอุตสาหกรรมใหม่ของโลก ประกอบกับการมีประชากรจำนวนมากและมีที่ตั้งไม่ไกลจากประเทศไทย จึงเป็นโอกาสในการพัฒนาความร่วมมือและขยายตลาดการส่งออกสินค้ายางพารา ซึ่งในปัจจุบัน ประเทศจีนเป็นผู้นำเข้ารายใหญ่ที่สุดของโลกจากการขยายตัวของอุตสาหกรรมรถยนต์ นอกจากนี้ ยังเป็นโอกาสในการขยาย

ตลาดการส่งออกผลไม้ที่สำคัญของภาค ได้แก่ พุเรียน เงาะ มังคุด ลองกอง รวมทั้งผลิตภัณฑ์แปรรูปอาหารทะเล รวมทั้งตลาดการท่องเที่ยว

- ปาล์มน้ำมันจะได้รับผลกระทบจากการเปิดเสรีทางการค้า และการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน

* ต้นทุนการผลิต: การผลิตของประเทศมาเลเซีย อินโดนีเซีย ต่ำกว่าประเทศไทย (ในขณะเดียวกันก็มีผลผลิตต่อไร่สูงกว่าประเทศไทยเกือบ 2 เท่า) และมีรูปแบบการผลิตที่มีระบบการบริหารจัดการต้นทุนการผลิตได้อย่างมีประสิทธิภาพ

* การส่งออก: ประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย สามารถระบายผลผลิตได้เร็วกว่า เนื่องจากคุณภาพของผลผลิตและการผลิตเป็นน้ำมันปาล์มมีความบริสุทธิ์ดีกว่าของประเทศไทย

* กำลังการผลิต: ประเทศไทยมีโรงงานเป็นจำนวนมาก แต่กำลังการผลิตน้อยประมาณวันละ 400 ตัน/1 โรงงาน ในขณะที่ประเทศมาเลเซียผลิตได้วันละประมาณ 8,000 ตัน/1 โรงงาน

* สินค้าถ่ายลำประเทศมาเลเซีย และอินโดนีเซีย ไม่ต้องเสียภาษี ในขณะที่ประเทศไทย เกษตรกรต้องลำเลียงสินค้ามาที่จุดรับซื้อและจากจุดรับซื้อไปยังโรงงาน เป็นการสิ้นเปลืองในเรื่องการขนส่งและยังต้องเสียภาษีอีกต่างหาก

* มาเลเซียขายน้ำมันปาล์มให้กับประเทศไทย ได้กำไรมากกว่าขายให้กับประเทศอื่นๆ เนื่องจากขายให้กับไทยไม่มีภาษี (แต่อาจมีกลไกอื่นๆ ซึ่งทางรัฐบาลน่าจะเตรียมการไว้แล้ว) และสะดวกต่อการขนส่ง

* ราคาน้ำมันปาล์มในประเทศไทยมีราคาสูง จนมีค่าความแตกต่างของราคามากกว่าค่าขนส่งและคู้มนำเข้า

- การท่องเที่ยวและบริการจะมีโอกาสขยายตัวจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มสูงขึ้น และมีรูปแบบการท่องเที่ยวที่หลากหลายมากขึ้น โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวกลุ่มใหม่ๆ จากประเทศจีน และอินเดีย รวมทั้งนักท่องเที่ยวจากประเทศในกลุ่มอาเซียนที่สามารถเดินทางมาท่องเที่ยวได้อย่างสะดวกมากขึ้น ซึ่งในช่วง 2-3 ปีที่ผ่านมา มีนักท่องเที่ยวชาวจีนเดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในภาคใต้เพิ่มขึ้น ในอัตราที่สูงอย่างต่อเนื่อง

- ผู้ประกอบการธุรกิจการผลิต การค้าและการบริการภายในภาคจะได้รับแรงกดดันให้มีการพัฒนาขีดความสามารถที่สูงขึ้น เพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยเฉพาะความเข้าใจเรื่อง กฎ กติกา ระหว่างประเทศ ทั้งทางด้านการเงิน การค้า การลงทุน มาตรฐานการผลิตสินค้าและบริการตลอดจนความรู้ และทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ฯลฯ แต่ขณะเดียวกันผู้ประกอบการที่ไม่สามารถปรับตัวได้ก็อาจมีผลกระทบรุนแรงถึงขั้นต้องเลิกกิจการ จะมีผลต่อเนื่องต่อการลดลงของแหล่งจ้างงานภายในภาค

- ความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้าน เป็นโอกาสในการเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่ระบบเศรษฐกิจของภาค การมีข้อตกลงความร่วมมือระหว่างประเทศภายใต้กรอบข้อตกลง JDS ระหว่างไทย-มาเลเซีย กรอบความร่วมมือตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจสามฝ่าย IMT-GT ระหว่างอินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทยทำให้มีโอกาสการขยายการค้า การลงทุนจากการเชื่อมโยงเศรษฐกิจกับประเทศเพื่อนบ้านที่จะช่วยเพิ่มขีดความสามารถ และความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจของภาคได้ได้มากขึ้นด้วย

นอกจากนั้นข้อมูลล่าสุดชี้ว่าเศรษฐกิจโลกกำลังเข้าสู่ภาวะถดถอย ผลักดันโดยสามปัจจัยที่ได้เปลี่ยนเศรษฐกิจโลกแบบหน้ามือเป็นหลังมือเพียงเวลาไม่ถึงสามเดือนนั้นคือ สงครามยูเครนกับรัสเซีย การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยเพื่อแก้เงินเฟ้อ และเศรษฐกิจจีนที่ชะลอ ภาวะถดถอยนี้มีศักยภาพที่จะทำให้เศรษฐกิจโลกเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม นี่คือนักเศรษฐศาสตร์ที่เขียนวันนี้ปลายปีก่อนเศรษฐกิจโลกมีแนวโน้มที่จะเริ่มฟื้นตัวจากวิกฤติโควิด แต่ผ่านมามีเดือนแนวโน้มก็เปลี่ยนมาเป็นการชะลอตัวและมีความเสี่ยงที่เศรษฐกิจโลกจะเข้าสู่ภาวะถดถอยในช่วงต่อไป เป็นผลจากสามปัจจัยที่เกิดขึ้นในช่วงสามเดือนที่ผ่านมา

1. สงครามจากการส่งกำลังทหารเข้าบุกยูเครนโดยรัสเซียตั้งแต่ปลายเดือนกุมภาพันธ์ 2565 ที่นำไปสู่ความไม่แน่นอนและสถานการณ์สู้รบที่ยังไม่ยุติ

2. การปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยนโยบายของธนาคารกลางสหรัฐในเดือนมีนาคมเพื่อแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อซึ่งจะเป็นจุดเริ่มต้นของอัตราดอกเบี้ยขาขึ้นทั่วโลก

3. การกลับมาระบาดของโควิด-19 ในจีนรวมถึงการใช้มาตรการล็อกดาวน์ในเมืองที่มีการระบาดในเดือนเมษายนตามนโยบาย Zero Covid ที่จะกระทบเศรษฐกิจจีนมาก

สามปัจจัยนี้กระทบเศรษฐกิจโลกอย่างสำคัญ ทั้งในระดับกิจกรรมทางเศรษฐกิจและระดับโครงสร้าง ทำให้เศรษฐกิจโลกปีนี้จะเปลี่ยนจากฟื้นตัวมาเป็นชะลอตัว มีความเสี่ยงที่จะเกิดภาวะถดถอย รวมถึงศักยภาพเศรษฐกิจโลกที่จะถดถอยในอนาคตสถานการณ์สงครามระหว่างยูเครนกับรัสเซียรวมถึงมาตรการคว่ำบาตร ได้ทำให้การผลิตในรัสเซียและยูเครนถูกกระทบมาก โดยเฉพาะพลังงาน คือน้ำมันและก๊าซธรรมชาติ การผลิตอาหาร เช่น ข้าวสาลีและข้าวโพด รวมถึงโลหะที่ทั้งสองประเทศนี้เป็นผู้ผลิตรายใหญ่ของโลก ทำให้เศรษฐกิจรัสเซีย เศรษฐกิจยูเครน รวมถึงเศรษฐกิจประเทศในยุโรปที่ได้รับผลกระทบโดยตรงจากสงครามถูกกระทบมาก เกิดการชะลอตัวของเศรษฐกิจ การขาดแคลนสินค้า ราคาสินค้าโภคภัณฑ์ปรับสูงขึ้น ส่งผลต่อการขยายตัวและอัตราเงินเฟ้อในเศรษฐกิจโลก ยิ่งถ้าสถานการณ์สงครามยืดเยื้อ ผลกระทบต่อเงินเฟ้อและการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกก็ยังมีมากที่สำคัญความแตกแยกในภูมิศาสตร์การเมืองโลกที่เป็นผลจากสงครามจะกระทบความเป็นหนึ่งเดียวของเศรษฐกิจโลกในแง่โลกาภิวัตน์ ทำให้ศักยภาพและประสิทธิภาพในการขยายตัวของเศรษฐกิจโลกจะถดถอยไม่เหมือนเดิม นี่คือผลของสงคราม

ปัจจุบันอัตราเงินเฟ้อเป็นปัญหาใหญ่ของเศรษฐกิจทั่วโลก ถ้าสุดเงินเฟ้อประเทศอุตสาหกรรมเฉลี่ยร้อยละ 5 ต่อปีและประเทศตลาดเกิดใหม่ร้อยละ 7 ต่อปี เงินเฟ้อที่สูงกระทบการขยายตัวของเศรษฐกิจและความเป็นอยู่ของประชาชน ปัญหาเงินเฟ้อได้ก่อตัวมาตั้งแต่กลางปีที่แล้ว จากความไม่สมดุลระหว่างการใช้จ่ายในเศรษฐกิจโลก ที่เร่งตัวจากมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจและการผลิตในเศรษฐกิจโลกที่ขยายตัวขึ้นไม่ทัน เพราะดิสรพ์ชันที่โควิด-19 มีต่อกระบวนการผลิต ทำให้ราคาสินค้าบางรายการปรับสูงขึ้น เช่น ราคาน้ำมัน ค่าระวางเรือ แต่จากนั้นข้อจำกัดต่อการผลิตที่มีมากขึ้นจากผลของสงคราม และล่าสุดจากมาตรการ ล็อกดาวน์ในจีน และจากการดำเนินนโยบายแก้ไขเงินเฟ้อโดยเฉพาะการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยที่ล่าช้า

เห็นได้ว่าทั้งสามปัจจัยกระทบเศรษฐกิจโลกในทางลบ ทำให้การขยายตัวของเศรษฐกิจโลกชะลอการปรับขึ้นอัตราดอกเบี้ยแม้มีผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจ แต่สำคัญและจำเป็นต่อการแก้ไขเงินเฟ้อทั้งเพื่อลดการใช้จ่ายและลดพลวัตที่จะทำให้เงินเฟ้อเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง ถ้าไม่ทำเร็วและปล่อยให้อัตราดอกเบี้ยเงินเฟ้อก็จะรุนแรงและกระทบเศรษฐกิจมากขึ้น ด้วยเหตุนี้ เมื่อเดือนเมษายน 2566 ไอเอ็มเอฟได้ปรับลดประมาณการขยายตัวเศรษฐกิจโลกปีและปีหน้าลงเป็นร้อยละ 3.6 และล่าสุดได้เตือนว่าภูมิภาคเอเชียอาจเจอกับปัญหา Stagflation คือภาวะเศรษฐกิจถดถอยที่เกิดขึ้นพร้อมกับอัตราเงินเฟ้อที่สูง ซึ่งมักมากับการแก้ไขปัญหาเงินเฟ้อที่ล่าช้า ทำให้ค่าเงินของประเทศอ่อนมาก ช้าเติมให้เงินเฟ้อยิ่งรุนแรงมากขึ้นและอาจเป็นจุดเริ่มต้นของความยากลำบากที่จะเกิดขึ้นตามมา トラบไตที่ความไม่แน่นอนยังมีมาก สำคัญสุดคือ สถานการณ์สงครามที่ควรรุติโดยเร็ว เพื่อลดความไม่แน่นอน เพราะถ้าสถานการณ์ยืดเยื้อหรือขยายวง เศรษฐกิจโลกก็จะยิ่งถูกกระทบและยิ่งนานก็จะยิ่งเปลี่ยนไปไม่เหมือนเดิม.

(ที่มา: <https://www.bangkokbiznews.com/columnist/1002031>, ดร.บัณฑิต นิจถาวร, เมื่อเศรษฐกิจโลกเดินเข้าสู่ภาวะถดถอย, กรุงเทพธุรกิจ 2 พฤษภาคม 2565.)

2.4 ประเทศคู่ค้าที่สำคัญของไทย

- ประเทศคู่ค้า 5 อันดับแรกในโลก ได้แก่ ประเทศจีน ญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา มาเลเซีย และสหรัฐอเมริกาสำหรับเอมิเรตส์

- ประเทศคู่ค้า 3 อันดับแรกในอาเซียน ได้แก่ มาเลเซีย สิงคโปร์ และอินโดนีเซีย

* โอกาสสำหรับประเทศไทยในมาเลเซีย (ความเชื่อมโยง IMT-GT)

- ไทยเป็นคู่ค้าอันดับที่ 5 ของมาเลเซีย ส่วนมาเลเซียเป็นคู่ค้าอันดับ 4 ของไทยในโลก และเป็นอันดับ 1 ของไทยในกลุ่มอาเซียน

- การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน ทำให้โอกาสสำหรับการค้า การลงทุนระหว่างไทยกับมาเลเซียมีมากขึ้น ทั้งนี้ อุตสาหกรรมไทยที่มีศักยภาพในการเข้าไปลงทุนในมาเลเซีย หรืออุตสาหกรรมที่ควรส่งเสริม

ให้มีการร่วมลงทุนระหว่าง 2 ประเทศ ประกอบด้วย 3 อุตสาหกรรมที่น่าสนใจ คือ อุตสาหกรรมอาหารและการแปรรูปสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมที่เกี่ยวข้องกับการใช้เทคโนโลยีขั้นสูงในการผลิต และธุรกิจการบริการ

อย่างไรก็ตาม อุตสาหกรรมที่ไทยมีศักยภาพเข้าไปลงทุนในมาเลเซีย ได้แก่ การแปรรูปสินค้าเกษตรและอาหาร โดยเฉพาะสินค้าฮาลาล เนื่องจากมาเลเซียเป็นตลาดอาหารฮาลาลขนาดใหญ่ (มากกว่าร้อยละ 60 ของประชากร นับถือศาสนาอิสลาม) และกลุ่มประเทศสมาชิกขององค์การความร่วมมืออิสลาม (Organization of Islamic Cooperation: OIC) ซึ่งมีสมาชิกจำนวน 57 ประเทศให้การยอมรับ อีกทั้ง ประเทศไทยมีความสามารถในการผลิตอาหาร มีวัตถุดิบที่มีความหลากหลายและมีคุณภาพ

นอกจากนี้ คณะกรรมการกลางอิสลามแห่งประเทศไทย ได้ประชุมร่วมกับหน่วยงานดูแลกิจการฮาลาลมาเลเซีย (JAKIM) เพื่อพัฒนาความร่วมมือด้านการรับรองฮาลาลตามแนวทาง “ศาสนารับรองวิทยาศาสตร์รองรับ” ซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปว่าประเทศไทยเป็นผู้นำในด้านนี้ และสามารถสร้างความร่วมมือทางวิชาการที่แน่นแฟ้น รวมทั้งการแลกเปลี่ยนนักวิชาการและนักวิทยาศาสตร์ฮาลาลระหว่างกันซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพผลิตภัณฑ์และบริการฮาลาล โดยทั้งสองฝ่ายตกลงร่วมกันที่จะยกระดับคุณภาพการรับรองฮาลาลของสองประเทศให้เป็นผู้ว่าในตลาดฮาลาลโลกที่เน้นการพัฒนามาตรฐานฮาลาลที่หลากหลายและคุณภาพ และเมื่อวันที่ 10 กรกฎาคม 2556 ดร.กิตติ เจ็ดรังสี รองผู้อำนวยการสถาบันฮาลาล และบุคลากรสถาบันฮาลาล มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ได้เข้าร่วมประชุมเตรียมการฝ่ายไทย ณ ศูนย์วิจัยฮาลาลจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และเข้าร่วมประชุมเพื่อร่วมเสนอโครงการงานของทางสถาบันเพื่อขอรับพิจารณาและผลักดันให้เป็นโครงการระดับประเทศ ในงานประชุมสามเหลี่ยมเศรษฐกิจ อินโดนีเซีย-มาเลเซีย-ไทย ครั้งที่ 6 (The Sixth IMT-GT Post Summit Planning Meeting, IMT-GT Working Group Meeting and Related Meeting) ณ เมืองปีนัง ประเทศมาเลเซีย

ดังนั้น จึงอาจเป็นโอกาสของจังหวัดระนอง ในการเชื่อมโยง/สร้างความร่วมมือด้านอาหารฮาลาลในภูมิภาคภาคใต้ต่อไป

- ด้านเทคโนโลยี: มาเลเซียมีเทคโนโลยีที่สูงกว่าไทย มีแรงงานที่มีทักษะสูง แต่ไทยมีข้อได้เปรียบด้านวัตถุดิบ แรงงานกึ่งทักษะที่มีจำนวนมากกว่ามาเลเซีย และทำเลที่ตั้งที่อยู่ใกล้ตลาดใหญ่อย่างประเทศจีน

***ข้อมูลเพิ่มเติมความเชื่อมโยงด้านเศรษฐกิจกับอินโดนีเซีย (อีก 1 ประเทศในกลุ่ม IMT-GT)---> อินโดนีเซีย เป็นคู่ค้าที่ใหญ่เป็นอันดับ 3 ของไทยในอาเซียน (และเป็นอันดับ 9 ของไทยในตลาดโลก) ปี 2556 ไทยเป็นประเทศสมาชิกอาเซียนที่ลงทุนในอินโดนีเซียมากเป็นอันดับที่ 3 (รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย) ส่วนใหญ่เป็นการลงทุนด้านอุตสาหกรรมประมง ปิโตรเคมี เหมืองแร่ และถ่านหิน

ด้านการประมง อินโดนีเซียเป็นแหล่งทรัพยากรสำคัญของการประมงไทย โดยกว่า 50% ของสินค้าประมงไทยมาจากอินโดนีเซีย ปัจจุบัน อินโดนีเซียและไทยกำลังจัดทำบันทึกความเข้าใจฉบับใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาประมง ***

2.5 โอกาสและความเป็นไปได้ของไทยในการพัฒนาเป็น Logistics Hub of ASEAN

ประเทศไทยมีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นศูนย์กลางโลจิสติกส์ในภูมิภาคกลุ่มแม่น้ำโขง (Greater Mekong Subregion: GMS) ซึ่งประกอบด้วย ไทย กัมพูชา สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา ลาว เวียดนาม และจีนตอนใต้ (มณฑลยูนนาน และกวางสี) ได้อย่างไม่ยากนัก ทั้งนี้ เพราะมีความได้เปรียบเชิงภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitics Location) กล่าวคือ ประเทศไทยตั้งอยู่ตรงกลางระหว่างมหาสมุทรอินเดียในส่วนของทะเลอันดามัน (มีความยาวพื้นที่ 467 ไมล์ทะเล) และมหาสมุทรแปซิฟิก ในส่วนของทะเลอ่าวไทยมีความยาวพื้นที่ติดทะเล 994 ไมล์ทะเล อีกทั้งยังมีพรมแดนติดกับประเทศสมาชิกในกลุ่ม ASEAN ได้แก่ ประเทศ สปป.ลาว, สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา, กัมพูชา โดยทุกประเทศสามารถใช้ไทยเป็นศูนย์กลางเชื่อมต่อไปยังมาเลเซีย และสิงคโปร์ และในทางกลับกันสามารถเชื่อมสิงคโปร์และมาเลเซียผ่านไทยขึ้นไปจนถึงจีนตอนใต้ได้ด้วย

ประเทศไทยไม่เพียงมีศักยภาพในการเป็นศูนย์กลางทางการคมนาคมและการขนส่งของภูมิภาค แต่ยังเป็นเส้นทางการขนส่งสินค้าระหว่างประเทศของสาธารณรัฐประชาชนจีนและสาธารณรัฐอินเดีย กับตลาด

การค้าที่สำคัญของโลก เช่น ญี่ปุ่น สหรัฐ และยุโรป ซึ่งหากมีการขนส่งทางบกผ่านทางประเทศไทยจะสามารถประหยัดต้นทุนและย่นระยะเวลาในการขนส่งได้

2.6 การวิเคราะห์ความพร้อมของประเทศ: สินค้าและบริการ (ข้อมูลบางส่วนจากการประชุมเสนาเศรษฐกิจของสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ: สศช.)

ได้เปรียบและพร้อม	ได้เปรียบแต่ไม่พร้อม	เสียเปรียบและไม่พร้อม
<ul style="list-style-type: none"> - อาหารแช่แข็ง - เนื้อสัตว์แปรรูป - ทูเรียน 	<ul style="list-style-type: none"> - ข้าวมีศักยภาพในการส่งออก แต่ผลผลิตต่อไร่ต่ำกว่าเวียดนาม - ยางพาราและผลิตภัณฑ์ยาง มีศักยภาพในการส่งออก มีวัตถุดิบพร้อม แต่ขาด R&D สำหรับแปรรูปผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อเพิ่มมูลค่า 	<ul style="list-style-type: none"> - บริการโลจิสติกส์ ผู้ประกอบการไทยขาดการรวมกลุ่มอย่างมีประสิทธิภาพ ขาดเงินทุนและการพัฒนาเทคโนโลยีในการให้บริการ ขาดความรู้ความเข้าใจและการเตรียมความพร้อมสำหรับ AEC ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะฝีมือ และขาดระบบการบริหารจัดการที่มีมาตรฐานและคุณภาพ โดยเฉพาะ SMEs

หมายเหตุ - ความได้เปรียบ/เสียเปรียบ วัดจากความสามารถของอุตสาหกรรมที่สามารถส่งออกสินค้าและบริการได้ และมีศักยภาพในการแข่งขันบนเวทีโลก

- ความพร้อม/ไม่พร้อม วัดจากปัจจัยสนับสนุน (Enabling Factors) ภายในประเทศที่ส่งเสริมอุตสาหกรรม/สินค้าและบริการ

2.7 โอกาสสินค้าเกษตรไทยสู่ประชาคมอาเซียน (คณะอนุกรรมการเตรียมความพร้อมภาคการเกษตรสู่ประชาคมอาเซียน และกองเกษตรอาเซียน)

ศักยภาพการแข่งขันของสินค้าเกษตรไทยในประชาคมอาเซียน ยังมีแนวโน้มที่ดีเนื่องจากสินค้าเกษตรไทยเป็นที่ยอมรับในด้านคุณภาพและมาตรฐาน โดยเฉพาะผลไม้ ในขณะที่มีบางสินค้าพัฒนาไปสู่การแข่งขันในระดับโลกแล้ว คือไก่เนื้อและผลิตภัณฑ์

ปัญหา/อุปสรรค

ปัจจัยการผลิตยังคงมีราคาสูงโดยเฉพาะพันธุ์สัตว์ ปุ๋ยเคมีและยากำจัดศัตรูพืช นอกจากนี้ ยังประสบปัญหาผลผลิตต่อไร่ต่ำ ค่าจ้างแรงงานที่สูง เกษตรและผู้ผลิตส่วนใหญ่ต้องการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้นด้วยการลดต้นทุนการผลิต การใช้ปัจจัยการผลิตอย่างเหมาะสม เช่น การใช้ปุ๋ยให้เหมาะสมกับสภาพดิน และการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร ทดแทนแรงงาน นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญกับการนำงานวิจัยและพัฒนาของภาครัฐไปใช้ประโยชน์รวมทั้งต้องการให้ภาครัฐช่วยเหลือเรื่องการลดภาษีนำเข้าปัจจัยการผลิต

แนวทางการพัฒนา

- รักษาระดับความสามารถในการแข่งขันของสินค้าที่อยู่ในตำแหน่งผู้นำตลาดไว้ ได้แก่ อ้อย โรงงาน มังคุด ลำไย สุกกร โคนม และโคเนื้อ

- พัฒนาศักยภาพโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของสินค้าที่ไม่ได้อยู่ในตำแหน่งผู้นำตลาดให้อยู่ในตำแหน่งที่ดีขึ้น ได้แก่ ข้าว มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ กาแฟ กุ้ง ปลานิล ไก่เนื้อ ไก่ไข่ มะม่วง และทุเรียน

- รักษาฐานตลาดเดิมและขยายตลาดใหม่ โดยเฉพาะสินค้าปศุสัตว์

2.8 เศรษฐกิจไทยไตรมาสที่สองของ ปี 2566 และแนวโน้ม ปี 2566

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แลงตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ (GDP) ในไตรมาสที่สองของปี 2566 และแนวโน้มปี 2566 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ด้านการใช้จ่าย การบริโภคภาคเอกชนขยายตัวเร่งขึ้น การลงทุนภาคเอกชนและการส่งออกบริการ ชะลอตัว ขณะที่การส่งออกสินค้า การลงทุนภาครัฐและการใช้จ่ายภาครัฐบาลปรับตัวลดลง การอุปโภค

บริโภคภาคเอกชน ขยายตัวร้อยละ 7.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 5.8 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวที่ขึ้น ของเกือบทุกหมวดสินค้า สอดคล้องกับการปรับตัวที่ขึ้นของการจ้างงานและฐานรายได้นอกภาคเกษตร การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว และดัชนีความเชื่อมั่นที่อยู่ในระดับสูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส โดยการใช้จ่าย หมวดบริการขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 13.8 ปรับตัวที่ขึ้นจากร้อยละ 12.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัว เร่งขึ้นของการใช้จ่ายในกลุ่มบริการทางการเงินและกลุ่มสุขภาพที่ขยายตัวร้อยละ 11.5 และ ร้อยละ 5.6 ตามลำดับ ขณะที่กลุ่มโรงแรมและภัตตาคารยังขยายตัวในเกณฑ์ดีต่อเนื่องร้อยละ 49.1 การใช้จ่าย หมวดสินค้าไม่คงทนขยายตัวร้อยละ 4.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการขยายตัวเร่งขึ้น ของการใช้จ่ายกลุ่มอาหารและเครื่องดื่มไม่มีแอลกอฮอล์ร้อยละ 4.0 เทียบกับร้อยละ 3.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ กลุ่มไฟฟ้า และก๊าซฯ กลับมาขยายตัวครั้งแรกในรอบ 5 ไตรมาสร้อยละ 11.8 และการใช้จ่าย ในหมวดสินค้า คงทนขยายตัวร้อยละ 3.2 เร่งขึ้นจากร้อยละ 2.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการใช้จ่าย เพื่อซื้อยานพาหนะที่ ขยายตัวร้อยละ 10.8 เร่งขึ้นจากร้อยละ 4.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการใช้จ่าย หมวดสินค้ากึ่งคงทนขยายตัว ร้อยละ 0.7 ชะลอลงจากร้อยละ 1.3 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัว ของกลุ่มเสื้อผ้าและรองเท้า และการลดลงอย่างต่อเนื่องของการใช้จ่ายหมวดเครื่องเรือนและเครื่องตกแต่ง สำหรับดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภค เกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจโดยรวมในไตรมาสนี้อยู่ที่ระดับ 50.3 เพิ่มขึ้นจาก ระดับ 46.9 ในไตรมาสก่อนหน้า สูงสุดในรอบ 14 ไตรมาส การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคของรัฐบาล ลดลง ร้อยละ 4.3 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 6.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยรายการจ่ายการโอนเพื่อสวัสดิการ สังคมที่ไม่เป็นตัวเงินสำหรับสินค้าและบริการ ในระบบตลาดลดลงร้อยละ 25.1 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 40.6 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนค่าซื้อสินค้าและ บริการลดลงร้อยละ 2.6 ขณะที่ค่าตอบแทนแรงงาน (ค่าจ้าง เงินเดือน) ขยายตัวร้อยละ 0.3 สำหรับอัตราการ เบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 24.7 (สูงกว่าอัตราเบิกจ่ายร้อยละ 23.7 ในไตร มาสก่อนหน้า และร้อยละ 22.5 ในไตรมาสเดียวกันของ ปีก่อน) รวมครั้งแรกของปี 2566 การอุปโภคบริโภค ภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 6.8 และการใช้จ่าย เพื่อการอุปโภคของรัฐบาลลดลงร้อยละ 5.3 การลงทุนรวม ขยายตัวร้อยละ 0.4 ชะลอลงจากร้อยละ 3.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการชะลอตัวของการลงทุนภาคเอกชน ร้อยละ 1.0 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 2.6 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยการลงทุนเครื่องจักรเครื่องมือขยายตัว ร้อยละ 0.8 ชะลอลงจากร้อยละ 2.8 2 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่การลงทุนก่อสร้างขยายตัวร้อยละ 2.0 เร่ง ขึ้นจากร้อยละ 1.1 ในไตรมาสก่อนหน้า ส่วนการลงทุนภาครัฐลดลงร้อยละ 1.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 4.7 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลง ของการลงทุนรัฐวิสาหกิจร้อยละ 3.7 ขณะที่การลงทุนรัฐบาลเพิ่มขึ้น ร้อยละ 0.5 สำหรับอัตราการเบิกจ่าย งบประมาณรายจ่ายลงทุนในไตรมาสนี้อยู่ที่ร้อยละ 17.8 (สูงกว่าอัตรา เบิกจ่ายร้อยละ 16.7 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 19.2 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน) รวมครั้งแรก ของปี 2566 การลงทุนรวมขยายตัว ร้อยละ 1.8 โดยการลงทุนภาคเอกชนขยายตัวร้อยละ 1.8 และการลงทุน ภาครัฐขยายตัวร้อยละ 1.9

ด้านการค้าระหว่างประเทศ การส่งออกสินค้า มีมูลค่า 70,262 ล้านดอลลาร์สหรัฐ. ลดลงร้อยละ 5.6 ต่อเนื่องจากการลดลงร้อยละ 4.5 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยปริมาณส่งออกลดลงร้อยละ 5.8 ต่อเนื่องจาก การลดลงร้อยละ 6.4 ในไตรมาสก่อนหน้า ขณะที่ราคาส่งออกเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.3 ชะลอลงจากร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้าการนำเข้าสินค้า มีมูลค่า 68,110 ล้านดอลลาร์ สหรัฐ. ลดลงร้อยละ 5.0 เทียบกับการ ขยายตัวร้อยละ 2.0 ในไตรมาสก่อนหน้า สอดคล้องกับการลดลงของการผลิตภาคอุตสาหกรรมและการส่งออก โดยปริมาณและราคานำเข้าลดลงร้อยละ 4.0 และร้อยละ 1.1 ตามลำดับ ส่งผลให้ดุลการค้าเกินดุล 2.2 พันล้านดอลลาร์ สหรัฐ. (75.1 พันล้านบาท)

ด้านการผลิต สาขาการขนส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์ขยายตัวเร่ง ขึ้นสาขาการไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศกลับมาขยายตัว ส่วนสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร สาขาขนส่งและสถานที่เก็บสินค้า สาขาก่อสร้าง และสาขาเกษตรกรรมชะลอตัวลง ในขณะที่การผลิตสาขา อุตสาหกรรมลดลง สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ขยายตัวร้อยละ 0.5 ชะลอตัวลงจากการ

ขยายตัวร้อยละ 6.2 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของผลผลิตหมวดพืชผลสำคัญ โดยเฉพาะอ้อยและกลุ่มไม้ผล ในขณะที่ผลผลิตหมวดปศุสัตว์และหมวดประมงขยายตัว โดยดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตร ที่เพิ่มขึ้น เช่น ข้าวเปลือก (ร้อยละ 17.5) ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ (ร้อยละ 25.1) สุกกร (ร้อยละ 7.4) กุ้งขาวแวนนาไม (ร้อยละ 14.4) และไก่เนื้อ (ร้อยละ 1.0) ตามลำดับ ส่วนดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรสำคัญที่ลดลง เช่น อ้อย (ลดลงร้อยละ 66.2) กลุ่มไม้ผล (ลดลงร้อยละ 10.5) ปาล์มน้ำมัน (ลดลงร้อยละ 5.3) มันสำปะหลัง (ลดลง ร้อยละ 4.1) และยางพารา (ลดลงร้อยละ 0.4) ตามลำดับ ดัชนีราคาสินค้าเกษตรลดลงต่อเนื่องเป็น ไตรมาสที่ 2 ร้อยละ 5.4 ตามการลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ เช่น ยางพารา (ลดลงร้อยละ 28.3) ปาล์มน้ำมัน (ลดลง ร้อยละ 44.7) สุกกร (ลดลงร้อยละ 14.6) และกุ้งขาวแวนนาไม (ลดลงร้อยละ 15.2) เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ราคาสินค้าเกษตรสำคัญ ๆ หลายรายการปรับตัวเพิ่มขึ้น เช่น ข้าวเปลือก (ร้อยละ 12.3) กลุ่มไม้ผล (ร้อยละ 8.8) มันสำปะหลัง (ร้อยละ 20.7) ไก่เนื้อ (ร้อยละ 6.1) และอ้อย (ร้อยละ 8.3) ตามลำดับ การลดลงของดัชนีราคาสินค้าเกษตร ส่งผลให้ดัชนีรายได้เกษตรกรโดยรวมลดลงครั้งแรกในรอบ 6 ไตรมาส ร้อยละ 4.9 รวมครึ่งแรกของปี 2566การผลิตสาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมงขยายตัวร้อยละ 3.4

สาขาการผลิตสินค้าอุตสาหกรรม ลดลงต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 3 ร้อยละ 3.3 ต่อเนื่องจากการลดลง ร้อยละ 3.0 ในไตรมาสก่อนหน้า ตามการลดลงของทุกกลุ่มการผลิต โดยเฉพาะกลุ่มการผลิตเพื่อส่งออกที่ได้รับผลกระทบจากการชะลอตัวของเศรษฐกิจประเทศคู่ค้าสำคัญ สอดคล้องกับการลดลงของดัชนีผลผลิตอุตสาหกรรมร้อยละ 5.6

สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ขยายตัวในเกณฑ์สูงร้อยละ 15.0 แต่ชะลอลงเมื่อเทียบกับ การขยายตัวร้อยละ 34.3 ในไตรมาสก่อนหน้า โดยในไตรมาสนี้มีนักท่องเที่ยวต่างประเทศที่เดินทางเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทยจำนวน 6.437 ล้านคน ส่งผลให้มูลค่าบริการรับด้านการท่องเที่ยวในไตรมาสนี้อยู่ที่ 2.4 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 8 ร้อยละ 150.4 ส่วนการท่องเที่ยวภายในประเทศ ของนักท่องเที่ยวชาวไทย (ไทยเที่ยวไทย) จำนวน 60.22 ล้านคน-ครั้ง ขยายตัวต่อเนื่องเป็นไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 24.7 สร้างรายรับจากนักท่องเที่ยวชาวไทย เป็นจำนวน 1.88 แสนล้านบาท เพิ่มขึ้นต่อเนื่องเป็น ไตรมาสที่ 6 ร้อยละ 22.6 ส่งผลให้ในไตรมาสนี้มีรายรับรวมจากการท่องเที่ยว อยู่ที่ 4.28 แสนล้านบาทเพิ่มขึ้นร้อยละ 71.7

เสถียรภาพทางเศรษฐกิจ อัตราการว่างงานอยู่ที่ร้อยละ 1.06 ใกล้เคียงกับร้อยละ 1.05 ในไตรมาสก่อนหน้า แต่ต่ำกว่าร้อยละ 1.37 ในไตรมาสเดียวกันของปีก่อน ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.1 และอัตราเงินเฟ้อพื้นฐานเฉลี่ยอยู่ที่ร้อยละ 1.5 เทียบกับร้อยละ 3.9 และร้อยละ 2.2 ในไตรมาสก่อนตามลำดับ สำหรับดุลบัญชีเดินสะพัดขาดดุล 1.9 พันล้านดอลลาร์ สรอ. (6.4 หมื่นล้านบาท) ขณะที่เงินทุนสำรอง ระหว่างประเทศ ณ สิ้นเดือนมิถุนายน 2566 อยู่ที่ 2.2 แสนล้านดอลลาร์ สรอ. และหนี้สาธารณะ ณ สิ้นเดือน มิถุนายน 2566 มีมูลค่าทั้งสิ้น 10,923,183.5 ล้านบาท คิดเป็นร้อยละ 61.1 ของ GDP

แนวโน้มเศรษฐกิจไทย ปี 2566

คาดว่าจะขยายตัวในช่วงร้อยละ 2.5 - 3.0 โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการขยายตัวในเกณฑ์ดีของการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน การฟื้นตัวอย่างต่อเนื่องของภาคการท่องเที่ยว รวมทั้งการขยายตัวต่อเนื่องของการลงทุนทั้งภาคเอกชนและภาครัฐ โดยคาดว่าจะการอุปโภคบริโภคและการลงทุนรวมจะขยายตัว ร้อยละ 5.0 และร้อยละ 1.6 ตามลำดับ ส่วนอัตราเงินเฟ้อทั่วไปเฉลี่ยอยู่ในช่วงร้อยละ 1.7 - 2.2 และดุลบัญชีเดินสะพัดเกินดุลร้อยละ 1.2 ของ GDP รายละเอียดของการประมาณการเศรษฐกิจในปี 2566 ในด้านต่าง ๆ มีดังนี้

1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภค ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 5.0 ต่อเนื่องจากร้อยละ 6.3 ในปี 2565 และเป็นการปรับเพิ่มจากการขยายตัวร้อยละ 3.7 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยมีปัจจัยสนับสนุนจากการปรับตัวดีขึ้นของงานจ้างงานและฐานรายได้โดยเฉพาะนอกภาคเกษตรในสาขาที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว ประกอบกับความเชื่อมั่นผู้บริโภคที่อยู่ในเกณฑ์สูง และ (2) การใช้จ่ายเพื่อการอุปโภคบริโภคภาครัฐบาล คาดว่าจะลดลงร้อยละ 3.1 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 0.2 ในปี 2565 และเป็นการปรับลดลงจากการลดลงร้อยละ 2.6 ในการประมาณการครั้งที่

ผ่านมา สอดคล้องกับการปรับลดสมมติฐานการเบิกจ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567

2) การลงทุนรวม คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.6 ต่อเนื่องจากร้อยละ 2.3 ในปี 2565 แต่เป็นการปรับลดลงจากร้อยละ 2.1 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา โดย (1) การลงทุนภาคเอกชน คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 1.5 ชะลอลงจากร้อยละ 5.1 ในปี 2565 และปรับลดลงจากร้อยละ 1.9 ในการประมาณการครั้งก่อน สอดคล้องกับการลดลงของการส่งออกและการนำเข้าสินค้าตามแนวโน้มการชะลอตัวของปริมาณการค้าโลก และอัตราการใช้จ่ายกำลังการผลิตที่ยังอยู่ในระดับต่ำ (2) การลงทุนภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ 2.0 กลับมาขยายตัวจากการลดลงร้อยละ 4.9 ในปี 2565 แต่เป็นการปรับลดลงจากการขยายตัวร้อยละ 2.7 ในการประมาณการครั้งที่ผ่านมา ตามการปรับลดประมาณการอัตราการเบิกจ่ายรายจ่ายลงทุนภายใต้งบประมาณรายจ่ายประจำปี และการเบิกจ่ายงบลงทุนรัฐวิสาหกิจ

3) มูลค่าการส่งออกสินค้าในรูปเงินดอลลาร์ สหรัฐ. คาดว่าจะลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการขยายตัวร้อยละ 5.4 ในปี 2565 และการลดลงร้อยละ 1.6 ในการประมาณการครั้งก่อน โดยคาดว่าปริมาณการส่งออกในปี 2566 จะลดลงร้อยละ 1.8 เทียบกับการลดลงร้อยละ 1.1 ในการประมาณการครั้งก่อน ในขณะที่คาดว่าราคาส่งออกจะอยู่ที่ร้อยละ (-0.5) - 0.5 ปรับจากร้อยละ (-1.0) - 0.0 ในการประมาณการครั้งก่อน เมื่อรวมกับการปรับลดสมมติฐานรายได้จากนักท่องเที่ยวต่างชาติ คาดว่าปริมาณการส่งออกสินค้าและบริการในปี 2566 จะขยายตัวร้อยละ 5.0 เทียบกับร้อยละ 6.9 ในการประมาณการครั้งก่อน และชะลอลงจากร้อยละ 6.8 ในปี 2565

ประเด็นการบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566

การบริหารนโยบายเศรษฐกิจมหภาคในช่วงที่เหลือของปี 2566 ควรให้ความสำคัญกับ (1) การรักษาบรรยากาศทางเศรษฐกิจและการเมืองภายในประเทศรวมทั้งการรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจและการติดตามป้องกันผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในตลาดการเงินและเศรษฐกิจโลก (2) การรักษาแรงขับเคลื่อนการขยายตัวทางเศรษฐกิจจากการใช้จ่ายและการลงทุนภาครัฐ โดย (i) การเบิกจ่ายจากงบประมาณรายจ่ายเหลือในปีและงบลงทุนรัฐวิสาหกิจในช่วงที่พระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี 2567 ยังมีความล่าช้า (ii) การเร่งรัดกระบวนการงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ 2567 (iii) เตรียมความพร้อมของโครงการให้สามารถเบิกจ่ายได้โดยเร็ว และ (iv) การกำหนดเป้าหมายและติดตามผลการเบิกจ่ายเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการเบิกจ่าย (3) การสนับสนุนการฟื้นตัวของการท่องเที่ยวและบริการเกี่ยวเนื่อง โดย (i) การจัดกิจกรรมส่งเสริมการท่องเที่ยวและการสร้างการรับรู้ต่อมาตรการ Long - term Resident VISA (LTR) เพื่อดึงดูดนักท่องเที่ยวที่มีศักยภาพโดยเฉพาะกลุ่มพำนักระยะยาว (ii) การส่งเสริมการท่องเที่ยวภายในประเทศ โดยเฉพาะในจังหวัดท่องเที่ยวเมืองรองที่มีศักยภาพ และ (iii) การส่งเสริมการพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง (4) การดูแลการผลิตภาคเกษตรและรายได้เกษตรกรโดย (i) การป้องกันและบรรเทาผลกระทบจากความแปรปรวนของสภาพภูมิอากาศโดยเฉพาะการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำให้เพียงพอต่อการผลิต (ii) การเพิ่มส่วนแบ่งให้เกษตรกรมีรายได้จากการจำหน่ายผลผลิตขั้นสุดท้ายมากขึ้น (iii) การดำเนินมาตรการเสริมสร้างภูมิคุ้มกันแก่เกษตรกรผ่านการส่งเสริมระบบประกันภัยพืชผลจากความเสียหายของสภาพอากาศ และ (iv) การบรรเทาผลกระทบจากปัญหาต้นทุนวัตถุดิบทางการเกษตรที่ยังอยู่ในระดับสูง (5) การขับเคลื่อนภาคการส่งออกสินค้าเพื่อไม่ให้เป็นข้อจำกัดต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดย (i) การอำนวยความสะดวกและลดต้นทุนที่เกี่ยวข้องกับการส่งออก (ii) การเร่งรัดการส่งออกสินค้าไปยังตลาดที่ยังมีแนวโน้มการขยายตัวทางเศรษฐกิจในเกณฑ์ดี และสร้างตลาดใหม่ที่มีกำลังซื้อสูง (iii) การขับเคลื่อนการส่งออกสินค้าที่มีโอกาสได้รับประโยชน์จากมาตรการกีดกันทางการค้า (iv) การใช้ประโยชน์จากกรอบความตกลงหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจระดับภูมิภาค (RCEP) ควบคู่ไปกับการเร่งรัดการเจรจาความตกลงการค้าเสรีที่กำลังอยู่ในขั้นตอนของการเจรจา และเตรียมศึกษาเพื่อเจรจากับประเทศคู่ค้าสำคัญใหม่ (v) การป้องกันและแก้ไขปัญหาการกีดกันทางการค้าโดยเฉพาะมาตรการที่ไม่ใช่ภาษีของประเทศคู่ค้าสำคัญ (vi) การส่งเสริมให้ภาคธุรกิจบริหารจัดการความเสี่ยงจากความผัน

ผวนของอัตราแลกเปลี่ยน และ (vii) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการส่งออก และ (6) การส่งเสริมการลงทุนภาคเอกชน โดย (i) การเร่งรัดให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุมัติและออกบัตรส่งเสริมการลงทุนในช่วงปี 2563 -2565 ให้เกิดการลงทุนจริง (ii) การแก้ไขปัญหาที่นักลงทุนและผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นอุปสรรคต่อการลงทุนและการประกอบธุรกิจ รวมทั้งปัญหาการขาดแคลนแรงงานในภาคการผลิต ควบคู่ไปกับการพัฒนากำลังแรงงานเพื่อรองรับอุตสาหกรรมเป้าหมาย (iii) การดำเนินมาตรการส่งเสริมการลงทุนเชิงรุกเพื่อดึงดูดนักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย (iv) การส่งเสริมการลงทุนในเขตพัฒนาพิเศษภาคตะวันออก (EEC) เขตพัฒนาเศรษฐกิจพิเศษ และการขับเคลื่อนพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษในแต่ละภูมิภาค และ (v) การขับเคลื่อนการลงทุนพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคมให้เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้

(ที่มา: ขาวสภาพัฒน์ สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แถลงข่าวเมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2566)

2.9 ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาส 2 ปี 2566 และแนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2566

สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ได้วิเคราะห์และประมาณการภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในไตรมาส 2 ของปี 2566 (เดือนเมษายน - มิถุนายน) เปรียบเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 โดยมีรายละเอียด ดังนี้

1) เครื่องชี้ภาวะเศรษฐกิจการเกษตร

1.1) ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรและดัชนีราคาที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2566 ดัชนีผลผลิตสินค้าเกษตรเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 111.1 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 110.7 หรือเพิ่มขึ้นร้อยละ 0.4 ส่วนดัชนีราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 152.7 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 161.4 หรือลดลงร้อยละ 5.4

1.2) ดัชนีผลผลิตหมวดพืชผลและดัชนีราคาหมวดพืชผลที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2566 ดัชนีผลผลิตหมวดพืชผลเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 97.3 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 99.0 หรือลดลง ร้อยละ 1.7 ส่วนดัชนีราคาหมวดพืชผลที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 154.8 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ ระดับ 164.2 หรือลดลงร้อยละ 5.7

1.3) ดัชนีผลผลิตหมวดปศุสัตว์และดัชนีราคาหมวดปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2566 ดัชนีผลผลิตหมวดปศุสัตว์เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 176.0 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 170.3 หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 3.3 ส่วนดัชนีราคาหมวดปศุสัตว์ที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 156.1 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ ระดับ 161.7 หรือลดลงร้อยละ 3.5

1.4) ดัชนีผลผลิตหมวดประมงและดัชนีราคาหมวดประมงที่เกษตรกรขายได้ในช่วงเดือนเมษายน - มิถุนายน 2566 ดัชนีผลผลิตหมวดประมงเฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 72.0 เพิ่มขึ้นจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ระดับ 63.0 หรือเพิ่มขึ้น ร้อยละ 14.4 ขณะที่ดัชนีราคาหมวดประมงที่เกษตรกรขายได้เฉลี่ยอยู่ที่ระดับ 103.9 ลดลงจากช่วงเดียวกันของปี 2565 ซึ่งอยู่ที่ ระดับ 122.5 หรือลดลงร้อยละ 15.2

2) ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรไตรมาส 2 ปี 2566 (เดือนเมษายน - มิถุนายน)

ภาวะเศรษฐกิจการเกษตรในไตรมาส 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 0.3 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 โดยสาขาปศุสัตว์ สาขาประมง สาขาบริการทางการเกษตร และสาขาป่าไม้ ขยายตัวเพิ่มขึ้น ในขณะที่สาขาพืชซึ่งเป็นสาขา การผลิตหลักและมีสัดส่วนมากที่สุดของภาคเกษตรหดตัวลง เนื่องจากปริมาณฝนและปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำ ตามธรรมชาติน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช อีกทั้งยังมีสภาพอากาศที่แปรปรวนในช่วงปลายปี 2565 ถึงช่วงต้นปี 2566 ทำให้พื้นที่ทางภาคตะวันออกมีฝนตกชุกต่อเนื่องสลับกับมีลมพายุ ส่งผลให้สินค้ากลุ่มผลไม้ ดอกและผลร่วงหล่นเสียหาย ขณะที่พื้นที่ทางภาคใต้มีฝนน้อยและสภาพอากาศร้อน ส่งผลให้สินค้าปาล์ม น้ำมันและยางพารามีผลผลิต ลดลง นอกจากนี้ ราคาปัจจัยการผลิตที่สำคัญหลายชนิดยังอยู่ในระดับสูงทั้งปุ๋ยเคมี น้ำมันเชื้อเพลิง และวัตถุดิบอาหารสัตว์ ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงขึ้น ส่งผลให้เกษตรกรบางส่วนชะลอการผลิต ลดปริมาณการผลิตหรือใช้

ปัจจัยการผลิตลดลง ส่งผลให้ ภาพรวมของภาคเกษตรขยายตัวได้ไม่มากนัก สำหรับรายละเอียดในแต่ละสาขามีดังนี้

2.1) สาขาพืช

สาขาพืช ในไตรมาส 2 ปี 2566 หดตัวร้อยละ 1.6 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 เนื่องจากปริมาณฝน และปริมาณน้ำในอ่างเก็บน้ำและแหล่งน้ำตามธรรมชาติน้อยกว่าปีที่ผ่านมา ไม่เพียงพอต่อการเจริญเติบโตของพืช อีกทั้งยังมี สภาพอากาศที่แปรปรวนในช่วงปลายปี 2565 ถึงช่วงต้นปี 2566 ทำให้พื้นที่ทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีฝนตกชุกต่อเนื่องสลับกับมีลมพายุ ส่งผลให้สินค้ากลุ่มผลไม้ ดอกและผลร่วงหล่นเสียหาย ขณะที่พื้นที่ทางภาคใต้มีฝนน้อยและสภาพอากาศร้อน ส่งผลให้สินค้า ปาล์มน้ำมันและยางพารามีผลผลิตลดลง

2.2) สาขาปศุสัตว์

สาขาปศุสัตว์ ในไตรมาส 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 3.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 เป็นผลจาก การบริหารจัดการฟาร์มที่ได้มาตรฐานและการควบคุมเฝ้าระวังโรคระบาดอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับความต้องการบริโภคสินค้า ปศุสัตว์มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตามการฟื้นตัวของภาวะเศรษฐกิจทั้งในประเทศและต่างประเทศ ทำให้เกษตรกร มีการขยายการผลิตเพิ่มขึ้น อย่างไรก็ตาม ต้นทุนการผลิตยังอยู่ในระดับสูง ส่งผลให้ราคาสินค้าปศุสัตว์ส่วนใหญ่ปรับตัวสูงขึ้น

2.3) สาขาประมง

สาขาประมง ในไตรมาส 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 5.7 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 เนื่องจากมีการบริหารจัดการฟาร์มที่ดีทำให้กุ้งมีอัตราการรอดดี ประกอบกับเกษตรกรเร่งจับกุ้งเพื่อลดความเสียหายจากสภาพอากาศร้อนสลับฝนตก ซึ่งกุ้งจะกินอาหารน้อยลงและเกิดการเน่าได้ส่วนสัตว์น้ำขึ้นทำเทียบเรือและปลาน้ำจืดได้รับผลกระทบจากสภาพอากาศและ ราคาปัจจัยการผลิตที่ทำให้เกษตรกรมีต้นทุนการผลิตที่สูงขึ้น

2.4) สาขาบริการทางการเกษตร

สาขาบริการทางการเกษตร ในไตรมาส 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 2.0 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 เนื่องจากในปีที่ผ่านมาราคาสินค้าเกษตรที่เกษตรกรขายได้หลายชนิด ทำให้เกษตรกรขยายเนื้อที่เพาะปลูก โดยกิจกรรมการจ้าง บริการเตรียมดินเพิ่มขึ้นในพื้นที่ปลูกพืชสำคัญ ได้แก่ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น 1 (ปีเพาะปลูก 2566/67) และกิจกรรมการเก็บเกี่ยว ผลผลิตเพิ่มขึ้นในพื้นที่พืชสำคัญ ได้แก่ ข้าวนาปรัง และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์รุ่น 2 (ปีเพาะปลูก 2565/66) ส่งผลให้ภาพรวม ในสาขาบริการทางการเกษตรมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

2.5) สาขาป่าไม้

สาขาป่าไม้ ในไตรมาส 2 ปี 2566 ขยายตัวร้อยละ 2.2 เมื่อเทียบกับช่วงเดียวกันของปี 2565 เนื่องจากผลผลิต ของไม้ยูคาลิปตัส ถ่านไม้ และครึ่ง เพิ่มขึ้นเป็นหลัก โดยผลผลิตไม้ยูคาลิปตัสเพิ่มขึ้นตามความต้องการของอุตสาหกรรมการผลิต เยื่อกระดาษภายในประเทศ และการส่งออกไปยังตลาดญี่ปุ่น จีน และลาว ที่เพิ่มขึ้น สำหรับถ่านไม้เพิ่มขึ้นตามการขยายตัว ของภาคบริการในประเทศ รวมถึงมีการส่งออกไปยังจีน ญี่ปุ่น และเกาหลีใต้เพิ่มขึ้น ส่วนผลผลิตครึ่งเพิ่มขึ้นจากการส่งเสริม การเลี้ยงของภาครัฐอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับยังเป็นที่ต้องการของตลาดอินเดีย ในขณะที่ผลผลิตไม้ยางพาราลดลงตามพื้นที่ ตัดโค่นสวนยางพาราเก่าและปลูกทดแทนด้วยยางพาราพันธุ์ดีหรือพืชเศรษฐกิจอื่น ส่วนผลผลิตรังนกลดลง เนื่องจากการส่งออก ไปจีนลดลง

3) แนวโน้มภาวะเศรษฐกิจการเกษตร ปี 2566

คาดว่าจะขยายตัวอยู่ในช่วงร้อยละ 1.5 – 2.5 เมื่อเทียบกับปี 2565 จากการดำเนินนโยบาย และมาตรการของภาครัฐและความร่วมมือของภาคส่วนต่าง ๆ ในการบริหารจัดการสินค้าให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด การยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับและตอบโจทย์ผู้บริโภค โดยใช้หลักการ ตลาดนำการผลิต สนับสนุนการรวมกลุ่มทำการผลิตและแปรรูปเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร การขับเคลื่อนการส่งเสริมให้ เกษตรกรใช้เทคโนโลยีในการผลิต การเพิ่มช่องทางให้เกษตรกรเข้าถึงและใช้

ประโยชน์ข้อมูลในการวางแผนและตัดสินใจ และบริหารจัดการน้ำทั้งระบบให้สอดคล้อง นอกจากนี้ การขยายตัวอย่างต่อเนื่องของการอุปโภคบริโภคภายในประเทศ และการฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว ส่งผลให้ความต้องการสินค้าเกษตรและอาหารเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง อย่างไรก็ตาม ยังมีปัจจัยเสี่ยงที่ต้องติดตามเฝ้าระวัง อาทิ ความแปรปรวนของสภาพอากาศ ภาวะฝนทิ้งช่วง และแนวโน้มการเข้าสู่ ปรากฏการณ์เอลนีโญในช่วงปลายปีที่จะทำให้เกิดภาวะแห้งแล้งและส่งผลกระทบต่อการทำงานเกษตร การระบาดของโรคและ แมลง ราคาปัจจัยการผลิตหลายชนิดยังอยู่ในระดับสูง ทำให้ต้นทุนการผลิตและเงินเฟ้อยังคงอยู่ในระดับสูง ส่งผลต่อการลงทุน และกำลังซื้อของเกษตรกร และความขัดแย้งทางระหว่างรัสเซียและยูเครนที่ยืดเยื้อและอาวุธรุนแรงขึ้น ส่งผลให้เศรษฐกิจโลก อาจจะไม่ฟื้นตัวตามที่คาดการณ์ไว้

4) แนวทางขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตร

การขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรมุ่งเน้นการสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรเพื่อเพิ่มศักยภาพในการผลิต เพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าเกษตร และทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ด้วยแนวทางเศรษฐกิจ BCG รวมทั้งเตรียมพร้อม รองรับการเปลี่ยนแปลงและความท้าทายในอนาคตภายใต้ข้อจำกัดและโอกาสหลายด้าน ซึ่งจะต้องมีการดำเนินการ ดังนี้

(1) **บริหารจัดการน้ำอย่างมีประสิทธิภาพ และเตรียมการรองรับสถานการณ์ภัยแล้งจากปรากฏการณ์เอลนีโญ** ที่มีแนวโน้มจะเกิดขึ้นและยาวนาน โดยการเพิ่มพื้นที่กักเก็บน้ำและอุปกรณ์สำหรับเก็บน้ำ เชื่อมโยงการทำงานทั้งระดับพื้นที่และ ส่วนกลางเพื่อบริหารจัดการน้ำให้เหมาะสมในแต่ละพื้นที่ และมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภคบริโภคและทำการเกษตร เพิ่มการสื่อสารข้อมูลข่าวสารและการเตือนภัยเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันอย่างทั่วถึง มีการวางแผนการผลิตและการใช้น้ำอย่าง เหมาะสม รวมทั้งมีแผนรองรับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่อาจเกิดขึ้นทั้งด้านการป้องกันและบรรเทาปัญหา

(2) **ใช้ปัจจัยการผลิตและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพ** เพื่อลดภาระด้านต้นทุนการผลิตที่สูง โดยการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ปุ๋ยและสารเคมีทางการเกษตรที่ถูกต้องเหมาะสมกับพื้นที่ และชนิดของพืช/สัตว์ทั้งด้านปริมาณ วิธีการ และช่วงเวลา ส่งเสริมให้เกษตรกรนำของเหลือใช้ในฟาร์มมาใช้ประโยชน์ บริหารจัดการของเสียหรือขยะจากฟาร์ม อย่างเป็นระบบ สนับสนุนการผลิตปุ๋ยอินทรีย์และปุ๋ยหมักให้เพียงพอกับความต้องการใช้ของเกษตรกร และการนำเศษผลผลิต ทางเกษตรไปผลิตถ่านชีวภาพ (ถ่านอัดแท่ง) หรือพลังงานชีวภาพ/ชีวมวลสำหรับใช้ในครัวเรือนหรือชุมชน เพื่อหยุดการเผา ในพื้นที่เกษตร และลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

(3) **ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การเกษตรสมัยใหม่** โดยสนับสนุนองค์ความรู้ พัฒนาทักษะแรงงานเกษตรในการใช้ เครื่องมือและเทคโนโลยีที่เหมาะสม ทันสมัย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ผ่านการดำเนินงานของศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) และศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) รวมถึง สนับสนุนหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Provider: ASP) และสร้างเครือข่ายเพื่อเป็นทางเลือก ให้เกษตรกรเข้าถึงการให้บริการทางการเกษตรได้อย่างครบวงจร มีการให้บริการที่ครอบคลุมกิจกรรมตั้งแต่การผลิต การตรวจสอบ คุณภาพมาตรฐาน การตลาด และการขนส่ง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต ลดปัญหาขาดแคลนแรงงาน

(4) **ยกระดับสินค้าเกษตรให้มีคุณภาพ ปลอดภัย และต่อยอดสู่เกษตรกรมูลค่าสูง** โดยปรับการผลิตให้มีความปลอดภัย มีการดูแลและการเก็บเกี่ยวที่ดี สินค้าเกษตรได้รับการรับรองมาตรฐานเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ ปรับการผลิตจากที่เป็น วัตถุดิบหรือสินค้าแปรรูปขั้นต้นไปสู่การผลิตที่เน้นคุณภาพ สามารถสร้างคุณค่าและรายได้ได้มาก เพิ่มการแปรรูปและสร้างสรรค์ ผลิตภัณฑ์ใหม่ พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์ สินค้าเพื่อสุขภาพ พัฒนาแบรนด์และบรรจุภัณฑ์ที่น่าสนใจ เป็นที่ยอมรับ และเข้าถึงผู้บริโภค รวมทั้งมีระบบตรวจสอบย้อนกลับ เพื่อสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค

(5) **รวมกลุ่มและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด** ส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาเครือข่ายเกษตรกรให้มี การแลกเปลี่ยนข้อมูลการผลิต การตลาด เทคโนโลยี และเข้าถึงความต้องการของ

ตลาด เพื่อสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร และสถาบันเกษตรกรให้สามารถพึ่งพาตนเองได้ มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายมากขึ้น สร้างหลักประกันความมั่นคงทางด้าน รายได้ด้วยการประกันภัยพืชผลและเกษตรกรพันธสัญญา เพิ่มช่องทางการตลาดทั้งออนไลน์และออฟไลน์ บริหารจัดการสินค้า เกษตรให้ออกสู่ตลาดอย่างเหมาะสม พัฒนาระบบโลจิสติกส์ที่เชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทาน เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรกรตั้งแต่ ต้นทางจนถึงผู้บริโภค

(6) เชื่อมโยงการผลิตสินค้าเกษตรสู่อุตสาหกรรมอนาคต ด้วยการนำผลผลิตทางการเกษตรไปเป็นวัตถุดิบตั้งต้น ในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์และใช้ในอุตสาหกรรมต่าง ๆ อาทิ สมุนไพรแปรรูป ผลิตภัณฑ์อาหารแปรรูปที่ใช้โปรตีนทางเลือก อาหารทางการแพทย์ผลิตภัณฑ์อาหารเพื่อสุขภาพ อาหารฟังก์ชัน (Functional Food) อุตสาหกรรมชีวภาพ เช่น เชื้อเพลิง ชีวภาพ และเคมีชีวภาพ อุตสาหกรรมยาและเวชภัณฑ์การผลิตสารสกัดจากวัตถุดิบธรรมชาติและสารออกฤทธิ์ (Active Ingredient) จากวัตถุดิบทางธรรมชาติเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร และตอบสนองพฤติกรรมผู้บริโภคที่เปลี่ยนแปลงไป รวมทั้ง สามารถรองรับผลผลิตทางการเกษตรที่มีจำนวนมากได้

(7) ทำการเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเตรียมการรองรับข้อกำหนดทางการค้าด้านสิ่งแวดล้อม โดยสร้าง ความเข้าใจและส่งเสริมองค์ความรู้ให้เกษตรกรนำไปใช้ในการจัดการพื้นที่และปรับกระบวนการผลิตสินค้าเกษตรให้เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อม (Go Green) ลดก๊าซเรือนกระจก และสามารถสร้างรายได้ให้ชุมชน อาทิปรับเปลี่ยนระบบการปลูกข้าวให้ใช้น้ำน้อย ลดการเผาตอซัง เพิ่มพื้นที่ปลูกไม้ยืนต้น ซึ่งสามารถประเมินคาร์บอนเครดิตและขายเป็นรายได้อีกทางหนึ่ง รวมถึงการปรับตัวและ เตรียมพร้อมสำหรับมาตรการด้านสิ่งแวดล้อมของประเทศคู่ค้า และข้อกำหนดทางการค้าในอนาคตเพื่อเพิ่มโอกาสในการแข่งขันให้กับธุรกิจเกษตรและอาหาร

ตารางที่ 119 อัตราการเติบโตของภาคเกษตร ไตรมาสที่ 2/2566

สาขา	ไตรมาส 2/2566 (เดือนเมษายน - มิถุนายน 2566) (หน่วย: ร้อยละ)
ภาคเกษตร	0.3
พืช	-1.6
ปศุสัตว์	3.2
ประมง	5.7
บริการทางการเกษตร	2.0
ป่าไม้	2.2

ที่มา: กองนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตร สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ประมาณการ ณ เดือนมิถุนายน 2566)

(ที่มา: <https://www.oae.go.th/> สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร หัวข้อ สภาวะเศรษฐกิจการเกษตร)

2.9 การพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor: SEC)

คณะรัฐมนตรีในคราวการประชุม ณ จังหวัดชุมพร เมื่อวันที่ 21 สิงหาคม 2561 ได้เล็งเห็นถึงศักยภาพของพื้นที่และกำหนดให้มีการพัฒนา 4 จังหวัดภาคใต้ตอนบน ประกอบด้วย จังหวัดชุมพร จังหวัดระนอง จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช ในรูปแบบการพัฒนาพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้อย่างยั่งยืน (Southern Economic Corridor: SEC) โดยมีรูปแบบการพัฒนา ดังนี้

- 1) วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ และทางออกทางทะเลของภาคใต้ตอนบน
- 2) แนวคิดในการพัฒนา ใช้ประโยชน์จากทรัพยากรในพื้นที่ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม และความได้เปรียบทางกายภาพและที่ตั้งของพื้นที่ รวมทั้งอนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาเมืองให้น่าอยู่

3) กรอบการพัฒนา

3.1) การพัฒนาประตูการค้าฝั่งตะวันตก (Western Gateway) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดระนอง มีแนวทางการพัฒนา คือ

- เพิ่มประสิทธิภาพโครงสร้างพื้นฐานด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ที่มีในปัจจุบัน และพัฒนาเพิ่มเติมเพื่อเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน-ประเทศแถบเอเชีย (ถนน/รถไฟ/ท่าเรือระนอง/สนามบินระนอง)
- ส่งเสริมระบบการขนส่งและโลจิสติกส์ให้ได้มาตรฐานสากล
- ศึกษาความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจทั้งด้านการผลิต การค้า และการลงทุน รวมทั้งความเชื่อมโยงของห่วงโซ่อุปทานระหว่างประเทศไทยและกลุ่มประเทศ BIMSTEC

3.2) การพัฒนาประตูสู่การท่องเที่ยวอ่าวไทยและอันดามัน (Royal Coat and Andaman Route) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดชุมพร และจังหวัดระนอง มีแนวทางการพัฒนา คือ

- พัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงฝั่งอ่าวไทย-ฝั่งอันดามัน
- เชื่อมโยงการท่องเที่ยวทางทะเลกับพื้นที่ตอนใน
- พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยวทางทะเล รองรับเรือท่องเที่ยวขนาดใหญ่
- พัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยว

3.3) การพัฒนาอุตสาหกรรมฐานชีวภาพและการแปรรูปการเกษตรมูลค่าสูง (Bio-Based and Processed Agricultural Products) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวทางการพัฒนา คือ

- สนับสนุนการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิต
- สนับสนุนการผลิตด้านการเกษตรครบวงจร
- บริหารจัดการน้ำให้สอดคล้องระหว่างอุปสงค์กับอุปทาน
- พัฒนาบุคลากรด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
- สนับสนุนทางการเงินและมาตรการทางภาษี

3.4) การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ การส่งเสริมวัฒนธรรม และการพัฒนาเมืองน่าอยู่ (Green, Culture, Smart and Livable Cities) พื้นที่เป้าหมาย: จังหวัดระนองจังหวัดชุมพร จังหวัดสุราษฎร์ธานี และจังหวัดนครศรีธรรมราช มีแนวทางการพัฒนา คือ

- อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งทางบกและทางทะเล
- พัฒนาให้เป็นเมืองน่าอยู่
- อนุรักษ์และส่งเสริมวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น แหล่งการเรียนรู้ และการท่องเที่ยววิถีชุมชน

4) กลไกการพัฒนา เพื่อให้การบริหารจัดการการดำเนินงานพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ได้อย่างยั่งยืนเป็นไปตามแผน เกิดความต่อเนื่องและเกิดผลเป็นรูปธรรม และมีกลไกการบริหารจัดการรองรับการพัฒนาพื้นที่พัฒนาพิเศษแห่งอื่นที่อาจเกิดขึ้นในอนาคต จึงควรศึกษากฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเชิงพื้นที่ โดยมีกรอบกฎหมายซึ่งมีความเฉพาะเพื่อกำหนดกรอบนโยบายและแนวทางการปฏิบัติให้บรรลุเป้าหมายตามแผนพัฒนาพื้นที่พิเศษต่อไป

3. ด้านสังคม

3.1 การเปลี่ยนแปลงโครงสร้างประชากรของโลก และประเทศเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบทั้งทางบวกและทางลบ

- กระแสความนิยมสินค้าสุขภาพ เพื่อตอบสนองความต้องการของผู้สูงอายุเป็นโอกาสในการพัฒนาธุรกิจท่องเที่ยว รวมทั้งสินค้าและบริการสุขภาพ จากการศึกษาโครงสร้างประชากรของโลกและประเทศที่มีแนวโน้มการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ทำให้มีตลาดสำหรับสินค้าและบริการที่เกี่ยวข้องกับการดูแลสุขภาพที่กว้างขวางมากขึ้น จึงเป็นโอกาสของภาคใต้ในการพัฒนาธุรกิจการท่องเที่ยวและบริการเชิงสุขภาพในภาคใต้เพื่อ

ตอบสนองความต้องการของกลุ่มเป้าหมายดังกล่าว เช่น การท่องเที่ยวเชิงนิเวศในรูปแบบ Green Tourism บริการที่พักแบบ Long Stay Home Stay บริการ Spa การดูแลผู้สูงอายุ บริการสุขภาพ การนวดแผนไทย สมุนไพรเพื่อสุขภาพ ซึ่งเป็นสินค้าและบริการที่มีศักยภาพของภาคใต้

ประเทศไทยเป็นประเทศแรกในอาเซียนที่มีการเติบโตของประชากรลดลง และมีสัดส่วนประชากรสูงอายุเป็นอันดับที่ 2 ของอาเซียน และประเทศไทยมีแนวโน้มประชากรเมืองสูงขึ้นปัจจุบันมีสัดส่วนประชากรเมืองเป็นอันดับ 6 ของอาเซียน คาดการณ์ในปี พ.ศ.2572 จะมีจำนวนประชากรสูงสุดที่ 67.29 ล้านคน แล้วลดลงเหลือ 66.67 ล้านคน ในปี พ.ศ.2580 และเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ ควรเน้นการปรับโครงสร้างการผลิต การกลับเข้าทำงานของผู้สูงอายุที่เหมาะสม ยกกระดับศักยภาพกำลังแรงงานที่จะหายไปกว่า 6 ล้านคน และเร่งพัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์ของเด็กที่จะเหลือเพียง 10 ล้านคน ประกอบกับแรงงานไทยมีคุณภาพการศึกษาสูงมากขึ้น โดยเฉพาะปริญญาตรีที่มีสัดส่วนร้อยละ 14.08 การเติบโตร้อยละ 4.80 ต่อปี แต่แรงงานวัยหนุ่มสาวกลับมีการขยายตัวลดลงอย่างต่อเนื่อง และสถานการณ์ความเป็นเมืองเติบโตอย่างรวดเร็ว ประชากรกระจุกตัวในพื้นที่ศูนย์กลางเศรษฐกิจสำคัญ เช่น กรุงเทพมหานคร ปริมณฑล และ EEC ซึ่งมีมากกว่า 14 ล้านคน ซึ่งคาดการณ์ว่าการตั้งถิ่นฐานชุมชนเมืองเพิ่มมากขึ้นจาก 46 % เป็น 57 % ในปี พ.ศ.2580 ส่งผลกระทบหลายมิติก่อให้เกิดแนวคิดในการวางผังเมืองที่คำนึงถึงการสงวนรักษาสีเขียวแวดล้อม เมืองอัจฉริยะ เมืองยืดหยุ่นและการฟื้นฟูเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมของเมืองในทุกภาคของประเทศจึงต้องเร่งพัฒนาเมืองให้มีประสิทธิภาพในการรองรับประชากร (ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการ การวางแผนและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565)

- ภาคการเกษตรมีความต้องการใช้แรงงานจากภายนอก และเทคโนโลยีการผลิตเพื่อทดแทนแรงงานมากขึ้น การเปลี่ยนแปลงเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุของภาคใต้ พบว่า ปัจจุบันแรงงานภาคการเกษตรส่วนใหญ่ในระดับชุมชนจะเป็นแรงงานผู้สูงอายุ เนื่องจากประชากรวัยหนุ่มสาวจะนิยมเข้าไปเรียนหนังสือและทำงานในเมืองใหญ่และกรุงเทพฯ มากขึ้น ทำให้ภาคการเกษตรโดยเฉพาะการทำสวนยางพารา สวนปาล์ม น้ำมัน และประมงต้องจ้างแรงงานจากภาคอีสาน และแรงงานต่างด้าว เช่น สาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา และกัมพูชา รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนวิธีการเพาะปลูกข้าวจากการทำนาดำเป็นนาหว่าน และจ้างรถไถ และรถเก็บเกี่ยวแทนการใช้แรงงานคนมากขึ้น

- ชุมชนมีความตื่นตัวต่อการพึ่งตนเอง และเตรียมความพร้อมรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงมากขึ้น โดยหลายชุมชนมีการเตรียมความพร้อมในการจัดสวัสดิการและดูแลผู้สูงอายุมากขึ้น รวมทั้งมีการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอาชีพเสริมให้ผู้สูงอายุ และการเปิดโอกาสให้ผู้สูงอายุได้มีการถ่ายทอดภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น ศิลปวัฒนธรรม นวดแผนไทย สมุนไพร เป็นต้น ให้กับเยาวชนรุ่นหลังในชุมชนเพื่อพัฒนาต่อยอดสินค้าและบริการของชุมชนให้มีมูลค่าเพิ่มมากขึ้น เพื่อตอบสนองความต้องการของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

การปรับตัวจากการแพร่ระบาดของโรคสายพันธุ์ใหม่ ส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ

- การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ (COVID-19) ส่งผลกระทบต่อเศรษฐกิจการค้า การลงทุน การจ้างงาน การท่องเที่ยว การศึกษา เทคโนโลยี ระบบสาธารณสุข และวิถีชีวิตของประชาชน ทำให้เกิดการใช้ชีวิตแบบวิถีใหม่ (New-Normal) ที่คนส่วนใหญ่ได้หันมารักษาสภาพและพึ่งพาเทคโนโลยีและนวัตกรรมมากขึ้น

- ในแง่การท่องเที่ยว โดยประเทศไทยในปี พ.ศ.2562 ได้รับการจัดอันดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวไว้เป็นอันดับ 31 จาก 140 ประเทศทั่วโลก และเป็นอันดับที่ 3 ของประเทศอาเซียน รองจากสิงคโปร์ และมาเลเซีย และภายหลังจากสถานการณ์แพร่ระบาดโควิด-19 ส่งผลให้จำนวนผู้มาเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวในประเทศลดลง ในอนาคตจึงต้องส่งเสริมการพัฒนาให้รองรับรูปแบบการท่องเที่ยวสมัยใหม่ โดยแนวโน้มและรูปแบบการท่องเที่ยวในอนาคตหลัง Covid-19 คือ NEO Tourism เป็นการท่องเที่ยวแบบ Next Normal ที่มีพฤติกรรมท่องเที่ยวตามธรรมชาติ ติดสะอาด และยืดหยุ่นตามสถานการณ์ Travel tech เป็นการท่องเที่ยวที่นำนวัตกรรมมาใช้สนับสนุนการท่องเที่ยว เช่น passport digital Speech recognition Digital

money Wellness Tourism การที่คนหันมาใส่ใจสุขภาพและความสวยงามมากขึ้นทำให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เช่น ศัลยกรรม นวด สปา

(ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการ การวางแผนและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565).

3.2 โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการคมนาคมขนส่งเพื่อพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจภาคใต้ เชื่อมโยงการขนส่งระหว่างอ่าวไทย และอันดามัน (โครงการ Landbridge)

Landbridge เสริมศักยภาพการขนส่งทางน้ำเปิดประตูการค้าสองฝั่งมหาสมุทร ดำเนินการศึกษาโดยสำนักงานนโยบายและแผนการขนส่งและจราจร กระทรวงคมนาคม เป็นการพัฒนาท่าเรือขนาดใหญ่ฝั่งอ่าวไทยและฝั่งอันดามัน ที่เชื่อมต่อกันด้วยถนนมอเตอร์เวย์ ทางรถไฟ และท่อขนส่งน้ำมันสำเร็จรูปและแก๊สสำหรับใช้บริโภคในพื้นที่ โดยก่อสร้างคูขนานบนเส้นทางเดียวกันตามแผนบูรณาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเชื่อมต่อแนวเส้นทางรถไฟทางคู่ (MR-MAP) เพื่อลดผลกระทบจากการเวนคืนที่ดินของภาคประชาชน โครงการนี้จะส่งเสริมเศรษฐกิจในพื้นที่ภาคใต้และประเทศไทย ทำให้ไทยเป็นศูนย์กลางการขนส่งทางทะเล เชื่อมมหาสมุทรแปซิฟิกและมหาสมุทรอินเดียเข้าไว้ด้วยกัน โดยมีแผนดำเนินการ ดังนี้

- 1) สร้างท่าเรือชุมพร ให้เป็นท่าเรือน้ำลึกที่ทันสมัย นำระบบบ่ออัตโนมัติเข้ามาใช้ก้าวสู่ Smart Port และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อพัฒนาให้เป็นสะพานเศรษฐกิจเชื่อมฝั่งทะเลอันดามันและอ่าวไทย
- 2) พัฒนาท่าเรือระนอง ให้เป็นท่าเรือสินค้าคอนเทนเนอร์และเป็นประตูการค้าฝั่งอันดามันเชื่อมโยงระหว่างท่าเรือระนองกับท่าเรือกลุ่มประเทศแถบเอเชียใต้ BIMSTEC ตะวันออกกลางและแอฟริกา
- 3) พัฒนาทางหลวงพิเศษระหว่างเมือง (Motorways) และรถไฟทางคู่ และการขนส่งทางท่อโดยก่อสร้างคูขนานบนเส้นทางเดียวกันตามแผนบูรณาการทางหลวงพิเศษระหว่างเมืองเชื่อมต่อแนวเส้นทางรถไฟทางคู่ (MR-MAP) ระยะทางประมาณ 89.35 กิโลเมตร

โดยในพื้นที่พัฒนาท่าเรือระนอง อยู่ระหว่างการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ จากโครงการพัฒนาท่าเรือบริเวณแหลมอ่าวอ่าง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง โดยมีชุมชนในพื้นที่ศึกษาของโครงการ ประกอบด้วย 6 ชุมชน คือ

อำเภอ	ตำบล	ชุมชน
1) เมืองระนอง	1) ราชกรูด (ที่ตั้งโครงการ)	1) หมู่ที่ 6 บ้านคลองของ
		2) หมู่ที่ 7 บ้านห้วยปลิง
		3) หมู่ที่ 8 บ้านขจัดภัย
	2) เกาะพยาม	4) หมู่ที่ 1 บ้านเกาะพยาม
2) กะเปอร์	3) ม่วงกลวง	5) หมู่ที่ 2 บ้านบางเบน
		6) หมู่ที่ 4 บ้านอ่าวเคย
2 อำเภอ	3 ตำบล	6 ชุมชน

ที่มา: เอกสารประกอบการประชุมรับฟังความคิดเห็นของประชาชน ครั้งที่ 1 โครงการพัฒนาท่าเรือบริเวณแหลมอ่าวอ่าง อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง ณ วันที่ 16 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมเฮอริเทจ แกรนด์ คอนเวนชั่น อำเภอเมืองระนอง จังหวัดระนอง

4. ด้านเทคโนโลยี

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม ส่งผลกระทบทางบวก

ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีและนวัตกรรม มีผลดีต่อการเพิ่มขีดความสามารถภาคการผลิตของภาคเกษตร เช่น เทคโนโลยีสารสนเทศ เทคโนโลยีชีวภาพ ฯลฯ จะมีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาทั้งในภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ ทั้งการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และการจำหน่าย เช่น ภาคการเกษตร สามารถใช้เทคโนโลยีการพัฒนาพันธุ์พืชและพันธุ์สัตว์เพื่อเพิ่มผลผลิต และการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการเพิ่มประสิทธิภาพการจัดจำหน่ายผลผลิต รวมทั้งภาคอุตสาหกรรมและบริการสามารถใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับคุณภาพสินค้าและบริการ ประกอบด้วย

- อุตสาหกรรมต้นน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจและผู้ผลิตพืช ผัก ผลไม้ และสมุนไพร
- อุตสาหกรรมกลางน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจสกัดสารอาหาร และกลุ่มธุรกิจเม็ดยาและแคปซูล
- อุตสาหกรรมปลายน้ำ เช่น กลุ่มธุรกิจจัดจำหน่าย กลุ่มธุรกิจร้านอาหาร กลุ่มธุรกิจร้านขายยา
- ธุรกิจบริการ เช่น การออกแบบและพัฒนาบรรจุภัณฑ์

ปฏิรูปภาคการเกษตร : เกษตรกรรม 4.0

พัฒนาดคน	พัฒนาพื้นที่/ทรัพยากรและโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาสินค้า	R&D เทคโนโลยีและนวัตกรรม
เสริมสร้างทักษะและศักยภาพเกษตรกร/สถาบันเกษตรกรให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอก	พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติด้านการเกษตรให้สอดคล้องและเพียงพอกับพื้นที่เกษตร	พัฒนาคุณภาพ/มาตรฐานสินค้าเกษตรและเพิ่มมูลค่าด้วยผลงานวิจัยและนวัตกรรม ให้สามารถแข่งขันได้ รวมทั้งเน้นการทำเกษตรแบบมุ่งเป้า	พัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรให้สามารถนำไปใช้ประโยชน์มากขึ้นปฏิรูปภาคเกษตร : เกษตรกรรม 4.0

- ความต้องการพลังงานเพิ่มสูงมากขึ้นทั้งทางการขนส่งและการผลิตไฟฟ้า โดยนำเข้าน้ำมันกว่า 85 % เพื่อใช้ในการขนส่ง และใช้ก๊าซธรรมชาติกว่า 60 % ในการผลิตไฟฟ้า ซึ่งกำลังลดลงและหมดไปซึ่งจะต้องเพิ่มสัดส่วนพลังงานทางเลือก แสงอาทิตย์ ลม น้ำ ชีวภาพ และวัสดุการเกษตร ซึ่งรัฐบาลพัฒนานโยบาย Energy 4.0 เพื่อให้เกิดการประหยัด การใช้อย่างสมดุลและยั่งยืน โดยนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีการส่งเสริม

การใช้ยานยนต์ไฟฟ้า เมืองอัจฉริยะ เทคโนโลยีระบบสะสมพลังงานขนาดใหญ่ และพลังงานชีวภาพ (Bio Energy)

- การมีเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทั่วถึงและเท่าเทียมพร้อมก้าวสู่ Next Normal โดยจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของไวรัสโควิด-19 ถือเป็นตัวเร่งให้เกิดความเปลี่ยนแปลงและการยอมรับในการนำเทคโนโลยีระบบสารสนเทศและนวัตกรรมมาพัฒนาและแก้ไขปัญหาเมืองและสิ่งแวดล้อม รวมถึงการขับเคลื่อนความมั่นคงของประเทศ โดยประเทศไทยมีผู้ใช้งานโทรศัพท์เคลื่อนที่มากถึง 119.17 ล้านเครื่อง มีการใช้อินเทอร์เน็ตสูงถึง 83.8% และครัวเรือนที่มีคอมพิวเตอร์และเชื่อมต่ออินเทอร์เน็ต 88.6%

- การวิจัยและพัฒนาด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอย่างก้าวกระโดด เป็นกุญแจสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ทั้งการเข้าถึงแหล่งข้อมูล (Big Data) สื่อสารอย่างไร้พรมแดน การสร้างสรรค์นวัตกรรมใหม่ ส่งผลต่อการเปลี่ยนแปลงของระบบเมืองอย่างมาก (ที่มา: การประชุมเชิงปฏิบัติการการวางและจัดทำผังนโยบายระดับประเทศ ครั้งที่ 2 โดยกรมโยธาธิการและผังเมือง, วันที่ 29 เมษายน 2565)

5. ด้านกฎหมาย

5.1 พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558

พระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. 2558 ประกาศใช้ด้วยเหตุผลในการปรับปรุงการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมงของประเทศให้สอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศและมาตรฐานสากล รวมทั้งความเจริญก้าวหน้าของเทคโนโลยีด้านการประมงสภาพของสังคม และสถานการณ์ต่างๆ ในปัจจุบันโดยกำหนดให้มีมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาการบริหารจัดการการบำรุงรักษาการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ และการดำเนินการอื่นๆที่เกี่ยวข้องและส่งเสริมให้ประชาชนหรือชุมชนประมงท้องถิ่นเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการบำรุงรักษาและการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำอย่างสมดุลเพื่อให้สามารถนำทรัพยากรสัตว์น้ำที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืนและกำหนดมาตรการในการส่งเสริมให้สัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้จากการทำการประมงหรือจากการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำมีคุณภาพได้มาตรฐานด้านสุขอนามัยมีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคและมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมทั้งกำหนดมาตรการควบคุมและจัดระเบียบการใช้เรือประมงไทยในการทำการประมงทั้งในน่านน้ำและนอกล่านน้ำไทย

5.2 พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551

นับตั้งแต่ประเทศไทยเข้าเป็นสมาชิกองค์การการค้าโลก หรือ WTO และได้มีการบังคับใช้ความตกลงด้านมาตรการสุขอนามัยและสุขอนามัยพืช (Agreement on the Application of Sanitary and Phytosanitary Measures:SPS) พระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ. 2551 จะช่วยให้ประเทศไทย มีการกำหนดมาตรฐาน และความปลอดภัยอาหาร ควบคุมการส่งออก นำเข้าสินค้าเกษตรและอาหาร โดยการกำหนดมาตรฐานสำหรับสินค้าเกษตร เพื่อควบคุมสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพ มีความปลอดภัยต่อผู้บริโภคเป็นที่เชื่อถือต่อการประกอบกิจการการค้าสินค้าเกษตรทั้งภายในและต่างประเทศ และเพื่อให้สอดคล้องกับพันธกรณีระหว่างประเทศ

6. ด้านสิ่งแวดล้อม

6.1 การเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศโลก ส่งผลกระทบต่อทั้งทางบวกและทางลบ

- ผลผลิตจากพืชเศรษฐกิจหลักของภาคใต้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงปริมาณ และคุณภาพ เนื่องจากแนวโน้มของระดับอุณหภูมิเฉลี่ยที่สูงขึ้นเป็นสาเหตุให้เกิดความผันผวนของสภาพอากาศ และฤดูกาล ส่งผลต่อเนื่องถึงความมั่นคงในรายได้ของเกษตรกร นอกจากนี้ ยังทำให้เกิดโรคระบาดในพืชเศรษฐกิจหลัก เช่น โรคใบร่วงชนิดใหม่ยางพารา เป็นต้น

- การกัดเซาะชายฝั่งมีความรุนแรงมากขึ้น ลมมรสุมและคลื่นลมที่รุนแรงมากขึ้น ทำให้เกิดปัญหาการกัดเซาะชายฝั่งที่ค่อนข้างรุนแรงตลอดแนว ทั้งฝั่งอันดามันและฝั่งอ่าวไทย (พื้นที่ชายฝั่งทะเลกว่า 3,151 กิโลเมตร พบปัญหาการกัดเซาะแล้วกว่า 726 กิโลเมตร เป็นฝั่งอ่าวไทย 630 กิโลเมตร และฝั่งอันดามัน 96

กิโลเมตร) ซึ่งหลายชุมชนในภาคใต้ได้มีการร่วมกันจัดทำเขื่อนป้องกันกัดเซาะชายฝั่ง รวมทั้งการรวมกลุ่มเพื่ออนุรักษ์และฟื้นฟูป่าชุมชน โดยเฉพาะป่าชายเลนในชุมชนมากขึ้น เพื่อลดปัญหาภาวะโลกร้อน การกัดเซาะชายฝั่ง และเพื่อเป็นแหล่งอาหารและสร้างรายได้ที่ยั่งยืนให้กับคนในชุมชน

- ผลผลิตการประมงลดลง ทั้งที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงระดับอุณหภูมิของน้ำซึ่งมีผลกระทบต่อความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรสัตว์น้ำ และแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำในทะเล รวมทั้งคลื่นลมมรสุมที่รุนแรงส่งผลให้ระยะเวลาทำประมงลดลง และกระทบต่อทรัพยากรชายฝั่งทะเล โดยเฉพาะป่าชายเลนที่เป็นแหล่งเพาะฟักและอนุบาลสัตว์น้ำวัยอ่อน ตลอดจนภาวะภัยแล้งที่ยาวนานขึ้นส่งผลให้ทรัพยากรประมงลดลง

- สาเหตุของปัญหาการจัดการน้ำ เนื่องจากการเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วของประชากร การขยายตัวของชุมชนเมือง การขยายตัวทางเศรษฐกิจพัฒนาอุตสาหกรรม ปริมาณน้ำฝนที่ไม่เพียงพอหรือมากเกินไป การบุกรุกพื้นที่ต้นน้ำและแหล่งน้ำสาธารณะ การปลูกพืชไม่เหมาะสมกับสภาพดินและน้ำ การสร้างสิ่งกีดขวางทางน้ำ การปล่อยมลพิษลงสู่แหล่งน้ำลำคลอง การขาดพื้นที่แหล่งกักเก็บน้ำต้นทุนที่เพียงพอ การบริหารจัดการน้ำที่ไม่มีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกิดการขาดแคลนน้ำ อุทกภัยและภัยแล้ง คุณภาพน้ำเสีย และการรุกรานของน้ำเค็ม

6.2 มลพิษต่างๆ ส่งผลกระทบต่อทางลบ

- มลพิษวิกฤตเพิ่มขึ้น เช่น มลพิษทางน้ำพบว่าแม่น้ำเจ้าพระยา แม่น้ำท่าจีน แม่น้ำระยอง และแม่น้ำปิงช่วงเชียงใหม่ ลำพูน มีคุณภาพเสื่อมโทรม มลพิษทางอากาศ ฝุ่นละออง PM2.5 ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล เชียงใหม่ และเมืองขนาดใหญ่ของภาค และ PM 10 ในจังหวัดสระบุรี ด้านขยะพลาสติก กรุงเทพมหานคร ชลบุรี นครราชสีมา สมุทรปราการ ขอนแก่น มีปริมาณขยะต่อวันมากที่สุด

6.3 แผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.2558-2564

แผนแม่บทบูรณาการจัดการความหลากหลายทางชีวภาพ พ.ศ.2558-2564 ได้น้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาเป็นแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้ทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเกิดความตระหนักต่อการใช้ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างรอบคอบ เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้แก่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม รวมทั้งยังใช้เป็นแนวทางในการสร้างสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และการใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่นประกอบการตัดสินใจ และมีการบูรณาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ผสมผสานกับการพัฒนาด้านเศรษฐกิจ และสังคม ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างสมดุลและการพัฒนาที่ยั่งยืนของประเทศ

รายงาน Global Risks Report 2022 เมื่อ ความเสี่ยงหลักของทศวรรษคือการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (โดย สภาเศรษฐกิจโลก (World Economic Forum: WEF)) เมื่อวันที่ 11 มกราคม 2565 สรุปประเด็นสำคัญที่กำลังเป็นความเสี่ยงระดับโลก (global risks) ในปีนี้ ใน 5 ปีข้างหน้า หรือในหัวง 10 ปีต่อจากนี้ไป หรือท้ายที่สุดแล้ว คือ การสร้างปัจจุบันที่พร้อมรับมือกับความผันผวนในอนาคต (resilience) ซึ่งมีการเก็บข้อมูลมาตั้งแต่ปี พ.ศ. 2549 รวบรวมจากมุมมองของผู้เชี่ยวชาญด้านความเสี่ยงและผู้นำเกือบ 1,000 คนจากวงการธุรกิจ ภาครัฐ และภาคประชาสังคมในหลายภูมิภาคทั่วโลก โดยได้เปรียบเทียบความเสี่ยง 37 ประการที่ถูกจัดกลุ่มใน 5 มิติของความเสี่ยง ประกอบด้วยมิติเศรษฐกิจ (Economic) มิติสังคม (Societal) มิติสิ่งแวดล้อม (Environmental) มิติภูมิรัฐศาสตร์ (Geopolitical) และมิติเทคโนโลยี (Technological) ทั้งนี้ เนื้อหาการสำรวจในปี 2564 – 2565 สะท้อนมุมมองของความเสี่ยงได้ ดังนี้

COVID-19 Hindsight: การเข้าใจปัญหาโควิด-19 ที่เกิดขึ้น โดยศึกษาบทเรียนที่ได้จากสถานการณ์โควิด-19 จากช่วง 2 ปีที่ผ่านมา

Future Outlook: แนวโน้มในอนาคต ทั้งมุมมองความเสี่ยงของโลก และการลดผลกระทบของความเสียหาย

Horizon: ขอบเขตของความเสียหาย สะท้อนการรับรู้ด้านความเสี่ยงของผู้ตอบแบบสำรวจ และความรู้สึกว่าความเสี่ยงใดที่มีความเร่งด่วน (urgency) โดยขอบเขตของความเสียหายเป็นส่วนสะท้อนทางเลือก

ของการตัดสินใจ รวมถึงว่าผู้ที่มีส่วนตัดสินใจเชิงนโยบายอาจต้องเผชิญ “การแลกอะไรไปกับอะไร” (trade-off) ในทางเลือกหนึ่ง ๆ ด้วย

Severity: ความรุนแรงของความเสียหาย เป็นการวัดอันดับความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้น ในส่วนนี้ยังพูดถึง Effects หรือ ผลกระทบของความเสียหาย ที่ให้ผู้ตอบแบบสำรวจพิจารณาผลกระทบที่เกี่ยวข้องร่วมกับความรุนแรงของความเสียหาย

International Mitigation: การลดผลกระทบระหว่างประเทศ เป็นการประเมินความพยายามระหว่างนานาชาติใน 15 พื้นที่ที่มีการกำกับดูแลทั่วโลก เพื่อชี้ความสำเร็จ รวมถึงโอกาสในการดำเนินการและเสริมความร่วมมือระดับโลกต่อไป

ปี 2565 ที่ไม่พ้นไปจากผลกระทบของโควิด-19: โลกที่แบ่งแยกกันมากกว่าเดิม ตั้งแต่ที่มีการระบาดของเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 ความเสี่ยงในมิติสังคมและความเสี่ยงในมิติสิ่งแวดล้อมแย่งมากที่สุด โดยประเด็นที่ติดอันดับต้น คือ ความเป็นปึกแผ่นของสังคมที่พังทลายลง วิกฤติความเป็นอยู่ โรคติดต่อ และสุขภาพจิตที่ย่ำแย่ ตามมาด้วยวิกฤติหนี้ ความมั่นคงปลอดภัยไซเบอร์ที่ล้มเหลว ความไม่เท่าเทียมทางดิจิทัล และปฏิกิริยาตอบโต้ที่รุนแรงที่มีต่อองค์ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ นอกจากตัวเชื้อโรค ผลกระทบของวิกฤติสาธารณสุขที่มีต่อเศรษฐกิจและสังคมยังคงเป็นภัยสำคัญที่ต่อเนื่องมาจนถึงปีนี้ อาทิ การเข้าถึงวัคซีนที่ไม่เท่าเทียมกันของประเทศที่มีความแตกต่างทางเศรษฐกิจและรายได้ ได้นำมาซึ่งความแตกแยกทางสังคมและความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์ระหว่างกัน มากกว่าไปนั้น ปัญหาเรื้อรังอย่างมิติเศรษฐกิจหากพิจารณาต่อไปในระยะ 2 ปีข้างหน้า (พ.ศ. 2567) รายงานฯ ยังคาดการณ์ว่าเศรษฐกิจโลกจะยังซบเซา โดยจะเติบโตน้อยกว่าระดับก่อนโรคระบาดที่ 2.3% ราคาข้าวของเครื่องใช้ ภาวะเงินเฟ้อ และหนี้สินจะพุ่งสูงขึ้นทั้งในประเทศพัฒนาแล้วและกำลังพัฒนา ส่วนเศรษฐกิจของประเทศกำลังพัฒนาจะเติบโตลดลง 5.5% จากระดับการเติบโตของ GDP ที่ตั้งไว้ก่อนโรคระบาด ขณะที่เศรษฐกิจของประเทศพัฒนาจะเติบโตเกินระดับที่ตั้งไว้ก่อนโรคระบาดที่ 0.9% สะท้อนให้เห็น “ช่องว่าง” ของการเติบโตทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศในสองกลุ่มเศรษฐกิจนี้ที่ห่างจากกันมากขึ้น

การแบ่งแยกและความตึงเครียดทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เช่นนี้ ยิ่งทำให้การประสานความร่วมมือซึ่งเป็นสิ่งสำคัญต่อการรักษาผลเป็นจากโรคระบาดใหญ่เป็นไปได้ยากยิ่ง ยังพาลให้โลกคลาดสายตาและพลาดที่จะจับมือเพื่อร่วมกันต่อสู้กับความเสียหายใหม่ที่กำลังจะมาถึง อย่างความล้มเหลวของการลงมือทำด้านการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ (climate transition disorder) ความเปราะบางต่อภัยไซเบอร์ที่มากขึ้น (increased cyber vulnerabilities) อุปสรรคของการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศที่สาหัสขึ้น (greater barriers to international mobility) ไปจนถึงการแข่งขันทางอวกาศ (competition in space)

ปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ: ความเสี่ยงระยะยาวของโลกในทศวรรษต่อจากนี้หลักฐานเชิงประจักษ์ที่ใกล้ตัวที่สุด มี อาทิ น้ำแข็งขั้วโลกละลาย ระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น และคลื่นความร้อนที่เกิดยาวนานขึ้น โดยการบังคับใช้มาตรการล็อกดาวน์ต่อโควิด-19 ยังทำให้เห็นการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่ทะยานอย่างรวดเร็วกว่าในปี 2563 รวมถึงเศรษฐกิจโลกที่ยังพึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลไม่เปลี่ยนแปลง ขณะที่การมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contributions: NDCs) ต่อที่ประชุม COP26 ไม่เป็นไปตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ที่ 1.5°C แม้ทุกภาคส่วนรับรู้ถึงแรงกดดันมหาศาลในการเปลี่ยนผ่านสู่เศรษฐกิจที่ปล่อยคาร์บอนสุทธิเป็นศูนย์ แต่การเปลี่ยนผ่านอย่างรวดเร็วที่สามารถบรรเทาผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศได้ในระยะยาว อาจก่อให้เกิดผลข้างเคียงที่ไม่พึงประสงค์ในระยะสั้น อาทิ การทำให้ผู้คนว่างงานฉับพลันจากการปิดกิจการในอุตสาหกรรมที่ปล่อยคาร์บอนอย่างหนัก แต่หากเปลี่ยนผ่านช้าเกินไป ก็เป็นการปล่อยปล่อยให้สิ่งแวดล้อมยิ่งเสื่อมโทรมและกลายเป็นโลกที่เต็มไปด้วยความไม่เท่าเทียมมากขึ้น นับเป็นทางแยกของความเสียหายที่ต้องพิจารณาอย่างถี่ถ้วนโดยเน้นให้เกิดความร่วมมือมากที่สุด

ความไม่เท่าเทียมทางดิจิทัลและภัยคุกคามความมั่นคงไซเบอร์: ความเสี่ยงระยะสั้นและระยะกลางที่ไม่ควรละเลยโควิด-19 ทำให้สังคมย้ายมาใช้ชีวิตบนโลกดิจิทัลจนกลายเป็นเรื่องปกติ ขณะเดียวกับที่อาชญากรรมไซเบอร์ก็เพิ่มสูงขึ้นเช่นกัน โดยไม่เพียงกระทบต่อเรื่องเงินทองเท่านั้น แต่ยังรวมถึงความปลอดภัยของโครงสร้างพื้นฐาน

ที่สำคัญอย่างยิ่งยวด (Critical Infrastructure: CI) ความเป็นปึกแผ่นของสังคม ข่าวดิจิทัล/บิดเบือนที่แพร่หลายที่กระทบต่อสุขภาพจิต เป็นต้น กล่าวได้ว่า ความมั่นคงปลอดภัยของโลกดิจิทัลมีความสำคัญยิ่งต่อทุกภาคส่วน โดยเฉพาะภาครัฐ

อุปสรรคต่อการอพยพ-โยกย้ายถิ่นฐานที่มีมากขึ้นกว่าเดิม พิษเศรษฐกิจ ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศ ความขัดแย้งและการดำเนินคดีทางการเมือง เป็นสาเหตุอันดับต้นที่บังคับให้ผู้คนจำใจต้องอพยพโยกย้ายถิ่นฐาน ทว่าการเคลื่อนย้ายระหว่างประเทศในยุคของโรคระบาดกลับทำให้การเดินทางเป็นไปอย่างยากลำบากขึ้นจากการที่ประเทศปลายทางตั้งนโยบายปกป้องเศรษฐกิจในประเทศและการกำหนดกฎระเบียบของการเดินทางเข้าประเทศที่เข้มงวดขึ้น ล้วนมีผลต่อโอกาสด้านอาชีพสำหรับผู้อพยพโยกย้ายถิ่นฐาน โอกาสในการใช้ชีวิตของผู้ลี้ภัยโดยมีผลต่อการส่งเงินกลับบ้าน วิถีทางมนุษยธรรมและความเป็นอยู่ การแบ่งขั้วทางสังคม (societal polarization) และช่องว่างทางรายได้ของแรงงาน

การแข่งขันทางอวกาศ: พื้นที่ใหม่ที่ต้องมีการกำกับดูแลความตึงเครียดใหม่ภายในโลกรวมไปถึงพื้นที่ในอวกาศ ความเสี่ยงที่มาจากการแข่งขันในกิจกรรมทางการทหารและบริษัทเทคโนโลยีที่กระทำเพื่อการค้า ล้วนส่งสัญญาณว่าอวกาศกำลังกลายเป็นปรាកการความเสี่ยงใหม่ ทั้งโครงสร้างพื้นฐานของโลกและวัตถุในอวกาศที่แออัดจนรบกวนวงโคจรรอบโลก ตลอดจนการที่อวกาศเป็นพื้นที่ที่ไม่มีรัฐบาลประเทศใดถือเอกลิทธิเป็นผู้กำกับดูแล การแข่งขันทางอวกาศที่วุ่นวายนำมาสู่ความตึงเครียดทางภูมิรัฐศาสตร์และการตั้งคำถามถึงความเป็นไปได้ที่นานาประเทศจะร่วมมือกันจัดการทรัพยากรของทุกคนอย่างยั่งยืน เพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน

(ที่มา: <https://www.sdgmove.com/2022/04/16/sdg-updates-global-risks-report-2022/> SDG Updates, มกราคม 2565)

ส่วนที่ 4

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ. 2566

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เป็นแผนเชิงกลยุทธ์ที่ครอบคลุมการพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัดระนองในทุกบริบทที่มีความสำคัญ และเป็นแผนแม่บทที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงระหว่างนโยบายของรัฐบาลและนโยบายของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (Top Down) กับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของเกษตรกร (Bottom up) ซึ่งมีการทบทวนให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์ปัจจุบันเป็นประจำทุกปีด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่ายภาคเกษตร ผ่านคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

พื้นฐานแนวคิด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 มีพื้นฐานความคิดมาจาก 3 กรอบ คือ กลยุทธ์ “น่านน้ำสีขาว (White Ocean Strategy)” แนวคิด “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) และเกษตรมูลค่าสูง

กลยุทธ์น่านน้ำสีขาว เป็นกลยุทธ์ที่มีการกำหนดพื้นฐานการบริหารองค์กรแบบองค์รวม ครอบคลุมตั้งแต่วิสัยทัศน์ นโยบาย พันธกิจ กลยุทธ์การดำเนินงานไปจนถึงแนวทางในการปฏิบัติทุกภาคส่วนขององค์กร ตั้งแต่การบริหารงานบุคคล การตลาดและการขาย การปฏิบัติการ การโฆษณาประชาสัมพันธ์ ทั้งนี้ องค์กรน่านน้ำสีขาว ไม่ได้มองว่า “ตัวเอง” เป็นศูนย์กลาง ผลกำไรที่ผู้ถือหุ้นได้รับไม่ใช่สิ่งสำคัญสูงสุด แต่จะให้ความสำคัญกับสังคมในทุกภาคส่วน รวมทั้งสิ่งแวดล้อมที่อยู่รอบตัวไปพร้อม ๆ กัน

หลักสำคัญของกลยุทธ์น่านน้ำสีขาว คือ ความเชื่อมั่นและศรัทธาในคุณงามความดี การกระทำอย่างโปร่งใสตรงไปตรงมา ที่ล้วนมาจากแรงผลักดัน “ภายใน” โดยไม่ได้คำนึงถึงแรงกดดันจาก “ภายนอก” หรือการกระทำตามกระแสสังคมที่จะต้องปฏิบัติตามหลักบรรษัทภิบาล ซึ่งถือเป็นความต่างที่สำคัญและยิ่งใหญ่ เนื่องจากการทำสิ่งใดจากความสมัครใจและมั่นคงจาก “ภายใน” กับการทำเพราะกระแสการกดดันหรือความคาดหวังจาก “ภายนอก” ย่อมส่งผลต่างกันลิบลับ ทั้งในเบื้องต้น ท่ามกลาง และบั้นปลาย ด้วยเหตุนี้การคิดเชื่อ และกระทำจากแรงผลักดันภายในจึงกลายเป็นเส้นตรงแห่งความสม่ำเสมอ (Integrity) ก่อให้เกิดความยั่งยืนต่อเนื่อง และเป็นเนื้อแท้แห่งบรรษัทภิบาล มิได้เกิดจากสังคมจับตามองแต่อย่างใด

กลยุทธ์น่านน้ำสีขาวมีต้นรากความคิดมาจากปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศร มหาภูมิพลอดุลยเดชมหาราช บรมนาถบพิตร หรือพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช จากแก่นแท้ของ “เศรษฐกิจพอเพียง” ที่มุ่งสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน เติบโตอย่างมีคุณธรรม ไม่เอาเปรียบ ไม่ละโมภ อย่างไม่รู้ประมาณ เศรษฐกิจพอเพียงไม่ได้หมายถึงการปิดประเทศ ไม่ได้ขัดขวางการค้าเสรี การเดินทางของภาคธุรกิจ ไม่ได้ขัดขวางการค้าขายสินค้า ไม่ได้ชี้แนะให้ภาคอุตสาหกรรมหยุดการลงทุน หรือหวนกลับไปสู่สังคมเกษตรเหมือนในอดีต (หมายถึง ไม่ได้ให้หยุดการพัฒนา) แต่แนวปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงให้เราใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ ร่ำรวยได้ ประสบความสำเร็จได้ แต่ขอให้เป็นอย่างยั่งยืน มองรอบด้าน และมองไกล ที่สำคัญ **สอนให้ทุกคนมีสติ ไม่หวังผลเลิศจนลืมนึกถึงผลกระทบที่จะตามมา** (दनัย จันทรเจ้าฉาย, 2555)

เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) เป็นแนวคิดการพัฒนาเศรษฐกิจใน 3 รูปแบบควบคู่กัน ได้แก่ เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว โดยอาศัยฐานศักยภาพและความเข้มแข็งของประเทศอันประกอบด้วยความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรม พร้อมกับการใช้ประโยชน์จากองค์ความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการสร้างมูลค่าเพิ่มเพื่อผลักดันให้ประเทศมีการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจอย่างยั่งยืน และสามารถกระจายรายได้ โอกาสและความมั่งคั่งได้อย่างทั่วถึง โดยมีกระทรวงเกษตรฯ เป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ 3 สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง รายได้สูง

เชื่อมโยงตั้งแต่ ต้นทาง กลางทาง และปลายทาง ใน 3 กรอบ คือ Bio (การสร้างมูลค่า: Value Creation) Circular (ของเสีย/ขยะเป็นศูนย์: Zero Waste) Green (สมดุลและยั่งยืน: Balanced and Sustainability) โดยมีปัจจัยสนับสนุน ได้แก่ คน โครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวก ระบบโลจิสติกส์การเกษตร เทคโนโลยีและนวัตกรรม กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับและสิทธิประโยชน์ทางภาษี การวิจัยและพัฒนา คุณภาพมาตรฐาน Big Data และแหล่งเงินทุน

เกษตรมูลค่าสูง เป็นแนวคิดเพื่อการพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษารายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

การประยุกต์ใช้ “กลยุทธ์น่านน้ำสีเขียว” “เศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy)” และ “เกษตรมูลค่าสูง” กับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง

การประยุกต์ใช้กลยุทธ์น่านน้ำสีเขียวกับการพัฒนาภาคเกษตรของจังหวัดระนอง เป็นการเปิดมุมมองเชิงเปรียบเทียบที่ให้ภาคเกษตรจังหวัดระนองคือองค์กร ที่มีบุคลากรขององค์กรเป็นส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง โดยมีภาคส่วนต่าง ๆ รวมถึงเกษตรกรและประชาชนทั่วไปเป็นลูกค้า หรือผู้มีส่วนได้เสีย และมีการขับเคลื่อนการพัฒนาแบบองค์รวม ที่ไม่ได้มองเพียงตัวเอง (ส่วนราชการในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ) เป็นศูนย์กลาง แต่ให้ความสำคัญกับผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน โดยเฉพาะเกษตรกร และไม่ได้มุ่งการพัฒนาเฉพาะด้านเศรษฐกิจเพียงอย่างเดียว แต่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยและความมั่นคงด้านอาหาร สังคมเกษตร (การส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนในชุมชน) รวมทั้งการคำนึงถึงผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและที่สำคัญ คือ การพัฒนาคน (ทั้งเกษตรกร และบุคลากร) ซึ่งถือเป็นศูนย์กลางสำคัญของการพัฒนา ให้เป็นผู้มีความรอบรู้ ควบคู่กับการมีคุณธรรม ที่ไม่ได้มุ่งหวังผลกำไรหรือรายได้จากการประกอบอาชีพเพียงอย่างเดียว หากแต่ต้องเผื่อแผ่แบ่งปัน และพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืน

กรอบแนวคิด

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2566 มีกรอบแนวคิดในการขับเคลื่อนการพัฒนาแบบคู่ขนานระหว่างเกษตรกระแสหลัก (สินค้าเกษตรเศรษฐกิจที่สำคัญ) และเกษตรทางเลือก (เศรษฐกิจชุมชน/เกษตรกรรายย่อย) ที่เชื่อมโยงเกษตรมูลค่าสูงใน 6 ด้าน (เกษตรแปรรูป เกษตรอัตลักษณ์ เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรอัจฉริยะ และระบบนิเวศการเกษตร) ด้วยการบริหารจัดการสินค้าเกษตรและพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเป็นระบบตลอดจนการพัฒนาเกษตรกรให้ก้าวไปสู่การเป็นเกษตร 4.0 (เกษตรกรมืออาชีพ) ผ่านกระบวนการส่งเสริมการรวมกลุ่ม การประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อให้มีภูมิคุ้มกันต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงต่างๆ รวมถึงการเสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร ส่งเสริมการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมและการสร้างความเชื่อมโยงกับเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio-Circular-Green (BCG) Economy) ที่หมายรวมถึงตั้งแต่การสร้างมูลค่า การบริหารจัดการขยะเป็นศูนย์ (Zero-Waste) และการเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนพื้นฐานของความสมดุลและยั่งยืน

หลักการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

1. สร้างความเชื่อมโยงของการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ ให้มีความสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศ ตามแนวนโยบายพื้นฐานแห่งรัฐ รวมถึงแผนและยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่างๆ ที่มีความเกี่ยวข้องกับภาคเกษตร เพื่อสร้างโอกาสการพัฒนาให้สอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงต่างๆ ต่อศักยภาพและภูมิสังคมของพื้นที่

2. ตอบสนองต่อความต้องการในการพัฒนาและ/หรือการแก้ปัญหาของประชาชนในพื้นที่
3. บูรณาการการพัฒนาด้วยหลักการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่าย ไม่ว่าจะเป็นภาครัฐ เอกชน และประชาชน ซึ่งยังคงเป็นแนวทางสำคัญที่จะช่วยสนับสนุน และขับเคลื่อนการพัฒนาให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนด

1. วิสัยทัศน์ (Vision)

“เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและก้าวทันเทคโนโลยี”

2. พันธกิจ (Mission)

- 2.1 พัฒนาสถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง พัฒนาศักยภาพของเกษตรกรตามความถนัดและความต้องการรวมทั้งสนับสนุนให้มีการประยุกต์ใช้ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง นวัตกรรมและเทคโนโลยีที่เหมาะสม
- 2.2 เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต พัฒนาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมาตรฐานปลอดภัย และสร้างมูลค่าเพิ่ม
- 2.3 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อการผลิตทางการเกษตร และส่งเสริมให้มีการใช้ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างมีประสิทธิภาพยั่งยืน
- 2.4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์

3. เป้าประสงค์หลัก (Goals)

- 3.1 สถาบันเกษตรกรมีความเข้มแข็ง เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี
- 3.2 ผลผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดเพิ่มขึ้น มีคุณภาพได้มาตรฐาน มีความปลอดภัย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น
- 3.3 ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร ได้รับการพัฒนาให้มีความเหมาะสมในการผลิตสินค้าเกษตร
- 3.4 การบริหารจัดการด้านเกษตรและสหกรณ์มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีการบูรณาการการทำงานเชิงรุก

4. ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง

เป้าประสงค์

1. เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้ และก้าวสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer)

2. เพื่อส่งเสริมให้องค์กรเกษตรกรมีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของเกษตรกรเป้าหมายสามารถลดรายจ่ายและ/หรือเพิ่มรายได้ (ร้อยละ 70)
2. ร้อยละขององค์กรเกษตรกรเป้าหมายที่มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน (ร้อยละ 70)
3. ร้อยละของจำนวนสมาชิกสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรเป้าหมาย ที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกับสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร (ร้อยละ 80)

แนวทางการพัฒนา

1. สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร
2. ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
3. เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 พัฒนาขีดความสามารถในการผลิตและการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร

เป้าประสงค์

1. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดตามความเหมาะสมของพื้นที่
2. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและ/หรือผลิตภัณฑ์แปรรูปด้านการเกษตรและเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาด

ตัวชี้วัด

1. จำนวนครั้งที่มีการส่งเสริมการผลิตตามความเหมาะสมของพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง)
2. ร้อยละของสินค้าเกษตรที่มีการตรวจติดตามเฝ้าระวังและ/หรือรับรองความปลอดภัยเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา (ร้อยละ 70)
3. จำนวนชนิดสินค้าเกษตรที่ได้รับการเพิ่มมูลค่าและ/หรือพัฒนาการเชื่อมโยงตลาดและ/หรือพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน (ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน
2. ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง
3. ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบครบวงจร
4. พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์)
5. ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่
6. ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย
7. ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
8. สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

เป้าประสงค์

ทรัพยากรการเกษตรและโครงสร้างพื้นฐานการเกษตร ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตร

ตัวชี้วัด

1. ร้อยละของแหล่งน้ำชลประทานเป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร (ร้อยละ 80)
2. จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาที่เพิ่มขึ้นในแต่ละปี (ไม่น้อยกว่า 15 แหล่ง)
3. ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการอนุรักษ์/ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร (ร้อยละ 80)

แนวทางการพัฒนา

1. ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลาย
2. ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและสารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน
3. พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
4. ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน
5. ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ
6. ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
7. พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
เป้าประสงค์

การบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพ และมีแผนการดำเนินงานแบบบูรณาการ

- ตัวชี้วัด**
1. จำนวนแผนงานด้านเกษตรและสหกรณ์ที่จัดทำด้วยกระบวนการมีส่วนร่วม (1 แผน)
 2. จำนวนหน่วยงานและภาคีเครือข่ายที่ร่วมบูรณาการภายใต้แผนฯ (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย)
 3. จำนวนฐานข้อมูลที่ได้รับการปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ไม่น้อยกว่า 5 ฐานข้อมูล)
 4. ร้อยละของผลการดำเนินงานและการใช้จ่ายงบประมาณตามแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ประจำปี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95)

แนวทางการพัฒนา

1. เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศการเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร
2. พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการทำงาน
3. ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผนไปสู่การปฏิบัติ

5. สรุปประเด็นการพัฒนา

ภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566 – พ.ศ.2570) ฉบับทบทวนปี 2566

ประเด็นการพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
1. พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็ง	1.1 เพื่อให้เกษตรกรสามารถพึ่งพาตนเองได้และก้าวสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (Smart Farmer) 1.2 เพื่อส่งเสริมให้องค์กรเกษตรกร มีการดำเนินงานอย่างมีประสิทธิภาพและยั่งยืน	1.1 ร้อยละของเกษตรกรเป้าหมายสามารถลดรายจ่ายและ/หรือเพิ่มรายได้	70	70	70	70	70	70	1.1 สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร 1.2 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง 1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง
		1.2 ร้อยละขององค์กรเกษตรกรเป้าหมายที่มีการดำเนินงานตามมาตรฐาน	70	70	70	70	70	70	
		1.3 ร้อยละของจำนวนสมาชิกสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกรเป้าหมายที่มีส่วนร่วมในการดำเนินกิจกรรมกับสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร	80	80	80	80	80	80	

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย						แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570	รวม 5 ปี	
2. พัฒนาขีด ความสามารถใน การผลิต และการ จัดการ สินค้าเกษตร และ สินค้าเกษตร และ ความ มั่นคง ปลอดภัย ด้านอาหาร	2.1 เพื่อเพิ่ม ประสิทธิภาพการ ผลิตและการ บริหารจัดการ สินค้าเกษตรที่ สำคัญของจังหวัด ตามความ เหมาะสมของพื้นที่	2.1 จำนวนครั้งที่มีการ ส่งเสริมการผลิตตามความ เหมาะสมของพื้นที่ (ไม่น้อยกว่า 5 ครั้ง)	5	5	5	5	5	25	2.1 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืดและ การทำประมงพื้นบ้าน 2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพ ของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง 2.3 ส่งเสริมการผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบ ครบวงจร 2.4 พัฒนาสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, มะม่วงหิมพานต์) 2.5 ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดล เศรษฐกิจใหม่ 2.6 ส่งเสริมการผลิตและการตรวจรับรองสินค้าเกษตรให้ได้ ตามระบบมาตรฐานและมีความปลอดภัย 2.7 ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร 2.8 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบ ตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร
		2.2 ร้อยละของสินค้า เกษตรที่มีการตรวจ ติดตามเฝ้าระวังและ/หรือ รับรองความปลอดภัย เมื่อ เทียบกับปีที่ผ่านมา	70	70	70	70	70	70	
	2.3 จำนวนชนิดสินค้า เกษตรที่ได้รับการเพิ่ม มูลค่าและ/หรือพัฒนาการ เชื่อมโยงตลาด และ/หรือ พัฒนาขีดความสามารถใน การแข่งขัน (ไม่น้อยกว่า 2 ชนิด)	2	2	2	2	2	2	10	

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
3. เพิ่ม ศักยภาพ ทรัพยากรการ ผลิตและ โครงสร้าง พื้นฐานทาง การเกษตร	ทรัพยากรการเกษตร และโครงสร้าง พื้นฐานการเกษตร ได้รับการฟื้นฟู อนุรักษ์ และพัฒนา เพื่อเพิ่มประสิทธิ ภาพในการผลิต สินค้าเกษตร	3.1 ร้อยละของแหล่งน้ำชลประทาน เป้าหมายที่ได้รับการพัฒนาเพื่อสนับสนุน การดำเนินกิจกรรมทางการเกษตร	80	80	80	80	80	80	3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ดินเพื่อ ป้องกันการชะล้างพังทลาย 3.2 ส่งเสริมการใช้อินทรีย์วัตถุและ สารปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความ อุดมสมบูรณ์ของดิน 3.3 พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่ม ประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ ชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่ทำ การเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร 3.4 ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอก พื้นที่ชลประทาน 3.5 ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำ ²⁰⁸ ในแหล่งน้ำธรรมชาติ 3.6 ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดิน เพื่อเกษตรกรรม 3.7 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่ง สินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทาง การเกษตร
		3.2 จำนวนแหล่งน้ำในไร่นาที่เพิ่มขึ้นในแต่ ละปี (ไม่น้อยกว่า 15 แหล่ง)	10	10	15	15	15	65	
		3.3 ร้อยละของพื้นที่เป้าหมายที่ได้รับการ อนุรักษ์/ปรับปรุงบำรุงดินให้เหมาะสม สำหรับการทำการเกษตร	80	80	80	80	80	80	

ประเด็น การพัฒนา	เป้าประสงค์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย					รวม 5 ปี	แนวทางการพัฒนา
			2566	2567	2568	2569	2570		
4. เพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหาร จัดการด้าน การเกษตร และสหกรณ์ ของจังหวัด	การบริหารจัดการ ด้านเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดมี ประสิทธิภาพ และมี แผนการดำเนินงาน แบบบูรณาการ	4.1 จำนวนแผนงานด้านเกษตร และสหกรณ์ที่จัดทำด้วย กระบวนการมีส่วนร่วม	1	1	1	1	1	1	4.1 เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศ การเกษตร เพื่อให้บริการแก่เกษตรกร 4.2 พัฒนาบุคลากรให้มีศักยภาพในการ ปฏิบัติงานเพิ่มขึ้น/สร้างเครือข่ายการ ทำงาน 4.3 ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมใน การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและ สหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนแผน ไปสู่การปฏิบัติ
		4.2 จำนวนหน่วยงานและภาคี เครือข่ายที่ร่วมบูรณาการภายใต้ แผนฯ และได้รับการเผยแพร่ ประชาสัมพันธ์นำแผนไปสู่การ ปฏิบัติ (ไม่น้อยกว่า 10 หน่วยงาน/ภาคีเครือข่าย)	10	10	10	10	10	50	
		4.3 จำนวนฐานข้อมูลที่ได้รับการ ปรับปรุงให้เป็นปัจจุบัน (ไม่น้อยกว่า 5 ฐานข้อมูล)	5	5	5	5	5	5	
		4.4 ร้อยละของผลการดำเนินงาน และการใช้จ่ายงบประมาณตาม แผนปฏิบัติการด้านเกษตรและ สหกรณ์ ประจำปี (ไม่น้อยกว่าร้อยละ 95)	95	95	95	95	95	95	

แผนภาพการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)

วิสัยทัศน์: เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีความมั่นคง มั่งคั่ง อย่างยั่งยืน โดยใช้นวัตกรรมและก้าวทันเทคโนโลยี

ประเด็น
การ
พัฒนา

1. พัฒนาคุณภาพชีวิต
เกษตรกรและส่งเสริม
องค์กรเกษตรกร
ให้เข้มแข็ง (3)

2. พัฒนาขีดความสามารถ
ในการผลิต และการจัดการ
สินค้าเกษตร และความมั่นคง
ปลอดภัยด้านอาหาร (8)

3. เพิ่มศักยภาพทรัพยากร
การผลิต และโครงสร้าง
พื้นฐานทางการเกษตร (7)

4. เพิ่มประสิทธิภาพการ
บริหารจัดการด้าน
การเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัด (3)

แนวทางการพัฒนา

1 สร้างองค์ความรู้และ
ถ่ายทอดเทคโนโลยี
เพื่อการประกอบอาชีพ
ให้กับเกษตรกร
2 ส่งเสริมการทำ
เกษตรกรรมยั่งยืนตาม
หลักปรัชญาของ
เศรษฐกิจพอเพียง
3 เพิ่มประสิทธิภาพ
การบริหารจัดการ
องค์กรเกษตรกรให้มี
ความเข้มแข็ง

1 เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง/สัตว์น้ำจืด
และการประมงพื้นบ้าน
2 ผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับ
ศักยภาพของพื้นที่ตามโซนนิ่ง
3 ผลิตไม้ผลคุณภาพปลอดภัย
4 พัฒนาสินค้าที่เป็นเอกลักษณ์ของ
จังหวัด (กาแฟ, กะปิ, กุ้งแห้ง, กาหยู)
5 ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่
สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่
6 ผลิตและการตรวจรับรองสินค้า
เกษตรให้ได้ตามระบบมาตรฐานและ
มีความปลอดภัย
7 ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อ
เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้า
เกษตร
8 สร้างมูลค่าเพิ่มฯ และพัฒนาระบบ
ตลาด

1 อนุรักษ์ดินเพื่อป้องกันการชะ
ล้างพังทลาย
2 ใช้อินทรีย์วัตถุและสาร
ปรับปรุงบำรุงดินเพื่อเพิ่มความ
อุดมสมบูรณ์ของดิน
3 พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่ม
ประสิทธิภาพการบริหารจัดการ
น้ำชลประทานให้ครอบคลุมพื้นที่
ทำการเกษตรอย่างครบวงจร
4 สร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่
ชลประทาน
5 เพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำ
ธรรมชาติ
6 บริหารจัดการที่ดินเพื่อ
เกษตรกรรม
7 พัฒนาระบบการคมนาคม
ขนส่งสินค้าและโครงสร้าง
พื้นฐานทางการเกษตร

1 เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูล
สารสนเทศการเกษตร ฯ
2 พัฒนาศักยภาพบุคลากร
ในการปฏิบัติงาน/สร้าง
เครือข่ายการทำงาน
3 จัดทำแผนพัฒนา
การเกษตรฯ ด้วย
กระบวนการมีส่วนร่วม
และขับเคลื่อนแผนไปสู่
การปฏิบัติ

ส่วนที่ 5

โครงการภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์
ตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
(พ.ศ. 2566-2570)
ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.2566

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง(พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2566
 ประเด็นการพัฒนาที่ 1 พัฒนาคูณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์การเกษตรกรให้เข้มแข็ง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
	รวม 78 โครงการ		30,966,920	47,477,830	41,214,920	43,934,970	43,934,970	207,529,610	
แนวทางการพัฒนา									
1.1 สร้างองค์ความรู้และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อการประกอบอาชีพให้กับเกษตรกร									
1	โครงการถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการผลิตยางพารา	กองทุนพัฒนา ยางพารา	183,664	183,664	183,664	183,664	183,664	918,320	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
2	โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	ปกติ	846,100	846,100	846,100	846,100	846,100	4,230,500	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง,สนง.เกษตรจังหวัดระนอง,ศวกพ.ระนอง, สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง
3	โครงการพัฒนาศักยภาพเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)	งบจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	800,000	800,000	800,000	800,000	800,000	3,200,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
4	โครงการพัฒนาศูนย์เครือข่ายปราชญ์ชาวบ้าน	ปกติ	202,000	202,000	202,000	202,000	202,000	808,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการ พัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่องและเกษตรกรรุ่นใหม่ (Smart Farmer & Young Smart Farmer)	ปกติ	105,000	105,000	105,000	105,000	105,000	525,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง,
6	โครงการสร้างเกษตรกรปราดเปรื่อง	ปกติ	20,500	20,500	20,500	20,500	20,500	102,500	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง,
7	โครงการ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร (Smart Farmer)	กองทุนพัฒนา ยางพารา	112,960	112,960	112,960	112,960	112,960	564,800	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
8	ส่งเสริมองค์ความรู้และพัฒนาเป็นอาสาสมัครด้านการเกษตร และพัฒนาเครือข่ายงานส่งเสริมการเกษตร	ปกติ	59,000	59,000	59,000	59,000	59,000	236,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
9	โครงการหมอดินอาสา	ปกติ	62,000	62,000	62,000	62,000	62,000	310,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
10	โครงการส่งเสริมอาสาสมัครเกษตร	ปกติ	6,320	6,320	6,320	6,320	6,320	31,600	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
11	โครงการสร้างและพัฒนาผู้นำสมาชิกชุมชน	ปกติ	860,000	860,000	860,000	860,000	860,000	4,300,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
12	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตข้าวจังหวัดระนอง	จังหวัด		300,000	300,000	300,000	300,000	1,200,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
13	โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรจังหวัดระนอง	จังหวัด				1,600,000		3,200,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
14	โครงการฟาร์มอัจฉริยะตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง เพื่อพัฒนาสู่การท่องเที่ยวเชิงเกษตรอย่างยั่งยืน	จังหวัด	8,074,900	8,470,000	8,470,000	8,470,000	8,470,000	41,954,900	วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง
15	โครงการเศรษฐกิจพอเพียงกับการสร้างมูลค่าเพิ่มวิสาหกิจชุมชน เพื่อพัฒนาการตลาดการท่องเที่ยวจังหวัดระนอง	จังหวัด	8,914,300	8,915,000	8,915,000	8,915,000	8,915,000	44,574,300	มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา (ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง)
16	โครงการส่งเสริมการรักกีฬาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ปกติ	148,500	148,500	148,500	148,500	148,500	742,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
17	โครงการส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยววิถีเกษตร	ปกติ	46,100	46,100	46,100	46,100	46,100	230,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
18	โครงการพัฒนาผู้ประกอบการในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	23,100	23,100	23,100	23,100	23,100	115,500	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
1.2 ส่งเสริมการทำเกษตรกรรมยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง									
1	โครงการเสริมสร้างความรู้เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	อบจ.	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	1,500,000	อบจ.ระนอง , สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้ปลูกฟัฟงตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	จังหวัด	867,800					867,800	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ), หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
3	ต่อยอดโครงการอาคารอิตน์บ้านเป็นหนองพืชมรมระบบส่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ อำเภอละอุ่น กิจกรรมเกษตรครบวงจรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ (กปร.)		461,660				461,660	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ), หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
4	โครงการส่งเสริมเกษตรครบวงจรตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในพื้นที่โครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			708,450	1,000,000	1,000,000	2,708,450	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริมการค้าเงินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ	308,010	308,010	308,010	308,010	1,540,050	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	
6	โครงการสนับสนุนด้านการประมง โรงเรียนเพียงหลวงใน หูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี	ปกติ	7,400	7,400	7,400	7,400	37,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง	
7	โครงการส่งเสริมการค้าเงินงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนในโรงเรียน ตามพระราชดำริสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี - กิจกรรมสหกรณ์นักเรียนโรงเรียนเพียงหลวงใน หูลกระหม่อมหญิงอุบลรัตนราชกัญญา สิริวัฒนาพรรณวดี	ปกติ	18,240	18,240	18,240	18,240	91,200	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง	
8	โครงการสนับสนุนด้านการประมงตามพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ	ปกติ	10,000	10,000	10,000	10,000	50,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง	
9	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ในพื้นที่โครงการ 1 ตำบล 1 กลุ่มเกษตรกรทฤษฎีใหม่	ปกติ	6,000	6,000	6,000	6,000	30,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง	
10	โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน - โครงการส่งเสริมและพัฒนาเกษตรกรทฤษฎีใหม่ในเขตปฏิรูปที่ดิน - เกษตรผสมผสาน	ปกติ	1,676,308	1,676,308	1,676,308	1,676,308	8,381,540	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
11	โครงการส่งเสริมระบบงานเกษตรอินทรีย์แบบปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	1,172,908	1,172,908	1,172,908	1,172,908	1,172,908	5,864,540	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
12	โครงการส่งเสริมเกษตรทฤษฎีใหม่	ปกติ	101,280	101,280	101,280	101,280	101,280	506,400	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
13	โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ - โครงการส่งเสริมเกษตรอินทรีย์แบบปฏิรูปที่ดิน - โครงการพัฒนาการผลิตเกษตรอินทรีย์ - โครงการตรวจรับรองแหล่งผลิตพืชอินทรีย์ - โครงการเกษตรอินทรีย์โรงเรียน - โครงการส่งเสริมปศุสัตว์อินทรีย์	ปกติ	186,330	186,330	186,330	186,330	186,330	931,650	สนง.การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, ศวพ.ระนอง, สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
14	โครงการส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรปลอดสารพิษ	ปกติ		101,000	101,000	101,000	101,000	404,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
15	โครงการเกษตรเพื่ออาหารกลางวัน (ในโรงเรียน)	ปกติ,จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	8,000	8,000	8,000	8,000	8,000	40,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	โครงการอาหารนมเพื่อเด็กและเยาวชน	ปกติ	73,900	73,900	73,900	73,900	73,900	369,500	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
17	โครงการส่งเสริมการค้าในนามอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมคลินิกเกษตรเคลื่อนที่ในพระราชานุเคราะห์ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมาร	ปกติ	153,250	281,200	281,200	281,200	281,200	1,278,050	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
18	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้การพึ่งตนเองตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ	226,000	226,000	226,000	226,000	226,000	1,130,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
19	โครงการส่งเสริมเศรษฐกิจพอเพียงในชุมชน	ปกติ	37,400	37,400	37,400	37,400	37,400	187,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
20	โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตต้นปรมวง	ปกติ	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	1,500,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
21	โครงการเกษตรกรขยายผล/แปลงต้นแบบ	ปกติ	175,000	175,000	175,000	175,000	175,000	875,000	ศพ.ระนอง
22	โครงการพัฒนาหมู่บ้านเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	2,500,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
23	โครงการส่งเสริมการเกษตรผสมผสาน แบบ 1 บ้าน 1 ป่อ	จังหวัด				5,000,000	5,000,000	10,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
24	โครงการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียง	อปท.	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	อปท.
25	โครงการคลังอาหารปลอดภัยครัวเรือนต้นแบบ	งบจังหวัด/ กลุ่มจังหวัด	1,041,100	1,700,000	1,700,000	1,700,000	1,700,000	7,841,100	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัด ระนอง (บูรณาการ)
26	การจัดทำพื้นที่ผลิตอาหารและการเข้าถึงอาหารของเด็กนักเรียน ในสถานศึกษา จังหวัดระนอง	งบจังหวัด/ อปท.		1,500,000	1,500,000	1,500,000	1,500,000	6,000,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (บูรณาการ)
27	การขับเคลื่อนงานในพื้นที่โครงการจัดที่ดินทำกินให้ชุมชนตาม นโยบายรัฐบาล (คทช.) จังหวัดระนอง	ปกติ/จังหวัด	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	คณะทำงานด้านการส่งเสริมพัฒนาอาชีพภายใต้โครงการจัดที่ดิน ทำกินให้ชุมชนตามนโยบายรัฐบาล (คทช.) จังหวัดระนอง (สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง ทำหน้าที่เลขานุการฯ)
28	โครงการตามแนวทางพระราชดำริ (อบต.ละอุ่นเหนือ) (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	สำนักปลัด อบต.ละอุ่นเหนือ
29	โครงการส่งเสริมการค้าเงินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ - กิจกรรมอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี (อพ.สศ.) ในเขตปฏิรูปที่ดิน	ปกติ	26,000	26,000	26,000	26,000	26,000	130,000	สนง.การปฏิรูปที่ดิน

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
30	โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริ สมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้ากรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี(แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อบท.	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	150,000	สำนักงานปลัด อบต.และอุ้มเหมือ
31	โครงการอนุรักษ์พันธุและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่น (หมู่ที่ 5 บ้านหาดทรายดำ) ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง	จังหวัด		350,000				350,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์
32	โครงการอนุรักษ์พันธุและใช้ประโยชน์ทรัพยากรท้องถิ่นในประวัติศาสตร์ "นิเวศคีรี"(บริเวณอนุสาวรีย์รัชกาลที่ 5) ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง	จังหวัด		500,000				500,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์
33	โครงการแปดต้นแบบอาหารประมงปลอดภัยอย่างยั่งยืนจังหวัดระนอง	จังหวัด		5,000,000				5,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
34	โครงการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้กับครัวเรือน (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)		271,500	271,500	271,500	271,500	271,500	1,357,500	คณะกรรมการหมู่บ้าน, สมาชิกในชุมชน, อบต.และอุ้มเหมือ, อบต. ลำเลียง,อบต.บ้านนา,อบต.นาคา, อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร., อบต.หาดส้มแป้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
35	โครงการขับเคลื่อนการประยุกต์ใช้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงในสหกรณ์กลุ่มเกษตรกร	ปกติ	3,200	3,200	3,200	3,200	3,200	16,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
36	โครงการขับเคลื่อนปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร	จังหวัด		330,300	552,500			882,800	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
37	โครงการธนาคารผลผลิตสัตว์น้ำสู่ความมั่นคงอาหารประมงปลอดภัย	จังหวัด		1,445,400				1,445,400	สนง.ประมงจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
38	โครงการเสริมสร้างการเรียนรู้ อนุรักษ์พันธุ ภูมิ และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรท้องถิ่นบริเวณสถานีพัฒนาที่ดินระนอง ภายใต้โครงการอนุรักษ์พันธุกรรมพืชอันเนื่องมาจากพระราชดำริฯ จังหวัดระนอง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			610,000			610,000	สนง. เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
39	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงไก่ไข่เพื่อเป็นแหล่งอาหารครัวเรือนตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			666,000			666,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
1.3 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้มีความเข้มแข็ง									
1	โครงการเสริมการจัดทำบัญชีครัวเรือนเพื่อการจัดการเศรษฐกิจในระดับครัวเรือน	ปกติ	8,870	8,870	8,870	8,870	8,870	44,350	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ปกติ	19,000	19,000	19,000	19,000	19,000	95,000	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
3	โครงการพัฒนาศักยภาพการค้าเป็นธุรกิจของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร - การพัฒนาศักยภาพการค้าเป็นธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน - การส่งเสริมและพัฒนาสถาบันเกษตรกร	ปกติ	85,600	85,600	85,600	85,600	85,600	428,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
4	ผลผลิตสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรได้รับการส่งเสริมและพัฒนาให้มีความเข้มแข็งตามศักยภาพ	ปกติ	211,600	211,600	211,600	211,600	211,600	1,058,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริมเทคนิคกิจการในครัวเรือนเกษตรสูงวัย	ปกติ	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000	220,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
6	โครงการพัฒนาสถาบันเกษตรกร	กองทุนพัฒนา ยางพารา	118,500.00	118,500.00	118,500.00	118,500.00	118,500.00	592,500	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี	
7	โครงการแก้ไขปัญหาน้ำเสียและคุณภาพชีวิตสมาชิกสหกรณ์กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	ปกติ	8,900	8,900	8,900	8,900	8,900	8,900	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
8	โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	ปกติ	136,150	136,150	136,150	136,150	136,150	136,150	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
9	ผลผลิตเกษตรกรที่ได้รับบริการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพ	ปกติ	71,920	71,920	71,920	71,920	71,920	71,920	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
10	โครงการพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มเกษตรกร	ปกติ	116,000	116,000	116,000	116,000	116,000	116,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
11	ผลผลิตสหกรณ์และสถาบันเกษตรกรได้รับการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็ง	ปกติ	321,350	321,350	321,350	321,350	321,350	321,350	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
12	โครงการค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานกองทุนหมุนเวียนฯ	ปกติ	5,400	5,400	5,400	5,400	5,400	5,400	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
13	โครงการพัฒนารูขีบริการดินและปุ๋ยเพื่อชุมชน (One Stop Service)	ปกติ		2,091,200	2,091,200	2,091,200	2,091,200	8,364,800	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
14	ส่งเสริมการผลิตและการแปรรูปสินค้าที่มีศักยภาพของจังหวัด (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	500,000	อบจ.ระนอง
15	ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าชุมชนและท้องถิ่น (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	300,000	อบจ.ระนอง
16	โครงการส่งเสริมการรวมกลุ่มและพัฒนาศักยภาพเกษตรกรในชุมชนตามความต้องการ/ความถนัด เพื่อก้าวไปสู่การเป็นเกษตรกรมืออาชีพ (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	อบต.และอุ้มเทิ้ม,อบต.ลำเลียง, อบต.บ้านนา, อบต.นาคา,อบต.เกาะพยาม,อบต. จ.ป.ร., อบต.หาดส้มแป้น, หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และหน่วยงานภาคี

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)						หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	รวม 5 ปี		
17	โครงการส่งเสริมและพัฒนาองค์กรเกษตรกร วิสาหกิจ และกลุ่มส่งเสริมอาชีพทางการเกษตรให้เข้มแข็ง	จังหวัด		2,050,900					2,050,900	สนง. เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.พลังงานจังหวัดระนอง
18	โครงการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุนสร้างมูลค่าเพิ่ม โดยระบบสหกรณ์	จังหวัด		1,004,600					1,004,600	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
19	โครงการพัฒนาศักยภาพวิสาหกิจชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			2,343,000				2,343,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
20	โครงการพัฒนารูขุมชนในเขตปฎิรูปที่ดิน	ปกติ	66,560	66,560	66,560	66,560	66,560	66,560	332,800	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
21	การประกอบธุรกิจทางการเกษตรในระบบเกษตรพันธสัญญา	ปกติ							0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ประเด็นการพัฒนาที่ 2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตร และความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร
โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2566

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
	รวม 103 โครงการ		79,610,120	134,241,365	119,921,265	129,085,965	112,085,965	574,944,680	
แนวทางการพัฒนา									
2.1 ส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งสัตว์น้ำจืดและการทำประมงพื้นบ้าน									
1	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงปลาในน้ำจืดเพื่อเพิ่มรายได้ในครัวเรือน ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง	ปกติ/จังหวัด	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	750,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2	โครงการพัฒนา ส่งเสริม เพิ่มมูลค่า สร้างผลิตภัณฑ์ประมงในพื้นที่ภาคใต้ให้มีประสิทธิภาพและครบวงจร (กิจกรรมส่งเสริมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำและการแปรรูป)	จังหวัด		1,580,000	1,580,000	1,580,000	1,580,000	6,320,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
3	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	ปกติ	136,600		136,600		136,600	683,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง
4	โครงการบริหารจัดการพื้นที่ทรัพยากรประมงโดยชุมชนชายฝั่งทะเลอันดามัน	ปกติ	701,000		701,000		701,000	3,505,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริม เพิ่มมูลค่า เสริมสร้างเศรษฐกิจพัฒนาคุณภาพชีวิตของชาวประมง ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงจังหวัดระนอง	จังหวัด		1,200,000		1,200,000		4,800,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
6	โครงการอนุรักษ์พื้นที่ทรัพยากรน้ำและแหล่งน้ำทำการประมง ซึ่ง ปะการังที่ยังพื้นบ้าน	ปกติ/จังหวัด		6,000,000		6,000,000		24,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
7	โครงการสนับสนุนธนาคารผลิตสัตว์น้ำแบบมีส่วนร่วม	ปกติ	6,400		6,400		6,400	32,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2.2 ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตรให้เหมาะสมกับศักยภาพของพื้นที่ตามระบบโซนนิ่ง									
1	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเกษตรกรชาวสวนยาง	กองทุนพัฒนา ยางพารา	109,390		109,390		109,390	546,950	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริม สนับสนุนและให้ความช่วยเหลือเกษตรกรชาวสวนยางเพื่อการปลูกแทน	กองทุนพัฒนา ยางพารา	35,854,400		35,854,400		35,854,400	179,272,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
3	โครงการส่งเสริมการทำสวนยางในรูปแบบแปลงใหญ่	กองทุนพัฒนา ยางพารา	80,000	80,000	80,000	80,000	80,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	
4	โครงการสนับสนุนเครือข่ายตลาดยางพารา	กองทุนพัฒนา ยางพารา	69,600	69,600	69,600	69,600	69,600	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	
5	โครงการระบบการส่งเสริมการเกษตรแบบแปลงใหญ่	ปกติ	2,878,680	2,878,680	2,878,680	2,878,680	2,878,680	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สถานีพัฒนาที่ดินระนอง, สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	
6	โครงการพัฒนาประสิทธิภาพโกลเดิลดีกรีเกษตรเพื่อลดการสูญเสีย	ปกติ	23,000	23,000	23,000	23,000	23,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	
7	โครงการบริหารจัดการเขตเกษตรเศรษฐกิจสำหรับสินค้าเกษตรที่สำคัญ (Zoning)	ปกติ	139,000	139,000	139,000	139,000	139,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	
8	โครงการผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต	ปกติ	227,630	227,630	227,630	227,630	227,630	ศวพ.ระนอง	
9	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรของจังหวัดระนอง	จังหวัด	6,814,800	6,814,800	6,814,800	6,814,800	6,814,800	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง	
2.3 ส่งเสริมการผลิตไม่ผลุดคุณภาพปลอดภัยอย่างเป็นระบบครบวงจร									
1	โครงการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรที่เป็นอัตลักษณ์และเหมาะสมกับศักยภาพพื้นที่ของภาค (ทุเรียน/มังคุด)	ปกติ	320,000	320,000	320,000	320,000	320,000	1,600,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
2	ส่งเสริมให้เกษตรกรลงทะเบียนสินค้า GI เพื่อสร้างอัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่าสินค้า	ปกติ	650,000	650,000	650,000	650,000	650,000	3,250,000	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
3	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ทุเรียน มังคุด กาแฟ มะม่วงหิมพานต์) (แผนพัฒนาเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ และหน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
2.4 พัฒนาลิขณสินค้าเกษตรที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัด (กาแฟ, ทุเรียน, มะม่วงหิมพานต์)									
1	ส่งเสริมให้กาแฟและมะม่วงหิมพานต์ระนองเป็นสินค้า GI เพื่อสร้างอัตลักษณ์และเพิ่มมูลค่าสินค้า	ไม่ใช่งบประมาณ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง, สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, หน่วยงานภาครัฐที่เกี่ยวข้อง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์กิจกรรมและแปรรูปผลผลิตกาแฟสดของสถาบันเกษตรกร	กองทุนพัฒนาสหกรณ์	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	13,000,000	65,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
3	โครงการส่งเสริมและพัฒนาลิขณสินค้าเกษตรตามอัตลักษณ์พื้นถิ่น	ปกติ	283,500	283,500	283,500	283,500	283,500	1,417,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
4	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตมะม่วงหิมพานต์	จังหวัด/กลุ่มจังหวัด		186,000	186,000	186,000	186,000	744,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
5	โครงการส่งเสริมและพัฒนาศูนย์กิจกรรมการฐานเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน (ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงานมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน)	ปกติ	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	125,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
6	ถอดบทเรียนจากเกษตรกรการเกาเม้นำผู้ผลิตกาแฟและวางแผนการพัฒนาเพื่อการค้าขายผล							0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
7	โครงการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน สร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตกาแฟ (โครงการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก)	จังหวัด			4,000,000	4,000,000	4,000,000	12,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
8	โครงการยกระดับตลาดสินค้าเกษตรอัตลักษณ์มูลค่าสูง	จังหวัด		3,000,000				3,000,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
9	โครงการส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์เด่นและสินค้าอัตลักษณ์จังหวัดระนอง	จังหวัด		2,500,000				2,500,000	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
10	โครงการค้นหาสายพันธุ์เรียนพันธุ์บ้าน เพื่อสร้างอัตลักษณ์ในพื้นที่บ้านบางนา หมู่ที่ 9 ตำบลลำเลียง อำเภอรอบบรี จังหวัดระนอง (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	มหาวิทยาลัย, หน่วยงานวิจัย, สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง, สำนักงานเกษตรอำเภอกระบุรี, หน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
2.5 ส่งเสริมอาชีพด้านปศุสัตว์ที่สอดคล้องกับโมเดลเศรษฐกิจใหม่									
1	ส่งเสริมประสิทธิภาพการผลิตภาคปศุสัตว์ (พัฒนาการผลิตและเตรียมความพร้อมด้านปศุสัตว์)	ปกติ	765,745	800,000	800,000	800,000	800,000	3,965,745	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
2	พัฒนาศักยภาพด้านปศุสัตว์ (เผาะระวัง ป้องกัน ส่งเสริม และพัฒนาการปศุสัตว์ การจัดการสวัสดิภาพสัตว์)	ปกติ	273,800	273,800	273,800	273,800	273,800	1,369,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, ดานกักกันสัตว์ระนอง
3	โครงการส่งเสริมการเลี้ยงสัตว์เพื่ออาชีพที่ยั่งยืน	จังหวัด		1,388,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	7,388,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
4	โครงการอบรมให้ความรู้ด้านการจัดการบำบัดของเสียแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ เช่น สุกร ไข่ไก่ เป็นต้น	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	อปท.
5	โครงการพัฒนาและผลิตปศุสัตว์เพื่อความปลอดภัยและความมั่นคงทางอาหารตามโมเดล BCG	จังหวัด/ กลุ่มจังหวัด		1,200,000	1,200,000	1,200,000	1,200,000	4,800,000	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
10	โครงการเฝ้าระวังความปลอดภัยอาหารในแหล่งจำหน่ายอาหาร (สุ่มเก็บตัวอย่างอาหารตรวจวิเคราะห์สารปนเปื้อน โดยใช้ชุดทดสอบเบื้องต้น เช่น สารเร่งเนื้อแดง ยาฆ่าแมลง ฟอรัมาลิน ฯ)	ปกติ	150,000	150,000	150,000	150,000	150,000	750,000	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง
11	โครงการตรวจคัดกรองเพื่อหาความเสี่ยงจากสารกำจัดศัตรูพืชแก่กลุ่มผู้ประกอบการ (ด้วยชุดทดสอบ Cholinesterase Reactive paper)	ปกติ	25,000	25,000	25,000	25,000	25,000	125,000	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดระนอง
12	โครงการตรวจเลือดหาสารเคมีตกค้างในกลุ่มเกษตรกรที่ใช้สารเคมี	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	อปท.
13	โครงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้ามนุษย์ด้านการประมง	ปกติ	217,500	217,500	217,500	217,500	217,500	1,087,500	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
14	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย	ปกติ	1,041,000	1,041,000	1,041,000	1,041,000	1,041,000	5,205,000	ด่านตรวจประมงระนอง
15	โครงการ การตรวจปัจจัยการผลิต/ศัตรูพืช ภายนอกใบรับรอง และควบคุมกำกับดูแลและ พ.ร.บ. ใบรับรอง	ปกติ	344,500	344,500	344,500	344,500	344,500	1,722,500	ด่านตรวจพืชทำเรือระนอง
16	การควบคุมทะเบียนและจัดทำบัตรประจำตัวพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าเกษตร พ.ศ.2551	ปกติ						0	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2.7 ส่งเสริมเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร									
1	โครงการวิจัยและพัฒนาพืชสมุนไพรท้องถิ่นภาคใต้สู่การใช้ประโยชน์ทางยาตามมาตรฐานยา	สกว.		42,000	42,000	42,000	42,000	168,000	ศวพ.ระนอง
2	โครงการวิจัยและพัฒนากระบวนการผลิตพืชเศรษฐกิจท้องถิ่นร่วมกับพืชเศรษฐกิจหลักที่เหมาะสมในภาคใต้ตอนบน	สกว.		147,000	147,000	147,000	147,000	588,000	ศวพ.ระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
3	โครงการ ส่งเสริมประสิทธิภาพด้านการเงินการบัญชีของสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกรด้วยเทคโนโลยีสารสนเทศ	ปกติ	6,640	6,640	6,640	6,640	6,640	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง
4	โครงการผลิตพันธุ์พืชและปัจจัยการผลิต	ปกติ	227,620	227,620	227,620	227,620	227,620	ศพ.ระนอง
5	โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลการเกษตร	ปกติ	14,850	14,850	14,850	14,850	14,850	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
6	โครงการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีนวัตกรรมทางการเกษตร	ปกติ	41,200	45,000	45,000	45,000	45,000	ด้านตรวจพืชพาเรือระนอง
7	วิจัยและพัฒนาการปราง	ปกติ	370,000	370,000	370,000	370,000	370,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาปรางพะทะเล
8	การวางแผนรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและลดภาวะโลกร้อน	ปกติ	102,000	102,000	102,000	102,000	102,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	แผนพัฒนาเทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรมของจังหวัดระนอง พ.ศ.2566-2570 (AIC จังหวัดระนอง)	ปกติ/จังหวัด		16,358,000	16,358,000	16,358,000	16,358,000	คณะกรรมการบริหารศูนย์ AIC จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
10*	โครงการยกระดับพิเศษธุรกิจจังหวัดระนอง ภิณฑรรม -ก่อสร้างโรงพยาบาลผลิตกันดั้มกึ่งชุด (ต้นแบบ) -ก่อสร้างโรงงานจำหน่ายผลผลิตและผลิตภัณฑ์ชุมชน -สำรวจและขุดเจาะบ่อน้ำบาดาล -ปรับปรุงและพัฒนา/บำรุงรักษาเครื่องจักร ด้านการแปรรูป -ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการ สร้างมูลค่าเพิ่ม -ติดตั้งระบบน้ำเพื่อการส่งน้ำเข้าไปใช้งานภายใน อาคาร (แผนพัฒนาท้องถิ่น 2566-2570 อบจ.ระนอง)	อบจ.				17,000,000		17,000,000	อบต.ลำเลียง, อบจ.ระนอง, สบง.เกษตรจังหวัดระนอง, สบง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สบง.สาธารณสุขจังหวัด, สถาบันวิจัยวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี, สบง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และหน่วยงานภาคีที่เกี่ยวข้อง
11	โครงการส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีทางการเกษตรเพื่อ ลดต้นทุนการผลิต	จังหวัด		7,211,000				7,211,000	สบง.เกษตรจังหวัดระนอง
12	โครงการส่งเสริมและสนับสนุนเทคโนโลยีพลังงานเพื่อ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตทางการเกษตร	จังหวัด		1,000,000	1,000,000			4,000,000	สบง.พลังงานจังหวัดระนอง
13	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ปุ๋ย ระดับไรนา	ปกติ	72,800	80,000	80,000			392,800	สบง.เกษตรจังหวัดระนอง
14	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสมุนไพร	ปกติ	68,750	80,000	80,000			388,750	สบง.เกษตรจังหวัดระนอง
15	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	ปกติ	325,000	325,000	325,000			1,625,000	สบง.เกษตรจังหวัดระนอง
16	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตแมลงเศรษฐกิจ	ปกติ	19,000	19,000	19,000			95,000	สบง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
17	โครงการยกระดับการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรมสู่ตลาดดิจิทัล	จังหวัด		2,450,000				มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา ศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง, หน่วยงานวิจัย, สอน.เกษตรจังหวัดระนอง, สอน.เกษตรอำเภอ, หน่วยงานภาคีเครือข่าย
18	โครงการส่งเสริมโรงอบแห้งพลังงานแสงอาทิตย์เพื่อจัดการของเหลือทิ้งทางการเกษตร (มีแผนเสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด			143,000			อบต. ลำเลียง, สอน.พลังงานจังหวัดระนอง
19*	โครงการส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปทุเรียน) ในพื้นที่บ้านหมอลำ หมู่ที่ 3 ต.ในวงเหนือ อ.ละอุ่น จ.ระนอง กิจกรรม 19.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 19.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป เช่น เครื่องสไลด์ทุเรียน เครื่องกวนทุเรียน ฯลฯ 19.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม 19.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับ โรงแปรรูป (ยังไม่มีที่ดินในการก่อสร้าง) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)						0	อบต.ละอุ่นเหนือ, คณะกรรมการหมู่บ้าน, สอน.สาธารณสุขจังหวัดระนอง, หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สอน.เกษตรจังหวัดระนอง, สอน.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สอน.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และภาคีเครือข่าย

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
20*	โครงการส่งเสริมการปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปกาแฟ) ในพื้นที่บ้านไร่นา หมู่ที่ 7 ต.นาคา อ.สุขสำราญ จ.ระนอง กิจกรรม 20.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 20.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป 20.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม 20.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โรงแปรรูป (ยังไม่มีที่ดินในการก่อสร้าง) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							อบต.นาคา , คณะกรรมการหมู่บ้าน, สภ.สาธารณสุขจังหวัดระนอง , หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สภ.น.เกษตรจังหวัดระนอง, สภ.น.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สภ.น.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และภาคีเครือข่าย

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
21*	โครงการส่งเสริมการปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตร (แปรรูปเม็ดมะม่วงหิมพานต์) ในพื้นที่บ้านเกาะพยาม หมู่ที่ 1 ต.เกาะพยาม อ.เมืองระนอง จ.ระนอง กิจกรรม 21.1 สร้างโรงแปรรูปผลผลิตทางการเกษตร 21.2 จัดซื้อเครื่องจักร วัสดุ อุปกรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการแปรรูป 21.3 ถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรม ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่ม 21.4 กิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง โรงแปรรูป (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)						0	อบต.เกาะพยาม , คณะกรรมการหมู่บ้าน, สอนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง ,หน่วยงานวิจัย, สถาบันการศึกษา, สอนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สอนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง, สอนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และภาคีเครือข่าย	
22	โครงการพัฒนาศักยภาพสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดเพื่อพัฒนาแผนงานด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศระดับจังหวัด	ปกติ					0	สนง.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	
2.8 สร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรอย่างเป็นระบบครบวงจร									
1	โครงการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูป	ปกติ	81,000	81,000	81,000	81,000	81,000	405,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
2	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร	ปกติ	100,400	100,400	100,400	100,400	100,400	502,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3	โครงการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนแบบไปในการพัฒนาสินค้าและบริการจากฐานชีวภาพ	ปกติ	96,500	96,500	96,500	96,500	96,500	482,500	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
4	โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	ปกติ	13,000	13,000	13,000	13,000	13,000	สนง.ตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง, สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการพัฒนาและยกระดับเศรษฐกิจชุมชน ด้านผลิตภัณฑ์เครื่องสำอางและผลิตภัณฑ์สุขภาพชุมชน ขับเคลื่อนภายใต้โมเดลเศรษฐกิจ BCG จังหวัดระนอง	ปกติ	51,800					สนง.สาธารณสุขจังหวัดระนอง
6	โครงการเพิ่มประสิทธิภาพสถาบันเกษตรกรให้มีความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ (กิจกรรมพัฒนาศักยภาพความสามารถในการแข่งขันสินค้าเกษตรแปรรูปของวิสาหกิจชุมชน)	จังหวัด		5,000,000				สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
7	การส่งเสริมการผลิตและแปรรูปสินค้าให้มีคุณภาพ (พัฒนาและจัดตลาด)	อปท.	115,000	115,000	115,000		115,000	อปท.
8	เพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ OTOP ของตีเมืองระนอง	จังหวัด	2,200,000					สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
9	โครงการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้าชุมชน	ปกติ	800,000	800,000	800,000		800,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัดระนอง
10	โครงการพัฒนาระดับคุณภาพผลิตภัณฑ์ OTOP สู่มตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)	จังหวัด	2,362,000	1,987,000	3,168,000	3,200,000	3,200,000	สนง.อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง
11	การส่งเสริม การบริโภค และจำหน่ายอาหารปลอดภัยสู่เมืองที่มีคนทางอากาศ	ท้องถิ่น	1,060,000	1,060,000	1,060,000	1,060,000	1,060,000	อปท.
12	การดำเนินงานในกรอบบริษัทประชารัฐรักสามัคคีระนอง (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด							สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด เป็นหน่วยประสานการดำเนินงาน
13	โครงการส่งเสริมการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร	อปท.	705,700	800,000	800,000	800,000	800,000	อปท.

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
14	โครงการตลาดกลางหรือจุดรับซื้อผลผลิตทางการเกษตร (ร้านค้าชุมชน)	อปท.	800,000	800,000	800,000	800,000	800,000	4,000,000	อปท.
15	โครงการสนับสนุนเครือข่ายตลาดยางพารา	กองทุนพัฒนา ยางพารา	69,600	69,600	69,600	69,600	69,600	348,000	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
16	โครงการร้านอาหารวัตถุดิบปลอดภัยเลือกใช้สินค้า Q (Q Restaurant)	ปกติ	28,400	28,400	28,400	28,400	28,400	142,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
17	โครงการส่งเสริมการบริโภคและใช้วัตถุดิบสินค้า Q	ปกติ	5,300	5,300	5,300	5,300	5,300	26,500	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
18	การเชื่อมโยงผลไม้และการแลกเปลี่ยนซื้อขายสินค้า	ไม่ใช้ งบประมาณ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง
19	โครงการพัฒนาระบบตลาดภายในสำหรับสินค้าเกษตร (ตลาดเกษตรกรจังหวัดระนอง)	ปกติ	23,000	23,000	23,000	23,000	23,000	115,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
20	โครงการก่อสร้างตลาดกลางรับซื้อสินค้าเกษตรตาม ฤดูกาล	อปท.	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	อบต.บางใหญ่
21	โครงการก่อสร้างลานขายสินค้า OTOP หมู่ที่ 4 ตำบล บางใหญ่ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง	อปท.	100,000	100,000	100,000	100,000	100,000	500,000	อบต.บางใหญ่
22	โครงการส่งเสริมการทำสวนยางตามมาตรฐานการ จัดการป่าอย่างยั่งยืน	กองทุน พัฒนา ยางพารา	56,500	56,500	56,500	56,500	56,500	282,500	การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง
23	โครงการเพิ่มช่องทางการตลาดผลิตภัณฑ์ OTOP จังหวัดระนอง	จังหวัด	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	5,000,000	25,000,000	สนง.พัฒนาชุมชนจังหวัด
24	โครงการส่งเสริมตลาดผลิตภัณฑ์เด่นของจังหวัด	จังหวัด	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	สนง.พาณิชย์จังหวัด

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานดำเนินการ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
25	โครงการส่งเสริมการพัฒนาาระบบตลาดภายในสินค้าเกษตร	ปกติ		19,000	19,000	19,000	19,000	76,000	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
26	โครงการพัฒนาผลผลิตทางการเกษตร ลดต้นทุน สร้างมูลค่าเพิ่มโดยระบบสหกรณ์	จังหวัด		1,004,600				1,004,600	สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง
27	โครงการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร และส่งเสริมการเชื่อมโยงตลาด (ทุเรียน มังคุด กาแฟ มะม่วงหิมพานต์) (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0	อบต.และอุ้มเหนือ อบต.ลำเลียง อบต.บ้านนา อบต.นาคา อบต.เกาะพยาม, อบต.จ.ป.ร. อบต.หาดส้มแป้น หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
28	โครงการประชาสัมพันธ์ด้านการเกษตรและสหกรณ์							0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรฯ
29	แผนบริหารจัดการผลไม้จังหวัดระนอง ปี 2566	ปกติ						0	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง สนง.เกษตรจังหวัดระนอง สนง.สหกรณ์จังหวัดระนอง สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
30	โครงการพัฒนาเศรษฐกิจสร้างมูลค่าเพื่อเชื่อมโยงการค้ากับกลุ่มประเทศ BIMSTEC และอาเซียน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 (เสนอขอบรรจุในแผนปฏิบัติการจังหวัด ปี 68)					7,724,300		7,724,300	สนง.พาณิชย์จังหวัดระนอง

หมายเหตุ * อยู่ระหว่างการประสานการเตรียมความพร้อมในพื้นที่ เพื่อจัดทำโครงการ

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2566

ประเด็นการพัฒนาที่ 3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
	รวม 48 โครงการ		144,017,539	161,932,169	134,745,969	168,931,329	155,920,969	738,347,975	
แนวทางการพัฒนา									
3.1 ส่งเสริมการอนุรักษ์ที่ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลาย									
1	ฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน	ปกติ	5,400,000	5,400,000	5,400,000	5,400,000	5,400,000	27,000,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	โครงการ อำนวยการและบริหารจัดการ (ฟื้นฟูและป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน)	ปกติ	650,000	650,000	650,000	650,000	650,000	3,250,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
3	โครงการรณรงค์และส่งเสริมการปลูกหญ้าแฝก	ปกติ	2,860,730	2,860,730	2,860,730	2,860,730	2,860,730	14,303,650	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
4	โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ พัฒนาและรณรงค์การใช้หญ้าแฝกอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ	7,100	7,100	7,100	7,100	7,100	35,500	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง
5	โครงการรักษา อนุรักษ์ รักแผ่นดิน (แผนพัฒนาท้องถิ่น พ.ศ.2566-2570)	อปท.	5,000	5,000	5,000	5,000	5,000	25,000	สำนักปลัด อบต.ละอุ่นเหนือ
3.2 ส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ของดิน									
1	ปรับปรุงคุณภาพดิน	ปกติ	991,000	991,000	991,000	991,000	991,000	4,955,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	ส่งเสริมการผลิตและใช้สารอินทรีย์ ลดการใช้สารเคมีทางการเกษตร	ปกติ	281,000	281,000	281,000	281,000	281,000	1,405,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
3	โครงการสนับสนุนการใช้ปุ๋ยสตรปปรับปรุงบำรุงดิน	ปกติ	262,000	262,000	262,000	262,000	262,000	1,310,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
4	โครงการศูนย์ฝึกปฏิบัติการพัฒนาที่ดิน (เดิม ศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน)	ปกติ	33,700	33,700	33,700	33,700	33,700	168,500	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
5	โครงการบริหารจัดการดินเชิงรุกแก่เกษตรกรรายแปลงผ่านบัตรดินดี	ปกติ	15,560	15,560	15,560	15,560	15,560	77,800	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
6	โครงการสถานภาพโลหะหนักในดินพื้นที่เกษตรกรรมฯ	ปกติ	640	640	640	640	640	3,200	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
7	จัดตั้งธนาคารปูอินทรีย์	ปกติ	70,800	70,800	70,800	70,800	70,800	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
8	โครงการพัฒนาเกษตรกรกลุ่มเดิมที่เข้มแข็งส่งเสริมการใช้สารอินทรีย์ลดการใช้สารเคมี (ครัวไทยสู่ครัวโลก)	ปกติ	130,000	130,000	130,000	130,000	130,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
9	โครงการหมู่บ้านปลอดขยะอินทรีย์ต้นแบบ (Zero Waste)	ปกติ	57,000	57,000	57,000	57,000	57,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
10	โครงการส่งเสริมการปรับปรุงพื้นที่ดินเปรี้ยวดินเค็มภาคใต้	ปกติ	60,750	60,750	60,750	60,750	60,750	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
11	โครงการปรับปรุงพื้นที่ดินกรด	ปกติ	7,500	7,500	7,500	7,500	7,500	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
12	โครงการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำในพื้นที่ลุ่ม-ดอน-สูง	ปกติ	1,092,795	1,092,795	1,092,795	1,092,795	1,092,795	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
13	โครงการส่งเสริมการผลิตปุ๋ยหมัก พด.	ปกติ	34,000	34,000	34,000	34,000	34,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
14	โครงการสร้างความตระหนักในการรักษาทรัพยากรดิน	ปกติ	30,000	30,000	30,000	30,000	30,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
15	โครงการบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับตำบล	ปกติ	75,000	75,000	75,000	75,000	75,000	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
16	โครงการส่งเสริมการผลิตและการใช้ปุ๋ยหมักปุ๋ยชีวภาพ	อปท.	90,000	90,000	90,000	90,000	90,000	อปท.
17	ส่งเสริมการผลิตอาหารเสริมสำหรับพืชเพื่อลดการใช้ปุ๋ยเคมี	ปกติ	70,000	70,000	70,000	70,000	70,000	อปท.
3.3 พัฒนาแหล่งน้ำและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำให้ครอบคลุมพื้นที่ทำการเกษตรอย่างเป็นระบบวงจร								
1	โครงการปรับปรุงงานชลประทาน (บำรุงรักษา ซ่อมแซม ปรับปรุง)	ปกติ(จังหวัดบุรีรัมย์),จังหวัดอุดรธานี,จังหวัดขอนแก่น	42,267,499	42,267,499	42,267,499	42,267,499	42,267,499	โครงการชลประทานระนอง
2	โครงการอ่างเก็บน้ำห้วยธารสะอาดอันเนื่องมาจากพระราชดำริ ตำบลลำเลียง อำเภอกระบุรี จังหวัดระนอง	ปกติ	48,000,000					โครงการชลประทานระนอง
3	โครงการป้องกันและบรรเทาภัยจากน้ำ	ปกติ	6,909,700	6,909,700	6,909,700	6,909,700	6,909,700	โครงการชลประทานระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ		
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี	
4	โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำและงานชลประทาน (จังหวัดบุรีรัมย์) (จังหวัดบุรีรัมย์), (จังหวัดบุรีรัมย์), (จังหวัดบุรีรัมย์), (จังหวัดบุรีรัมย์)	ปกติ,ปกติ		1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	7,600,000	โครงการชลประทานระนอง
5	การจัดการน้ำเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดี และเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	ปกติ		25,000,000	25,000,000	25,000,000	25,000,000	25,000,000	100,000,000	โครงการชลประทานระนอง
6	โครงการพัฒนาแหล่งน้ำอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	ปกติ		1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	1,900,000	7,600,000	โครงการชลประทานระนอง
7	การจัดการงานชลประทาน	ปกติ		17,000,000	17,000,000	17,000,000	17,000,000	17,000,000	68,000,000	โครงการชลประทานระนอง
8	โครงการส่งเสริมการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้น้ำในระดับไรนา	ปกติ	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000	44,000	220,000	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง
3.4 ส่งเสริมการสร้างแหล่งน้ำนอกพื้นที่ชลประทาน										
1	โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไรนานอกเขตชลประทาน	ปกติ	640,875	640,875	640,875	640,875	640,875	640,875	3,204,375	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
2	โครงการสูบน้ำด้วยโซลาร์เซลล์ เพื่อใช้ในภาคการเกษตรด้วยพลังงานสะอาด และรักษาสีสิ่งแวดล้อม	จังหวัด, กองทุนพลังงาน	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	2,000,000	10,000,000	สนง.พลังงานจังหวัดระนอง
3	ก่อสร้างระบบอนุรักษ์กษัตินและน้ำ (เพื่อการปลูกพืชผสมผสานในพื้นที่สวนยางพาราและสวนปาล์ม)	ปกติ	689,270	690,000	690,000	690,000	690,000	690,000	3,449,270	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
4	โครงการก่อสร้างระบบประปาแบบชีวติขนาดกลาง ขยายสองพื้นที่ บ้างใหญ่ 5 ตำบลขนาดใหญ่ อำเภอกะบุรี จังหวัดระนอง	Thai Water Plan (คณะอนุกรรมการทรัพยากรน้ำจังหวัดระนอง)		3,000,000					3,000,000	อบต. บางใหญ่ อำเภอกะบุรี

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
3.5 ส่งเสริมการเพิ่มปริมาณสัตว์น้ำในแหล่งน้ำธรรมชาติ								
1	โครงการบริหารจัดการและฟื้นฟูทรัพยากรประมง (น้ำจืด,น้ำเค็ม) โดยชุมชนมีส่วนร่วม	จังหวัด		6,000,000	6,000,000	6,000,000	24,000,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
2	โครงการเงินหมุนเวียนในการผลิตพันธุ์ปลา พันธุ์กุ้ง พันธุ์สัตว์น้ำอื่นๆ (กุ้งขาวลิทอล,ปลากะพง)	ปกติ/กองทุนหมุนเวียนเพื่อการกัญญา	262,870	262,870	262,870	262,870	1,314,350	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
3	โครงการ การจัดการทรัพยากรประมง (กุ้งแช่ขี้/ปลา กะพงขาว)	ปกติ	165,100	165,100	165,100	165,100	825,500	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
4	โครงการป้องกันและแก้ไขปัญหาการทำประมงผิดกฎหมาย	ปกติ	649,500	649,500	649,500	649,500	3,247,500	ด้านตรวจประมงระนอง
5	โครงการส่งเสริมศักยภาพการทำประมงพื้นบ้านและประมงชายฝั่งแบบครบวงจร	อปท.	500,000				500,000	อปท.
6	โครงการพัฒนาการประมงชายฝั่งจังหวัดระนอง	จังหวัด		1,986,300		2,000,000	5,986,300	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
7	โครงการสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลจังหวัดระนอง	จังหวัด		15,514,000		20,000,000	55,514,000	สนง.ประมงจังหวัดระนอง
8	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิตและฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำจังหวัดระนอง	จังหวัด	370,000			500,000	1,370,000	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง
3.6 ส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดินเพื่อเกษตรกรรม								
1	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพเพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินของเกษตรกร	ปกติ	82,900	82,900	82,900	82,900	414,500	สนง. สหกรณ์จังหวัดระนอง, สนง. ปศุสัตว์จังหวัดระนอง
2	โครงการส่งเสริมและพัฒนาอาชีพผู้สูงอายุ	จังหวัด		865,900		1,000,000	2,865,900	สนง. สหกรณ์จังหวัดระนอง
3	โครงการบริหารจัดการที่ดินทำกินแก่เกษตรกรรายย่อยและผู้ถือเอกสาร - กิจกรรมชุมชนบริการประชาชนในเขตปฏิรูปที่ดิน - กิจกรรมจัดที่ดิน - ตรวจสอบที่ดินในเขตปฏิรูปที่ดิน ปีงบประมาณ 2566 - จัดที่ดินชุมชนในเขตปฏิรูปที่ดิน ปีงบประมาณ 2566	ปกติ	1,905,550	1,905,550	1,905,550	1,905,550	9,527,750	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่ง งบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานรับผิดชอบ			
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี		
4	ผลผลิตการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม	ปกติ	653,400	653,400	653,400	653,400	653,400	653,400	3,267,000	สนง. การปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	
3.7 พัฒนาระบบการคมนาคมขนส่งสินค้าและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร											
1	โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบสาธารณูปโภค (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)	อปท.	27,022,300	19,900,000	14,450,000	25,135,360	12,125,000	71,432,660	อปต.ลำเลียง , อปต. นาคา , อปต.และอุ่นเหนือ , อปต.บ้านนา , อปต.เกาะพยาม, อปต. จ.ป.ร. , อปต. ทาดส้มแป้น		อปต.ลำเลียง , อปต. นาคา , อปต.และอุ่นเหนือ , อปต.บ้านนา , อปต.เกาะพยาม, อปต. จ.ป.ร. , อปต. ทาดส้มแป้น , หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
2	โครงการเพิ่มศักยภาพการผลิต (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน ภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)							0			

โครงการภายใต้แผนพัฒนาภาคเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2566

ประเด็นการพัฒนาที่ 4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
	รวม 12 โครงการ		1,222,610	1,275,110	1,275,110	1,275,110	1,275,110	6,323,050	
แนวทางการพัฒนา									
4.1 เพิ่มประสิทธิภาพข้อมูลสารสนเทศการเกษตรเพื่อให้บริการแก่เกษตรกร									
1	โครงการจัดการระบบเทคโนโลยีสารสนเทศฯ	ปกติ	36,000	36,000	36,000	36,000	36,000	180,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	โครงการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	ปกติ	80,700	80,700	80,700	80,700	80,700	403,500	สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, ด่านกักกันสัตว์ระนอง
3	โครงการขึ้นทะเบียนและปรับปรุงทะเบียนเกษตรกร	ปกติ	105,060	105,060	105,060	105,060	105,060	525,300	สนง.เกษตรจังหวัดระนอง, สนง.ปศุสัตว์จังหวัดระนอง, สนง.ประมงจังหวัดระนอง
4	โครงการพัฒนาระบบ E-Service ข้อมูลคุณภาพดินระดับประเทศ	ปกติ	21,150	21,150	21,150	21,150	21,150	105,750	สถานีพัฒนาที่ดินระนอง
5	พัฒนาและปรับปรุงฐานข้อมูลสินค้าเกษตรที่สำคัญของจังหวัดระนองที่มีความถูกต้องและเป็นปัจจุบัน	ปกติ, ปกติ (จังหวัด/กลุ่มจังหวัดบูฟังก์ขึ้น)	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	1,000,000	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
6	แผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยด้านการเกษตร จังหวัดระนอง ปี 2566/67 - ในช่วงฤดูฝน - ในช่วงฤดูแล้ง	ปกติ						0	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ที่	แผนงาน/โครงการ	แหล่งงบประมาณ	งบประมาณ (บาท)					หน่วยงานที่รับผิดชอบ	
			พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570		รวม 5 ปี
4.2 พัฒนาศักยภาพให้มีความรู้เพิ่มเติมขึ้น/สร้างเครือข่ายการทำงาน									
1	พัฒนาบุคลากรด้านเกษตรและสหกรณ์ให้มีความพร้อมในการเป็น Smart officer	ปกติ, ปกติ (จังหวัด/กลุ่มจังหวัดบู๊ฟิ่งก๊ซัน)	200,000	200,000	200,000	200,000	200,000	1,000,000	หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
4.3 ส่งเสริมกระบวนการมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดและขับเคลื่อนไปสู่การปฏิบัติ									
1	จัดประชุมคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	ปกติ	540,000	540,000	540,000	540,000	540,000	2,700,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
2	การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง (ด้วยกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคีเครือข่ายภาคเกษตร)	ปกติ/จังหวัด		50,000	50,000	50,000	50,000	200,000	คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
3	จัดประชุมกลุ่มย่อยจัดทำ/กลั่นกรองโครงการเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ	ปกติ		2,500	2,500	2,500	2,500	10,000	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
4	โครงการหมู่บ้านเกษตรมูลค่าสูง	ปกติ	19,700	19,700	19,700	19,700	19,700	98,500	สนง.เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
5	โครงการขับเคลื่อนแผนหมู่บ้านให้เกิดผลสำเร็จเป็นรูปธรรม (แผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านภายใต้โครงการขับเคลื่อนการพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง)	อปท.	20,000	20,000	20,000	20,000	20,000	100,000	คณะกรรมการหมู่บ้าน, อบต.บ้านนา, อบต.ละอุ่นเหนือ, อบต.บ้านนา, อบต.เกาะพยาม, อบต. จ.ป.ร., อบต. หาดส้มแป้น หน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้อง

โครงการภายใต้แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดระนอง (พ.ศ. 2566-2570) ฉบับทบทวนปี พ.ศ.2566

ประเด็นการพัฒนา	จำนวนโครงการ	ปี					รวม 5 ปี
		พ.ศ.2566	พ.ศ.2567	พ.ศ.2568	พ.ศ.2569	พ.ศ.2570	
1 พัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกรและส่งเสริมองค์การเกษตรกรให้เข้มแข็ง	78	30,966,920	47,477,830	41,214,920	43,934,970	43,934,970	207,529,610
2 การพัฒนาขีดความสามารถในการผลิตการจัดการสินค้าเกษตรและความมั่นคงปลอดภัยด้านอาหาร	103	79,610,120	134,241,365	119,921,265	129,085,965	112,085,965	574,944,680
3 เพิ่มศักยภาพทรัพยากรการผลิตและโครงสร้างพื้นฐานทางการเกษตร	48	144,017,539	161,932,169	134,745,969	168,931,329	155,920,969	738,347,975
4 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	12	1,222,610	1,275,110	1,275,110	1,275,110	1,275,110	6,323,050
รวม	241	255,817,189	344,926,474	297,157,264	343,227,374	313,217,014	1,527,145,315

ที่ปรึกษา

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง (นายศักระ กปิลกาญจน์)
รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง (นายราชัน มีน้อย)

ผู้จัดทำ

คณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

รวบรวม/พิมพ์/ทาน

1. กลุ่มสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
สนับสนุนด้านข้อมูลการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
2. กลุ่มช่วยเหลือเกษตรกรและโครงการพิเศษ สนับสนุนด้านข้อมูลปราชญ์ชาวบ้านของจังหวัด โครงการ
อันเนื่องมาจากพระราชดำริ และข้อมูลด้านภัยพิบัติ
2. กลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
รวบรวม/พิมพ์/ทาน ยกร่างแผนฯ

ภาคผนวก 1

- คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
- คำสั่งจังหวัดระนอง
- คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓๖ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนาจการ
รักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชย์จังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการ...

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรรัฐรักสามัคคีจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

- กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล
- วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
- ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ
- ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
- ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ
- ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร
- สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
- แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๙. ปฏิบัติงาน...

๙. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายกฤษฎา บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๑๕๓๖/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ด้วยคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์) ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยให้ผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิไม่เกิน ๒ ท่าน และแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือหัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัด (เพิ่มเติม) ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

เพื่อให้องค์ประกอบของคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรฯ ชุดใหม่ มีความครบถ้วนสมบูรณ์ และการขับเคลื่อนการดำเนินงานพัฒนาภาคการเกษตรในพื้นที่จังหวัดระนอง เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอยกเลิกคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๙๔๔/๒๕๖๑ ลงวันที่ ๒๔ มีนาคม ๒๕๖๑ และแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ ดังนี้

๑. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ
 - ๑.๑ พัฒนาการจังหวัดระนอง
 - ๑.๒ นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง
 - ๑.๓ หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง
๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ
 - ๒.๑ นายกสมาคมประมงระนอง
 - ๒.๒ ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจตุพนธ์ ปิยะบุตร)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

คำสั่งจังหวัดระนอง
ที่ ๑๙๙๒/๒๕๖๒

เรื่อง แก้ไขคำสั่งแต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ
ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามที่คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์เป็นประธานคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์) ได้มีคำสั่งที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด และจังหวัดระนองได้มีคำสั่งที่ ๑๕๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ แต่งตั้งหัวหน้าส่วนราชการ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ และผู้ทรงคุณวุฒิ ในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เป็นองค์ประกอบในคณะกรรมการฯ นั้น

เนื่องจาก การแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิ ตำแหน่ง ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชน ด้านเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นไปตามคำสั่งสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ที่ ๙๙ / ๒๕๕๙ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๙ โดยมีวาระการปฏิบัติหน้าที่ ๒ ปี นับตั้งแต่วันที่คำสั่งมีผลบังคับใช้ และได้หมดวาระเมื่อวันที่ ๓๐ พฤษภาคม ๒๕๖๑ จึงไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในตำแหน่งที่ได้รับการแต่งตั้งได้ อย่างไรก็ตาม ผู้ทรงคุณวุฒิรายดังกล่าวมีความสามารถในการให้คำปรึกษา ให้ข้อมูลข้อเท็จจริงและประสานงานในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ จึงขอแก้ไขคำสั่งจังหวัดระนอง ที่ ๑๕๓๙/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๖๒ ข้อ ๒. ผู้ทรงคุณวุฒิ เฉพาะราย ข้อ ๒.๒ ที่ปรึกษาผู้ตรวจราชการภาคประชาชนด้านเศรษฐกิจ เป็น นายสมชาย วัชรสุขโพธิ์ เป็นผู้ทรงคุณวุฒิในคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๙ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายจตุพจน์ ปิยัมปุตระ)
ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง
ที่ ๒ /๒๕๖๕

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง

ตามคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ที่ ๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เพื่อทำหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด แผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า และแผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ประจำปีเป็นไปด้วยความเรียบร้อย นั้น

เนื่องจากหน่วยงานที่เป็นองค์ประกอบในคณะทำงานมีการปรับปรุงชื่อตำแหน่ง และที่ประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง มีมติในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๕ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๕๖๕ ณ ห้องประชุมโกมาซุม ชั้น ๒ ศาลากลางจังหวัดระนอง เห็นชอบให้เพิ่มองค์ประกอบของคณะทำงานฯ เพื่อให้มีหน่วยงานครอบคลุมในทุกมิติของการพัฒนาด้านการเกษตร ดังนั้นเพื่อดำเนินการตามมติที่ประชุมดังกล่าว และองค์ประกอบของคณะทำงานมีความครบถ้วนสมบูรณ์ จึงขอยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ที่ ๕/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๙ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ และแต่งตั้งคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

ก. องค์ประกอบ

๑) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	ประธานคณะทำงาน
๒) ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ที่ ๘	คณะทำงาน
๓) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) พาณิชย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) ท้องถิ่นจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๘) ประมงจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๙) เกษตรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๐) ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๑) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๒) ปฎิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๓) ผู้อำนวยการโครงการชลประทานระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง	คณะทำงาน
๑๕) ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินระนอง	คณะทำงาน
๑๖) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง	คณะทำงาน
๑๗) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง	คณะทำงาน
๑๘) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน

๑๙) หัวหน้าด้านตรวจประมงระนอง	คณะทำงาน
๒๐) หัวหน้าด้านกักกันสัตว์ระนอง	คณะทำงาน
๒๑) หัวหน้าด้านตรวจพืชทำเรือระนอง	คณะทำงาน
๒๒) ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๓) หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง	คณะทำงาน
๒๔) หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๕) หัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๖) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๗) ประธานคณะกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่ม ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด	คณะทำงาน
๒๘) หัวหน้ากลุ่มสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๙) หัวหน้ากลุ่มช่วยเหลือเกษตรกรและโครงการพิเศษ สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๐) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ เลขาธิการ
๓๑) นักวิเคราะห์นโยบายและแผนปฏิบัติการหรือชำนาญการ ที่ได้รับมอบหมาย สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขาธิการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) จัดทำและทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง ให้เป็นปัจจุบัน และสอดคล้องกับสถานการณ์เป็นประจำทุกปี และเป็นไปตามนโยบายการพัฒนาภาคเกษตรในระดับต่างๆ รวมถึงตามความต้องการของตลาด เกษตรกร และศักยภาพของพื้นที่

๒) จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรรายสินค้า ด้านพืช/ปศุสัตว์/ประมง ให้สอดคล้องกับความต้องการของพื้นที่และความต้องการของตลาด

๓) ประสานการบูรณาการแผนงาน/งบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนาภาคเกษตรจังหวัดระนอง และเชื่อมโยงแผนงาน/โครงการสู่แหล่งงบประมาณ

๔) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง และรายงานให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองทราบ

๕) ปฏิบัติงานอื่นตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๖๕

(นายสมเกียรติ ศรีชนะเนตร)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ประธานคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ท.อ.ท.

...กมลนาฎย์...ร่าง

...กมลนาฎย์...พิมพ์

.....ต.อ.ท.ทาน/ตรวจ

คำสั่งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด จังหวัดระนอง

ที่ ๑ /๒๕๖๖

เรื่อง แต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy: BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง

ด้วยคณะรัฐมนตรี มีมติเมื่อวันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๖๔ เห็นชอบให้การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy: BCG Model) โมเดลเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน เป็นวาระแห่งชาติตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ เป็นต้นมา และให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐพิจารณากำหนดและดำเนินแผนงาน/โครงการต่างๆ ตามอำนาจหน้าที่และความรับผิดชอบ ให้ถูกต้อง เหมาะสมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙) โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ขับเคลื่อนภายใต้นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” มีเป้าหมายเพื่อปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรของประเทศไทยสู่ ๓ สูง คือ ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และรายได้สูง

เพื่อให้การขับเคลื่อนการดำเนินงานตามแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy: BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง มีความเป็นเอกภาพและบังเกิดผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมในพื้นที่ อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๘ ของคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๔ พฤษภาคม ๒๕๖๒ จึงแต่งตั้งคณะทำงานขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy: BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง โดยให้มีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

๑. คณะทำงานอำนวยการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy: BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง

ก. องค์ประกอบ

๑) รองผู้ว่าราชการจังหวัดระนองที่กำกับดูแลด้านเศรษฐกิจ	ประธานคณะทำงาน
๒) หัวหน้าสำนักงานจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓) นายกองค้การบริหารส่วนจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) นายแพทย์สาธารณสุขจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) พาณิชย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) ท้องถิ่นจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗) พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๘) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน

/๙) ผู้อำนวยการ...

๙) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๐) พลังงานจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๑) ประชาสัมพันธ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๒) ประมงจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๓) เกษตรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๕) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๖) ปฎิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๗) ผู้อำนวยการโครงการชลประทานระนอง	คณะทำงาน
๑๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง	คณะทำงาน
๑๙) ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินระนอง	คณะทำงาน
๒๐) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน
๒๑) ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๒) หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง	คณะทำงาน
๒๓) หัวหน้าสำนักงานสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๔) หัวหน้าสำนักงานกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรสาขาจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๕) ผู้อำนวยการศูนย์การศึกษาจังหวัดระนอง มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา	คณะทำงาน
๒๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนระนอง	คณะทำงาน
๒๗) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง	คณะทำงาน
๒๘) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเทคนิคระนอง	คณะทำงาน
๒๙) ผู้อำนวยการสำนักงานธนาการเพื่อการเกษตรและสหกรณ์ การเกษตรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๐) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๑) ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๒) ประธานกรรมการบริษัท ประชาธิปไตยรักสามัคคี ระนอง (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	คณะทำงาน
๓๓) ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๔) ประธานกรรมการเครือข่ายแปลงใหญ่จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๓๕) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ เลขานุการ
๓๖) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงานและ ผู้ช่วยเลขานุการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) กำกับดูแลและกำหนดกรอบแนวทางหรือกลไกการดำเนินงานของจังหวัดร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เป็นไปตามแผนงานภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดล

/เศรษฐกิจ...

เศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ -๒๕๖๙)

๒) พิจารณาแผนงาน/โครงการ งบประมาณเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง

๓) ประสานการบูรณาการแผนงาน/งบประมาณในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง และเชื่อมโยง แผนงาน/โครงการสู่แหล่งงบประมาณ

๔) ให้แต่งตั้งคณะทำงานได้ตามความเหมาะสม และให้ฝ่ายเลขานุการเชิญประชุมกลุ่ม เล็กเป็นการเฉพาะเรื่องได้

๕) ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานและรายงานให้คณะอนุกรรมการพัฒนาการ เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนองทราบ

๖) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๒. คณะทำงานชุดปฏิบัติการ ด้านพืช

ก. องค์ประกอบ

๑) เกษตรจังหวัดระนอง	ประธานคณะทำงาน
๒) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	รองประธานคณะทำงาน
๓) พาณิชย์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗) ผู้อำนวยการโครงการชลประทานระนอง	คณะทำงาน
๘) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๙) ปฎิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๐) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรระนอง	คณะทำงาน
๑๑) ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินระนอง	คณะทำงาน
๑๒) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน
๑๓) หัวหน้าด่านตรวจพืชท่าเรือระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๕) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนระนอง	คณะทำงาน
๑๗) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง	คณะทำงาน
๑๘) หัวหน้าสถานีวิจัยเพื่อการพัฒนาชายฝั่งอันดามัน (มก.)	คณะทำงาน
๑๙) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๐) ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๑) ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๒๒) ประธานกรรมการเครือข่ายแปลงใหญ่จังหวัดระนอง	คณะทำงาน

๒๓) ผู้แทน Young Smart Farmer ด้านพืช	คณะทำงาน
๒๔) ผู้แทน Smart Farmer ด้านพืช	คณะทำงาน
๒๕) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และสารสนเทศการเกษตร สำนักงานเกษตรจังหวัดระนอง	คณะทำงาน และเลขานุการ
๒๖) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน และผู้ช่วยเลขานุการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) จัดทำแผนงาน/โครงการ และ Value Chain สินค้าเกษตรด้านพืช ภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว BCG Model ด้านพืชและเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙)

๒) ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ และประสานดำเนินงานกับทุกภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้องภายใต้แผนงาน/โครงการและงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ด้านพืช

๓) สร้างการรับรู้/ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่รับทราบ

- ๔) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา/อุปสรรคให้คณะทำงานอำนวยการทราบเป็นระยะ
๕) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๓. คณะทำงานชุดปฏิบัติการ ด้านปศุสัตว์

ก. องค์ประกอบ

๑) ปศุสัตว์จังหวัดระนอง	ประธานคณะทำงาน
๒) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	รองประธานคณะทำงาน
๓) พาณิชยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) หัวหน้าด่านกักกันสัตว์ระนอง	คณะทำงาน
๗) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๘) ปฏิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๙) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน
๑๐) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๑) ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนระนอง	คณะทำงาน
๑๒) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง	คณะทำงาน
๑๓) ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ประธานหอการค้าจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๕) ผู้แทน Smart Farmer ด้านปศุสัตว์	คณะทำงาน
๑๖) ผู้แทน Young Smart Farmer ด้านปศุสัตว์	คณะทำงาน

/๑๗) หัวหน้า...

๑๗) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์และเทคโนโลยีสารสนเทศ	คณะทำงาน
การปศุสัตว์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดระนอง	และเลขานุการ
๑๘) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร	คณะทำงาน
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	และผู้ช่วยเลขานุการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) จัดทำแผนงาน/โครงการ และ Value Chain สินค้าปศุสัตว์ ภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว BCG Model ด้านปศุสัตว์ และเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙)

๒) ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ และประสานดำเนินงานกับทุกภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้แผนงาน/โครงการและงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ด้านปศุสัตว์

๓) สร้างการรับรู้/ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่รับทราบ

๔) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา/อุปสรรคให้คณะทำงานอำนวยการทราบเป็นระยะ

๕) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

๔. คณะทำงานชุดปฏิบัติการ ด้านประมง

ก. องค์ประกอบ

๑) ประมงจังหวัดระนอง	ประธานคณะทำงาน
๒) เกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	รองประธานคณะทำงาน
๓) พาณิชยจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๔) พัฒนาการจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๕) อุตสาหกรรมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๖) ผู้อำนวยการสำนักงานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๗) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งระนอง	คณะทำงาน
๘) ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงทะเลระนอง	คณะทำงาน
๙) หัวหน้าด้านตรวจประมงระนอง	คณะทำงาน
๑๐) หัวหน้าสำนักงานท่าเทียบเรือประมงระนอง	คณะทำงาน
๑๑) สหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๒) ปฎิรูปที่ดินจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๓) หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ระนอง	คณะทำงาน
๑๔) ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center: AIC) จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
๑๕) ผู้อำนวยการวิทยาลัยชุมชนระนอง	คณะทำงาน
๑๖) ผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีระนอง	คณะทำงาน
๑๗) หัวหน้าสถานีวิจัยเพื่อการพัฒนาชายฝั่งอันดามัน (มก.)	คณะทำงาน

/๑๘) หัวหน้า...

๑๘) หัวหน้ากลุ่มพัฒนาและส่งเสริมอาชีพด้านการประมง
สำนักงานประมงจังหวัดระนอง	คณะทำงาน
และเลขานุการ
๑๙) หัวหน้ากลุ่มยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตร
สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง	คณะทำงาน
และผู้ช่วยเลขานุการ

ข. อำนาจหน้าที่

๑) จัดทำแผนงาน/โครงการ และ Value Chain สินค้าประมง ภายใต้การพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว BCG Model ด้านประมง และเชื่อมโยงแหล่งงบประมาณ ภายใต้กรอบยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนการพัฒนาด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG (พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๖๙)

๒) ดำเนินงานตามแผนงาน/โครงการ และประสานดำเนินงานกับทุกภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ภายใต้แผนงาน/โครงการและงบประมาณ เพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (BCG Model) ด้านประมง

๓) สร้างการรับรู้/ประชาสัมพันธ์การดำเนินงานให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียและประชาชนในพื้นที่รับทราบ

๔) รายงานผลการดำเนินงาน ปัญหา/อุปสรรคให้คณะทำงานอำนวยการทราบเป็นระยะ

๕) ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๒ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายศักระ กปิลกาญจน์)

ผู้ว่าราชการจังหวัดระนอง

ประธานคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ภาคผนวก 2

- สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง
ปี พ.ศ.2560-2565

สภาพภูมิอากาศ (รายเดือน) จังหวัดระนอง พ.ศ.2560-2565

ปี พ.ศ.2560

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	472.8	17	32.6	19.5	26.05	98	39	81.5
กุมภาพันธ์	16.2	4	34.8	19	27.21	95	35	71.49
มีนาคม	47.9	8	34.9	21.5	27.98	95	35	75.1
เมษายน	141	15	35.3	22.8	28.34	94	43	79.09
พฤษภาคม	473.6	30	34.8	23.1	27.76	98	57	84.13
มิถุนายน	661.9	20	33.8	22	27.54	98	54	83.61
กรกฎาคม	920	28	32.4	22.5	26.94	97	63	87.11
สิงหาคม	781.6	25	32.8	21.6	26.94	97	60	86.76
กันยายน	574.7	23	33.6	22	27.11	97	59	85.57
ตุลาคม	440.5	21	34.4	22	27.13	96	47	84.15
พฤศจิกายน	89.4	17	33.5	21.4	26.90	97	55	82.04
ธันวาคม	84.9	11	33.5	19.5	26.32	96	44	76.05
รวม	4,704.50	219.00	406.40	256.90	326.22	1,158.00	591.00	976.60
เฉลี่ยทั้งปี	392.04	18.25	33.87	21.41	27.19	96.50	49.25	81.38

ปี พ.ศ.2561

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	85.8	13	33.2	19.9	26.56	96	52	77.83
กุมภาพันธ์	3.6	3	34.9	19.5	27.45	93	37	70.32
มีนาคม	106.6	10	36	22.7	28.38	96	40	72.77
เมษายน	198	16	35.8	22.8	28.21	96	45	77.67
พฤษภาคม	471	22	35	24	27.87	96	51	81.81
มิถุนายน	793.5	24	34	23.4	27.13	97	55	84.00
กรกฎาคม	1,055.1	31	32	22.8	26.91	96	63	86.60
สิงหาคม	1,124.8	28	32.3	23	26.89	97	62	85.79
กันยายน	524.2	24	33.5	22.4	26.85	97	50	84.36
ตุลาคม	307.2	20	33.7	22.6	27.09	97	53	83.80
พฤศจิกายน	197.4	12	34.1	21.5	27.50	97	47	78.37
ธันวาคม	88.1	18	33.7	21.7	26.93	96	52	80.81
รวม	4,955.30	221	408.2	266.3	327.77	1,154	607	964.13
เฉลี่ยทั้งปี	412.94	18.42	34.02	22.19	27.31	96.17	50.58	80.34

ปี พ.ศ.2562

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	61.2	9	33.6	21.9	27.27	95	41	72.90
กุมภาพันธ์	46.7	2	35.5	20.9	27.79	92	38	70.19
มีนาคม	7.7	6	36.4	21	29.06	92	35	69.77
เมษายน	216.5	14	37.2	24.4	29.57	93	42	75.25
พฤษภาคม	558.3	23	34.8	24	27.86	97	54	83.45
มิถุนายน	456.1	24	34.5	24.2	27.85	96	56	83.79
กรกฎาคม	396.9	19	33.7	24	28.03	97	51	80.67
สิงหาคม	1,104.9	29	33.1	22.9	26.75	96	62	85.92
กันยายน	728.8	20	33.9	23	26.76	97	55	84.55
ตุลาคม	133.1	22	33.9	23.5	27.06	96	54	83.48
พฤศจิกายน	105.9	18	33.5	21.9	27.1	96	49	79.06
ธันวาคม	12.6	4	33.6	20.3	26.84	94	47	72.23
รวม	3,828.70	190	413.7	272	331.94	1,141	584	941.3
เฉลี่ยทั้งปี	319.06	15.83	34.48	22.67	27.66	95.08	48.67	78.44

ปี พ.ศ.2563

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	7.9	2	34.9	20	27.68	93	37	70.97
กุมภาพันธ์	15.7	6	35.3	20.5	27.93	96	35	67.91
มีนาคม	0	0	37	22.5	29.27	91	34	66.98
เมษายน	52.9	10	37.3	23.5	29.65	95	38	70.76
พฤษภาคม	136.9	15	37.8	24.4	29.48	95	36	76.3
มิถุนายน	448.3	26	34.5	23	27.35	96	56	83.33
กรกฎาคม	361.6	25	34	23.3	27.42	96	55	82.7
สิงหาคม	520.5	14	33.7	23	27.69	99	51	82.14
กันยายน	715.1	26	35	22.9	26.94	96	49	84.22
ตุลาคม	631.5	29	32.5	22.9	26.18	97	57	86.65
พฤศจิกายน	73	13	33.5	22.5	27.39	97	48	77.84
ธันวาคม	78.4	10	33.2	20.5	26.56	96	48	75.17
รวม	3,041.80	176	418.7	269	333.54	1,147	544	925.0
เฉลี่ยทั้งปี	253.48	14.67	34.98	22.42	27.80	95.58	45.33	77.08

ปี พ.ศ.2564

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	2.5	1	33.6	18.9	26.66	93	37	70.97
กุมภาพันธ์	0	0	35.9	18.5	27.86	96	35	67.91
มีนาคม	13.5	3	36.7	22.5	29.09	91	34	66.98
เมษายน	239.4	23	34.8	22.9	28.02	95	38	70.76
พฤษภาคม	493.4	20	35.6	23	27.83	95	36	76.3
มิถุนายน	580.9	25	34.3	23.1	27.69	96	56	83.33
กรกฎาคม	964.9	26	33.5	22.3	27.35	96	55	82.7
สิงหาคม	907.5	28	32.8	22.6	26.83	99	51	82.14
กันยายน	781.6	22	33.6	22.7	26.55	96	49	84.22
ตุลาคม	959	23	33.9	23	26.81	97	57	86.65
พฤศจิกายน	526.6	25	33	22.4	26.26	97	48	77.84
ธันวาคม	60.6	2	33.6	19.6	26.82	96	48	75.17
รวม	5,529.90	198	411.3	261.50	327.8	1,147	544	925.0
เฉลี่ยทั้งปี	460.83	16.5	34.28	21.79	27.31	95.58	45.33	77.08

ปี พ.ศ.2565

เดือน	ปริมาณน้ำฝน	จำนวนวันที่ฝนตก (วัน)	อุณหภูมิเฉลี่ย (องศาเซลเซียส)			ความชื้นสัมพัทธ์		
	(มิลลิเมตร)		สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ย
มกราคม	13.8	3	34.6	20.5	27.45	95	39	70.06
กุมภาพันธ์	156.8	13	34.8	22.1	27.53	95	41	75.20
มีนาคม	206.1	13	34.7	22.7	28.16	96	45	76.16
เมษายน	119.2	14	35.6	23.0	28.31	96	52	78.41
พฤษภาคม	692.7	28	33.5	22.5	27.38	96	58	83.97
มิถุนายน	364.8	22	33.6	23.5	27.69	96	54	81.69
กรกฎาคม	889.5	30	33.3	22.9	26.68	97	60	86.43
สิงหาคม	394.6	25	32.7	22.4	27.47	96	55	82.52
กันยายน	866.7	27	32.8	22.0	26.41	96	60	86.38
ตุลาคม	644.4	26	33.7	22.8	26.50	98	53	85.23
พฤศจิกายน	289.9	17	33.2	20.4	26.56	97	47	82.21
ธันวาคม	99.3	10	32.7	19.1	26.29	97	39	76.64
รวม	4,737.80	228.0	405.2	263.9	326.4	1,155.00	603.0	964.9
เฉลี่ยทั้งปี	394.82	19.0	33.77	21.99	27.20	96.25	50.25	80.41

ที่มาข้อมูล/ ตรวจสอบที่ : สถานีอุตุนิยมวิทยาระนอง อ.เมืองระนอง จ.ระนอง

หมายเหตุ: ข้อมูลนี้เป็นเพียงข้อมูลเบื้องต้น ไม่สามารถประกอบนิติกรรมได้

ประมวลภาพกิจกรรม
การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
จังหวัดระนอง (พ.ศ.2566-2570)
ฉบับทบทวน ปี พ.ศ.2566

การประชุมคณะกรรมการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 11 กรกฎาคม 2566

การประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง (SCP)
ปีงบประมาณ พ.ศ.2566
ครั้งที่ 6/2565 เมื่อวันที่ 20 ธันวาคม 2565
(เห็นชอบ (ร่าง) ปฏิทินการจัดทำฯ/ ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง)

การประชุมคณะกรรมการขับเคลื่อนงานด้านการเกษตรระดับจังหวัด จังหวัดระนอง (SCP)
 ปีงบประมาณ พ.ศ.2566
 ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 4 เมษายน 2566

(ทราบการขับเคลื่อนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง เชื่อมแผนพัฒนาจังหวัดและแผนปฏิบัติราชการ
 ของจังหวัดประจำปี 2567 และแนวทางการพัฒนา/แผนงานโครงการที่ต้องขอรับการสนับสนุนจากจังหวัด)

ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 22 มิถุนายน 2566

(เห็นชอบแนวทางการเตรียมจัดทำโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์เพื่อขอรับการสนับสนุนจาก
 แผนพัฒนาจังหวัด ปีงบประมาณ 2568)

การประชุมคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
ครั้งที่ 1/2566 เมื่อวันที่ 22 มีนาคม 2566
(เห็นชอบปฏิทินการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรฯ ฉบับทบทวน ปี พ.ศ. 2566)

ครั้งที่ 2/2566 เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2566

(เห็นชอบ (ร่าง) แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ฯ และโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่เสนอขอบรรจุใน
แผนปฏิบัติการราชการของจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568)

การประชุมคณะกรรมการบริหารศูนย์ AIC จังหวัดระนอง ครั้งที่ 1/2565
ปีงบประมาณ พ.ศ. 2566 เมื่อวันที่ 25 พฤศจิกายน 2565

การประชุมปรึกษาหารือ
แนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว
(Bio-Circular-Green Economy: BCG Model) ด้านการเกษตร จังหวัดระนอง
เมื่อวันที่ 8 ธันวาคม 2565

ร่วมประชุมคณะทำงานขับเคลื่อนและพัฒนาการเกษตร
ระดับตำบล จังหวัดระนอง กับสภาเกษตรกรจังหวัดระนอง
ประจำปี พ.ศ.2566

ประชุมเชิงปฏิบัติการรับฟังความคิดเห็นเพื่อจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรระดับหมู่บ้าน
สู่การผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ปี 2566 (5 อำเภอ อำเภอละ 1 หมู่บ้าน)
(แผนย่อยภายใต้ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง)

หมู่ที่ 2 บ้านคอกช้าง ตำบลในวงเหนือ อำเภอละอุ่น (สินค้าเกษตร: ทุเรียน) เมื่อวันที่ 7 กุมภาพันธ์ 2566

หมู่ที่ 7 บ้านไร่นา ตำบลนาคา อำเภอสุขสำราญ (สินค้าเกษตร: ทุเรียน) วันที่ 9 กุมภาพันธ์ 2566

หมู่ที่ 9 บ้านในกรัง ตำบล จ.ป.ร. อำเภอกระบุรี (สินค้าเกษตร: ทุเรียน) วันที่ 16 กุมภาพันธ์ 2566

หมู่ที่ 3 บ้านทองหลาง ตำบลบ้านนา อำเภอกะเปอร์ (สินค้าเกษตร: ทุเรียน) วันที่ 27 กุมภาพันธ์ 2566

หมู่ที่ 1 บ้านทุ่งคา ตำบลหาดส้มแป้น อำเภอเมืองระนอง (สินค้าเกษตร: ทุเรียน) วันที่ 23 กุมภาพันธ์ 2566

ร่วมประชุมชี้แจงนโยบาย หลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568 - 2570 ผ่านระบบวีดิทัศน์ทางไกล (Video Conference)
เมื่อวันที่ 5 เมษายน 2566

ร่วมประชุมการจัดทำเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด 20 ปี จังหวัดระนอง
เมื่อวันที่ 18 พฤษภาคม 2566

ร่วมประชุมทบทวนแผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ.2566 – 2570 และจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2568 กลุ่มจังหวัดภาคใต้ฝั่งอันดามัน ระหว่างวันที่ 15-18 สิงหาคม 2566 ณ โรงแรมกระบี่ รีสอร์ท ตำบลอ่าวนาง อำเภอเมืองกระบี่ จังหวัดกระบี่

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดระนอง
เลขที่ 999 ศาลากลางจังหวัดระนอง ชั้น 5 หมู่ที่ 3
ถ.เพชรเกษม ต.บางรีน อ.เมือง จ.ระนอง 85000
โทรศัพท์: 077-800154 โทรสาร: 077-800156

